

www.libtool.com.cn

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—
Ex Libris

EDUARD FRAENKEL
Corpus Christi Professor of Latin, 1935-53
—
1970

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΤΟΥ ΧΑΙΡΟΝΕΩΣ

ΤΑ ΗΘΙΚΑ.

PLUTARCHI

CHÆRONENSIS

MORALIA,

ID EST

OPERA, EXCEPTIS VITIS, RELIQUA.

GRÆCA EMENDAVIT,
NOTATIONEM EMENDATIONUM, ET LATINAM XYLANDRI
INTERPRETATIONEM CASTIGATAM, SUBJUNXIT,
ANIMADVERSIONES EXPLICANDIS REBUS AC VERBIS, ITEM
INDICES COPIOSOS, ADJECIT,

DANIEL WYTTENBACH,

HIST. ELOQ. LITT. GR. ET LAT.
IN ILLUSTRIS ATHEN. AMSTELOD. PROFESSOR.

TOMUS IV.

OXONI,

IN TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCXCVII.

www.libtool.com.cn

Hoc Volumine IV, continentur,

www.libtool.com.cn

PLUTARCHI MORALIA,

GRÆCÆ ET LATINE,

INTERJECTA EMENDATIONUM NOTATIONE.

		PAG.
LIX.	ΕΡΩΤΙΚΟΣ. <i>Amatorius Liber.</i>	1
LX.	ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ. <i>Amatoriæ Narrationes.</i>	21
LXI.	ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟΝΙ ΔΕΙ ΤΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ. <i>Maxima cum principibus Viris Philosophia esse differendum.</i>	111
LXII.	ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ. <i>Ad Principem ineruditum.</i>	127
LXIII.	ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΠΟΛΙΤΕΤΕΟΝ. <i>An Seni Respublica gerenda sit.</i>	143
LXIV.	ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ. <i>Præcepta gerendæ Reipublicæ.</i>	203
LXV.	ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ. <i>De unius in Republica Dominatione, populari Statu, et paucorum Imperio.</i>	309
LXVI.	ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΔΑΝΕΙΖΕΣΘΑΙ. <i>De vitando Ære alieno.</i>	317
LXVII.	ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΗΤΟΡΩΝ. <i>De Vitis decem Oratorum.</i>	337

LXVIII.	ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΝ- ΔΡΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ.	419
	<i>De Comparatione Aristophanis et Menandri.</i>	
LXIX.	ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ.	429
	<i>De Herodoti Malignitate.</i>	
LXX.	ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΣΟ- ΦΟΙΣ. ΒΙΒΛΙΑ Ε'.	513
	<i>De Placitis Philosophorum. Libri V.</i>	
LXXI.	ΑΙΤΙΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ.	631
	<i>Quæstiones Naturales.</i>	
LXXII.	ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩ, ΚΥΚΛΩ, ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ.	721
	<i>De Facie quæ in Orbe Lunæ apparet.</i>	
LXXIII.	ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΨΥΧΟΥ.	829
	<i>De primo Frigido.</i>	
LXXIV.	ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΤΕΡΟΥ ΤΑΩΡ Η ΠΥΡ ΧΡΗΣΙ- ΜΟΤΕΡΟΝ.	871
	<i>Aquæ an Ignis sit utilior.</i>	
LXXV.	ΠΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΦΟΝΙΜΟΤΕΡΑ, ΤΑ ΧΕΡΣΑΙΑ Η ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ.	889
	<i>Terrestriæ an aquatilia Animalia sint callidiora.</i>	

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

PLUTARCHI

AMATORIIUS LIBER.

α'. **Φ**ΛΑΟΥΙΑΝΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι φῆς, ὦ Αὐτό-
βουλε, τὸς παρ' Ἐρωτος λόγους γένεσθαι, οὓς
ἢ ἔτε χαρσάμενος, ἢ τε χαρσμημονεύσας, πρὸ πολλὰς
ἐπαυρέας τ' πατέρας, νυνὶ μέλλεις ἡμῖν δηγεῖσθαι ἀπαγ-
γέλλειν.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι ὦρθε ἱαῖς Μούσαις,
ὦ Φλαυιάη, τὰ Ἐρωτικὰ Θεσπείων ἀγόντων· ἄγνοσι γὰρ
ἀγῶνα περσέτηρα, ὥσπερ καὶ ἱαῖς Μούσαις, καὶ πρὸ Ἐ-
ρωτος, φιλοσίμως πάντες λαμάρῃς.

I. **F**LAVIANUS. In ciaturus.

Helicone ais, Auto-
bule, sermones de Amore fu-
isse habitos, quos vel conscrip-
tos abs te vel memoria com-
prehensos, quod de iis sub-
inde e patre quæstivisti, nunc
nobis rogatu nostro es enun-

AUTOBULUS. In Helicone
apud Musas, Flaviane, Apa-
toria agentibus Thespensifi-
bus: nam certamen quin-
quennale celebrant ut Musis,
ita etiam Amori, magnifice
admodum et splendide.

ΦΛΑΟΥΤΙΑΝΟΣ. Οἶδα οὖν ὃ σοῦ μέλλομεν δεῖσθαι
πάντες οἱ παρὲς τὴν ἀγέραςιν ἥκοντες;

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Οὐκ· ἄλλὰ εἰσομῃ λερόντων.

749

ΦΛΑΟΥΤΙΑΝΟΣ. Ἄφελε τῷ λόγῳ τὸ νῦν ἔχον ἐπο-
ποιῶν τε λειμῶνας καὶ σκιάς, καὶ ἅμα κιτῖου τε καὶ
λάκκων ῥιζοδρομάς, καὶ ὅσα ἄλλα ποιήτων τόπων ὅτι-
λαβόρμενοι γλίσχονται τὸν Πλάτωνος Ἰλίουσόν, καὶ τὸν
ἄγνον ἐκείνον, καὶ τίς ἡρέμα παρσάντη πᾶσι παφυ-
κῆαν, παρσυμότερον ἢ χέλλιον ὅτι τραφέσθαι.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Τί δὲ δεῖται ποιήτων, ὃ ἄριστε Φλα-
ουϊανέ, παρσυμίων ἢ δῆησις; εὐθὺς ἢ παρσφασίς, ἐξ ἧς
ἐρμήθησαν οἱ λόγοι, παρσὺν αὐτῷ τῷ πάδει, καὶ σκλιῆς
δεῖται, τὰ τε ἄλλα δράματος ὅθεν ἐλλείπει· μόνον εὐ-
χόμεθα τῇ μητρὶ τῇ Μουσῶν, ἵνα εἴ, καὶ στυαλαστέ-
ζειν τὸν μῦθον.

F. 8. ὁ σὺ] Distincte ita scripti, ut Xyl. vers. et Mez. Accedit E. ὁν. Vulgo, ὅσον.

A. 4. λάκκων] B. E. σμιλλέων. Paulo ante, ἱμπαῶν dedit Xyl. pro ἱπποῶν.

A. 9. ἢ παρσφασίς] ἢ addidi e Bas. Xyl. Mez.

B. 1. ἵλας εἶται] E. ἵλας παρσφασίς.

FLAVIANUS. Scisne quid
petituri abs te simus, quot-
quot ad audiendum confluxi-
mus?

AUTOBULUS. Non, sed no-
vero ubi dixeritis.

FLAVIANUS. In praesentia
noli sermoni inferere poëta-
rum prata et umbras, hederæ-
que et aquæ discursus, alia-
que id genus, quæ nonnulli
in locorum descriptionem tra-
hentes satagunt Platonis Ilis-
sum, et viticem illum, leniter-

que sursum emissam herbam,
studiosius quam rectius trans-
cribere.

AUTOBULUS. Neque ve-
ro, mi Flaviane, narratio his
opus habet exordiis. Ipsa sta-
tim occasio, unde coepta fuit
disputatio, chorum flagitat,
scenaque indiget, et reliqua
nihil a dramate absunt. Pre-
cetur modo matrem Musa-
rum, ut propitia sit, nosque in
sermone commemorando adju-
vet.

β. Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάσαι ὥρην ἡμᾶς γενέσθαι,
 τιῶν μητέρας καὶ χειρομηνῶν ἐκ. ὃ γενομένης τοῖς
 γονεῦσιν αὐτῶν ἀφ' ὧν καὶ γένεσθαι, ἀφίκετο τῷ
 Ἐρωτὶ θύσων ὑπὲρ τιῶν ἑορτῶν, ἦγε τιῶν μητέρας καὶ γὰρ
 ἡ ἐκείνης ἡ εὐχὴ καὶ θυσία· τῶν δὲ φίλων οἴκοθεν μὲν
 αὐτῶν παρῆσαν οἱ συνήγες, ἐν δὲ Θεσπιάς εὔρε Δαφναῖον
 τὸν Ἀρχιδάμην, Λυσάνδρους ἐρῶντα τῆς Σίμωνος, καὶ
 μάλιστα τῶν μενομένων αὐτῶν εὐήμερων, καὶ Σάκλα-
 ρον ἐκ Τίθορος ἦκοντα τὸν Ἀριστίωνος· ἡ δὲ καὶ Πρω-
 τογένης ὁ Ταρσῆς, καὶ Ζεύξιππος ὁ Λακεδαιμόνιος,
 ξένοι· Βοιωτῶν δὲ, ὁ πατήρ ἔφη, τῶν γνωρίμων τῆς
 πλείους παρῆσαν. Δύο μὲν οὖν ἡ τρεῖς ἡμέρας καὶ
 πόλιν, ὡς ἔοικεν, ἡσυχῇ πῶς φιλοσοφῶντες ἐν ταῖς
 παλαίστραις καὶ ἀφ' ὧν θεάτρων ἀλλήλοις συνῆσαν
 ἐπειτα φεύγοντες ἀργαλέον ἀγῶνα κηραρῶν, ἐντεύξεσι

B. 4. χειρομηνῶν] Sic omnes libri, Ald. Baf. Xyl. B. E. Vulgo, χειρομη-
 μῆνος.

B. 6. ἑορτῶν, ἦγε] Sic omnes libri, Ald. Baf. Xyl. B. E. Vulgo, ἑορτῶν, καὶ ἦγε,
 quod Steph. habuit ex Leonic. et Schott.

B. 9. Λυσάνδρους] Ita Leonic. Schott. Mez. Amiot. et vers. Xyl. Vulgo, ma-
 nifesto vitio Λυσάνδρου.

II. Pater, cum jamdudum,
 ante nos natos, matre recens
 dueta, ob dissidium quoddam
 et rixam quæ parentibus eo-
 rum inciderat, veniret Amori
 sacrificatum, matrem una ad
 festivitatem adduxit: hujus e-
 nim erat votum et sacrificium.
 Domo secum comites habuit
 familiares: Thespiis autem
 invenit Daphnæum Archi-
 dami filium, qui Lyfandram
 Simonis filiam amabat, omni-

umque procorum gratia pri-
 mus erat: Soclarum quoque
 Aristionis filium Tithora ve-
 nientem: aderant etiam hospi-
 tes, Protogenes Tarfensis, et
 Zeuxippus Lacedæmonius.
 De Bœotis notorum plurimos
 aiebat pater ibidem fuisse. Bi-
 duum itaque aut triduum ea
 in urbe placide philosophando
 in palæstris et theatris una
 exegerunt: deinde fugientes
 molestum citharcedorum cer-

καὶ σπυδαῖς περιημιμένον, ἀνέζδξαν οἱ πλείους, ὅσπερ ἐκ πολέμιας, εἰς τὸν Ἑλκωνα, καὶ χετυλίσιαιλο πρὸς ταῖς Μύσαις. Ἐωθεν οὖν ἀφίκετο πρὸς αὐτὰς Ἀνθεμίον καὶ Πεισίας ἄνδρες ἐνδοξοί, Βάκχῳ δὲ τῷ χαλῷ λεημιδνῷ προσήκοντες, καὶ τρέπον πνὰ δι' εὐνοιαὶ ἀμφοτέρω πλὴν ἐκείνῳ ἀγροφροδύμοι πρὸς ἄλλήλους. Ἦν γὰρ ἐν Θεσπιάς Ἰσμινοδόρῳ γυνὴ πλέτῃ καὶ γένει λαμπρῇ, καὶ ἡ Δία, τὸν ἄλλον εὐτακτοῦ βίον· ἐχάρωσε γὰρ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἄνευ λόγου, καὶ περ οὔσα νέα καὶ ἰσχυρὴ τὸ εἶδος· τῷ δὲ Βάκχῳ φίλις ὄντι καὶ σωήδης γυναικὸς οὗ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν γάμον κόρης κατὰ γένος προσκλήσεως, ἐκ τῆ συμπαρεῖναι καὶ ἀγρολέγεσθαι πολλάκις, ἔπαθε πρὸς τὸ μεμεχῆσθαι αὐτῇ καὶ λόγους φιλενθρώπου ἀκύνουσα καὶ λέγουσα πρὸς αὐτὴν, καὶ πολλῆς ὁρῶσα γενναίων ἐραστῶν, εἰς τὸ εἶναι περὶ ἡμέρας,

C. g. ἀφίκετο] Malim ἀφίκετο, cum Mez.

D. 8. ἰσχυρῇ] Credo legendum, ἰσχυρῇ τι.

tamen prenfationibus et studiis preoccupatum, plerique tanquam ex hostico castramoventes in Heliconem se subduxerunt, et apud Musas diverterunt. Prima luce venerunt ad eos Anthemion et Pisias, viri celebres, et uterque Bacchonis, qui formosus usurpabatur, necessarius, ac quodammodo ob benevolentiam ejus discordes. Res ita habet. Erat Thespiis mulier genere et opibus pollens Ismenodora, et quæ reliquo tempore pudicè vixisset: nam fa-

tis diu, vidua absque crimine manserat, quanquam ætate integra et forma non poenitenda. Ceterum evenit, ut cujusdam amicæ et familiaris mulieris filio Bacchoni Ismenodora uxorem ambiret puellam quandam cognatam; ergo quia sæpe cum eo colloquebatur et una erat, affecta nonnihil est amore adversum adolescentem: cumque audiret de eo dici in bonam partem, et ipsa humaniter loqueretur, videretque multitudinem generosorum amatorum, amare eum.

καὶ δεινὸν ποιεῖν ἀγενές, ἀλλὰ γηραμένη φανε-
 ρως συγκαταζῇ τῷ Βάχχῳ. Παραδόξον δὲ τῷ
 πράγματι αὐτῷ φανέντος, ἢ τε μήτηρ ὑφωρεῖτο τὸ
 βάρος τῆ οἴκου καὶ τὸν ὄγκον ὡς οὐ κατὰ τὸν ἐρασιύ-
 πτες δὲ καὶ συγκινητοὶ τῷ μὴ κατ' ἡλικίας τῆς Ἰσ-
 μινοδώρας δωδιόμοι τὸν Βάχχον καὶ σκώπιοιτες,
 ἐρχόμενοι τῷ ἀπὸ αὐτοῦ ἐπισκεπτόμενοι ἦσαν ἀντα-
 γωνισαὶ πρὸς τὸν γάμον. Ἦδοντο γὰρ ἔφηρος ἐπ' αὐ-
 τῇ χήρᾳ συνοικεῖν ἐ μὲν ἀλλὰ τὰς ἄλλας εἰσας, παρ-
 εχόμενοι τῷ Πεισίᾳ καὶ τῷ Ἀνθεμίῳ βαλεύσασθαι τὸ
 συμφέρον, ὃν ὁ μὲν ἀνελὸς αὐτῇ ὡς πρεσβύτερος, ὁ δὲ
 Πεισίας αὐστηρότατος τῷ ἐραστῇ διὰ καὶ πρὸς τὸν
 γάμον ἀντιπερὶτε, καὶ κατήπλετο τῷ Ἀνθεμίῳ ὡς
 παρσιμένη τῇ Ἰσμινοδώρᾳ τὸ μέγακλον· ὁ δὲ ἐκέκινον ἐκ
 ὁρῶς ἔλεγε ποιεῖν, ἀλλὰ, τὰ ἄλλα χρηστὸν ὄντα, μιμεῖσ-
 θαι τὰς φαύλης ἐραστὰς, οὐκ καὶ γὰρ καὶ πρὸς γάμων

F. 1. παραχρήσει] Sic Baf. Xyl. eoque ducit Ald. παραχρησσαι. Vulgo, πα-
 ραχρησται, quod Steph. sumit a Leonic. Schott. Anon. nec dissen-
 tiunt B. E.

F. 3. ὃν ὁ μὲν] μὲν assumptum ex B. E. Baf. Mez. Vulgo abest.

cepit: nihil vero indignum
 se ipsa facere cogitavit, sed
 contracto matrimonio vitam
 cum Bacchone degere. Quæ
 res cum per se videretur inso-
 lens, tum mater quoque ado-
 lescentis suspectam habuit do-
 mus amplitudinem filio gravi-
 orem: quidam etiam æqua-
 lium et venationis sociorum,
 eo quod ætas Ismenodoræ non
 cum ipsius adolescentia con-
 grueret, Bacchonem terrentes,
 et diæsteriis incestantes, diffici-

liores matrimonii oppugnato-
 res iis ipsis fuere qui serio id
 dissuadebant. Tamen Baccho
 aliis omisiss, Pisias et Anthe-
 mioni quid ex re foret delibe-
 randum dedit: quorum hic pa-
 truelis senior ejus, Pisias ama-
 torum acerrimus erat, ideoque
 nuptias pro virili impendebat,
 et Anthemionem culpabat qui
 Ismenodoræ adolescentem pro-
 deret. Contra Anthemio eum
 male aiebat facere, et cætero-
 qui probum, hic æmulari vi-

μεγάλων ἀποπερῶντα τὸν φίλον, ὅπως ἄριστος αὐτοῦ καὶ
καρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ὃ ταῖς παλαίστραις. 750

γ'. "Ἰνα οὖν μὴ παροξύνοντες ἀλλήλους κατὰ μακ-
ρὸν εἰς ὀργὴν παραγάγοιεν, ὥσπερ ἀφαιρητὰς ἐλόμενοι
καὶ βραβυτοῖς τὸν πατέρα καὶ τοὺς οὐὼ αὐτοῦ, παρεγέν-
οντο καὶ τῷ ἄλλων φίλων οἶον. ὃς ὡδυσσεύς τῷ μὲν
ὁ Δαφναῖος πατρὶν, τῷ δὲ ὁ Πρωτογένης. ἀλλὰ αὗτος μὲν
ἀνέδην ἔλεγε κακῶς τὴν Ἰσμενοδόχον, ὁ δὲ Δαφναῖος,
ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, τί ὅς κ' ἂν τις παροδοκῇ, εἰ καὶ
Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστι, καὶ καὶ παιδιὰ πᾶσαι
καὶ αὐαυὴ πᾶσι Ἐρωτα καὶ δι' Ἐρωτος,

ἀγῶν μὲν λόγῳ, λῆδη δὲ πάρεστι,

B

ὅς ὡς τῷ Δαίῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῷ πατρί-
δος· βραβύς γάρ ὁ ἐκείνων καὶ χερσαῖος Ἐρως· ὁ δὲ
σοὺς ὃς Κιλικίας Ἀθήνας

— λαίψηρὰ κυκλώσας ὀπίσσω

F. 9. ἀδικτος αὐτῷ] Ita Steph. ex Leonie, et Schott. Reliqui omnes ἀδικτος
αὐτῶν. In ἀδικτος tamen consentit E.

A. 9. παιδιὰ] Ita Xyl. Mez. et res ipsa postulat. Vulgo, παῖδες.

tiosos amatores, dum domo,
matrimonio, rebusque magnis
amicum privaret, ut is intactus
et recens ipsi diutissime in
palæstris se nudaret.

III. Ergo ne se invicem
irritantes paulatim excandescerent,
advenerunt arbitrium patri et qui cum eo erant de-
ferentes. De reliquis ami-
cis, tanquam de composito, Pi-
sias Daphnæus patrocinabatur,
Anthemioni Protagenes. Qui
cum effuse insectaretur Isme-
nodoram, O Hercules, inquit

Daphnæus, quid non expec-
temus, quando etiam Proto-
genes adest bellum Amori fac-
turus? cui seria et joca om-
nia circum Amorem et prop-
ter Amorem sunt: cujus causam
oblitus literarum, oblitus
patriæ est: a qua non quin-
que duntaxat dierum spatium
abest Laïi exemplo, qui tar-
dus fuit et terrestris Amor.
Tuus vero, Protagenes, A-
mor e Cilicia usque Athenas

— alas præpetas rotans

ἀφρόντιος πέταται, τὸς χαλὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώ-
μενος. Ἀμέλει γὰρ ἔξ ἀρχῆς ἐγγόνει τοιαύτη τις
αἰτία τῷ Πρωτογένει τῆς σποδηνίας.

δ'. Γενομένης δὲ γέλωτος, ὁ Πρωτογένης, Ἐγὼ δὲ
σοι δοκῶ, ἔπειν, Ἐρωτι νῦν πολεμεῖν, ἔχ' ὡς Ἐρω-
τος ἀφαιμάχεται πρὸς ἀκολασίαν καὶ ὕβριν αἰσχίσις
πράγμασι καὶ πάσῃσι εἰς τὰ χέλλιχα καὶ σμινότατα
καὶ ὀνομάτων εὐδιστομένην; Καὶ ὁ Δαφναῖος, Αἰσ-
χιστα δὲ καλεῖς, ἔφη, γάμον καὶ συνέδον ἀνδρὺς καὶ
γυναικὸς, ἥς ἐ γέγονεν ἐδ' ἔτι ἱερωτέρη κατὰ ζῴεις;
Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἔπειν ὁ Πρωτογένης, ἀναγκαῖα πρὸς
γένεσιν ὄντα, σμινύουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται καὶ κα-
τευλογῶσι πρὸς τὸς πολλὰς ἀληθινῶς δὲ Ἐρωτος ἐδ'
ὅπου τῇ γυναικωνίτῃ μέτεστι, ἐδ' ἔρῃ ὑμᾶς ἐγὼ γέ-
φημι τὸς γυναιξὶ προσπεπονητάς, ἢ παρθένους, ὥσπερ
ὅδ' μὴ γάλακτος, ὅδ' μέλιτι καὶ κηρίων ἐρώσιν, ὅδ' ἐ-
σιτάται καὶ μάγειροι φιλοφρονῶσι παίνοντες ὡς

trans mare advolavit, ut for-
mosos viferet, cumque iis
oberraret. Videbatur autem
principio talis quædam causâ
Protogeni suæ fuisse peregrini-
tationis.

IV. Oborto rifu, Proto-
genes, Ego vero, inquit, tibi
videor nunc Amorem impug-
nare, nunc pro Amore propug-
nare adversus intemperantiam
et libidinem, quæ turpissimis
factis atque affectibus in ho-
nestissima se nomina intrudit?
Turpissimum vero vocas, aie-
bat Daphnæus, nuptias, et

viri cum muliere consuetudi-
nem? qua nulla est aut fuit
unquam sanctior conjunctio?
Hæc quidem, respondebat Pro-
togenes, ad generationem ne-
cessaria non male laudibus
vehunt legumlatores, et apud
multitudoinem prædicant. Ve-
ri Amoris ne minima quidem
particula in gynæceo exstat:
negoque ego, vos, erga mu-
lieres aut virgines affectos,
amare. Nam neque musca
lac, neque favos apis amat;
neque saginatores et coqui
benevolentiz causâ vitulos et

σκότω μόχθους καὶ ὄρνιθας. Ἀλλ' ὥσπερ ὅτι στήθιον ἄγει
καὶ ὄλον ἢ φύσις μετρίως καὶ ἱκανῶς τὴν ὄρεξιν, ἢ δὲ
ὑπερβολὴ πάθος ἐνεργασαμένη, λαυμαργία τις, ἢ φι-
λοφία χαλεπταί· ὅπως ἐνεστὶ τῇ φύσει τὸ δεῖσθαι τῆς
ἀπ' ἀλλήλων ἡδονῆς γυναῖκας καὶ ἀνδρας, τὴν δὲ ὅτι
τῷτο κινῆσαι ὁρμὴν σφοδρότητι καὶ ῥάμῃ γαστριμύμων
πολλὴν καὶ δυσκάρηκτον, ἐπεσοκίοντος Ἐρωτα χαλῶσιν.
Ἐρως γὰρ εὐφυὲς καὶ νέας ψυχῆς ἀφαιμάκμος εἰς ἀρετὴν
ἀφ' ἀφιλίας πελευτᾷ· ταῖς δὲ πρὸς γυναῖκας ὁπτη-
μύαις ταύταις, ἀν' ἀρίστα πέσωσιν, ἡδονὴν παύεσθαι καρ-
πύσθαι καὶ ἀπόλαυσιν ὥρας καὶ σώματος, ὡς ἐμαρτύ-
ρῃσιν Ἀρίστιππος πρὶ κατηρεῦντι Λαίδος πρὸς αὐτὸν,
ὡς ἐφιλύσσης, ἀποκρινάμενος, "Ὅτι καὶ τὸν οἶνον οἶεται
καὶ τὸν ἰχθύν μὴ φιλεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ἡδέως ἐκαστέρῳ
χρηταί. Τέλος γὰρ ὁπτημύαις, ἡδονὴ καὶ ἀπέλαυσις.
Ἐρως δὲ προσδοκῶν φιλίας ἀποβαλὼν, οὐκ ἐθέλει
παύεσθαι, οὐδὲ γεραπύειν ἐφ' ὧρα τὸ λυπεῖν καὶ

aves in tenebris faginant. Sed
quemadmodum ad cibum na-
tura moderato et sufficiente
ducit appetitu, nimius jam vi-
tium ingenerat, quod gulosis
et helluatio dicatur sane: ita
comparatum est natura, ut vir
et mulier mutuo a se volupta-
tem expetant: quæ vero ad
hoc movet concupiscentia, ve-
hementior facta et effrænis,
non convenienter Amor vocetur.
Amor enim, ubi gene-
rosam adolescentis attingit in-
dolem, in virtutem per ami-
citiam definit: his autem cu-

piditatibus, quibus mulier et
vir se invicem avent, si res
optime cadat, licet corporis
voluptate potiri, et formæ æ-
tatisque fructum percipere:
sicut Aristippus testatum fecit,
qui Laidem apud se vitupe-
ranti quod non amaret, re-
spondit, *A vino quoque et pisce
non puto amari me, tamen utro-
que libenter vescor.* Nam finis
concupiscentiæ voluptas est et
fruitio: Amor, expectatione
amicitiæ amissa, non vult per-
manere, neque colere formæ
gratia id quod molestum est,

ἀκμάζον, εἰ χαρπὸν ἦθες οἰκείον εἰς φιλίαν καὶ ἀρετὴν ἐκ
 σποδιδώσω. Ἀχέεις δὲ πῶς τραγαῖς γαμέτε λέγοντος
 πρὸς τὴν γυναῖκα,

Ε Μισοῖς; ἐγὼ δὲ ῥαδίως μισήσομαι,
 Πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἡμὴν ἀτιμίαν.

Τέτα γὰρ τοῦδ' ἐστὶν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ ἀφ' κέρδους
 ἀλλ' ἀφροδισίων ἔνεχα καὶ συνουσίας ὑπομνήσαν γυναῖκα
 μοχθηρὴν καὶ ἀσπορὴν ὥσπερ Στρατοκλῆ πρὸ ῥήτορι Φι-
 λιππίδης ὁ κωμικὸς ἐπεγελῶν ἐποίησεν,

Ἀποτριφόμενος τὴν κορυφὴν φιλαῖς μάστις.

Εἰ δ' οὖν καὶ τὸτο τὸ πάθος δεῖ χαλεπὸν Ἐρωτα θῆλυν
 καὶ νότον, ὥσπερ εἰς κυνόσαργες συντελούσῃ τιλὴν γυναι-
 κανῖτιν· μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἀετὸν πῖνα λέγουσι γνήσιον καὶ
 751 ὀρεινόν, ὃν Ὅμηρος μέλανα καὶ θηρευτῶν παροῦσιν,
 ἀλλὰ δ' ἔνι νότων ἐστὶν ἰχθὺς πρὶ ἔλῃ καὶ ὀρνίθας ἀρ-
 γῆς λαμβανόντων, σπορέμβροι δὲ πολλάκις ἀναφθῆγ-
 γονται π λιμῶδες καὶ ὀδυρτακόν· ὅπως Ἐρως ὁ γνήσιος, ὁ
 παιδικὸς ἐστὶν, οὐ πύθῃ φίλων, ὡς ἔφη τὸν παρθέσιον

neque id quod floret, si non
 fructum ingenii ad amicitiam
 et virtutem commodum effe-
 rat. Audis tragicum quendam
 maritum hæc uxori dicentem:

*Odissi? ego me inuisum facile patiar
 tibi,*

Lucro meamque ducam contumeliam.

Nihilo magis hoc amator est,
 qui non ob lucrum, sed rei
 venereæ causa perfert uxorem
 pravam et inhumanam: sicut
 Philippides comicus Stratoc-
 lem oratorem deridens fecit,

Averse retro verticem quam vis amas?

Si tamen hic quoque affectus
 sit Amor nominandus, effe-
 minatus et spurius, et in gy-
 næceum tanquam ad Cyno-
 sarges pertinens: immo, sicuti
 aquilam quandam dicunt ger-
 manam et montanam, quam
 Homerus nigram et venatri-
 cem vocavit: alia autem sunt
 spuriarum genera, quæ cir-
 cum paludes captant pisces et
 aves ignavas, et sæpe cibi e-
 gentes lugubrem edunt præ-
 fame sonum: sic germanus
 Amor est puerorum: non ful-
 gens desiderio, ut de virgineo

Ἀνακράων, ὅςδ' ἔ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγαυμένους, ἀλλὰ
 λιτὸν αὐτὸν ὄψιν καὶ ἄφρυπτον ἐν χολαῖς φιλοσόφοις, ἢ
 περὶ γυμνάσια καὶ παλαίστρας, περὶ θήρας νέων ὅξυ
 μάλα καὶ γενναῖον ἐγκελεύόμενον πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις
 ὀκτιμελείας· τὸν δὲ ὕχρον τῦτον καὶ οὐκ ἐρὸν ἐν κόλποις
 ἀφαιρῶντα καὶ κλινίδιοις γυμνασίων αἰεὶ διώκοντα τὰ μαλ-
 θακά, καὶ θρυπτόμενον ἡδοναῖς ἀνάνδροις καὶ ἀφίλοις καὶ ἀνεν-
 θουσίατοις, κατεβάλλειν ἄξιον ὡς καὶ Σόλων κατέβαλε,
 δούλοις μὲν γὰρ ἔρᾶν ἀρρένων παίδων ἀπειπεῖν καὶ ξεναλοι-
 φεῖν, χρῆσθαι δὲ συνηθείαις γυμνασίων ἐκ ἐκώλυσε. Καλὸν
 γὰρ ἡ φιλία καὶ ἀρετὴν ἡ δὲ ἡδονή, κοινὸν καὶ ἀνελεύθερον.
 Ὅθεν οὐ δῆλον ἔρᾶν παίδων ἐλευθέρων ὅστιν ὅςδ' ἔ ἀρετὴν
 συνηθείας γὰρ οὗτος ὁ Ἑρως, κατὰ περ τῶν γυμνασίων.

ε'. Ἐπὶ δὲ πλείονα λέγειν περὶ γυμνασίων τῶ Πρω-

B. 7. αὐ δῶλον] Corrigendum, ἀπὸ δῶλον, itaque verti. Paulo ante, in μὲν γάρ, addidi γάρ ex E.

B. 8. συνηθείας] Vulgo, ἡ συνηθείας, quod Steph. a Leonic. Schott. Anon. sum-
 fit. Ald. E. ὁσία: B. ὁσία: hinc Baf. Xyl. ἡ σῶσι. Hoc ex dissensu
 veram effeci lectionem. Mox addendum ἡ ante τῶν γυμνασίων.

Anacreon ait, neque unguentis delibutus: sed nudum eum et absque mollietate videbis in scholis philosophorum aut circa palaestras et gymnasia, ac venationes adolescentium, acuta et generosa admodum voce ad virtutem eos exhortantem qui digni sunt accuratione: mollem autem istum et domo affixum invenies in mulierum gremiis et spondis verfantem, semper mollia consecrantem, et voluptatibus indulgentem a fortitudine, amicitia,

instinctu animi divino alienis, dignum qui damnetur. Damnavit quidem Solon, qui puerorum amore et sicca unctione servis interdixit, concubitu mulierum non item. Est amicitia de rebus pulchris et scitis: voluptas vulgare quippiam et illiberale. Ita liberale non est, servum amare puerum: non enim hic Amor coitum habet, ut Amor mulierum.

V. Plura dicere cupientem Protogenem repressit Daph-

τοῖν, ἀνταρμάσας ὁ Δαφνοῖος, Εὖ γε, νῆ Δία, ἔφη,
τῷ Σόλωνος ἐμνήσθης, οἱ ἄλλοι αὐτῷ γάμοι τῷ
ἐρωτικῷ ἀνδρὶ.

C "Εὐδ' ἦτος ἱρατοῖσιν ἐπ' ἀνδρῶν παιδοφιλότη
Μηρῶν ἱμέρων καὶ γλυκεροῦ γάματος.

Πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰχύλον λέγοντα,

— σέας δὲ μερῶν οὐ κατηδίσω
ἽΩ δυσχάρμε τῶν σπουδῶν φιλημάτων.

"Επεὶ μὲν γὰρ καταγλῶσι αὐτῷ εἰ κατὰ περ θήτας καὶ
μάντις εἰς τὰ μῦθ' αὐτῷ ὅσφιν ἀποβλέπειν τῆς ἐρασ-
τῆς κελύουσιν ἐγὼ δὲ παμμέγεθες τῷτο ποιοῦμαι ση-
μεῖον ὑπὲρ τῷ γυναικῶν εἰ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν ὁμι-
λία παρὸς ἀρρενας οὐκ ἀναρρεῖ τὴν ἐρωτικὴν εὐνοίαν οὐδὲ
D βλάπτει, πολὺ μᾶλλον ἐκός ἐστι τῷ γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν
Ἐρωτὰ τῇ φύσιν χράμενον εἰς φιλίαν ἀφ' ἧς χάριτος ἔξ-
κινεῖσθαι. Χάρις γὰρ οὗτο, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τῷ Θήλειος

C. 5. σπουδῶν] Recepi a Schott. Anon. T. V. B. et alio loco ita exstat. Vulgo, σπουδῶν.

C. 6. Σέας] Sic E. Mez. Vulgo, Σέας.

D. 1. τῶν γυναικῶν αὐτῷ] Xyl. vers. et Mez. τῶν γυναικῶν καὶ: in postremo non af-
fentior.

næus, inquiens, Recte, per
Jovem, Solonis est a te facta
mentio, eoque utemur iudice
amatoris:

Amorem parca in fœdibus exerts a-
mentis,

Et femora, et dulcis corporis. —

Adjunge etiam Soloni Æf-
chylum:

Femoris honorem non revēritus es tamen,
Ingratus, mi pro tot frequentibus osculis.

Alii enim derident eos, si ve-
lut sacrificulos et ariolos ama-

tores jubent in femora et cor-
am inspicere. Ego autem hoc
permagnam pro mulieribus
argumentum censeo. Si enim
consuetudo naturæ adversa
cum viris nihil admittit amato-
riæ benevolentia, neque eam
lædit, multo magis probabile
est, mulierum quam virorum
Amorem naturæ opera uten-
tem per gratiam ad amicitiam
pervenire. Quod enim, Pro-
togenes, mulier viro obsequi-

ὑπείξῃς τῷ ἄρρενι κελήλαι παρὲς τὴν παλαιῶν ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον ἀνευ χάριτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι καὶ τιμὴν ἔπει γάμων ἔχουσιν ἄραν ἢ Σαπφῶ παροπαρομένησα φησὶν ὅτι,

Σμικρά μοι παῖ ἔμμεται φαίνεται κῆχαρις·

ὁ δὲ Ἥρακλῆς ὑπὸ πινος ἐρωτᾶται,

Βία δὲ πρᾶξας χάριται, ἢ πείσας κόπον.

Ἡ δὲ σὺν τῷ ἄρρεων ἀκόντων, μετὰ βίας λεηλομένη καὶ λεηλασίας· ἀνὴρ δὲ ἐκπύως, οὐδὲ μανία καὶ θηλυτῆτι βαίνομαι, καὶ Πλάτωνα, νόμῳ τετραπόδος καὶ παιδαγωγῶν παρὰ φύσιν ἐνδιδόντων, ἄχαρις παντάπασιν καὶ ἀσχήμων καὶ ἀναφροσύνης. Ὅθεν, οἶμαι, καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὴν ἔγραφε νέος ὢν ἐπὶ καὶ ἀπέρματος πολλῷ μετὸς, ὡς ὁ Πλάτων φησὶ· ταυτὴ δὲ πρᾶξις γινόμενος,

Ἔργα δὲ Κυπριγενῆς μοι νῦν φίλα καὶ Διοτίου,
Καὶ Μουσῶν, ἃ τίησ' ἀνδράσι εὐφροσύνας·

E. 1. Ἡ δὲ ἀπὸ τῶν—ἐκπύως] Locus ita constituendus: Ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἄρρεων ἀκόντων μὴ καὶ μετὰ βίας λεγόμενα λεηλασία· ἀνὴρ δὲ ἐκπύως.—Ita certe Latina correxi. Pro μανία vertit μαλακία Xyl. atque habent B. E.

um præstat, gratia fuit ab antiquis dictum: quo sensu Pindarus dixit, *Vulcanum e Junone sine gratiis natum*: et quæ nondum tempestiva nuptiis esset, eam sic compellat Sappho:

Videre mihi parvus esse puella, et gratiarum experta.

Et ex Hercule quidam quaerit,

An vi puellam cognovisti, an gratia?

Masculorum autem concubitus, sive vi et cum invitis factus, ille qui dicitur *prædo-*

nis raptus: sive cum volentibus, conjunctus mollietiei et insaniz, secundum Platonem præbentibus se conscendi et conferi, modo quadrupedum et contra naturam, omnino est ingratus, foedus, et nihil habens venustatis. Itaque arbitrator Solonem ista scripsisse juvenem adhuc, et, ut idem Plato ait, femine turgentem: proventa autem ætate isthuc:

Grata mihi Venus nunc fuit, et dona Lyæi,

Masculumque: viris dent ea lætitiæ:

ὥσπερ ὅα ζᾶλης ἔχει χιμῶνος τῷ παιδικῶν ἐρώτων ἐν
 τῇ γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν ἡμέμος τὸν
 βίον. Εἰ μὲν οὖν τὸ ἀληθὲς σκοπεῖν, ὡς Πρωτόγενες,
 ἐν καὶ ταυτὸν ὅτι πρὸς παῖδας ἔχει γυνᾶρας πάρος τὸ ἔ
 Ἐρώτων· εἰ δὲ βέλοιο φιλονεικῶν ἀφαιρῆν, οὐ μέτετα
 δόξεω ποιεῖν ὁ παιδικὸς αὐτος, ἀλλ' ὥσπερ ὅτε γεροντὸς
 ἔχει πρὸ ὥσπερ πρὸ βίᾳ νόθος ἔχει σκόπος, ἐξελαύνει τὴν γή-
 σιον Ἐρώτα καὶ προσβύττερον. Χρὴς γὰρ, ὡς ἑταῖρε, καὶ πρώην
 μὲν τὰς ἀποδύσεως καὶ ἀπογυμνώσεως τῷ νέῳ ὡς ἀδελφὸς εἰς
 τὰ γυμνάσια καὶ πρὸς ἀνατολῶν ἡσυχίᾳ καὶ πρὸς
 ἐμβαλὼν, εἴτα καὶ μακρὸν εἰ ταῦς παλαίστρας πρὸς
 752 φύσεως, ὅτε ἐπὶ ἑλκτός ὅτιν, ἀλλὰ λοιδορεῖ καὶ προ-
 πηλαίξει τὸν γαμήλιον ἐκείνον καὶ σιμυρὸν ἀθανασίας
 πρὸ θνητῶ γενεῖ, σθενυμνῶν ἡμῶν τὴν φύσιν εἰδὺς ἐξα-
 νάπιντα διὰ τὴν γένεσιν. Οὗτος δὲ ἀρνεῖται τὴν ἡδονὴν ἀ-

E. 10. χιμῶνος τῶν] Vulgo interjectum καὶ delevi, cum Mez.

F. 5. ἐξελαύνει—καὶ προσβύττερον] Prius summi a Mez. καὶ addidi ex B. E. Vul-
 go, ἐξελαύνει—προσβύττερον.

cum jam veluti ex æstu et
 tempestate puerilium amorum
 vitam in tranquillitate matri-
 monii et philosophiæ collo-
 casset. Enimvero si verum
 quærimus, Protagoras, una et
 eadem est Amoris erga mu-
 lieres et pueros affectio. Si
 autem contendendi ductus stu-
 dio divellere vis; gravis cul-
 pæ damnabitur puerilis Amor,
 qui cum tarde in vita, et in-
 tempestive, quasi spurius et
 occultus, existisset, germa-
 num Amorem expellat. Heri

enim, amice, aut nudiusfer-
 tius, post denudationes corpo-
 rum adolescentium, in gym-
 nasia obrepens, taciteque illi-
 ciens et provocans, paulatim
 deinde in palæstris pennas ad-
 ceptus, non compesci porro
 potest, sed contumeliose cir-
 cumscribit Amorem illum
 conjugialem, qui generi hu-
 mano immortalitatem parat,
 naturam nostram pessum eun-
 tem illico resuscitans generan-
 do. Is vero masculorum A-
 morem voluptatem infitatur,

τῷ πεκυρωμένῳ χαλκῷ καὶ ῥέοντος, ἀν' ὅτῃ τῇ τις, ἀνα-
 τήκεται καὶ ῥεῖ σιμυξυγρανόμενος· καὶ τῷτον οὐκ εἰσυχ-
 λεῖ τὸ Λυσάνδρας χάλλος, ἀλλὰ συνδιακαυμνῶ καὶ
 γέμοντι πυρὸς. δ. πολλὸν χερόν ὁ πλησιάζων καὶ ἀπὸ-
 μένος ἀνατίμπλαται καὶ δῆλός ἐστιν, εἰ μὴ ταχὺ φύγει·
 πρὸς ἡμᾶς, συντακσόμενος. Ἀλλ' ὁρῶ, εἶπε, γινόμενον
 ὅπερ ἀν' μάλιστα ἀπουδάσκει Ἀνθεμίον, πρὸς κρέοντα
 τοῖς διασταῖς καὶ ἐμαυτόν· ὥστε παύομαι. Καὶ ὁ Ἀνθεμίον,
 Ὡς οὖν, εἶπεν, ὡς ἔδει γὰρ ἀπ' ἀρχῆς λέγειν τι πρὸς
 τὴν ὑπόθεσιν.

ζ'. Λέγω τοίνυν, ὁ Πεισίας εἶπε, πρὸς κρέοντα ἐμοῦ
 γὰρ ἕνεκα πάσας γινάξιν ἐραστὴν, ὅτι ἢ γυναικὸς ὁ πλε-
 τὸς ἐστὶ φυλακτέος πρὸ νεανίσκου, μὴ συμμύξας αὐτόν
 ὄγκῳ καὶ βάρει ποσέτω, ἀφ' οὗ μὲν ὥσπερ εἰ χαλκῷ καυ-
 τερον ἀφανίσαντες. Μέγα γὰρ ἀν' ἐλαφρῶ γυναικὶ καὶ λι-

D. 10. *πυρὸς. δ. πολλὸν χερόν εἰ*] Ita reliqui, quando Ald. Baf. B. E. item habe-
 bant. Xyl. cum Leonie. Schott. ex δ. fecit *διὰ*. Mez. rectius *ἔδει* :
 possis et τῶν *δὲ* *εἰ* corrigere. Mox εἰ delendum.

E. 4. *καὶ ἐμαυτόν*] καὶ delendum cum Mez. *ἐμαυτὴν dedi* ex eodem et E.

E. 5. *ὡς ἔδει γὰρ*] Forte, *ἡμῶς ἰδοὺ σι*.

ut a fluente et ignito ære, si
 quis affundat, colliquatur e-
 mollitumque fluit : et hunc
 non perturbat Lyfandræ pul-
 chritudo : sed cum hocce (Plu-
 tarcho) jam perusto et ignis
 pleno dudum degens, ejus
 contagio afficitur ; neque ob-
 scurum est, nisi celeriter ad
 nos confugiat, colliquatum
 hominem iri. Interim video
 id fore, quod maximo opere
 effectum vellet Anthemio, ut
 offendam arbitros et me ip-
 sum : itaque desino. Sane hoc

ad rem conducit, aiebat An-
 themio, nam ab initio statim
 aliquid de proposito argu-
 mento dicendum fuerat.

VII. Hic Pifias, Dico igitur,
 proclamans, Bacchoni per
 me quidem licere omnes a-
 mare mulieres, cavendum ei
 esse ab Ismenodoræ divitiis :
 ne, dum eum in tantum fas-
 tum molemque admiscemus,
 imprudentes tanquam in ære
 stannum aboleamus. Mag-
 num enim est, si adolescente
 cum muliere tenui et humili

τῇ μεραλίῃ συνελθόντος εἰς ταυτὸν, ἡ χεῖς οἷον δίκην
 ὀπαιετήσῃ· ταῦτί μιν δὲ ὁράμεν ἀρχὴν καὶ χερατεῖν δο-
 κῆσαι· οὐ γὰρ ἀνὰ σπορίφασα δόξας καὶ γένη τηλικαῦτα,
 καὶ πλέτους, ἐμνάτο μεράκιον ἐκ χλαμύδος, ἐπὶ παρδα-
 λογεῖσθαι δέομεν. Ὅθεν οἱ νῦν ἔχοντες αὐτοὶ παρθέλια
 καὶ παρδαλοῦσι, ὥσπερ ἀκύπτεα, τῷ γυναικῶν τὰ πε-
 ριτὰ λήματα, τετραὶς ἐμποῖντα καὶ χαμυτῆας ἐκ-
 βάσεις καὶ κλίνας, ὑφ' ὧν ἐπαρθέμεθα πολλάκις σποπέ-
 753 ποιῶν καὶ μύθοισι, χροῦσι, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία, πέ-
 δαις δέδοσθαι βελτίον ἢ πλεῖον γυναικός.

ἢ. Ἐκείνα δὲ οὐ λέγεις, Πρωτογένης ἔπεν, ὅτι κιν-
 δυνέομεν ἀνατρέφειν ἀτόπως καὶ γελίως τὸν Ἡσίοδον, ἀν-
 ἐκείνους λόγους,

Μᾶλλον τρεῖς καὶ ἑπτὰ μάλιστα ἀπολείπει,

F. 6. τὰ περιτὰ] Non dubitavi reponere quod manifestum est et monitum a
 Salm. et Reisk. Vulgo, τὰ παρὰ τὰ. Paulo ante ἡ κρᾶσις est ex E.
 Mez. pro vulgato εἰ κρᾶσις.

F. 7. ἐκβάσεις καὶ κλίνας] Corrupta puto: nec aliorum nec meae mihi placent
 correctiones. Pro κλίνας B. E. κλίνας. Mez. κιλαινας. Jun. κιλαινας.
 Reisk. χαυρόντας ἐκβάσμεντα καὶ κιλαινας, quorum ultimum non in-
 ceptum. Tour. Ep. Crit. p. 108.

A. 3. οὐ λέγεις, Πρωτογένης εἶπεν] Ita reposui cum versione Xyl. flagitante sensu.
 Vulgo, οὐ λέγει Πρωτογένης εἶπεν.

conjuncto, masculus sexus, ut
 vinum aqua dilutum, antecel-
 lit. Atqui hæc imperatura et
 superior est futura, quantum
 apparet: non enim alias pro-
 jecta gloria tanta, et nobilitate
 generis, atque opibus, ambi-
 visset adolescentulum chla-
 myde etiamnum indutum, et
 cui adhuc pædagogis sit opus.
 Itaque ii qui sapiunt, ipsi, tan-
 quam alas, mulierum præci-
 dunt nimias divitias, quæ eas

ita inanes faciunt et leves, ut
 sæpe avolent. Alioqui præ-
 stat aureis compedibus liga-
 tum manere, quod fit in Æ-
 thiopia, quam divitiis uxoriis.

VIII. Hoc vero non dicis,
 aiebat Protogenes, inepte et
 ridicule Hesiodi præceptum a
 nobis inverti? siquidem is
 dixit:

*Tum tibi conjugii mature sædus initur,
 Cum triginta annos, vel paulo prius
 misisset*

Μήτ' ἱπποῖς μάλα πολλὰ γάμος ἂν τοι ὄρος ὄσος.
Ἥ δὲ γυνὴ τίττω ἦν, ἀμύμων δὲ γαμοῖτο.

www.libtool.com.cn
 ῥαδίη ἡμεῖς οὕτως τοσούτοις γυναικὶ παρεσβύτρεα κεράπερ
 οἱ φοῖβες ἢ σύγχα * καὶ ἄσπερ ἄνδρα παρὰ φωνῇ. Ἐρᾷ
 ῥα αὐτῷ, νῆ, Δία, καὶ κέεται ἥ τις οὖν ὁ καλῶν ὅτι κα-
 μάξην ὅτι θύρας, ἄδην τὸ πῶδε λαυσίθυσεν, ἀναδῶν
 τὰ εἰκόνα, παρὰ κενάξην παρὰ τὰς ἀπερσάς; ταῦτα
 γὰρ Ἐρωταί. καὶ κατὰ ἀμύμων ὄφρως, καὶ παντοῖα
 τευφῶσα, καὶ χῆμα λαβῶσα τῷ τῷ πάθος οὐκείαν. Εἰ
 δὲ ἀρχυμένη καὶ σφερεῖ, κοσμίως οὐκοι κατὰ τὸ πα-
 μύμων τὰς μυαμύων καὶ αὐτοῦ ἀρῶν. ἔρην δὲ φάσκω-
 σαν γυνῆρα φυγεῖν τις ἂν ἔχει καὶ βδελυχήν, μήτι κα-
 λάβοι γάμος παντοῦ μῦθος ἀρχὴν ἢ τοιαύτῃ ἀκρασίαν.
 9'. Παντοῦ μῦθος δὲ ἔστω Πρωτογένης, Ὁρᾷ, εἶπεν ὁ πα-

- A. 9. οὕτως τοσούτοις—παρὰ φωνῇ] Primum mutem in τῷ τῷ τοσούτοις. Alterum
 difficillius sanatu: forte, κατὰ φωνῇ φωνῇ σιμῶντος, ἀσπερ ἄνδρα π.
 B. 4. κατὰ αἰσθάνεται—λαβῶσα—φυγεῖν τις αἰ ἔχει] Corrigo, κατὰ φωνῇ ἢ ὄφρως—
 λαβῶσα—φυγεῖν τις αἰ ἔχει.
 B. 10. ἢ σφερεῖ—βελήν] Prius additum ex E. Reliqua ita corrigenda—σφε-
 ρεῖται—ἢ ἢ σφερεῖται τ. π. γάμος α. χ.—ἀμύμων οὐ δ. π. αὐτὴς ἔστι, ἐπὶ
 δ. τ. πλ. βελήν.

Impletis vitæ: quatuor quater, aut
 super unum
 Nata annos nubat.—

nos totidem fere majori natu
 mulieri tanquam palmulas et
 ficus * et immaturum virum
 applicabimus. Amat, dices,
 eum, et uritur. Quid vero
 prohibet, quin comestatum ad
 fores ejus ipsa eat, cantet car-
 men quod a fletu ad januam
 vocatur paraklausithyrum, i-
 magunculas fertis ornet, omni
 conatu cum rivalibus decertet:
 hæc enim Amatoria sunt; tum

supercilium demittatur, luxu
 abstineat, et formam induat
 huic morbo convenientem. Si
 vero pudet et casta est, domi
 defideat modeste, expectetque
 procos, et studia ambientium
 ejus nuptias. Mulierem qui-
 dem amare profitentem quis
 non fugiat et abominetur,
 metuens ne impudicitiam
 hanc faciat sui matrimonii
 principium?

IX. Postquam loqui desit
 Protogenes, Videtur, inquit
 pater, mi Anthemio, rursum

τῆρ, ὃ Ἀνθεμίον, ὅτι πάλιν κοινὴν ποιῶσι τ' ὑπόθεσιν καὶ
 c τ' λόγον, ἀναγκαῖον ἡμῖν τοῖς ἐκ ἀνομιλῶν, ὥδ' ἐφύ-
 γει τῷ πατρὶ γάμων Ἐρωτος (εἰ) χορεύσιν; Καί, καὶ μα-
 Δία, εἶπεν ὁ Ἀνθεμίον, ἀμύνει γὰρ πλείονα νῦν αὐ-
 τὸς ἔρῃν εἰ δὲ πρὶ πλείω βοηθήσων, ὃ μάλιστα δειδί-
 ται Πεισίστα ἡμῶς. Τί δέ, εἶπεν ὁ πατήρ, οὐκ ἀν' ἑγ-
 κλημα γένοιτο γυναικὸς, εἰ δὲ ἔρωτα καὶ πλεῖστον ἀπὸ-
 ρήσμεν Ἰσχυρομέναν, βαρεῖα γὰρ καὶ πλεονία· τί δέ εἰ
 καλὴ καὶ νέα; τί δέ εἰ γένει σόδαρ, καὶ ἐνδοξος; αἱ δὲ
 σόδαρες ὥδ' αὐτῆρ καὶ κατεχρημαμένον ἐπαχθές, *
 καὶ δυσκαρτήτων ἔχουσι, καὶ πόναι, καλῶσιν αὐτάς, καὶ
 τοῖς ἀνδράσιν ὀργίζονται, ὅτι σφεραίνουσιν; Ἀεὶ οὖν
 D χρῆταιν ἐκ ἀγαθῶς γαμεῖν Ἀβρότονόν τινα Θῆραν, ἢ
 Βακχίδι Μιλησίᾳ ἐχθρὸν ἐπαχρύνειν δὲ ὥτ' ἡ κατεσ-

C. 7. εἰ καλὴ—εἰ γένει—σοῖας.—] εἰ—εἰ—ex Leonic. Schott. Anon. T. V. B.
 Tum legendum κατεχρημαμένον ἐπαχθές πολλὰς καὶ δυσκ. ἔχουσι καὶ
 σοῖας. Conf. p. 142. A. σοῖας est in Ald. Baf. Xyl. Ab initio item
 cum Mez. legam: βαρεῖα γὰρ ἡ πλεονία.

D. 2. καὶ ὥτ'—Ἀγαθολαία] Forte, κατεχρημαμένον. B. E. δὲ ὥτ' καὶ κατεχρημαμένον
 locum non expedit. Ἀριστοῖα ex B. E. Xyl. Mez. pro Ἀριστοῖα.
 Ἀγαθολαία e Xyl. pro Ἀγαθολαία.

eos caussam et materiem ora-
 tionis communem ac necessa-
 riam facere nobis, qui non ne-
 gamus, neque fugimus, quin
 conjugalium Amoris in choro
 simus. Et profecto per Jo-
 vem, inquit Anthemio, de-
 fende Amorem longiore ora-
 tione, quippe ipse amans:
 præterea adversus objectio-
 nem de divitiis est agendum,
 qua maxime terret Pisias.
 Tum pater meus ista dixit.
 Quid tandem non dabitur mu-
 lieri vitio, si propter amorem

et divitias Ifmenodoram reji-
 ciamus? Esto enim imperiosa
 et dives: quid formosæ et ju-
 vencilæ faciemus? quid no-
 bilitate sua superbienti et il-
 lustri? Pudicæ vero nonne au-
 steritatem, molestam et into-
 lerabilem habent, dicunturque
 Furæ, quia præ pudicitia ma-
 ritis iratæ sunt? Nonne igi-
 tur optimum est e foro nup-
 tum ducere Abrotonum ali-
 quam Thraciam, aut Bac-
 chidem Milesiam, quæ eo ip-
 so quod emitur, spondeat se

συμμάτων; Ἄλλὰ καὶ ταύταις ἴσμεν ὅτι ὁλόγους ἀγρο-
ταν δουλεύουσαι, αὐτὰ αὐλητρίδες δὲ Σάμιαι καὶ ὀρχηστίδες,
 Ἀριστονίκα καὶ τύμπανον ἔχουσα Οἰνάνθη καὶ Ἀγαθοκλέα
 διαδήμασι βασιλέων ἐπέδωκαν. Ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις
 οἰκίτερος μὲν ἦν βασιλεῦς θεράπεινα παλλακοδομήη
 Νίνω δὲ τῷ μεγάλῳ βασιλεῶς ἐντυχόντος αὐτῇ καὶ τέρ-
 ξαντος οὕτως ἐκράτησε καὶ κατεφρόνησε, ὥστε ἀξίως καὶ
 μίας ἡμέρας αὐτῇ παθεῖν ἐν τῷ θρόνῳ κατὰ ζομφίλῳ,
 ἔχουσαν τὸ ἀφάδημα καὶ χρηματίζουσαν ὄντος δὲ ἐ-
 κείνου, καὶ κελεύσαντος πάντας ὑποταγεῖν ὅσους αὐτῇ
 καὶ παθεῖν, μετρίως ἐχρήτο ταῖς παύταις ὀπιπλάγ-
 μασι, περὶ μὲν τῇ δορυφόρῳ ἐπεὶ δὲ ἴδρα μὲν ἀν-
 πληροῦσαι μὴδὲ ὀκνεῖν, ἐκέλευσε συλλαβεῖν τὸν Νί-
 νον, εἶτα δῶκα, τέλος δὲ σπικτεῖναι παρὰ χεῖρας δὲ
 πάντων, ἐβασίλευσε δὲ Ἀσία, ὀπιφαῖος πολὺ χρόνον.
 Ἡ δὲ Βελεστία, παρὰ Διὸς, οὐ βάρεσεν ἐξ ἀρεῆς ἢ
 γύναγον, ἥς ἱερὰ καὶ ναὺς Ἀλεξάνδρῳ ἔχουσιν ὀπιπλά-

obedientem viro fore? Sed ta-
 men et harum nonnullis novi-
 mus viros turpissime servi-
 visse: quando etiam tibicinæ
 Samiæ et saltatrices, Aristo-
 nica et tympanum gerens
 Cœnanthe atque Agathoclia,
 regiis diadematis insultave-
 runt. Semiramis Syra ancilla
 fuit famuli regii, et pелlex,
 quam cum Ninus rex ille
 magnus congressus dilexisset,
 adeo subegit eum atque con-
 tempsit mulier, ut postulaverit
 etiam ab eo concedi sibi, uti
 per unum diem ipsa in folio
 regio federet, daretque man-

data: quod ubi rex concessit,
 imperavitque universis, ut Se-
 miramidi perinde atque sibi
 obtemperarent et iussu capef-
 ferent; principio ea stipato-
 rum pertentans animos mo-
 derate quædam iussit; at post-
 quam vidit eos nihil refragari,
 alacriterque obire mandata,
 capere eos Ninum, mox vin-
 cire, tandem necare iussit:
 quibus factis, ipsa regnum A-
 siæ splendide per multos annos
 gessit. Belestia vero, dii boni,
 nonne barbara et emta mulier
 fuit? cujus templa et sana
 Alexandrini habent, Veneris

ἥματος δι' ἔρωτα τῷ βασιλέως, Ἀφροδίτης Βελουταῆς;
 Ἡ δὲ σύναος μὴ σήπαιτο καὶ συνέεργε τῷ Ἐρωτος ἐν
 Δελφοῖς, κατὰ χρυσος δ' ἐξῆς μετὰ τῷ βασιλείῳ καὶ
 βασιλεῖσιν, ποῖα παρὰ τῷ ἔρωτι ἐκράτησεν; Ἀλλ',
 ὥσπερ ἐκείνοι δι' ἀσθένειαν ἑαυτῶν καὶ μαλακίαν ἔλαθον
 γινόμενοι λεία γυναικῶν, οὕτω πάλιν ἀδούξοι καὶ πάντες
 154 ἔπειτα πλεθυσίας γυναικῶν καὶ λαμπραῖς σιναλίντες, ἐδ-
 οργήθησαν, ἐδ' ὑφ' ἡμῶν τι τῷ φρονήματος, ἀλλὰ τιμώ-
 μενοι καὶ κρατῶντες μετ' εὐνοίας συγκατεβίωσαν. Ὁ δὲ
 συτέλλαντι τῇ γυναικί, καὶ συνάγων εἰς μικρὸν, ὥσπερ δακ-
 τύλιον, ἵχνος, ὡς μὴ παρὰ τῇ δεινότητι, ὁμοίως ὅτι τοῖς
 ἀποκείρουσι τοῖς ἵπποις, εἶτα παρὰ πρῶτον καὶ λίμνῃ
 ἄγρῳ καθορῶσαν καὶ ἐκείνη τῇ εἰκόνα τῇ ὅπως ἀγαλλῇ
 καὶ ἀμορφοῖ, ἀφίενται τὰ φρεσὶ γαῖα λέγεται, καὶ παρὰ
 δόξαται τοῖς τῷ ὄντων ὀπιδάσης. Πλεῖστον δὲ γυναικῶς

F. 3. βασιλέως, Ἀφροδίτης] Vulgo, βασιλέως, καὶ Ἀφροδίτης, quod Steph. sumit
 a Leonice. Schott. delevi καὶ cum B. E. Mes. ejus loco ἔχει Xyl.
 Ald. Baf.

F. 4. ἐν Δελφοῖς, κατὰ χρυσος δ'] Lego, ἐν Δελφοῖς δι' κατὰ χρυσος —.

A. 4. ὥσπερ δακτύλιον, ἵχνος] Corrigo, ὥσπερ δακτύλιον δακτύλου ἱχνῶς.

Belestiæ nomine, ob amorem
 rege id permittente. Quæ
 vero hic communi cum Cupi-
 dine templo et sacris fruitur,
 aureaque stat Delphis juxta
 reges et reginas, Phryne,
 quam dote suos subegit a-
 matores? Verum sicut isti ob
 suam imbecillitatem et mol-
 litiem imprudentes mulierum
 præda sunt facti, ita rursus
 alii ignobiles atque pauperes
 ductis divitibus splendidisque
 uxoribus, corrupti non sunt,

neque de animi magnitudine
 quicquam dimiserunt, sed ho-
 norati et imperantes ipsi amice
 cum iis vixere. Qui vero
 uxorem in arctum cogit et
 comprimit, veluti annulum di-
 gito ob gracilitatem alias de-
 lapsurum, similis est eorum
 qui equas tondent, et deinde
 ad fluvium vel lacum addu-
 cunt: nam suam formam con-
 spicientes foedatam, ferociam
 dicuntur amittere, ac pati por-
 ro ab asinis se conscendi. Illi-

αἰρεῖσθαι μὲν παρ' ἀρετῆς ἢ γένεος, ἀφιλότιμον καὶ ἀκα-
 λούμενον ἀρετῇ δὲ καὶ γένει προσόντα φεύγειν ἀβέλτεροι. B
 Ὁ μὲν γὰρ Ἀντιγονος ἀχρησμονίᾳ τὴν Μυνηχίαν τῷ Φρου-
 ρῶντι γράφον ἐκέλευε ποιεῖν μὴ μόνον τὸν κλαῖον ἔχει-
 εῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν κύνα λεπτὸν, ὅπως ὑφαντῇ τὰς ἐν-
 πορίας τῷ Ἀλκίμαν' ἀνδρὶ δὲ πλεονείας ἢ καλῆς οὐ
 προσοῦμαι μηδὲ τὴν γυναῖκα ποιῶν ἄμετρον ἢ πονηρὸν,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐγχευταῖα καὶ φρονήσει, καὶ τῷ μηδὲν ἐκπα-
 πλῆχθαι τῷ περὶ ἐκένειον, ἵσται παρέχειν καὶ ἀδούλα-
 σπον, ὥσπερ ἐπὶ ζυγῷ ῥοπιῶν τῷ ἦθει προσθήνεται καὶ βί-
 εος, ὑφ' αὐτῆς χρεαῖται καὶ ἀγλαί, καὶ ὅς ἅμα συμφερόντας. C
 Καὶ μὴν ἡλικία γε πρὸς γάμον καὶ ἅσα ὁ ταῦτα ἔχουσα
 καὶ ὁ γυνὴν εὐάρμοστος ὅστιν ἀκμάζειν δὲ τὴν γυναῖκα πονη-
 ραίνομαι (καὶ ἅμα τῷ Πεισίᾳ προσμενιάσαι,) Οὐδένος
 γὰρ (ἔφη) τῶν ἀντιπρατῶν πρεσβύτερα, αὐδ' ἔχει πολιάς,
 ὥσπερ ἔνιοι τῷ Βάκχωνι προσαναχρησμονίαν. Εἰ δὲ

C. 1. καὶ ὅς ἅμα] Forte, καλῶς ἅμα καί—.

berale est divitias uxoris vir-
 tute aut genere antiquiores
 ducere: junctas autem his
 rebus averfari, stultum. An-
 tigonus praefecto muniendae
 Μυνηχίᾳ scribens, jubebat
 non modo millum facere vali-
 dum, sed et ipsum canem ma-
 cerare: nimirum ut Atheni-
 ensium opes attereret. At ma-
 rito divitis vel formosae mu-
 lieris non convenit, ut eam
 deformem pauperemve reddat:
 sed ut seipsum continentia
 ac prudentia, nihilque eorum
 quae uxor habet stupendo, æ-

qualem ei suique juris præ-
 stet, moribusque suis veluti in
 trutina pondus momentumque
 sibi paret, quo uxorem depri-
 mat et sibi obtemperantem ha-
 beat, simul utiliter et honeste.
 Quinetiam ætate Ismenodora
 ad nuptias idonea est, ut quæ
 parere possit: audio enim in
 ipso eam nunc ætatis vigore
 esse: (simulque ad Pisiam ar-
 ridens) Nullo enim (aiebat)
 rivalium grandior natu est, ne-
 que canos habet, ut nonnulli
 eorum qui Bacchionem adscen-
 dantur: quorum si tempestiva

ἔτσι καὶ ἄλλοι ὁμιλοῦσι, τί καλὸν καὶ καλὴν ὅτιμε-
 λαθῶκα ἔ' παύσῃ βέλτιον ἡγενοῦν νέας; δύσμοιρα γὰρ
 τὰ νέα καὶ δυσκόεστα, καὶ μάλιστα ἐν χρόνῳ πολλῷ τὸ φρύ-
 αγμα καὶ τ' ὕβριν ἀφίστην, οἱ ἀρχὴ δὲ κυμαίνει καὶ ζυγο-
 D μαχεῖ καὶ μᾶλλον ἀν' Ἔρως ἐγγίνεται, καὶ, καθάπερ πονεῖ-
 μα κυβερνήτου μὴ παρόντος, ἐπύραξε καὶ σιωχέει τ' γάμον
 οὔτε ἀρχῇ δυναμένην ἔτε ἀρχαῶς βυλομένην. Εἰ δὲ ἀρ-
 χὴ βρέφους εἴη ἡ τιτθίη, καὶ παιδὸς ὁ διδάσκαλος, ἐφ' ἧς
 δὲ γυμνασίου, ἐρατῆς δὲ μερακίης, γενόμενος δὲ ἐν ἡλι-
 κίᾳ νόμος καὶ στρατηγός, ὑδὲις δὲ ἀναρκτος, ὑδὲ αὐτοτε-
 λής, τί δυνάμει γυνὴ πῶν ἔχουσα πρεσβυτέρα κυβερνήσῃ νέ-
 ριον ἀνδρὸς ἀφελίμος μὲν οὔσα ἔ' φρονεῖν μᾶλλον, ἡδῶα
 δὲ ἔ' φιλεῖν καὶ παροπλῆς; Τὸ δὲ ὅλον, ἔφη, καὶ τ' Ἡρα-
 κλέα Βοιωτὸς ὄναι, ἔδει σέβασθαι, καὶ μὴ δυσχεραίνειν ἔ'
 E παρ' ἡλικίαν ἔ' γάμον, γινώσκοντες ὅτι καλῶς καὶ ἑαυτῷ
 γυναικίᾳ Μεγάρῃ Ἰολαῷ συνάκισιν ἐκκαθαίρεται τότε
 ὅτι τρία καὶ τετράκοντα ἔτη τότε γενημένην.

habetur consuetudo, quid im-
 pedit, quin ipsa quoque ado-
 lescentem tractare possit me-
 lius, quam quævis juvencula?
 Difficulus enim commiscen-
 tur juvenes, et vix longo tem-
 poris decursu ferociam libidi-
 nemque exuunt: initio æstu-
 ant et jugum detrectant, max-
 ime autem si quis amor ex-
 sistat, is, sicut ventus guber-
 natore absente navem, facile
 matrimonium conturbat at-
 que confundit, cum juvenes
 invicem regere et parere non
 possint. Jam si nutrix infan-
 tem, puerum magister, ephe-
 bum gymnasiū præfectus, a-

mator amasium, adultum lex
 et prætor regit, ac nemo sui
 prorsus juris, et omnis imperii
 immunis est: quid mali habet
 res, si cordata mulier ætate
 minoris mariti juvenis guber-
 net vitam, utilis, quia pru-
 dentia eum superet, suavis au-
 tem et grata amando futura?
 In summa vero venerari nos,
 qui Boeoti sumus, Herculem
 decet, et matrimonio ætate
 inæqualium non esse iniquos,
 cum sciamus, hunc Megaram
 uxorem suam annos natam
 tres supra triginta Iolao nup-
 tum dedisse, annum tunc a-
 genti sextum supra decimum.

ἰ. Τοιαῦτα λέγων, ὁ πατήρ ἔφη, παρόντων αὐταῖς, εἰλθεῖν τῷ Πεισίᾳ ἐταῖρον ἐκ πόλεως ἱππῶ θρόνον, ὡς εἶπεν, ὅτι ἀποδῶς ἔχεν οἰομένη τὸν Βάκχονα πρὸς τὸν γάμον, ἀρχέσθαι δὲ τὰς ἀποδείκνυσας, ἔγωγε μὴ πρὸς τὸν μετὰ τὴν οὐ φιλῶν τὰς μάλιστα τῆς βίαις νεαρῶν καὶ σὺν-ερωμένων αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπημφαμένη καὶ συγκεστῆσασα, παρεφύλαττε τὴν ἑαυτῇ ὁ Βάκχον ἔχει ἀπὸν εἰς παλαιοῦς ὡς τὸ οἶκος αὐτῆς παρεξίνα κοσμίως ὡς οὐ τότε περὶ μετὰ δυνῶν ἢ τριῶν ἀλλημιμῶν, αὐτὴ μὲν ὅτι τὰς θύρας ἀπήντησεν ἢ ἱσμενὸδωρα, καὶ τῆς χλαμύδος ἔδωκε μόνον, οἱ δὲ φίλοι χαλὸν χαλῶς ἐπὶ τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβόλῃ συναρπάσαντες, εἰς τὴν οἶκον παρένεγκαν ἀδρόοι, καὶ τὰς θύρας εὐθὺς ἀπέκλεισαν· ἅμα δὲ αἱ μὲν 755 γυναῖκες ἔδωκαν αὐτῇ τὸ χλαμύδιον ἀφαρπάσασαι πρὸς

F. 1. συμῆτας] Ἀν συμῆτας?

X. Dum hæc illi inter se colloquuntur, Pisæ socius (sic enim narrabat pater) equo citato ex urbe venit, mirum renuncians, audaxque facinus. Etenim Ismenodora existimans, ut erat probabile, ipsum Bacchonem neutiquam a nuptiis abhorreere, tantum eos vereri qui dehortabantur; statuerat adolescentem non dimittere. Itaque accitis qui amicorum maxime erant audaces, ejusque amoris favebant, et mulieribus familiaribus, re

cum iis composita, horam expectavit, qua Baccho erat in palæstram præter domum ipsius iturus. Qui ut eo venit unctus, duobus aut tribus comitantibus, ipsa sub fores ei occurrit Ismenodora, et chlamydem modo ejus attigit: amici autem pulchrum pulchre in chlamyde ipsa et læna arreptum frequentes intra domum pertulerunt, statimque fores occluserunt. Simul et mulieres intus Bacchoni chlamydem deripuerunt, et nup-

βαλον ἱμάποι νυμφικόν· οἰκέται δὲ περιέκλω δραμόν-
 τες, ἀνέστηφον· ἐλαία καὶ δάφνη τὰς θύρας οὐ μόνον τὰς
 τῆς Ἰσμηνοδώρας, ἀλλὰ καὶ τὰς τῆ Βάκχωνος· ἡ δὲ
 αὐλητρὶς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενωπόν. Τῶν δὲ Θεο-
 πίων καὶ τῆς Ξέων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲ ἠανάκτων καὶ
 τὰς γυμνασιάρχους παράξυνον· ἄρχουσι γὰρ ἰσχυρῶς τῷ
 ἐφύσαν, καὶ πρὸς ἑχουσι τὸν νοῦν σφάδρα τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν
 τραπομνοῖς· ἰὺ δὲ λόγος ἐδίδει τῆς ἀγωνιστομένης,
 ἅλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον ὅτι τῆς θυρῶν τῆς Ἰσμηνο-
 δώρας, εἰ λόγους ἦσαν καὶ φιλοκαίαιας πρὸς ἀλλήλους.

ια'. Ὡς οὖν ὁ τῷ Πεισίου φίλος ὥσπερ εἰ πολέμῳ
 προσελθὼν τὸν ἵππον αὐτὸ τῷ τεταραγμένῳ εἶπεν,
 ὅτι Βάκχωνα ἤρπασεν Ἰσμηνοδώρα, τὸν μὲν Ζεῦξιν ἵππον
 ὁ πατήρ ἔφη γαλέσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην
 ἦντα,

Πρώτη χλωῦσα, δευτέρα δὲ γύναι φρονεῖς·

B. 3. *Δευτὰ δὲ γύναι*] Ita cum Xyl. pro vulgato *Δευτὰ δὲ γύναι*. Forte verum sit,
Δευτὰ γ' ὡ γύναι. B. E. quidem habent *δ*.

talem injecerunt vestem: fer-
 vi autem circumcursitantes o-
 lea lauroque fores non Isme-
 nodoræ modo, sed Bacchonis
 etiam redimiverunt: et tibi-
 cina canens per vicum transi-
 vit. Thespensium vero et
 hospitum alii risere, alii indig-
 nati sunt, ac gymnasio præ-
 fectos instigaverunt, quorum
 est validum in ephebos impe-
 rium, et valde diligenter at-
 tendunt eorum facta: sed qui
 certabant, nihil istos morati,
 theatro relicto, ad fores Isme-

nodoræ accurrerunt, ibique
 inter se collocti et altercati
 sunt.

XI. Postquam ergo Pisiz
 amicus tanquam in bello ad-
 venit concitati equi cursu, id-
 que ipsum perturbate renun-
 ciavit, raptum esse ab Ismeno-
 dora Bacchonem; Zeuxip-
 pum aiebat pater risisse, utque
 erat Euripidis studiosus, ver-
 sum hunc pronunciasse,

*Luxurians opibus, more hominum mulier
 agit:*

τὴν δὲ Πισίαν ἀναπνήσαντα βοᾷ, ὦ θεοί, ἡ πέρας
 ἔσται τῆς ἀναστροφῆς τῶν πόλιν ἡμῶν ἐλευθερίας; ἦδη
 γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πρᾶγματα διὰ τῆς αὐτονομίας
 βαδίζω· καίτοι γλοῖον ἴσως ἀνακτῶν εἰ νόμων καὶ
 δικῶν, ἢ γὰρ φύσις παρενομεῖται κυριαρχεσθῆναι
 τί τοῦτον ἡ Λήμνος; ἰσὺν ἡμεῖς, ἰσὺν, ἔγωγε, ὅπως καὶ
 τὸ γυμνάσιον ταῖς γυναιξὶ ἐξουδαῖον καὶ τὸ βουλευτή-
 ριον, εἰ παντάπασι ἡ πόλις ἐκνεύριται. Πράζοντι
 οὖν τῷ Πισίῳ, ὁ μὲν Προτογένης οὐκ ἀπαλείπεται, τὰ
 μὲν σωματικὰ, τὰ δὲ πρᾶγματα ἐκείνων· ὁ δὲ Ἀν-
 θεμίων, Νεανικὸν μὲν, ἔφη, τὸ τόλμημα, καὶ Λήμνιον ὡς
 ἀληθῶς· αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν· σφόδρα ἐρώσκει κυριαρχίας.
 Καὶ ὁ Σώκλαρος ὑπομειδὼν, Οἷοι γὰρ ἀπαγῆναι, ἔφη, ο
 γεγενῆσθαι καὶ βιασθῆναι, οὐκ ἀπαλόγημα καὶ φρατήρημα
 τῷ νεανίσκῳ νῦν ἔχοντος, ὅτι τοὺς τῶν ἐραστῶν ἀγκάλας
 διὰφυγὼν ἐξυπομόλπειν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας

C. 9. αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν] Lego cum Mez. αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν: itaque verti.

Pisiam vero exfilientem clausisse, Proh deum fidem, quis finis erit evertentis civitatem nostram licentiae? jam enim libertas nostra in violationem legum excidit: quanquam ridiculum fortasse est ob leges et jus indignari, cum ipsi naturae vis fiat, injuste sub mulierum redactae imperium: quid Lemnus tale habuit? eamus nos, eamus, ut gymnasium quoque et curiam mulieribus tradamus, si omnino enervata est civitas. Ergo

praeuntem Pisiam Protopogenes comitatus est, partim socius indignationis, partim eum demitigans. Anthemion autem, Audax profecto, inquit, facinus hoc est, et re vera Lemnium, quod inter nos dictum sit, mulieris vehementer amantis. Tum renidens Socrus, Putas vero, inquit, raptionem vimque factam esse, non defensionem et callidum artificium astuti adolescentis, qui ex ulnis amatorum profugerit in manus pulchrae et for-

χαίρει; Μὴ λόγα ταῦτα, ἔπει, ὦ Σάλαρ, μὴδ' ὑπονοεῖ ὅτι Βάκχος, ὁ Ἀνθιμῖον, καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσις τῆν τέττα ἀπλῆς ἰσὺ καὶ ἀφαλὲς, ἐμὲ γαῖν ἀποκρίφατο τῇ τῶν μεταδιδόντων ἀπάντων, ἐν τε τούτοις ὅσων περιμενέσθαι ὄντα τῆς Ἰσμενοδόρας βοηθόν· Ἐρῶτα δὲ μάχεσθαι χαλεπὸν, οὐ θυμῷ, καὶ Ἡράκλειστον ὅ, π. γὰρ ἀν' ἡλίου, καὶ ψυχῆς ἀνέστη καὶ χρημάτων καὶ δόξης. Ἐπεὶ τί κοσμιώτερον Ἰσμενοδόρας οὐ τῇ πόλει; ποτε δὲ εἰσῆλθε ἢ λόγος ἀσχετός, ἢ ἀφ' ἧς ὑπόνοια φαίνεται ἔσθαι τῆς οὐσίας; ἀλλ' εἴποιε θεία τις ὄντως εὐληφεία ἢ ἀνδραγαθὸν ὅτι ποιοῖα, καὶ κρίνεται ἀνδραγαθὸν λογισμῷ.

Ἡ. Καὶ ὁ Περικλῆς ὁπταλμός, Ἀμέλει καὶ σώματος τις, ἔφη, νόσος ἐστίν, ἢν ἱερὰν χαλῶσιν· ὥσθ' οὕτω αἰσθῆναι καὶ ψυχῆς τὸ μακρώτατον πάθος καὶ μέγιστον,

D. 6. καὶ γὰρ—ταῦτα] γὰρ additum ex B. E. cetera cum Mez. et Reisk. ita corrigenda, ἐμὲ γ' ἐν δὲ ἀπεκρίφατο, τῶν τ' ἄλλων—.

B. 5. ἐπὶ τῶν] Sic B. E. Vulgo, ἐπὶ τῶν.

E. 7. Περικλῆς] Sic Baf. Xyl. quo accedit fere Ald. B. E. Περικλῆς; hinc Leon. Περικλῆς, quod vulgavit Steph.

moſte uxoris? Noli hæc, aiebat Anthemion, dicere aut ſuſpicari de Bacchone, qui, etiamſi non fuiſſet natura ſimplex et candidus, tamen me hoc non celaret, cui et alia ſua ætæna credebat omnia, et ſciebat me hac in re promiſſimum eſſe Iſmenodoraſ adjutorem. Amos autem, non iræ, ut aiebat Heracitus, repugnare difficile eſt, qui quod cupit, vel vitæ vel pecunia vel ſumma redimat. Nam quid mo-

deſtius Iſmenodoraſ in urbe fuit? quando aut turpis de ea fermo, aut ſuſpicio facti inhoneſti de ejus domo incidit? Sed videtur proſecto divino aliquo inſtitu, qui humanam excedat rationem, impulſa fuiſſe.

XII. Ibi Pemptides arriſtens, Nimirum, aiebat, corporis quidam eſt morbus, qui ſacer dicitur; ut abſurdum non fit, morbum animi fu- riſſimum et maximam a qui-

ἰερὸν καὶ θεῖον ἐνίοι προσαγορεύουσιν. Εἴτα ὅσπερ ἐν
 Αἰγύπτῳ ποτὶ γένοντας ἐώραν δύο ἀμφισβητοῦντας, ἢ
 ὄφρας προσερπύσαντος εἰς τὴν ὁδὸν, ἀμφοτέρων μὲν
 ἀγαθὸν δαίμονα χαλούντων, ἐκαστέρου δ' ἔχειν ἀξιώτος
 ὡς ἴδιον· ἕως ὅρῳ ὑμῶν ἄρτι τὰς μὲν εἰς τὴν ἀνδραγῆτιν
 ἔλκοντα, τὴν Ἑρώτα, τὰς δ' εἰς τὴν γυναικῶντιν, ὑπερφύες
 καὶ θεῖον ἀγαθόν, ὅτε ἐθαύμαζον εἰ τηλαυγύτην δύναμιν
 ἔχε καὶ τιμὴν τό πάρος, οἷς ἦν προσῆκον ἐξαλείνει αὐτὸ
 πανταχόθεν, καὶ καλεῖν, ὑπὸ τέτῳ αὐξάνομενον καὶ συμ-
 νωόμενον. Ἄρτι μὲν οὖν ἡσυχίαν ἦγον· ἐν γὰρ ἰδίοις
 μᾶλλον ἢ κοινοῖς ἐώραν τὴν ἀμφισβήτησιν ἔσαν· καὶ δὲ 756
 ἀπηνλαγμῶς Πεισίων, ἡδέως δὲ ὑμῶν ἀκούσαμεν ὥστε
 τί βλέψαντες ἀπεφώνησιν τὴν Ἑρώτα· γινώσκοντες οἱ θεοὶ
 τὸτο λέξαντες.

γύ. Παισαμῶν δὲ τῷ Περικλῆει, καὶ τῷ πατρὶ
 ἀρξαμένῳ τὴν πόλιν λέγειν, ἔπειρος ἦκεν ἐκ πόλεως,

F. 6. αἱ τηλαυγύτην] αἱ sumfi ex B. E. Vulgo, ἰσῶ, quod Schott. et Leonie. ha-
 bent, forte factum ex Ald. ἰσῶ. Ante ὑπερφύες Mez. supplet ἐς.

A. 5. Περικλῆει] Sic Baf. Xyl. B. E. Vulgo, Περικλῆει.

busdam sacrum et divinum
 appellari. Cæterum sicut in
 Ægypto aliquando vidi vici-
 nos duos litigantes, cum ser-
 pens arrepsisset, ambos eum
 bonum genium vocare, ita
 quidem, ut sibi eum uterque
 vindicaret: ita non sum mira-
 tus, Amorem, ingens ac divi-
 num bonum, a vestrum aliis
 in virorum conclavia, ab aliis
 in gynæceum trahi, quando
 tanta vis, tantus honor est
 Amori, ut a quibus omnino

expelli debebat et opprimi, ii
 eum amplificent atque prædi-
 cent. Et adhuc quidem me
 continui, quod de re propria
 magis quam communi vide-
 bam esse disceptationem: nunc
 autem, Pisra digressio, libenter
 e vobis audivero, quoniam re-
 spexerint ii, qui primi no-
 men dei Amori fecerunt.

XIII. Postquam conticu-
 it Pemptides, et pater cœpit ali-
 quid de hac re dicere, alius ex
 urbe venit, qui verbis Isme-

† Ἀνθεμίωνα μεταπεμπομένης τῆς Ἰομυλοδώρας ἐπέ-
 τεινε γὰρ ἡ *ταραχή*, καὶ τῷ *γυμνασιάρχῳ* ἦν ἀφθο-
 ρὰ, τῷ μὲν οἰομένῃ δὴν τὸν Βάχχωνα ἀπαιτεῖν, τῷ δὲ
 πολυπραγμονεῖν οὐκ ἔωτος. Ὁ μὲν οὖν Ἀνθεμίον
 ἀναστὰς ἐβάδισεν· ὁ δὲ πατὴρ τὸν Περμπίδην ὀνομαστὶ
 προσαγγρεύσας, Μεγάλῃ μοι δοκεῖς ἀπείσθαι, εἶπεν, καὶ
 βωβηκόλῃ πρᾶγματος, ὦ Περμπίδη, μᾶλλον δὲ ὅλως
 πὰ ἀκίνητα κινεῖν τῆς θεῆς θεῶν δόξης ἢν ἔχοντες, θεῶν
 εἰσέτι λόγον ἀπαιτῶν καὶ ἀπόδειξιν ἀρεῇ γὰρ ἡ πάτριος
 καὶ παλαιὰ πίστις, ἥς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, εἰδ' ἀνδρεῖν τεκ-
 μῆριον ὁταργέσεων,

Οὐ δ' αὖτις τὸ σοφὸν εὔρηται φρεσὶς.

ἀλλ' ἔδρα τις αὐτῇ καὶ βάσις ὑφετώσα κοινὴ πρὸς εὐ-
 σέβειαν, εἰάν ἐφ' ἐνὸς ταράτληται καὶ σαλεύηται τὸ βέ-
 βαρον αὐτῆς καὶ νομομισθόνον, ὅπισθαλῃς γίνεται πᾶσι καὶ
 ὑπόπληθ'. Ἀχέεις δὲ δῆπερ τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυ-

B. 7. αὐτῇ] Addidi ex E.

B. 10. ὑποπληθ' Sic B. E. Mez. Vulgo, ὑπόπληθ'.

nodoræ Anthemionem arcesseret. Nam tumultus crescebat, et gymnasi præfectis inter se non conveniebat, cum alter reposcendum Bacchonem censeret, alter negotio non necessario supersedendum duceret. Proinde surrexit Anthemion, et abiit. Pater autem Pemp-
 tidem nominatim alloquens, Videre, inquit, rem mihi tentare magnam, audaxque facinus, atque adeo immobilia, quod dicitur, movere, causam postulans reddi ac demonstrari

nostrarum de diis opinionum. Sufficit enim antiqua et a maioribus ad nos propagata persuasio, qua nullum evidentius inveniri potest argumentum :

Neque enim scientiam hanc mens callida repperit :

sed fundamentum quoddam et basis pietati communis est posita, cujus si uno in loco labefactetur stabilitas et firmitas, reliqua omnia ruinam minabuntur. Audivisti haud dubie quo tumultu exceptus fuerit Euripides, cum hoc fecisset

βίῃ ποιμαίνοντος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης, Ζεὺς γὰρ οὐδὲ πλὴν λόγῳ, μεταλαβὼν δὲ ἐχθρὸν ἄλλον ἐθάψει, ὡς εἶκε, ὃ δὲ δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς ἔπει-
 τῶς, ἥλλαξε τὴν εἶχον, ὡς ἦν γέγραπται, Ζεὺς, ὡς λέ-
 ληται τῆς ἀλκείας ὑπο. Τί οὖν ἀμφέρει τίτλ' περὶ
 τοῦ Διὸς δέξαι ἢ τῆς Ἀδωνείας ἢ τοῦ Ἐρωτος εἰς ἀμφι-
 βολίαν τοῦ λόγῳ ἵσταται; ἢ ἔστιν ἄδελον; ἢ γὰρ ἦν αἰτεῖ
 πρῶτον βαμὼν ὁ Ἔρως καὶ θυσίας, οὐδὲ ἐπιπλὺς ἐκ πινος
 βαρβαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥστε Ἀτίαν πινὲς καὶ Ἀδων-
 ναίῳ λοβόμυροι, δι' ἀνδρογύναν καὶ γυναικῶν ἐξουδέναι,
 καὶ κρύφα τιμὰς καὶ προσωπίδας καρπέμενος, ὥστε παρ-
 ειογραφῆς δάκρυ φεύγειν καὶ νοθείας τῆς αὐτῆς θεοῖς. Ἀλλ'
 ὅταν Ἐμπεδοκλέης ἀκρότης λόγοντος, ὡς ἐταίρε,

Καὶ φίλος ἐν τοῖς ἴσιν μῆνός τε πλάτος τε,
 Τὴν σὺ νῦν δέκῃ, μὴδ' ὄμμασιν ἴσοι τεθιπῶς.

- C. 1. Ζεὺς—λόγῳ] λόγῳ dedi ex B. E. pro vulgato ἰσῶ. Ita enim legendum,
 Ζεὺς ἔστις ἔστι, αὐτὸς γὰρ οὐδὲ πλὴν λόγῳ κλύειν. Vid. Fragm. Eur. Musgr.
 T. III. p. 570.
 C. 2. μεταλαβὼν—ἥλλαξε τὴν εἶχον] Forte, μεταλαβὼν δὲ ἀρχὴν ἄλλον ἐθάψει—
 ἥλλαξε τὴν εἶχον.
 D. 5. σὺ νῦν] Sic feci ex B. E. σὺ νῦν, et alibi est ut exhibui. Vulgo, σὺν νῦν.

Melanippæ principium,

*Quicunque tandem est Jupiter: non
 nil scio,*

Nisi fama quod narravit:

sumto alio principio fidens tra-
 gœdiæ, diligentissime et ad
 publicos conventus accommoda-
 te scriptæ, mutavit versum,
 isque nunc sic legitur,

Qui dictus est a veritate Jupiter.

Neque vero refert, utrum de
 Jove vel Minerva, an vero de
 Amore quæ perhibentur, in
 dubium voces. Non enim
 nunc primum aram et hostiam
 Cupido exigit, neque ab ali-

qua barbarica superstitione ad-
 vena est, sicut Attæ quidam
 et Adonæi qui dicuntur, ab
 seminaribus et mulieribus in-
 troductus, ut libidine quadam
 inconvenienti frustur, et the-
 rito tanquam spurcius inter de-
 os ad causam dicendam cite-
 tur. Enimvero Empedocles
 ista legens, amice,

*Εἴ τις ἐστὶν ὁμοῖος, πρῶτον quam cætera
 loquar,*

*Quicquid eadem latuit: sed omni tu con-
 spice mente,*

*Nec stupidus frastus hunc oculorum
 lumine quæres:*

πάντα οἶσθαι χρὴ λέγεσθαι θεὸν Ἐρωτος· οὐ γάρ
 ὅστιν ὁρατὸς ἀλλὰ θεῶν ἡμῖν ὁ θεὸς ἔστος ἐν τοῖς πά-
 νυ παλαίοις· ὃν ἀνὴρ θεὸς ἐλάττω τεκμήριον ἀπαιτῆς, παν-
 τὸς ἀπλόδομος ἱερῶν, καὶ παντὶ βωμῷ σοφιστὰν ἐπάγων
 πῦρ, ὅθεν ἀσυκοφάντητον ὅθεν ἀβασκάνισον ἀπο-
 λείψεις. Πόρρω γὰρ οὐκ ἄπειμι,

E Τὴν δ' Ἀφροδίτην ἔχ' ὁρᾷς ὅση θεός·
 Ἥ δ' ἴσιν ἢ σπείρωσα ἢ δίδωμι Ἔρως,
 Οὐ πάντες ἴσμεν οἱ κατὰ χεῖρ' ἔργοι.

Ζείδωρον γ' αὐτῷ Ἐμπεδοκλῆς, Εὐχάρπον δὲ Σοφο-
 κλῆς, ἐμμελῶς πάνυ καὶ ἀρεπόντως ὠνόμασαν. Ἀλλ'
 ὅμως τὸ μέγα τέτο ἔθαιμασεν, Ἀφροδίτης μὲ ἔργον,
 Ἐρωτος δὲ πάρεργον ὅστιν Ἀφροδίτη συμπαρόντος· μὴ
 συμπαρόντος δὲ, κομιδῇ τὸ γινόμενον ἀζήλον ἀπολέπει)
 ἔθαιμον ἔθαιφον. Ἀνέρας γ' ὁμιλία, χαθάρπερ πείνα
 ἔθαιφα, πλησμονὴν ἔχουσα πέρας, εἰς ἔθαιν ἔθαινε) κα-

D. 10. ἀβασκάνισον] Forte natum ex duplici meliore lectione, ἀβασκάνισον et
 ἀβασκάνισον.

E. 1. ἔθαις] Sic E. Mez. et auctor Euripides. Fragm. Oedip. xvii. Vulgo, ἔθαις.
 Verfus nonnullos excidisse arbitratur Valckenarius ad Hippol. 449.

intelligendum est hæc de A-
 more dici. Neque enim visu
 deus, sed intelligentia a nobis
 cernitur iste, unus de antiquis-
 simis: de quorum singulis si
 certum indicium quæras, om-
 nia templa pervagans, et
 quamvis aram sophisticum sub
 examen vocans, nihil calum-
 niæ et inquisitionis relinques
 immune. Ne procul abeam.

A. Non ego satis video, qualis dea sit
 Venus.

B. Hæc est, quæ hominibus inserit Cu-
 pidinem,

VOL. IV.

Cujus, quicumque terras incolimus, pro-
 les sumus.

Venerem sane Zeidoron, id est
 vitæ largitricem Empedocles,
 Frugiferam Sophocles scite et
 convenienter appellaverunt.
 Tamen magnum illud et ad-
 mirandum opus est Veneris,
 sed quod Amor adjuvet præ-
 sens: quo absente, res veneræ
 neque expetendum aliquid est,
 et omni honore et amicitia
 vacat. Coitus enim sine A-
 more, sicut fames et sitis, im-
 plenda finitus cupiditate in ai-

D

λόν· ἄλλ' ἢ θεὸς Ἐρωτὶ τ' κόρον ἀφαρῆσαι τῆς ἡδονῆς, ἢ
φιλότιτα ποιεῖν καὶ σύγκρασιν. Διὸ Παριμένης μὲν
ἀποφαίνει τὸν Ἐρωτα τῷ Ἀφροδίτης ἔργον ἀρεσβύλλου
εἰ τῇ Κοσμογονίᾳ χράσθαι,

Πρώτοι μὲν Ἐρωτα διὸν ματίσαστο πάντων·

Ἡσίοδος δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἐρωτα πάντων
ἀρεσβύλλου, ἵνα πάντα δι' ἐκείνον μετάσχη γενέσθαι.

Ἄν' ἔν τ' Ἐρωτα τῷ νομομμένων τιμῶν ἐκβάλλωμεν,
θεὸς τὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ χάρατ' ἰδύσθαι. Οὐδὲ γὰρ
τῷ ὅτι ἐκείν, ὅτι τῷ μὲν Ἐρωτι λοιδορῶντάς τις,
ἄλλ' ἀπείχοντα ἐκείνης· ἄλλ' ἀπὸ μᾶς σκεπῆς ἀπέ-
μην,

Ἐρως γὰρ ἀργὸν καὶ πῶς τοιούτοις ἴφρ·

καὶ πάλιν αὖ ὥστε,

—— οὐ Κύπρις μόνη,

Ἄλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἱπώνυμος.

Ἐστὶ μὲν ἄδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βίαι,

Ἐστὶ δὲ λύσσα μαιώας·

ὥσπερ ὥστε τῷ ἄλλων θεῶν θεὸν ἀλοιδόρητος θεοδῆς

F. 2. σύγκρασιν] Sic B. E. Mez. Vulgo, σύγκρασις.

hil pulchrum definit: sed Venus Amore fastidium abolens, amicitiam ingenerat et animos contemperat. Itaque Parmenides Amorem ostendit Veneris operum esse antiquissimum, in libro de ortu mundi sic scribens,

Ante omnes alios sueros generavit Amorem.

Hesiodus autem naturæ congruentius mihi videtur Amorem facere omnium antiquissimum, ut per eum omnia nascantur. Ergo si Amorem de-

cretis ei honoribus spoliamus, ne Veneris quidem cultus suo loco manebit: non enim hoc dici potest, quosdam Amorem conviciis exagitare, abstinere a Venere: sed ex eadem scena audiuntur hæc,

Amar otiosus est, et occupat pigro:

et rursum,

*O liberi, non Cypris est tantum Cypris,
Sed plurimis respondet nominibus suis.
Est Orcus illa, vis est indomabilis,
Est rabies est insana.*——

Sicut et reliquorum fere deorum nullus effugit maledicta

ἐκπέφυγε τὴν αἰοιδόρητον ἀμαθίαν. Σκόπει δὲ τὸν
 "Ἀρην καθάπερ εἰ πίνακι χαλκῷ τ' ἀντακείμενιν ἐκ
 ἀφ' ὧν τῶ "Ἐρωτι χάρας ἔχοντι, πηλίκας ἔληχε πι-
 μὰς ἔσθ' ἀνδράπων, καὶ πάλιν ὅσα κακῶς ἀκθεῖ.

B

Τυφλὸς γὰρ, ὃ γυναῖκες, ὡς ὅρῳ "Ἀρης
 Σὺς προσώπῳ πάντα τυφλάζει κακά.

Καὶ ΜΙΑΦΟΝΟΝ "Ομηρος αὐτὸν καλεῖ καὶ ΑΛΛΟΠΡΟ-
 ΛΛΟΝ. Ὁ δὲ Χρύσιππος ἑξηγητὴς τοῦ νόμου τῶ
 θεῷ, κατηγορεῖται ποιεῖν καὶ ἀφ' ὧν τῶ "Ἐρωτι
 τ' Ἀρην φησὶν, ἀρχὰς διδόναι τοῖς τὸ μαχητικὸν εἰ ἡμῖν
 καὶ ἀφ' ὧν τῶ "Ἐρωτι, "Ἀρην κεκλήσθαι νομίζουσιν.
 "Ἐπεὶ δ' αὖ φησὶν τ' Ἀφροδίτῃ ἐπιθυμίας εἶναι, καὶ
 τ' Ἑρμῇ λόγον, καὶ τέχνας τὰς Μούσας, καὶ φερόσιν τῷ
 Ἀθηνᾶν. Ὅρας δὴ πᾶσι τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν
 ἡμᾶς ἀδεύοντος, ἀνὰ εἰς πᾶσι καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς
 ἀναγράφοντες ἕκαστον τῶ θεῶν;

C

A. 12. αἰοιδόρητον] Mez. Reisk. αἰοιδόρητον. Forte, αἰοιδόρητον.

B. 5. ἀμαθίαν] Sic E. Vulgo, ἀμαθίαν. Reisk. ἀμαθίαν.

inscitiae ad conviciandum fa-
 cilis. Considera enim Mar-
 tem veluti in aërea tabula A-
 mori e regione et ad lineam
 oppositum, quantos ei honores
 detulerint homines, et quali-
 bus vicissim impetant convi-
 ciis,

Cæcis, mulieres, est Martem, nihil vi-
 dens

Similis apro quæcunque conturbat mala.

Et Homerus eum homicidiis
 pollutum vocat atque Allopro-
 fallon, quod subinde ab una
 parte ad alteram desciscat.

Chrysippus nomen Martis ἄρης
 interpretans ἀμαθίαν, id est in-
 terimere, accusat ac reprehendit,
 ut anam dederit iis, qui
 rationi repugnantem partem,
 in qua irarum ardores existunt,
 putent Martis voce no-
 tari. Sic alii dicent, Venerem
 esse concupiscentiam, Mercu-
 rium sermonem, artes Músas,
 Minervam sapientiam. Vides,
 quantum nos maneat impietatis
 profundum, si singulos
 deos in affectiones, facultates,
 et virtutes transcribamus?

ιδ'. Ὅρῳ, εἶπεν ὁ Περμπίδης, ἄλλ' οὔτε πάντα τῶς
 θεὸς πνεῖν ὅσιον, ἔτε αὖ πάλιν τὰ πάντα θεὸς νομίζειν.
 Καὶ ὁ πατήρ, Τί οὔν, ἔφη, τ' Ἀρην θεὸν (τ') νομίζεις,
 ἢ πάρος ἡμέτερον; Ἀποκρινάμενος δὲ τῷ Περμπίδῃ,
 θεὸν ἡγῶσθαι τὸν Ἄρην κοσμεῖν τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ
 ἀνδρῶδες· ἀνακραγὼν ὁ πατήρ, Εἴτα, ἔφη, τὸ μὲν πα-
 ρητικόν, ὃ Περμπίδῃ, καὶ πολεμικόν καὶ ἀντίπαλον θεὸν
 ἔχει, τὸ δὲ φιλητικόν καὶ κοινοτικόν καὶ συνασπαστικόν ἄ-
 θεόν ᾒς; καὶ κτείνοντάς μὲν ἄρα καὶ κτεινομένους ἀνδρά-
 πους, ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας καὶ λεηλασίας
 ᾒς τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς Ἐνυάλιος καὶ Στρά-
 τος, πάντας δὲ γάμους καὶ φιλότιμος εἰς ὁμοφροσύνην καὶ
 κοινωνίαν τελευτώσης ἐβλίσκει θεῶν μάρτυς ἐδ' ἐπίσκοπος,
 ὅςδ' ἡγεμὼν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γένηται; Ἀλλὰ δορυχάδας
 μὲν ἔσθ' ἡγεμὼν καὶ λαγῶν καὶ ἐλάφους ἀγρότερός τις συνεπι-
 θύσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός, εὐχρίαι δ' Ἀριστῶν δολῶν-

D. 3. γάμους] γαμινῶ Mes.

D. 6. συνεπιθύσσει] Sic B. E. Xyl. Mes. Vulgo, συνεπιθύσσει.

XIV. Video, aiebat Pemp-
 tides, neque deos mutari in
 affectiones animi fas est, ne-
 que has pro diis putare. Quid
 ergo, inquit pater, Mars an vi-
 detur tibi deus? Respondit
 Pemptides, Martem sibi deum
 videri eum, qui partem animi
 irascentem et virilem compo-
 nat. Tum exclamans pater,
 Ergone, inquit, quod nos per-
 turbat, Pemptida, quod pug-
 nax est et adversarium, deum
 habet; quod amoris, societatis,
 et congressus est efficax, eo

caret? Est vero deus, qui ho-
 micidia, arma, jacula, muro-
 rum oppugnationes, prædation-
 nesque inipiciat et gubernet,
 Enyalios et Stratius inde dic-
 tus: affectio animi et amicitia
 in nuptias et communitatem
 definens, nullum deorum tes-
 tem, inspectorem, ducem, ad-
 jutoremque habet? Sed ca-
 preas quidem qui venantur,
 et lepores, sylvestre quoddam
 numen est quod præfens ex-
 hortetur et adjuvet: et Aris-
 tæo vota faciunt, foveis actis

τες ὀρύγμασι καὶ βέροισι λύκας καὶ ἄρκτους,

Ὅς πρῶτος θήρισον ἔπηξεν ποδάγρας·

ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἔτερον θεὸν παρὰ χαλῇ μέλλων ἐπὶ τὸν
ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰχλύός φησιν,

Ε Ἀγρεύς δ' Ἀπάλλων ὄρνιν ἰθύουσι βίλος·

ἀνδρὶ δὲ τὸ χέλιτον ὅτι χειρὸν τι θήραμα φιλίας ἐλεῖν,
οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπευθύνει καὶ συνεφάπτεται τῆς
ὀρμῆς; Ἐγὼ μὲν γὰρ ὅδ' ἐδρῶς, ἐδὲ μορέας, οὐδ'
ἦν Ὀμηρος ἩΜΕΡΙΔΑ στυμνῶν παρθεῖπεν, ἀχάλλεσσεν
ἔρνος ὅδ' ἐφαιλότ' ἐν ἡρώμα φυτόν ἀνδρῶπον, ὃ φίλε
Δαφναῖε, βλαστήσας ὀρμὴν ἔχοντα ἀφαινόσασιν ὥρα καὶ
χέλιος ἅμα σώματος καὶ ψυχῆς.

ἰε. Καὶ ὁ Δαφναῖος, Τίς δὲ ἄλλως, εἶπεν, ὃ παρὲς
τῷ θεῶν; Οὔτοι, νῆ Δία, ἔφη, πάντες, ὁ πατήρ, οἱ νο-
τ μίζοντες ἀρότε καὶ πόρε καὶ φυτείας ὀπιμέλειαν θεοῖς

Ε. 1. [ἰθύουσι] Sic E. Vulgo, ἰθύουσι.

Ε. 5. [παρθεῖπεν] Posui loco vulgati παρθεῖπεν.

Ε. 9. ἄλλως] Sic Leonica. Vulgo, ἄλλος.

Ε. 1. ἀρότε] Scripsi pro vulgato ἀρότε.

aut laqueis positus qui lupis
aut uris insidiantur,

*Ille feris primus pedicas quia tendere
cepit:*

et Hercules, cum esset sagit-
tam avi intentaturus, alterius
dei auxilium implorat, ut est
apud Æschylum,

Venator Apollo sagittam rella dirigat:

vir autem pulcherrimam ami-
citiae venationem molientis,
neque deus, neque genius ullus
conatum adjuvat? Ego qui-
dem neque quercus, neque

mori, neque labruscæ, quam
Homerus prædicans ἡμερίδα ob
ténérítatem vocat, germine de-
formius aut deterius germen
hominem censeo, mi Daph-
næe, cum ejus pullulatio pro-
gressum habeat pulchritudine
cum corporis tum animi splen-
dentem.

XV. Estne, inquit Daph-
næus, per deos, qui secus sen-
tiat? Ii, aiebat pater, me-
hercle, qui opinantur aratio-
nis, sationis, plantationis cu-
ram diis convenire. Non

προσέκειν. Οὐ γὰρ νύμφαι πνὲς αὐταῖς δρυάδες εἰσὶν

Ἰσοὶ διδρῶ τίμασε αἰῶνος λαχῶσα·

Διόρισεν δὲ τῶσαν Διόνυσος, πάλῳ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἀγνὸς ὀπώρας,

χρ' Πίνδαρον· μεираκίων δ' ἄρα καὶ παῖδαν εἰ ὄρα καὶ
 ἄνθει πλαττομύων καὶ ῥυθμιζομύων τροφαὶ καὶ αὐξήσεως
 ὁδὸν ἐν θεῶν ἢ δαιμόνων προσέκεισιν; ἐδ' ἔστιν ὅ μιν μέλει
 φυόμενοι ἀνθρώπων εἰς ἀρετὴν ὁρτὴν ἐλθεῖν, καὶ μὴ παρα- 753
 τραπεῖναι μηδὲ κλασθῆναι τὸ γυναικῶν, ἐρημία κηδεμό-
 νος ἢ χαλκία τ' ὀροσυγχανόντων; Ἡ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα
 δεινὸν ὄντι καὶ ἀχάριστον, ἀπολαύοντάς γε τῷ θεῷ τῷ φι-
 λανθρώπῳ παντράχουσι νεμεσημύου καὶ μηδαμῶς περιλεί-
 ποντος εἰς χρείας ὧν ἀναγκασιότερον ἔναι τὸ τέλος ἢ
 χέλλιον ἔχουσιν; Ὡσπερ εὐθὺς παρὶ τ' ἴνυσιν ἡμῶν, ἐκ
 εὐπρεπῆς ἔσσεαι δι' αἵματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖα

F. 4. φέγγος.] Legendum, Διόρισεν δὲ νόμον Διόνυσος πολυγαδὶς αὐξάνει ἀγνὸς φέγγος ὀπώρας. Vid. supra, p. 365. A. 745. A.

A. 4. ἀπολαύοντάς γε.] Prius est ex Leonice. et Mez. alterum consequenter ipse correxi. Vulgo, ἀπολαύοντάς τε. Bas. Xyl. ἀπολαύοντάς τε τὸν θεῷ τῷ φ. Mox τὸ ante φιλανθρώπων deleam. Itaque verti.

enim Nymphæ quædam illis sunt Dryades, eundem cum arbore finem ævi sortitæ: et Bacchus, ut apud Pindarum est, arborum fructus, autumnumque splendidum efficit: adolescentium et puerorum in flore ætatis formandorum componendorumque nutritio atque incrementa nulli deorum aut geniorum curæ erunt: neque est qui procuret, ut natus homo ad virtutem recta feratur, neque indoles ejus generosa avertatur et franga-

tur, destituta ductore, aut ob pravitatem eorum cum quibus vivit? An potius dirum hoc ingratumque dictu utique habendum sit; præsertim cum Numinis humanitatem percipiamus quaquaversum diffusam nulloque in usu deficientem nostro: etiam eorum quorum finis necessarius magis est quam pulcher? Ita statim partus noster, sane non speciosus, ut qui doloribus et sanguine conficiatur, tamen habet divinam inspectricem et obste-

ἐπίσκοπον Εὐλείδην καὶ Λοχέαν ἣν δὲ που μὴ γίνεσθαι
 κρεῖττον, ἢ γινέσθαι κακόν, ἀμαρτάνοντα κηδεμόνος ἀγα-
 θῷ καὶ φίλῳ. Οὐ μὴν ὥστε νοσήντος ἀνδράπου θεὸς
 β. ἀποστατῇ τ' ὡς τὸτο χρεῖαν καὶ δύναμιν εἰληχός, ἀλλ'
 ὥστε ἀποθανόντος· ἐστὶ δὲ τις ἐκεῖ κομιστὴρ ἐνθένδε καὶ
 ἀρογὸς οἷον πέλει γανομένην κατευναστής καὶ ψυχοπομο-
 πός, ὥσπερ οὗτος,

Οὐ γὰρ με νῆξ' ἵτικτε δισπότῃ λύρας,
 Οὐ μάντιν, ὡδ' ἱατρὸν, ἀλλὰ θετὸν ἅμα ψυχαῖς.

Καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰς ἔχει δυσχερείας· ἐκείνου δ' ἐδ'
 ἔστιν ἐκπῆν ἔργον ἱερώτερον ὥστε ἄμυλλαν ἐπέσαν, ἐδ' ἀ-
 γῶνα θεῷ πρέπειν μᾶλλον ἐφορᾶν καὶ βραδύνειν ἢ τιμῇ
 ὡς τὸς χαλὰς καὶ ὡραίους ἐπιμέλειαν τῶν ἐρώντων καὶ
 διαζῆν. Οὐδὲν γὰρ ὅτιν ἀρχὸν οὐδ' ἀναλκῆμον, ἀλλὰ πει-
 c θῶ καὶ χάρις εἰδοῦσα πόνον ἡδὺν ὡς ἀληθῶς χάματα

B. 2. κομιστὴρ—καὶ ἀρογός] Prius est ex B. E., pro κομιστὴν: alterum mutem in ἀρογός.

B. 6. θετὸν ἅμα ψυχαῖς] ἡγήτορα ψυχαῖς corrigit Valcken. Eur. Phœn. p. 506.

B. 7. Καὶ τὰ τοιαῦτα] Forte, καίτοι ταῦτα.

C. 1. εἰδοῦσα—χάματα] Prius ex E. pro ἡ δῖδσα. Cetera ita legenda, πόνον ἡδὺν ὡς ἀληθῶς χάματα.

tricem Lucinam. Nimirum autem præstabat non nasci, quam nasci malum inopia curatoris et custodis. Jam ne ægrotantem quidem hominem deus deferit, qui istis est præfectus usibus, neque morientem. Sed est quidam, qui animas hinc abducit auxiliarius, qui somnum conciliet, et animam ad manes deducat, sicut ille ait,

Non vox tantum genuit me principem Iyræ,

Vatemque, vel medicum: sed qui mortaliū

Animas suis duces reponam sedibus.

Et quidem hæc multas habent difficultates. Nullum vero sanctius dici potest studium, neque certamen, ullamve consecrationem arbitrio suo gubernare magis convenit deo, quam pulchrorum et formosorum; nihil enim habet turpe, nihil coactum: persuadendo et gratia labor vere dulcis fac-

ὑφηνῶται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, ὅτε ἀνὰ θεοῦ ὁ
προσῆκον τέλος λαμβάνουσιν, οὔτε ἄλλον ἔχουσιν ἡγε-
μόνα καὶ δεσπότην θεόν, ἀλλὰ τῷ Μουσῶν καὶ Χαρίτων
καὶ Ἀφροδίτης ἐταῖρον, Ἐρωτα.

Γλυκὺ γὰρ θείος αἰδὼς ὑποπείσκει κραδίαν πόδιν.

καὶ τὸν Μελαμπέδιον, τὰ ἥδεα μίγνυσιν τοῖς χαλλίσ-
τοις· ἢ πῶς, ἔφη, λέγμεν, ὦ Ζεύξινπε;

ἱε'. Καὶ κεῖν', Οὔτως, ἔφη, καὶ Δία, παντὸς μάλ-
λον ἄτοπον γὰρ ἀμέλει τέναρτίον. Ἐκείνο δέ, ὁ πατήρ,
ὅς ἐκ ἄτοπον, εἶπεν, εἰ πάσα γένη τῆς φιλίας ἐχέσκει,
ὥσπερ οἱ παλαιοὶ δώρισαν, τὸ φυσικὸν πρῶτον, εἶτα τὸ
συνγενικὸν ἐπὶ τέτῳ, καὶ τρίτον τὸ ἑταϊρικόν, καὶ τελευ-
ταῖον τὸ ἐρωτικόν, ἔχει τέτῳ ἕκαστον ὁριστάτην θεὸν, ἢ
φίλιον, ἢ ξένιον, ἢ ὁμίγιον καὶ πατρῶον· μόνον δέ τὸ
ἐρωτικόν, ὥσπερ δισηροῦν, ἀνομον καὶ ἀδάσποτον ἀφαιτάς,
καὶ ταῦτα πλείστης ὁκτιμελείας καὶ κυβερνήσεως δέομεν;

D. 3. [ἔχει τέτῳ] Malim ἔχει τῶν ἄλλων, vel, ἔχει ἰσότητα.

D. 5. [δυσσηροῦν, ἀνομον] Prius est ex E. posterius non dubitavi ipse corrigere.

Vulgo, δυσσηρὺς, ἀποστον—.

tus ducit ad virtutem et ami-
citiam, quæ neque sine deo
potest ad debitum finem per-
venire, neque alium habet du-
cem et præsidem de diis, quam
Amorem, Musarum, Gratia-
rum, et Veneris sodalem.
*Desiderii enim suavem segetem
feminans tacite in viri præcor-
diis*, ut ait Melanippides, sua-
vissima pulcherrimis permif-
cet. Aut quomodo aliter dice-
mus, Zeuxippe?

XVI. Omnino sic potif-
simum, ait hic, contrarium

enim aperte absurdum est.
Tum pater, Nonne, inquit,
absurdum et hoc fit, cum a-
micitiæ quatuor sint genera,
sicut antiqui distinxerunt, pri-
mum naturale, secundum cog-
nationis, tertium societatis,
quartum amoris, et quodvis
reliquorum habeat deum ali-
quem sibi præfectum, sive A-
micitiæ patronum, sive Hospi-
talem, sive Gentilem aut Pa-
ternum: solum quartum, qua-
si impium, absque procuratore
relinquatur? cum quidem plu-

*Ἐχει ὃ ταῦτα, ὁ Ζεύξιππος εἶπεν, οὐ μὴν ἄλλοτρίαν.
 Ἀλλὰ μὲν, ὁ πατὴρ ἔφη, τὰ τε τῷ Πλάτωνος ὀπλά-
 σαιτ' ἀν τῷ λόγου καὶ παρεξίοντα. Μανία γὰρ ἡ μὲν
 ἐκ τῶν σώματος ἐπὶ ψυχῇ ἀνεσταλμένη δυσχερασίαις πι-
 σὶν ἢ συμμύξεσιν, ἢ πνεύματος βλαβεροῦ ἀειφερομένου,
 τραχὺα καὶ χαλεπὴ καὶ νοσώδης. Ἐπὶ δ' ὅτι οὐκ
 ἀδείατος, ὅθεν οὐκοθεν, ἀλλ' ἐπιπλυσ ἐπίπνοια καὶ
 πᾶσι τῇ λογισμῶν καὶ φρονούντων, ἀποχρὶν κρείτ-
 τος δυνάμεως ἀρχὴν ἔχουσα καὶ κίνησιν, ἥς τὸ μὲν
 κοινὸν ἐνθουσιαστικὸν χαλεπταί πάθος· ὡς γὰρ ἔμπνοια τὸ
 πνεύματος πληρωθὲν, ἔμφρον δὲ τὸ φρονήσεως, ὅπως ὁ
 ταῦτος σάλεος ψυχῆς ἐνθουσιασμὸς ὀνόμαται, μετοχῇ καὶ
 κοιναίᾳ θεοτέρας δυνάμεως· ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαν-
 τικὸν ἔξ' Ἀπόλλωνος ὀπιπνοίας καὶ καποχρῆς· τὸ δὲ βακ-

D. 7. ὃ μὴν ἄλλοτρίαν] Lego, ἕμαιν ἄλλοτρίαν.

D. 8. τὰ τε τοῦ] Legendum, τὰ γὰρ τοῦ.

E. 5. ἀποχρῆν] Lego cum Mez. καποχρῆν. Ald. Basf. B. E. ἀρχήν, cujus loco vul-
 gatum ἀποχρῆν ex Leonic. Schott. fumsit Steph. Xyl. omisit.

E. 10. τὸ μαντικὸν] τὸ additum ex E.

rimum curæ et gubernationis desideret. Id quoque, aiebat ille, a ratione est alienum. Enimvero, intulit pater, Platonis quoque sententia disputationi nostræ vel præterire volenti manum injiciat. Furor enim a corpore in animam deditus intemperie aliqua, aut commixtione, aut noxii spiritus illapsu, morbus est asper ac difficilis. Alius autem est non expers divini instinctus, neque indigena, sed advena afflatus et conturbatio ratio-

nis, ejusque principium et motus a meliore est facultate: ejus communis affectio vocatur enthusiasmus, qui est furor divinitus immissus: prouti enim ἔμπνοια vocatur, quod spiritu est repletum, et ἔμφρον, quod prudentia: ita hujusmodi exagitatio et fluctuatio animæ enthusiasmus dicitur, ob communicationem divini oris facultatis. Enthusiasmorum porro genus divinationi conjunctum, fit Apolline inspirante: cum bacchatione, a

χαῖον ἐκ Διονύσου,

Καὶ τὴν κορυβάντιαν χορεύσας,

www.libtool.com.cn

φροὶ Σοφοκλῆς, τὰ δὲ μητρῶα καὶ πανικὰ κοινοῦν τοῖς
βακχικοῖς ὀργασμοῖς. Τρίτη δὲ ὑπὸ Μουσῶν λαβῶσα
ἀπαλὴ καὶ ἄβαστον ψυχρὴ, τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν
ἐξόρμησι καὶ ἀνεγείπτει. Ἡ δὲ ἀρειμάνιος αὕτη λογι-
σμένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆλον ὅτι πρὸ θεῶ ἀνίσταται καὶ
βακχεύεται, ἄχαριν, ἀκίθαριν ἀκ * γονον ἀρ * τᾶτε δῆμον
ἐξοπλίζουσαν. Λείπειται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ 759
καὶ ὡς τρεπῆς ὅδε ἀμαυρὸν ἐδὲ ἡσυχῶν, ὃ Δαρ-
νάη, μύριον, ὡς οὐ βέλομαι τῷτον Περμπτίδην ἐρέσ-
σαι * τί * χαρπονθύρσον ἀνασείει θεῶν τὸν φιληταὸν τῷ-
τον ὡς παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σάφρονας γυναῖκας ἐνθε-
σιασμόν πολλὸν δριμύτατον ὄντα καὶ θερμότατον. Ἡ δὲ

F. 7. ἀλδαν—ἐξοπλίζουσαν] Ita omnes libri: forte supplendum, ἀλδαν, ἀκαλλε, ἄγασσι ἀρμάναν, ἢ πᾶν ἴσως πάντα τὰ δῆμον ἐξοπλίζουσαν. Paulo ante pro ἐν τῷ θεῷ legam, ἐν θεῷ.

A. 3. ἐρίσσαι *—φιληταὸν] Forte supplendum, ἐρίσσαι διὰ τί δὲ τὸν αἰεταρτον δῖρον—. Ex E. et Mez. est φιληταὸν loco vulgati φιληταὸν.

Libero est patre :

Et cum Corybantibus saltabit,

inquit Sophocles : nam Mag-
næ Matris et Panici furores
Bacchi cum orgiis conve-
niunt. Tertium genus a
Mufis est, quod excitatum in
tenera anima atque placida,
poëticam et musicam vim ex-
suscitat. Arimanius autem ille
et bellicosus enthusiasmus satis
notum est quod debeatur Mar-
ti, cui eo conciti bacchantur
sine gratiis, sine cithara, sine
jucunditate, sterilem harmo-

niam, omnem gentem omnem-
que populum armantem. Ref-
tat autem furoris, quo ratio
in homine conturbatur, non
obscurum aut tranquillum,
Daphnææ, genus : de quo e
Pemptida hoc quæram, quam-
obrem secundum illum thyrs-
sum, amicitia illum inquam
effectorem furorem, qui circa
pueros præclaros et pudicas
fœminas cernitur, longe acer-
rimum illum et calidissimum,
nemini Deorum consecratum
quassatumque velit. Nonne

ἔχ' ὄρεσ, ὡς ὁ μὲν γραπῶτης τὰ ὄπλα θείς πέπνυται
τῆς πολεμικῆς μαίναις.

—— τῷ μὲν ἔπειτα
Γεδόνουσι διράποτες αἶψ' ἄμνη τυχ' ἱλοτο,

καὶ χέσθεται τῷ ἄλλων ἀπόλεμος θατῆς; ταυτὶ δὲ
καὶ βακχαὶ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα, τὸν ῥυθμὸν
μεταβάλλοντες ἐκ προχαίης, καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου,
παραύνου καὶ χεταπαύουσι· ὡς δ' αὖτις ἡ Πυθία τῷ
τείποδος ἐκβᾶσα καὶ τῷ πνεύματι, ἐν γαλιῶν καὶ
ἡσυχᾷ ἀφαιτεῖ. Τῷ δὲ ἐρωτικῷ μαίναι τῷ ἀνθρώ-
που καθαφαμύνει ἀληθῶς καὶ ἀφχαύσασαν, οὐ Μυ-
σά τις, οὐκ ἐπαθὴ γελκτήρι, οὐ τόπου μεταβολὴ
καθήσκειν· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι, καὶ ἀπόντες παθεῖσι
καὶ μεθ' ἡμέραν δάκρυσι, καὶ νύκτωρ θυραυλῶσι καὶ νύ-
φοντες χαλῶσι τῶς χαλῶς, καὶ πίνοντες ἄδουσι. Καὶ
ἐχ', ὡς τις εἶπεν, αἱ πομπικαὶ φαντασίαι ἀφ' ἧς ἐνάρ-
γεια ἐρηγρότων ἐνύπνια εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον αἱ τῷ

C. 2. μᾶλλον αἶ] Ita recte Xyl. Vulgo, μᾶλλον α.

enim vides, bellatorem armis
positis liberari bellico furore?

*Illius ex humeris leti max arma mi-
nistri
Detrahere :*

spectatque deinde reliquos ip-
se bello defunctus. Bacchicas
quoque et Corybanticas salta-
tiones modulatione e trochæo,
et cantu e Phrygio modo e-
moto sedant. Eodemque modo
Pythia a tripode et spiritu di-
gressa conquiescit, Furorem

autem amatorium, ubi is ho-
minem recte invasit atque in-
flammavit, non Musa aliqua,
non demulcens incantatio, non
loci mutatio compescit. Sed
et præsentes amant, et absen-
tes desiderant, et interdum sec-
tantur, et noctu ad fores ex-
cubant, et sobrii vocant pul-
chros, et bibentes eanunt. Et
non, ut quidam dixit, visa poë-
tarum ob efficacitatem somnia
sunt vigilantium : sed de visis

χῆον ἐκ Διονύσου,

Κεῖνι καὶ βάντισι χερύσσει,

φθοὶ Σοφοκλῆς, τὰ δὲ μητρῶα καὶ πανικὰ κοινοῦ τοῖς
βακχαῖς ὀργασμοῖς. Τρίτη δὲ ὑπὸ Μουσῶν λαβῶσα
ἀπαλὴ καὶ ἄβαστον ψυχὴ, τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν
ἐξάρμωσσε καὶ ἀνεργήσεν. Ἡ δὲ ἀρειμάνιος αὕτη λογι-
σμένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆλον ὅτι τῷ θεῷ ἀνίσταται καὶ
βακχεύεται, ἄχαριν, ἀκίθαριν ἀκ * γονοὶ ἀρ * τὰτε δῆμον
ἐξοπλίζουσαν. Λείπειται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνδρώπῳ 759
καὶ ὠδωτερεπῆς ὅσα ἀμαυρὸν ὑδὲ ἡσυχῶν, ὧ Δαφ-
ναῖε, μύριον, ὥτ' οὐ βέλομαι τῷτον Περμπίδην ἐρέσ-
σαι * π * χαρπονδύρσον ἀνασείει θεῶν τὸν φιληταῖον τῷ-
τον παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σάφρονας γυναῖκας ἐνθε-
σιασμὸν πολὺ δριμύτατον ὄντα καὶ θερμώτατον. Ἡ δὲ

F. 7. ἀλδαριν—ἐξοπλίζουσαν] Ita omnes libri: forte supplendum, ἀλδαριν, ἀκαλλεῖ, ἄγονοι ἀρμωσίαν, ἢ πῶν ἰσθὺς πάντα τι δῆμον ἐξοπλίζουσαν. Paulo ante pro ἔτι τῷ διαῖ legam, ἔτι διαῖ.

A. 3. ἰρίσθαι *—φιλητικὸν] Forte supplendum, ἰρίσθαι διὰ τί ἔδωκε τὸν αἰμαρτηνὸν δῦρτον—. Ex E. et Mez. est φιλητικὸν loco vulgati φιλητικῆς.

Libero est patre :

Et cum Corybantibus saltabit,

inquit Sophocles : nam Mag-
næ Matris et Panici furores
Bacchi cum orgiis conve-
niunt. Tertium genus a
Musis est, quod excitatum in
tenera anima atque placida,
poeticam et musicam vim ex-
suscitat. Arimanius autem ille
et bellicosus enthusiasmus satis
notum est quod debeatur Mar-
ti, cui eo conciti bacchantur
sine gratiis, sine cithara, sine
jucunditate, sterilem harmo-

niam, omnem gentem omnem-
que populum armantem. Ref-
tat autem furoris, quo ratio
in homine conturbatur, non
obscurum aut tranquillum,
Daphnææ, genus : de quo e
Pemptida hoc quaeram, quam-
obrem secundum illum thyrs-
sum, amicitiae illum inquam
effectorem furorem, qui circa
pueros præclaros et pudicas
fœminas cernitur, longe acer-
rimum illum et calidissimum,
nemini Deorum consecratum
quassatumque velit. Nonne

ἔχ' ὄρεαι, ὡς ὁ μὲν τραπώτης τὰ ὄπλα θείς πέπνυται
τῆς πολεμικῆς μαίνιας,

www.libtool.com.cn

τῷ μὲν ἔστιται
Γεδύσονται διράποτες αἶψ' ἄμυν τυχ' ἱλοτο,

καὶ χέσθεται τῷ ἄλλον ὑπόλεμ' ἡσυχίας; ταυτὶ δὲ
καὶ βακχικὰ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα, τὸν ῥυθμὸν
μεταβάλλοντες ἐκ προχάμῃ, καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου,
πρὸς αὐτοὺς καὶ χεταπαύουσιν ὡς δ' αὖτις ἡ Πυθία τῷ
τείποδος ἐκβάσσει καὶ τῷ πνεύματι, ἐν γαλήνῃ καὶ
ἡσυχίᾳ ἀφ' ἑαυτῆς. Τὴν δὲ ἐρωτικὴν μαίνιαν τῷ ἀνθρώ-
που κατὰ φαιδρίαν ἀληθῶς καὶ ἀφ' ἑαυτῆς, οὐ Μυ-
σά τις, οὐκ ἐπὶ δὴ γελκτήρῃ, οὐ τόπου μεταβολὴν
χρησίσκων· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι, καὶ ὑπὸντες παθεῖσι
καὶ μετ' ἡμέραν δάκρυσι, καὶ νύκτωρ θυραυλῶσι καὶ νύ-
φροντες κελῶσι τὰς χαλῆς, καὶ πίνοντες ἄδουσι. Καὶ
οὐχ, ὡς τις εἶπεν, αἱ πομπικαὶ φαντασίαι ἀφ' ἧς ἐπάρ-
γεται ἐξηγηρέτων ἐνύπνια εἶσιν, ἀλλὰ μᾶλλον αἱ τῷ

C. 2. μάλλον αἱ] Ita recte Xyl. Vulgo, μάλλον αἱ

enim vides, bellatorem armis
positis liberari bellico furore?

Illius ex humeris leti mox arma mi-
nistri

Detrahere :

spectatque deinde reliquos ip-
se bello defunctus. Bacchicas
quoque et Corybanticas salta-
tiones modulatione et trocheo,
et cantu et Phrygio modo e-
moto sedant. Eodemque modo
Pythia a tripode et spiritu di-
gressa conquiescit, Furorem

autem amatorium, ubi is ho-
minem recte invasit atque in-
flamavit, non Musa aliqua,
non demulcens incantatio, non
loci mutatio compescit. Sed
et praesentes amant, et absen-
tes desiderant, et interdum sec-
tantur, et noctu ad fores ex-
cubant, et sobrii vocant pul-
chros, et bibentes eanunt. Et
non, ut quidam dixit, visa poë-
tarum ob efficacitatem somnia
sunt vigilantium : sed de visis

ἐρώντων, ἀφ' αὐτοῦ ὡς πρὸς παρὲναι, ἀσπαζομένων
ἐγκαλούντων. Ἡ δ' ὅμως ἔοικε τὰς μὲν ἄλλας φαστα-
σίας ἐφ' ὑποθετοῖς ζωγραφεῖν, ταχὺ μαρτυρομένης καὶ ἀπο-
λειπύσας τὴν διάνοιαν· αἱ δὲ τ' ἐρωμένων εἰκόνες ἵσαί
αὐτῆς οἷον εἰ ἐγκύμασι γραφομένηαι ἀφ' πυρὸς, εἰδω-
λα τοῖς μνήμασι διαπολείπουσιν κενόμενα καὶ ζῶντα καὶ
φθιγγόμενα καὶ παραμυθούμενα τ' ἄλλον χρόνον. Ὁ μὲν
γὰρ Ῥωμαῖος Κάτων ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρωτῶτος
ἐνδιατᾶσθαι τῇ τῷ ἐρωμένῃ καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ ἦθος,
καὶ ὁ βίος, καὶ αἱ πράξεις, ὥς ὅταν ἀρόμενος ταχὺ συν-
αμρεῖ πολλὴν ὁδὸν, ὥσπερ οἱ Κυνικοὶ λέγουσι, αὐτίκων
ὁμοῦ καὶ αὐτίκων εὐρίπτεται πορείαν ἐπ' ἀρετῇ. Καὶ
γὰρ ἐπὶ τ' ἐφίλειαν * καὶ ἐπὶ κύματος τοῦ πάθους
ἅμα θεῶ φερεμένη λέγω δὴ κεφάλαιον, ὡς οὔτε ἀδεί-

C. 11. ἐρωμένων καὶ] Inter has duas voces quaedam excidisse videntur, vulgari illa omissionum causa, in repetitione ejusdem vocis: suppleam, ἐρωμένων· ἔγω δ' ἂν φαίην ὅτι τῇ τῷ ἐρωτῶτος ἔστι δὴ τῷ ἐρωμένῃ, καὶ τὸ εἶδος.— Proxime συναμρεῖ est ex B. E. pro συναμρεῖται item εὐρίπτεται ex B. E. pro εὐρίπτεται.

D. 3. ἐφίλειαν * καθάπερ] Forte explendum, ἐφίλειαν καὶ ἀρετὴν εἰς ἃς ὁ ἔρως τολμᾷ ἢ αὐτὴ τῇ ψυχῇ εἰς τὴν ὁδὸν, καθάπερ ἐπὶ κύματος τ. π. δ. δ. φερεμένη.

amantium est verum: loquuntur tanquam ad praesentes, salutant, inculcant. Etenim visus videtur alia simulachra in humido depingere facile evanescentia et intellectum destituentia: at visa amantium, quasi vi ignis inscripta in encausto, imagines in memoria relinquunt, motu, vita, sermone praedita, semperque permanentia. Cato Romanus dicebat amantis animam degere in

anima amati: quod rectius quis dicat, in amantis anima omnia inesse amati, et species, et mores, et vita, et actiones: quibus ductus amatus celeriter conficit magnum iter, ut Cynici aiunt, et compendiosam et continuam inveniens viam ad virtutem. Etenim amicitiam et virtutem eadem est animis via per Amorem, in affectu, tanquam in fluctu, una cum Deo invehentes. Dico autem

αἴσῃ ὁ τῷ ἑρώντων ἐνθουσιασμός ἐστὶ, αὐτὸ ἄλλον ἔχει
 θεὸν ὁμοειδίῳ καὶ ἰσότητι ἢ τῷ τῷ ὧ νῦν ἐορταζομένου καὶ
 θύομεν. Ὅμως δὲ ἐπὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ μάλιστα
 θεοῦ * χαλόν καὶ τῷ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασι-
 λείᾳ καὶ ἀρετῇ, θύομεν καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζο-
 μεν, ὥστε σκοπεῖν πρῶτον εἴ τι θεῶν ὁ Ἔρως ἐφίεται
 δυνάμει. Κάθι

Μέγα μὲν δῖος ἂν Κύπρις ἐκφέρεται ἵκας,

ὡς φησι καὶ Σοφοκλῆς· μεγάλη δὲ τῷ Ἄρεος ἰχθὺς· καὶ
 τρέπον πᾶσι τῷ ἄλλων θεῶν νενεμημένων δίχα τῷ δύν-
 αμιν ἐν τέτοις ὁρῶμεν· ἢ μὲν γὰρ οὐκ ἐκαστὴν πρὸς τὸ
 χαλόν, ἢ δὲ ἀνθρώπων πρὸς τὸ αἰσχρὸν ἀρχῇ ἐγγέ-
 ρονε ταῖς ψυχαῖς, ὡς περ καὶ Πλάτων * τὰ εἶδη. Σκο-
 πεῖν οὖν εὖδὺς ὅτι τῆς Ἀφροδίτης τὸ ἔργον Ἐρωτος

D. 7. ἐπὶ δυνάμει—θεῶν * καθότι] ἐπὶ mutandum in ἐπὶ cum Mez. et Reisk.
 Lacuna forte ita integranda, θεῶν τὴν ὑπερβολὴν ἀντιτιθεμένων, καθότι: vel
 eadem sententia verbis aliis.

E. 5. νενεμημένων] Legendum cum Mez. et Reisk. νεμνημένων.

E. 8. Πλάτων * τὰ εἶδη] Forte, Πλάτων διὰ τὰς ψυχὰς τὰ εἶδη.

F. 1. ἔργον Ἐρωτος] Legendum cum Mez. et Reisk. ἔργον ἁπλ. Ἐρωτος.

sammam rei: enthusiasmum
 amantium neque divino afflatu
 carere, neque alium habere
 deum praesidem et aurigam
 quam eum, cui nunc rem sa-
 cram facimus, diemque festum
 agimus. Enimvero cum dii
 maxime a potentia et utilitate
 laudentur, (quomodo de bonis
 etiam humanis duo haec reg-
 num et virtutem, divinissima
 censemus atque appellamus)
 tempus est ut consideremus,

an ulli deorum Amor potentia
 cedat. Sane magnam vim vic-
 toriae effert Venus, ut Sopho-
 cles ait: magna vis Martis: et
 quodammodo reliquorum deo-
 rum facultatem in haec duo
 vidimus dividi. Nam Veneris
 facultas ad conciliandum bono,
 Martis ad resistendum malo,
 principio nobis est indita, et
 fere ita Plato quoque has for-
 mas constituit. Hoc igitur
 initio perpendamus, rem ve-

ἄνιόν ὅτι δραχμῆς, καὶ οὔτε πόνον οὐδείς ἔτε κίνδυνον
ἀφροδισίαν ἔνεχα μὴ ἐρῶν ὑπέμεινε. Καὶ ὅπως ἐλπίστα
μὴ Φρύνας ὀνομάζωμιν, ὃ ἑταῖρε, ἢ Λαΐδας, Γναθᾶνιον

Ἐφ' ὅσπερ οὖν δαίσα λαμπτήρος οὐλῆς

ἐκτεχυρμένη καὶ χαλῶσα παροδύεται πολλάκις· ἐλθὼν
δ' ἔξαπτης ἄνεμος σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταυτὸ
τῷτο τῷ Ταντάλῳ λεγρομένην θαλάσῃ καὶ τῆς αὐτῆς
ἀρχῆς ἀντάξιον ἐποίησεν. Οὕτως ἀσθενὴς καὶ ἀμικροῦς ὅστις
ἢ τῆς Ἀφροδίτης χάρις, Ἐρωτος μὴ ὅστις πνεύσαντος.
Ἐπὶ δὲ μᾶλλον καὶ κείθεν ἀνὴρ στυγερῶς πολλοὶ δ' ἀφρο-
δισίαν ἐτέρους ἐκοινώνησαν, οὐ μόνον ἑταίρας ἀλλὰ καὶ
γαμεταὶ παραγωγύοντες ὡς καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος,
ὃ ἑταῖρε, Κάλβας ἐστὶ Μαρκήναν, ὡς εἶπεν, εἴτα ὅρων 760
διαπληκτιζόμενον ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον, ἀπέ-
κλινεν ἡσυχῇ τὴν κεφαλὴν, ὡς δὴ καθεύδων· ἐν τῷ-
τῷ δὲ τῷ οἰκετῇ τινος παρορνεύει· ἔξωθεν τῇ τραπέ-

A. 1. Κάλβας] Hoc Steph. dedit ex Leonie. Schott. libri omnes Ald. Bas. Xyl.
B. B. Κάλβας.

neream Amoris expertem de-
nario proflare, neque ejus
gratia quenquam non aman-
tem vel laborem pertulisse, vel
periculum adiisse ullum. Ac
ne hic Phrynas nominemus,
amice, aut Laidas, Gnathæ-
nium

*Sub vesperam lucernæ succendens jubat
sæpenumero exspectans et vo-
cans præteritur.*

*At subito exoritur ventus
magni amoris ac desiderii,
concupitum reddidit pretio
Tantali talentis comparabi-*

lem. Adeo imbecillis et fasti-
diosus est Veneris gratia, A-
more non adspirante. Idque
hoc argumento magis etiam
cognosces. Multi concubitus
socios passi sunt esse alios, non
cum scortis modo, sed etiam
uxores iis suas prostituentes:
ut Cabbas ille Romanus, qui
cum Mæcenatem exceperisset,
et cum nutibus videret ad su-
am uxorem alludere, sensim
capite inclinato somnum simu-
lavit: cum autem interim ser-
vorum quidam ad mensam ac-

ζῆς καὶ τὸν οἶνον ὑφαρμυμένον, ἀφ' ὧν λέγεται, "Κακὸς δαί-
 " μων," ἔπεν, "ὅτε οἶδα ὅτι μόνον Μαρκίνα κα-
 " θάδω;" τὸτο μὲν ἔν ἴσως οὐ δεινὸν ἔστιν ἢν καὶ ὁ Κάλ-
 " εας γλαυτοπούς. Ἐν δὲ Ἀργεὶ Νικόστρατος ἀντεπο-
 λιτεύσας πρὸς Φαύλιον· ἐπιδημίσαντος οὖν Φιλίπ-
 που τῷ βασιλέως, ἐπιδόξος ἢ ἀφ' τῆς γυναικὸς ἐκ-
 κρεπούς οὐσης, εἰ συγγένειοιτο πρὸ Φιλίππου, ἀφ' ὧν λέ-
 γεται, τινὰ δυναστείαν αὐτῇ καὶ ἀρχὴν ἀποδομένων δὲ
 τῷ πατρὶ Νικόστρατον τὸτο, καὶ παρὰ τὰς θυλάκας τῆς
 οἰκίας ἀνεπαύοντων, ὁ Φαύλιος ὑποδύσας τιμὴν γυ-
 νῆα κρηπίδι, καὶ χλαμύδα περικύβητος καὶ καυσίαν Μα-
 κεδονικὴν, ὡς ἓνα τῶν βασιλικῶν νεανίσκων παρεστέπεμ-
 ψε λαβοῦσαν. Ἀρ' οὖν ἐρασῶν τοσούτων γερονότων
 καὶ ὄντων, οἶδα ἐπὶ ταῖς τῷ Διὸς τιμαῖς παραγωγὴν
 ἐρασμὸν γινόμενον; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι· πόθεν γάρ;
 ὅτε καὶ τοῖς τυράννοις ἀντιλέγων μὲν οὐδεὶς οὔτε ἀντι-
 πολιτδρομέος ἔστιν, ἀντιπερὶντες δὲ πολλοὶ καὶ φιλοτιμύ-

cessisset extrinsecus, ac vinum
 suffuraretur, apertis oculis,
*Perdite, inquit, an nescitis me
 soli dormire Macedoni?* Hoc
 quidem indignum est facinus
 fortasse: et erat quoque Cab-
 bas fannio. Argis contentio
 erat Nicostrato et Phayllo de
 republica. Eo cum venisset
 Philippus rex, apparebat, hunc,
 si uxorem, quæ erat insigni
 forma, regi abutendam præbe-
 ret, magistratum aliquem sibi
 et principatum impetraturum:
 cumque sentiret hoc Nico-
 stratus, et circa fores domus

obambulare, Phayllus uxori
 crepidas subligavit, chlamyde-
 que et causia Macedonica or-
 natam, tanquam unum de pu-
 eris regiis, ignotam aliis regi
 submisit. An vero cum tot
 fuerint sintque amatores, ul-
 lum nosti qui vel Jovis ho-
 nores depactus amatum pro-
 stituisse? Non quidem puto:
 unde enim? quando etiam ty-
 rannorum qui se dictis aut fac-
 tis in republica opponat, nemo
 est: multi autem qui de a-
 more formosorum et bono-
 rum adversus eos certamina

μνοι πρὶ τῷ καλῶν καὶ ὡραίων. Ἀχέεται γάρ ὅτι καὶ ὁ
 Ἀριστογέτων Ἀθηναῖος καὶ Ἀντιλέων Μεταποντῖνος καὶ
 Μεγάλιππος ὁ Ἀγραγαντῖνος οὐ διαφέροντο τοῖς τυραν-
 τοῖς, πάντα τὰ πρᾶγματα λυμαίνοντο καὶ παροι-
 νήσας ὁρῶντες· ἐπεὶ δὲ τὰς ἐρωμύνας αὐτῶν ἐπείραν,
 ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύλοις καὶ ἁγίοις ἀμύνοντες, ἠφείδοντο
 ἐαυτῶν. Λέγεται καὶ Ἀλέξανδρος Ὀπτηΐλαι Θεοδώρου
 Πρωτεύ ἀδελφῷ, “ Πέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέ-
 “ κα τάλαν λαβὼν, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς” ἕτερον δὲ τῷ
 ἐταίρῳ Ἀντιπατρίδῳ μὲν ψαλτρίας ὀπτιωμάσαντος,
 ἠδέως ληστέειν πρὸς τὴν ἀνδραπον, ἐρέσθαι τὸν Ἀν-
 πατρίδῳ, “ Οὐ δὴ σε οὐ τυγχάνεις ἐρῶν τῆς”
 τῷ δὲ, “ Καὶ πάνυ,” φήσαντος, ἐπεὶ, “ Ἀπόλοιτο τοίνυν
 “ κακῶς κακῶς,” ἀποχέσθαι καὶ μὴ γενεῖν τῇ γυναικί.
 ιζ'. Σιχόπει τοίνυν αὖτις, ἔφη, τοῖς ἀρπείοις ἔργοις
 ὅσον Ἔρως πείσῃ, οὐκ ἀργὸς ὢν, ὡς Εὐρπίδης ἔλε-

C. 1. Ἀχέεται] Legendum, Ἀχέεται, ut et Reisk. monuit.

susceperint. Perhibitum est enim Aristogitonem Atheniensem, Antileontem Metapontinum, Menalippum Agrigentinum non contendisse cum tyrannis, etsi eos viderent omnia vastare, et violentæ indulgere libidini: postquam autem tyranni eorum tentarunt amafios, tanquam asyla et sacrosancta defensorum cum capitis periculo illis restiterunt. Fertur etiam Alexandrum Theodoro Proteæ fratri scripsisse, *Mitte mihi musicam tuam, et*

pro ea talenta decem accipe, nisi ipse eam amas: et rursus, cum unus de sociis Antipatridas ad ipsum cum psalteria comessatum venisset, et ea perplacuisse, quævisse ex Antipatrida, numquam amaret psalteriam: cumque is admodum a se eam diligere respondisset, factum, *Male ergo percas malus, abstinuisse etiam contactu mulieris.*

XVII. Porro autem confidera, quantum Amor excellat in operibus Martii, non ig-

γεν, ὅςδ' ἄτρεάδ' αὖτος, ἐδ'

Ἐν μαλακαῖσιν ἰνυχύνει παρμαῖς μακίδων.

Ἄνῃρ γὰρ ὑποπλάθεις Ἐρωτος, ὅςδ' ἐν Ἀρεως δ' εὔται
μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ θεὸν ἔχον σιμώντα,
πῶρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς ἀήθ' εὖ περὶν ἔτοιμος
ὑπὲρ τῷ φίλῳ, οὐ περ ἂν κελεύῃ. Τῶν μὲν γὰρ ἔσ' Σο-
φοκλῆς Νιοβίδων βαλλομένων καὶ θνητόκοντων, ἀναχα-
ε λῦταί τις ἔβηκε βοηθὸν ἄλλον ὅςδ' ἐ σύμμαχον, ἢ τὸν
ἐρασίῳ

Ἦ * ἀμφ' ἱμῷ γείλαι.

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴτε δῆπυθεν ἐξ ἧς ἀπίας
ἐτελεύτησεν ἀγωνιζόμενος; Οὐχ ἡμεῖς γέν' οἱ ὦλε
Πεμπτίδῳ ἔφασαν· ἀλλ' ἡδ' ὡς ἂν πυθοίμεθα. Καὶ
γὰρ ἄξιον ἔφη ὁ πατήρ· ἦκεν ὅππῃκετος Χαλκιδεῦσι ἔ
Θαυταλαῶν πολέμῳ πρὸς Ἐρετριεῖς ἀκμάζοντος· καὶ ὁ
μὲν πρὸς ἐδοκε τοῖς Χαλκιδεῦσι ἔρῳσθαι, τὸς δ' ἰπ-

D. 6. μαλακαῖσιν ἰνυχύνει] Ita scripsi e Sophocli. Antig. 795. ut monuerunt viri docti. Omnes libri habent μαλακαῖσιν * αν.

D. 10. αἴπει] Sic B. E. Vulgo, ὥσπερ.

navus, ut Euripides vocat, non mollis,

Non mollibus puellarum infixus genis.

Vir enim Amoris instinctu repletus nihil indiget, Marte pugnaturus in hostem, sed sui dei fretus praesentia, per

Ignem, marisque fluctus, atque turbines
venti paratus est transire,

amici gratia, quocumque is iusserit. Etenim de Niobæ filii apud Sophoclem, cum ii sagittis necarentur, unus nulum alium auxilium incla-

VOL. IV.

mat, quam amasium,

*O * circum me componere.*

Scitis vero, Cleomachus Pharsalius qua de causa in pugna perierit? Mihi sane, inquit Pemptidas, ignotum est, sed audire velim. Et profecto cognitione digna res est, aiebat pater. Flagrante inter Chalcidenses et Eretrienfes bello, Chalcidensibus auxilio venerat Cleomachus. Videbantur autem hi peditatu satis valere, sed equites hostium

E

πίας μέγα ἔργον ἰὺ ὄσασθαι τῷ πολέμῳ παρεχέ-
 λαιμ δὲ τὸν Κλεόμαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τῷ ψυ-
 χῇ οἱ σύμμαχοι, πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τὰς ἵππείας· ὁ
 δὲ ἡρώτησε παρὲντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεῖσθαι τὸν
 ἀγῶνα· φήσαντος δὲ τῷ νεανίσκῳ, καὶ φιλοφρόνως αὐτὸν
 ἀπασιμῶν, καὶ τὸ κράνος ὀπιθέντος, ὀπηλαιωθεὶς ὁ
 Κλεόμαχος, καὶ τὰς ἀρίστους τῷ Θεσσαλῶν σωμαρχῶν
 περὶ αὐτὸν, ἔξῃλασε λαμπρῶς, καὶ προσέειπε τοῖς πο-
 λεμίοις, ὥστε σωμαρχέξαι καὶ τρέφασθαι τὸ ἵππιόν·
 ὅς δὲ τότε καὶ τῷ ὀπλιτῷ φυγόντι, εἰκόσκειν κατὰ 761
 κράτος οἱ Χαλκιδεῖς· τὸ μῦθος Κλεόμαχον ὀπτανεῖν
 σωέντι· τάφον δ' αὐτῷ δεανύουσιν ἐν ἀγορᾷ Χαλκι-
 δεῖς, ἐφ' οὗ μέχρι νῦν ὁ μέγας ἐφέστηκε κίων· καὶ τὸ
 παιδεσσεῖν πρῶτον ἐν ψόγῳ πηδῆμον, τότε μᾶλλον
 ἐτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μῦθον
 Κλεόμαχον ἄλλως ὀπτανεῖν φησι, κρατήσαντα τῷ
 Ἐρετριῶν τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ τῷ ἐρωμένῳ φιλη-
 γέντα, τῷ ὑπὸ Θράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφ-

pellere magni erat arduique
 res laboris: itaque Cleoma-
 chum focii hortabantur, mag-
 no virum animo, ut primus
 equitatum hostilem invaderet.
 Is ex amasio qui una aderat
 quaesivit, spectatorne esse cer-
 taminis vellet: cumque is af-
 firmasset, blandeque exoscu-
 latus galeam ei imposuisset,
 animo elatiore jam Cleoma-
 chus, Thessalorum optimis ad
 se collectis, alacriter in hostem
 irruit, ita ut equitatum eorum
 conturbaverit atque disjecerit:
 fugaque exinde etiam gravis

armaturæ militum facta, vi
 Chalcidenses victoriam obti-
 nuerunt, Cleomacho in pugna
 interfecto. Ejus sepulchrum
 in foro monstrant Chalciden-
 ses, cui etiamnum magna in-
 sistit columna: cumque antea
 masculum amorem vituperas-
 sent, tum aliis magis amplexi
 sunt atque honoraverunt. A-
 ristoteles Cleomachum qui-
 dem scribit mortuum, cum
 pugna vicisset Eretrien-
 ses: eum vero, cui osculum ama-
 sius dedit, fuisse de Chalciden-
 sibus e Thracia, missum au-

ἴντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ὅτι κερυν' ὅθεν ἄδ-
 εσθαι ὡς τοῖς Χαλκιδεῦσιν, "ὦ παῖδες οἱ χαρίτων
 "τε καὶ πατέρων ἐλθέτε εὐδελῶν, μὴ φθνεῖτε ἄρας
 B "ἀγαθοῖσιν ὁμιλίᾳ σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὁ λυσιμ-
 "λής Ἐρως ὅππῃ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν." Ἄντων
 ἦν ὄνομα τῷ ἔραστῇ, τῷ δὲ ἐρωμένῳ Φίλυτος, ὡς ἐν τοῖς
 αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητὴς ἰσόρησε. Παρ' ἡμῖν δὲ, ὧ
 Περσίδῃ, τοῖς Θεσάλοις, οὐ πανοπλία ὁ ἔραστὴς ἐδω-
 ρεῖτο τῷ ἐρωμένῳ ἀρτέας, ἐγχεφόμδμον; ἥλλαξε δὲ καὶ
 μετέθηκε τάξιν τῷ ὀπλῆτι ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμμόδης,
 Ὅμηρον ὀπτιμεφάμδμος ὡς ἀνέρατον, ὅτι κατὰ φύλα καὶ
 φρήτρας συνελόχζε τὸς Ἀχαρεῖς, οὐκ ἐρωμένον ἔταπε
 παρὸς ἔρασιν, ἵνα ἔτω γένηται τὸ,

C Ἀσπίς δ' ἀσπίδ' ἔριδι, κόρυς δὲ κόρυι,

μόνον ἀτήλητον ὄντα τῷ ἐρατῇ. Καὶ γὰρ φυλέας

B. 2. Ἄντων ἦν] Aut legendum, Ἄντων δὲ ἦν: aut totum hoc ad ἰσόρησε, insti-
 tium habendum.

B. 4. Παρ' ἡμῖν] E. Παρ' ἡμῖν.

B. 6. ἀρτέας] Sanumne, non satis liquet. B. E. ἀνέρας. Amiot. Mez. Ἀρτέας.

C. 2. μόνον] Forte, ὡς τὴν ἔρωτα μόνον—.

xilio Chalcidenfibus Euboeen-
 fibus: itaque cani apud Chal-
 cidenfes: *O pueri, quibus bo-
 nae gratiae bonique parentes ob-
 tegerunt, non invidete bonis
 formae et aetatis fructum: cum
 fortitudine enim etiam membra
 solvens Amor in Chalcidenfium
 fletet urbibus.* Dionysius po-
 eta in quaestionibus, Anto-
 nem amatoris, amafii nomen
 Philistum prodit. Apud nos,
 Pemptida, Thebanos, nonne
 amator amafium armatura do-
 nat, inscripto nomine ardetæ?

Mutavit autem ordinem gra-
 vis armaturæ Pammenes, a-
 matorius homo, et Homerum
 culpavit ut amoris ignarum,
 qui secundum tribus et curias
 institueret manipulos Achæo-
 rum, neque amatorem juxta
 amafium collocasset, ut sic il-
 lud fieret, quod ipse dixit,

*Aspida tunc scutum, galeam galea, at-
 que virum vir
 Fulciebat*

quæ sola est invicta acies.
 Nam tribules profecto, fami-

καὶ οὐκ εἰς καὶ, νῆ Δία, γονεῖς καὶ παῖδας ἐγκαταλεί-
 πουσιν· ἐραστὴ δὲ καὶ ἐρωμένη μέσος ὁδὸς πόποτι
 διεξήλθε πολέμιος, ὅθεν διεξήλθον· ὅπερ καὶ μηδὲν
 δοκίμοις ἐπιδεικνύει τὸ φιλαέδμονος καὶ φιλόμχον· ὡς
 Θῆραν ὁ Θεσπάλος προσβαλὼν τὴν χεῖρα πρὸ τόνχου
 τὴν ἀκόντιον, καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἀπέκοψε
 τὴν ἀντήχειρα· προσκαλέμενος τὸν ἀντιπαρῆν· ἔπειτα δὲ
 πρὸς αὐτὴν μάχῃ πρὸς ὅτι πρὸς αὐτὴν, ὡς ἔμελλε παύσθαι
 αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδέχθη παρῆναι μακρὸν ὁ ἐρωμένης
 ἡδὴ κατὰ νότον τετραμήνιον. Οὐ μόνον τούτῳ καὶ μα-
 χμώτατα τῶν ἐθνῶν ἐρωτικώτατα, Βοιωτὰ καὶ Λακεδαι-
 μόνιοι καὶ Κρήτες, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὁ Μελιάχρος,
 ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ Ἀριστομένης, ὁ Κίμων, ὁ Ἐπαμεινώνδας·
 καὶ γὰρ αὗτος ἐρωμένης ἔχε Ἀστυπαιὼν καὶ Καφισόδωρον,
 ὅς αὐτὸς στυγερῶς αὐτὴν ἐν Μαιτινείᾳ, καὶ τίθαππαι πλη-
 σίον· τὴν δὲ μὴ * φοβερότερον γενόμενον τοῖς πολέμοις,

C. 6. ἐπιδεικνύει—φιλόμχον] Mez. et Reisk. recte, ἐπιδεικνύεται—ἀφιλόμχον·
 et ita jam verterat Xyl.

C. 11. ὁ ἐρωμένης ἡδὴ] Legendum cum Mez. et veri. Xyl. καὶ ὁ ἐρωμένης ἡδὴ.

D. 7. μὴ *] Haud scio, an emendandum Ἐπαμεινώνδας: quod nomen iisdem
 de causis per u scripsi, quibus alibi: licet hic libri servant simplex u.

liares, adeoque parentes etiam
 et liberos, sunt qui deserant:
 per medios amatorem et ama-
 tum nullus unquam penetra-
 vit hostis; qui etiam nulla
 cogente necessitate ostentant
 audaciam suam et vitæ con-
 temtum. Sic Thero Thestalus
 sinistram parieti applicuit, et
 ense dextra stricto pollicem
 amputavit, provocans ad hoc
 æmulandum rivalem. Alius
 quidam, cum in pugna ceci-
 disse in faciem, ab hoste jam
 iecturo petiit, ut expectaret

tantisper dum se in tergum
 converteret, ne amasius cum
 videret in tergo vulneratum.
 Non modo itaque bellicosissi-
 mæ gentes amori sunt dedi-
 tissimæ, Boioti, Lacedæmonii,
 Cretenses, sed et de veteribus
 Meleager, Achilles, Aristo-
 menes, Cimon, Epaminondas:
 nam et hic amasius habuit As-
 picum, et Caphisodorum, qui
 cum eo apud Mantineam oc-
 cubuit, ac juxta sepultus est:
 et Mo * terribiliorem hostibus
 factum, quod primus substi-

καὶ δυνόπατον ὁ παῖς ἑσπεῖς καὶ παταῖζας Εὐκνάμος
 Ἀμφισθενῆς, ἡρώϊα δὲ ἔχε τιμὰς ὡς Φοκαῖον. Ἡρα-
 κλέους δὲ τὸς μὲν ἄλλας ἔρωτας ἔργον ὅτιν ἐπεὶν ἀφ' ἑ
 πλήθος· Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτῷ γεγονέναι,
 καὶ μέχρι τῶν σέβοντα καὶ πρῶτον, Ἐρωτος ὅρας τε καὶ
 πίστευς ὅτι τῷ πατρὶ ὡς τῷ ἐρωμένων λαμβάνοντες.
 Λέγεται δὲ καὶ τιτὸν Ἀλκην ἰατρικὸς ὢν ἀπεγνωσμένην
 αὐτῇ τῷ Ἀδμήτῳ χαρίζομενος, ἐρῶντι μὲν αὐτῇ τῆς
 γυναικὸς, ἐρωμένῳ δὲ αὐτῷ γενομένῳ· καὶ γὰρ τὸ Ἀπόλ-
 λωνα μυθολογεῖν ἐρασὴν γενομένην

Ἀδμήτη παραδειτῶσαι μέγα εἰς ἑαυτήν.

Εὐ δὲ πως ὅτι μνήμην ἔλθει ἡμῖν Ἀλκίης. Ἀρεῶς
 γὰρ οὐ πάνυ μέτεσι γυναικί, ἡδ' ἔξ Ἐρωτος καποχῇ
 παρὰ γὰρ πὶ πολὺν ὡς φύσιν καὶ ἀποθήσκων.
 Εἰ δὲ πὶ καὶ μύθων παρὰ πῖστιν ὀφείλεις ὅτι, δηλοῖ τὰ
 ὅτι τὸν Ἀλκην, καὶ Πρωτισίλεον, καὶ Εὐρυπύκην τὸ
 Ὀρφέως, ὅτι μόνῳ θεῶν ὁ Αἰδης Ἐρῶντι ποιεῖ τὸ παρὰ

Ε. 9. ἐξ Ἐρωτος] Ita Xyl. Ceteri ἐξ Ἐρωτος. Mox δὲ συ legam pro δῖον.

tisset et ferisset Eucnamus. Amphissensis, heroicis hono-
 ribus est a Phocensibus orna-
 tus. Herculis vero amores e-
 numerare est ob multitudinem
 molestum. Iolaum certe ex-
 istimantes fuisse amasium e-
 jus, etiamnum venerantur, A-
 moremque amantibus amasii
 jurejurando apud sepulchrum
 ejus firmare solent. Fertur
 etiam, rei medicæ peritus cum
 esset, Alcestidem jam despe-
 ratam Admeto restituisse con-
 jugis amatori, suo amasio.

Quin et Apollinem Admeti
 fuisse amatorem fabulæ aiunt,
 ideoque ei per magnum annuum
 servivisse. Commodum autem
 nobis incidit Alceftidis men-
 tio. Nam cum Marte quidem
 non multum est mulieribus
 rei: furor autem amatorius ad
 audendum aliquid, atque e-
 tiam moriendum impellit.
 Quod si quid ad veritatem
 fabulæ conducunt, Alceftis,
 Protefilaus, et Orphei Eury-
 dice ostendunt, soli Amori
 Plutonem esse dicto audien-

τατίορμον. Κάποι πρὸς γε τὸς ἄλλους, ὥς φησι Σο-
φοκλῆς, ἀπαντας

Οὔτε τὸ ἱππικὸς οὔτε τὴν χάριν
Οἶδιν, μόνη δὲ γέρεαι τὴν ἀπλῶς δίκην·

αἰδοῦται δὲ τὸς ἐρῶντας, καὶ μύθοις τέτοις οὐκ ἔστι
ἀδάμαστος οὐδ' ἀμείλιχος. "Ὅθεν ἀγαθὸν μὲν, ὃ ἑταῖρε,
τῆς ἐν Ἐλευσίνι πελετῆς μεταχεῖν· ἐγὼ δὲ ὁρῶ τοῖς
Ἑρωτος ὀργασαῖς καὶ μύταις ἐν ἄδῃ βελτίονα μοῖραν 762
οὔσαν· οὗτοι τοῖς μύθοις πειθομένοις, οὐ μὴν ἐδὲ ἀπειτῶν
παταπάσιν· εἰ γὰρ δὴ λέγουσι, καὶ θεῖα πῃ τύχη
ψαύουσι τῷ * λέγοντες ἔξ ἄδῃ τοῖς ἐρωτικοῖς ἀνοδὸν εἰς
φῶς ὑπάρχειν· ὅπη δὲ καὶ ὅπως, ἀγνοῶσι, ὥσπερ ἀτρα-
πῇ ἀφ' αἰμαρτόντες, ἢ πρῶτος ἀνδράπων ἀφ' ἐφίλοσο-
φίας Πλάτων χατεῦδε· καίτοι λεπταὶ πῖνες ἀπόρροια καὶ
ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἐνεσι ταῖς Αἰγυπτίων ἐνδεσμο-
μύθῳ μυθολογίας, ἀλλὰ ἰχθυόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ με-

F. 6. Οἶδιν] Ita Xyl. pro οἶδα. Aliter Valckenarius Diatrib. p. 187.

A. 4. τῷ * ἀγνοῶσι] Excidit ἀλαδῶς, ut Xyl. jam vidit.

tem, quanquam hic adversus
alios omnes, ut est apud So-
phoclem, neque æquitatem
curat, neque gratiam,

Soloque jure simpliciter stricto utitur:
tamen amantes reveretur, iis-
que solis non est implacabilis
neque indomitus. Proinde
bonum quidem est, amice, fa-
cris initiatum esse Eleusiniis:
ego autem Amoris orgia a-
gentibus ejusque mystis video
meliorem esse apud manes con-
ditionem, neque fidem fabulis
adhibens, neque omnem ta-

men derogans. Bene enim
dicunt, et divina quadam for-
tuna veritatem attingunt, di-
centes, amoris deditis reditum
ab inferis concedi: quorsum
autem, et quomodo, ignorant,
veluti a femita aberrantes,
quam primus hominum Plato
philosophiæ auxilio perspexit.
Sunt quidem etiam in Ægyp-
tiorum fabulis exilia quadam
veritatis vestigia, sed indaga-
torem desiderant acutum, et
qui magna e parvis venari
queat, itaque ea missa facie-

γαῖα μικρῆς ἐλεῖν δυναμένη. Διὸ ταῦτα μὲν εἶδον,
 B μετὰ δὲ τιμὴν ἰσχυρὰν τῷ Ἔρωτι, ὅσον ποσάυτιλ, ἥδη ἔ
 πρὸς ἀνδράποδες εὐμύθειας καὶ χάριν ὀπισκοπῶμεν, οὐκ
 εἰ πολλὰ τοῖς χρωμένοις ἀγαθὰ πεποιεῖ, δῆλα γὰρ
 ὅστι ταῦτά γε πᾶσιν, ἄλλ' εἰ πλείονα καὶ μείζονα τῶς
 ἐρῶντας αὐτῷ ὀνήσιν. Ἐπεὶ καίπερ ὢν ἐρωτικός ὁ Εὐρι-
 πίδης, τὸ σμακρύτατον ἀπεθαύμασεν, ἐπεὶ ποιητὴν ἀεὶ
 Ἔρως δίδασκει, καὶ ἄμυστος ἢ τὸ ὄρν. Σμυρτόν τε γὰρ
 ποιεῖ καὶ ῥάθυμος ἢ τὸ ὄρν' καὶ ἀνδρεῖον, ἢ λέλεκται,
 τὸν ἀτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτῶντες ἐκ μα-
 λακῶν ἰχυρεῖ ποιῶσι. Δωρητικός δὲ ἀπλῶς καὶ μεγα-
 C λόφρων γίνεται πᾶς ἐραστής, καὶ γλίσχρος ἢ πρῶτος,
 τῆς μακρολογίας καὶ φιλαργυρίας δούλω σιδήρε διὰ πυ-
 ρὸς ἀνιερμένης ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις δίδοντας, ὡς
 παρ' ἐτέρων οὐ χείρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες. Ἴτε γὰρ
 δῆπερ ὡς Ἀντῶ Ἀνθεμίωνος ἐρῶντι μὲν Ἀλκιβιάδου,

B. 3. χρωμένους—αὐτῷ] Legendum, ἐρωμένοις—αὐτός, cum Mez.

B. 6. ἔπει ποικίλῃ—ἀμυστος] Legendum, εἰπὼν ποικίλῃ. Ex Baf. et Xyl. sum-
 tum ἀμυστος pro ἀμυστος.

C. 5. Ἀντῶ] Forte, Ἀντῶ τῷ—.

mus. Ceterum post vim A-
 moris tantam, jam nunc con-
 sideremus ejus erga homines
 benignitatem et gratiam: non,
 an multa amatis bona paret,
 cum hæc omnibus sint mani-
 festa, sed an pluribus ac ma-
 joribus commoditatibus aman-
 tes afficiat. Nam Euripides
 quidem, quanquam amatorius,
 minimum hoc admiratus præ-
 dicavit,

— *musicam*
Amor docet, quamlibet ejus rudem prius.

Ille vero et socordem ante,
 prudentem facit, et fortem qui
 prius inaudax erat, quomodo
 adurendo ligna de mollibus
 dura reddunt: munificus au-
 tem et liberalis fit omnis a-
 mans, quanquam adhuc fue-
 rit tenax, avaritia ista et pusil-
 lanimitate, quasi ferro igne, e-
 mollita, ita ut magis jam gau-
 deat dans amasio, quam ab alio
 accipiens. Nostis enim, quo-
 modo ad Anytum Anthemio-
 nis filium, cum splendido con-

ξένος δὲ ἐπιῶντι φιλοτίμως καὶ λαμπρῶς, ἐπικρίμασθαι ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης εἰς ἡμῶν τ' ἐκπαμάτων, ἀπῆλθεν ἀχθόμενος δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων, “ Ὑβριστῶς σοι κέχρηται καὶ ὑπερῆφάνως ὁ μέγας ἥραιος ” “ Φιλανθρώπως μὲν οὔν, ” ὁ Ἄνυτος εἶπε, “ ταῦτα γὰρ εἶπεν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ καὶ μοὶ ποσάντα ” “ χαπαλέλοιπεν. ”

οἱ. Ἡθεῖς ἦν ὁ Ζεύξιππος, ὃν Ἡράκλειος, εἶπεν, ὡς ὀλίγῃ διέλυσας τὸ πρὸς Ἄνυτον τιμὴν ἀπὸ Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρικῶν ἐχθρῶν, ἐπὶ πρὸς ἦν ἔπειτα πρὸς ἔρωτα καὶ γενναῖος. Εἶεν, εἶπεν ὁ πατήρ, ὅτι δὲ δυσκόλῃ καὶ σκυθρωπῶν τοῖς σιωπῶσι ποιεῖ φιλάνθρωποις καὶ ἡδύς.

Αἰδομένη γὰρ πύρρος γενναῖον οἶκον ἰδίῳ,

καὶ ἄνθρωπον, ὡς εἶκε, φαιδρύτερον ἢ τῆς ἐρωτικῆς θερμότητος. Ἀλλ' οἱ πολλοὶ ὠδύνασθαι περὶ τὴν ἀρετήν.

D. 4. διέλυσας τὴν] Vulgo, διέλυσας. Ex B. E. additum τὴν: alterum consequenter ipse correxi.

D. 6. Εἶεν, εἶπεν] Sic B. E. Mez. Xyl. Vulgo, Εἶεν ἄρα—

vivio hospites exceperit, comestatum venerit Alcibiades amarius ejus, et dimidio fere poculorum ablato discesserit, hospitibusque moleste ferentibus, et contumeliose Anytum ab Alcibiade tractatum esse dicentibus ac superbe, responderit Anytus, *Immo humaniter sane, qui, cum licuerit ei omnia auferre, tam multa mihi reliquerit.*

XVIII. His delectatus Zeuxippus, Dii boni, inquit, quam parum abest quin a ma-

joribus ad nos propagatum Anyti propter Socratem et philosophiam odium aboleretis, siquidem ita placidus in amore et generosus fuit! Ego, inquit pater. Præterea autem e morosis et tristibus in convictu humaniores reddit atque suaviores; nam sicut

Fit domus accensæ flammis illustrior ignis,

ita hominem quoque calor amoris facit luculentiorē. Multi tamen sunt, quibus aliquid plane rationi adversum

ἐν μὲν οὖν ἐν οἴκῳ νύκτωρ σέλας ἰδῶσιν, θεῖον ἡρώϊα
 καὶ θαυμάζουσιν ψυχῇ δὲ μαρᾶν καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγνήν
 ὄραντες ἐξαφνης ὑποπνευλαμένην φροήματος, ἐλευθε-
 ρίας, φιλοτιμίας, χάριτος, ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται
 λέγειν ὡς ὁ Τηλέμαχος,

Ἢ μάλα τις θεὸς ἴδον.

Ἐκείνῳ δὲ, εἶπεν ὁ Δαφναῖος, πρὸς χάριτον οὐ δαμό-
 νιον; ὅτι τῷ ἄλλαν ὁ ἐρωτικὸς ὀλγὺς δεῖν ἀπάντων πρε-
 φερῶν ἐ μόνον ἐταίρων καὶ οἰκετῶν, ἀλλὰ καὶ κόμων καὶ
 ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβέμενος δὲ μνητὴν μνητὴ θαυ-
 μάσει μνητὴ θεραπείων, ἀλλὰ καὶ τὸν αἰχματῆν κα-
 ρυγνὸν οἷος ἂν ὑπομένειν, ἅμα πρὶν γὰρ χαλὸν ἰδεῖν,

Ἢ Ἐπταεὶς ἄλκιωρ δῶλον ὡς κλίνας πτερῶν,

καὶ τὸ θεόστοις ἐσκέλευσαι, καὶ κατακείνομαι οἱ τὸ τῆς
 ψυχῆς γαῦρον. Ἀξίον δὲ Σαπφῆος ὡδὴ ταῖς Μού-
 σαις μνημονεύσαι τὸν μὲν καὶ Ἡφαιστὸς παῖδα Ῥωμῆα

E. 6. εἶπεν ὁ Δαφναῖος] Forte, εἶπεν, ὁ Δαφναῖος.

accidit: qui, si in ædibus noc-
 tu fulgorem videant, divinum
 hoc deputant, atque admiran-
 tur: cum vero animum ab-
 jectum et humilem subito im-
 pleri vident elatione, libertate,
 magnificentie studio, venus-
 tate, largitate, non subit iis re
 ipsa coactis Telemachi illud
 dicere,

Omnino est aliquis intus deus.

Illud vero, aiebat Daphnæus,
 nonne divinum est, quod a-
 mator reliqua omnia contem-

nens fere, non socios modo et
 familiares, sed leges etiam,
 magistratus, reges, nihilque
 metuens aut demerens, atque
 etiam *bellicosum fulmen* audens
 subsistere, simul atque formo-
 sum vidit,

Ut gallus alas tropidus dimittens pennas,
 omnisque ejus audacia et fe-
 rocia animi penitus concidit?
 Est vero apud Musas non in-
 digna quæ commemoretur
 Sappho. Nam Romani qui-
 dem Cacus Vulcani filium

Κάκχον ἰσχυροῖσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφίεναι ἀφ' τῆς σῶμα-
 τος ἔξω ῥέουσας· αὕτη δ' ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ
 φθίγεται, καὶ ἀφ' τῆς μελῶν ἀναφέρει τιμὴν ἀπὸ τῆς
 καρδίας θερμότητα, Μήσσαις εὐφρόνις ἰωμένη τὸν ἔρωτα,
 καὶ Φιλόξενον. Ἀλλ' εἴπῃ μὴ Λύσανδρον, ὃ Δαφνιαῖε,
 τῆς παλαιῶν ἐκκλέπτου παρτίων, ἀνάμνησον ἡμᾶς ἐν τοῖς
 οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει, ὃ ἐρωμένης ὀπιφανείσης, τιμὴν
 τε φωνὴν ἰσχυροῦ καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα, καὶ κατα-
 λαμβάνειν ἀχρεότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἰληθόν.
 Λαχρήντων οὖν ὑπὸ τῷ Δαφνιαίῳ τῆς μελῶν ἐκείνων
 ὥς * ὑπολαβὼν ὁ πατήρ, Ταῦτα, εἶπεν, ὃ πρὸς τοῦ
 Διός, θεοληψία κατὰ φανίης; οὗτος ὁ δαίμονιος σάλος καὶ
 ψυχῆς; τί τοσῶτον ἡ Πυθία πέπονθεν ἀφαμένη ὅς περὶ
 ποδός; τίνα τ' ἐνθεαζομένων ἔπος ὁ αἰλὸς καὶ τὰ μη-
 τεῖρα καὶ τὸ τύμπανον ἐξιστῶσιν, ἡμῖν τὸ αὐτὸ σῶμα B

F. 9. ἐπὶ μὴ Λύσανδρον—παλιδιον] Legendum, εἰ μὴ διὰ Λύσανδρον—παλιδιον: ut vidit Xyl.

A. 6. ὥς * ὑπολαβὼν] Aut nihil excidit, aut certe non Sapphus verba, quæ nec a constructione nec a sententia loci desiderantur: ὥς forte ex antecedente an ortum.

A. 7. θεοληψία] Legam cum Mez. ὁ θεοληψία; interroganter.

B. 1. ἐξιστῶσιν—αἰτίαν] Lego ἐξιστῶσιν; καὶ μὴν τὸ αὐτὸ σῶμα—ἐρωτικῆς διὰ τίνα αἰτίαν;

aiunt ignem et flammās ex ore evomuisse: ipsa autem vere igni mixta loquitur, et per carmina calorem corde conceptum emittit, *suave sonantibus Musis amoris medicans suo*, ut ait Philoxenus. Sed nisi ob Lysandræ amorem oblitus es, Daphnæe, veterum oblectamentorum, in memoriam reduc nobis elegantes illos Sapphus versus, ubi ait, repente visa sibi amasia vocem inhibitam, arsisse corpus, se-

que pallore, tremore, et vertigine correptam. Cum id carmen recitasset Daphnæus, ut * excipiens sermonem pater, Annon, inquit, hæc aperte ostendunt a deo occupatum animum? non hic animi estus divinus? quid tale aut tantum accidit Pythiæ, cum tripodem attigit? quemnam orgia agentium tibia, et Magnæ Matris carmina atque tympanum sic animo abalienaverunt? Idem corpus, eandem

πολλοὶ καὶ τὸ αὐτὸ χάλλος ὁρῶσιν, ἑλληπταὶ δ' εἰς ὁ
ἐρωτικὸς ἀφ' οὗ αἰήσας οἱ γὰρ μαθητὸν γέ γε
Μενάνδρῳ λέγοντος, ὅσδε σύμμεν,

Καιρὸς ἔστι ἡ κόπος ψυχῆς,
Ὁ πωληγὴς δὲ τιτρώσκεται·

Ὀλλ' ὁ θεὸς ἄπιος, τῷ μὲν καθαλάμμος, τὸν δὲ ἐάσας.
Ὁ πόνην εἰ ἀρχὴν καμὸν ἔχει ρηθῆναι μᾶλλον, ὅσδε ἔνιν,
ἐπεὶ γ' οὗ ἦλθεν ὅπτι τὸ σῶμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄριστον
ἐάσθι μοι δοκῶ καὶ γὰρ ὅτι παμμέγεδρες. Ἰσως μὲν γὰρ, ὅ
ἐταῖρε, καὶ τ' ἄλλων ἀπάντων, ὅσα μὴ δι' αἰσθήσεως ἡμῶν
εἰς ἔννοιαν ἦκη, τὰ μὲν μύθῳ, τὰ δὲ νόμῳ, τὰ δὲ λόγῳ
πίστιν ἔξ ἀρχῆς ἔχοντες τῆς δ' ἔν τῷ θεῷ δόξης καὶ
παντάπασιν ἡγούμενοι καὶ διδάσκαλοι γηρόνασι ἡμῶν οἱ τε
ποιεῖται, καὶ οἱ νομοθέται, καὶ τρίτον οἱ φιλόσοφοι τὸ μὲν
οὗ ἐστὶ θεός, ὁμοίως πηγεῖν, πλῆθους δὲ πᾶσι καὶ

B. 4. σύμμεν, καιρὸς—] Legendum, συμμμεν. Inter δὲ et τιτρώσκεται lacunam
habent Ald. Baf. B. E. quam Xyl. explet—ὁ πωληγὴς δ' εἰς δὲ τι-
τρώσκεται: ut legitur ap. Stob. p. 393. ex perduto Plutarchi libro de
Amore. Grotius Exc. e Stob. p. 259. dedit ex conjectura, ὁ πωληγὴς
δ' ὡς ἴδιαι τιτρώσκεται. Equidem legendum puto, ὁ πωληγὴς δ' εἰς ὁ καὶ
τιτρώσκεται.

B. 9. ἄριστον] Legendum, ἀμύτον, cum Mez. Reisk.

C. 1. ἐστὶ] Sic Xyl. Mez. Vulgo monstrofe, εἴη.

pulchritudinem multis cer-
nentibus, solus amatorius ho-
mo capitur. Qua tandem de
caussa? Atqui non intelli-
mus Menandrica ista,

—est morbus opportunitas
Anima, quod iustus vulnus accipit
gravi;

sed in caussa est deus, alium
tangens, alium præteriens.
Quod autem initio tempesti-
vum dicere fuit, id ne nunc
quidem in os veniens, ut ait
Æschylus, puto omittendum;

est enim valde magnum. For-
tassis enim, amice, reliqua e-
tiam omnia, quæ sensu nullo
percipiuntur, alia per fabulas,
alia legibus, alia denique ra-
tione fidem principio invene-
runt: certe, ut de diis hanc
conciperemus, quæ obtinet,
opinionem, omnino auctores
nobis ducesque fuerunt poetæ
et legumlatores: adde his ter-
tio loco philosophos. Omnes
hoc uno dicunt ore, esse deos:
de numero eorum, ordine, na-

τάξας αὐτοὺς, ἑκάς τε καὶ δυνάμεις, μεγάλα ἀφ' ἐ-
 ρέμενοι πρὸς ἀλλήλους. Ἐκείνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσό-
 φων, ἀνοστοὶ καὶ ἀγῆστοι, πάνων τε ἀπυρρι, βαρύνοντες
 πορθητὸν πεφολυγμένους Ἀχέροντος· ὅθεν ἐπὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς
 ποιητὰς Ἐριδας, οὐ Λιτάς, οὐ Δειμόν, ἐπὶ δὲ Φόβον
 ἐθέλονσι θεὸς (εἰ) παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν μάχοντα·
 δὲ δὲ πολλῶν καὶ τοῖς νομοθέταις, ὥσπερ Ξενοφάνης
 Αἰγυπλίους ἐκέλευσε τὴν Ὀσπριν, εἰ θνητὸν νομίζουσιν, μὴ
 τιμᾶν ὡς θεόν, εἰ δὲ θεὸν ἠγούνηται, μὴ θρηνεῖν. Αὖτις δὲ
 ποιητὰς καὶ νομοθέταις, φιλοσόφων ἰδέας πᾶς καὶ ἀριθμοὺς
 μονάδας τε καὶ πνεύματα θεῶς ποιημένων, οὔτε ἀκύνει
 ὑπομνήσιν, ἔτι σιωπῇ δύνανται. Πολλῶν δὲ ὅλως
 ἀνωμαλίαν ἔχουσιν αἱ δοξαὶ καὶ ἀφαιρέσεις. Ὡς οὖν
 ἦσαν ποτὲ τρεῖς γένεσι Ἀθιμόν, Παράλωνα, Ἐπακρον,
 Πεδιέον, χαλεπῶς ἔχουσι καὶ ἀφαιρέσειν πρὸς ἀλ-
 λήλους· ἐπεὶ δὲ πάντες ἐν ταυτῇ γενόμενοι, καὶ τὰς ψή-
 φους λαβόντες ὡσπερ πάντες Σόλωνι, καὶ τῷτον εἰλοντο

tura, et potestate, maximæ
 sunt inter ipsos dissensiones.
 Quos enim philosophi deos
 agnoscunt, ii morborum, senii,
 laborumque expertes perhiben-
 tur, qui, ut ille ait, late sonan-
 tem Acherantis effugere trajec-
 tum. Itaque etiam philosophi
 poetarum istas Eridas, Litas
 non admittunt, neque Terro-
 rem et Metum volunt deos,
 aut Martis esse filios: in
 multis rebus etiam legum con-
 ditoribus repugnant: ut Xe-
 nophanes, qui Egyptiis præ-
 cipiebat, si Osirin mortalem
 crederent, ne eum colerent; si

deum, ne deplorarent. Rur-
 sum poetæ et legumatores,
 neque audire philosophos, ne-
 que intelligere possunt, quan-
 do hi ideas quasdam, et nu-
 meros, et unitates, et spiritus,
 pro diis ponunt. Denique
 maxima est sententiarum di-
 versitas et repugnantia. Ergo
 sicut olim fuerunt Athenis
 tres factiones, Paralorum, E-
 pacriorum, Pedieorum, inter
 se discordes et animis abalie-
 natis; quæ tamen in unum
 coeuntes, communibus suffra-
 giis Solonem compositorum,
 arbitrum, et legumlatorem de-

κοπῇ ἀφ' αὐτῶν καὶ ἀρχόντα καὶ νομοθέτην, ὅς ἐδοξε
 τῆς ἀρετῆς ἔχειν ἀδελφότητα τὸ σωστῆτον· οὕτως αἱ τρεῖς
 εἰσὶν αἱ αὐτῆς θεῶν διχοφρονοῦσαι, καὶ ψῆφον ἀλλήλων ἀλ-
 λη φέρουσαι, καὶ μὴ δεχόμεναι ῥαδίως τὸν ἕξ ἐτέρως,
 αὐτῶν εἰς βασιλείας δημοκραμονοῦσι, καὶ κοινῇ τὸν Ἑρώτα
 συνεβράβησαν εἰς θεὸς ποιητῶν οἱ κλέπται, καὶ νομοθετῶν
 καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν φωνῶν, ΜΕΓΑ ΕΠΑΙΝΕΟΝΤΕΣ, ὅσ-
 περ ἔφη τὸν Πιττακὸν ὁ Ἀλκιβίades αἰρεῖσθαι τῆς Μιτυ-
 ληνῶν τύραννον. Ἡμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἀρχὴν καὶ
 ἀρμοστήν ὁ Ἑρώς ὑπὸ Ἡσιόδου καὶ Πλάτωνος καὶ Σό-
 λωνος ὑπὸ τῷ Ἑλικῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐτεφα-
 τισμένος κατὰ γαίαν, καὶ κεκοσμημένος εἰσπλάυνει, πολλὰς
 συνεκρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας· οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησίν,

— ἀχαλκίοις ἐκχέουσι παῖδας,

ψυχρὰν οὗτος γὰρ καὶ βαρεῖαν οἱ χρεῖα παλαιὰν ὑπὸ
 ἀσχύνῃς ἀνάγκῃ, ἀλλ' ὑπὸ πλερῶ φερόμενοις ὅτι τὰ

F. 5. αἶαν—ὑπὸ πλερῶ φερόμενοις] Aut legendum, αἶαν—φερόμεναις, ut referatur
 ad συνεκρίσι: aut αἶαν—ὑποκρίναι φερόμεναις referendo ad πνευματικόν, quod
 vertendo expressi.

legerunt, qui citra controver-
 siam omnibus aliis virtute vi-
 debatur anteire: sic tres illæ
 sectæ de diis dissentientes, a-
 liæque suis suffragiis alio ten-
 dentes, neque facile una alte-
 rius sententiæ subscribentes,
 de uno Amore consentiunt,
 eumque unanimes in deorum
 numero ponunt poetarum,
 philosophorum, legislatorum-
 que maximi, confertim collau-
 dantes, et prolixè, ut Pittacum
 Alcæus ait a Mitylenæis con-

sensu creatum tyrannum. No-
 bis autem rex, princeps, et
 moderator ab Hesiodo, Pla-
 tone, et Solone in Academiam
 ex Helicone deducitur, coro-
 natumque et ornatum invehitur
 cum multis amicitiae societa-
 tisque bigis: non ejusmodi a-
 micitiæ, qualem ait Euripides

Sine ære facta contineri compelle,

frigidam ille et molestantem ad
 usum præ turpitudine præ-
 texens amoris necessitatem: sed
 ejusmodi, quæ aliis feratur, ad

καὶ τῶν ἄλλων, ἔφη ὁ πατήρ, ὧς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἑλλοισι
 παραπλοῖως Ἐρώτας, τὸν τε πάνδημον καὶ τὸν ἐσχάτον,
 ἴσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν Ἐρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην
 ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. Ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἐρωτος
 ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον ὁράμεν ἔσσαν· πῦρ μὲν γὰρ ὁδὲ τερόν
 ἔστιν, ὥσπερ οἶοντάς τις· αὐτὸ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ
 γήμμος, ἡ μὲν ἀπ' ἐκείνης φερομένη, σῶματι παρέχει τρο-
 φίον καὶ ὥς καὶ αὐξοῖν, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου, ψυχῆς. ὧς
 καὶ ὁ ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μεθ' ὁμίχλιν θερμότερος, ἔπος
 Ἐρως μετ' ὀργᾶς καὶ ζήλοτυπίας ἐραυδῶν ἀγλαγένης,
 ἡδίων καὶ δριμύτερος· ἐπὶ δὲ ὥσπερ ἥλιον ἀπλεοῦν καὶ
 σβέννυσθαι δοκῶσιν ἔνιοι, ταυτὰ καὶ περὶ Ἐρωτος ὡς
 θνητῶν καὶ ἀβεβαίως ἀφανοῦνται. Καὶ μὴν ἔτι σῶματος
 ἀγύμναστος ἔστι ἥλιον, οὔτε Ἐρωτα δύναται φέρειν ἀλύ-
 πως τρόπος ἀπαιδεύτω ψυχῆς· ἔξισταται δ' ὁμοίως ἐκεί-

B. 5. Ἀφροδίτην] Praeponendum εἰς, cum Mez.

B. 8. αὐτὸ—αὐξοῖν] Explendum αὐγὰ. Proximum καὶ additum ex B. E. item
 aliud addendum εἰς ante ἡ μὲν. Porro αὐξοῖν pro ἀφαιρῶν est, ex B. E.

ruit. Aegyptii, eodem quo
 Graeci modo, duos faciunt
 Cupidines, vulgarem unum,
 alterum coelestem, tertium au-
 tem censent esse Solem: et
 Venerem valde venerantur.
 Nos autem videmus magnam
 esse Cupidinis cum Sole simi-
 litudinem. Ignis enim neu-
 trum est, quod putaverunt
 quidam, sed fulgor et calor
 dulcis et genitibilis: qui si a
 Sole defertur, corporibus prae-
 bet nutrimentum, lumen, et
 incrementum: si ab Amore

venit, animis. Ut autem Sol
 per nubes et caliginem calidi-
 ores radios mittit: sic Amor
 post iras et obrectationem
 reconciliato amasio suavior fit,
 et acrior. Et sicut Solem ac-
 cendi exstinguique putant
 nonnulli: sic etiam de Amore
 tanquam mortali et instabili
 cogitant. Jam neque corporis
 constitutio non exercitati So-
 lem, neque Amorem ferre po-
 test animus non eruditus li-
 beraliter: utrumque eodem
 pacto statu suo movetur, mor-

χέλλυα τῷ ὄντι καὶ θυόπερα, καὶ ὡς ἐτέρως εἴηται βέλπον.

Ἰδ'. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ πατρὸς, ὁ Σώκλαρος, Ὁρᾶς, εἶπεν, ὅτι δαίτησιν ἥδη τοῖς αὐτοῖς παρέπεσον, ἐκ 764 οἶδα ὅπως βιάμενος σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποσφραῖς, οὐ δεχόμενος χρεοκοπῆν, εἴγε δὲ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον; καὶ ᾧ ἄρτι ὁ Πλάτωνος ἅμα καὶ ὁ Αἰγυπτιῶν ὡς περ ἄλλων ἀφάμενος παρήλθες, καὶ νῦν ταῦτα ποιῆς. Τὰ μὲν ἔν ἀριζήλως εἰρημνία Πλάττει, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάττος, ὃ γὰρ, μὴ δ' ἂν κελύωμεν ἐκπῆς ἢ δὲ ὑπηνίξω τὸν Αἰγυπτιῶν μῦθον εἰς ταῦτα τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρεται καὶ Ἐρατος, οὐκ ἔτι σοι μὴ διαχελύνει μὴδὲ διασαφῆσαι πρὸς ἡμᾶς ἀγαπήσομεν καὶ δὲ, καὶ μαιρέα περὶ μεγάλων ἀκύνειμεν. Δεομένην δὲ

A. 2. σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποσφραῖς] E. præbuit σαυτὸν : unde consequenter hanc lectionem feci. Vulgo, ἀπάγει, καὶ ἀποσφραῖς.

A. 3. τὸν Αἰγυπτιῶν] Sic E. Mez. Vulgo, τὸν Αἰγυπτιῶν.

B. 1. διασαφῆσαι] Ita correxi vulgatam διασαφῆσαι, quam ex Leonice. Schott. Anon. habuit Steph. Nam Ald. Baf. Xyl. B. E. διαφῆσαι alienum ab hoc loco.

res pulcherrimas et diviniore,
de quibus alii melius dixe-
runt.

XIX. Hæc locuto patre,
Soclarus, Vides, inquit, ite-
rum te eandem incurrere cul-
pam? qui nescio quomodo vi-
te subducis, injusteque (liceat
enim dicere quod sentio) de-
bita nos defraudas sacri ser-
monis explicatione: nam et
modo Platonis Ægyptiorum-
que quasi invitum mentionem
cum fecisses, deinde eos præ-

teriisti, et nunc idem facis.
Sane quæ Plato, aut potius
opera ipsius deæ istæ elocutæ
sunt disertæ, ne jubentibus qui-
dem nobis narra: quod verò
obscurè significasti, Ægyptio-
rum fabulam de Amore cum
Platonis sententiis eodem re-
dire, id omnino tibi explican-
dum et apud nos edifferendum
est: erimus autem contenti,
etiam si pauca de rebus mag-
nis audiamus. Rogantibus si-
mul etiam aliis, pater sic disfe-

καὶ τῶν ἄλλων, ἔφη ὁ πατήρ, ὧς Ἀγγέλιοι δύο μὲν Ἕλλησι
 παραπλοσίως Ἐρωτας, τὸν τε πάνδημον καὶ τὸν ἐσχάτον,
 ἴσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν Ἐρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην
 ἔχουσι μάλα σβάσμιον. Ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἐρωτος
 ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον ὁρῶμεν ἔσσαν· πῦρ μὲν γὰρ οὐδὲ πτερόν
 ἔστιν, ὥσπερ οἰοντάς τις· αὐτὸ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ
 γήνημος, ἡ μὲν ἀπὸ ἐκείνης φερομένη, σώματι παρέχει τρο-
 φὴν καὶ φῶς καὶ αὐξήσιν, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου, ψυχῆς. ὧς
 δὲ ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μεθ' ὁμίχλιν θερμότερος, ἔτι
 Ἐρως μετ' ὀργῆς καὶ ζήλοτυπίας ἐρωδῶν ἀγαλλάντος,
 ἡδίων καὶ δρμύτερος· ἐπὶ δὲ ὥσπερ ἥλιον ἀπλεῖσθαι καὶ
 σβέννυσθαι δοκῶσιν ἔτιοι, ταῦτα καὶ περὶ Ἐρωτος ὡς
 θνητῶ καὶ ἀβεβαίῃς ἀγνοῶνται. Καὶ μὴν ἔτε σώματος
 ἀγύμναστος ἔστι ἥλιον, οὔτε Ἐρωτα δύναται φέρειν ἀλύ-
 πτος τρέψας ἀπαιδευτὴ ψυχῆς· ἐξέσταται δ' ὁμοίως ἐχά-

B. 5. Ἀφροδίτην] Præponendum καὶ, cum Mez.

B. 8. αὐτὸν—αὐξήσιν] Explendum αὐτὸν. Proximum καὶ additum ex B. E. item
 aliud addendum καὶ ante ἡ μὲν. Porro αὐξήσιν pro ἀφασιν est, ex B. E.

ruit. Ægyptii, eodem quo
 Græci modo, duos faciunt
 Cupidines, vulgarem unum,
 alterum cœlestem, tertium au-
 tem censent esse Solem: et
 Venerem valde venerantur.
 Nos autem videmus magnam
 esse Cupidinis cum Sole simi-
 litudinem. Ignis enim neu-
 trum est, quod putaverunt
 quidam, sed fulgor et calor
 dulcis et genitibilis: qui si a
 Sole defertur, corporibus præ-
 βῆναι nutrimentum, lumen, et
 incrementum: si ab Amore

venit, animis. Ut autem Sol
 per nubes et caliginem calidi-
 ores radios mittit: sic Amor
 post iras et obtrectationem
 reconciliato amasio suavior fit,
 et acrior. Et sicut Solem ac-
 cendi exstinguique putant
 nonnulli: sic etiam de Amore
 tanquam mortali et instabili
 cogitant. Jam neque corporis
 constitutio non exercitati So-
 lem, neque Amorem ferre po-
 test animus non eruditus li-
 beraliter: utrumque eodem
 pacto statu suo movetur, mor-

πρὸς καὶ τοῦ, τὴν τῷ θεῷ δύναμιν, οὐ ἢ αὐτῷ μεμ-
 φόμενον ἀσθενεῖαν. Πλὴν ἐκείνη γε δόξειεν ἂν ἀφ' ἑαυ-
 ραίης, ἢ δέοντιν ἥλιος μὴ ὅτι γῆς πᾶς καὶ καὶ αἰσ-
 χρὰ τοῖς ὁρῶσιν. Ἐρως δὲ μόνων τ' καλῶν φέρδης ὅτι
 καὶ πρὸς ταῦτα μόνον τὸς ἐρῶντας ἀναπέμψαι βλέπειν
 καὶ σφραγίσαι, τῷ δ' ἄλλων πάντων περὶοῦν. Ἰὴν δὲ
 κατ' ἐξὸν Ἀφροδίτῃ καλεῦντες ἀπλοῖαί πρὸς ὁμοίότη-
 τος· καὶ γὰρ οἷα καὶ ἑρμῆα καὶ μύθεας χώρα τῷ ἀγα-
 κῆτι πρὸς τὸ θνητὸν, ἀδρανὴς δὲ κατ' ἐαυτὴν καὶ σκο-
 τιάης ἡλὸς μὴ πρὸς ἀμύμοντος, ὥσπερ Ἀφροδίτῃ μὴ
 παρ' ἡλίου Ἐρως. Ἐοικέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνῃ,
 ἥλιον δὲ Ἐρῶτι, τ' ἄλλων θεῶν μᾶλλον ἐκείνῃ ὅτι, ἢ μὴν
 εἶναι γε παντάπασιν τὸς αὐτὸς· οὐ γὰρ ψυχῇ σῶμα
 ταυτὸν, ἀλλ' ἕτερον ὥσπερ ἥλιον μὲν, ὁρατὸν, Ἐρῶτα δὲ, ε-
 νοητὸν. Εἰ δὲ μὴ δόξει περὶότερον λέγεσθαι, καὶ ταῖαν-

D. 1. μέντοι] Sic B. E. Mez. Vulgo, μέντοι.

D. 4. κατ' ἐξὸν] Forte, κατὰ δὲ. Mez. delet.

D. 5. οἷα] Forte, οἷα. Mez. Reisk.

E. 2. περὶότερον] Forte, γλίσχρότερον vel ψυχρότερον.

boque corripitur, dei vim, non
 suam culpans imbecillitatem.
 Hoc tamen interest, quod Sol
 pulchra et turpia ostendit in
 terra intuentibus: Amor tan-
 tum curat pulchrorum splen-
 dorem, et in hæc sola inspicere
 atque intentos esse finit, reli-
 qua omnia jubet contemnere.
 Terram autem dum Veneris
 afficiunt vocabulo, similitudi-
 nem quandam assequuntur:
 etenim admisceri aliquid ei
 divinum ac cœleste potest:

per se sola inefficax est ac te-
 nebroſa Sole non affulgente,
 sicut Venus absente Amore.
 Probabile itaque est, Lunam
 Veneri, Solem Cupidini affi-
 milem esse, potius quam ullis
 aliis e numero deorum: non
 esse tamen prorsus eosdem:
 non enim idem atque anima
 est corpus, sed ab eo diver-
 sum: sicut Sol etiam oculis,
 Amor sola mente cernitur.
 Quod si non videatur dictum
 hoc acerbius, contraria pro-

τὰ φαῖη τις ἂν ἥλιον Ἐρωτι ποιεῖν· ἀποτρέφει γὰρ ἀπὸ
 τοῦ νοσητοῦ ὅτι τὰ ἀσθενῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, χάριτι καὶ
 λαμπρότητι τῷ ὅπως γητεύων, καὶ ἀναπείγων εἰ ἐαυτῷ
 καὶ παρ' αὐτὸν αἰτῶνται τὰ τε ἄλλα καὶ τὴν ἀλήθει-
 αν, ἐτέρωθεν δὲ μὴ γέν.

Δυσίγνωστι δὲ φαινόμεθ' ὅτις
 τὸ δ', ὅτι τὸτο γίλδου κατὰ γῆν,

ὥς Εὐριπίδης φησὶ,

Δι' ἀπειροσύνην ἄλλω βίωται·

μᾶλλον δὲ λήθην ὥν Ἐρως ἀνάμνησίς ἐστιν. Ὡς περ γὰρ
 εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὴν ἀνεγερμένων ἐξοίχετ' πάντα
 τῆς ψυχῆς τὰ κατ' ὑπνους φανέντα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ γεν-
 ῶντα τῷ γενομένων ἐξαῦθα καὶ μεταβαλόντων ἐκπλήκτῃ
 ἔοικε τὴν μνήμην καὶ φαρμάττει τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ἥλιος,
 ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐκλαηνομένων ἐκείνων. Καί-
 τοι γε ὕπαρ ὥς ἀληθῶς ἐκεῖ καὶ παρ' ἐκείνου τῆς ψυ-

E. 6. αἰτιῶσαι] Aliud desidero: αἰσιῶσαι, vel καίῶσαι, vel διατῶσαι: non
 item Reiskii ζητιῶσαι.

F. 6. τῶς ψυχῆς—τῶν ὑπνίων] Prius ex E. pro ταῖς ψυχαῖς. Reliqua forte ita
 explenda, διὰ δὲ ἀφαιρέσιν ἡμῶν ἐστὶ, ἐν τῇ τῶν ὅλων, ὡς τῶν ὑπνίων—
 Ita et verti.

nunciavero esse Solis et Amo-
 ris effecta. Avertit enim Sol
 animum ab intelligibilibus ad
 sensilia, venustate et splendore
 aspectus illiciens, persuadens-
 que ut semper in se et circa
 se versari putet cum reliqua
 bona tum veritatem, alibi au-
 tem nihil. Sed, ut ait Euri-
 pides,

*Nimius sed nos Amor huius habet
 Supra terræ, quod sola fulget,
 Vitæ alterius bona inexpertos,
 Atque ignaros quid condant humis:*

aut potius eorum oblivione,

VOL. IV.

quorum Amor est recordatio.
 Sicut enim cum a sopore ex-
 citati in copiosam et splendi-
 dam lucem prodimus, omnia,
 quæ animo per somnium ob-
 lata fuere, evanescent: ita a-
 nimorum, qui ex illa in hanc
 vitam veniunt ac mutantur,
 memoriam percellere Sol, et
 inficere solet intelligentiam,
 cum ob voluptatem et admira-
 tionem illorum obliviscuntur.
 Et quidem res ipsa ac veritas
 et vigilia illic est in altera
 vita: in hac vita, ut in som-

F

χῆς ὅσι, δ' αὖρι δὲ * τῷ οὐκνίων ἀσπάζεται καὶ πύθηται
τὸ χέλλιον καὶ θεότατον.

Ἀμφὶ δὲ οἱ δολέοντα φιλόφρονα χυῖν ὄσσεα,

πάν ἑταῦθα πηχευμένη τὸ χέλλιον εἶναι καὶ ἥμιον, ἀν μὴ
τύχη θείας καὶ σώφρονος Ἑρωτος ἰατρῆς καὶ σωτῆρος *
διὰ σωμαίων ἀφαιρέματος ἀγαθὸς ὅπῃ τίω ἀλήθειαν ἔξ
ἄδ' καὶ τὸ ἀληθείας πεδίον, οὗ τὸ πολὺ καὶ χεῖρα
καὶ ἀφ' αὐτῆς ἰδρυται χέλλος ἀσπασαομαι, καὶ συγθέατος
ἀφ' ἑρῶν ποδοῦνται, ἑταφῶν καὶ ἀναπέμπων,
εὐδμήης οἷον ἐν τελετῇ παρέστη μυταγωγός, ἐταῦθα
πάλιν πεμπομένην. Αὐτῇ μὲν οὐ πλησιάζει ψυχῇ
καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ ἀφ' σώματος ὥς δὲ γωμέτρεται
πασιν οὕτω δαυαμῶσις ἐφ' ἑαυτῷ τὰ νοητὰ μνηθῆναι

F. 9. χυῖν—διὰ σωμαίων—ἀγαθός] χυῖν pro χυῖν ex E. scilicet Sol. Tum scripsi πωδοῦνται, scil. τῇ ψυχῇ, pro vulgato πωδοῦνται. Lacunam explicas addito εἰ. Denique ἀγαθός mutem in ἀγαθός.

A. 3. κάλλος ἀσπασαομαι—ποδοῦνται] Legendum, κάλλος ὁ ἀσπασαομαι. Tum ποδοῦνται est ex B. E. pro ποδοῦνται. Reliqua non adeo correctionem quam interpretationem requirunt, nunc quidem breviter a nobis in versione expressam.

A. 6. αὐτῇ—ψυχῇ] Sic Mez. Vulgo, αὐτῇ—ψυχῇ. Cum eodem legendum putem, μὲν ὅτι ὁ πλ.

no, Solem ut somnii visum pulcherrimum divinissimumque amplectimur ac stupeamus.

Somnia fuderunt fallacia dulcia circum:
cum credat falso animus, hic omnia esse honesta et pretiosa, nisi obtingat divinus et modestus Amor, qui errore isto eum liberet, veluti medicus et servator, per corpora veniens dux ad veritatem ex inferis, et campum veritatis, ubi posita est copia, pura,

sinceraque pulchritudo, post longum temporis intervallum fruenda amplectendaque ab animis desiderantibus: illum igitur in campum animos effetens sursumque emittens, benigne iis adstat, sicut mysteriorum in sacris praemonstrator, huc rursus missis. Ipse si quidem per se animo non congruitur, sed per corpus. Sicut autem Geometrae pueris, qui nondum initiari per se possunt formarum corporis

τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαύτης ὕσεως εἶδη, πλάττοντες ἀπὸ
καὶ ὁρατὰ μμήματα σφαιρῶν καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων
B παρτείναντι ὅπως ἡμῖν ὁ θεῖος Ἐρως εἰσπύρα χαλῶν
χαλῶ, θητὰ μύθοι θεῶν παθητὰ καὶ νοητὰ αἰσθητὰ
μηχανόμοις ἐν τε σχήμασι καὶ χρώμασι καὶ εἶδεσι νέον
ἄρα εἰδόντα διάνοι, καὶ κινεῖ τ' μνήμην ἀτρέμα διὰ
τέκων ἀναφλογισμῶν τὸ πρῶτον. "Ὅθεν διὰ σκαφτικῆς
ἔνοι φίλων καὶ οὐκείων, σβενύει πειραμμένων βία καὶ ἀλό-
γως τὸ πάθος, οὐδὲν ἀπέλαυσαν αὐτῷ χρηστὸν, ἀλλ' ἢ
καπνοῦ καὶ παρεσχῆς ἐπέπλησαν ἑαυτὰς, ἢ πρὸς ἡδονὰς
σκοτίας καὶ πῦρ νόμους ρύντες ἀλλεῶς ἐμαράνθησαν.
C "Ὅσοι δὲ σάφεισι λογισμῶ μετ' αἰδῶς οἷον ἀτεχνῶς πυ-
ρὸς ἀφῆλιν τὸ μανικόν, αὐγὴν δὲ καὶ φῶς ἀπέλκπον τῇ
ψυχῇ μετὰ θερμότητος, οὐ σφισμὸν, ὥς τις εἶπε, κινήσεως
ὅππ' ἀπέρμα καὶ ὄλισθον ἀτόμων ὑπὸ λεύκτικῆς γάρφα-

B. 2. θεῶν—αἰσθητὰ] αἰσθητὰ addidi ex E. Reliqua ita videntur corrigenda,

θεῶν, παθητὰ ἀπαύτης, καὶ νοητὰ αἰσθητά.

B. 9. ἀλλεῶς] Sic Mez. et Cod. P. Vulgo, ἀλλήως.

et passionis expertium con-
templationi, tactilia et visilia
effingentes exempla sphaera-
rum, cuborum, dodecaëdro-
rum proponunt: sic nobis
coelestis Amor pulchrorum
pulchra specula, mortalia et
motibus obnoxia divinorum
et sola mente cernendorum
machinatus, in figuris, colo-
ribus, formisque adolescentium
rutilantia ea nobis exhibet,
memoriamque his initio
inflammata fensim excitat.
Unde nonnulli amantes, ob
pravitatem amicorum et fami-

liarium extinguere conan-
tium vi et sine ratione animi
istam affectionem, nullum ejus
fructum perceperunt utilem,
sed fumo sese et tumultu op-
pleverunt, aut ad voluptates
tenebrosas et illegitimas effuse
ruentes inglorie contabue-
runt. Qui autem sana ratione
verecunde, tanquam furorem
ei igni ademerunt, et in animo
reliquerunt lumen atque ful-
gorem cum calore, (cum ca-
lore, inquam, movente non
concussionem, ut quidam dix-
it, ad semen, et lapsus ato-

λισμῷ θλιβομένων, ἀφ' ἧς δὲ θαυμαστὴν καὶ γό-
 νιμον, ὥσπερ οἱ φυτὰ βλαστάνοντι καὶ τροφοδοτῶν, καὶ πό-
 ρους ἀνοίγουσαν εὐπειθείας καὶ φιλοφροσύνης, ὅτε δὲ ὁ
 πολὺς χρόνος οἱ ὧ τό, τὸ σῶμα τὸ τ' ἐρωμένην παρ-
 ελθόντες ἔσω φέρονται, καὶ ἀπύονται τῷ ἥθει ἐκκαλέ-
 μνος τὰς ὄψεις, καθαρῶσι καὶ συγγίνονται ἀφ' ὧ λόγον
 πολλὰ καὶ πρᾶξεων ἀλλήλοις, ἀν' αἰσχύνην τῷ κα-
 λῷ καὶ εἰδῶλον οἱ ταῖς ἀγαθότησιν ἔχουσιν εἰ δὲ μή, οὐ
 χαίρειν ἔωσι, καὶ τρέπονται πρὸς ἑτέρους, ὥσπερ αἱ
 μέλιται πολλὰ τῷ χλωρῶν καὶ ἀνθηρῶν, μέλι δὲ
 ὅτε ἔχοντων, ἀπολιπόντες ὅπου δ' ἀν' ἔχουσιν ἔχνος τί
 τῷ θεῷ καὶ ἀπύρον καὶ ὁμοιότητα σάινυσαν, ὑφ' ἡ-
 δοῆς καὶ θαύματα ἐκδοσιῶντες καὶ περιαιῶντες, ἐν-
 παύσει τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι πρὸς αὐτὸν τὸ

C. 5. διάχυσιν] Ita jam verf. Xyl. et Reisk. Vulgo, δαίλυσιν.

C. 7. φιλοφροσύνης] Legendum videtur, φιλοφροσύνης. Οἰκτὴ πολλὰς χρόνος—.

C. 9. ἐκκαλούμενος τὰς ὄψεις] Forte, ἐκκαλούμενος τι τὰς ὄψεις: vel, ὁ, ἐκκα-
 λυμμένοι τὰς ὄψεις, καθαρῶσι—.

D. 1. ἔχουσιν] Forte, εἶρουν, aut ἔλυσιν.

D. 6. περιεστῶντες:] Malim ἐκστῶντες.

D. 7. τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι] Addidi ex B. E.

morum ob tenuitatem et ti-
 tillationem elisarum, sed diffu-
 sionem mirabilem et secun-
 dam, tanquam in planta ger-
 minante et auferente, mea-
 tusque aperientem obsequii et
 benevolentiae) ii parvo tem-
 poris spatio corpus amafiorum
 praetereuntes intus feruntur,
 indolemque attingentes eo-
 rum, quam aperto jam evolu-
 toque visu intuentur, invicem
 in actionibus et sermonibus

jam agunt; si quidem reli-
 quias et simulachra pulchri in
 animis habeat amatus: sin ve-
 ro, eo valere iussu, alio se con-
 ferunt, apud in morem, quae
 multa viridia et florentia prae-
 terit, quia iis nihil mellis in-
 sit: ubi vero vestigium ali-
 quod divinitatis, defluxumque
 et similitudinem abblan-
 dium nati sunt, jam prae vo-
 luptate et admiratione extra se
 rapti eam adfectantur, suntque

ἐρπόμενον ἀληθῶς καὶ μαχάριον καὶ φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητόν. www.libtool.com.cn

κ'. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιητὰὶ παροπαίζοντες εἰσὶ κασι καὶ θεῶν γράφειν περὶ αὐτῶν καὶ ἄδεν ὀπικωμάζοντες, ἐ ολίγα δὲ ἔρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, ἔτε κατὰ τὸν καὶ λογιζόμεν, ἔτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἀψαμένοις· ὧν ἓν ὅτι καὶ τὸ θεὸς τῆς γενέσεως,

Διόνειοι θεῶν γένετο ἐν πείδω ἱεὺς χρυσόκομα ξιφίφω μυχθίσα·

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπέεχσιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τῶ πάθος καὶ τὸ ἀνδρὸν γερονέκα τιμὴ εἰσάσαι. Καὶ ὁ Δαφναῖος, Πρὸς τὴν καὶ, ἔφη, ἔπερ; Ἀχέτε· ἔπει ὁ πατήρ· ἔπει καὶ βιάζεται τὸ φαιρόμενον λέγειν. Ἀνάκλασις δὴ πε τὸ θεὸς τιμὴ ἱρὸν ὅτι τῆς ὅπως πάθος, ὅταν ἡσυχῇ νοτερῶ, λείω δὲ καὶ μέτερον πάθος ἔχοντι παροπτεῦσα νέφει τῶ ἡλίου φαῖση κατ' ἀνάκλασιν, καὶ τὸ θεὸς ἐκείνον αὐγὰν ὁρῶσα καὶ τὸ φῶς, δόξαν ἡμῖν ἐρηγάζηται τῶ φαντάσματος ὡς ἐν

amicissime affecti adversus illud vere omnibus amabile, beatum, diligendumque.

XX. Poëta quidem pleraque ita de Amore scribunt, ut ad eum alludere et inter commessandum ista canere videntur: pauca de eo serio dicunt, sive prudentes hoc et dedita opera, sive deo ad veritatem ducente. De his est etiam, quod de natalibus ejus dicunt: *Acerrimum deorum peperit pulchre calceata Iris, auricomis mixta Favonio*: nisi forte Grammatici fidem vo-

bis fecerunt, qui hanc comparisonem ob affectus hujus varietatem aiunt institutam. Quorsum enim alio? aiebat Daphnæus. Audite, inquit pater. Sic Grammaticos cogit loqui species, quæ videtur et apparet. Iris quidem affectio est visus, ejusque refractio quædam, quando sensim roridæ, lævi autem et mediocriter illuminatæ nubi incidens, solem refractis radiis ejusque lumen intuetur, opinionemque nobis hanc facit, quasi vero id quod videmus

τῷ νέφει ὄντος. Τῆτο δὴ τὸ ἐρωτικὸν μνηστῆμα ἢ σφίσιμα πρὸς τὰς εὐφρεῖς ἢ φιλοκάλους ψυχὰς ἀνάκλασιν ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα φαινομένης καὶ παραγρηνομένης χαλῶν, εἰς τὸ θεῖον καὶ ἐρασμον καὶ μαχάριον ὡς ἀληθῶς ἐκείνο καὶ θαυμάσιον χαλόν. Ἄλλοι πολλοὶ μὲν ἐν παύσῃ καὶ γλαυξίν, ὥσπερ ἐν χατόπρις, εἰδῶλον αὐτῷ φανταζόμενον διάκοντες καὶ ψαλαφῶντες, ἐδὲν ἡδονῆς μεμυγμένης λύπη δύναται λαβεῖν βεβαίως 766
 εἶναι ἀλλ' ἔτος ἔοικεν ὁ τῷ πλείονος ἰλιγγῶ εἶναι καὶ πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιάς θηρωμένης τὸ ποθούμενον ὥσπερ οἱ πᾶδες παραθυρούμενοι τιμὴν ἱρὴν εἶναι ταῖς χερσίν, ἐλκόμενοι πρὸς τὸ φαινόμενον. Εὐφραῖς δὲ ἐρατοῦ καὶ σώφρονος ἄλλος τρόπος· ἐκεῖ γὰρ ἀνακλάται πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοητὸν χαλόν ὁρατὺ δὲ σώματος ἐντυχὼν χέλλει, καὶ χρώμενος οἷον ὀργάνῳ τῇ τῆς μνή-

A. 3. *Θηρωμένη*] Ita correxi vulgatum *Θηρωμένης*, quod omnes libros et editores et scriptos occupavit.

in ipsa infit nube. Sic et Amoris callidum commentum in generosis pulchrique amantibus quandam efficit refractionem memoriæ ab iis, quæ foris apparent et dicuntur pulchra, ad divinum illud, amabile, vereque beatum, et admirandum pulchrum. Verum plerique in pueris et mulieribus tanquam speculis expectantem ejus imaginem conspectantes et apprehendentes, nihil stabilius voluptate dolori permixta possunt adipisci, vide-

turque ea vertigo, is error esse vulgi, ut in nubibus tanquam umbris inane captent desiderium, puerorum in morem, qui arcum cœlestem manibus volunt arripere, id quod apparet ipsis captantes. Alio modo se ingenuus et modestus gerit amator: illuc enim refrangitur ad divinam et sola mente contuendam pulchritudinem, et pulchritudine oblata visibilis corporis, eo uti tanquam memoriæ instrumento satis habet, et in ejus consue-

μης, ἀσπάζεται καὶ ἀγαπᾷ, καὶ σιωπὴν καὶ γέγηθός ἐστι
 μᾶλλον ἐκφλέγει καὶ δάκνοισι καὶ ἔτε μετὰ σωματίων
 ὄντες ἐνταῦθα τῇ τὸ φῶς ὀπισθοκύντες κλέπται καὶ
 θαυμάζοντες· οὔτε ἐκεῖ γινόμενοι μὲν τὴν τελευτήν, δεινὰ
 πάλιν σπεύδοντες καὶ δραπέτεύοντες ἐν θύραις νεογμάτων
 καὶ δωματίοις κυλινδρῶν, δυσόνομα φαντασμαγία φιλη-
 δόντων καὶ φιλοσυναισθημάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐ δίχως ἐρω-
 τῶν περιπαρονομαζόμενοι. Ὁ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐρωτικός
 ἐκεῖ γινόμενος, καὶ τοῖς καλοῖς ὁμιλήσας ἢ θέμις, ἐπ-
 τέρεται καὶ κατωφρίσσει, καὶ ἀνατελεῖ πρὸς τὸ αὐτὸν θεόν
 ἄνω χορεύων καὶ συμπεριπολῶν, ἄχρις ὅτε πάλιν εἰς τὴν
 σελήνης καὶ Ἀφροδίτης λεμῶνας ἐλθὼν καὶ καθαρθῶν,
 ἐτέρως ἀρχήναι γινέσκων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἔφη, μέζονας
 ἔχει τῶν παρόντων λόγων ὑποθέσεις. Τῷ δὲ Ἐρωτὶ καὶ τῷτο
 καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔστιν, ὥς Εὐριπίδης φησὶ,

B. 1. ἐπιποδῶντες] Legendum, ἐπὶ ποδῶντες.

B. 4. δυσόνομα] Sic B. E. Vulgo, δύσνομα.

B. 8. καὶ τὸν αὐτὸν θεόν] Legendum, καὶ τὸν αὐτὸν θεόν: ex Platonica ratione.

tudine lætitiæque inde percepta
 magis etiam intellectus ipsius
 inflammatur. Itaque neque
 hic cum corpore degentes lu-
 cem illam desiderantes et ad-
 mirantes desident, neque post
 mortem illuc delati, huc rur-
 sum profugientes ad fores et
 domicilia recens maritatorum
 corporum. obversantur, ima-
 gunculæ difficilia exhibentes
 somnia virorum et mulierum
 voluptati et corpori dedito-
 rum, et quibus nullo jure
 amantium nomen tribuatur.

Qui enim vere est amatorius,
 illuc profectus, et, quantum
 fas est, pulchrorum usus con-
 suetudine, alatus est, et orgiis
 initiatus semper circa suum
 Deum versatur, sursum cho-
 reas ducens atque una cir-
 cumvehens, donec rursus in
 Lunæ et Veneris prata ve-
 niens et obdormiens, novum
 ortum auspicetur. Sed hæc
 majoris sunt proposito argu-
 menti. Ceterum Amori id
 quoque adest, quod reliquis
 diis adesse Euripides dixit,

πρωτόν χαίρειν ἀνδράπων ἵπο, καὶ τὴν αἰλίον εὐμενέτατος
 γάρ ἐστι τοῖς δεχομένοις ἐμμελῶς αὐτὸν, βαρὺς δὲ τοῖς
 ἀπαυθαδιαζομένοις. Οὐτε γὰρ ξένων καὶ ἰατρῶν ἀδαικάς, οὐ
 οὐδέ ξένιος, αὐτὴ γυνὴν ἀρὰς οὐδέ Γενέθλιος οὐτὶς δικάζει καὶ
 μέτρεσι λαχὺν, ὡς ἐρασταῖς ἀγνωμονηῖσιν οὐδέ Ἐρως οἷος
 ὑπακύνει, τῶν ἀπαιδύτων καὶ ὑποφροσύνης κολαφῆς. Τί
 γὰρ ἀνὴρ λέγει, Εὐξύνητον καὶ Λευκομάντιδα τίς ἐστὶ Κύν-
 θρα Παρκαυπύβουλον ἔτι νῦν παρσαγορευομένην; Ἀλλὰ
 καὶ Γοργῶν ἴσως ποινὴν ἐκ ἀκρόασι καὶ Κρήσις, παρ-
 πλῆσια τῇ Παρκαυπύβουλον παύσις. Πλὴν ἐκείνη μὲν
 ἀπελιθώθη παρκαυπύβουλον τὸν ἐραστὴν ἰδὼν ἐκκομίζου-
 νον. Τῆς δὲ Γοργῶν Ἀσανδρός τις ἠγάθη, νέος ὅστις
 καὶ γένει λαμπρὸς, ἐκ δὲ λαμπρῶν εἰς ταπεινὰ
 πρὸς ἄλλα καὶ ἐντελὴ ἀφροσύνης, ὅπως αὐτὸν ὁδὸν
 ὡς ἀπὸ ξυῖστο, ἀλλὰ τίς Γοργῶν ἀφ' ἑκείνου, ὡς
 εἶπε, παρκαυπύβουλον οὖσαν καὶ πολυμήτητον, ἥτις γυ-
 ναῖκα συγγενὴς ὦν, πολλὰς ἔχον καὶ ἀγαθὰς σὺν ἐργῶν

Ab hominibus se gaudet honoribus affici:
 et contra. Est enim benig-
 nissimus iis, qui scite eum sus-
 cipiant: gravis, contumaciter
 eum averfantibus: et neque
 hospitum supplicumque inju-
 rias tam celeriter Jupiter Hof-
 pitalis, neque parentum im-
 precationem: Genitalis perse-
 quitur atque ulciscitur, quam
 mox amatores circumscriptos
 Cupido exaudit, rudium et
 superborum hominum vindex.
 Quid enim referam Euxyn-
 thetum et Leucomantidem,
 quæ in Cypro *parakypsus*, id
 est prospiciens, etiamnum ap-

pellatur? Vos autem fortasse
 non audivistis poenam Gor-
 gus Cretensis, cui idem fere
 usu venit, quod *parakypsus*.
 Nam hæc quidem caput ex-
 ferens ut amatorem suum ef-
 ferri videret, in lapidem est
 conversa. Gorgonem adama-
 vit Afander, juvenis probus,
 et qui illustri natus genero
 e re lauta ad tenuem redactus
 fortunam, tamen nusquam de
 seipso desperaret: sed Gorgo-
 nem, quæ ob divitias, uti ap-
 parebat, a multis certatim pe-
 tebatur, uxorem sibi dari pos-
 tulavit: cognatus ipso quidem,

καὶ αὐτὸς, πάντα δὲ περὶ τῶν κόρων ὁππότευες καὶ οὐκείας πεπεισμένος. * *

κα'. * ἐπὶ τῶν αὖτε λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέσεως Ἐρωτος, ἴδια μὲν ὁδεύοντες γένος εἰσὶ, κοινὰ δὲ ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ εἰδὼς δὴ πύθην ἐνδύμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα, καλεῖν καὶ γαργαλίζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα σπουδασθαι νόησι τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς, οὐ δυνατὸν μὲν ὑπὸ παίδων, ἀδύνατον δὲ ὑπὸ γυναικῶν, καὶ τὰς χαλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεως χαλῶν ἡμεῖς ὅτι τὸ θῆον καὶ ἀληθινὸν καὶ ὀλύμπιον ἐκείνο χάλας, αἷς ψυχῇ πτερυγία, τί οὖν καλύει γίνεσθαι μὲν ὑπὸ παίδων καὶ ὑπὸ νεαρότερον, γίνεσθαι δὲ ὑπὸ παρθέτων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἦτος ἀγνὸν καὶ κόσμιον εἰ ὦρα καὶ χάρτι μορφῆς διαφανὲς γένηται; (χαράπερ ὄρθιον ὑπόδημα δέκνυσσι ποδὸς εὐφύια, ὡς Ἀρίστην ἔλεγον,) ὅταν εἰ εἰδῇ χαλῶς καὶ χα-

E. 7. τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς—ὅταν ἐν εἰδοῖς καλῶς] Hæc pars orationis multis laborans locis forte ita restituenda sit—τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς—ἀπὸ γυναικῶν ἔκιν· καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεως, καὶ ἀναμνήσεως ἐπὶ τὸ θῆον—σπέρμα, οὐδὲν καλῶς γίνεσθαι—γυναικῶν ὅταν ἂν ἦτος ἀγνὸν—γένηται. Proxima parenthesi inclusimus.

et qui suam causam omnibus puellæ tutoribus ac necessariis probasset, multos tamen et egregios haberet rivales. * *

XXI. Porro quas dicunt causas et generationes Amoris, neutrius sunt sexus propriæ, sed communes utriusque. Neque enim ita se res habet, ut imagines, quæ ad amorem propensos subeunt ac discurrent, moventque et titillant corpus ad semen prolapsens aliis figurationibus, proficisci possint a pueris, a fe-

minis non possint. Et pulchræ illæ sacræque recordationes ac revocationes ad divinam, veram, ac cœlestem illam pulchritudinem, quibus quasi alis animus sublevatur, quid impedit, quo minus proficiscantur, ut a pueris et adolescentulis, ita et a mulieribus, quando indoles casta et modesta in ætate florente et venustate formæ elucescit? (quomodo rectum calceum pedis pulchritudinem monstrare dixit Aristo:) cum in forma ho-

πρωμόνῳ χαίρειν ἀνδράπων ἵπο, καὶ τὴν αὐτὴν εὐμενέας
 γὰρ ὅτι τοῖς δεχομένοις ἐμμελῶς αὐτὸν, βαρὺς δὲ τοῖς
 ἀπαιταδιαζομένοις. Οὐτε γὰρ ξένων καὶ ἰατρῶν ἀδούκας ὁ
 ὁ Ξένιος, οὔτε γυνέων ἀρὰς ὁ Γετέδλιος οὕτω δύναιται καὶ
 μέτῃσι λαχὺν, ὥς ἐραταῖς ἀγνωμονηθεῖσι ὁ Ἑρως ὄξυς
 ὑπακύνει, τῶν ἀπαιδύτων καὶ ὑπερφάνων κολασῆς. Τί
 γὰρ ἀν' ἀνέροις, Εὐξύνητον καὶ Λευκομάντιδα τίμω ἐν Κύν-
 τω Παρχυπύσσει ἐτι νῦν παρσαγορευομένη; Ἀλλὰ
 καὶ Γοργῶς ἴσως ποινὴν ἐκ ἀκρόασι καὶ Κρήσσης, παρ-
 πλῆσια τῇ Παρχυπύσει παρούσης. Πλὴν ἐκείνη μὲν
 ἀπελιθώθη ὠδυνάσασα τὸν ἐρατὴν ἰδὼν ἐκκομίζομε-
 νον. Τῆς δὲ Γοργῶς Ἀσάνδρος τις ἠγάσθη, νέος ὄψι-
 κης καὶ γένει λαμπρὸς, ἐκ δὲ λαμπρῶν εἰς ταπεινὰ
 πρᾶγματα καὶ εὐτελῇ ἀφργυμῆος, ὅμως αὐτὸν ὁδε-
 νὸς ἀπιξίωτο, ἀλλὰ τίμω Γοργῶ ἀφ' πλῆστον, ὥς
 εἴοικε, ὡδεμάχῃ οὔσαν καὶ πολυμήτητον, ἥτοι γυ-
 ναῖκα συλβῆς ὄν, πολλὰς ἔχων καὶ ἀγαθοὺς σὺνερῶν-

Ab hominibus se gaudet hominibus affici:
 et contra. Est enim benig-
 nissimus iis, qui scite eum sus-
 cipiunt: gravis, contumaciter
 eum averfantibus: et neque
 hospitum supplicumque inju-
 rias tam celeriter Jupiter Hos-
 pitalis, neque parentum im-
 precationem: Genitalis perse-
 quitur atque ulciscitur, quam
 mox amatores circumscriptos
 Cupido exaudit, rudium et
 superborum hominum vindex.
 Quid enim referam Euxyn-
 thetum et Leucomantidem,
 quæ in Cyprio *parakryptusa*, id
 est prospiciens, etiamnum ap-

pellatur? Vos autem fortasse
 non audivistis poenam Gor-
 gus Cretensis, cui idem fere
 usu venit, quod *parakryptusa*.
 Nam hæc quidem caput ex-
 ferens ut amatorem suum ef-
 ferri videret, in lapidem est
 conversa. Gorgonem adama-
 vit Asander, juvenis probus,
 et qui illustri natus genero
 e re lauta ad tenuem redactus
 fortunam, tamen nusquam de
 seipso desperaret: sed Gorgo-
 nem, quæ ob divitias, uti ap-
 parebat, a multis certatim pe-
 tebatur, uxorem sibi dari pos-
 tulavit: cognatus ipse quidem,

ἔτα αὐτοῖς, πάντα δὲ περὶ τῷ κόρῳ θεωρήσας καὶ οὐκ εἰς πεπαισῶς. * *

καί. * ἐπὶ τῷ αὐτῷ λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέσεως Ἐρωτος, ἴδια μὲν ὁδεύοντες γενέσεως εἰσι, κοινὰ δὲ ἀμφοτέρων καὶ γὰρ εἰδὼς ἀνέβηκεν ἐνδύμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα, κινεῖν καὶ γαργαλίζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα σπουδαιότητά τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς, οὐ δυνατὸν μὲν ὑπὸ παιδῶν, ἀδύνατον δὲ ὑπὸ γυναικῶν, καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεως καλῶν ἡμεῖς ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ ὀλύμπιον εἰκάζομεν χάλας, αἷς ψυχῇ περὶ τὰς, τί οὕτω καλῶς γίνεσθαι μὲν ὑπὸ παιδῶν καὶ ὑπὸ νεανίσκων, γίνεσθαι δὲ ὑπὸ παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἡ ἡσυχία ἀγὼν καὶ κόσμιον εἰς ὅρα καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γέννηται; (καθάπερ ὄρθιον ὑπὸ δόνημα δακρυῶν ποδὸς εὐφραν, ὡς Ἀρίστην ἔλεγον,) ὅταν εἰς εἰδοὺς καλὰς καὶ χα-

E. 7. τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς—ὅταν ἐν εἰδοῖς καλοῖς] Hæc pars orationis multis laborans locis forte ita restituenda sit—τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς—ἐπὶ γυναικῶν κινεῖν καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεως, καὶ ἀναμνήσεως ἐπὶ τὸ θεῖον—σπέρμα, οὐδὲν καλῶς γίνεσθαι—γυναικῶν ὅν ἂν ἦτος ἀγὼν—γέννηται. Proxima parenthesi inclusimus.

et qui suam causam omnibus puellæ tutoribus ac necessariis probasset, multos tamen et e-regios haberet rivales. * *

XXI. Porro quas dicunt causas et generationes Amoris, neutrius sunt sexus propriæ, sed communes utriusque. Neque enim ita se res habet, ut imagines, quæ ad amorem propensos subeunt ac discurrunt, moventque et titillant corpus ad semen prolapsens aliis figurantibus, proficisci possint a pueris, a fe-

minis non possint. Et pulchræ illæ sacræque recordationes ac revocationes ad divinam, veram, ac cœlestem illam pulchritudinem, quibus quasi alis animus sublevatur, quid impedit, quo minus proficiscantur, ut a pueris et adolescentulis, ita et a mulieribus, quando indoles casta et modesta in ætate florente et venustate formæ elucescit? (quomodo rectum calceum pedis pulchritudinem monstrare dixit Aristo:) cum in forma ho-

παρὶς σώμασιν ἔχῃ λαμψέῃ κέκμημα ψυχῆς ὁρτὰ καὶ
 αἰθρυπία χατῶδουσιν οἱ δεινοὶ τ' πομπῶν ἀμείνωνται. Οὐ
 γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος, ἐρωτηθεὶς εἰ

Πρὸς θῆλυ τίμει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τὰ ἄρρεα,

καὶ ἀποκρινάμενος,

767

Ὅπου φρεσὶ τὸ κάλλος ἀμφιδίξιος,

ἔδοξεν οὐκείως ἀπαρίνασθαι τ' ὀκνημίας· ὁ δὲ φιλόχα-
 λος καὶ γενναῖος οὐ παρὶς τὸ χαλόν, ἐδὲ τ' εὐφυΐαν, ἀλ-
 λά μορίων διαφορὰς ποιεῖται τὰς ἐρατάς· καὶ φίλινκος
 μὲν ἀνὴρ ὅστις ἦτοιν ἀσπάζεται τῷ Ποδάργῳ καὶ εὐφυΐαν,
 καὶ Αἰῶνι τ' Ἀγαμεμνονέει· καὶ Σπαρατὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι
 χαίρει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήσας τέφει καὶ Λαχεΐνας σκύ-
 λαχας· ὁ δὲ φιλόχαλος καὶ φιλέπιδραπος ἔχῃ ἰμαλός
 ὅταν ἐδ' ὅμοιος ἀμφοτέρωσι τοῖς γένεσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἰμα-
 τῶν οἰόμενος (εἰ) διαφορὰς ἐρώντων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν·
 Κάποι τιμὴ γὰρ ὦρεν ἀνδρὸς ἀρετῆς (εἰ) λέγουσι μὴ φά-

F. 6. καίμασι] Ita Mes. Vulgo, καίμασι.

A. II. διαφορὰς ἐρώντων] Forte, cum Reisk. δ. ἰσότητι.

nesta et corpore puro vestigia
 animæ erecta conspiciunt ii,
 qui istæc animadvertere cal-
 lent. Non enim voluptatum
 quidem studiosus, interroga-
 tus utrum

*Ad mulieres inclinet, aut potius mares,
 cum responderet,*

*In partem utramque pulchritudo me
 movet,*

videbitur convenienter suæ cu-
 piditati respondisse: amator au-
 tem formæ et generosus, mem-
 brorum discrimine, non pul-
 chritudine et indole, suos a-

mores moderabitur? Sane e-
 quorum studiosus non minus
 amplectetur Podargi celerita-
 tem, quam Ætham Agamem-
 noneam: venationique dedi-
 tus non masculis tantum ca-
 nibus gaudet, sed etiam Cre-
 tentes Spartanaeque canículas
 alit: pulchritudinis vero et
 humanitatis amans non erit
 idem adversus eundem sexum,
 sed tanquam vestium discri-
 men statuet inter eos? Atqui
 formam virtutis esse florem di-
 cunt: absurdum vero dictum est,

καὶ δὲ ἀνθεῖν τὸ Σῆλυ, μὴδὲ ποιεῖν ἔμφρασι εὐφύιας πρὸς ἀρετῇ, ἀποπνέοντες καὶ δὲ Αἰαχίλος ὀρθῶς ἐποίησε.

Νέας γυναῖκας οὐ μὴ μὴ λάθῃ φλόγων
ὀφθαλμός, ἥ τις ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς.

Πότερον οὖν ἰταμὺ μὴ ἦτος καὶ ἀκολάστου καὶ διεφθαρ-
τος σημεῖα τοῖς εἶδει τῶν γυναικῶν ὀπτιέχει, κοσμίᾳ δὲ
καὶ σώφρονος εἶδέν ἐστι τῇ μορφῇ φέγγος; πολλὰ μὲν
ἐστὶ καὶ σιωπευομένηται, κινεῖ δὲ ἔστιν εἶδός περὶ καλεῖται
τὸν ἔρωτα; Οὐδέποτε γὰρ εὐλογον, εἶδός ἀληθῆς. Ἀλλὰ
κοινῶς, ὡς δὲ δεικναι, τοῖς γένεσι πάντων ὑπαρχόν-
των ὡς κενὸν συζάντος *, ὡς Δαφναῖα, πρὸς ἐκείνους
μαχόμεθα τὸς λόγους οὓς Ζεύξιππος ἀρτίως δηλῆται,
ὁπρὶν μὲν τὸν ἔρωτα ταυτὸ ποιεῖν ἀκαταστάτω, καὶ πρὸς
τὸ ἀκόλαστον ἐκφρασίᾳ τῷ ψυχρῷ. ὅτι αὐτὸς ἔπει
πεπεσμένος, ἀκηκοὺς δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ
ἀνερχομένων οἱ μὲν ἀθλία γύνακα περιουσίᾳ ἐφελκόμε-

B. 3. πολλὰ μὲν] Forte, ἢ πολλὰ μὲν, cum Mez. et Reisk.

C. 4. ὡς κενὸν συζάντος *, ὡς Δ.] Lacuna forte relicta a librariis excidisse
quid putantibus. Nil desideres, corrigendo, ὡς ἔστιν κενὸν συζάντος, ὡς
Δ. Ita et verti. Mox corrigendam μαχόμεθα.

C. 9. ἀνέχων αἰ] Legendum, cum Mez. et Reisk. ἀνέχων αἰ αἰ—

mulieres non florere, neque
indolem ad virtutem aptam of-
tendere. Recte quidem Æf-
chylus scripsit,

*Flagens mulieris oculus adolescentule
Me nequitiam latebit, expertæ virum.*

Ergo in forma mulieris, inge-
nii procacis, impudici, et cor-
rupti, indicia existant, modesti
et pudici nullum lumen efful-
gebit? aut, multa quidem in-
erunt et apparebunt, nullum
tamen movebit et amorem al-
liciet? Neutrum profecto ho-
rum veritati et rationi con-

gruit: sed communiter, sicut
demonstratum est, iis in utro-
que inhaerentibus sexu, veluti
pro communi causa conjunc-
tis viribus, mi Daphnae, illas
impugnemus rationes, quas
modo retulit Zeuxippus, A-
morem idem faciens atque in-
compositam cupiditatem, et
quæ animum ad lasciviam im-
pellat: non quod ita sentiret
ipse, sed sæpenumero audisset
morosos et amoris rudes vi-
ros: quorum, alii miseras mu-
lierculas cum dote attractas

παρεῖς σώμασιν ἵχτι λαμψέῃ κείμενα ψυχῆς ὄρῃα καὶ
 ἄδρυπτα χατῖδωσιν οἱ δεινοὶ τῷ τοιάτῳ ἀφιδάνασθαι. Οὐ
 γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος, ἐρωτηθεὶς εἰ

Πρὸς θῆλυ πύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τὰ ἄρρεα,

καὶ ἀποκρινάμενος,

767

Ὅπου φρεσὶ τὸ κάλλος ἀμφιδίξιος,

ἔδοξεν οὐκείως ἀποκρίνασθαι τῷ ὀκνημίας· ὁ δὲ φιλόχε-
 λος καὶ γενναῖος οὐ παρὲς τὸ χελόν, ἐδὲ τῷ εὐφύει, ἀλ-
 λὰ μορίων ἀξιοφράς ποιῆται τὴν ἑρασίαν καὶ φίλυππος
 μὲν ἀνὴρ ὅδῃν ἵπποι ἀσπάζονται τῷ Ποδάργῳ καὶ εὐφύει,
 καὶ Αἰθίῳ καὶ Ἀγαμεμνονέει καὶ θροατοῖς οὐ τοῖς ἄρρεσι.
 χαίρει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήτας πέφει καὶ Λαχεῖνας σκυ-
 λαχας· ὁ δὲ φιλόχελος καὶ φιλόπτερος ἐχέει ἑμαλός
 ὅστις ἐδὲ ὅμοιος ἀμφοτέρους τοῖς γένεσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἱμα-
 τίων οὐρόμορος (εἰ) ἀξιοφράς ἐρώντων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν;
 Κάποι τιμὴν γὰρ ἔχει ἀνδρὸς ἀρετῆς (εἰ) λέγεσθαι μὴ φά-
 ρα

F. 6. κάμερα] Ita Mes. Vulgo, καίμερα.

A. 11. διαφορὰς ἐρώντων] Forte, cum Reisk. δ. ἐρώται.

nesta et corpore puro vestigia
 animæ erecta conspiciunt ii,
 qui istæc animadvertere cal-
 lent. Non enim voluptatum
 quidem studiosus, interroga-
 tus utrum

Ad mulieres inclinet, aut potius mares,
 cum responderet,

*In partem utramque pulchritudo me
 movet,*

videbitur convenienter suæ cu-
 piditati respondisse: amator au-
 tem formæ et generosus, mem-
 brorum discrimine, non pul-
 chritudine et indole, suos a-

mores moderabitur? Sane e-
 quorum studiosus non minus
 amplectetur Podargi celerita-
 tem, quam Ætham Agamem-
 noneam: venationique dedi-
 tus non masculis tantum ca-
 nibus gaudet, sed etiam Cre-
 tenses Spartanæque canículas
 alit: pulchritudinis vero et
 humanitatis amans non erit
 idem adversus eundem sexum,
 sed tanquam vestium discrimi-
 nen statuet inter eos? Atqui
 formam virtutis esse florem di-
 cunt: absurdum vero dictum est,

καὶ δὲ ἀθῆν τὸ δῖλν, μὴδὲ ποιεῖν ἔμφρασι εὐφύιας πρὸς
ἀρετῇ, ἀποπνὶν ὅτι καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐπαύησε,

Νέας γυναῖκας οὐ μὲ μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμοῖς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γυναικίτη.

Πότερην οὖν ἰταμῆ μὲν ἦτους καὶ ἀκολάστου καὶ διεφθαρ-
τος σημεῖα τοῖς εἶδεσι τῶν γυναικῶν ὅπτις τέλει, κοσμίῃ δὲ
καὶ σέφρονος εὐδὲν ἔπειτι τῇ μορφῇ φέγγος; πολλὰ μὲν
ἐπειτι καὶ συμπεριφάνεται, κινεῖ δὲ εἶδεν εὐδὲ περκαλεῖται
τὸν ἔρωτα; Οὐδέτερον γὰρ εὐλογον, εὐδὲ ἀληθές· ἀλλὰ
κοιῶς, ὡσπερ δὲ δεικναι, τοῖς γένεσι πάντων ὑπαρχόν-
των ὡσπερ καὶ συζάντος*, ὡ Δαφναῖε, πρὸς ἐκείνους
μαχόμεθα τὰς λόγους οὓς Ζεῦξίππος ἀρτίως δῖλθεν,
ὅπτις μὲν τὸν ἔρωτα ταυτὸ ποιεῖν ἀεταξάτω, καὶ πρὸς
τὸ ἀκόλαστον ἐκφρασεῖσι τὴν ψυχὴν· οὐκ αὐτὸς ἔπα
πεπεισμένος, ἀκηκοὺς δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ
ἀνεράστων· οἱ μὲν ἀθλία γύναια περκαλεῖσσι ἐφελκόμε-

B. 3. πολλὰ μὲν] Forte, ἢ πολλὰ μὲν, cum Mez. et Reisk.

C. 4. ὡσπερ καὶ συζάντος*, ὡ Δ.] Lacuna forte relicta a librariis excidisse
quid putantibus. Nil desideres, corrigendo, ὡς ὑπὲρ κοινῆς συζάντος, ὡ
Δ. Ita et verti. Mox corrigendum μαχόμεθα.

C. 9. ἀνεράστων· αἱ] Legendum, cum Mez. et Reisk. ἀνεράστων· ὡς αἱ.

mulieres non florere, neque
indolem ad virtutem aptam of-
tendere. Recte quidem Æf-
chylus scripsit,

*Flagens mulieris oculus adolescentule
Me penitusquam latebit, experta virum.*

Ergo in forma mulieris, inge-
nii procacis, impudici, et cor-
rupti, indicia existant, modesti
et pudici nullum lumen efful-
gebit? aut, multa quidem in-
erunt et apparebunt, nullum
tamen movebit et amorem al-
liciet? Neutrum profecto ho-
rum veritati et rationi con-

gruit: sed communiter, sicut
demonstratum est, iis in utro-
que inhzrentibus sexu, veluti
pro communi causâ conjunc-
tis viribus, mi Daphnaee, illas
impugnemus rationes, quas
modo retulit Zeuxippus, A-
morem idem faciens atque in-
compositam cupiditatem, et
quæ animum ad lasciviam im-
pellat: non quod ita sentiret
ipse, sed sæpenumero audisset
morosos et amoris rudes vi-
ros: quorum, alii miseræ mu-
lierculas cum dote attractas

να μετὰ χρημάτων εἰς οἰκονομίας καὶ λογισμὰς ἐμβάλλοντες ἀνελευθέρους ζυγματοῦντες ὁσημέρην ἀφ' ἑωρὸς ἔχουσιν οἱ δὲ παίδων δούμοι μᾶλλον ἢ γυναικῶν, ὥσπερ οἱ δὲ πτόλεις, εἰς σκύλλαι ἢ πὶ τοιοῦτο τ' ἰσχυρὸν ἀφίστανται, ἔτι ἀφ' αὐτῶν οἷς ἔτι σῶμασιν ἐναπογενήσαντες, καὶ καρπὸν ἀράμμοι, χαίρειν ἔωσιν ἢ δὴ τὸν γάμον, ἢ μόνοντος οὐ φροντίζουσιν, ὅδε ἀξιοῦσιν ἐρεῖν ὅδε ἐρεῖσθαι, σέργουσαι δὲ καὶ σέρειν ἐνὶ μοι δακρυῖ γράμματι τῷ σέργουσι παλλάτιον, ὡς ἐμφάνει τ' ὑπὸ χερσὶ καὶ σιωπῆς ἀνάγκῃ μεμυγμένῳ εὖνοισιν. Ὡς δ' ἀν' Ἐρῶς ἐπισκίφη, καὶ ὅτι πνεύσῃ, πρῶτον μὲν ὅσα τῆς Πλατωνικῆς πόλεως τὸ ἐμὸν ἔχ' ἔξει καὶ τὸ ὄν' ἐμὸν οὐ γὰρ ἀπλῶς κοινὰ τὰ φίλων * Ἄλλ' οἱ τοῖς σώμασιν ὀριζόμενοι τὰς ψυχὰς βία συνάγουσι καὶ σιωπῆσαι, μήτε βεβόητοι καὶ δύο (ἔξ), μήτε νομίζοντες ἔπειτα σιωπῆσαι πρὸς ἀλλήλους, ἥς μάλιστα δεῖται γάμος, ἢ μὲν ἔξωθεν καὶ νόμων

D. 6. σέρειν ἐν] Legendum, σέρειν, ὅ ἐστι, itaque verti.

D. 11. φίλων * ἀλλ' οἱ] Forte, φίλων, ἀλλὰ τότε μόνον οἱ.

cum in rei familiaris administrationem et ratiocinationes iliberales coniecerunt, quotidie cum iis delitigant: alii pueros potius quam mulieres sectantes, quomodo cicadae in scillam aut aliud tale suum femina dimittunt, ita celeriter libidine exfaturata in quovis corpore, aut valedicunt matrimonio, aut id curae non habent, neque operam dant ut ament et amentur, sed ut mutua acquiescant voluntate, quod Graecis est σέρειν καὶ σέρουσαι, et una lite: differens

a σέρειν continere, prima fronte ostendere videtur benevolentiam tempore et consuetudine necessitati permixtam. Cui vero conjugio Amor adspiraverit, primum tanquam a Platonica civitate ejicit voces *meum, tuum*: non enim simpliciter communia amicorum, sed in iis tantummodo, qui corporibus disjuncti animas vi conducunt et colliquant; cum neque velint duo esse, neque duo se esse censant. Deinde mutuae castitatis, qua maxime opus habet conjugium, ex-

πλέον ἔχουσα τῷ ἐκείνῳ τὸ βεβιασμένον, ἢ αὐχύν-
της καὶ φέδων, www.libtool.com.cn

Παλλῶν χαλκῶν ἔργον εἰάκειν θ' ἄμα,

Διθ' χερσὶν ὅτιν αἰεὶ τοῖς σιωπῶσιν Ἑρῶν δ' ἐγκρατεῖ-
ας ποσούτων καὶ κόσμου καὶ πίστεως μέτεστιν, ὅτε καὶ ἀκο-
φάσθαι ποτὲ θύγῃ ψυχῆς, ἀπέστρεψε τῇ ἄλλῃ ἐραστῇ,
ἐκδόφας δὲ τὸ θράσος, καὶ κατακλάσας τὸ σόβαρον
καὶ ἀνάγων, ἐμβάλων αἰδῶ, καὶ σιωπῶν, καὶ ἡσυχίαν, καὶ
οἴημα παθεῖς κόσμιον, ἐνὸς ὑπῆκοον ἐποίησεν. Ἴση
δῆπουθεν ἀκοῇ Λαέρδα τίλῃ ἀοίδιμον ἐκείνῳ καὶ πολυήρα-
τον, ὡς ἐπέφλογε πόδι τῷ Ἑλλάδα, μάλλον δὲ ταῖς
δυσὶν ἡὺ παρμάχῃτος θαλάσσης· ἐπεὶ δὲ Ἑρως ἔθην
αὐτῆς Ἰππολόχῳ τῷ Θεσσαλῷ,

Ἴδατε χλωρῇ κατακλυζόμενον σπροντοῦσ'
Ἀκροκόρινθον,

καὶ σποδράσασα τῇ ἄλλῃ ἐραστῇ κρύφα, * μέγα
688 στρατὸν, ὥχτο κοσμίως· ἐκεῖ δὲ αὐτῇ αἱ γυναῖκες ὑπὸ

Ε. 11. κρύφα, * μέγα] Signum defectus, ut fit, non suo loco positum, ponendum
post κοσμίως.

terna illa, legum necessitate
magis quam voluntate con-
stricta, ob pudorem et metum,

Formula fræna, multaquæ gubernacula
desiderat. Amori tantum ad-
est continentia, modestia, fi-
delitatis, ut etiam si libidino-
sum attigerit animum, eum
ab aliis amoribus avertat, fe-
rociaque et protervitate exci-
sis, verecundiam, taciturnita-
tem, tranquillitatem, mode-
stiamque conciliet, unique a-
matori faciat morigerum. In-

audivistis haud dubie quid
Laidi obtigerit. Nobilis il-
la, et tam multis amata viris,
quæ sui desiderio Græciam in-
flammavit, atque adeo de qua
duo maria certaverunt : post-
quam eam Hippolochi Thef-
sali amor invaluit, *Acrocorin-
tho, qui viridi* (ut ille ait)
unda alluitur, deserto, mag-
num aliorum amatorum clam
subterfugiens exercitum, mo-
deste ad eum concessit: ibi ve-
ro eam mulieres invidia pul-

φθόνου καὶ ζήλῳ ἀφ' τοῦ κάλλος εἰς ἱερὸν Ἀφροδίτης
 παραγαγῶσαι χατέλθουσαι καὶ διέφθειραν ὅτιν, ὡς ἔω-
 κεν, ἐπὶ νῦν τὸ ἱερὸν, Ἀφροδίτης ἀνδροφόνῳ χαλῶσιν.
 Ἰσμεν δὲ καὶ θεραπαγνίδια δεσποτῶν φεύγοντα σωσσίας,
 καὶ βασιλίδων ὑπερορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἐρωτα δεσ-
 πότιν ἐν ψυχῇ κτήσωνται. Καθάπερ γὰρ ἐν Ῥώμῃ
 φασὶ τῷ χαλῷ δικτάτορες ἀναγορευθέντος, ἀποτίθεσθαι
 ταῖς ἄλλας ἀρχὰς τὸς ἔχοντες, οὕτως οἷς ἀν' Ἐρωτος κύ-
 ριος ἐγγίνηται, τῷ ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόντων ἐλεύθεροι καὶ
 ἀφροί, καθάπερ ἱερόδουλοι, ἀφελῶσιν. Ἡ δὲ γυναῖκα β
 γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκαθεῖσθαι δι' Ἐρωτος,
 ἀρκυῶν ἀν' ὑπομένειν καὶ δρακόντων πεδωλῆς μᾶλλον
 ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἄλλοτερος καὶ συγκατάκλεισι.

κβ'. Ἀφροδίτης δὲ παρὰ τῶν γυναικῶν οὐκ ὡς πρὸς γυν
 ἡμᾶς τὸς ὁμοχόρους τῷ θεῷ καὶ θιασώταις, ὅμως τὸ περὶ
 Κάμμαις οὐκ ἀξίον ὅτι πλὴν Γαλαταῖν παρελθεῖν.

A. 8. τῷ καλῷ] Legendum, cum Xyl. τῷ καλυμένῳ.

A. 9. τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας] Sic. B. E. Vulgo, τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἔχοντας.

B. 6. ὁμοχόρους—Κάμμαις] Prius ex Schott. pro ὁμοχόρους. Ald. Baf. B. E. Κα-
 μμῶν constanter.

chritudinis et æmulatione im-
 pulsæ in templum Veneris
 adductam lapidibus obruerunt:
 unde, ut probabile est, hodie-
 que Veneris Homicidæ tem-
 plum dicitur. Novimus eti-
 am ancillulas, quæ herorum
 concubitum fugerint, et pri-
 vatos, qui reginas spreverint,
 cum cor eorum dominio suo
 Amor occupasset. Sicut enim
 Romæ dictatore creato reli-
 qui magistratus abdicantur
 omnes: sic quos Amor domi-

nus invasit, illi a reliquis om-
 nibus dominis liberi et manu-
 missi, tanquam sacris addicti
 servi, postmodo degunt. Mu-
 lier autem ingenua, vi amoris
 cum suo contemperata marito,
 amplexus urfarum et draco-
 num potius sustinebit, quam
 contumeliam et concubi-
 tum alieni viri.

XXII. Cujus rei cum ab-
 unde exemplorum sit apud vos
 Amoris socios atque cultores,
 tamen par est Cammæ Gala-

Ταύτης γὰρ εὐπρεπέστατης τὴν ὄψιν γενόμενης, Σινά-
 τῳ δὲ τετράρχῃ χαμηλείῳσι, Σινόριξ ἐξαθεὶς, δυνατά-
 πτεος τῇ Γαλατῇ, ἀπέκτεινε τὸν Σινάτον, ὡς οὔτε βι-
 C ἀσπασθαι δυνάμενος οὔτε πείσασθαι τὴν ἀνδραποῦν ἐκείνου
 ζῶντος. Ἦν δὲ τῇ Κάμμῃ καταφυγὴ καὶ ὠδὸς μυστῆρα τῷ
 πάθῃ, ἱεροσολὴν πατρῶος Ἀρτέμιδος· καὶ τὰ πολλὰ
 ὠδὸς τῇ θεῷ διέτριβεν, εὐδένᾳ προσειμένη, μυα-
 μῶν πολλῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν αὐτῇ. Τῷ μέ-
 τῳ Σινόριος πολμήσαντος ἐντυχεῖν παρὶ γάμου, τὴν
 παῖδαν ἐκ ἔφυγεν, εὐδὲ ἐμέμψατο παρὶ τῇ γεγονόταν,
 ὡς δὲ εἴποιαι αὐτῆς καὶ πόθον, οὐκ ἄλλη πνὶ μοχθηρία
 παραχθέντος τῷ Σινόριος. Ἦκεν οὖν πεπύσας ἐκεῖ-
 νος, καὶ ἦεν τῇ γάμον· ἡ δὲ ἀπήνησε, καὶ δεξασαμένη καὶ
 παρασχερῶς τῷ βασιλεῖ τῆς θεᾶς, ἔσπευσεν ἐκ φιά-
 D λης μελίερατον, ὡς εἶπε, πεφαρμακωμένον· εἶτα ὅσων
 ἡμῖν μέγας αὐτὴ προσεκπίσσα, παρέδωκε τῷ Γαλάτῃ

C. 5. Basilic] Addidi ex B. E.

tice mulieris facinus referre. Hæc cum esset forma venus-
 tissima, uxor Sinati Galatiæ
 reguli, adamata fuit a Sino-
 rige Galatarum potentissimo :
 qui, cum marito vivente ne-
 que persuasurum se mulieri a-
 dulterium, neque vim inferre
 posse videret, Sinatum interfe-
 cit. Erat Cammæ refugium
 et solamen calamitatis, sacer-
 dotium Dianæ avitum, in cu-
 jus æde plerumque commora-
 batur, neminem admittens,
 quanquam multi ipsam reges

et dynastæ ambirent. Cum
 autem Sinorix ausus esset eam
 de nuptiis appellare, non sub-
 terfugit, neque facinus ejus
 culpavit, ad quod scilicet non
 alia eum pravitas, sed amor ip-
 sius et desiderium impulisset.
 Ergo Sinorix fidens Cammæ,
 venit eam in matrimonium
 petiturum. Occurrit mulier, da-
 taque dextra ad aram Dianæ
 hominem adduxit. Ibi cum de
 mulso, quod veneno infecerat,
 e patera libavisset, dimidium
 ipsa exhibet, reliquumque Si-

φόνου καὶ ζήλῳ ἀφ' οὗ χάλλος εἰς ἱερὴν Ἀφροδίτης
 παραγαγῶσα κατέλυσαν καὶ διέφθειραν ὅτιν, ὡς εἰ-
 χεν, ἐπὶ νῦν τὸ ἱερὸν, Ἀφροδίτης ἀνδροφόνος χαλῶσιν.
 Ἰσμεν δὲ καὶ θεσπαγνίδια δεκτοῦ καὶ φεύγοντα σιωπῶσας,
 καὶ βασιλίδων ὑπερορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἐρωτα δεσ-
 πότιν αἰ ψυχῇ κτήσονται. Καθάπερ γὰρ αἰ Ῥώμῃ
 φασὶ τῷ χαλῷ διατάττειν ἀναηρευθέντος, ἀποπτήσασθαι
 τὰς ἄλλας ἀρχὰς τὰς ἔχοντας, οὕτως οἷς αἰ Ἐρως κύ-
 ριος ἐγγίνεται, τῷ ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόντων ἐλεύθεροι καὶ
 ἀφροί, καθάπερ ἱερόδουλοι, ἀφαιρῶσιν. Ἡ δὲ γυνὴ αἰ
 γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκαταίτωσιν δι' Ἐρωτος,
 ἀφροί αἰ ὑπομένει καὶ δρακόντων πεδολογῶν μᾶλλον
 ἢ φαῦσιν ἄνδρὸς ἀλλοτρίῳ καὶ συγκαταίτωσιν.

κβ'. Ἀφροδίτης δὲ καὶ ἀφροδισμῶν οὐκ ἔστιν ὡς γὰρ
 ὑμᾶς τὰς ὁμοχρῆτας τῷ θεῷ καὶ θιασώταις, ὅμως τὸ περὶ
 Κάμμου οὐκ ἄξιόν ἐστι τιμὴν Γαλατικὴν παρελθεῖν.

A. 8. τῷ καλῷ] Legendum, cum Xyl. τῷ καλυμένῳ.

A. 9. τὰς ἄλλας ἀρχὰς τὰς ἔχοντας] Sic. B. E. Vulgo, τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἔχοντας.

B. 6. ὁμοχρῆτας—Κάμμου] Prius ex Schott. pro ὁμοχρῆτας. Ald. Baf. B. E. Κα-
 μμῶν constanter.

chritudinis et emulatione im-
 pulsæ in templum Veneris
 adductam lapidibus obruerunt:
 unde, ut probabile est, hodie-
 que Veneris Homicidæ tem-
 plum dicitur. Novimus eti-
 am ancillulas, quæ herorum
 concubitum fugerint, et pri-
 vatos, qui reginas spreverint,
 cum cor eorum dominio suo
 Amor occupasset. Sicut enim
 Romæ dictatore creato reli-
 qui magistratus abdicantur
 omnes: sic quos Amor domi-

nus invasit, illi a reliquis om-
 nibus dominis liberi et manu-
 missi, tanquam sacris addicti
 servi, postmodo degunt. Mul-
 lier autem ingenua, vi amoris
 cum suo contemperata marito,
 amplexus urfarum et draco-
 num potius sustinebit, quam
 contortationem et concubi-
 tum alieni viri.

XXII. Cujus rei cum ab-
 unde exemplorum fit apud vos
 Amoris socios atque cultores,
 tamen par est Cammæ Gala-

Ταύτης γὰρ εὐπρεπιάτης τίμῳ ὅλῳ γενόμενης, Σινά-
 τῳ δὲ τετράρχῃ χαμηλείας, Σινόριξ ἑσταθεὶς, δυνατά-
 πτος τῷ Γαλατῷ, ἀπάγειν τὸν Σινάτον, ὡς οὔτε βι-
 C ἀσπασθαι δυνάμενος οὔτε πείσασθαι τίμῳ ἄνδραπον ἐκείνου
 ζῶντος. Ἦν δὲ τῇ Κάμμῃ κατὰφυγὴ καὶ ὄψαμυθία τῷ
 πάθους, ἱεροσκήνη πατρῶος Ἀρτέμιδος καὶ τὰ πολλὰ
 ὄψα τῇ θεῷ διέτριβεν, ὅθεν αὖτε προσεμμένη, μετα-
 μύσιν πολλῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν αὐτίκῃ. Τῷ μέ-
 τῳ Σινόριος πολμήσαντος ἐντυχεῖν παρὶ γάμου, τίμῳ
 παρῆσθαι ἐκ ἑφύην, ἐδὲ ἐμέμφατο παρὶ τῷ γεγονότι,
 ὡς δὲ εἴποιαι αὐτῆς καὶ πάθον, οὐκ ἄλλη τῇ μοχθηρίᾳ
 παραχθέντος τῷ Σινόριος. Ἦκεν οὖν πεπύσας ἐκεί-
 νος, καὶ ἦτοι τῷ γάμῳ ἢ δὲ ἀπήνησθε, καὶ δεξασαμένη καὶ
 παραγαγῶσα τῷ βασιλεῖ τῆς θεᾶς, ἔσπευσεν ἐκ φιά-
 D λης μελίχερατον, ὡς εἶοικε, πεφαρμακωμένον· εἶτα ὅσῳ
 ἡμῖν μέγας αὐτὴ παρεκπύσσα, παρέδωκε τῷ Γαλατῇ

C. 5. Basileus] Addidi ex B. E.

tiæ mulieris facinus referre. Hæc cum esset forma venus-
 tissima, uxor Sinati Galatiæ
 reguli, adamata fuit a Sino-
 rige Galatarum potentissimo :
 qui, cum marito vivente ne-
 que persuasurum se mulieri a-
 dultarium, neque vim inferre
 posse videret, Sinatum interfe-
 cit. Erat Cammæ refugium
 et solamen calamitatis, sacer-
 dotium Dianæ avitum, in cu-
 jus æde plerumque commora-
 batur, neminem admittens,
 quanquam multi ipsam reges

et dynastæ ambirent. Cum
 autem Sinorix ausus esset eam
 de nuptiis appellare, non sub-
 terfugit, neque facinus ejus
 culpavit, ad quod scilicet non
 alia eum pravitas, sed amor ip-
 sius et desiderium impulisset.
 Ergo Sinorix fidens Cammæ,
 venit eam in matrimonium
 petitum. Occurrit mulier, da-
 taque dextra ad aram Dianæ
 hominem adduxit. Ibi cum de
 mulso, quod veneno infecerat,
 e patera libavisset, dimidium
 ipsa ebibit, reliquumque Si-

τὸ λοιπόν· ὡς δὲ εἶδεν ἀπεπακότα, λαμπρὸν ἀναλὲ-
 λυξε, καὶ φθελγασμένη τὸνομα τῷ πεθνεῶτος, “Ταῦττι,”
 εἶπεν, “ὅττι καὶ ἡμέραν, ὃ φίλτατε ἄνερ, παροσμήνισαί
 “σε χάρις ἔζων ἀνιάρως· ἦν δὲ κόμισά με χάριον· καὶ
 “μυάμην γὰρ ὑπὲρ σὲ τὸν χάριστον ἀνδράπων, σοὶ μὲν
 “βίβ, τὴν δὲ θανάτῳ κοινανὸς ἡδέως γενομένη.” Ὁ
 μὲν οὖν Σινόριξ εἰ φορέῃ κομιζόμενος, μετὰ μικρὸν ἐτε-
 λεύτησεν· καὶ δὲ Κάμμα καὶ ἡμέραν ἐπιδύσασα καὶ τὴν
 πύλα, λέγεται μάλα εὐχαρστὸς καὶ ἰσχυρὸς ἀποθανεῖν.

καὶ. Πολλὰν δὲ ποσίων γεγονότων καὶ παρ’ ἡμῶν καὶ
 πᾶσι τοῖς βαρβάροις, τίς ἀνάγκη τοῦ καὶ τῷ Ἀφροδίτῃ
 λουδρηνίαν, ὡς Ἐρωτι παροσμήνισα καὶ παρῶσα, καλῶς
 φιλίας γενέσθαι; Τὴν μὲν πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλίαν,
 μᾶλλον δὲ ἀρεστίαν καὶ ἐπιπλήθειν εἴποι τις ἀνὴρ
 νοήσις,

“Ὅττι τὰς οὐχ ἡ Κόμης ἐξεργάζεται.

E. 6. Τὴν μὲν] Addendum ὅν, vel γάρ.

norigi ebibendum propinavit: postquam ebibisse vidit, alte sublato ejulatu, nomine maritum invocans, *Hanc ego, inquit, diem præstolans adhuc sine te, Sinate carissime, vitam acerbam toleravi: nunc vero latus me accipe, ultam tui gratia scelestissimum virum, utque tibi vitæ, ita huic mortis sociam perlubenter faciam.* Ac Sinorix quidem lætica vectus, paulo post vivendi finem fecit: Cammam ferunt diem illam noctemque supervixisse,

valdeque alacrem et hilarem decessisse.

XXIII. Talia multa cum sint facta et apud nos, et apud barbaros, quis eos ferat, qui Venerem maledictis incessunt, negantque eam Amori adjunctam posse amicitiae auctorem fieri? Maris quidem cum mare consuetudinem, potius vero intemperantiam et lasciviam aliquis confiderans, dicere possit,

Non Veneris hæc sunt opera, sed libidinis.

Διὸ τὲς μὲν ἡδοναῖς τῷ πάσχειν εἰς τὸ χεῖρισον τριήμενοι
 γένος χαλίας, ἔτε πίπτουσ μοῖρα, ἔτε αἰδῶς, ἔτε φιλίαν
 νέμεμεν, ἄλλ' ὡς ἀληθῶς χατὰ τὴ Σοφοκλέα,

Φύλον τοιούτων οἱ μὲν ἐγερθεῖν
 Χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν.

ἽΟσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατήθησαν ἢ κατεβί-
 αάθησαν εἰδῶναι καὶ ὠδραγεῖν ἑαυτοὺς, εἰδὲνα μᾶλλον
 ἀνθρώπων ἢ τὲς ἀφ' ἑνὸς ὑποφώμιοι καὶ μισῆντες δια-
 τελεῖσι, καὶ σικρῶς ἀμύνονται καιρῷ ὠδραδόντος. Ἀρχέ-
 λαόν τε καὶ ἀπέκτεινε Κρατεύας ἐρώμιοτος γεγονώς καὶ
 τὸν Φεραῖον Ἀλέξανδρον Πυθόλαος· Περίανδρος δὲ ὁ
 Ἀμβρακιάτῃ τυραννος ἠρώτα τὸν ἐρώμιοτον, εἰ μήπω
 κύει, καὶ κύνος παρξυνθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. Ἀλλὰ
 769 γυναιξὶ τε γαμεταῖς ἀρχαὶ ταῦτα φιλίας ὥσπερ ἱερῶν με-
 γάλων κοινωνήματα, καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μακρόν ἢ δὲ ἀπὸ

E. 10. εἰς τὸ χεῖρισον] eis additum ex B. E.

F. 8. κρατεύας] Scripsi cum Xyl. Vulgo, κρατίας.

A. 1. ἀρχαὶ—κοινωνήματα] Forte, ἀρχαὶ ταῦτα φ. ὦ. l. μ. τὰ κοινωνήματα.

Itaque qui corpus suum liben-
 ter prostituunt, eos omnium
 deterrimos censemus, nullam-
 que iis fidem, nullam reveren-
 tiam, nullum amicitiae usum
 tribuimus: sed vere, ut est ap-
 ud Sophoclem,

*Tales amicos quisquis amittit, solet
 Gaudere: quique habent, cupiunt a-
 mittere.*

Qui vero non mala indole præ-
 ditū decepti aut vim passi sunt,
 neminem hominum magis o-
 derunt quam auctores sceleris,
 eosque semper suspectos et in-

VOL. IV.

vifos habent, et oblata occa-
 sione injuriam graviter ulcif-
 cuntur. Nam Archelaum
 Crateuas, quem is amasium
 habuerat, interfecit: et Alex-
 andrum Pheræum Pytholaus:
 et amasius Periandrum Am-
 braciotarum tyrannum ne-
 cit, ægre ferens se ab eo inter-
 rogatum, *ecquid uterum fer-
 ret*. At uxoribus initia sunt
 amicitiae, tanquam magnorum
 sacrorum hæ communicationes.
 Et voluptatis quidem
 exigua est portio: sed qui

ταύτης ἀναβλαψάνουσα καθ' ἡμέραν τιμὴ καὶ χάρις καὶ ἀγάπῃσι δι' ἑλλήνων καὶ πίσις, οὔτε Δελφὸς ἐλέγχει ληστύνει, ὅτι τὴν Ἀφροδίτῃ Ἄρμα καλῶσιν, οὔτε Ὅμηρον φιλότιμα τὴν τοιαύτῃν πρῶταγορεύουσα συνουσίαν τὴν τε Σίλωνα μαρτυρεῖ γεγονέναι τῇ γαμικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτῃ, κελεύσαντα μὴ ἑλατίον ἢ τοῖς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ πλησιάζειν, ὅχι ἡδυῆς ἕνεκα πόθεν; ἀλλ' ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλὰ χρόνῳ ἀποστάς ἀναγεῖναι πρὸς ἀλλήλας, ὅπως ἄρα βυλόμηνον ἀναγεῖναι τὴν γάμον ἐκ τῇ ἐκείνῃ συλλεγομένην οἰκιστῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. Ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῇ γυναικίῳ Ἐρώτων; τί δὲ οὐχὶ πλείονα τῇ παρθενῶν;

Οἰκιστῶν ἐμβλέπων ὠλισθάνον,

Ἀγνῆτος, ἀπαλὸς, καὶ ναιῆς καλός.

Ἐμφύτῃ ἀποθανεῖν καὶ ἐπιγράμματος τυχεῖν.

B. 1. βυλόμηνον] Ita sententia postulabat, monente et Reisk. Vulgo, βυλόμηνον. Xyl. Mez. βυλόμηνος.

B. 2. οἰκιστῶν] Legendum, οἰκιστῶν.

B. 4. γυναικίῳ Ἐρώτων] Sic Mez. posterius etiam E. Vulgo, γυναικῶν Ἐρώτων.

hinc quotidie pullulat honor, gratia, Amor mutuus, atque fides, ostendit Delphos nequaquam delirasse, qui Venerem, *Harma* quasi currum a conjunctione nominaverunt: neque Homerum, qui conjugum concubitum *amicitiæ* voce ornavit: tum Solonem peritissimum fuisse conjugialium legum conditorem, qui ter minimum quovis mense maritum cum uxore coire iussit, non sane voluptatis causa: sed si-

cut civitates inter se foedera temporis aliquo intervallo renovant: ita volens amicitiam matrimonii subinde hac ratione instaurari. Atque multa, inquires, male et furiose agunt mulieres amantes. Nonne vero plura masculus amor habet foeda? qualia hæc sunt: *Familiaritatem respiciens lapsus sum, imberbis, mollis, pulcher juvenis*: Item hoc, *Inbærescens cupio mori, et inscriptionem sepulchri nancisci*. Sed

Ἄλλ' ὥσπερ τὸ παιδαγωγία τὸ πάθος, ἐδύναται δὲ Ἔρως ὅσιν. Ἀποποιῶν τὸ χαλεπὸν ἀρεῖης φάναι μηδ' ἄλλης μετέπειτα· τί δὲ λέγειν; πρὸς δὲ σωφροσύνης καὶ σωείας αὐτῆς, ἐπὶ δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης, ὅπως καὶ ὁ ἀνδρεῖον καὶ ὁ θαρραλέον καὶ ὁ μεγαλόφυχον εἰ πολλὰς ἐπιφανεὺς γένηται πρὸς δὲ τὰ ἄλλα καλὰ τὴ φύσιν αὐτῆς, μὴ ψέσῃ, εἰς μόνον φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφάγεον, παντάπασι δεινόν. Καὶ γὰρ φιλότεχνον καὶ φίλανδρον, καὶ τὸ τεκνικὸν ὅλως εἰ αὐταῖς ὥσπερ εὐφυὲς χάρις καὶ δικαῖα φιλία, ἔτε πρὸς ἔτε χαρίτων ἀμοιβὴν ὑπόκειται. Καθάπερ δὲ λόγῳ ποίοις ἰδύσματα μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς ἐφαρμόσασα, καὶ τὸ παιδεῦον αὐτῶν κινητικώτερον ἐποίει, καὶ ὁ βλάπτον ἀφυλακτότερον ἔτως ἢ φύσις γυναικὶ πειθεῖσα χάριν ὅφεικε, καὶ φωνῆς πιθανότητα,

B. 9. ὥσπερ τὸ παιδαγωγία] Supplendum cum Mez. et Reisk. ὥσπερ ἐκείνη διδασκαλία, ὅταν τὸ παιδαγωγία.

B. 11. τί δὲ λέγειν—σωφροσύνης] Legam cum Mez. τί γὰρ δὲ λέγειν περὶ σωφροσύνης;

C. 1. γένηται—ψέσῃ] Ita correxi partim e codicibus, partim consequenter: διὰ ἐστὶν ἐν E. ψέσῃ ex B. E. Vulgo, γένηται πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ἀλλ' ὅ ψέσῃται—.

quemadmodum ea affectio furor adversum pueros, ita neutrum Amor est. Cæterum omnem mulieribus detrahere virtutem, rationi repugnat. Et cum earum pudicitia, prudentia, fides, iustitia, quin et fortitudo, audacia, magnanimitas in multis elucescat insignis; plane ineptum est, naturam earum ad alia omnia officia idoneam a nobis iudicatam nec vituperatam, dictitari eandem ad solam amicitiam nihil habere concinnitatis. Nam et virorum suorum

et liberorum suorum amantes sunt natura mulieres, et naturales illas diligendi affectiones, tanquam uber aliquis ager, in se habent, facileque recipiunt Amorem, neque a Gratiis neque a Suadela alienæ. Quo autem modo poetis sermoni condimenta quædam modulorum, mensurarum, rhythmorum accommodans, cum ea quæ ad docendum faciunt efficaciora, tum ea quæ nocent cautu minus facilia reddit: sic natura mulieri accommodans venustatem aspectus, et illece-

καὶ μορφῆς ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολούτῳ πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀπάτην, τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὐνοίαν ἀνδρὸς καὶ φιλίαν, μεγάλην συνέστηκεν. Ὁ μὲν οὖν Πλάτων τὸν Ξενοκράτη τὰλλα γυναικῶν ὄντα καὶ μέγαν, αὐστηρότατον δὲ πρὸς ἡδονήν, παρεχάλετο γίνεσθαι ταῖς Χάρισι· λεπτὴν δὲ ἅπας γυναικὶ καὶ σώφρονι παρανέσσει πρὸς Ἐρῶνι γίνεσθαι, ὅπως εὐμνήης συνοικεῖν πρὸς γάμον καὶ ἡδύς * γυναικείους, καὶ μὴ πρὸς ἑτέραν συμφορεύς ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζεται ταῖς ἐκ τῆς κομῶδίας λέγειν φωνάς.

Οἷαν ἀδικῶ γυναῖκα ὁ δυσδαίμων ἐγώ.

Τὸ δ' ἐρᾶν ἐν γάμῳ, τῷ ἐρᾶσθαι μῆζον ἀγαθόν ὅστις πολλῶν γὰρ ἁμαρτημάτων ἀπαλλάττει, μᾶλλον δὲ πάντων ὅσα διαφθείρει καὶ λυμάνειαι τὸν γάμον.

κδ'. Τὸ δὲ ἐμπαθὲς ἐν ἀρχῇ καὶ δάκνον, ὃ μακάριε Ζευξιππε, μὴ φοβηθῇς ὥς ἑλκος ἢ ὀδαξομένη καὶ

D. 7. ἡδύς * — καὶ μὴ] Forte ita emendandum: ἡδέας συνηκῶν μὴ πρὸς ἑτέραν.—
Vidend. T. II. p. 141. F.

bram vocis formæque, impudicæ ad luxuriam et dolos, honestæ ad benevolentiam viri parandam, multum contulit adiumenti. Plato Xenocratem, alias generosum et magnanimum, sed interim moribus austerissimis, hortatus est, ut Gratiis rem sacram faceret. Probam autem et pudicam mulierem aliquis jubeat non inepte Amori immolare, ut et ipse propitius matrimonio adsit, et vir libenter cum ea habitet, neque ad aliam se conferens, cogatur dicere

istæ comædiæ verba,

Qualem miser mulierem afficio injuria.

Etenim in conjugio amare quam amari majus est bonum: utpote abolens multa, imo omnia delicta, quæ matrimonium corrumpunt atque dissipant.

XXIV. Jam vehementes illæ animi commotiones et morsus, mi Zeuxippe, qui initio connubii interveniunt, non est quod vereare tanquam ulcus aut laniationem: quanquam ne hoc quidem sit

τοι καὶ μετ' ἑλκους ὥτως ὅθεν ἢ δεινὸν ὥσπερ τὰ δένδρα
 συμφυῖ· γινέσθαι· ~~πρὸς γυνῶνα~~ ~~λεπτήν~~ ἑλκυσίς δὲ καὶ
 κήκεως ἀρχή· μίξις γὰρ οὐκ ἔστι τῇ μὴ πρὸς ἄλλη-
 λα πεποιημένων. Ταρσύνει δὲ καὶ μαθήματα παῖδας ἀρ-
 χιδύνας, καὶ φιλοσοφία νέους· ἀλλ' οὔτε τούτοις αἰεὶ παρα-
 μύει τὸ δηκτικόν, οὔτε τοῖς ἐράσιν· ἀλλ', ὥσπερ ὑγρῶν
 πρὸς ἄλληλα συμπεσόντων, ποιεῖν τινα δοκεῖ ζῆσιν ἐν
 ἀρχῇ καὶ τάραξιν ὁ Ἔρως, εἴτα χροῖα κατὰ σῆμα καὶ
 κατὰ μερῆς, καὶ βεβαιότητι μετὰ χρόνον παρέχεν. Αὕτη
 γὰρ ὅστις ὡς ἀληθῶς ἢ δι' ὅλων λεηρομένη χροῖς, ἢ τῇ
 ἐρώτων ἄλλων συμβιούντων, ταῖς κατ' Ἐπίκουρον ἀφ᾽ αἷς
 καὶ περὶ πλοκαῖς ἔοικε, συγκρήσας λαμβάνουσα καὶ ἀπο-
 πηδόνσεις, ἐνότηθα δὲ οὐ ποιοῦσα τοιαύτῳ οἷαν Ἐρῶς
 770 ποιεῖ, γαμικῆς κοινωνίας ὁπιλαβόμενος. Οὔτε γὰρ ἡδύ-

Ε. 2. καίτοις] Sic Ald. Baf. Xyl. B. E. Mez. Vulgo, καίτοις. Modo pro ἢ
 διόν, Mez. corrigat in δεινόν.

F. 6. ἐρώτων ἄλλων συμβιούντων] Legendum; ἐρώτων ἢ δὲ τῶν ἄλλων; συμβιούντων.
 —ita et Reisk.

reformidandum, cum proba
 muliere etiam accepto vulnere
 connasci: quomodo etiam ar-
 bores inter se coalescunt: est
 autem ekulceratio foetus pro-
 ducendi initium: non enim
 permiscerentur, quæ se invicem
 non affecerunt. Perturbant e-
 tiam mathemata pueros, cum
 ad ea se primum conferunt:
 et philosophia adolescentes:
 at neque his semper adhærescit
 illa acerbitas, neque mor-
 sus amantibus. Sed quemad-
 modum fit liquoribus in unum
 confusis, principio efferves-

centiam quandam et conturba-
 tionem Amor efficere videtur:
 paulo post tempore subfidens
 et repurgatus stabilissimam af-
 fectionem gignit. Nam aman-
 tium est re vera totorum per
 tota mixtio: at mixtio conju-
 gum non amantium, similiq;
 Epicureis contactibus istis et
 complexionibus, videtur col-
 lisiones percipere et resultus,
 unionem autem tantam non
 efficere, quantam Amor præ-
 stat, ad societatem conjugum
 sese applicans. Nam neque
 in alia quæunque amicitia;

καὶ μείζονες ἀπ' ἄλλων, ἔτε χρεῖαι συνεχόμεναι πρὸς
 ἄλλης, οὔτε φιλίας τὸ χαλὸν ἐτέρως ἐνδύξον οὔτω καὶ
 ζηλωτὸν,

Ὡς δ' ὁμοφρονήσιν τοῖσιν οἴκῳ ἔχουσιν
 Ἀνὰρ ἡδὲ γυνή·

καὶ γὰρ ὁ νόμος βοηθεῖ, καὶ γενήσεως κοινῆς καὶ τῆς
 θύτης Ἐρωτος ἡ φύσις ἀποδίδουσι θεομήνους. Οὔτω γὰρ
 ἔρῃ ὁμῶς γαῖαν οἱ ποικιλαὶ λήγουσι καὶ γῆς οὐρανόν,
 ἥλιον δὲ σελήνην ἔρῃ οἱ φυσικοί, καὶ συγγένεσθαι καὶ
 κυεῖσθαι καὶ γῆν δὲ ἀνδραπῶν μητέρα καὶ ζῶον καὶ φυ-
 τῶν ἀπάντων γένεσιν, οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὶ
 καὶ σθεάζειν παντάπασιν, ὅταν ὁ δεινὸς Ἐρως ἢ ἴμερος
 τῷ θεῷ τίλῃ ἕλκω ἀπολίπη, καὶ παύσῃαι παθεῖσα καὶ
 δάκρυα τ' ἐκείθεν ἀρχῇ καὶ κίνησιν; Ἀλλ' ἵνα μὴ μα-
 χρὲν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν, ἢ κομῶν φλυαρεῖν, οἶ-
 δα τὴν παθεῖσαν Ἐρωτα, ὡς ἀβασάντα πολλὰ λέ-

A. 9. ὁμῶς γαῖαν] Addidi ex B. E.

B. 3. κίνησιν] Legendum, κύσειν cum Mez.

B. 5. ὡς—λέγουσι] Lego, ὡς εἰς ἀβασάντα πολλὰ φέρονται.

maiores alter alteri volupta-
 tem aut magis perpetuas utili-
 tates præbere potest, neque
 honestas illustrior æmulanda-
 que magis exstat,

Unanimes quam cum didicere maritus et

uxor

Incoluisse domum:

cum et lex eis adstipuletur, et
 ipsos deos ad communis proles
 procreationem indigere Amo-
 ris opera ostendat natura. Sic
 enim poetæ aiunt, terram im-
 bris amore teneri: phyci di-
 cunt, cælum terræ, Solem

Lunæ amore teneri; et co-
 ire, ac foetu implere: et ter-
 ram hominum matrem et ani-
 malium atque stirpium origi-
 nem, nonne necesse est ali-
 quando plane perire, ubi acris
 Amor materiam deferret qui
 pars est dei, cessabitque ipsa
 desiderare et persequi motum
 principiumque divinum? Sed
 ne longe videamur evagari,
 aut omnino nugari, nostri a-
 mores puerorum instabilissi-
 mos vulgo dici, et falsè de iis
 hoc jactari istam amicitiam

γυνοὶ καὶ σκώπῃσι λέγοντες, ὥσπερ ὧν αὐτῷ τειχῇ
αἰρεῖσθαι τιὸν φίλον, αὐτὸς δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρί-
ζοντα τοῖς τεθιγλοῖσι καὶ ἀνδραῖς, εὐθὺς ἐκ τῆς πο-
λεμίας ἀνατραποπέδῃεν· ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφιστὴς
Βίων τοὺς τῷ χαλῶν τέχας Ἀρμόδιος ἐκάλει καὶ
c Ἀριστογείτονας, ὡς ἅμα χαλῆς τυραγνίδος ἀπαλλατ-
τομῆς ὑπὸ αὐτῷ τὸς ἐρεσάς. Ταῦτα μὲν οὐ δι-
χάως κατηγορεῖται τῷ γνησίων ἐρεσῶν. Τὰ δὲ ὑπὸ
Εὐριπίδου ῥηθέντα ὅτι κομψά· ἔφη γὰρ Ἀγάθωνα τὸν
χαλὸν ἦδη γενεῶντα ἀειβάλλον καὶ κατασπαζόμενος,
ὅτι τῷ χαλῶν καὶ τὸ μετόπισθεν χαλὸν ἐκδέχεται μό-
νον * ὁδὲν πολιαῖς ἀκμάζων καὶ ῥυτίσιν, ἀλλ' ἀχρε-
πῆφον καὶ μνημάτων ὄψα μῆνι· καὶ συζυγίας ὀλίγας
ὅτι παιδικῶν, μυρίας δὲ γυναῖκων Ἐρώτων καταριμ-

B. 6. τριχῇ αἰρεῖσθαι] Legendum, τριχὶ διαίρεσθαι cum Mez, et D. Ruhnck. ad Tim. p. 190.

B. 8. εἰδὶς ἐκ] Corrigendum cum Mez. εἰδὶς ἐκ ἐκ.

C. 6. χαλὸν ἐκδέχεται μόνον *—πολιαῖς] Forte, χαλὸν ἔγχε δὲ φησὶ ἐν τῶν γνη-
αἰκῶν τῶν χαλῶν καὶ σπαρμένων Ἐρως ὁ μόνον ἐν γίγχει δὲ ἐν πολιαῖς. Ita
certe et verti. Postremum est ex Bas. Xyl. pro vulgato πολιαῖς.

ovi instar crine dividi: et a-
matore Nomadum instar cum
in floridis et virentibus ver
consumserint, statim tanquam
ex hostico castra movere: Bi-
on Sophista importunius non-
nihil formosorum crines Har-
modios vocavit atque Aristo-
gitones, quod iis enatis pul-
chra tyrannide amatores sese
abdicare cogantur. Hæc non
recte intentantur crimina ger-
manis amatoribus. Scita sunt
autem quæ de Euripide di-

cuntur: is enim Agathonem
formosum, cui jam lanugo
genas vestire inciperet, am-
plexens et deosculans dixit,
*Pulchrorum etiam autumnum
esse pulchrum.* At ego dicam,
Amorem honestarum casta-
rumque mulierum non solum
in senectute et canis vigere et
rugis, sed usque ad sepulturam
monumentumque perdurare.
Ac puerilium Amorum paria
pauca possunt, uxiorum A-
morum multa enumerari mil-

μήσασθαι, πάσις πίστεως κοινωνίαις πῶς ἅμα καὶ παρ-
 ῥύμως συνδιαφερέσθαι· βέλομαι δ' ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς D
 ἐπὶ Κάμοις Οὐρασιασινῶν γεγονότων διελθεῖν.

κε'. Ἰέλιος γὰρ ὁ τ' ἐν Γαλατία κινήσας Σπότα-
 σιν, ἄλλας τε πολλὰς, ὡς εἰκός, ἔσχε κοινωνίας, καὶ Σαβί-
 νον, ἄνδρα νέον, ὃς καὶ ἀγενῆ, πλῆττω δὲ καὶ δόξῃ ἀνθρώ-
 πων πάντων ἐπιφαιέσασθαι. Ἀφάμμοι δὲ περὶ γυμνάτων
 μεγάλων ἐσφάλησαν, καὶ δίκην δώσιν προσδοκῶντες, οἱ
 μὲν αὐτὰς ἀνέραν, οἱ δὲ φεύγοντες ἡλίσκοντο. Τῷ δὲ
 Σαβίνῳ τὰ μὲν ἄλλα περὶ γυμνάτων ῥαδίως παρέχεν ὡς
 ποδῶν γινέσθαι καὶ καθαφυγῶν εἰς τὰς βαρβάρους· ὡς E
 δὲ γυναῖκα παστὴν ἀρίστην ἡγεμόνος, ὡς ἐκεῖ μὲν Ἐμπονίῳ
 ἐκάλουν, Ἐλλινιστὶ δ' ἂν τις Ἡρώδα παρσαγορεύσῃ·
 ὅτε Σπολιπεῖν δυνατὸς ἦν, οὔτε μεθ' ἑαυτὴν κομίζειν.
 Ἐχον ἔν καὶ ἀγρὸν Σποδῆας χρημάτων ὀρεκτὰς ὑπο-

D. 5. ἀνθρώπων πάντων] Non placet. Forte, Γαλατῶν πάντων, vel ἀνδράων τῶν
 ἐκείνῳ πάντων, vel τῶν ἄλλων πάντων.

E. 4. ὅτε ἀπολιπεῖν] Legendum, ταύτην ὅτε ἀπολιπεῖν, cum Xyl. versf.

lia, quæ firmiter omnem com-
 munionis et fidelitatis societa-
 tem ad finem usque vitæ con-
 fervaverint. Unum ego refe-
 ram, quod mea ætate, impe-
 rante Vespasiano, accidit.

XXV. Julius, qui in Gal-
 lia defectionis auctor fuit, cum
 alios multos habuit, ut fieri
 solet, sui conatus socios, tum
 Sabinum quoque, hominem
 non degenerem, et qui divitiis
 gloriæque omnes alios facile
 vinceret. Hi rebus arduis
 tentatis, successu caruerunt:

cumque supplicia se daturos
 præsentirent, partim seipso-
 rum vita eduxerunt, partim in fu-
 ga capti sunt. Sabino autem
 cæteroqui facile licebat fuga
 ad barbaros facta salutis suæ
 consulere. Sed uxorem duxe-
 rat optimam, nomine Empo-
 nam (Græce Heroidem dice-
 res). Hanc cum neque du-
 cere secum posset, neque dese-
 rere sustineret, et ruri haberet
 sub terra effossas cameras, in
 quas reponi res utiles possent,
 duobus tantum notas libertis;

γίαις, ἀς δύο μόνοι τῷ ἀπελεύθερον σιωπῆσαι, τὸς
μὴ ἄλλας ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὡς μέλλων φαρμάκοις
ἀναρεῖν ἑαυτὸν, δύο δὲ πιστοὺς ὡχλαστὰς, εἰς τὴν ὑπό-
γεια κατέβη· ὥς δὲ τὴν γυναῖκα Μαρτάλιον ἔπεμ-
ψεν ἀπελεύθερον ἀπαγγελοῦν τεθνήσκει μὴ ὑπὸ φαρ-
μάκων, συμπεφλέχθαι· δὲ μετὰ τοῦ σώματος τιλὶ
ἔπαυλιν· ἐβύλετο γὰρ τῷ * τῆς γυναῖκος ἀληθινῶς
πρὸς πίστιν τῆς λεγομένης τελευτῆς. Ὁ καὶ συνέβη
ῥήσασθαι γὰρ ὅπως ἔτυχεν τὸ σῶμα μετὰ * καὶ ἀλοφυρ-
μῶν ἡμέρας πέντε καὶ νύκτας ἄσπετος διακεκέρθησε. Ταῦτα
δὲ ὁ Σαβίνος πτωχονόμος, καὶ φοβηθεὶς μὴ ἀφροσύνη
παντάσῃν ἑαυτῷ, ἐκέλευσε φέρσαι κρύφα τὴν Μαρτά-
λιον ὥς αὐτῷ ὅτι ζῇ καὶ κρύπτεται, δεῖται δὲ αὐτῆς
ὀλίγον ἐμμεῖναι τῷ πένθει, καὶ μηδὲ * πηγαῖν οὐ τῇ
771 ὀροσποιήσει γινέσθαι. Τὰ μὲν ἄλλα παρὰ τὴν γυναῖκα

F. 3. τῷ * τῆς γυναῖκος ἀληθινῶς] In promptu est supplere cum Mez. τῷ σῶματι
χρῆσθαι τῆς γυναῖκος ἀληθινῶς.

F. 5. μετὰ * καὶ ἀλοφυρμῶν] Item in promptu est supplere θρήνην, vel δακρύων, vel
simile, cum Mez.

F. 10. μηδὲ * πηγαῖν] Et hic facilis est supplendi ratio, μηδὲ ἀπὸ τῆς, ἀλλὰ πη-
γαῖν.

reliquos famulos omnes di-
misit, se veneno sibi mortem
conscitutum simulans: duos,
quos fideles norat, assumpsit, et
in specus istas subterraneas
descendit: misso ad uxorem
liberto Martiali, qui patro-
num veneno extinctum, et
easam villæ cum eo concre-
matam esse renunciaret. Vo-
lebat enim luctu uxoris fidem
facere sui, quem fingeat, in-
teritus. Idque etiam evenit.

Nam ea ut erat, accepto nun-
cio, lamentans et ejulans in
terram projecit sese, tresque
dies, ac totidem noctes sine
cibo ita exegit. Quod ubi re-
scivit Sabinus, metuens ne se
prorsus vita exfolveret; oc-
culte Martialem ei significare
jussit, vivere se etiamnum, et
occultari: rogare autem ut ad-
huc aliquantulum in lugendo
perseveret, accurateque mariti
interitum simulet. Tragœ-

ἀταγωνίως συνειργαζομένη τῇ δόξῃ τῷ πάτῃ· ἐκείνου
 δ' ἰδεῖν ποῦθ' ἔσται κατὰς ἄλγος, καὶ πάλιν ἐπαῖνλην.
 Ἐκ δὲ τῆς λαθάνοντος τῆς ἄλλης, ὁλόχον ἀπέδει συ-
 ζῆν ἐν ἄδου τῷ ἀνδρὶ πλὴν ἔξῃς ἐπὶ ἀμύων ἐν οἷς
 κατασκευάσασα τὸν Σαβῖνον ἐόθητι καὶ καρὰ καὶ κατα-
 θέσει τῆς κεφαλῆς ἄγνωστον, εἰς Ῥώμην ἐκόμισε μετ'
 ἑαυτῆς πῶν ἐνδοδεδομένην· περὶ ἧς δὲ οὐκ ἔστιν, αὖτις
 ἐπαῖνλη· καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκείνη συνῆλθε ὑπὸ γῆς,
 ἀφ' ἧς δὲ εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὁρμηδὴ καὶ
 οἰκείαις γυναῖξιν. Τὸ δὲ πάντων ἀπιτόξατο, ἔλαθε κύ-
 βησα λοιομένη μετὰ τῶν γυναικῶν· τὸ δὲ φάρμακον ὃ τ'
 κόμην αἱ γυναῖκες ἐναιφερόμεναι ποιοῦσι χρυσοειδῆ περ-
 ράν, ἔχει λίπασμα σαρκοποιὸν ἢ χαυνωτικὸν σαρκός, ὥστε
 οἷον ἀφ' ἧς πῶν ἢ διόγκωσιν ἐμποιεῖν ἀφρόνως δὲ χρυ-
 σὸν τῆς τετῶν περὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῷ σώματος, ἀφρομέ-

A. 4. λαοδάνοντος—ἐπὶ] Primum forte sanum est, nec opus λαοδανώσεως cum E. aut λαοδάνοντα cum Mez. Tum συζῆν ex B. E. nam eo item referendum Ald. συνῆν, unde vulgatum συνῆναι factum. Denique ἐπὶ mutandum in ἐπὶ.

A. 8. τῶν ἐνδοδεμένων] Forte, ἐλπίδων τῶν ἐνδοδεμένων, ut Xyl. vertendo supplevit.

diam hujus calamitatis uxor admodum artificiose egit: tamen noctu desiderio visendi ad maritum ventitavit, nemine observante, et tantum non apud inferos cum eo consuevit. Exactis septem mensibus, facta spe impetrandæ veniæ, veste, tonfura, et capitis redimiculo ignotum redditum obviis Romam perduxit. Sed re infecta, in suam is specum rediit: ipsaque cum eo majorem temporis partem sub terra

exigens, interdum Romam i-
 vit, amicis et necessariis mu-
 lieribus se visendam præbens.
 Et, quod creditu difficillimum
 est, cum iis lavans sefellit, ute-
 rum gerens. Nam medica-
 mentum, quo mulieres co-
 mam inungentes faciunt auri
 in morem rutilam et fulvam,
 pinguedinem habet, qua caro
 sive fit grandior sive laxior,
 itaque diffunditur quasi, et
 major fit ejus moles: hoc illa
 in ceteris membris usa affa-

νοι καὶ ἀναπνεύσαντες ἀπέκρυπτε τὸν ἴδιον ὄγκον.
 Τὰς δὲ ὠδῖνας αὐτὴ κατ' ἐαυτὴν διώγειν ὥσπερ οὐ
 φωνῶν λείαν καταδύσασα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ τὰς γεν-
 μῖνας ἐπαθρέφατο σκύμνους ἄρνας· δύο γὰρ ἔτεκε. Τῶν
 δὲ ἑῶν ὁ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτον ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ ἕτε-
 ρος ἄρτι καὶ πρὸς τὸν γόνον ἐν Δελφοῖς παρ' ἡμῖν, ὄνο-
 μα Σαβῖνος. Ἀπακτείνει μὲν οὖν αὐτῷ ὁ Καῖσαρ
 σπακτεῖνας δὲ δίδασκε δίκην, ἐν ὁλγῳ χέρον τῷ γένει
 παντὸς ἄρδην ἀνακρεῖντος. Οὐδὲν γὰρ ἤνεγκεν ἡ τότε ἡγε-
 μονία σκυθρωπότερον, ὅθεν μᾶλλον ἐτέρῳ εὐκός ἦν καὶ
 θεὸς καὶ δαίμονας ὅτι σπασαίνονται. Κάτοι τὸν οἶκτον
 εὐχρη τῷ πατρὶ τὸ παρὰ τὸν αὐτῆς καὶ μεγαλήγο-
 ρον, ὃ καὶ μάλιστα παρῴξυνε τὸν Οὐασιασινόν, ὡς ἀπέλθω
 τῆς σωτηρίας πρὸς αὐτὸν ἀλλαγὴν κελεύουσα· βεβαιώσασθαι
 γὰρ ὑπὸ σκότῳ καὶ χυτῇ γῆς ἥδιον ἢ βασιλεύοντα ἐκείνον.
 κατ'. Εὐχαῖστα μὲν, ὁ πατὴρ ἔφη, τὸ πρὸς Ἐρωτος

B. 10. ἐπαθρέφατο—Αἰγύπτῳ] Forte, ἐπαθρέφατο ὥσπερ σκύμνους τιμαρῆς· δύο γὰρ
 ἔτεκε ἄρνας· ὅτι δὲ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ—.

C. 10. ἀλλαγὴν] Forte, ἀγγέλλειν.

tim, attollens se et turgidum
 celavit ventris onus. Partus
 vero dolores sola ipsa pertulit
 leænzæ in morem, ad maritum
 in foveam sese abdens, natos-
 que duos, ut sic loquar, catu-
 los educavit: peperit enim fi-
 lios duos, quorum alter in Æ-
 gypto occubuit, alter nuper
 admodum Delphis nobiscum
 fuit, nomine Sabinus. Ipsam
 Cæsar interfecit, sed cædis
 pœnas dedit, exiguo temporis
 spatio tota stirpe ipsius fundi-
 tus interemta. Nullam enim

rem hoc facto tristitiorem istud
 tulit imperium, neque fuit,
 cur ullius rei aspectum magis
 et dii et genii averfarentur.
 Miserationem quidem spectan-
 tibus ipsa exemit magnani-
 mitate sua et grandiloquentia,
 quibus maxime irritavit Vesp-
 asianum: desperata enim sa-
 lute, ei nunciari iussit, *suavius
 sibi fuisse in tenebris et sub ter-
 ra vivere, quam ipsi imperio
 potiri.*

XXVI. Hic aiebat pater
 finem disputationi de Amore

αὐτοῖς πελατῆσιν λόγον, τῷ Θεσπίῳ ἐγγὺς ᾧ φθῆναι δὲ προσόντα γάττον ἢ βάδιον πρὸς αὐτὸς ἐνα τῷ Πεισίῳ ἐταίρων Διογένη· τῷ δὲ Σοικλάρῳ πρὸς αὐτὸν ἔτι πρὸρραθεν ἐπόντος, Οὐ πόλεμον γε, ὦ Διόγενες, ἀπαγγέλλαν, ἐκεῖνον, Οἷα εὐφημήσετε, φάται, γάμων ὄντων, καὶ προσάξετε γάσων, ὡς ὑμᾶς τῆς θυσίας περικυμύσης; Πάντα μὲν οὖν καὶ φθῆναι, τὸν δὲ Ζεύξεσκπον ἐρώσας, εἰ ἐπὶ χαλεπός ἐστι Πρώτος μὲν οὖν, ὡς εἴη, συνεχάρησθε τῇ Ἰσμινοδώρῃ· καὶ νῦν ἐκὼν σφάσιον καὶ λαλῶν ἰμάτιον λαβὼν, οἷος ἐστὶν ἡγεῖσθαι δι' ἀγορᾶς πρὸς τὸν θεόν. Ἀλλ' ἰώμεν, ναὶ μὰ Δία, τὸν πατέρα ἐπέω, ἰώμεν, ὅπως ἐπεβλάσσωμεν τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν θεὸν προσκυνήσωμεν· δῦλος γὰρ ἐστὶ χαίρων καὶ παρὰν εὐδμήης τοῖς περαττομένοις.

D. 9. ἰμῶσαι, εἰ ἐπὶ.] Ita veram lectionem constitui ex E. ἰμῶσαι ἐπὶ. Vulgo, ἰμῶσαι ἐπὶ. Locum vertendo explicui.

D. 9. ὡς ἐπὶ] E. ἐπὶ, unde forte corrigendum ἰμῶσαι.

fuisse impositum in vicinia Thespensium. Visum enim fuisse quendam de Pisiae sociis Diogenem, qui concitato gressu accederet. Tum Soclarum dixisse adhuc eminens venienti, Non sane puto, Diogenes, bellum nunciaturus ades. Illum vero respondisse, Bona verba: quin vos nuptiis jam conceptis pergitis celerius, sacrificium absentia vestra morantes? Ibi omnibus exhilaratis

Zeuxippum quaesivisse, an Pisias adhuc succenseret. Immo, inquit Diogenes, omnium primus concessit Ismenodora: nuncque ultro coronatus et alba veste indutus, ei ad deum accedenti ductor est. Eamus ergo, aiebat pater, eamus, ut rideamus hominem, et deo supplicemus; non enim obscurum est, quin praesens laetusque adsit iis quae aguntur.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ.

PLUTARCHI

AMATORIÆ NARRATIONES.

α'.

ΕΝ Ἀλιάρτῳ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνεσθαι χέλλει
ἀγαπρέπουσα, ὄνομα Ἀριστοκλεῖα· θυγάτηρ δὲ
τοῦ Θεοφάνους. Ταύτῃ μινωῖα Στράτων Ὀρχομήμιος καὶ
Καλλιθένης Ἀλιάρπος. Πλευσιότινος δ' ἦν Στράτων,
καὶ μᾶλλον πὶ τῆς παρθένου ἡγήμενος· ἐτύγχανε γὰρ ἰδὼν
αὐτὴν ἐν Λεβαδίᾳ λεομήνῳ ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ Ἐρ-
772 κινή· ἔμελλε γὰρ τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ χρηθορεῖν. Ἀλλ' οἱ

E. 5. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ] Non videtur a Plutarcho scriptus libellus.

I.

HALIARTI, quæ urbs
est Bæotiz, puella fuit
pulchritudine eximia, nomine
Aristoclea, filia Theophanis.
Hanc ambiverunt Strato Or-
chomenius, et Callisthenes

Haliartius. De his Strato cum
opulentior erat, tum magis a-
more virginis victus: viderat
enim eam lavantem apud Le-
badeam in fonte Hercyne, ca-
nistrum sacrificio gestaturam
Jovis regis. Callisthenes ta-

Καλλισθένης γε πλέον ἐφέρετο· ἡ γὰρ καὶ γένει προσηκὼν τῇ κέρει. Ἀπορῶν δὲ τῷ ᾠδύγματι ὁ Θεοφάνης, ἐδέδεικε γὰρ τὸ Στρατόνα πλῆτω τε καὶ γένει χροὸν ἀπάντων ἀγαθέων (αὐτὸν Βοιωτῶν, τὸν αἰρεῖσιν ἐβόλετο τῷ Τροφῶνι ἐπιτελεῖν) καὶ ὁ Στράτων, ἀνεπέπειστος γὰρ ὑπὸ τῷ τῆς παρθένου οἰκετῶν ὡς πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἐκείνην ῥέπει, ἥξει ἐπ' αὐτῇ ποιῆσθαι τῇ γαμημῇ τὴν ἐκλογὴν. Ὡς δὲ τὸ παιδὸς ὁ Θεοφάνης ἐκνήχοντο ἐν ὄψει πάντων, ἡ δὲ τὴν Καλλισθένι ὡρεῖσθαι, εὐδὺς μὲν ὁ Στράτων δῆλος ἦν, βαρέως φέρων τὴν ἀπμίαν· ἡμεῖς δὲ ἀγαλιπὼν δύο, προσῆλθε τῷ Θεοφάνει καὶ τῷ Καλλισθένι, ἀξιῶν τὴν φιλίαν αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς ἀγαφύλαττάσθαι, εἰ καὶ τῷ γάμῳ ἐφρονήθη ὑπὸ δαιμονίου πνός. Οἱ δὲ ἐπέστην τὰ λεγόμενα, ὥστε καὶ ὅτι τὸ ἐστῆσαι τὸν γάμων παρεχέλουσιν αὐτόν. Ὁ δὲ ἦκε παρεσχεδιασμένος ἐταίρων ὄχλον, καὶ πλήθος οὐκ ὀλίγον δευρόντων.

B. 6. 7. 12] Assumpti ex margine E.

men præferebatur: quod etiam generis propinquitate puellam attingeret. Theophanes in hac re animi dubius, ut qui Stratonem metueret opibus ac nobilitate omnes pene Bœotos superantem, rem voluit Trophonio dijudicandam permittere. Strato, cui virginis famuli persuasissent, eam magis ad ipsum inclinare, ipsam puellam voluit optione soluta deligere, utrum vellet. Filia in omnium conspectu interrogata, Callisthenem prætulit.

Statim præ se tulit Strato, in quo se animo hunc contemptum ferre: tamen duabus interpositis diebus convenit Theophanem atque Callisthenem, petiitque ut, quando nuptias ipsi numen aliquod invidisset, tamen sibi cum ipsis amicitiam paterentur esse integram. Hi non tantum approbaverunt ipsius verba, sed etiam ad festivitatem nuptiarum invitaverunt hominem. Strato sociorum caterva subornata, multique famulorum suorum sub-

των, διασπαρμένους ὡς τε τούτοις, καὶ λανθάνοντες, ἕως ἡ κέρη
 καὶ τὰ πάτερμα ἔπι τῇ Κισσέσσῃ καλεμένην κρύβειν
 κατῆγε ταῖς Νύμφαις τὰ προτέλεια δύσεσσι· τότε δὲ
 c σιωδραμόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνοι συνελάμβανον
 αὐτὴν. Καὶ ὁ Στράτων ἔχετο τῆς παρθένου ἀνταγμι-
 βάνετο δὲ, ὡς ἐαυτός, ὁ Καλλιθέης οἱ μέρει, καὶ οἱ οὐδὲν
 αὐτῇ ἕως ἔλθῃν ἡ παῖς ἐν χειρὶ τῷ ἀνθελκόντων δια-
 φαρῆσαι. Ὁ Καλλιθέης μὲν οὖν ὡς ἐχρήμα ἀφα-
 ρῆς ἐγένετο, ἔπε ἀφ' αὐτοῦ ἑαυτὸν, ἔπε φηγὰς
 ἀπελθὼν ἐκ τῆς Βοιωτίας· ὅς κ' ἔχε δ' οὖν τις ἐπεῖν
 ὅ, π' καὶ ἐπιπύδει. Ὁ δὲ Στράτων φανερώς ἔπιχετ-
 ἐσφαξεν ἑαυτὸν τῇ παρθένῃ.

β.

D Φίδων τις τῇ Πελοποννησίῳ ἔπιπυθήμενος ἀρχῇ, τὴν
 Ἀργίαν πόλιν τὴν πατρίδα τῇ ἑαυτῷ ἡγεμονεύειν τῷ
 λοιπῶν βελόμνος, ὡς αὐτὸν ἐπέβλασε Κορινθίοις πέμ-

• C. 10. φιδων] Ita B. constanter: E. Venet. φιδων. Vulgo, φιδων. Mox τῶν
 mutem in τῇ.

missis qui sparsim apud istos
 abderentur, in insidiis latuit:
 dum virgo ad fontem Cissoë-
 sam majorum more descen-
 dens proteleia, quæ initiativa
 nuptiarum sunt sacra, faceret.
 Ibi concursu ex insidiis facto
 eam corripuerunt, ipso virgi-
 nem tenente Stratone. Ab
 altera parte Callisthenes cum
 suis manum iniecit, quod co-
 gitatu facile est: puella inter
 eam concertationem non ob-
 servantibus qui hac illac rapta-

VOL. IV.

bant, periit. Callisthenes su-
 bito amissus fuit, neque dicere
 quisquam potuit quid ei acci-
 disset: sive mortem sibi ipse
 conscivit, sive exilii causā
 Bœotiam deseruit. Strato pa-
 lam super virgine seipsum ju-
 gulavit.

II.

Phido quidam Argivus, cum
 hoc moliretur, qui patria ip-
 sius in alias omnes Pelopon-
 nesi civitates imperium obti-
 neret, primum insidias teten-

H

φας γὰρ ἤτοι παρ' αὐτῶν παύσας χάλας, τὸς ἀπὸ
 διαφύροντας καὶ ἀνδρεία· οἱ δὲ πέμπτοι τὸς χάλας, φρα-
 τήρην αὐτῶν ἀποδείξαντες Δέξανδροι. Ἐν τῷ δ' ἔχον ὁ
 Φείδων ἐκτίσασθαι τούτοις, ἵν' ἔχῃ Κόρινθον ἀποστήσας,
 καὶ τῇ πόλει χρύσειον. (περίερχομα γὰρ τὸ πρὸ ὅτι
 εἴρατον ἔστασθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου) τὸ πρῶτον ἀν-
 ἔθετο τῶν ἐταίρων πόλιν. Ἦν δὲ καὶ Ἀβρόν ἐν αὐτοῖς ἕ-
 τος δὲ ξένος ὢν ὁ Δεξάνδρην, ἔφρασεν αὐτῷ τὸ ἐκτελεῖν.
 Καὶ ὅπως οἱ μὲν Φλιάσιοι πρὸς τὸ ἐκτελεῖν εἰς τὴν Κόρινθον
 ἐστάθησαν· Φείδων δὲ ἀναυρεῖν ἐπαυρῆτο τὸ ἀποδύνασθαι, καὶ ἐπι-
 μελῶς ἐζήτει. Δείσας δ' ὁ Ἀβρόν φεύγει εἰς Κόρινθον,
 ἀναλαβὼν τὸ γυναικα καὶ τὸς οὐκ ἔχον, οὗ Μελίσσου χάριν
 πρὸς τῆς Κορινθίαν χώρας ἔργα καὶ πάντα γενήσας, Μέ-
 λισσον παρσηνέρευσεν, ἀπὸ τῷ τόπῳ ὀνομαζόμενον αὐ-
 τῷ. Τὸν δὲ τῷ Μελίσσῳ ὑπὸς Ἀλκιμένην γένετα, καλ-
 λιστος καὶ σαρφενέστατος τῶν ὀμολόγων, οὗ πρῶτος μὲν

Ε, α. Φλιάσιοι] Rofte Mss. χίλιμ.

dit Corinthiis. Itaque misit,
 qui ab iis peterent adolescen-
 tes mille, vigore et fortitudine
 praestantes: iique hos mise-
 runt, duce Dexandro. In a-
 nimo habebat Phido istos per
 fraudem opprimere, ut Corin-
 thum viribus divinitam eo
 facilius occuparet, opportu-
 nissimam eam rationem to-
 tius Peloponnesi futuram: et
 rem cum quibusdam sociis suis
 communicavit, inter quos erat
 Abro. Hic Dexandro, rem opo-

ruit. Sic mille isti ante tem-
 pus opprimendis ipsis consti-
 tutum, Corinthum evaserunt.
 Phido autem magno studio
 inquirebat, quis consilium hoc
 ipsius prodidisset. Ideo sibi
 metuens Abro, Corinthum
 profugit, assumpta uxore et ser-
 vis, inque pago quodam Co-
 rinthiaco consedit, cui nomen
 erat Melissus. Ibi sibi filium
 natum, a loco Melissum dixit.
 Hujus ergo Melissi filius Ac-
 taeon formae venustate et pu-
 dicitia omnes suos aequales su-

ἐγένετο ἐραστή, ἀγαφέντος δὲ Ἀρχίας, γένος μὲν ὦν
 τῷ τῷ Ἡρακλειδῶν, πλῆτ' δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ δυνάμει
 λαμπρότατος Κορινθίων. Ἐπεὶ δὲ πείθειν οὐκ ἰδύνα-
 το τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συναρπάσαι τὸ μει-
 ρέκιον, ἐπαιώμασεν ὅτι τ' οἰκίαν τῷ Μελίῳ, πλῆθος
 ἐπαρμόμιος καὶ φίλων καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγειν τ' παῖδα
 ἐπικρατοῦ ἀντιποικιμῶν δὲ τῷ πατρὸς καὶ τῷ φίλων,
 ἐπειδραμόντων δὲ καὶ τῷ γετόνων καὶ ἀνελκόντων, ἀν-
 θελάμομος ὁ Ἀκταίων διεφάρη καὶ οἱ μὲν ἔπως ἀπε-
 773 χόρην. Μελίσιος δὲ τὸν νεκρὸν τῷ παιδὸς εἰς τιμὴν ἀγο-
 ρῆν τῷ Κορινθίῳ ὀδυρομένους, ἐπεδέκνυε, δύναι ἀ-
 παγεῖν ὡς τ' αὐτὰ πειράζαντων οἱ δὲ πλέον ὄδον
 καὶ τὸν ἄνδρα ἤλεον. Ἀπερχατος δὲ ἀναχωρήσας παρ-
 εφύλασσε τ' πανήγυριν τ' Ἰσθμίων ἀναβάς τε ὅτι τ' ἔ
 Πισιδῶνος νεῶν, κατεβόα τῷ Βακχιδῶν, καὶ τιμὴ τοῦ

F. 2. συναρπάσαι] Forte, συναρπάσαν. Vulgatum Steph. habuit a Leonico.
 Nam Ald. Baf. B. E. P. συναρπάσας. Schott. T. V. B. συναρπά-
 σασθαι.

A. 5. τῶν Ἰσθμίων] Sic B. Vulgo, τῷ Ἰσθμίων.

peravit: amatusque est a plu-
 rimis, maxime Archia, qui
 genus ab Heraclidis ducens,
 opibus et potentia reliquis an-
 teibat Corinthiis. Is cum Ac-
 tæoni non persuaderet ut sibi
 se daret, vi rapere puerum ag-
 gressus, comestatum venit ad
 Melissi domum, amicorum et
 servorum turba stipatus: re-
 luctantibus autem patre et a-
 micis, ac vicinis quoque ac-
 currentibus, et eripere pue-
 rum nitentibus, Actæon, dum

utraque pars ad se eum trahit,
 interit: Archias cum suis ab-
 eunt. Melissus cadaver filii
 in Corinthiorum forum cum
 attulisset, atque ostentasset et a
 flagitii auctoribus ut poenæ
 exigenter petiisset, a magis-
 tratu nihil aliud quam quod
 est ejus miseritum, abstulit.
 Re ergo infecta digressus, Isth-
 micum conventum expecta-
 vit: ibi consensa Neptuni
 ara, Bacchiadas infectatus ver-
 bis, patrisque sui Abronis

πατὴρ Ἀβρωνος εὐεργασίαν ὑπεμίμησθε· τὺς τε θεὸς
 ὀφθαλμοσάμνος, ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῆς πετρῶν. Μετ'
 οὐ πολὺ δὲ αἰχμὸς καὶ λομὸς κατασάμβασι πύλιν
 πόλιν· καὶ τῷ Κορινθίῳ πρὸ ἀπαλλαγῆς λησμονῆσαι, B
 ὁ θεὸς ἀνείλε, μῆνιν ^{ἐκ} Πρῶτου, ὅς κ' ἀνήσποντος ἕως
 ἀντὶ τὸν Ἀχταίωνος θάνατον μετέλθοιεν. Ταῦτα πυθό-
 μνος Ἀρχίας (αὐτὸς γὰρ θεοῦ ἦν) εἰς μὲν τὴν Κό-
 ρινθον ἐκὼν ἐκ ἐπανήλθε, πλεύσας δ' εἰς πύλιν Σι-
 κελίας, Συρακούσας ἔκτισεν· πατὴρ δὲ γινώσκων ἐν-
 ταῦθα θυγατέρα διδοῖν Ὀρτυγίας τε καὶ Συρακούσας,
 ὑπὸ τῷ Τηλέφῳ δολοφρονεῖται, ὃς ἐργάζει μὲν αὐτῷ
 παρθένον, νεὸς δὲ ἀφηγέμενος, σπυρίπλευσεν εἰς Σι-
 κελίας.

γ'.

Ἀνὴρ πέντης, Σκέδατος τὸνομα, κατὰ Λεῦκτρα·
 ἔτι δὲ κώμον τῆς τῷ Θεσπιῶν χώρας· τότε θυγα-
 τὲρες γίνονται δύο· ἐχελῶντο δὲ Ἰππὼ καὶ Μιλητία, H, C

beneficio commemorato, deos
 comprecatus, de saxis sese pro-
 jecit. Paulo post Corinthios
 siccitas et pestis invaserunt:
 cumque consulissent de libe-
 ratione mali oraculum, misso
 ad eam rem ipso Archia, re-
 spondit deus, iram esse Nep-
 tuni, non cessaturam, donec
 Aetæonis mortem ulcisceren-
 tur. Hoc ubi audivit Archias,
 ultro sibi exilium a Corintho
 indixit, et in Siciliam navi-
 gavit, ac Syracusas condidit.

Ibi cum duas filias genuisset,
 Ortygiam et Syracusam, per
 fraudem a Telepho necatus
 est, quo abusus ad foedam fu-
 erat libidinem, et qui navi
 præfectus una in Siciliam na-
 vigaverat.

III.

Pauper quidam homo, no-
 mine Scedafus, Leuctris habi-
 tavit, qui est Thespienfis re-
 gionis exiguus vicus. Filiae
 huic fuerunt duæ, Hippo et
 Miletia: ab aliis Theano et

ὡς πνεῖ, Θεανὴ καὶ Εὐξίππη· ἡ δὲ χρηστὸς ὁ Σκέ-
 दाτος, καὶ ταῖς ξένοις ὀπιτήδειος, καὶ περ ὃ πολλὰ κε-
 τημένος. Ἀφικομένους οὖν πρὸς αὐτὸν δύο Σπαρ-
 πάτας νεανίας ὑπεδέξατο πρηνέως· οἱ δὲ, τῶν
 παρθένων ἡγούμενοι, διεκωλύοντο πρὸς τιλὸν τόλμαν
 ὑπὸ τῆς τῷ Σκεδάτῳ χρηστότητος. Τῇ δ' ὑπερβία
 Ποσειδὸς ἀπήνεσαν· αὐτῇ γὰρ αὐτοῖς πρὸς ἔλκετο ἡ ὁδὸς· καὶ
 τῷ γὰρ χρυσάμνοι παρὲν ὧν ἐδίοντο, πάλιν ἐπαγήσαν
 ἑαυτοὺς, καὶ χροῦντες ἀφ' αὐτῆς Βοιωτίας, ἐπέστησαν πάλιν
 τῇ τῷ Σκεδάτῳ οἰκίᾳ. Ὁ δὲ ἐτύγγαλεν οὐκ
 ὀπιδήμιων ταῖς Λεύκτρεις, ἀλλ' αἱ θυγατέρες αὐτῶν ὑπὸ
 τῆς σωήδους ἀγωγῆς τῆς ξένης ὑπεδέξαντο. Οἱ δὲ
 καταβρόντες ἐρημὸς τὰς κόρας, βιάζονται· ὁρῶντες δὲ
 αὐτὰς κατ' ὑπερβολὴν τῇ ὕβρει χαλεπαινέσας ἀπ-
 εἵπεναι, καὶ ἐμβαλόντες ἐς πύργον ἀπηλλάγησαν.
 Ἐπακλῶν δὲ ὁ Σκεδάτος τὰς μὲν κόρας οὐχ ἑώρα,
 πάντα δὲ τὰ χαλεπφθέντα εὐρίσκει σῶα, καὶ τῷ πατρί-

C. 2. Εὐξίππη] Sic B. E. Venet. P. Xyl. Vulgo, Εὐξίππη.
 D. 1. αὐτῶ] Sic B. E. Ald. Baf. Xyl. Mez. Vulgo, αὐτῶς.

Euxippa nominantur. Ipse Scedafus vir erat bonus, et hospitalis, quanquam tenui fortuna. Ergo ad se venientes duos Spartanos juvenes, comiter hospitio excepit, qui amore puellarum correpti, audere tamen aliquid bonitate Scedasi fuerunt prohibiti. Postridie ad Pythium oraculum, quo iter instituerant, profecti sunt: cumque deum de iis quæ statuerant consultuissent, rursus per Bœotiam itinere

facto in Scedasi domo diverterunt. Aberat tum Leuctris Scedafus: ejus filia, sicut consueverant, hospites exceperunt: ii solas naçti puellas, per vim vitiaverunt: cumque eas viderent hanc contumeliam iniquissime ferre, interfectas in puteum quendam abjecerunt, itaque discesserunt. Domum reversus Scedafus, filias nusquam videns, omnia alia quæ reliquerat salva inveniēns, expedire se ex hac re

ματι ἡπόρει, ἕως τῆς κυνὸς κυζομένης, καὶ πολλάκις μὲν
 προστεταχούσης πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ δὲ αὐτῆς εἰς τὸ φρέαρ
 ἐπαιούσης, ἔκαστην, ὅπερ ἰὺ, καὶ τὴν θυγατέρα τὰ νεκρὰ
 ἔτιος ἀνιμῆσται. Πυθόρμος δὲ ὡς τῆς γυναικὸς
 ὅτι ἴδμεν τῇ χθρὲς ἡμέρᾳ τῶς καὶ πάλιν καταχθρῆας
 ἐκ' αὐτῆς Λακεδαιμονίους εἰσόντας, συνβάλετο τὴν
 πρᾶξιν ἐκείνην, ὅτι καὶ πάλιν συνεχῶς ἐπῆσαν τὰς
 κόρας, μαχαρίζοντες τῶς γαμήσοντας. Ἀπὸν εἰς Λα-
 κεδαίμονα, τοῖς Ἐφόροις ἐντολῶντος· γυνόρμος δὲ ἐν
 τῇ Ἀργολαίᾳ, κατὰς καταλαμβαίνουσι, εἰς πανθαυῶν
 κατήχθη· κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ προσβύτης τις ἔτε-
 ρος, τὸ γένος ἔξ Ὀρεῶν πόλεως τῆς Ἐπικαπίδος· οὗ
 γενάξαντος καὶ Λακεδαιμονίων ἀρσὲς ποιημένη, ἀκούσας
 ὁ Σκῆδατος, ἐκωλάνετο ἡ κακὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων
 πεποιθὲς εἶναι. Ὁ δὲ δαγῆτο εἰς ὑπῆκοος μὲν ὅτι τῆς
 Σπάρτης, πεμφθεὶς δὲ εἰς Ὀρεὸν Ἀριστόδημος ἀρμοστής

E. 4. Ἀπὸν] Forte excidit subjuncta particula ὅν.

nequibat: tandem cane mus-
 sitante et subinde ad ipsum
 accurrente, atque ab ipso ad
 puteum redeunte, id quod res
 erat, suspicatus, inventa ibi
 filiarum cadavera exhaustit.
 Cumque e vicinis cognovisset,
 visos pridie fuisse in do-
 mum ipsius intrantes Lacedæ-
 monios eos, quibus etiam pri-
 dem hospitium dedisset, con-
 jecit hoc ipsorum esse facinus;
 quod tunc etiam perpetuo pu-
 ellas laudassent, beatosque præ-
 dicassent, quibus esse nupturæ

essent. Ergo Spartam con-
 tendit, Ephoris rem significa-
 turus. Cum in Argolicam
 pervenisset, nocte ingruente
 in cauponam quandam diver-
 tit. Eodem tum venit etiam
 quidam senex, Orei Hestiza-
 tidis in Eubœa civis. Hic
 cum ingemuisset, diraque La-
 cedæmoniis esset imprecatus;
 Scedatus hoc audiens, quæsi-
 vit quidnam mali a Spartanis
 accepisset. Tum senex ita rem
 narravit. Sum, inquit, Spar-
 tanorum subditus: sed missus

ἔπειτα Λακεδαιμόνιον, ὁμότητα καὶ ὁμοθυμίαν ὅτι-
 δέξατο παλλὴν ἔρχομαι γὰρ, ἔφη, τῷ ἐμῷ παιδὶ,
 ἵππεδ' ἢ πύδην ἀδύνατον ἦν, ἐπιχείρει βιάσασθαι καὶ
 ἀπάγειν αὐτὸν τῷ παλαίεσσι· καλύοντος δὲ τῷ παιδο-
 τῆρι, καὶ νεανίσκων παλλῶν ἐκδοηδόντων, ὁδὸν ἄρῃμα
 ὁ Ἀριστόδημος ἀπὸ χύρῃ τῇ δ' ὑπερῆα πληρώσας
 πέτρῃ, σιμῆρας τὸ μεσάκιον, καὶ ἔξ' Ὀρεῶν ἀφ' αὐτῶν
 σαις εἰς τὴν περὶ αὐτῶν, ἐπιχείρει ὑβρίσαι, οὐ συγχωρῶντα
 774 δ' αὐτὸν ἀποσφάζει· ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὀρεῶν εὐ-
 οχέῃ· ἐγὼ δὲ ἔφθην τὸ πρᾶχθ' ἐν πυλῶνι, καὶ τὸ
 σῶμα κηδύσας, παρεγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ τοῖς
 Ἐφόροις ἐπετύγχανον· οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποίησαν. Σκέ-
 δαστος δὲ τοῦτο ἀκούων, ἀθύρῃς διέκειτο, ὑπολαμβάνων
 ὅτι ἔδ' αὐτῷ λόγον τινὰ ποιήσονται οἱ Σπαρτιάται· οὐ
 μένει τε τὴν οὐκ εἶναι διηγήσατο συμφρονὲς πρὸ ξένου· ὁ
 δὲ παραχέλει αὐτὸν μηδὲ ἐντυχῆν τοῖς Ἐφόροις, ἀλλ'
 ὑποσέφοντα εἰς τὴν Βοιωτίαν κίπσαι τῷ θυγατρὶ τῷ

ab eis Aristodemus, qui Ore-
 um gubernaret, crudeliter ad-
 modum ac nefarie egit. Nam
 amore filii mei captus, cum
 ei persuadere vitium nequiret,
 vim inferre aggressus est eum-
 que e palestra abripere: re-
 sistente autem paedotriba, et
 multis adolescentibus ad opem
 filio ferendam accurrentibus,
 tunc quidem discessit: post-
 ridie autem triremi instructa
 filium illum meum arreptum
 in ulteriorem continentem tra-
 jecit: ibique libidini ipsius re-
 luctantem cum jugulasset, O-

reum reversus convivium ce-
 lebravit. Ego, qui mature
 quid actum esset rescivissem,
 corpus filii humavi, Spartam-
 que profectus, rem ad Epho-
 ros retuli: sed illi facinoris
 ejus nullam habuerunt ratio-
 nem. Hæc narratio Scedasi
 animo mœstitiam attulit, sus-
 picanti suam quoque causam
 Spartanis curæ non futuram:
 suam interim calamitatem se-
 orsum hospiti narravit: is ei
 hoc consilii dedit, neutiquam
 appellaret Ephoros, sed in
 Boeotiam reversus, filiabus so-

τάρον. Οὐκ ἐπέμετο δὲ ὅμως ὁ Σκέδαφος, ἀλλ' εἰς
 τὴν Σπάρτην ἀφικόμενος, τοῖς Ἐφόροις ὀνυχόχαι·
 ὧν μὴδὲν προσεχόντων, ὅτι τὰς Βασιλέας ἔταμ, καὶ ἀπὸ
 τούτων ἐκάτω τῇ δημοτικῇ προσὼν ὠδύρετο· μὴδὲν δὲ
 πλέον ἀνύων, ἔδει αἰετὸς μέσης τῆς πόλεως, ἀνατείων
 πρὸς ἥλιον τὰ χεῖρε, αὐτῆς δὲ τὴν γῆν τύπῳ ἀνεκα-
 λῦτο τὰς ἐρινύας, καὶ τέλος αὐτὸν τῷ ζῆν μετέστη.
 Ἰστέον γε μὴν χρόνον δίκας ἔδωσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 Ἐπειδὴ γὰρ τῷ Ἑλλεύων ἀπάντων ἦρχον, καὶ τὰς πό-
 λεις φρεσὶς κατειλήφεσαν, Ἐπαμεινώνδας ὁ Θεβαῖος
 παῖτον μὲν τὸ παρ' αὐτοῦ φρεσὶν ἀπέφαξε. Λακεδαί-
 μονίαν δὲ ὅτι τότε πόλεμον ἔξεργάζοντο, ἀπῆλθον οἱ
 Θεβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεύκτρα, ἀσπόμενοι τὸ χεῖρον, ὅτι καὶ
 πρῶτον ἐπαύῃα ἡλευθερώθησαν, ὅτε Ἀμφικτύων ὑπὸ
 Σθηνέλῃ φυγὰς ἐλθεὶς εἰς τὴν Θεβαίαν ἀφάετο πόλιν,
 καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρος λαβὼν, ἔπαυσε τὸν δασιμόν,

C. 5. Χαλκιδεῦσιν] Sic B. et vers. Xyl. Vulgo, Χαλκιδεῖς.

pulchrum conderet. Scedafus
 non obtemperavit, sed Spar-
 tam profectus rem ad Epho-
 ros detulit, iisque animum non
 advertentibus, ad Reges ac-
 cessit, atque ab his digressus
 quemvis popularium accedens,
 suam miseriam deploravit.
 Tandem cum nihil ageret,
 per mediam discurrit urbem,
 manusque ad Solem intendens,
 ac rursus terram iis feriens,
 evocavit Furias, ac sibi deni-
 que mortem conscivit. Ve-
 rum enimvero postea poenas
 lucrunt Lacedæmonii. Cum

enim in omnes Græcos impe-
 rium occupavissent, et urbi-
 bus præsidia imposuissent:
 primum apud suos collocatum
 præsidium Epaminondas The-
 banus interfecit: deinde, cum
 ea de caussa Lacedæmonii
 bellum intulissent, occurrerunt
 ad Leuctra Thebani, moti o-
 mine loci: nam et ante ibi
 fuerant liberati, quo tempore
 Amphictyon extorris a Sthe-
 nelo factus Thebas venit, eos-
 que inveniens Chalcidenibus
 stipendiarios, interfecto Rege
 Euboensium Chalcodonte, a

Χαλκιδόντα ἡ βασιλέα ἡ Εὐβοέαν ἀπατεῖνας. Συν-
 ἔει δὲ Λακεδαιμονίαν ἵπται παντελῇ γενέσθαι περὶ
 αὐτὸ τὸ μῆμα τῷ Σκεδάσῳ θυγατέραν. Φασὶ δὲ τὸ
 τῆς μάχης, Πελοπίδῃ ἐν τῷ στρατηῶν τῷ Θηβαῖος
 στρατεύματος, ὅττι σιμείοις πόνι ἐ χαλῶς κρινομένοις
 D δουλοδομήν, Σκεδάσῳ ὀπίσθῃσι χετὰ τὰς ὕπνες, παρ-
 ρῆν κελύοντα, ὥρηνεσθαι ὅς εἰς Λεῦκτρα Λακεδαί-
 μονίους, αὐτῇ τε καὶ ταῖς θυγατέρας δόνοντας δίκας, περὶ
 μᾶς δ' ἡμέρας ἢ συμβαλεῖν ταῖς Λακεδαιμονίοις, πῶ-
 λον ἐκέλευεν ἵπκῃ λευκὸν ἔταμον ὥρῃ τῷ τάφῳ τῷ
 παρῆκον σφαγιάσθαι τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἐπὶ τῇ Λα-
 κεδαιμονίαν στρατοδομήν ἐν Τεγῇ, εἰς Λεῦκτρα
 πέμψαι τὰς ἐξετάσσοντας περὶ τῷ τάφῳ τῷ, καὶ συ-
 νόμοις ὥρῃ τῷ ἐγγυρίαν, παρρῶντα ἢ στρατὸν ἐξ-
 αγαγεῖν καὶ νικῆσαι.

C. 10. καλῶς] Forte, καλῶς, cum verf. Xyl. et Bryan. Vitar. T. ii. p. 675.
 D. 5. λευκὸν] Sic B. E. P. Ald. Baf. Xyl. Vulgo, λευκῷ.

tributo absolvit. Evenit au-
 tem, ut omnino succumberent
 in proelio Lacedæmonii apud
 ipsum filiarum Scedasi monu-
 mentum. Traditum est ante
 illum conflictum, Pelopidæ
 uni de ductoribus Thebani
 exercitus, ob quædam ostenta
 quæ ipsi non admodum viden-
 rentur prospera, de auspiciis
 sententiis perturbato in somnis
 addituisse Scedasum, horten-
 tem ut bono esset animo: nam
 Lacedæmonios eo ad Leuctra

venire, ut Scedaso ejusque fi-
 liabus poenas pendant: et jus-
 sisse, ut ea die quæ pugnam
 esset antegressura, pullum e-
 quinum album ad virginum
 sepulchrum immolaret: Pello-
 pidam, adhuc Lacedæmoniis
 apud Tegeam castra habenti-
 bus, misisse qui de eo sepulchro
 explorarent: cumque rem ita
 habere ex ejus loci incolis ac-
 cepisset, confirmato animo ex-
 ercitum in aciem produxisse,
 victoriaque esse potitum.

τάρον. Οὐκ ἐπέειπετο δὲ ὅμως ὁ Σκέδασος, ἀλλ' εἰς
 τὴν Σπάρτην ἀφικόμενος, τοῖς Ἐφόροις ἐπηγγέλλει·
 ὅν μιν πρῶτον πρῶτον, ὅτι τὴν Βασιλείαν ἔσται, καὶ ἀπὸ
 τῶν ἐκείνων τῶν δημοτῶν πρῶτον ὠδύρετο· μὴ δὲ
 πλέον ἀνύων, εἴθι ἀφ' ἐμοῦ τῆς πόλεως, ἀνατίνοι
 πρῶτος ἥλιον τὰ χεῖρε, αὖθις δὲ τὴν γῆν τὴν ἑλπίαν ἀνεπα-
 λῆτο πᾶς ἐρινύας, καὶ τέλος αὐτὸν τῷ ζῆν μετέστη.
 Ὑγέρω γε μὴν χρένω δίχας ἔδωσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 Ἐπειδὴ γὰρ τῷ Ἑλλεύων ἀπάντων ἦρχον, καὶ τὰς πό-
 λεις φρεσὶ κατελήφεσαν, Ἐπαμεινώνδας ὁ Θηβαῖος
 πρῶτον μὲν τὸ παρ' αὐτῷ φρεσὶ ἀπέσφαξε. Λακεδα-
 μονίῳ δὲ ὅτι τῷ πόλεμον ἔξεργάζοντο, ἀπῆλθον οἱ
 Θηβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεῦκτρα, ἀσπόμενοι τὸ χάριον, ὅτι καὶ
 πρῶτον ἐπαύθη ἡλευθεράθησαν, ὅτι Ἀμφικτύον ὑπὸ
 Σθένει φηγὰς ἐλαθεῖς εἰς τὴν Θηβαίαν ἀφάετο πόλιν,
 καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρος λαβὼν, ἔπαυσε τὸν δασιμόν,

C. 5. Χαλκιδεῦσιν] Sic B. et vers. Xyl. Vulgo, Χαλκιδεῖς.

pulchrum conderet. Scedafus non obtemperavit, sed Spartam profectus rem ad Ephoros detulit, iisque animum non advertentibus, ad Reges accessit, atque ab his digressus quemvis popularium accedens, suam miseriam deploravit. Tandem cum nihil ageret, per mediam discurrit urbem, manusque ad Solem intendens, ac rursus terram iis feriens, evocavit Furias, ac sibi denique mortem conscivit. Verum enimvero postea poenas lucrunt Lacedæmonii. Cum

enim in omnes Græcos imperium occupavissent, et urbibus præsidia imposuissent: primum apud suos collocatum præsidium Epaminondas Thebanus interfecit: deinde, cum ea de causa Lacedæmonii bellum intulissent, occurrerunt ad Leuctra Thebani, moti omne loci: nam et ante ibi fuerant liberati, quo tempore Amphictyon extorris a Stenelo factus Thebas venit, eosque inveniens Chalcidenſibus stipendiarios, interfecto Rege Euboensium Chalcodonte, a

Χαλκιδόντα ἡ βασιλέα τῇ Εὐβοέει ὑπατεύειν. Συν-
 ἔει δὲ Λακεδαιμονίαν ἦλθαι παντὶ γένεσθαι πρὸς
 αὐτὸ τὸ μῆμα τῷ Σκεδάσῃ θυγατέρα. Φασὶ δὲ πρὸ
 τῆς μάχης, Πελοπίδῃ ἐν τῷ στρατηγῶν τῷ Θηβαίων
 στρατεύματος, ὅτι σημείοις ποτὶ καλῶς κρινομένοις
 ὁ Δορυβομόνῃ, Σκεδάσῳ ὀκτιῆσαι κατὰ τὴν ὑπῆλθε, παρ-
 ῖον κελύοντα, ὡς αἰνέσθαι ὃ εἰς Λεῦκτρα Λακεδαί-
 μονίους, αὐτῷ τε καὶ ταῖς θυγατέρεσι δόνοντας δάρας, πρὸ
 μῆας δ' ἡμέρας ἢ συμβαλεῖν ταῖς Λακεδαιμονίοις, πῶ-
 λον ἐκέλευεν ἵπκῃ λευκὸν ἔταμον ὡς καὶ τῷ τάφῳ τῷ
 παρῆεν σφαγάζεσθαι τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἐπ' ἧς Λα-
 κεδαιμονίαν στρατοβομόνῃ ἐν Τεγῇ, εἰς Λεῦκτρα
 πέμψαι τὴν ἑταίροντας πρὸς τῷ τάφῳ τῷ, καὶ συ-
 γόμοις ὡς τῷ ἐγγυρίαν, παρῶντα ἢ στρατὸν ἑ-
 αγαγεῖν καὶ νικῆσαι.

C. 10. καλῶς] Forte, καλῶς, cum vers. Xyl. et Bryan. Vitar. T. ii. p. 675.
 D. 5. λικῶς] Sic B. E. P. Ald. Baf. Xyl. Vulgo, λικῶς.

tributo absolvit. Evenit au-
 tem, ut omnino succumberent
 in proelio Lacedæmonii apud
 ipsum filiarum Scedasi monu-
 mentum. Traditum est ante
 illum conflictum, Pelopidæ
 uni de ductoribus Thebani
 exercitus, ob quædam ostenta
 quæ ipsi non admodum vide-
 rentur prospera, de auspiciis
 sententiis perturbato in somnis
 additisse Scedasum, horten-
 tem ut bono esset animo: nam
 Lacedæmonios eo ad Leuctra

venire, ut Scedaso ejusque fi-
 liabus pœnas pendant: et jus-
 sisse, ut ea die quæ pugnam
 esset antegressura, pullum e-
 quinum album ad virginum
 sepulchrum immolaret: Pello-
 pidam, adhuc Lacedæmoniis
 apud Tegeam castra habenti-
 bus, misisse qui de eo sepulchro
 explorarent: cumque rem ita
 habere ex ejus loci incolis ac-
 cepisset, confirmato animo ex-
 ercitum in aciem produxisse,
 victoriaque esse potitum.

δ'.

Φῶκος Βοιωτός μὲν ἐὺ πρὸ γένει· ἐὺ γὰρ ἔκ τ' Ἐκλείσαντος· πατὴρ δὲ Καλλιρῶς, ἡλένη τε καὶ σφροσύνη διαφρεύσης. Ταῦτ' αὖ ἐμπτεύοντο παῖδά τρι-
άκοντα εὐδοκίμωτατοι εἰς Βοιωτίαν· ὃ δὲ Φῶκος ἄλλας
ἢ ἄλλων ἀναβολὰς τῇ γάμῳ ἐπαῖετο, φοβούμενος μὴ
βιασθῆναι, τέλος δὲ ληπαρεύσαν ἐαίνειν, ἥξειν ὅτι πρὸ
Πυθίῳ ποιήσασθαι τίλῃ ἄρεσιν. Οἱ δὲ πρὸς τὸν λόγον
ἐχαλέπηναι, καὶ ὀρμήσαντες ἀπέκταναν τὸν Φῶκον· οὗ
δὲ πρὸ θορύβου ἡ κόρη φυγεῖν ἔπειτα ἀφ' ἧς χώρας
εἰδόμενον δὲ αὐτῷ οἱ νεανίαι ἢ δὲ ἐντυχῶσα γεωργῶν
εἰς ἄλλῃ σῖτον σιωπῶντες, σιστηρίας ἔπαυε παρ' αὐτῇ·
ἀπέκρυψε γὰρ αὐτῷ οἱ γεωργοὶ εἰς τὸ σίτω. Καὶ
ἔπειτα παρῆξαι μὲν οἱ δικάοντες· ἢ δὲ ἀφισπασθῆναι, ἐφύ-
λαξε τὴν τῇ Παμβοιωτίαν ἑορτῇ, καὶ τότε εἰς Κορῶ-

E. 2. Κλείσαντος] Kyl. Γκλίσσαντος e Strabon. et Steph. Byz.

IV.

Phocus Bœotius erat, Glifante urbe natus. Habuit is filiam Callirhoen pulchritudine, juxtaque pudicitia præstantem. Hujus conjugium expetebant triginta juvenes et tota Bœotica juventute nobilissimi. Phocus cum alias ex aliis dilationes nuptiarum fecisset, a vi sibi metuens, tandem, illis urgentibus, postulavit ut Apollini Pythio iudicium sponsi filię deligendi permitterent. Illi indigne ferentes hanc ejus orationem,

facto impetu hominem interfecerunt. Virgo in eo tumultu effugit, ac per regionem istam se proripuit, insequentibus ipsam juvenibus: cum autem incidisset in rusticos frumentum in horreo componentes, ab iis servata est: occultaverunt enim eam in frumento: itaque ii qui insequabantur, transvecti sunt cursu. Sic servata, præstolata est tempus solennis omnium Bœotorum conventus, quæ Pambœotia vocantur: quod ubi appulit, Coroneam pro-

πιας ἐλθῶσα, ἡέτις χεράζεται ἐπὶ τῷ βασιλῇ τῆς Ἰωνί-
 νας Ἀθηνᾶς, καὶ τῷ ἡγεμόνι τῆς Ὀρχομενίας διη-
 γῆτο, πῶ, πὲ ἐλάττω ὄνομα καὶ τῷ πατρίδα σημαίνουσα.
 Ἦλθεν οὖν οἱ Βοιωτοὶ τῷ πᾶσι, καὶ τὰς νεαύας
 ἠανάκτου· οἱ δὲ, ταῦτα πυθόμενοι, εἰς Ὀρχομενὸν
 καταφεύγουσι. Οὐ δὲ Ὀρχομενὸν δὲ αὐτοὺς ἦ Ὀρχομενίαν,
 775 πρὸς Ἰππύτας ἐσώρμησαν· κόμην δὲ ἡ παρὰ τῷ
 Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θήβης καὶ Κορωνείας· οἱ δὲ
 ὑποδύχονται αὐτοὺς. Εἴτα πέμπουσι Θηβαῖοι ἕξαι-
 τῶντες τὸς Φόκας φονεῖς· τῷ δὲ ὃ δίδονται, ἐστράτευ-
 σαν μὲν μετὰ τῷ ἄλλων Βοιωτῷ, στρατηγόντος Φοίδου,
 ὅς τότε ἦ ἀρχὴν τῷ Θηβαῖον δέειπε· πολιορκήσαντες
 δὲ τῷ κόμῃ ὄχυρὸν ἔσαν, δῆμιν δὲ τῷ ἔδδον κρα-
 σήντην, τὸς μὲν φονεῖς ληρθένας κατέλυσαν, τὸς
 δ' ἐπὶ τῇ κόμῃ ἐμυδραποδίσαντο· κατασκάψαντες δὲ
 8 τὰ τάχην καὶ τὰς οἰκίας, δένεμιν τῷ χῶρον Θηβαῖοι

B. 1. Θηβαῖοι τι καὶ Κορωνεῖοι] Utrumque habet Xyl. posterius etiam B. E.
 Venet. P. Vulgo, Θηβαῖοι τι καὶ Κορωνεῖοι.

fecta supplex confedit in ara
 Itonizæ Minervæ, ac de scelere
 procorum conquesta est, no-
 mine et patria singulorum in-
 dicatis. Miserrati puellam Bœ-
 oti, succensuerunt procis. Hi,
 eo comperto, Orchomenum
 confugerunt: exclusique ab
 oppidanis, Hippotas contem-
 derunt, quod est oppidulum
 ad Heliconem inter Thebas
 et Coroneam situm. Ibi er-
 go fuerunt recepti. Miserunt
 deinde Thebani, qui dedī per-

cussiores Phoci juberent: cum-
 que non dederentur, expedi-
 tionem in Hippotas una cum
 aliis Bœotis fecerunt, duce
 Phædo tum Thebanorum
 prætorē: obfessoque oppidulo,
 quod munitionem erat, siti ho-
 stes in potestatem redegerunt.
 Proinde comprehensos homi-
 cidæ lapidibus obruerant: re-
 liquos Hippotenses in servi-
 tutem abduxerunt, murisque
 et domibus destructis, agrum
 inter Thebanos et Coronenses

τε καὶ Κορανέωσι. Φασὶ δὲ ναυτός, πρὸ τῆς ἀλάσσεως
 τῆς Ἰπποτάρχου, φασὶν ὅτι τῷ Ἐλαῖνος πολλάκις
 ἀκκοῦσθαι λέγοντός πινος, Πάρεμι· τὴς δὲ μητῆρος
 τὴς τριάκοντα τὸδε τὸ φῶνμα γνωρίζει ὅτι τῷ Φάκω
 αἰ· ἢ δὲ ἡμέραι κατελεύσθαι, τὸ εἰ Κλείσαντι μῆ-
 μα τῷ γέροντος κέραι φασὶ ρῆσαι· Φοῖδω δὲ πρὸ Θη-
 βάων ἀρχοντι καὶ στρατηγῷ ὅτι τῆς μάχης ἐπανόντι,
 ἀγελθῆναι θυγάτηρα γεγενημένην, ἀσπόμενοι πρὸς-
 αγορεύσαι Νουστράτιν.

ε'.

Ἄλκιππος τὸ μὲν γένος Λακεδαιμόνιος ἦν· γήμας
 δὲ Δαμακρίταν, πατὴρ θυγατέραν γίνεται δύο· συμβα-
 λῶν δὲ τῇ πόλει κέραια τε καὶ φράτιν ὅτε δέονται.
 Λακεδαιμόνιοι, ἐφρονήθη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτευομένης,
 οἱ τὴς Ἐφόρος ψαδέας λόχοι παραγαγόντες, ὡς Ἀλ-
 κίππου βελομένης τὴς νόμους κατελύσαι, φυγῇ πείθε-
 λον τὸν ἄνδρα. Καὶ ὁ μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Σπάρτης.

B. 7. τῷ Θεάλων] Sic Venet. P. Vulgo, τῶν Θεάλων.

B. 9. αἰετώμεν] Aut præmittendum ἔν, aut corrigendum ἀγελθῆσαν.

diviserunt. Ea nocte, quæ
 Hippotarum excidium præcef-
 sit, vocem ex Helicone cre-
 bro auditam tradunt dicentis,
Adsum: et procos illos tri-
 ginta intellexisse eam Phoci
 esse vocem: qua autem die
 lapidibus sunt obruti, monu-
 mentum senis Phoci Glifan-
 te positum, crocum stillasse:
 Phcedo etiam a pugna reverfo
 nuncium allatum de nata ipsi
 filiola, cui ominis gratia Ni-

costratæ nomen fecerit.

V.

Alcippus Lacedæmonius
 ex uxore Damocrita duas fi-
 lias suscepit. Is cum optime
 confuleret reipublicæ remque
 ex ejus usu gereret, ab ad-
 versæ factionis hominibus per
 invidiam apud Ephoros dela-
 tus fuit, iisque persuasum
 mendaci oratione, Alcippum
 leges convellere instituisse.
 Justius itaque solum vertere,

Δαμοκρίταν δὲ τὴν γυναικα μὲ τῆς θυγατέραν βολο-
 μῶνην ἔπεισεν τὰνδρὶ ἐκώλυον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑστίαν αὐτῆς
 ἐδήμωσαν, ἵνα μὴ εὐπορῶσι παρὸς αἱ παρθένοι. Ἐπεὶ
 δὲ καὶ ὡς ἐμνηστεύοντο τινες τὰς παῖδας ἀφ' τὴν τῆς
 πατρὸς ἀρετὴν, ἐκώλυσεν οἱ ἐχθροὶ ἀφ' ὑπερήφανος
 μὴ μνηστευθῆναι τινος τὰς κόρας, λέγοντες ὡς ἡ μήτηρ
 αὐτῆς Δαμοκρίτα πολλάκις εὔξατο τὰς θυγατέρας
 ταχέως γενῆσαι παῖδας, πτωχοὺς τῷ πατρὶ γενησο-
 μῶναι. Πανταχόθεν δὲ ἡ Δαμοκρίτα πειρασμοῖσιν,
 ἐτήρησεν τὴν πάνδημον εὐρτην, ὅτι ἡ γυνὴ αἶμα παρ-
 θένους καὶ οὐρείου καὶ νηπίου εἴορταζον, αἱ δὲ τὴν τέλιν,
 καὶ ἑαυτὰς ὅτι ἀνδρῶν μεγάλῳ διαπανύχιον ἕξινος
 τε ὑποζώσαντο, καὶ τὰς κόρας λαβῶσα νυκτὸς ἦλθεν
 εἰς τὸ ἱερὸν, χαρὸν παραφυλάξασα ὅτι ὅτι πᾶσαι τὸ μυσ-
 τήριον ἐπετέλεον ἐν τῷ ἀνδρῶνι καὶ κεκλεισμένῳ τῆς ἐν-
 σόδων ξύλῳ ταῖς θύραις πολλὰ προσήσασα, (ταῦτα
 δὲ ἦν εἰς τὴν τὴν εὐρτην θύσαν ὑπὸ ἐκείνων παρεσκευ-

Sparta abiit. Uxorem autem cum filiabus sequi maritum volentem magistratus retinuit, publicatis insuper Alcippi bonis, ne dos esset filiabus. Cum vero nihilominus essent qui eas ob patris virtutem ambi- rent, inimici edictum de non ambiendis eis impetraverunt, hoc causæ prætendentes, Damocritam sæπενυμερο opta- visse ut quamprimum filæ ip- sius filios parerent, ultores pa- ternæ injuriæ futuros. Ita un- dequaque circumscripta Da- mocrita, publicam expecta-

vit solennitatem, qua de more mulieres una cum virginibus, domesticis, et infantibus con- veniebant, matronæ autem procerum seorsim in androne seu conclavi quodam noctem festivam ducebant. Tum gla- dio succincta, una cum filia- bus in templum se contulit, observavitque id tempus, quo universæ in androne mysteria peragebant. Ibi aditibus oc- clusis, multa ad fores ligna congeffit, quæ fuerant ad ejus festivitatis sacrificium compa- rata, ignemque immisit. Vi-

ασμένα) πῦρ εἴηκε· σμιθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν
 βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε, καὶ
 ἐπ' ἐκείναις εἰαυτήν. Οὐαὶ ἔχοντες δὲ αἱ Λακεδαιμόνιοι
 ὅποιοι τὸν θυμὸν ἀπερείσονται, ἐκ τὸς ἄρων ἄρ' ἔσαν τῆς τοῦ
 Δαμοκρίτα καὶ τῶν θυγατέρων τὰ σώματα. Ἐφ' ᾧ
 μινώσαντος τῷ θεῷ, τὸν μέγα ἱερῶσι Λακεδαιμονίους
 σφαιρὸν ὀπτυνέειται.

ris autem ad restinguendum
 incendium accurrentibus, Da-
 mocrita filias, seque super eas
 jugulavit. Lacedæmonii cum
 non haberent in quem defæ-
 virent, cadavera Damocritæ

et filiarum extra fines proje-
 cerunt. Ob quod facinus
 irato deo, magnum illum ter-
 ræ motum Lacedæmonii im-
 missum fuisse narrant.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟΣΙ ΔΕΙ ΤΟΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟΣΙ ΔΕΙ ΤΟΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ.

PLUTARCHI

MAXIME CUM PRINCIPIBUS VIRIS PHILOSOPHO
ESSE DISSERENDUM.

ΣΩΡΚΑΝΟΝ ἐγκολπίσασθαι, ἢ φιλίαν τιμᾶν ἢ
μετιέναι καὶ παροδέχεσθαι καὶ γαργεῖν, πολλοῖς
μὲν ἰδίᾳ, πολλοῖς δὲ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμον καὶ ἔγκαρπον
γενησομένῳ, φιλοκάλων ὅστι καὶ πολιτικῶν καὶ φιλαν-
θρώπων, ὅχι, ὡς ἔνοι νομίζουσι, φιλοδόξων· ἀλλὰ καὶ
παιδαρίων, φιλοδόξος ὅστι καὶ παροδέης, ὁ φεύγων ἢ φο-

B. 1. Σωρκανὸν ἐγκολπίσασθαι.] Locus si quis alius corruptus, sic legitur in omnibus libris scriptis. Amiot. et Mez. priorem vocem mutant in ἔρωτα κοινόν. Baf. habet Λωρκανόν. Xyl. Λωρκανόν, ita vertens tamen ut reliquimus. T. V. καλόν, vel Σωρκανόν. Anon. Σώρκανον. Forte nec secunda vox sana. Pro τιμᾶν Ald. Baf. Xyl. E. G. Colleg. Nov. τιμᾶν Voff. nil in textu, in margine habet τιμαῖς: vulgatum τιμᾶν est in Anon. et marg. E. Reiskii Ἀρχόντων ἐγκολπίσασθαι ἢ τιμᾶν φίλων, non magis probo quam similes meae, hic omittendas conjecturas.

I. QUOD instituisti te in amicitiam Sorani in-
fluare, eamque amplecti et colere, quæ multis privatim, multis etiam publice sit utilis, atque frugifera futura:

rem facis honestatis, reipublicæ, humanitatisque studio homini convenientem: non, ut nonnulli opinantur, ambitioso. Etenim hoc potius verum est, ambitiosum esse, et

δέμνος ἀκῶσαι λιπαρὴς τῇ ἐν ἑσθίᾳ καὶ θεραπευ-
 πλῆς. Επεὶ δὲ φησὶ ἀνὴρ θεραπευτικός, καὶ φιλοσο-
 φίας δέμνος; Σίμων εἰ γένωμαί ὁ σκυτοτόμος, ἢ Διο-
 νύσιος ὁ γραμματικῆς, ἢ Περικλῆος ἢ Κἀπὼν, ἵνα
 μοι προσδιδάσκηται καὶ προσχεδίζῃ ὡς ὁ Σακεράτης
 ἐκείνοις. Καὶ Ἀρίστην μὲν ὁ Χῖος ἐπὶ πᾶσι διδάσ-
 κῶν τοῖς βυλομένοις, ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κακῶς ἀκάν,
 Ὡφελει, εἶπεν, καὶ τὰ θηρία λόγων σιυνέειν κηπητῶν
 πρὸς ἀρετὴν. Ἡμεῖς δὲ φιλῶμεθα τοῖς δυνάτοισι καὶ
 ἡγεμονικοῖς, ὥσπερ ἀγρίοις καὶ ἀνημέροις, γίνασκον σωφροσύνης;
 Οὐκ ἀνδριατοποιὸς ὅστις ὁ τῆς φιλοσοφίας λόγος, ὥς
 ἐλινύοντα ποιεῖν ἀγάλματα ἐπ' αὐτοῖς βαθυμύδους ἐστα-
 ῶτα, καὶ Πίνδαρον ἄλλ' ἐπεὶ βέλεται ποιεῖν ὅν ἂν
 ἄψεται, καὶ δρακοντα καὶ ἑμφυα, καὶ κηπητῆς ὁρμαῖς
 ὁπτιπῆσαι καὶ κρίσει ἀγαγὲς ὅτι τὰ ὀφελίμα, καὶ πρὸς

B. 8. ἀνὴρ θεραπευτικός] Conjeceram ἀνὴρ ἀρχικός: nunc magis placet Amiot.
 Mez. Στραπαιτικός.

B. 11. ὡς ὁ Σακεράτης] Lego, ὁ Σακεράτης ὡς.

C. 3. Ὡφελει, εἶπεν] Sic et Mez. et Jun. et Xyl. versf. Vulgo, ὀφελει σιυνέειν.

meticulosum eum, qui fugit
 vereturque dici adhærere iis,
 qui in aliqua potestate sunt
 constituti, et eos demereri.
 Nonne enim homo ingenii
 culturæ patiens, et philoso-
 phiæ indigens dicat: utinam
 Simo fierem cerdo, aut Dio-
 nysius literator de Pericle vel
 Catone, ut mihi sicut illis ad-
 sideret ac colloqueretur Socra-
 tes? Aristo sane Chius a so-
 phistis impetitus maledictis,
 quod cum omnibus qui hoc

vellent differeret, *Optare se,*
 dixit, *ut etiam bruta animalia*
intelligere possent verba ad
virtutem incitantia. Nos ve-
 ro potentium et principum
 virorum consuetudinem, tan-
 quam agrestium et ferorum
 animalium, vitabimus? Non
 statuarii morem servat philo-
 sophiæ oratio, ut *simulachra,*
 quod est apud Pindarum, *fa-*
ciat in sua perpetuo hærentia
basi: sed quidquid attingit, id
 industrium vult reddere, effi-

αρέσας φιλοχάλας, καὶ φρόνημα καὶ μέγας μῦς παύ-
 ττος καὶ ἀσφαλείας, δι' ὧν τοῖς ὑπερέχουσι καὶ διω-
 ατοῖς ὁμῶσιν οἱ πολῖται προθυμότερον. Καὶ γὰρ ἀν-
 ἱατρὸς ἢ φιλόχαλος, ἥδιον ὀφθαλμὸν ἰάσεται τὸν ὑπὲρ
 πολλῶν βλέποντα καὶ πολλὰς φυλάσσοντα· καὶ φιλό-
 σοφος ψυχῆς ἐπιμελήσεται προθυμότερον, ὡς ὑπὲρ
 πολλῶν φροντίζουσαν ὄρεα, καὶ πολλοῖς φρονεῖν καὶ φιλο-
 σοφεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν ὀφείλουσαν. Καὶ γὰρ εἰ δε-
 νὸς ὡς ἀεὶ ζήτησιν ὑδάτων καὶ σιναγωγῶν, ὥσπερ ἰσ-
 τερῶσι τὸν Ἡεραικῆα καὶ πολλὰς τῆς πάλας, οὐκ ἀν-
 ἔχαιρε φρεσυχῶν ἐν ἐρατῇ ὥρᾳ Κόρακος πέτρῃ τιλῶ
 σιδωπατὴν ἐκένει· Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ ποταμοῦ πρὸς ἀεν-
 γανς πηγὰς ἀνακαλύπτει πόλει τε καὶ στρατοπέδοις καὶ
 φυτεῖαις βασιλείᾳ καὶ ἄλλοισιν. Ἀχαιοὶ δὲ Ὀμίρου
 τὸν Μῖνᾳ θεῷ ὀαρίζω ἀποκαλῶντος· τὸτο δὲ ἔστιν, ὥς

D. 3. ἀσφαλείας] Forte, ἀφελείας.

cax atque animatum, impetuf-
 que ingenerat, et judicia qui-
 bus id ad utilia incitetur, con-
 silia honestatem respicientia
 altitudinemque animi cum
 mansuetudine et cautione con-
 junctam. Atque hæc causæ
 est, cur libentius cum emi-
 nentibus ac potentia præstan-
 tibus consuecant viri civiles.
 Quippe et medicus honestatis
 studiosus malit oculum sagare
 qui pro multis videat, mul-
 tosque custodiat: et philoso-
 phus promptior erit ad curan-
 dum animum, quem pro multis

procurare videt, et qui debeat
 multis sapere, philosophari, ac
 justitiam colere. Nam qui
 peritus esset aquæ inveniendæ
 et conducendæ, quod de Her-
 cule et multis veteribus narra-
 tur, is profecto non oblectaret
 se in aliqua agrî extremitate
 aperiendo fonte, qualis illa
 subulci est ad Corvi saxum
 Arethusa, sed fluminis alicujus
 perennes fontes propagando
 ad urbes, castra, agros regum
 cultos atque lucos. Home-
 rum audimus, qui Minoem
 Jovis *oaristam* appellat, hoc

φοιτοὶ ὁ Πλάτων, ὁμιλητὴν καὶ μαθητὴν. Οὐδὲ γὰρ
 ιδιώταις, οὐδὲ οἰκιστοῖς, οὐδὲ ἀγράμματοις ἤξιον εἶναι θεῶν
 μαθηταίς, ἀλλὰ βασιλεῖς, οἷς εὐδελίας γενομένης καὶ
 δαεισιουίας καὶ χρηστότητος καὶ μεγαλοφροσύνης, πάντες ἔ
 ἔμελλον ὠφελιμότησιν καὶ ἀπολαύειν αἱ χράμνηται. Τὸ
 ἐρύγιον τὸ βοτάνιον λέγουσι μίας αἰῆς εἰς τὸ σῶμα λα-
 βύσης, αὐτὴν τε πρῶτον ἐκείνῳ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπόλοιον
 ἵστασθαι, μέχρις ἂν ὁ ἀπόλος ἔξελθῃ πρὸς τὸν
 αὐτὸν ἔχουσιν αἱ ἀπόροιαι τῆς δυνάμεως ὀξύτητα, πη-
 ρὴς δὲ αὐτὴν ἐπιπνευμένην τὰ γυντιῶντα καὶ χεῖρα σκιδνα-
 μύην. Καὶ μὲν ὁ τῷ φιλοσόφῳ λόγος ἐὰν μὴν ιδιώτῃ
 ἕνα λάβῃ χρίοντα ἀπορροιαίη καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν
 ἑαυτὸν, ὡς κέντρον καὶ ἀξίαματι γεωμετρικῷ, ταῖς
 περὶ τὸ σῶμα χρείαις, οὐ διδίδασιν εἰς ἑτέρας, ἀλλ' 777
 ἐνὶ ποιήσας ἐκείνῳ γαλήνην καὶ ἡσυχίαν, ἀπεμαρύνθη
 καὶ συνεξέλιπεν· ἂν δὲ ἄρχοντος ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ
 καὶ πρᾶκτοῦ κατὰ φύσιν, καὶ τῷ ἀναπλήσει καλο-

est, Platone interprete, fami-
 liarem atque discipulum. Non
 enim privatos homines, aut
 domi defidentes, otiosolve, de-
 orum esse voluerunt discipu-
 los: sed reges, qui pruden-
 tiam, justitiam, bonitatem ac
 magnanimitatem consecuti, ea
 ad omnium essent utilitatem
 converfuri. Eryngium her-
 bam aiunt si una capella in os
 sumat, ipsam primum, mox
 totum gregem subsistere, do-
 nec accedens, pastor ori eam
 eximat: tantam vim celerita-

tis odor ejus habet, qui ignis
 in morem in proxima quæ-
 que dissipetur atque ea occu-
 pet. At enim philosophica
 doctrina, si in privatum ali-
 quem incidat, qui otio gau-
 dens, et corporis sui usibus se
 tanquam circulo ducto cir-
 cumscribat, non propagatur ad
 alios, sed in eo solo tranquilli-
 tate ac quiete facta evanescit.
 Si vero in principem virum
 et in republica versantem re-
 busque gerendis deditum illa-
 batur, eumque studio virtutis

χαγρίας, πολλὰς δὲ ἐὺς ὠφέλησεν, ὡς Ἀναξαγόρας
Περαλῆ συγγενόμενος, καὶ Δίωνι Πλάτῳ, καὶ Πυθαγόρῃ
τοῖς παρωτεύουσιν Ἰταλιωτά. Κάτων δὲ αὐτὸς ἐπλευσεν
ἐκ τρεπείας ἐπὶ Ἀθηνάδων καὶ Σικκίων μετεπέμψατο
Παναίτιον, ὅτε αὐτὸν ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν,

Ἀνδράπων ἔδει τε καὶ εὐνομίῃς ὑφορώμενον,

Β ὥς φησι Ποσειδώνιος. Τί οὖν ἔδει λέγειν τὸ Παναίτιον;
“ Εἰ μὲν ἢ Κάτων ἢ Πολυδεύκης, ἢ τις ἄλλος ἰδιώ-
“ τής, τὰ μέσα τῶν πόλεων ἐπιδιδράσκειν βυλόμενος,
“ οἱ γονία πρὶ χαρῶν ἡσυχίαν ἀναλύων συλλογισμὸς καὶ
“ φιλέων φιλοσόφων, ἄσμενος ἂν σε παρσδεξάμην
“ καὶ σωτῆρ. ἐπεὶ δὲ ὑπὸς Αἰμιλίου Παύλου τῷ δισπατάτῃ
“ γέγονας, ἰωνὸς δὲ Σικκίωνος τῷ Ἀφρικανῷ τῷ νικη-
“ σαντος Ἀντίων τὸν Καρχηδόνιον, οὐκ ἂν σοι παρσ-
“ διαλέωμαι.”

A. 8. Σικκίων] Ita E. constanter. Vulgo, Σικκίων.

A. 10. ὑφορώμενον] Immo, ὑφορῶντα, ut T. II. p. 200. E.

B. 2. Κάτων] Forte, Βάτων: vel Κάτωρ ut T. V. personæ Comicæ.

B. 5. φιλέων] Forte, περὶ ἰλιών: aut, περὶ ἰλιγγων, ut Xyl. aut περιπλέων,
καὶ, ut Mez.

impleat, multis per unum prodest. Tales fuerunt Pericles Anaxagora, et Platone Dion præceptore usus, ac Pythagora principes Italorum. Cato quidem ipse ab expeditione ad Athenodorum navigavit: et Scipio Panætium arcessivit, cum esset legatus a Senatu, ut quemadmodum Posidonius ait,

Is piseret mores hominum praeceptisque bonisque.

Quid, putas, fuit dicendum

Panætio? Si esses Cato, aut Pollux, aut alius quidam idiota, qui e medio urbis te subducens per otium in aliquo angulo syllogismos resolveret, ac de elenchis philosopharetur, libenter me tibi darem, tecumque essem: nunc quia Æmilii Pauli filius es, ejus qui duos gessit consulatus, nepos Scipionis Africani a quo Annibal Carthaginienfis victus est, nolo tecum philosophari.

β. Τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν, ὁ μὲν οὐδ' ἀνάγκη
 τος, ἡγεμόνος Ἑρμῆ δῶκεν, ὁ δ' οὐ παροφθαλμῶς, ἀφ' ἑκτα-
 ρος καὶ ὀργανικῶς, ἑωλὸν ἔστι, καὶ ὑποπεπλεγμένον. Τῇ μὲν
 ἡδὲν πρὶν Θεόγγιν γεγενῆσθαι· ἑκείνο δ' ὡς ἐνοχλήσας, ο
 ὅτι καὶ τῷ ἐνδιαθέτε λόγῳ καὶ τῷ προφορᾷ φιλικὰ τέλος
 ἔστι, τῷ μὲν πρὸς ἑαυτὸν, τῷ δὲ πρὸς ἕτερον. Ὁ μὲν γὰρ
 εἰς ἀρετὴν ἀφ' ἀ φιλοσοφίας τελευτᾷ, σύμφωνον ἑαυτῷ καὶ
 ἀμεμπτον ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ μετὸν εἰρήνης καὶ φιλοφροσύνης τῆς
 πρὸς ἑαυτὸν αἰεὶ παρέχεται τὸν ἀνδραποῖ

Οὐ γὰρ σις, οὐ δὲ τις ἐκείστος ἐν μέλεισιν

οὐ πάρος λόγῳ δυαπειθές, οὐχ ὁρμῆς μάχῃ πρὸς ὁρμῆν,
 καὶ λογισμῷ πρὸς λογισμὸν ἀντίθεσις, οὐχ ὥσπερ ἐν με-
 θορίῳ τῷ ὀπτημῶντος καὶ τῷ μετανοῶντος, τὸ πρᾶξαι καὶ
 παρὰ γὰρ ὡς καὶ τὸ ἡδόμενον, ἀλλ' εὐμνη πάντα καὶ φί-
 λα, καὶ ποιούσιν πλείστον τυγχάνειν ἀγαθῶν, ἑαυτῷ καὶ

B. 10. Τὸ δὲ αἰεὶν] Forte proxime antecedentia quædam exciderunt: quod
 Mez. suscipiebatur.

C. 7. οὐ δὲ τις ἐκείστος] Xyl. ὡς τις δὲ τις: præterea corrigendum ἀμεμπτος cum
 Mez. et Reisk.

D. 1. ἀγαθῶν, ἑαυτῷ] Forte, ἀγαθῶν τῷ ἑαυτῷ, ut Jun.

II. Quod autem dicitur, o-
 rationem esse duplicem, unam
 intus contentam, Mercurii
 munus principis, alteram quæ
 enunciatur, Mercurii agitato-
 ris, instrumentalem: frivolum
 est, ac subjiciatur huic dicto,
*Noveram hoc antequam The-
 ognis exisset.* Id autem ni-
 hil molestiæ afferat, et intus
 contentæ orationis, et enun-
 ciatæ finem esse amicitiam,
 illius cum seipso, hujus cum
 alio. Quem enim philosophia
 ad virtutem perducit, is homo

redditur sibi ipsi concinens,
 nunquam seipsum culpans, pa-
 ceque secum et amore perpe-
 tuo fruens:

*Non est seditio in membris, contentio
 nulla est:*

non rationi refragans animi
 motus, non cupiditatum inter
 se concertatio, non cogitationi
 contraria cogitatio, non tan-
 quam in confinio concupif-
 centiæ et poenitentiae asperum
 ac tumultuosum gaudium.
 Sed pacata omnia et amica, ac
 plurimorum bonorum fertilia,

ρεῖν ἔχαστον. Τοῦ δὲ περφορικῆς τὴν Μῦσαν ὁ Πίνδα-
ρος οὐ φιλοκερδῆ φησὶν οὐδ' ἐργάτην εἶναι πρῶτερον, οἵ-
μαι δὲ μὴδ' αὖ, ἀλλ' ἀμυσία καὶ ἀπειροκαλία τὴ κοι-
νὸν Ἑρμῇ, ἐμπόλαιον καὶ ἔμμησον γενέσθαι. Οὐ γὰρ ἡ
μὲν Ἀφροδίτη ταῖς ὤρεσσιν ὁρᾷ γυγατέσσι ἐμήνιεν, ὅτι

Πρῶται μύσια μηχανήσαντο καταχρῆναι νεανίσκων

ἡ δ' Οὐρανία καὶ Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὰ χαίρουσι τοῖς ἐν
ἀργυρίῳ ἀφροδισμοῖς τὸν λόγον. Ἀλλ' ἔμογε δοκεῖ
τὰ τῇ Μουσῶν ἔργα καὶ δῶρα μᾶλλον ἢ τὰ τῇ Ἀφροδίτης
φιλοτήσια εἶναι. Καὶ γὰρ τὸ ἐνδοξον ὃ πινὲς ὤρεου ποι-
εῖν τέλος, ὡς ἀρχὴ καὶ σπέρμα φιλίας ἡραπήθη· μᾶλ-
λον δ' ὅλως ὅγε πολλοὶ κατ' εὐνοίαν τὴν δόξαν πίνεσθαι,
νομίζοντες ἡμᾶς μὴ μόνον ἐπαινεῖν εἰς φιλοῦμεν. Ἀλλ'

D. 3. ἐργάτην] Sic Xyl. Vulgo, ἐργάτην.

D. 6. ὁρᾷ νεανίσκων] G. Colleg. Nov. ὅτι πρῶται μύσια μηχανήσαντο
καταχρῆναι νεανίσκων.

D. 8. ἐν ἀργυρίῳ—λόγον] Legendum videtur vel ἐν ἀργυρίῳ διαλεγόμενοι: vel,
ἐν ἀργυρίῳ διατιθεμένοι τὸν λόγον, ut fere Rōiā.

E. 3. ἡμᾶς μὴ μόνον] μὴ delent Xyl. et Mez. recte quidem, sed vel sic quid
desideres.

efficientiaque ut seipso quis
gaudeat. Musam vero enun-
ciatæ orationis præsidem ne-
que ante Pindarus dixit lucri
cupidam esse atque operariam,
neque, puto, nunc diceret:
sed ob inficitiam atque impe-
ritiam honesti communem
Mercurium factum fuisse mer-
cenarium atque venalem. Non
enim Venus quidem admi-
nistri sui filiabus succensuit,

*Quod primæ juvenes in fraudem in-
ducere turpi
Instituere dolo:*

Urania autem, Calliope, et
Clio gaudeant iis, qui pecu-
niæ gratia doctrinam profite-
rentur. Sed mihi videntur
Musarum opera et dona mag-
is etiam quam Veneris, ami-
citæ ergo data ac gratuita
esse. Etenim gloria, quam
nonnulli finem orationis fa-
ciunt, tanquam semen et ini-
tium amicitæ in pretio fuit:
immo autem omnino plerique
gloriam pro benevolentia tri-
buunt, putantes eos duntaxat
a nobis laudari, quos diligi-

καλὸς τὸ νέον δίδωκε καὶ ὥραϊος, ἀλλὰ τοὺς εὐαγέτους
καὶ κοσμίους καὶ φιλομαθεῖς, οὗτοι οἷς ὥρα καὶ χάρις
συνέπειται καὶ ἄνθος. δίδιττεται τὸν φιλόσοφον, οὗτοι δὲ ὑπο-
σοβεῖ καὶ ἀπελαύνει τῷ ἄξιον ὀκτιμελείας τὸ χέλλος.
Οὕτως οὖν ἄξιας ἡγεμονικῆς καὶ δυνάμεως ἀνδρὶ μετεῖναι
καὶ ἀρεῖν προσηύσης, οὗτοι ἀφ' ἑξείας τῷ φιλεῖν καὶ ἀγα-
πᾶν, οὗτοι φοβηθήσεται ὁ αὐλοῦς ἀκῶσαι καὶ θεραπευταῖος.

Οἱ γὰρ Κύπριον φεύγοντες ἀνδρώπων ἄγαν
Νεοῦσι ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρυμένοις.

καὶ οἱ πρὸς ἐνδοξον ἔτι καὶ ἡγεμονικὴν φιλίαν ἔχοντες.
Ὁ μὲν οὖν ἀπράγμων φιλόσοφος οὐ φεύξει τὰς τοιαύ-
τας· ὁ δὲ πολιτικὸς καὶ φεύξεταί αὐτῷ ἀκῶσαι, οὗτοι
εἰσολῶν, οὗτοι ὀκτισθμεύων τὰ ὅσα διαλέξεσιν ἀκαίροις
καὶ σοφιστικαῖς, βολομῶν δὲ χαίρων καὶ ἀφελοςμῶν
καὶ γολάζων καὶ συνῶν προσηύμεως.

B. 3. ἄγαν θηρυμένοις] Vulgo, ἀγαθὰ θηρυμένοις. Illud (sunt) ex marg. G. Mez.
dudum probatum Viris doctis. Vid. Valckenar. ad Eur. Hippol.
113.

B. 6. ἀκῶσαι, οὗτοι] Legendum, ἀκῶσαι μὲν οὐκ—, cum Mez. et Reisk.

fabitur. Nam neque formo-
sos adolescentes sectatur, sed
modestos, compositos, et dis-
cendi cupidos: neque quibus
forma, flos ætatisque et ve-
nustas adest, reformidat: ne-
que culturæ dignos ob pul-
chritudinem rejicit. Ita dig-
nitate et potentia principe dig-
na præditum virum, philoso-
phus civilis ac moderatus, non
recusabit amare ac diligere:
nec verebitur aulicus appellari
et blandus:

Qui ἀγαθὰ. Vanus spernit, animi con-
tumax,
Nimium sequente non magis culpa va-
cat:

itidem errant gloriam et gra-
tiam apud principes fugiendo.
Philosophus ergo rebus geren-
dis abstinens tales non fugiet.
Civilis etiam amplectetur eos,
nihil turbans nolentes, neque
aures intempestivis atque so-
phisticis collocationibus in-
terpellans: sed volentibus illis
differere gaudens, colloquens,
vacans, et conversans.

γ'.

Σπείρω δ' ἄρματα δίδωχ' ἡμεῶν ὁδὸν
Βερέκυνθα χῶρον

αὗτος εἰ μὴ μόνον φιλογωργός, ἀλλὰ καὶ φιλένθρωπος, οὗτος ἂν ἔσπειρε τίτῳ τοσούτους τρέφειν δυναμένῳ, ἢ τὸ Ἀνταθένης ἐκείνο χωρίδιον, ἦν μάλιστα αὐτῷ αὖ πάλιν ἀνήρηκας· εἰ δέ σε κῆρυξ ἢ οἰκουμένην ἅπασαν ἔπιδρέφειν παραιτῶμαι. Καίτοι Ἐπίκυρος τὰγαθὸν εἰ καὶ βαρυτάτῃ τῆς ἰσυχίας, ὥσπερ ἐν ἀκλύτῳ λιμνῇ καὶ κωφῷ, πηήμενος, τῷ εὖ πάχυν τὸ εὖ ποιεῖν οὐ μόνον χέλιον ἀλλὰ καὶ ἥδιον εἶναι φησι. Χαρᾶς γὰρ ὁδὸν ἔπος γόνιμόν ᾗς ὥς χάρις· ἀλλὰ σοφὸς ἦν ὁ τοῖς Χάρισι τὰ ὀνόματα θεμενος, Ἀγλαίῳ καὶ Εὐφροσύνῳ καὶ Θάλειαν· τὸ γὰρ ἀγαλλόμενον καὶ τὸ χαῖρον εἰ καὶ δίδοντι ἢ χάριν πλεονέει ᾗς καὶ χαθαρώτερον. Διὸ καὶ πάχυν εὖ αἰχύνοντιαι πολλάκις, αἱ δὲ ἀγάλλοντιαι καὶ εὖ ποιεῖν εὖ

C. 1. φιλένθρωπος] Addendum ἦν, cum Jun.

C. 3. ἦν μάλιστα—παραιτῶμαι] Corrigo, ὁ μάλιστα Ἀνταθένης ἡμπαλαῖν ἦρται. Ἐγὼ δὲ ἀρμείνου τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐπιδρέφειν παραιτῶμαι: posterioris partis ratio nondum satis expedita est, in ἡγὼ δέ: de priore non est quod dubitetur, auctore Xenophonte Sympof. III, 8. quo respicitur.

III. *Bis sex dierum confero viam, solum
Berecynthiam regionem:*

Is, si non tantum agriculturæ studiosus, sed etiam humanitatis fuisset, maluisset profecto conferre agrum tot alendis sufficientem, quam Antisthenis illum agellum, qui vix Autolyco, in quo luctaretur, satis magnus erat. Equidem arando terrarum orbem subvertere recusum. Quanquam Epicurus bonum in altissima

quiete, tanquam in portu ab undis tuto ac silente collocans, beneficium dare non modo pulchrius, sed etiam jucundius esse ait quam accipere. Nil enim tam est ferax gaudii, quam gratia: et sapuit, qui Gratiis nomina imposuit, Aglaïæ, Euphrosynes, et Thaliæ. Major enim et purior est lætitia dantis. Itaque sæpe pudet accipere beneficium: semper cum gaudio gratificamur aliis. Bene au-

δὲ ποιοῦσι πολλὰς οἱ ποιοῦντες ἀγαθοὺς ὧν πολλοὶ δέονται
 καὶ τυραννίον, οἱ αὖτε ἀφαιρῶντες ἡγεμόνας ἢ βασιλεῖς
 ἢ τυράννους ἀφαιροῦσι καὶ συκοφάνται καὶ κολακῆες, ὑπὸ
 πάντων ἐλαύνονται καὶ κολάζονται, καθάπερ οὗτοι εἰς μίαν
 κύλιχα φάρμακον ἐμβάλλοντες θανάσιμον, ἀλλ' εἰς πη-
 γὴν δημοσίᾳ ῥέουσιν, ἣ χρωμένους πάντας ὀρώσιν. Ὡς περ
 εἰ τὸν τῶν Καλλίης κωμικοδυσμῆνους κολακῆας λέγουσιν, Οὐ γὰρ
 ἢ σιδήρεος ὅδ' ἔστι χαλκὸς ἔργει μὴ φοιτᾶν ὅππῃ δειπνῶν,
 χεῖρ' ἔστι Εὐπολίου τῶν δ' Ἀπολλοδώρου ἔστι τυράννους καὶ Φα-
 λάριδος καὶ Διονυσίου φίλους καὶ συσώτεις ἀπετυμπανίζον,
 ἐσφραζόμενοι, καὶ ἐπιτίμωσαν, ἐναγῆς ἐποιήντο καὶ κατ-
 αράτες· ὥς ἐκείνων μὴ ἀδικούντων ἕνα, τέττων δὲ πολ-
 λὰς δὲ εἰς τὸν ἄρχοντος· οὕτως οἱ μὲν ἰδιώταις συλόν-
 τες, αὐτοὺς ἐκείνους ποιοῦσιν ἑαυτοῖς ἀλύτους καὶ ἀβλα-
 βῆς καὶ ἀσφαλεῖς· ὁ δὲ ἄρχοντας ἦτος ἀφαιρῶν μοχθη-
 ρεῖν, ἢ γινώσκων ἐφ' ὃ δὲ συγκαταβύων, τρέπον πινά

Ε. 1. λέγουσιν] Forte, γινώσκων, ἢ:—

tem multis faciunt, qui eos
 bonos reddunt, quorum opera
 multi indigent: sicut contra
 qui principes, reges, tyrannos
 que solent corrumpere, syco-
 phantæ, calumniatores, atque
 adulatores, ab omnibus profi-
 gantur atque puniuntur: ut
 qui lethale venenum non in
 unum aliquem injecerunt ca-
 licem, sed in fontem publi-
 cum, et quo universos uti no-
 rint. Sicut igitur ridemus
 Calliæ illos in comœdia Eu-
 polis traductos adulatores,
 quos dixit, *non igni, non aëre,*
non ferro arceri posse, ne ad

cœnam commeent: Apollodori
 autem tyranni, et Phalaridis,
 et Dionysii amicos atque fa-
 miliares ad necem verbera-
 runt, tormentis excruciarunt,
 combusserunt, dirisque devo-
 verunt; quod illi unum inju-
 ria afficerent, hi per unum
 principem multos læderent:
 ita qui cum privato confuecit
 philosophus, efficit ut is se-
 ipsum nulla molestia, nullo
 damno afficiat, placideque vi-
 vat: qui vero principis alicu-
 jus malos mores corrigit, a-
 nimumque ad officium dirigit,
 is quodammodo publice philo-

δημοσία φιλοσοφῇ καὶ τὸ κοινὸν ἐπανορθοῦται, ὥς πάντες
δοκιοῦνται. Τοῖς ἱερεῦσιν αἰδῶ καὶ τιμῶ αἱ πόλεις νέ-
μουν, ὅτι τὰ γὰρ πᾶσι τῶν θεῶν οὐ μόνον αὐτοῖς καὶ
φίλοις καὶ οἰκείοις, ἀλλὰ κοινῇ πᾶσιν αἰτῶνται τοῖς πολί-
ταις· καὶ τοὺς θεοὺς αἱ ἱερεῖς οὐ ποιοῦσιν ἀγαθῶν δοτή-
ρας, ἀλλὰ ποιούντες ὄντας πρὸς ἀκαλοῦσι τοὺς δ' ἄρ-
χοντας οἱ στυγνοὶ τῶν φιλοσόφων διασποτέρους ποιοῦσι καὶ
μετρωτέους καὶ περφημότερους εἰς τὸ εὖ ποιεῖν, ὥστε καὶ
χαίρειν ἐκός ἐστι μᾶλλον.

Δ'. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ λυσιπτοῦς ἀνὴρ ἥδιον λύσειν 779
ἐργάσασθαι καὶ προθυμότερον, μαζὶν ὥς ὁ ταῦτις κτη-
σάμενος τὸ λύσειν μέλλει τὸ Θεόδοτον ἄστει τελεῖν ὥς
ὁ Ἀμφίων, ἢ τὸ Λακεδαιμονίων εἶσιν παύειν ἐπὶ ἀδὸν καὶ
πρὸς ἀμυνδούμενος ὥς Θαλῆς· καὶ τέκτονι ὁμοίως, πηδά-
λιον δημιουργῶν ἡσθῆναι, πυθόμενος ὅτι τὸτο τὸ Θεμιστο-
κλέους ναυαρχίδα κυβερνήσας περπολεμοῦσαν τὴν Ἑλλά-

F. 2. ὥς πάντες] Jun. Mez. Reisk. ὡς πάντες, quod probro. Xyl. ὥς πάντες δι-
ακινῶνται.

sophatur, optimumque publi-
cum emendat, quo omnes gu-
bernantur. Sacerdotibus ci-
vitates honorem habent, eos-
que venerantur, quod bona ii
a diis non sibi tantum, suis-
que amicis et familiaribus, sed
in commune omnibus civibus
precantur: et vero ii deos
non faciunt bonorum largito-
res, sed cum tales suapte sint
natura, eos obsecrant. Prin-
cipes philosophi cum iis ver-
santes iustiores faciunt, mo-
deratiores, et ad beneficentiam

propensiores, ut par sit eos e-
tiam magis gaudere.

IV. Mihi quidam faber ly-
ram quoque eo libentius vi-
detur alacriusque fabricaturus,
si sciret, eum, qui habiturus
eam esset, canendo Thebas
muris circumdaturum, ut fecit
Amphion, aut Lacedæmonio-
rum seditionem pacaturum, ut
fecit Thales: itaque guber-
naculum conficiens, si guber-
natorem eo intelligeret usu-
rum ad regendam Themistoc-
lis prætoriam navem propug-

δις, ἢ ἡ Πομπηία καὶ περαπαὶ χαλκωμαχῶντος.
 Τί οὖν οἶε τοῦ λόγου ἡ φιλόσοφος, ἀφαινομένη
 ὡς ὁ τοῦτον ὁδολογῶν πολιτικός ἀνὴρ καὶ ἡγεμονικός,
 β' κοινὸν ὄφελος ἔσται; δικαιοδότης, νομοθετής, κολλάζων τὰς
 ποταμούς, αὐξάνων τοὺς ὀπταίους καὶ ἀγαθούς; Ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ καὶ ναυπηγὸς ἀγαθὸς ἥλιον ἐργάσασθαι πηδάλιον,
 πυθόμενος ὅτι τοῦτο τίλῃ Ἀρχὴ κυβερνήσῃ πᾶσι μέλη-
 σαν καὶ τεκτονικός οὐκ ἀν' οὕτω κατασκευάσῃ ἀεττον
 περὶ τῆς ἡ ἀμαξάν, ὡς τοὺς ἄξονας οἷς ἐμελλε Σό-
 λων τοὺς νόμους ἐγγράφειν. Καὶ μὴν οἱ λόγοι τῶν φι-
 λολόφων, ἐὰν ψυχαῖς ἡγεμονικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν
 ἐγγραφῶσι βεβαίως καὶ κρατήσωσι, νόμων δύναμιν λαμ-
 βάνουσιν. Ἡ καὶ Πλάτων εἰς Σικελίαν ἐπλάσσει, ἐλπί-
 ζων τὰ δόγματα νόμους καὶ ἔργα ποιήσῃ ἐν τοῖς Διο-
 c κούσι πρῶτα γὰρ ἄλλ' εὗρε Διονύσιον, ὥσπερ βιβλίον
 παλίψικτον, ἥδη μολυσμῶν ἀνάπλεον, καὶ τίλῃ βαφὴν
 οὐκ ἀνέντα τῆς τυρανίδος, ἐν πολλῷ χρεῶν δευσο-

nantem pro Græcia, Pom-
 peiive prædones maritimos
 excindendis. Nonne hoc e-
 tiam de sua doctrina statuet
 philosophus: ea imbutum ci-
 vilem atque principem virum
 in publicum utilem futurum,
 jus dicendo, leges condendo,
 malos puniendo, bonos au-
 gendo? Equidem navium o-
 pificem bonum aliqua cum
 voluptate arbitror clavum fa-
 bricaturum, si audiat eo gu-
 bernandam Argo navem illam
 ab omnibus celebratam: ne-
 que tam alacriter carpentarius
 aratrum currumve construet,

ut axones in quos Solon suas
 fit leges inscripturus. Et qui-
 dem doctrina philosophica ubi
 in animum principis ac civilis
 viri inscripta hæsit, vim legis
 adipiscitur. Atque eo nomine
 in Siciliam navigavit Plato
 sperans se id consecuturum, ut
 Dionysius in agendo decretis
 philosophiæ tanquam legibus
 uteretur, eaque factis repræ-
 sentaret: sed Dionysium in-
 venit instar libri, in quo quæ
 scripta sunt, rursus expungi
 solent, jam sordibus et maculis
 refertum, neque tyrannidis
 tincturam dimittentem, quam

ποιὸν αὐτῶν καὶ δυστέκλυτον δρομέους δὲ ὄντα ἐπὶ δεῦ-
τέρῃ χρηστῶν ἀντιλαμβάνεσθαι λόγων.

C. 4. δρομαίους δὲ] Forte, διὰ τῶν δὲ: vel διὰ τῶν δὲ. Possis et conijcere ἀδ-
αυῆς δὲ. Mez. δρομαίους.

C. 5. λόγων] Non integer sine libellus. Mez.

temporis longinquitas pene- tales, dum in cursu adhuc et
trabilem jam et indelebilem motu sunt vitia, bonas am-
reddiderat. Oportet autem plecti disputationes.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ ΑΠΑΙΔΕΤΤΟΝ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ ΑΠΑΙΔΕΤΤΟΝ.

PLUTARCHI

AD PRINCIPEM INERUDITUM.

Δ α'. ΠΛΑΤΩΝΑ Κυρηνάοι παραιέλαν νόμους.
ἢ ἡ χαράμηνον αὐτοῖς ἀπολιπεῖν, ἢ ἀφ-
κοσμήσαν· ἢ πολιτείας· ὁ δὲ παρητήσατο, φήσας χαλε-
πὸν εἶναι Κυρηνάοις νομοθετεῖν ἔπος ἐπιτυχῆσθαι.

Οὐδὲ γὰρ αὐτῷ γαῦρον

καὶ τραχὺ καὶ δύσσερχτον,

— οἷς ἀπὸρ ἴφου

ἐν τῇ αἰσῇ δακρύσας ὅτι λαμβανόμενος διὰ τοῖς ἀρχαῖς
καὶ χαλεπὸν ἔστι σύμβουλον πρὸς ἀρχῆς γενέσθαι· ἢ γὰρ λό-

I PLATO a Cyrenaeis
rogatus, ut leges ipsis
scriptas relinqueret, rempub-
licamque constitueret, recusa-
vit: quod diceret, *difficiliter*
Cyrenaeis leges posse poni, rebus
arum ita latis. Ac profecto,

VOL. IV.

nihil ita est petulans, ferox,
atque imperio reluctans, at-
que est homo rebus, ut vi-
detur, secundis fruens. Ita-
que difficile est imperantibus
consilium de imperio dare:
verentur enim doctrinam, ut-

Κ

γον ὥσπερ ἄρχοντα ᾧ θεοδέξαται φοβούνται, μὴ τῆς
 ἑξουσίας αὐτοῦ τὸ ἀγαθὸν κολούσῃ τῷ χειρόκοντι δουλα-
 σάμην. Οὐ γὰρ ἴσασιν τὰ θεοπόμπου τῷ Ἐπαρτια-
 τῷ βασιλείῳ, ὅς τοσούτος ἐν Σπάρτῃ τοῖς βασιλεύουσι
 καταμύχαις τὸς Ἐφόρους, εἴ τι συνέβη. Οὐδὲ τῆς
 γυναικὸς ἐν τοῖς πασὶν ἐλάττωνα θεοδῶσθαι τὴν ἀρχὴν ἢ
 παρέλαβε, “Μείζονα μὲν οὖν, ἔπει, ὅσα καὶ βασιαντί-
 “εσιν.” Τὸ γὰρ σφοδρὸν ἀνέις καὶ ἀχεσθαι αὐτῆς, ἅμα
 τῷ φθίνῳ δέφυγε τὸν κίνδυνον. Καὶ τοι Θεοπόμπος μὲν
 εἰς ἐτέρως τὸ τὴν ἀρχὴν ὥσπερ ραίματα μεγάλην ραῖσεν
 παρσχετοσάμηνος, ὅσον ἄλλοις ἔδωκεν, αὐτῷ θεοέκοφεν
 ὁ δὲ ἐκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεστος καὶ φύλαξ
 ἐγκατοικιαθεὶς λόγος, ὥσπερ εὐεξίας τῆς δυνάμεως τὸ
 ὀπίσφαλές ἀφαιρῶν, ἀπολείπει τὸ ὑψαίνον.

Β'. Ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῷ βασιλείῳ
 καὶ ἀρχόντων μιμῶνται τὸς ἀτέχνους ἀνθρωποποιῶν, οἱ
 νομίζουσι μεγάλας καὶ ἀδρὲς φαίνεσθαι τὸς κολλούσας, αὐ-

pote imperaturam ipsis, ad-
 mittere, ne potentiae ipsorum
 praestantiam ea rationibus of-
 ficii subjugans minuat. Quip-
 pe ignoravit isti Theopompi
 Spartanorum regis consilium,
 qui cum primus Sparta regi-
 bus Ephoros adjunxisset, ex-
 probranti uxori, quod filiis
 regnum minus quam acce-
 pisset ipse relicturus esset, re-
 spondit, Tanto id majus esse
 relicturum, quanto firmitus:
 nimia enim vehementia et
 immoderata regni potentia re-
 missa, simul cum invidia pe-

riculum declinavit. Et tamen
 Theopompus imperio tan-
 quam magno fluvio ad alios
 derivato, quantum iis dedit,
 tantum sibi ipse ademit. Dec-
 trina autem philosophica in
 principe habitans, ejusque
 custos et tanquam consilia-
 rius, potentiae veluti nimis
 habitus corporis majorem jaste-
 vim detrahens, id relinquit
 quod est sanum.

II. Sed plerique principum
 atque regum ob attentionem
 imitantur imperitos statuarios,
 qui putant magnos ac validos

τὸν κηποσάμνον ἐν αὐτῷ κατεκτινύοντα τὴν ἀρχήν· καὶ κατακηποσάμνον τὸ ἦθος, οὗτοι συναρμόττειν τὸ ὑπὸ κοινὸν οὐτε γὰρ πείνοντες ἐσὶν ὀρθοῦν, οὐτε διδάσκειν ἀγνοοῦντος, οὐτε κοσμεῖν ἀκοσμήντος, ἢ τάλπειν ἀτακτῆντος, ἢ ἀρχειν μὴ ἀρχομένου. Ἀλλ' οἱ πολλοὶ κακῶς θεωροῦντες οἰόνται ὡς οὗτοι ἐν τῷ ἀρχειν ἀγαθὸν εἶναι τὸ μὴ ἀρχοῦσθαι, καὶ ὁ γε Περσῶν βασιλεὺς πάντας ἡγήτο δούλους πλὴν τῆς αὐτοῦ γυναῖκος, ἥς μάλιστα διαπόττης ἄφειλεν εἶναι.

γ'. Τίς οὖν ἀρξεί τῷ ἀρχόντῳ; Ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὡς φησι Πίνδαρος, οὐκ ἐν βιβλίοις ἔξω γεγραμμένοις, ὡδὲ ποιητοῖς, ἀλλ' ἐμφυχος ὦν ἐαυτοῦ λόγος, αἰεὶ σκυνοῦσθαι καὶ ἀσφαλεστάτην, καὶ μηδέποτε τ' ἡμετέρῃ εἶναι ἐρήμῳ ἡγεμονίᾳ. Ὁ μὲν γὰρ Περσῶν βασιλεὺς ἕνα τ' καταπαύων εἶχε πρὸς τὸ τοῦ τεταγμένου, ὥστε ἔωθεν εἰσιόντα λέγειν

C. 7. γεγραμμένοις—ἐαυτῷ] Primum mutandum in γεγραμμένῳ cum Mez.
Alterum mutem in ἐν ἀδρόσῳ: Colleg. Nov. ἐν ἐαυτῷ.

pem prius in se ipso imperium moresque recte constituere atque dirigere, postea ei subditos accommodare: nam neque cadentis est erigere, neque componere incompósitos, neque ordinare inordinati, neque imperare nulli imperio subditi. Sed plerique inepta decepti sententia, primum hoc putant esse in imperio bonum, nulli subesse imperio: atque adeo rex Persarum omnes pro servis habuit, excepta sua uxore, cuius maxime debebat

esse dominus.

III. Quis ergo imperabit principi? Lex, omnium rex mortalium atque immortalium, ut ait Pindarus, non ea foris scripta in libris, aut lignis insculpta, sed viva in ipsius corde ratio, semper una habitans atque excubans, et animum nunquam finens esse principatus vacuum. Sane Persarum rex unum de tubiculariis ad hoc habebat constitutum, ut mane ad regem ingrediens diceret, *surge, O*

πρὸς αὐτοὺς, “ Ἀνάστα, ὦ βασιλεῦ, καὶ φρονίμως παρα-
 γ-
 “ μάτων ὧν σε φρονίμως ὁ Μασσασμένης ἠγάπησεν”
 D τὸ δὲ πεκαρδευμένος καὶ σωφρονήντων ἀρχόντος ἐντός ἐστιν,
 ὁ τῷτο φτηγνόμενος αἰεὶ καὶ ὡς κελευόμενος. Πολε-
 μων γὰρ ἔλεγε τὸν Ἑρωτα (εἰ) θεῶν ὑπαρξίαν εἰς νέων
 ἐπιμέλεια· ἀληθέστερον δ’ ἂν τις ἐίποι, τὴς ἀρχῆς
 ὑπαρξίαν θεῶν πρὸς ἀνθρώπων ἐπιμέλεια καὶ σωτη-
 ρίαν, ὅπως ὧν θεὸς δίδωσι ἀνθρώποις χαλῶν καὶ ἀγαθῶν
 τὰ μὲν νέμωσι, τὰ δὲ φυλάττωσι.

Ὅπως τὸν ὑψὺ τόδ’ ἄπειρον αἰθέρα,
 Καὶ γὰρ σίμῃ ἔχουσ’ ἡγραίς ἐν ἀγκάλας;

ὁ μὲν καίτησι ἀρχαῖς ἀπερμάτων παρακινῶντων, γὰρ δὲ
 ἀναδίδωσι αὐξάνει δὲ τὰ μὲν ὄμβρις, τὰ δὲ ἀέμοις,
 E τὰ δὲ ἄστροις ἐπιγαλόμενα καὶ σελήνῃ κοσμεῖ δὲ ἥλιος
 ἀπαντα, καὶ πᾶσι τῷτο δὴ τὸ παρ’ αὐτῷ φίλτερον ἐγκε-
 ράσσει. Ἀλλὰ τ’ τοσούτων καὶ τηλαυγῶν ἂν θεοὶ χαρί-
 ζονται δῶραν καὶ ἀγαθῶν ἐκ ἑπὶ ἀπλόαυσις ὅσδ’ ἤχρησις
 ὁρμῇ δίκῃ νόμῳ καὶ δίκῃ καὶ ἀρχόντος. Δίκῃ μὲν οὕτω

ten, et curam rerum gere,
 quas te curare Oremasdes vo-
 luit: eruditus et cordatus
 princeps intus habet, qui hoc
 identidem occinat et admo-
 neat. Etenim Polemo deo-
 rum administrum esse dice-
 bat Amorem, ad adolescenti-
 um procuracionem destinatum.
 Verius autem hoc dixeris,
 principes dei esse administros
 ad tutandam hominum salu-
 tem, ut quæ dii bona homini-
 bus largiuntur, ea partim dis-
 tribuant, partim conservent.

Vides sublimis fufum immoderatum a-
 tiberem,
 Qui pectore terram circumvolutu am-
 plectitur?

Is quidem principia demittit
 seminum convenientium, terra
 autem ea vegetat: augentur
 alia imbribus, alia ventis, alia
 calore siderum lunæque fo-
 vente: omnia autem ea Sol
 ornat, et illum quem ferunt
 amoris illicem indit. Et ta-
 men istis tot tantisque donis
 quæ dii largiuntur, sine lege,
 justitia, et principe frui non
 est permiffum. Etenim iuf-

νόμος τέλος ἔσθ'· νόμος δέ, ἄρχοντας ἔργον ἔχον· αἱ
 ἐοικὼς γὰρ ἔ' πάντα κοσμεῖντος, ὃ Φειδῶς δρόμος πλάτ-
 τοντες, ὃ δὲ Πολυκλείδης καὶ Μύρωνος, ἀλλ' αὐτὰς αὐτῶν
 εἰς ὁμοιότητα γὰρ δι' ἀρετῆς καθεστὰς, καὶ δημιουργῶν
 ἀγαλμάτων τὸ ἥδιστον ὀφθῆναι καὶ θεωρεῖσθαι. Οἷον γ'
 δὲ ἥλιον οὐ ἔχοντ' ὡς ἀλλῶς ἐδωλὸν ἑαυτοῦ καὶ φιλήσαν
 ὁ θεὸς σῆδ' ὄρωσε, τοιοῦτον οὐ πόλεσι μέμνηται καὶ φέργας
 ἄρχων,

————— Ὅτι δ' οὐδὲ
 Εὐδκίας ἀνίχουι ———

τυτέσι γὰρ λόγον ἔχον ἀφ' ὧν, οὐ σκῆπτρον, εὐδὲ κε-
 ραυόν, εὐδὲ τρίαινα, ὡς ἔνιοι πλάττουσιν ἑαυτὰς καὶ θεά-
 φροι, τῷ ἀνεφάρκῳ ποιῶντες ἑκτόφρονον τὸ ἀνόητον. Νε-
 μεσᾷ γὰρ ὁ θεὸς τοῖς ἀπομιμημένοις βροτῶς καὶ κε-
 ραυὸς καὶ ἀκτινοβολίας· τὸς δὲ τιμὴ ἀρετῇ ζῆλυσις, καὶ
 αὐτῶ, καὶ πρὸς τὸ χαλὸν καὶ φιλάνθρωπον ἀφομοιῶσις
 ἑαυτῶς, ἡδύμορος αὖτις, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτῶν

F. 7. *ἀνίχουι*] *Malim ἀπαισύνει, vel ἰσύνει, vel εὐνέμει,*

titia legis est finis: lex prin-
 cipis opus: princeps dei ima-
 go omnia digerentis, neque is
 opus habet Phidia qui fingat,
 aut Polycleto, vel Myrone:
 sed virtutis opera seipsum deo
 quam simillimum facit, jucun-
 dissimumque spectat opus, et
 diis charissimum. Quale vero
 elegantissimum in coslo simu-
 lachrum sui Deus Solem atque
 Lunam infixit, tale in civita-
 tibus ejus exemplum est atque
 lumen princeps,

*Jura Dei similis qui dat mortalibus
 aqua:*

scilicet recta præditus ratione,
 idque habens divinum, non
 sceptrum, non fulmen, non
 tridentem: quomodo nonnulli
 se pingi ac fingi jubentes,
 stultitiam suam invidiosè expo-
 fuerunt, dum affectant ea quæ
 consequi nequeunt. Succenset
 enim Deus tonitrua et ful-
 mina radiorumque projectus
 imitantibus: qui vero virtu-
 tem ipsius æmulantur, et ho-
 nestate humanitateque ipsum
 reforme conantur, hos studio
 eorum delectatus auget, sua-
 que eos æquitate, justitia, vo-

ἐπινομίας καὶ δυνεως καὶ αὐτοκρατίας καὶ ἐπικράτητος· ὡς θεο-
 τας οὐ κῆρ ἔστιν, οὐ φῶς, οὐκ ἔστιν ἡλίου δρόμος, οὐκ ἀνα-
 ταλά καὶ δόσης ἄφρον, οὐ τὸ αἶδιον καὶ ἀθάνατον.
 Οὐ γὰρ χρεὶς ζῆτος ὁ θεὸς εὐδαίμων, ἀλλὰ ὁ ἀρετῆς
 τῷ ἀρχοντι· τὺτο γὰρ θεῶν ἔστι καλὸν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ
 ἀρχέμενον.

Δ'. Ἀναξαρχος μὲν οὕτω ἐπὶ τῷ Κλέτῃ φόνῳ δι-
 νατοῦντα παρρησιαστικῶς ἀπεμνημόνευσε, Ἀλέξανδρον, ἔφη, “ Καὶ
 B “ τῷ Δίῳ τῷ Δάκνῳ (εἶ), καὶ τὴν Θέμιν παρέδρες, ἵνα
 “ πᾶν περὶ τὸν βασιλέα, θεμιτὸν δοκῇ καὶ
 “ δίκαιον” ἐκ ὁρθῶς καὶ ὠφελίμως τιλῇ ἐφ’ οἷς ἡμάρτε
 μετάνοιαι αὐτῷ τῷ πρὸς τὰ ὅμοια παρρησιᾶς ἰάμενος.
 Εἰ δὲ δὴ ταῦτα ἐκείνῳ, ὁ μὲν Ζεὺς οὐκ ἔχει τιλῇ
 Δάκνῳ παρέδρεν, ἀλλ’ αὐτὸς Δόκῃ καὶ Θέμει ἔστι,
 καὶ ἡμεῖς ὁ πρεσβύτατος καὶ τελευτάτος. Οἱ παλαιοὶ

A. 11. Καὶ τῷ Δίῳ—παρρησιαστικῶς] Ita ex Vit. Alex. p. 699. A. emendandum
 passim monuerunt viri docti: jam Xyl. ita etiam vertens, ut Amiot.
 postea Leopard. Emend. III, 10. Petav. ad Themist. p. 52 Ed.
 Flex. Junius. Mez. M. Solanus ad Vit. Plut. Alex. T. IV. p. 567.
 Ergo nolui vulgatam monstri similem relinquere, Κλέτῃ δὲ τὸν δίκαιον
 εἶναι, καὶ τὴν τῶν θεῶν παρέδρεν. Ultimam παρρησιαστικῶς est ex Venet.

ritate, ac mansuetudine im-
 pertit: quibus nihil est divi-
 nius, non ignis, non lumen,
 non Solis cursus, non siderum
 ortus atque obitus, non ipsa
 perpetuitas atque æternitas.
 Non enim ob tempus vitæ
 beatus est Deus, sed virtutis
 principatu: id enim divinum
 est: et pulchrum idipsum,
 quod ab ea regitur.

IV. Sane Anaxarchus A-
 lexandrum consolans ob Cliti-

cædem animi se angentem,
*An ignoras, aiebat, Jus et Fas
 Jovi assidere, ut quidquid rex
 agat, id fas justumque pute-
 tur?* non recte ille poeniten-
 tiam delicti, animo ad alia au-
 dendum similia exhortando e-
 jus, amoliens. Quod si con-
 jecturis hæc sunt examinanda,
 non profecto Jovi Justitia as-
 sidet, sed ipse Jus et Fas est,
 et omnium legum antiquis-
 sima et perfectissima. Atque

ἔτα λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν, ὥς εἰδὼ δίκης
 ἄρχεν μηδὲ τῷ Διὶ χαλῶς δυναμένη· ἡ δὲ γε παρ-
 γένος ὅτι, καὶ Ὁμοιοδον, ἀδιάφθορος, αἰδῶν καὶ σω-
 φροσύνης καὶ ἀφελείας ἑταίρος ὅταν ΑΙΔΟΙΟΙΤΑ περὶ αὐ-
 τοῦ γορεύουσι τὰς βασιλεῖς· μάλιστα γὰρ αἰδοῖσθαι περὶ αὐ-
 τοῖς ἦκετα φοβουμένοις. Φοβεῖσθαι δὲ δεῖ τὸν ἄρχοντα
 τῷ πατρὶ χαλῶς μᾶλλον τὸ ποῖσθαι· τῷτο γὰρ αἰπὸν
 ὅστιν ἐκείνου, καὶ ἔτος ὅστιν ὁ φόβος ἔῃ ἄρχοντος φιλέει-
 θρωπος καὶ οὐκ ἀγνήτης, ὑπὲρ τῷ ἀρχομένῳ δίδωται
 μὴ λάθῃσι βλαβέντες,

Ὡς δὲ κύρις περὶ μῦθα δοκῶντος ἐν αὐτῇ,
 Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονες,

οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῷ φυλαττομένῳ. Ὁ
 δὲ Ἐπαμεινώνδας εἰς ἑορτῇ τινα καὶ πότιν ἀνεμύνηται.
 τῷ Θηβαίων μύνηται, μόνος ἐφάδαται καὶ ὅπλα καὶ τὰ
 τεύχη, Νήφειν, λέγων, καὶ ἀγρυπνεῖν ὅπως ἔξῃ τοῖς

C. 1. ἀφελείας ἑταίρος] Legendum cum Xyl. et Reisk. ἀφελείας ἑταίρος.

propterea Veteres istæc finx-
 erunt docueruntque, ut osten-
 derent sine iustitiâ ne Jovem
 quidem recte potuisse impe-
 rare. Illa autem virgo est,
 ut ait Hesiodus, incorrupta,
 verecundiæ, pudicitiae, et ve-
 ritatis contubernalis. Atque
 hinc reges venerandi vocan-
 tur: maxime enim veneratio-
 nem merentur, qui minime
 metuunt. Debet autem prin-
 ceptis magis metuere ne quid
 faciat mali, quam ne quid
 patiatur: illud enim huius est

caussa. Atque hic metus hu-
 manus est principis et non
 degener, timere subditis, ne
 quod imprudentibus accidat
 malum:

Qualis propter votes canibus metus acris
 in aula
 Incidit, audita est ubi fors fore:

non pro se, sed pro custodiæ
 suæ commissis. Epaminondas
 quidem, cum festo quodam
 die Thebani effusius se com-
 potationi dedissent, solus cir-
 cumiens arcta et muros sus-
 trabat, *sabrium se esse ac vigi-*

ἄλλαις μεδίον καὶ χερσίδαι. Καὶ Κάτων οὐ γήνη
 τὴς ἄλλης ἀπαλαί, ἀπὸ τῆς ἡτῆς ἐκέρυττε πέμπειν
 ὅτι γάλατιν καὶ ἐμβλάσας, ἐπὶ πλοῖον ἐξάμηνος ὑπὲρ
 αὐτῶν, εἰς οἶκον ἐπανελθὼν, αὐτοὶ ἀπέσφαξε· δίδας
 ἐπὲρ πῶσι δὴ τὸν ἀρχοντα πρὸ φόβου χρῆσθαι, καὶ πῶσι
 δὴ ἄρχοντα καταφρονεῖν. Κλέαρχος δὲ ὁ Ποντικός
 τύραννος εἰς κλισίον ἐνδύομενος ὅσπερ ὄφιν ἐκάθισεν.
 Καὶ Ἀριστόδημος ὁ Ἀργεῖος εἰς ὑπερῶν οὐρημα θύσαν
 ἔχον ὑπερρακτεῖν, ὥς ἐπᾶναι πτεῖς τὸ κλισίδιον, ἐξέ-
 θυνε μετὰ τῇ ἐταίρῃ· ἡ δὲ μήτηρ ἐκείνης ὑπέλαβε
 χθρόναι τὸ κλισιάκιον, εἴτα ἡμέρας πάλιν προσετίθει
 φέροντα. Πῶς οὕτως, αἶσθε, τὸ θάτερον ἐπεφύκει, καὶ
 τὸ ἀρχεῖον, τὸ βουλευτήριον, τὸ συμπόσιον, ὁ τὸν γά-
 λαμον αὐτῷ δεσμιωτῆριον πεποικίλος; Τῷ γὰρ ὅτι δι-
 δασσι οἱ βασιλεῖς ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων, αἱ δὲ τυράν-
 νοι τὴν ἀρχομένην διὰ τῇ διωάμει τὸ δέος συναύξουσι·
 πλείονον γὰρ ἀρχοντες πλείονας φοβέσθαι.

Ε. 1. Ἀριστόδημος] Ἀρίστως legendum ex Plut. Arat. p. 1039. B.

lata, dicens, ut *alibi ebriis effi-
 as dormire liceret*. Ex Cato
 Uticæ cum reliquos a clade
 universos per præconem ad
 mare convocasset, inque na-
 ves imposuisset, felicem iis
 precatus navigationem, do-
 mum rediens seipse interfecit,
 docens, pro quibus princeps
 metum gerere, quæ debeat
 contemnere. At Clearchus
 Ponticus tyrannus, in cistam
 irrepens anguis in morem dor-
 miebat. Et Aristodemus Ar-
 givorum tyrannus, sponda in

sublimi conclavi posita, supra
 januam pensilem, cum amica
 dormiebat, et amicæ mater,
 ubi ascendissent, scaldas remo-
 vebat, rursusque lucē facta
 apponebat. Quomodo, pu-
 tas, hic prætorium, theatrum,
 curiam, convivium metuebat,
 qui de cubili suo carcerem fe-
 cerat? Re enim verā princi-
 pes a subditis, tyranni subdi-
 tos metuant: itaque horum
 cum potentia crescit metus, et
 quo pluribus imperant, eo
 plures timent.

καὶ δὲ εὐφραίνεσθαι ἀγαπήσας καὶ γαυμάσας τὰ φρόνημα καὶ
τὰ μέγεθος τοῦ ἀνδρός, ὅστις. "Εἰ μὲν Ἀλέξανδρος
"ἡμεῖς, Διογένης εἰς ἡμῶν" ἀλόγου δέσιν εἰπῶν τ'. φερέ
αὐτῶν εὐτυχίαν καὶ λαμπρότητα καὶ δύναμιν, ὡς ἐλάττω
ἀρετῆς καὶ ἀσχολίας βασιλεύμενος, καὶ ζυλοτυπῶν τὸν
ἐν τρώσῃ καὶ πᾶσι πῶρος, ὅτι τότε καὶ ἦν ἀνάγκη καὶ ἀν-
έλαιος Διογένης, ἔχ. ὡς ὁ κείνος, ὅπως καὶ ἵππους καὶ
παρίους. Ἐξῆν αὖτε φιλοσοφῶντα καὶ τῇ ἀφελείᾳ γίνασ-
θαι Διογένην, καὶ τῇ τύχῃ μόνην Ἀλέξανδρον, καὶ διὰ
τὸ τοῦ γένους Διογένηι μάλλον, ὅτι ἦν Ἀλέξανδρος, ὡς
πρὸς τύχην μεγάλην πολὺ πνεῦμα καὶ σάλλον ἔχουσιν,
ἔρματος πολλῶν καὶ κυβερνήτε μεγάλῃ δόρμον.

τ'. Εἰ μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἀπεινοῖς καὶ ἰδιώταις,
καὶ ἀδυνάτωι μεγάλῃ τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἀναμώρτητον
πελδύλα, ὥσπερ ὀνέροι φαύλοις τις ἀνία τίω τυχὴν
ἀφελείᾳ, συνεξαναστῆναι ταῖς ὀπτημίαις μὴ δυνα-

B. 10. ἀνία—ἀνίας] Legendum, ἀνίας—νῆρας: prius Mez. monuit, alterum ha-
bet Stob.

rius contemplatus, minus
amplexusque hominis ingeni-
um magnanimitatemque, dix-
it, *Nisi Alexander esset, Dio-
genes. ess. vellem*: tantum non
dicens, oneratus felicitate,
splendore ac potentia sua tan-
quam impediens virtutis
atque otii, amulanique pal-
lium, et peram, *his inextingu-
ibilem et invictum se praebeat
Diogenes, ut armis Alexander
se aequis ac ferissis*. Atqui
licebat ei philosophanti et ani-
mo fieri Diogenem, et for-

tuna manere Alexandrum, eo-
que magis fieri Diogenem,
quia erat Alexander, cui ad
magnam fortunam multisque
ventis et fluctibus agitatum
opus erat valido firmamento
atque gubernatore.

VI. Apud humiles enim
et plebeios imbecillitati ad-
mixta stultitia peccandi occa-
sione destituitur: et stultitia
tanquam somnis, vitiis an-
mus exagitur, cum non ha-
beat tantum virium ut cupi-
ditatibus obsequatur. Ad po-

ἐδίδου· ἡ δὲ ἔξουσία ἀδελφεύουσα τὴν χαλκίαν, ἀνίας τοῖς ὅ
 πάτοις περιστάσει. Καὶ τὸ τῷ Διονυσίου ἀληθὲς ἔστιν ἔφη
 γὰρ, Ἀπολαίειν μάλιστα τὴν ἀρχὴν ὅταν ταχέως ἀ βέ-
 λαια ποῖται. Μέγας οὖν ὁ κίνδυνος βέλεισθαι ἀ μὴ δῶ,
 τὸν ἀ βέλειαι ποιεῖν δυνάμενον,

Αὐτίκα ἑκαστὸς γὰρ μῦθος ἐστίν, τοῦτο γὰρ δὲ ἔργον.

Ὅστιν ἡ χαλκία ἀφ' ἧς ἔξουσίας δέξονται ἔχουσα, πᾶν
 πάθος ἔσθαι, ποιεῖσα τὴν ὀργήν, φόνον τὸν ἔρατον, μοι-
 χείαν πλεονεξίαν, δήμεσον

Αὐτίκα ἑκαστὸς ἄρα μῦθος ἐστίν,

καὶ σπόλιναι ὁ περισσεύσας ὑπόνοια, καὶ πέθκειν ὁ
 διαβληθεὶς. Ἀλλ' ὥσπερ οἱ φυσικοὶ λέγουσι τὴν ἀσραπὴν ὅ
 τὴν βροντῆς ὑστερον μὴ ἐκπύπτεται, ὡς αἶμα τραύματος,
 περὶ τὴν δὲ φαίνεται, τὸν μὴ φόβον ἐκδεχομένης τὴν
 αἰσῆς, τῷ δὲ φατὶ τὴν ὅλως ἀπαντήσεως ἔτις οἱ τῶν ἀρ-
 χῶν φθάνουσιν αἱ κολάσεις τὰς κατηγορίας, καὶ περὶ
 πίπτουσιν αἱ κατὰ δίκην τὴν σποδείξων.

tentiae ubi pravitas accessit,
 robur motibus animi additur.
 Et verum est illud Dionysii,
 qui tum maxime se frui im-
 perio, aiebat, cum celeriter fa-
 ceret quae vellet. Valde au-
 tem magnum periculum est,
 ne, cui licet facere quod
 vult, is velit, quod non debet.

Nam simul ac dictum verbum est, fac-
 tum illicet exstat.

Pravitas a potentia celerem
 nacta cursum, omnes animi
 motus in facta expellit: de
 ira caedem, de amore adulte-

rium, de avaritia publicatio-
 nem alienorum bonorum fa-
 cit.

Nam simul ac dictum est,

perit qui offenderat: simul
 ac suspicio incidit, interficitur
 qui delatus fuit. Ac sicut
 physici dicunt fulgur tonitru
 posterius erumpere, ut sanguis
 vulnus sequitur, prius tamen
 videri, auditu sonum expec-
 tante, visu lumini occurrente:
 sic in imperiis supplicia ac-
 cusationibus anteverunt, et
 damnatio criminis demonstra-
 tionem:

Ἐκεί γὰρ ἥδη θυμὸς οὐκ ἔτ' ἀγέλαται,
 Οἰσίδης ὡς ἀγλαῖστοι ἀγλαῖρας σάλοι,

ἀν μὴ βάεας ἔχον λογισμὸς ὀκτιλίβη καὶ πύξη τιῶν
 ἔξουσίων, μιμουμένου τὸν ἥλιον τῷ ἀρχοντος, ὅς ὅταν
 ἔῃ ἡ φάσμα λάβῃ μέγιστον, ἔξαρθεῖς ἐν τοῖς βορείοις, ἐλά-
 χιστα πιπνέτω· καὶ ἡλαστέρας τὸν δὲ ἥλιον εἰς ἀσφαλὲς
 λαθιστάμενος.

Ζ'. Οὐδὲ γὰρ λαθεῖν οἶδ' ἐν ταῖς χαλκίαις ἐν ταῖς ἔξ-
 ουσίαις· ἀλλὰ τὸς μὲν ὀπιληπτικὰς, ἀν εἰ ψύχει πῶι
 γένωνται καὶ παρηνεχθῶσιν, ἡλιγὸς ἴσχει καὶ σάλος, ἔξε-
 λέγχων τὸ πάθος αὐτῶν, τὸς δὲ ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς
 ἢ τύχη μακρὴν ἐκκουφίσασαί πλῆττις πῶιν ἢ δόξαις ἢ
 ἀρχαῖς μετεώρους γενουμένους, εὐθὺς ὀκτιδέωνται πίπτον-
 τας· μᾶλλον δὲ, ὥσπερ τῷ κενῶν ἀγέλων. Οὐκ ἀν
 διαγνοῖς τὸ ἀκέραιον καὶ πεποτικὸς, ἀλλ' ὅταν ἐγγέης,
 φαίνεται τὸ ρέον· ἔτι καὶ σαθρὰ ψυχὰ ταῖς ἔξουσίαις
 μὴ σέγουσαι, ρέουσιν ἔξω ταῖς ὀπιθυμίαις, ταῖς ὀργαῖς,
 ταῖς ἀλαζονείαις, ταῖς ἀπειρεσχαλκίαις. Καὶ τί δὲ ταῦτα

*Impellit ira namque statim, resistere
 Ut curvus fluctibus uncus anchoræ
 band valet:*

nisi gravitate præpedita ratio
 compescat reprimatque poten-
 tiam; ut scilicet Solem imite-
 tur princeps, qui ad summam
 evectus altitudinem in parti-
 bus septentrionalibus, lentif-
 sime movetur, tarditate cur-
 sum tutum reddens.

VII. Nam ne latere qui-
 dem vitia potentium possunt.
 Sed sicut morbo comitali la-
 borantes si in frigore versen-
 tur, vertigine corripiuntur et

agitatione morbum eorum ar-
 guente: ita fortuna ubi ine-
 ruditos et ineptos homines a-
 liquantulum opibus, gloria, aut
 principatu extulit, statim eo-
 rum ruinam demonstrat. At-
 que adeo sicut inter vacua
 vasa non facile discernere pos-
 sis, quod eorum integrum,
 quod sit vitiosum: ubi ali-
 quid infuderis, statim apparet
 quod perfluat: ita animæ ri-
 mis fatiscentes infusam poten-
 tiam non continent, sed foras
 disfluunt cupiditatibus, iris,
 arrogantibus, ineptiis. Et quid

λέγειν; ὅπερ καὶ πάλιν συμβαίνει τῶν ἀναιμμάτων πρὸς
 τὰς ὀφθαλμοὺς εἰδόμενους συκοφαντεῖται. Κίμωτος ἢ ὁ
 οἶνος διαβολὴ Σικανίων, ὁ ἵππος Λαίκαλλος ἐπὶ τῇ
 δεξιᾷ πολυτελέστερον ἢ καὶ κακῶς.

attinet istaec dicere? quando
 etiam minima vitia illustrium
 ac celebrium virorum calum-
 niis impetuntur. Cimeri vi-

na vitio dabitur: Scipioni
 somnus: Lucullus male audi-
 ebat quod cenaret sumptuo-
 sius.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΠΟΛΙΤΕΤΕΟΝ.

www.libtool.com.cn

TOOL LIBRARY

NOTY

ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΠΟΛΙΤΕΤΕΟΝ.

P L U T A R C H I

AN SENI RESPUBLICA GERENDA SIT.

Β α'. ΟΤΙ μὲν, ὦ Εὐφάνης, ἐπαινέτης ὢν Πινδάρου,
πολλάκις ἔχεις ἀφ' ὅματος, ὡς εἰρημὸν
εὖ καὶ πιθανῶς ὑπ' αὐτοῦ,

Τιθιμένων ἀγῶνων
Πρόφασιν ἀρετῶν
Εἰς αἰπὺν ἴθαλι σκύτον,

οὐκ ἀγνοῶμεν. Ἐπειδὴ δὲ πλείους αἱ παρὰ τὰς πο-
λιταῖς ἀγῶνας ἀποκνήσας καὶ μαλακίαι παρφάσας ἔχου-
σαι, τελευτάται ὥσπερ τιτὶ ἀφ' ἰσότητος ἐπάγουσιν ἡμῖν τὸ
γῆρας, καὶ μάλιστα δὴ τέτρω τὸ φιλότιμον ἀμβλύνειν καὶ

I. NOVIMUS te, mi Eu-
phanes, Pindari, cu-
jus laudator es, dictum illud
tanquam probabiliter ac recte
enunciatum in ore frequenter
habere,

*Instituto certamine
Prætextus aliquis virtutem
In altas tenebras dejecerit.*

Quando autem cunctatio et
VOL. IV.

mollities a certaminibus nos
avocans civilibus cum pluri-
mas alias præscriptiones usur-
pant, tum ultimam hanc qua-
si a sacra, quod dicitur, linea
adducunt senectutis excusatio-
nem, eaque cum primis ho-
nestos nostros conatus retun-
dere atque deterrere nituntur,
dum persuadere volunt quen-

δυσωπῆν δικῶσαι, πείθουσιν ἑνά τινα ᾧρέπουσαν ὁδε
 ἀθληταῖς. libro 12 μόνον ἀλλὰ καὶ πολιταῖς παρόδου χατάλυσιν
 οἴομαι δεῖν ἂν πρὸς ἑμαυτὸν ἐλάσσει λογίζομαι, καὶ πρὸς
 σὲ διαλεῖν περὶ τῆς παροφύτου πολιτείας ὅπως μηδ-
 ἑτέρως ἀπολέηται τὴν μακρὰν σπουδαίαν μέχρι δυνεῖ κοινῇ
 παρέρχομένην, μηδὲ τὴν πολιτικὴν βίον, ὥσπερ ἡλικιώτη
 καὶ σωήτη φίλον ἀπορίψας, μεταβάλλεται πρὸς ἄλλον
 ἀσωτήτην, καὶ χρεὶν ὁδε ἔχοντα σωήτη γινέσθαι καὶ
 οἰκεῖον· ἀλλ' ἐμμένοντι οἷς ἀπ' ἀρχῆς παρειρόμεθα,
 ταῦτά τῷ ζῆν καὶ τῷ χαλῶς ζῆν ποιησάμενοι πέρας· ἔγω-
 γὲ μὴ μέλλοιμεν εἰ βραχὺ τῷ λεπτομένῳ τὴν πολὺν
 ἐλέγχειν χρεῖον, ὡς ἐπ' ὁδῶν χαλῶ μάτῳ ἀντα-
 μένον. Οὐ γὰρ ἡ τυραννὶς, ὡς τις ἔπει Διονυσίῳ, χαλὸν
 ἐντάφιον· ἀλλ' ἐκείνῳ γε τίτῳ μοναρχίᾳ μετὰ τῇ ἀδ-
 κίας τό γε μὴ παύσασθαι, συμφορὰν τελευτέραν ἐποίησε·
 καὶ χαλῶς Διογένης ὕστερον ἐν Κορίνθῳ τὸν υἱὸν αὐτοῦ θεα-
 σάμενος ιδιώτῳ ἐκ τυράννου γεγεννημένῳ, “ Ὡς ἀναξίως,

dam esse convenientem non
 athletici tantum, sed etiam ci-
 vilis decursus terminum atque
 conclusionem: quæ tecum
 identidem de senili reipublicæ
 administratione ratiocinor, ea
 tecum quoque mihi commu-
 nicanda sum arbitratus; ut
 neuter nostrum quem hacten-
 us una longum tenuimus
 cursum deferat: neve civilem
 vitam, quasi æqualem et con-
 suetudine nobis devinctum a-
 micum, omittat, ad aliamque
 transeat inusitatam, et cujus
 consuetudini ac familiaritati
 parandæ tempus non suppetat:

sed in eo persistamus quod a
 principio institueramus, eun-
 demque vivendi et honeste vi-
 vendi finem faciamus: nisi
 velimus in exiguo quod su-
 perest vitæ spatio ostendere,
 longam, quam exegimus, æ-
 tatem a nobis fuisse nulla
 præclara in re consumptam.
 Non recte is, qui Dionysio
 dixit, *tyrannidem pulchrum esse
 sepulchrum*: sed hæc illi tanto
 perfectiorem paravit miseriam:
 et Diogenes melius, qui cum
 postea temporis filium ejus
 Corinthi videret privatum de
 tyranno factum: *Quam indig-*

“ ἔφη, Διονύσιε, σπαιτὺ ὀράτῃς· οὐ γὰρ ἐνθαῦτά σε μεθ’
 “ ἡμῶν ἔδει ζῆν ἐλευθέρως καὶ ἀδελῶς, ἀλλ’ ὅκει τοῖς
 “ τυραννείοις ἐγκαταποδημιδύον, ὥσπερ ὁ πατήρ, ἄχρι
 “ γήρας ἐγκαταβῶσαι.” Πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ
 νόμιμος ἀνδρὸς εἰσισπύς παρέχειν αὐτὸν ἐχ’ ἥτιον ἀρχέ-
 μδρον ὠφελίμως ἢ ἄρχοντα, χαλὸν ἐντάφιον, ὡς ἀληθῶς
 εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ περσύνῃσι· τὸτο γὰρ

“ Ἐσχατοὶ δύναι κατὰ γὰς,

ὡς φησι Σιμωνίδης, πλὴν ὣν τροαποθήσκει τὸ φιλέν-
 θρωπον καὶ φιλόχαλον, καὶ τροαπαυδᾷ τὸ ἀναγκαῖον
 ὀπτημίας ὁ τῆς χαλῶν ζῆλος, ὡς τὰ περσυνά μέρη
 καὶ γαία τῆς ψυχῆς ἐκτενέστερα τῆς παιδικῶν καὶ σω-
 ματικῶν ἐχούσης· ὅπερ ὁσδὲ λέγειν χαλόν, ὁσδὲ σποδὲ-
 χασαι τῆς λερόντων, ὡς κερδαίνοντες μόνον ἐ κοπῶμεν·
 ἢ ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Θεκυδίδεος ὡδὲ γενεὴ ὅπῃ τὸ βέλπον, μὴ
 ὁ φιλόπμων ἀγῆρω μόνον ἡγεμῆς, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ

E. 3. πλὴν ὧν—ἐχούσης· ἔπει] Oratio turbata vitio librariorum: neque in co-
 dicibus quid melius nec apud Stob. p. 303. qui in compendium re-
 degit. Ut nunc est, legam in fine ἐχούσης. Διόπερ—

*nam, aiebat, teipso vitam agis;
 non enim hic te libere ac tuto
 vivere conveniebat, sed in pa-
 tria arcis tyrannicæ inclusum
 exemplo patris tui consenscere.
 At respublica popularis ac le-
 gitima viro, qui ita eam gerit,
 ut non minus pareat utiliter
 quam imperet, pulchrum re-
 vera ornamentum gloriam vi-
 vendo partam morti ac funeri
 parit. Ea enim, ut Simoni-
 des ait, ultima subit terræ:
 nisi si qui sunt quorum ante
 corpus emoritur humanitatis*

*honestatisque studium, prius-
 que elanguescit pulchri æmu-
 latio, quam necessariorum re-
 rum appetitio: quorum animi
 facultatem ad agendum desti-
 natam ac divinam corporea et
 affectibus obnoxia habent im-
 becilliorum. Neque vero no-
 bis audiendi sunt, qui omni-
 bus aliis rebus, solo lucro fa-
 ciendo nos non defatigari, ai-
 unt: sed et Thucydidis sen-
 tentia in meliorem partem ac-
 cipienda est: itaque statuen-
 dum, non modo bonoris stu-*

κοινωνικὸν καὶ πολιτικόν· ὃ καὶ μύρμηξιν ἄχρι τέλους
 παλαιμύνης καὶ μελιτῆας· ὁδεῖς γὰρ οἶδεν ὑπὸ γήρας
 κηφῆνα γυνομυλῶν μέλνῃαι, ὥσπερ ἔνοι τὸς πολιτικούς
 ἀξιοῦσιν, ὅταν πρὸς ἀκμᾶσιν, οἵκοι στυμνίους χειρῶν
 καὶ ἀποκῦναι, καθάπερ ἰὼ σίδερον, ὑπὸ ἀργίας τιμῇ
 πρᾶκτικὴν ἀρετὴν ὁβριμυλῶν πειροῦνται. Ὁ γὰρ 784
 Κάτων ἔλεγεν, "Οτι πολλάς ἰδίας ἔχοντι καὶ γῆρας
 οὐ δὲ τιμῇ ἀπὸ τῆς χαλίας ἐκόνται ἐπάγειν ἀρχύνῃ.
 Πολλῶν δὲ χακίων ὁδοιμῶς ἦγον ἀπερξία καὶ
 δειλία καὶ μαλακία κατὰχύνουσιν ἀνδρα πρεσβύτην,
 οἷα πολιτικῶν ἀρχέων κατὰδυνάμειον εἰς οὐκίαν γυ-
 ακῶν, ἢ κατ' ἀγρὸν ἐφορῶντα καλαμπυρίας καὶ γε-
 ρισίας.

Ὁ δ' Οἰδίπους τοῦ καὶ τὰ κλειῖ' αἰνέγματα;

Τὸ μὲν γὰρ ἐν γῆρας πολιτείας ἀρχεῖσθαι, καὶ μὴ πρό-
 τερον, (ὥσπερ Ἐπιμνίδειν λέγουσι κατακοιμηθέντα νεα-

F. 4. αἶον] Rectius sit, εἶδεν cum Reisk.

*dium non consenesce, sed mul-
 to minus communitatis atque
 reipublicæ, quod apes etiam
 et formicæ conservant usque
 ad finem. Nemo enim un-
 quam vidit apem senectute in
 fucum degenerasse: quod a
 civilibus quidam viris exi-
 gunt, ut vigore ætatis præter-
 lapso domi desideant, cibum-
 que conquirant et reponant,
 otioque patiantur virtutem a-
 gendi, tanquam rubigine fer-
 rum, absumi. Cato quidem
 dicebat, Senectutis, quæ ex sese*

*multa haberet incommoda, non
 debere turpitudinem vitii su-
 peraddi. Atqui cum multa
 sint vitia, nullo minus est
 otium, ignavia, et mollities,
 quæ viro seni dedecus affe-
 runt, e curia se in muliebrem
 domus curationem includenti,
 aut in agro messorum et lectri-
 ces stipularum inspicienti:*

At Oedipus uli, nobiliæque ænigmata?
 Etenim qui in senectute ad
 rempublicam se conferat, nun-
 quam ante in ea versatus, (sic
 ut Epimenidem dicunt, cum

νίαι, ἔξωγραφαι γέροντα μετὰ πεντήκοντα ἔτη,) αὐτ'
 B ἂν ἔτα μαχεῖν καὶ συμβεβηκυῖαν ἰσχυρίαν ἀποθέμενοι,
 ἐμβαλεῖν ἑαυτὸν εἰς ἀγῶνας καὶ ἀσολίας, ἀήδη καὶ ἀγύμ-
 νασιν ὄντα, καὶ μήτε πρῶγμασιν ἐνωμιλκρότα πολιτι-
 κοῖς, μήτε ἀνθρώποις, ἴσως ἂν ἀπαιωμώω πρὶ πρῶτοι
 τὸ τῆς Πυθίας εἰπεῖν, “Ὁψέ μ’ ἤλθες,” ἀρχὴν καὶ
 δημαγωγίαν διζήμενος, καὶ παρ’ ὅραν στρατηγίῃ κόπτεται
 γέρον, ὡσπερ τις ἀτεχνότερος ἂν νικτωρ ὀπίκωμος ἀφίγ-
 μενός ἢ ξένος, οὐ τόπον οὐδὲ χώραν, ἀλλὰ βίον, οὗ μὴ
 πεπαισάσαι, μεταλλάττων. Τὸ γὰρ,

—Πόλις ἄνδρα διδάσκει,

καὶ Σιμωνίδην, ἀληθές ὅστιν ὅτι τῷ ἔπ’ ἔχοντον
 μεταδιδάχθῃναι καὶ μεταμαθεῖν μᾶθημαί, διὰ πολλῶν
 C ἀγῶνων καὶ πρῶγμάτων μάλιστα ἐκπονέμενον, ἄνπερ ἐν
 χαίρῳ φύσεως ὀκτιλέσθῃναι καὶ πόνον ἐνεργεῖν καὶ δυσμε-

A. 12. ὅτ’ ἂν—*συμβεβηκυῖαν*] Prius delendum cum Mez. ut ortum ex *ἔτα*,
 quod refertur ad antecedens ὡσπερ. Alterum mutem in *συντακτικῶν*.
 Reisk. *συμβεβηκυῖαν*.

B. 7. ἀτεχνότερος ἂν] Forte, ἀγροικότερος ἂν, vel ἀτεχνῶς γέρον.

adolescens obdormivisset, post
 quinquaginta annos evigilasse
 jam senem) et tam longinquo
 secumque aucto otio relicto,
 in certamina se et occupatio-
 nes conjiciat insuetum atque
 inexercitatum, et neque in re-
 bus civilibus, neque inter ho-
 mines versatum, reprehensu-
 rus aliquis Pythiae illud obje-
 cere possit, *Sero ad me venisti*,
 magistratum et populi guber-
 nationem querens: inter-
 pestive pulsas pratorii ja-

nuam, velut inscitior aliquis
 noctu per comessationem ac-
 cedens aut hospes, non locum
 aut regionem mutare, sed vi-
 tam cujus es imperitus, inire
 cupiens. Quod enim Simo-
 nides dixit, *Civitas virum do-
 cet*, verum est de his, quibus
 adhuc tempus est dediscendi
 sua, et addiscendi scientiam,
 quae multis certaminibus at-
 que rebus ægre elaboratur,
 ubi tempestive ingenium ap-
 prehendit, quod labores diffi-

ρίαν εὐκόλως διωαμένης. Ταῦτα δὲ πῃ μὴ κακῶς λέγεσθαι πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν γὰρ πολιτείᾳ.

Β. Καίτοι τὸν αὐτὸν ὁρῶμεν ὑπὸ τῆς ἡν ἐχόντων τὰ μειράκια καὶ τὸς νέους ἀποτερεπομένης τῷ τὰ κοινὰ φράττειν καὶ μαρτυρῶσιν οἱ νόμοι ἀλλὰ τῷ κήρυκος ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐκ Ἀλκιβιάδου καὶ Πυθέας ἀνσάντες ὅτι τὸ βῆμα φράττες, ἀλλὰ τὸς ὑπὲρ πενήτων ἐτι γηροῦται, λέγειν καὶ συμβουλεύειν φραγαλῶντες· ἐν δὲ τοσούτοις ἀήκα πόλμῃ καὶ τριτοῦ ἐνδεῖα καὶ φροτισπαιον ἐκείνῳ φραγαλῶν. Ὁ δὲ Κάτων μετὰ οὐδὲν ὄνδοντα ἐτι δίκην ἀπολογέμενος, ἔφη, Χαλεπὸν εἶναι, βελονίατα μετ' ἄλλων, ἐν ἄλλοις ἀπολογεῖσθαι. Καίσαρος δὲ τῷ καταλύσαντος Ἀντώνιον, ἐπὶ μικρῷ βασιλικώτερον καὶ δημοφελέστερον γενέσθαι πολιτεύματα πρὸς τῇ τελευτῇ πάντες ὁμολογῶσιν· αὐτὸς δὲ τὸς νέους ἐνέσι καὶ νόμοις

D. 1. ἐ γὰρ τοσούτοις—φραγαλῶν] Ita omnes libri, gravi corruptela: cujus nisi vera, probabilis forte hæc sit correctio: ἐ γὰρ τοσούτοις ἰδὲ τὰς πόλμῃς, ἐκ τῶν ἀνδεῖα τριτοῦ ποιεῖ τρωαίῳ ἐκείνῳ φραγαλῶν. Xyl. vertens reliquit lacunam, quæ in libris nulla est.

cultatesque facile, ferre possit. Hæc videntur non male in eum dici, qui in senectute incipiat rempublicam gerere.

II. Atqui contra videmus a prudentibus adolescentes et juvenes a tractandis publicis negotiis arceri, testanturque hoc leges, ubi præco in concione non Alcibiadas aut Pytheas ad suggestum progredi jubet, sed qui annum ætatis quinquagesimum exceßerint, ad dicendum et consulendum

exhortatur. Non enim infolentia audacize et imperitia et impulsio unicuique militum * * At Cato octogenario major cum diceret causam, *Difficile*, inquit, *est eum qui cum aliis vixisset, aliorum subire judicia*. Cæsaris vero Augusti actiones sub finem vitæ, nihilo reliquis minus imperatore dignas, aut in publicum utiles fuisse in confesso est: et ipse cum juvenes moribus legibusque austeris corrigeret,

αὐτηρῶς σωφρονίζων, ὡς ἐθουρβήθησαν, Ἀκύνετε, ἔπει,
 νέοι γέροντος, οὐ νέε γέροντες ἦκον. Ἡ δὲ Παριλλέες
 Ε πολυτεία τὸ μέγιστον ἐν γῆρα κράτος ἔρχεν, ὅτε καὶ τὸν
 πόλεμον ἀραξ τὰς Ἀθιναίους ἔπεισε· καὶ παρθυμμένων
 οὐ κατὰ χαιρὸν μάχεσθαι πρὸς ἐξακισμυρίους ὀπλίται,
 εἴη καὶ διεκώλυσε, μονονὲς τὰ ὄπλα τῷ δήμῳ καὶ ταῖς
 κλεῖς τῶν πυλῶν σποφραγισάμενος. Ἀλλὰ μὲν ἂ
 γε Ξενοφῶν περὶ Ἀγισιλάου γέγραπεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν
 ἄξιόν ἐστι παραθέσθαι. “ Ποίας γὰρ, φησί, νεότητος
 “ οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνῳ γῆρας ἐφάνη; τίς μὲν γὰρ τοῖς
 “ ἐχθροῖς ἀκμάζων ἔπως φοβερὸς ἦν ὡς Ἀγισίλαος
 “ τὸ μήκιστον τῷ αἰῶνι ἔχων; πῶς δ’ ἐκποδὼν
 “ γενομένου μᾶλλον ἤσκησαν οἱ πολέμοι ἢ Ἀγισιλάου,
 Ε “ ὥσπερ γεραί τελευτήσαντος; τίς δὲ συμμάχοις
 “ γέροντος παρέρχεν ἢ Ἀγισιλάου, ὥσπερ ἦδη πρὸς τὸ

D. 9. ἐθουρβήθησαν] ἐθουρβήσαν B. et T. II. p. 207. E.

E. 10. αἰῶνες] Sic omnes libri et scripti et editi. Vulgo, ἀγῶνες a Steph. in-
 ductum, habet Anon. et T.

iique tumultuarentur: *Audite, aiebat, juvenes senem, quem senes juvenem audiverunt.* Periclis quoque administratio reipublicæ plurimum in senectute virium habuit, cum et bellum ut susciperent persuasit Atheniensibus: et cum alieno tempore configere cum sexaginta millibus armaturæ gravis militum vellent, obstitit ac prohibuit, tantum non arma populi et claves portarum sigillo suo muniens.

Quæ autem Xenophon de Agésilao scripsit, operæ pretium est ipsius verbis referri. *Qua,* inquit, *juventute non fuit præstantior ejus senectus? Quis enim ætate vicens tanto terrori hostibus fuit, quanto Agésilas prope finem vitæ? Quo sublato magis gavisi sunt hostes, quam Agésilao, quanquam gravis annis decessit? Quis sociis animos addidit, nisi Agésilas, quanquam ei jam mors immineret? Quem juvenem amici*

“τέρμα ἔβριε ὧν; τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι πλεον ἐπόθησας.
 “ἢ Ἀγχιλαῖον γεραίον ἀποθανόντα.”

γ. Εἶτα σκένυς μὲ τηλικαῦτα πρέσβειαν ὁ χρόνος
 οὐκ ἐκόλυεν, ἡμεῖς δὲ οἱ νῦν τευφῶντες ἐν πολυέλειας,
 μὴ τυραννίδα, μὴ πόλεμον τινα, μὴ πολιορκίας ἐχύσας,
 ἀπολέμεις δὲ ἀμίλλας, καὶ φιλοπτιμίας νόμῳ τὰ πολλὰ
 καὶ λόγῳ μετὰ δικῆς περαιομένης, ἀποδεδωμένοι; οὐ
 μόνον στρατηγῶν τῶν τότε καὶ δημαγωγῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ὑποκριτῶν ὁμολογῶντες (εἰ)
 χαλκίης εἰ γε Σιμωνίδης μὲν ἐν γῆρα χρεῖς οἶκα, καὶ
 τὸ πτόγισμα δηλοῖ τοῖς τελευταίοις ἔπειτα,

Ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἴσπετο κέδος
 Ὀγδοκονταίτη, σαιδὶ Λεωπρέπιδος.

Σοφοκλῆς δὲ λέγεται μὲν ὑπὸ τῶν ἱερῶν Ἀθηναίων
 δίκῃ φεύγων, ἀναγνώσκει πλὴν ἐν Οιδίποδι τῷ ὅτι

A. 5. δὲ Σιμωνίδῃ] δι additum e Pol. Mez.

A. 7. ὑπὸ τῶν ἱερῶν] Sic Coll. Muret. Vulgo, ὑπὸ υἱῶν. Ald. Raf. B. E. ὑπὸ
 πολλῶν. Xyl. ὑπὸ σαιδῶν.

*maiores sunt persecuti desiderio,
 quam Agesilaum senem mor-
 tuum?*

III. Ergo illos a tantis re-
 bus gerendis ætas non absti-
 nuit: nos in republica luxu-
 riantes, nullam tyrannidem,
 nullum bellum, nullam obsi-
 dionem sustinentes, certamina
 duntaxat et contentiones quæ
 legibus plerumque, orationi-
 bus, et iudicio finiuntur, ob
 ignaviam subterfugimus? sci-
 licet non prætoribus modo et

oratoribus priscis, sed et poë-
 tis, et sophistis, et histrionibus
 fatentes nos esse deteriores.
 Siquidem senex Simonides
 choris victoriam reportavit,
 idque inscriptio testatur his
 extremis versibus,

*Oginta annos Simonida jam tibi nato
 Gloria doctrina est parva Leoprepide.*

Sophocles fertur, cum, ut de-
 sicipiens, esset a filiis in judi-
 cium vocatus, recitasse de Cæ-
 dipo Coloneo chori in scenam
 progredientis carmen, cujus

Κολωνῷ πάροδον, ἥ ἔστιν ἀρχή,

Εὐίππῳ ξίφι τὰσδε χώρας
Ἴκῃ τὰ κράτιστα γὰρ ἵππῳ
Τὸν ἀργῆτα Κολωνόν,
Ἐῖδα λίγῃσι μινύρεται
Θαμίξεσσι μάλιν ἀπὸν
Χλωραῖς ἐπὶ βάσσαις.

Β. Θαυμαστὸν δὲ τῷ μέλῃ φανέντος, ὥσπερ ἐκ θαλάττης, ἔ-
δραστηρίῃ προσημειώσασθαι μετὰ κέρτε καὶ βοῇς τῆς
παρόντων. Τῇ δὲ ὁμολογημένης Σοφοκλέους ἔστι τὰ
ὑπεργαμμάτιον,

Ῥόδῳ Ἡρόδοτῳ τοῦτο Σοφοκλῆς ἰσχυρῶς
Πίτῃ ἐπὶ σπυρίοντα.

Φιλήμονα δὲ τὸν κομικὸν καὶ Ἀλεξιν ὅτι τῆς σκηνῆς
ἀγωνιστομένης καὶ τεφανομένης ὁ θάνατος κατέλαβε.
Πῶλον δὲ τὸν τραγωδὸν Ἐρατοσθένους καὶ Φιλόχορος
ἱστοροῦν. Ἐδοξμύκοντα ἔτη γεννηθῆναι, ἀπὸ τραγωδίας
ἐν τέταρτῃ ἡμέρᾳ ἀγωνίσασθαι μολὼν ἔμπερασθαι
τῆς τελευτῆς.

Δ. Ἄρα οὖν ὅτε ἀρχὴν ἔστι τῆς ἀπὸ σκηνῆς
γενήσαντος τὸς ἀπὸ τῷ βήματος ἀγεννητέους ὁρᾶσθαι, καὶ

est hoc initium,

*Equorum feracis hujus bosques regionis
Venisti ad optimum agrum,
Albicantem Colonus:
Ubi frequens philomela suavis cantillet
virentibus in vallibus.*

quod cum perlaucisset, e foro
tanquam e theatro cum plausu
et clamore eorum qui aderant
deductus est. Hanc quidem
constat Sophocles esse inscrip-
tionem,

*Carmen hoc Herodoto composuit, Sopho-
cles, annos*

Undecies natus quinos.—

Philemonem quoque comi-
cum, et Alexidem in scena
certantes mors occupavit.
Polum tragœdum Eratosthe-
nes et Philochorus scripserunt
annos octoginta natum, octo
tragœdias quatruiduo desertasse
paucis ante obitum diebus.

IV. Nonne autem turpe
est senibus scenicis concio-
nales senes videri turpiores,
et desertores sacrorum. revera

τῶν ἱερῶν ὡς ἀληθῶς ἑξαμετρὺς ἀγώνων, σποτίσθαι τὸ πολιτικὸν πρῶτον, οὐκ οἶδα ὁποῖον ἀντιμέταμ-
 βάλλοντας; Καὶ γὰρ τὸ τῆς γαργῆας ἐκ βασιλεῶν,
 ταπεινόν· ὅπερ γὰρ ὁ Δημοθένης φησὶν ἀνάξια πάσῃ
 τιμῇ παρέλκον ἱερὴν οὔσαν τειήρη, ξύλα καὶ χάρσυχας καὶ
 βοσκήματα ἃ Μειδίαι παρσχομίζουσιν, ἢ περ πολιτικὸς
 ἀνὴρ ἀγωνοθεσίας καὶ Βοιωταρχίας καὶ τὰς ἐν Ἀμφικτύοσι
 πρεσβρίας Σπολιπῶν, εἶτα ὁράμενος ἐν ἀλφίτῳ καὶ
 τεμφύλῳν ἀφαιμετρήσει, καὶ πόκοις πρῶτάων, οὐ πα-
 τάσας δέξει τῷτο δὴ τὸ χαλκόμενον ἔκπερ γῆρας
 ἐπάγειν, μηδενὸς ἀναγκάζοντος; Ἐργασίας γε μὴν
 βαναύσου καὶ ἀγοράας ἀπείσθαι μὲν πολιτείας, ὁμοίον
 ὅτι παρ' ἡμετέρους ἐλδύγεις καὶ σῶφρονος ἐνδύμα ὡφισπά-
 σαντα καὶ ὡφείζωμα δόντα, σμύχειν ὅτι χαπηλέως καὶ
 ὅ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς οὕτως σπόλλυται τὸ ἀξίωμα
 καὶ τὸ μέγεθος πρὸς πᾶσας οἰκονομίας καὶ χρηματομίας

certaminum, deposita civili
 persona, nescio quam ejus lo-
 co induere? Nam de rege a-
 gricolam fieri, nimis est hu-
 mile. Quando enim Demos-
 thenes ait injuriam Paraloi
 navi fieri, quæ sacra erat tri-
 remis, quod ligna, vallos, et
 pecudes cogeretur Midie ve-
 here: nonne vir civilis post
 præmiorum in certaminibus
 tribuendorum, et Boeotar-
 chie, et inter Amphictyones
 primi in confessu loci obitam
 functionem, si his relictis vi-
 deatur occupatus farinarum
 aut fracium dimensione, vel

lanæ ovillæ negotiatione, vi-
 debitur plane id quod pro-
 verbio jactatur *equi senium*
 sibi nulla coactus necessitate
 inducere? Atqui illiberale
 opificium et forum sectari
 ab administratione reipublicæ,
 non est aliud, quam si ma-
 tronæ liberali et pudicæ ves-
 tibus suis detractis cincturam
 coquinarum circumdes, eam-
 que in caupona colloques: eo-
 dem quippe modo civilis vir-
 tutis majestas atque dignitas
 pessundatur, ubi ad rei fami-
 liaris procuracionem, et quæ-
 sum faciendum pertrahitur.

Ε ἀγρομέλης. Ἄν δὲ, ὅπερ λοιπὸν ὅσι, ραγίζοντας καὶ σπυλαύστους
 τὰς ἡδυπαθείας καὶ τὰς τευφὰς ὀνομάζοντες, ἐν ταύταις
 μαρμυρόμενον ἡσυχῇ παρακαλῶσι γράσκειν τὸ πολιτικόν,
 ὅς κ' οἶδα ποτέρᾳ δυνεῖν εὐόνων ἀρχῶν πρέπειν δόξει
 μᾶλλον ὁ βίος αὐτῶν πύτερον ἀφροδίσια ναύταις ἀγνοῖ,
 πάντα τὸν λοιπὸν ἡδὴ χερόν, ὅς κ' ἐν λιμνῇ τιῶ ναῦν
 ἔχουσιν, ἀλλ' ἐπὶ πλέουσιν σπολεύουσιν· ἢ χαράπερ ἔνιοι
 τὸν Ἡρακλέα πάζοντες ἐκ εὖ γράφουσιν, ἐν Ὀμφάλης
 κρηματοφόρον ἐνδίδοντα Λυδαῖς θεραπυίοις ῥιπίζεν καὶ
 παραπλέκειν ἑαυτὸν· οὕτως τὸν πολιτικὸν ἐκδύσαντες τὴν
 Ε λεοντήν καὶ χαλαλύναντες, εὐαχίστομον αἰὲ καταφάλλο-
 μνον καὶ καταυλέμενον; ὅδ' ἐπὶ τῇ τῷ Πομπηίου Μάγνης
 φωνῇ λήθ' ἀπαύευντες, τῇ περὶ Λεύκολλον, ἣν εἶπεν, αὐτὸν
 μὲν εἰς λυτὰ καὶ δειπνα καὶ σιωπίας μεθ' ἡμερῶν, καὶ
 πολλὰ ἄλλω, καὶ κατὰ σκευὰς οἰκοδομημάτων νεοπρεπῆς

F. 3. ἢν εἶπεν] Forte delendum.

F. 5. πολλὴν ἄλυσιν] Ita Xyl. Nec procul abeunt Coll. Muret. Anon. Jun. πολλὴν ἄλυσιν. Ald. Baf. B. E. πολλὴν, ἄλυσιν. Cui corrigendo addiderunt ἡδυπαθείαν. Pol. Schott. Jannot. ut Steph. vulgavit.

Quod si, id quod restat, oblectationes et faginationes istas, nomine quietis atque fruitionis commodorum velantes, in his paulatim tabescentem consensescere jubent civilem virum, nescio de duabus turpibus imaginibus utri similior sit futura ejus vita: nautisne Veneris sacra per omnem vitam colentibus, et navem nondum portui subeuntem, sed adhuc in alto vehementem deferentibus: an quemadmodum nonnulli joci causa Hercu-

lem inepte pingunt apud Omphalem in veste crocata sedentem, seque ventilandum et comendum ancillis præbentem: ita civilem virum posito leonis exuvio ad mensam reclinabimus, ut semper epuletur, ac tibias barbataque audiat? Nec pudorem nobis vox ista Pompeii Magni incutiet? qui a Lucullo ob intempestivam tanto natu ambitionem honorum ac magistratus gerendi reprehensus, post rem domi militiæque ges-

μετὰ ταῖς στρατείαις καὶ πολιτείαις ἀφεικότα, τῷ δὲ Πومπηΐῳ φιλαργίαν ἐγκαλῶντα καὶ φιλοσημίαν παρ' ἡλικίας ἔφη ὃς ὁ Πومπηΐος, Ἀδελφεὺς εἶναι γέροντι τὸ τευφᾶν ἢ τὸ ἄρχεω· ἐπεὶ δὲ νοσοῦντι συνέταξε κίχλιον 786 ὁ ἰατρεὺς, ἦν δὲ δυσπρόσιτον καὶ παρ' ὄρεαν, ἔφη δὲ τις εἶναι ὡδὴ Λαικέλλω πολλὰς τεφορμύδας, ἐκ ἔπεμψεν, ὅσδε ἔλαβεν, εἶπεν, “Οὐκὲν, εἰ μὴ Λεύκολλος ἐτρέφα, “Πομπηΐος οὐκ ἂν ἔζησε;”

ε'. Καὶ ὃς εἰ ζῆται πάντως ἡ φύσις τὸ κῆδ' καὶ τὸ χαίρειν, τὸ μὲν σῶμα ᾧ γέροντι ἀπέρισκε ὡρὸς πάσας πλὴν ὀλέων τῶ ἀναγκάσει τὰς ἡδονὰς, καὶ ἔχ

Ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γέροντι ἀχθεται

μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῖς πόσιν καὶ βρώσιν ἐπιθυμίας ἀπημβλυμύδας τὰ πολλὰ καὶ ναδὰς κατέχοντες μόλις οἷον ἐπιτήρουσι καὶ χαράτῃσιν· εἰ δὲ τῇ β ψυχῇ ὡδυσσεύσας τὸν ἡδονὰς ἐκ ἀγανείας ἡδὲ ἀνελευθέρους, ὡς Σιμωνίδης ἔλεγε ὡρὸς τὰς ἐγκαλῶντας αὐτῷ

tam balneis, cœnis, ac quotidianis conviviis, otio dissoluto, ac splendidissimis ædificiis dedito, respondit, *Magis esse intempestivum luxuriare senem, quam rempublicam gubernare.* Idem Pompeius, cum ægrotanti sibi medicus turdum mandasset, et tunc is per anni tempus haberi vix posset, ac quidam multos turdos apud Lucillum ali significaret; non misit petitum, *Quid, inquiens, nisi Lucillus luxuriaret, non viveret Pompeius?*

V. Nam ut maxime natura:

voluptatem et delectationem desideret, tamēn senum corpora fere ad omnes voluptates, paucis illisque necessariis exceptis, facta jam sunt inepta. Non modo enim

Etiam provocatus ait, ait Pompeius,

ut ait Euripides, sed etiam ciborum ac potus suavitatis his habes et quasi edentula est, exiguumque sui gustum exhibet. In animo itaque parare sibi voluptates debent, non indignas eas ipsis aut illiberales, ut Simonides, qui cum ob avariciam culpantibus respon-

φιλαργίαν, "Οπὶ τῷ ἄλλαν ἀπετημηδύος ἀφ' ὃ γῆρας ἡδονῶν, ὑπὸ μᾶς ἐπ' ημεροσχεῖται τῆς ἀπὸ τῷ κερδαίνειν. Ἀλλ' ἡ πολιτεία χαλλίστας μὲν ἡδονὰς ἔχει καὶ μεγίστας, αἷς καὶ τὰς θεὰς εὐχόος ἐστὶ ἢ μόνουαῖς ἢ μάλιτα χαίρειν αὐταὶ δὲ εἰσιν, αἷς τὸ εὖ ποιεῖν καὶ χαλὸν πιδεστέλειν ἀναδίδωσιν. Εἰ γὰρ Νικίας ὁ ζωγράφος ἔπαυε ἔχαυρε τοῖς τῆς τέχνης ἔργου, ὅτε τὰς οἰκέτας ἐρωτᾶν c παλλάκις, "Εἰ λέλετα καὶ ἡρίσκειν" Ἀρχιμήδην δὲ τῇ στανίδι περοκέμηνον ἀπαυῶντες βία καὶ ἀποδύοντες ἡλεφον οἱ θεράποντες, ὁ δὲ ὅππ' τῷ σώματος ἀλλημιμδύα διέγεραφε τὰ χήματα· Κανὸς δὲ ὁ αὐλητής, ὃν καὶ σὺ γινώσκεις, ἔλεγον, "Ἀγνοεῖν τὰς ἀνδρώπες, "ὅσα μᾶλλον αὐτὸν αὐλῶν ἢ ἐτέρουα εὐφραίνει" λαμ- "ἔανεν γ' ἂν μαθὼν οὐ διδόναι τὰς ἀκείειν ἐθέλοντα" ἄρα σὺκ' ὅππ' οὐμδμ ἡλόαα ἡδονὰς αἱ ἀρεταὶ τοῖς χρομδύοις ἀπὸ τῷ χαλῶν περᾶξων καὶ τῷ κοινωνικῶν ἔργων καὶ φιλανδρώπων ὠδισιούάζουσιν; σὺ κινῶσαι σὸδὲ

dit, se per senectutem reliquis spoliatum voluptatibus, unica lucrandi oblectatione gravem recreare aetatem. Sed reipublicæ administratio pulcherrimas habet maximasque voluptates, quibus aut solis aut præcipuis frui deos probabile est: eæ autem sunt, quæ a bonis actionibus honestisque factis proficiuntur. Si enim Nicias pictor ita artis suæ operibus gaviscus est, ut sæpenumero e servis quæsi-
verit, *Lavine, præsufne sum?* et Archimedes vi a tabula

cui inhærebat avellentes atque vestibus exuentes unxerunt famuli, ille autem in uncto corpore figuras geometricas pinxit: Canus quoque tibicen, quem tu etiam nosti, dicebat, *Nescire, quanto seipsum magis quam alios delectaret canens: alioquin audire volentes mercedem non daturas ipsi, sed exaduros: non intelligimus quantas virtus honestis et ad societatem humanitatemque facientibus actionibus voluptates ea utentibus conciliet? non titillantes illas aut*

θρύπτεται, ὥσπερ αἱ εἰς σάρκα λῆσαι καὶ παρολῶναι γινόμεναι κινήσεις· ἀλλ' αὐτὰ μὲν οἰστροδὲς καὶ ἀδέσποτον καὶ μεμιγμένον σφυγμῷ τὸ γαργαλίζον ἔχουσιν· αἱ δὲ ὅππ' τοῖς καλοῖς ἔργοις, οἷον δημογρὸς ὁ πολιτδόκιμος ὀρθῶς ἐστίν, ὡς ταῖς Εὐριπίδου χροαῖς πέρυξιν, ἀλλὰ ταῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ ἑσπείοις πλεῖσθι ὁμοία τ' ψυχὴν μέγας καὶ φρόνημα μὲν γήγους λαμβάνουσιν ἀναφέρουσι.

ε'. Ὑπομνήσκου δὲ σεαυτὸν ὧν πολλάκις ἀκήκουας. Ὁ μὲν γὰρ Ἐπαμεινώνδας ἐρωτηθεὶς τί ἥδιστον αὐτῷ γέγονεν, ἀπεκρίνατο, τὸ τῷ πατρὶ ἐπὶ ζῶντος καὶ τῆς μητρὸς νικῆσαι τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην. Ὁ δὲ Σύλλας, ὅτε τῶν ἐμφυλίων πολέμων τ' Ἰταλίᾳ καθήρας παροσέμιξε τῇ Ῥώμῃ παῖτον, εὐδὲ μακρὸν ἐν τῇ νυκτὶ κατέδαρθεν, καὶ ὑπὸ γήγους καὶ χαρῆς μεγάλης, ὥσπερ πνεύματος ἀναφερόμενος τ' ψυχὴν καὶ ταῦτα περὶ αὐτῷ γέγραπεν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. Ἀκροῦσα μὲν γὰρ ἔγωγε μηδὲν ἥδιον ἐπαύνα, καὶ τὸν Ξενοφῶντα· θέαμα δὲ καὶ μνημόνωμα καὶ ἀφρόνημα τῶν ὄντων εὐδὲν ἐστὶν ὃ τοσαύτῳ φέρεται

emollientes, sicut in carne faciunt lenes ac suaves motiones, quæ pruritum habent furiosum et instabilem ac magna cum exagitazione conjunctum: sed præclara facta, quorum quasi opifex est qui recte rempublicam tractat, non aureis Euripidis, sed Platoniciis ac divinis alis animum elatione et gaudio præditum evehunt.

VI. In memoriam tibi redige, quæ sæpe audivisti. Epaminondas interrogatus, quid

ipsi jucundissimum accidisset, respondit, *Quod patre ac matre viventibus Leutricam victoriam reportasset*. Sylla cum liberata civilibus bellis Italia Romam pervenit, prima nocte ne tantillum quidem dormivit, præ lætitia ingentique gaudio, tanquam vento animum incitante, atque hoc ipse de se in commentariis scripsit. Esto enim, ut Xenophon ait, nulla suavior auditio laude: spectaculum quidem et recordatio atque consideratio nullius rei

χάριν ὅσῳ πρεσβεῖαν ἰδίαν ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις,
 ὥσπερ ἐν τοῖς λαμπεροῖς καὶ δημοσίοις, ἀναγεώροισι.
 Οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ χάρις εὐμνήτης ἢ συνόμαρτῆστα τοῖς
 ἔργοις, καὶ σωμαλλώμενος ἔπαμνος εὐνοίας δικαίας ἡγμένων,
 οἷον πὶ φῶς καὶ γάνωμα τῷ χάρωνι καὶ ἀρετῆς πρεσβύτοι
 καὶ δεῖ μὴ θεωροῦν, ὥσπερ ἀθλητικὸν σέφανον, ἐν γῆρα
 ξερεῖν γανομένην τιμὴν δεῖξαι, ἀλλὰ χαρὸν αἰεὶ πὶ καὶ προσ-
 φατον ἐπιφέρειντα, τιμὴν τῷ παλαιῷ χάριν ἐγείρειν, καὶ
 ποιεῖν ἀμείνω καὶ μόνιμον. Ὡσπερ γὰρ οἱ τεχνῆται οἷς
 ἐπέκειτο φροντίζειν ὥσιν εἶναι τὸ Δηλιακὸν πλοῖον, ἀντὶ
 τῷ πονούντων ξύλων ἐμβάλλοντες ἄλλα καὶ συμπηγνύντες,
 αἰδῶν ἐκ τῷ τότε χρέων καὶ ἀφάρτον ἐδόκεν διαφυ-
 787 λάττειν οὕτως ἐπὶ καὶ δόξης καὶ φλογὸς καὶ χαλεπῇ σωτηρίᾳ
 καὶ τήρησις, ἀλλὰ μικρῶν ὑπεκκαυμάτων δεομένη, κά-
 τασθεσθῆναι δὲ καὶ καταφυχθῆναι οὐδέτερον ἂν τις ἀπραγ-
 μόνως πάλιν ἐξάψειεν. Ὁ δὲ Λάμπρις ὁ ναυκληρικὸς

F. 1. ἡγμένων—πρεσβύτοι.] Forte, γνομένων—προσβύτοι.

tam est grata, quam propria-
 rum actionum in magistratu
 et republica tanquam illustri-
 bus et publicis locis contem-
 platio. Enimvero gratia be-
 nigna, factis testimonium per-
 hibens, ac laus cum virtute
 certans, dux et auctor justæ
 benevolentiae, tanquam lumen
 et nitorem aliquem gaudio de
 virtute concepto adjiciunt.
 Neque est gloria, veluti co-
 rona athletica, negligenda,
 committendumve ut in se-
 nectute exarescat, sed semper
 novi aliquid ac recens profe-
 rendum, quo veterum gratia

excitetur, augeatur, stabiliatur.
 Nam prouti Deliacam navem,
 lignis quæ vitium concepif-
 sent identidem submotis, aliis-
 que eorum loco insertis, cre-
 diti sunt homines ab antiquis-
 simo tempore in hanc usque
 ætatem pertulisse, et quasi æ-
 ternitati asseruisse: ita etiam
 gloria, ut flamma, non diffi-
 culter conservatur, sed alimen-
 tum seu fomitem haud mag-
 num requirit: extinctam
 neutram facile et sine labore
 rursus incenderis atque exci-
 taveris. Lampis navicularius
 interrogatus, quo modo divi-

ἑρωτηθεὶς πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον, Οὐ χαλεπῶς,
 ἔφη, τὸν μέγαν· τὸν δὲ βασιλὴν ὀκτιπύνας ἡ βασιλεύς
 ἔπαυσε πολυτελεῖς δόξης ἡ δυνάμειος ἐν ἀρχῇ τυχεῖν ἢ
 ῥαδιόν ἐστι, τὸ δὲ συναυξήσεται καὶ ἀσφαυλέσεται μεγάλῳ
 ἀπὸ τοῦ τυχεύοντος γενομένου, ἔτοιμον. Οὔτε γὰρ φίλος
 ὅταν γένῃ πολλὰς λήστερνας ἐπιζητῇ ἡ μεγάλας, ἵνα
 μὲν φίλος, μικροῖς δὲ σημείοις ὁ οὐδελόχης αἰεὶ διαφυ-
 λάτῃαι ἢ εὖτοια· ἢ τε δῆμῳ φιλία ἡ πίστις ἐκ αἰεὶ δεο-
 μῶν χρηστῶντος, ἢ δὲ προδικῶντος, ἢ δὲ ἀρχόντος, αὐτῇ τῇ
 προθυμίᾳ συνέχεται, ἡ δὲ μὴ παραπολείποντι μὴδὲ ἀπα-
 ληρεύοντι τῆς ὀκτιμελείας καὶ φρονήδος. Οὐδὲ γὰρ αἱ
 στρατεῖαι ὀφειλάτῃαι αἰεὶ ἡ μάχας ἡ πολιορκίας ἔχουσιν,
 ἀλλὰ καὶ θυσίας ἔστιν ὅτε καὶ συνουσίας ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ
 χορῶν ἀφρόνων ἐν παιδαῖς ἡ φλυαρίαις δόχονται· πόθεν
 γε δὴ τὴν πολιτείαν φοβητόν, ὡς ἀπαρμύδιον ἡ πο-

A. B. μεγάλην—ἔτοιμον] Transponendo legendum, μεγάλην γενομένην, ἀπὸ τῶν
 τυχεύοντων ἔτοιμον.

B. 2. δεομένη—προδικῶντος] Vulgo, δεχομένη—προδικῶντος. Prius correxi ex
 Jannot. Anon. Mez. posterius ex Jannot. Anon. T. V. B. libri ante
 Stephanum nostri, id est, Ald. Bas. Xyl. B. E. habent προδικῶντος.

tias consecutus esset; respon-
 dit, *Magnas non difficulter,
 parvas cum ærumna et tarde.*
 Sic ab initio gloriam in re-
 publica et potentiam sibi pa-
 rare, non est facile: augere
 partam et amplificatam conser-
 vare, quibuscumque actionibus in
 promptu est. Nam neque qui
 amicus factus est, multa aut
 magna desiderat ministeria, ut
 retineatur, sed assiduitas etiam
 exiguum signorum benevo-
 lentiam conservat: et populi

amicitia ac fides non semper
 requirit sumtus publice fa-
 cientem, aut defendentem, sed
 sola magistratum gerentis ala-
 critate retinetur, dum is rei-
 publicæ curam non deferit ne-
 que defatigatur. Nam ne bel-
 lum quidem semper conflic-
 tus, prælia, et obsidiones ha-
 bet, sed sacrificia nonnunquam
 intercedunt, et induciæ, et
 joci ac ludi. Unde igitur
 fiat, ut reipublicæ adminis-
 tratio pro tristi et tetrica, la-

λύπονον ἡ βαρεῖαν, ὅπου ἡ γαίρα ἡ πομπαὶ ἡ νεμήσις
 c ἡ χοροὶ καὶ μῦσαι ἡ ἀγλαΐα, ἡ θεῶ πνος αἰεὶ τιμὴ
 τὰς ὀφρῦς λύσσα παντὸς ἀρχέειν ἡ συνεδρίαι, πολλα-
 πλάσιον τὸ ὀπιτερπές ἡ κεχαρισμῶνον ἀποδίδωσιν;

ζ'. Ὁ τοῖνυν μέγιστον κακὸν ἔχουσιν αἱ πολιτεῖαι,
 τὸ φθόνον, ἥμισυ διερείδεται πρὸς τὸ γῆρας· κύνες γὰρ
 ἡ βαύζουσιν ὃν ἀνὴρ μὴ γινώσκωσι, καθ' Ἡράκλειτον καὶ
 πρὸς τὸ ἀρχόμενον, ὥσπερ εἰ γέρας τῷ βήματος, μά-
 χεται καὶ πάροδον οὐ δίδωσι· τὸ δὲ σιῶνταφον ἡ συνήθη
 δόξαν οὐκ ἀγρίως ἐδὲ χαλεπῶς, ἀλλὰ πρῶτος ἀνέχεται.
 Διὸ τὸ φθόνον ἔτιοι πρὸ καπνῷ παρακάζουσι· πολλὸς γὰρ
 εἰ τοῖς ἀρχομένοις ἀφ' τοῦ φλέγεσθαι παρεκπίπτειν,
 ὅταν ἐκλάμψωσιν, ἀφανίζεται. Καὶ ταῦς μὲν ἄλλαις
 d ὑπερσχαῖς πρὸς μάχοντα ἡ ἀμφισβητοῦσιν ἀρετῆς ἡ
 γένεας ἡ φιλοτιμίας, ὡς ἀφαγεῶντες αὐτῶν ὅσον ἄλλοις

C. 7. πρὸς τὸ ἀρχόμενον] πρὸς ex Jannot. Anon. Jun. T. V. B. pro vulgato πρὸς.

boriosa, ac difficili debeat ha-
 beri; cum et theatra, et pom-
 pæ, et diribitiones, et chori,
 et musica, et lætitia, semper
 honor aliquis alicui deo habi-
 tus frontem exporrigant in
 curiis et confessibus, multo-
 que ampliorem molestis de-
 lectionem, et gratiam affe-
 rant?

VII. Jam invidia, quod
 maximum habet reipublicæ
 administratio malum, minime
 in senes incumbit. *Canes qui-*
dem, ut aiebat Heraclitus,
quem non agnoscunt, latratu
excipiunt obscuro: et invidia

VOL. IV.

etiam quodammodo tanquam
 præ foribus accessuro ad sug-
 gestum repugnat, aditumque
 negat, consuetam autem et fa-
 miliarem gloriam non ægre
 fert, sed placide tolerat. Ideo
 invidiam nonnulli fumo com-
 paraverunt, qui cum initio
 adeuntibus ad rempublicam
 quasi incensis largus effertur,
 postquam hi effulsere, evanes-
 cit. Ac reliquis quidem excel-
 lentiis, ut virtutis, nobilitatis,
 ambitionis, solent repugnare
 ac de iis litem movere, quod
 quantum in his concedimus
 aliis, tantum nobis videmur

M

υφίσταται, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς χρένου φρεσίνων, ὃ καλεῖται κυρίως φρεσίνων ἀζήλοτύπητον ὅτι καὶ φρεσινύμνητον ὁδὸν μᾶλλον γὰρ ἔτι πᾶσι συμβέβηκε τὸν τιμῶντα μᾶλλον ἢ τὸν τιμώμενον κοσμεῖν, ὡς τῇ τῆς γένεσιν. Ἐπὶ τῇ μὲν ἀπὸ τῆς πλείους δυνάμει, ἢ λόγου δεινότητος, ἢ σοφίας, οὐ πάντες αὐτοῖς γιγνώσκειν φρεσινύμνητον ἐφ' ἣν δὲ φρεσίνων τὸ γῆρας ἀφ' οὗ καὶ δόξαν, ὁδὸν ἀπὸ πλείους ἢ πολιτευομένην. Οὐδὲν αὖτε ἀφ' οὗ κινδυνεύει πρὸς εὐαρίστον κύμα καὶ πνεῦμα πλείονος ὁπλοστασίου, εὐδίας δὲ καὶ εὐαρίστου γενόμενης ὁρμήσεως ζήτωντος, ὃ τῷ φθόνῳ διανομαχίας πολλὴν χρένον, ἔτι παυσανδρὴν καὶ φρεσίνων ἀνακινούμενος ἐκ τῆς πολιτείας, καὶ φρεσίνων ἅμα ταῖς φρεσίνων ταῖς κοινότηας καὶ ταῖς ἐταίρειας. Ὅσα γὰρ χρόνος γένεσις πλείων, καὶ φίλοις πλείονας καὶ συναχωμένους πεποιήκειν, ὅς ἔτι σιωπῶντων ἐκαστὸν πάντας ἐνδεχεται καθεάπερ διδασκάλῳ χρένον, οὔτε ἐγκραταλιπῶν

detrahere. Sed honor senectutis, quod *presbeion* Græci ab ea ætate deflexo verbo dicunt, obrectationis securus est et conceditur ultro: nullus enim aliis honor ita eum qui habet magis quam cui habetur cohonestat, ut qui senibus defertur. Ad hæc, honorem divitiis, eloquentia, aut sapientia partum non quivis se quoque sperat consecuturum: ad quam autem senectus producit reverentiam et gloriam, eam quilibet in republica agentium exspectat. Plane igitur similis est nautæ,

qui ubi adverso fluctu et vento periculose navigavit, tranquillitate et bona aëris constitutione oborta navem in stationem velit subducere, qui cum diu adversus invidiam depugnaverit, ea desinente et pacata se e republica recipiat, simulque cum ætionibus communitates societatesque deferat. Quanto enim diutius in republica aliquis fuit versatus, tanto plures etiam amicos et conatum certaminumque socios sibi paraverit, quos neque educere secum omnes ut chorum magister potest, et relin-

ἔδραμον· ἀλλ' ὥσπερ τὰ παλαιὰ δένδρα τ' μακρὰν πολι-
τείαν ἔχοντα ἔστιν ἀνασπᾶσαι, πολυῤῥίζον ἔσαν, καὶ
πράγμασιν ἐμπεπλεγμένῃν αὐτὴν πλείονας παρέχει τα-
ραχὰς καὶ ἀσφαγμὸς ἀπερχομένοις ἢ μένουσιν. Εἰ δὲ π
καὶ πείσῃ φθόνος λείψανον ἢ φιλοφιλίας πρὸς τὸς γέροντας
οἷα τ' πολιταίων ἀγώνων, κατὰσβεστέον τὸτο τῇ δυνάμει
μᾶλλον, ἢ δοτέον τὰ νῶτα, γυμνὰς καὶ ἀνόπλους ἀπὸντας·
οὐ γὰρ ἔτινος ἀκνηζομένοις φθονοῦντες, ὡς ἀπεικαμένοις
καταφρονήσαντες, ἐκτίθηται.

788 ἡ. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα
τῷ μεγάλῳ πρὸς τοὺς Θηβαίους, ὅτι χειμῶνος ὄντος οἱ
Ἀρχάδες παρεχέσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἀφαιτᾶσθαι
παρελθόντας εἰς τιὴν πόλιν· οὐ γὰρ εἴασεν, “ Ἀλλὰ νῦν
“ μὲν,” ἔφη, “ θαυμάζουσιν ὑμᾶς καὶ θεῶνται πρὸς τὰ
“ ὅπλα γυμναζομένοις καὶ παλαιόντας· ἀν δὲ πρὸς
“ τῷ πυρὶ καθήμενός ὁρᾷσι τὸ κύαμον κόπτοντας, ἔδωκεν
“ αὐτοῖς ἡγήσονται ἀφαιρῆναι.” Οὕτω δὲ σπεύοντες ἔστι

quere injustum est. Sed sicut
vetus arbores, ita antiqua
reipublicæ tractatio difficulter
evelli potest, cum multas ege-
rit radices, sitque negotiis im-
plicata, quæ abeuntibus quam
manentibus plus exhibeant
turbarum et occupationum.
Tum si quæ omnino reliquæ
superfunt invidiæ in senes ob
civilia certamina susceptæ:
magis eæ opprimendæ po-
tentia parta sunt, quam dan-
dum tergum, si nudi inermes-
que discedamus; non enim
tam certantibus invidi instant,

quam ob contemptum insultant
animum despondentibus.

VIII. Testatur hoc illud
magni Epaminondæ ad The-
banos dictum, cum hyeme Ar-
cades ab ipsis peterent, ut ur-
bem ipsorum ingressi in ædi-
bus una habitarent: prohibuit
enim ac dixit, *Nunc Arcadibus
nos sumus admirationi, cum nos
spectant in armis corpora exer-
centes atque luctantes: si au-
tem videant nos ad ignem desi-
dere et fabas tundere, nihilo
ipsis præstantiores nos puta-
bunt.* Ita præclarum sane est

θάματα πρεσβύτης λέγων πὶ καὶ παρτίων καὶ πηλώματος·
 ὁ δ' εἰ κλίην διημερεύων ἢ χαθήμνος εἰ γωνία σοῦς
 φλυαρῶν καὶ ἀπομυτρίομνος, εὐκαταφρόνητος. Τῆτο
 δὲ ἀμέλει καὶ Ὅμηρος διδάσκει τὴς ὀρθῶς ἀκρόντας· ὁ
 μὲν γὰρ Νέστωρ στρατιώμνος εἰ Τρώα, σεμνὸς ἰὺ καὶ
 πολυήμνος· ὁ δὲ Πηλεὺς καὶ ὁ Λαέρτης οἰκονομῶντες
 ἀπεπρίφθησαν καὶ κατεφρονηθήσαν. Οὐδὲ γὰρ ἡ ὕφρονεν
 ἕξις ὁμοίως ὠφελιμὴ τοῖς μεθεῖσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ
 ἀργίας ἔξαιεμένη καὶ ἀναλυομένη καὶ μακρὴν, αἰετὶ
 ποθεῖ φρονήδος μελέτην, τὸ λογικὸν καὶ πρακτικὸν
 ἐγχειρίσας καὶ ἀγαθαιουσύνης.

Λάμπει γὰρ ἐν χρίσιν ὥσπερ ὑπερήτης
 Χαλκός—

οὐ γὰρ τὸσον σώματος ἀσθένεια χαλκὸν παύσει τοῖς
 πολιτεύας τὴν παρ' ἡλικίας ὅτι τὸ βῆμα καὶ τὸ στρατήγιον

C. 1. σώματος ἀσθένεια] Abest ab Ald. Baf. Xyl. B. E. Additur in Pol. Leon-
 nic. Schott. Jannot. Anon. unde Steph. habet, sed inepto loco po-
 suit, inter χαλκός et ὁ γάρ. Reposuimus suo loco, monente etiam
 Mez.

spectaculum senex orans, a-
 gens aliquid rei, et honore
 affectus: qui vero dies ad
 mensuram exigit, aut in angulo
 porticus desidens nugatur et
 emungitur, is facile contem-
 nitur. Nimirum autem Ho-
 merus hoc quoque docet eos,
 qui ipsum recte intelligunt.
 Etenim Nestor in bello ver-
 sans Trojano suspiciebatur,
 inque summo erat honore:
 Peleus autem et Laertes domi
 desidentes, abjecti erant ac
 sprete. Neque enim habitus

prudentiæ qualis fuerat manet
 in iis, qui sese otio dederunt:
 sed ignavia eum paulatim dis-
 sipat: cum ad hoc requiratur
 subinde cura aliqua et medi-
 tatio, quæ ratiocinatricem et
 actiones gubernantem animi
 facultatem excitet atque re-
 purget. Etenim usu ratio
 splendet, quo pacto

Æ: usibus nitescit.—

Cæterum imbecillitas corpo-
 ris non tantum affert incom-
 modi iis, qui confecta jam
 prope ætate ad tribunal et

βαδίζοντων, ὅσον ἔχουσιν ἀγαθὸν τίλ' εὐλάβειαν καὶ τίλ' φρόνησιν, καὶ ὅ μὴ φαρόμνοι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐσφαλμένα, τὰ δὲ ὑπὸ δόξης κενῆς πρὸςπίπτειν πρὸς τὰ κοινὰ, καὶ συνεφέλκεσθαι τὸν ὄχλον, ὥσπερ θάλατταν ὑπὸ πονδυμάτων ἐκτραεττόμηνον. Ἀλλὰ πρῶτως κεχρησθαι καὶ μετρίως τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ὅθεν αἱ πόλεις, ὅταν πεισώσων ἢ φοβητῶσι, πρεσβυτέρων παύσιν ἀρχὴν ἀνθρώπων καὶ πολλάκις ἔξ ἀγεῶν κατάρχουσιν γέροντα.

• D μὴ δεόμηνον μὴδὲ βελόμηνον ἠγάγχεσθαι, ὥσπερ οἰάκων ἐφαλάμηνον, εἰς ἀσφαλὲς κατὰσῃσαι τὰ πράγματα, παρυσάμηνά τε τρατηγὸς καὶ δημαγωγὸς βοᾶν μέγα καὶ λέγειν ἀπνευστί, καὶ, γὰρ Δία, τοῖς πολεμίοις διαβάντας εὖ μάχεσθαι δυναμένους· οἷον οἱ ῥήτορες Ἀθήνησι Τιμοθέω καὶ Ἰφικράτει Χάρηλα καὶ Θεοχάρει ἐπαποδύοντες ἀκμάζοντα τῷ σώματι καὶ ῥωμαλέον, ἡξίου τοιούτοις εἶ) τὸν τῷ

C. 4. καὶ τὸ μὴ—πρὸς] Corrigo, καὶ τὸ μὴ, τὰ μὲν φλεγόμενα, τὰ δὲ σφαλλόμενα, ὑπὸ δόξης κενῆς—.

prætorium se conferunt, quantum utilitatis eorum ipsorum cautio atque prudentia secum trahit. Usu enim rerum instructi, non vana ambitione impulsæ, rempublicam capefunt: neque populum vi secum rapiunt tanquam mare ventis exagitatum: sed placide ac moderate cum iis agunt, cum quibus res est. Itaque civitates, ubi aliqua adversitas aut metus incidit, gubernari a senibus cupiunt: et sæpe ex agro senem aliquem nihil tale

desiderantem invitumque ad clavum reipublicæ pertrahunt, eique reipublicæ constituendæ munus dant, repudiatis prætoribus et oratoribus, qui magnum clamare, et uno spiritu perorare, imo etiam per medios hostes penetrare pulchre pugnando calleant. In locum Timothei et Iphicratis oratores Athenienses Charetem Theocharis filium subornantes, valido et viginti viribus corpore virum, talem autumabant debere esse ducem A-

Ἀθηναίων φερόμενον· ὁ δὲ Τιμόθεος, “Οὐ μὰ τὰς θεάς,
 “εἶπεν, ἀλλὰ τοῦτον μὲν (εἰ) τὸν μέλλοντα πρὸ φρα-
 “τηγῶ τὰ σφάλματα κομίζων· τὸν δὲ φραττήρην ἅμα
 “πρὸς αὐτὸν καὶ ὀπίσω τῶν φεραγμάτων ὄρῳσιν, καὶ μηδὲν
 “πάθει τὰς φερί τῶν συμφερόντων λογισμὸς ὅτιτα-
 “ρατρίοιμον.” Ὁ δὲ Σοφοκλῆς, Ἀσκληπιός, εἶπεν, τὰ
 ἀφροδίσια γυναικῶς ἀποπνεύσας κατὰ περ ἄγριον καὶ
 λυθῶντα διασπύει· εἰ δὲ ταῖς πολιτείαις οὐχ ἕνα
 δεῖ διασπύειν ἔρωτα παίδων ἢ γυναικῶν ἀποπνεύειν, ἀλλὰ
 πολλὰς μακροτέρους τέτυκ, φιλοσοφίαν, φιλοδοξίαν, τιμὴν
 τῶ φερόμενον (εἰ) καὶ μέγιστον ὀκνησίαν, γοημιάταιον φθόρον
 νόσημα καὶ ζηλοτυπίας καὶ δεχασίας· ὅν τὰ μὲν ἀνέκοι
 καὶ παρεμβλῦναι, τὰ δὲ ὅλως ἀποσβέννυσιν καὶ καταφύγει
 τὸ γῆρας, οὐ τοσούτον δὲ φεραγμάτων ἑρμῆς παρρησίαν, ὅσον
 τῶν ἀρετῶν καὶ διαπύρων ἀπερίκει πάλιν, ὅσοι γῆ-
 ροντα καὶ κατεσπύονται τὸ λογισμὸν ἐπάγειν ταῖς φερόμεναις.

F. 3. ἀπειρίας] Forte, ἀπάρτιται.

theniensium. Ibi Timotheus, *Non mehercle, inquit, ducem talem oportet esse: sed eum, qui ducis stragula fit portaturus: imperatorem autem eum esse necesse est, qui et antegressa et consecutura animo videns, nulla perturbatione sibi rationes eorum quæ sunt in rem futura exenti finat.* Sophocles quidem dixit, libenter se a re Venerea profugisse tanquam a fero et rabioso domino. At in republica non unus tantum dominus fugiendus est amor mulierum aut puero-

rum, sed hoc multo infaniores, studium contentionis, ambitio, primi loci appetentia, qui morbus invidiæ est et obtrectationis ac diffidiorum feracissimus. Horum vitiorum alia senectus retundit atque diminuit, alia omnino abolet atque restringit: non tantum de incitationibus animi ad agendum detrahens, quantum ab impotentibus ac fervidiis revellens motibus, ut sobria ac composita ratione cogitationes possint suscipi.

δ'. Οὐ μὲν ἄλλ' ἔγω καὶ δοκίμω διατρεπτικός ^{ἔτι} λέγος, πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν πολιταῖς νεανιεύσασθαι λεγόμενος, καὶ καθ' ἀπὸ μόνος καὶ μαχεῖς οὐκ ἐκείας ὥσπερ νοσηλείας, ἔξαιστανδύς καὶ κινουμένου γέροντος ἐπὶ στρατηγίαν ἢ θεαγματείαν,

Μῦς, ὃ ταλαίπυρ', ἀτρέμας σοῖς ἐν δαίμοις·

789 ὁ δὲ τὸν ἐμβολιχότα πολιτικαῖς πρῆξι καὶ δημιονομῶν οὐκ ἔων ὅτι τ' δᾶδα καὶ τὴν κορανίδα τοῦ βίαι πρὸς ληῖν, ἄλλ' ἀνακαλόμενος, καὶ κελεύων ὥσπερ ἔξ ὁδὸς μαχεῖς μεταβαλέσθαι, παντάπασιν ἀγνώμων καὶ μηδὲν ἐκείνῳ προσποιῶς ὅτι. Ὡσπερ γὰρ ὁ γαμῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐπεφαναμῶν καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων, καὶ λέγων τὰ πρὸς τ' Φιλοκλήτην,

Τίς δ' αἶν σὺ νύμφη, τίς δὲ παρθένος νῆα

Δίξαιτ' αἶν; εὐγ' οὐν ὡς γαμῖν ἔχικε τάλας,

B Οὐκ ἀτοπὸς ὅτι καὶ γὰρ αὐτοὶ πολλὰ τοιαῦτα παί-

F. 9. *θεαγματείαν*] Sic omnes libri, Ald. Basf. Xyl. B. E. Mez. Vulgo, *γραμματαίαν*, non ineptum, sed nulla auctoritate.

IX. Veruntamen habeat, videaturque habere momentum hæc oratio ad movendum cohibendumque eum, qui jam canescens ad rempublicam se juvenili conatu conferre incipit, inhibeatque a longa rei domesticæ procuratione veluti diuturno morbo exsurgentem senem, et ad præturam se aut negotiationem efferentem:

Miser, quis te in fratre placide contine: ea quidem certe iniqua est, nihilque cum illa simile habet, quæ cum, qui in administra-

tione reipublicæ ac certaminibus civilibus vitam exegerit, non finit ad facem ac coronidem vitæ progredi, sed revocat, jubetque tanquam e longo itinere alio se convertere. Sicut enim qui senem nuptias meditantem coronatumque et unctum dehortans, et ea occinens quæ in Philocletam dicta sunt,

*Quæ te puella, quæ virgo juvencula
Te recipiet? quas nuptias parat miser?*

nihil facit absurdi: quando ipsi quoque in seipso multa

ζῶσιν εἰς ἑαυτοὺς,

Γαμῶ γέρον, εὖ εἶδα, καὶ τοῖς γαίτοσι·

ὁ δὲ τὸν πάλαι σιωποῦντα καὶ συμβῆντα πολὺν χρόνον ἀμέμπτως, οἷσμος δὲν ἀφῆναι ἀφ' τοῦ γῆρας τὴν γυναικα, καὶ ζῆν κατ' ἑαυτὸν, ἢ παλλακίδιον ἀντὶ τῆς γαμετῆς ὀπισθάσασθαι, σκαρπότης ὡς ἐβολὴν οὐκ ὑπολέλοιπεν ὅπως ἔχει πᾶν λόγον τὸ παρσιόντα δῆμα παρσέβειν, καὶ Χλιδῶνα τὸν γαργόν, ἢ Λάμπωνα τὸν ναύκληρον, ἢ πᾶσι τῶν ἐκ τῶν κήπε φιλοσόφων, νεβήτοσιν καὶ κατὰ τὴν ὅτι τῆς σιωπῆς ἀποραγμοσύνης· ὁ δὲ Φωκίωνος, ἢ Κάτωνος, ἢ Περικλέους ὀπισθόσμος, καὶ λέγων, Ὡς ξένοι Ἀθηναῖες, ἢ Ῥωμαῖοι, ἀζαλέω γῆρα κατὰ τῶν κήπων, γαμῶσμος ἀπολείπειν τὴν πολιτείαν, καὶ ταῖς παρὰ τὸ βῆμα καὶ τὸ στρατήγιον ἀφῆς ἀφ' αὐτῶν καὶ ταῖς φροντίδας, εἰς

B. 10. Λάμπωνα] Praestat Λάμπων.

C. 2. κατὰ τῶν κήπων] ΑΔ κατὰ τῶν κήπων; Reisk. καταφθόνον ἰδ. Neutrum satis placet.

C. 3. ἀπολείπειν τὴν πολιτείαν] Legendum, ἀπώλειον τῇ πολιτείᾳ cum Jun. Mez. Reisk.

ludunt talia,

Duco uxorem, probe scio, vicinis quoque.

qui vero per longum tempus cum uxore vixerit commode, eum jubens, hac dimissa propter senectutem, solum vivere, aut pellice adscita in uxoris locum, nihil is ad extremam perversitatem sibi fecerit reliquum: sic ratione non caret, si quis accedentem ad populi gubernationem senem, aut Chlidonem agricolam, aut

Lamponem navicularium, aut aliquem ex horto philosophum, redhibeat inque otio usitato contineat. Phocionem autem vel Periclem vel Catonem ita compellans, Deus hospes Atheniensis aut Romane, arida confecte senectute, missam jam nunc rempublicam fac, ac versari circa tribunal et procurare praetorium definens rus propera, ibi cum vetula ancilla agriculturæ vacaturus, aut in rei fa-

ἀγρὸν ἐπέεγε, οὐδ' ἀμφιπόλῳ τῇ γαυρήᾳ συνεσόμηνος, ἢ
 πρὸς οἰκονομίᾳ πνὶ καὶ λογισμοῖς διαθησόμηνος ἢ λοιπὸν
 χερόν, ἄδικα πείθῃ καὶ ἀχάριστα πείσσειν ἢ πολιταίων.

Ι. Τί οὖν; φήσαι τις ἂν, ὅδε ἀκρόμηνος ἐν κωμα-
 δία τραπιάτῃ λέγοντος,

Διυκή με θρεῖ ἀπόμηνος ἐντιῦδεν ποιεῖ;

πάνυ μὲν οὖν, ὃ ἐταῖρε· τὸς γὰρ Ἄρεος θεράποντας, ἥσ' αὖ
 τρέπει καὶ ἀκμαῖζειν, οἷα δὴ πόλεμον πολέμοιό τε μέρ-
 D μερα ἔργα διέποντας, ἐν οἷς τῷ γέροντος καὶ τὸ κράνος
 ἀπακρύβῃ τὰς πολιὰς, ἀλλὰ γε λάθρῃ γῆρα βαρύνε-
 ται, καὶ παραπολείπει τῆς παρηγίας ἡ δύναμις· τὸς
 δὲ τῷ Βυλαίῳ καὶ Ἀγροαίῳ καὶ Πολιέως Διὸς ὑπαρέται,
 ἐ ποδῶν ἔργα καὶ χειρῶν ἀπαγῆμην, ἀλλὰ βελῆς καὶ
 παρηγοίας καὶ λόγῳ, μὴ ραχίαν ποιουῖντος ἐν δήμῳ καὶ
 φόβον, ἀλλὰ νοῦν ἔχοντος καὶ φροντίδα πεπνυμένῳ καὶ
 ἀσφάλειαν· οἷς ἡ γελομένη πολιὰ καὶ ῥητις, ἐμπειρίας

C. 5. ἐταίρῳ] Sic revocavi ex Ald. Baf. Xyl. B. E. Mss. Vulgo, ἐταίρῳ, quod
 Steph. a Jannot. habuit.

miliaris administratione reli-
 quum vitæ consumpturus, is
 iniqua suadet, et injuria vi-
 rum civilem afficit.

X. Quid vero? dices,
 nonne audimus militem in
 comœdia dicentem?

Albus capillus jam me donavit rude.

Omnino, amice! nam famu-
 los Martis vigere viribus æta-
 teque convenit, utpote qui
 tractent

Bella manu, bellique opera ardua.—

in quibus ut etiam canos senis

galea occultet,

*Robore membra tamen paulatim desti-
 tuuntur,*

alacritatemque vires produnt.
 At a Consiliarii, Forensis,
 Urbanique Jovis administris,
 non pedum manuumve opera
 exigimus, sed consilii, provi-
 dentiae, rationis, non tumul-
 tum et strepitum in turba ex-
 citantis, sed prudenter ac tuto
 consulentis: unde elucescat
 canities et ruga rideri solita,
 testis peritiae, auxiliatricem ad

ποταύει, καὶ ἀναγκάσκειν ὅσον ἐργῶδες ὅστιν, ἑφ' ἑμὲ μόνον
 οὐκ ἀνέλεσθαι ἀφ' ἑδμήμα· τὸν δὲ Φίλιππον εἰ χαλῶ B
 χαρίῳ μέλλοντα καὶ στρατοπεδεύειν, ὡς ἵκασιν ὅτι χόρτος
 ἐκ ἐπὶ τοῖς ὑποζυγίοις, Ὡς Ἡρόκλεις, εἶπεν, οἷος ἡμῶν
 ὁ βίος, εἰ καὶ πρὸς τὸ τῆς ὄκον χαρὴν ὀφείλομεν ζῆν.
 Ὡς ποίνω καὶ βασιλεῖ παραινῆν πρεσβύτη γενομένη,
 τὸ μὲν ἀφ' ἑδμήμα καταλίσσεται καὶ τὸ πορφύρεον, ἱματίον
 δὲ ἀναλαβόντα καὶ χαμπύλλω εἰ ἀγρῷ διατεῖβειν, μὴ
 δοκῇ πλείονα καὶ ἄλλα πρὸς τὴν πολλοῦ βασιλείῳ.
 Εἰ δ' ἐκ ἄξιον ταῦτα λέγειν πρὸς Ἀγκοιλᾶ καὶ Νεμᾶ
 καὶ Δαρείῳ, μὴδὲ τῆς ἑξ' Ἀρείῳ πάρου βουλῆς Σόλωνα, C
 μὴδὲ τῆς συγκαλῆτος Κάπωνα ἀφ' ἑ τοῦ γῆρας ἐξάγωμεν,
 οὐκοῦν μὴδὲ Περσολεῖ συμβαλεύομεν ἐγκρατικῶν τὸ
 δημοκρατίας· ὅθεν γὰρ ἄλλως λόγον ἔχει νέον ὅντα
 κατασκιρτῆσαι τὸ βήματος, εἴτα ἐκχέαντα τὰ μανηχεῖς
 ἐκείνας φιλοτιμίας καὶ ὁρμᾶς εἰς τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ τὸ

B. 1. ἀνέλεσθαι] Forte, ἀναλίσθαι. Modo pro ὅσον dedi ἄς ex E. B. T. V. B.
 Mez.

B. 3. εἶπεν] Immo, εἰπαῖν.

legere epistolas, abieciū diademata non esse accepturos. Et Philippum, cum castra opportuno positurus loco audivisset pabulum ibi jumentis defuturum: Qualis, dii boni, vita nostra est, qui cogimur eam vel asinorum commoditatibus adaptare! Tempus ergo est, ut regi quoque grandævo suadeamus, ut deposito diademate ac purpura, tunicam pedumque sumat, et ruri degat, ne canus regnans res supervacaneas et intempestivas videatur

agere. Quod si hoc indignum est, Agesilaum, Numam, aut Darium juberi: ex Areopagitico concilio Solonem, e Senatu Catonem itidem non expellemus: neque Pericli suadebimus, ut popularem reipublicæ formam deferat. Nam alias quoque absurdum est, ut qui juvenis ad tribunal per lasciviam profuierit, is postquam furiosas suas ambitiones atque impetus in publicum profuderit, ubi ætas peritiam ac prudentiam attu-

φρονεῖν ὅτι φέρουσα δι' ἐμπειρίαν ἡλικία ὠφελιγέντης, ὡς ῥέουσα καὶ καταλιπέειν ὥσπερ γυναῖκα τιμὴ πολιτείας καταχρησάμενον.

ιβ'. Ἡ μὲν γὰρ Αἰσώπειος ἀλώπηξ τὸν ἔχινον ἐκ εἰα τῆς κρύπτας αὐτῆς ἀφαρεῖν βεβόηκον· Ἄν γὰρ πύγης, ἔφη, μετὺς ἀπαλλάξῃς, ἔπειτα πρὸς αἰσι πεινῶντες· ἢ δὲ πολιτείας αἰὲν τῆς γένεσιν, ἀποβάλλουσιν, ἀναπύμπλασθ' νέων ἀνάγκη διψώντων δόξης καὶ δυνάμεως, ὧν δὲ πολιτῶν οὐκ ἔχοντων· πόθεν γὰρ, εἰ μηδενὸς ἔσονται μαθηταὶ μηδὲ ἡγεταὶ πολιτευομένων γένετος; Ἡ πλοῖον μὲν ἄρχοντας οὐ ποιεῖ τραύματα κυβερνητικῆ, μὴ πολλάκις γενομένης ἐν ὁρμῇ ἡγετῶν τ' πρὸς κύμα καὶ πνεῦμα καὶ νύκτα χειμερίαν ἀγώνων,

Ὅτι Τυνδαρίδαν ἀδελφῶν ἄλιον ταῦτα πόντος βάλλει·

πόλιν δὲ μεταχειρίσασθαι καὶ πᾶσι δῆμον ἢ βελίω δύναται· ἂν ὁρθῶς νέος ἀναγνὸς βίβλον, ἢ χολίω πεί πολιτείας ἐν Λυκίῳ τραυμάσει, ἂν μὴ παρ' ὤϊαν

lit, rempublicam omittat atque destituat, quasi mulierculam qua ad suam libidinem explendam fuerit abusus.

XII. Æsopi illa vulpecula a ricinis infestata, abigere eos volentem echinum non sinebat, dicens, *His qui jam essent saturi remotis, alios esurientes successuros*. Ita rempublicam quoque, quæ subinde senes dimittat, necesse est occupari a juvenibus gloriæ et potentiae cupidis, prudentiæque civilis imperitis: unde enim paraverint, qui nullius senis rem-

publicam gerentis discipuli ac spectatores fuerint? Nisi forte navis rectorem de arte gubernandi scriptus liber facere non potest eum, qui non sæpe in puppi spectaverit certamina adversus tempestatem, fluctus, et ventos, ac noctem,

*Quando in profundo Tyndaridas mari
Votis nauta vocat.*—

civitatem autem regere, populumque aut senatum suadendo ducere poterit juvenis, lecto libro aut schola in Lyceo de republica scripta, qui non sæpenumero fræna moderanti-

καὶ παρ' αἵμα πολλάκις γὰρ, δημιουργῶν καὶ στρατηγῶν
ἀγωνιζομένων ἐμπειρίας ἅμα καὶ τύχης συναποκλίνει
ἐπ' ἀμφοτέρω, μὴ κινδύνων καὶ τραυμάτων λάβη τιλὴ
μάθῃσιν; οὐκ ἔστι εἰπεῖν. Ἀλλ' εἰ ἀφ' μηδὲν ἄλλο
τῷ γέροντι, παιδείας ἔνεχε τῷ νέῳ καὶ διδασκαλίας πο-
λυταύτης ὅσιν. Ὡς γὰρ οἱ γράμματα καὶ μουσικὴ διδάσ-
κοντες, αὐτοὶ παρανακροῦνται καὶ παρανακινώσασθαι,
ὑψηλόμενοι τοῖς μανθάνουσιν· οὕτως ὁ πολιτικός, ἐ λέγων
μόνον ὅδ' ἐπαγορεύειν ἔξωθεν, ἀλλὰ πράττειν καὶ
κοινὰ καὶ διακίων, ἐπευθύνει τὸν νέον, ἔργῳ ἅμα καὶ λόγῳ
πλατύνειν ἐμφύχως καὶ καταχρηματίζομενον. Ὁ γὰρ
πῦτον ἀσκηθεὶς τὸν τέχνην, οὐκ ἐπὶ παλαίστρῃς καὶ κη-
ρῶμασιν ἀκινδύνως εὐρύθμων σοφιστῶν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς
ἐπὶ Ὀλυμπιακοῖς καὶ Πυθακοῖς ἀγῶσιν,

Ἄθλος ἵππερ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει,

κατὰ Σιμωνίδην· ὡς Ἀριστείδης Κλεισθένει, καὶ Κίμωνι

F. 3. ἐμφύχως—ἀκινδύνως] Rectius leges cum Hies. ἐμφύχως—ἀκινδύνως.

bus clavumque tenentibus ad-
fuerit oratoribus atque duci-
bus peritia simul fortunaque
certantibus adjutrice, et cum
iis in utramque partem incli-
nando non sine periculis et
negotiis gerere didicerit rem-
publicam? Nequaquam hoc
concessero. Imo si nulla al-
lia seni sit causa, docendo-
rum formandorumque juve-
num causa gerere rempublicam
debet. Sicut enim qui
literas et Musicam docent, ipsi
prælegunt ac præeunt canen-
do discipulis: ita vir civilis

non dicens modo distansve
foris, sed agens ac publica ad-
ministrans juvenem instituit,
simul et verbis et factis ani-
mam ejus intus formans at-
que fingens. Et qui hoc mo-
do fuerit exercitatus, non in
palæstra aut ceromate um-
bratico concinnorum sophista-
rum sine periculo sed in veris
et quasi Olympicis ac Pythicis
certaminibus

*Lætiens equum cœu pulvis propter cur-
sum :*

ut ait Simonides. Ita sectatus
est Clisthenem Aristides, hunc

791 Ἀριτείδη, καὶ Φωκίαν Χαβρία, καὶ Κάτων Μαξίμω Φα-
 βίω, καὶ Σύλλα Πομπήϊος, καὶ Φιλοποίμῳ Πολύβιος·
 οἳ γὰρ οὗτοι πρεσβυτέρους ὀπιβάλλοντες, εἴτα οἷον
 πρὸς βλαστάνοντες καὶ συνεξανεισμένοι ταῖς ἐκείνων πο-
 λιτείαις καὶ πρᾶττον, ἐμπειρίαν καὶ σπουδαίαν ἐκπύοντο
 πρὸς τὰ κοινὰ μὲν δόξης καὶ δυνάμεως.

γ'. Ὁ μὲν οὖν Ἀκαδημαῖκός Αἰσχίνης, σοφιστῶν
 πῶν λεγόντων ὅτι προσηγορεύεται γεροντάς Καρνεάδου,
 μὴ γεροντὸς μαθητῆς, “ Ἀλλὰ τότε γὰρ,” εἶπεν, “ ἐγὼ
 “ Καρνεάδην δίδακτον, ὅτε τὴν βαχίαν καὶ τὸν ψόφον
 “ ἀφεικώς ὁ λόγος αὐτοῦ διὰ τὸ γῆρας, εἰς τὸ χρήσιμον
 “ αὐτῷ κτο καὶ κοινανικόν.” Τῆς δὲ πρεσβυτικῆς πολιτείας
 οὐ τῷ λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς πρᾶττον ἀπηνταγ-
 μύνης πανηγυρισμῷ καὶ δοξοκοπίας ὥσπερ ἢ ἱβὶν λέγουσιν,
 ὅταν παλαιὰ γεροντία, τὸ βεσμῶδες ἀποπνεύσῃ καὶ
 ῥολεῖον, εὐωδέστερον τὸ ἀρωματικὸν ἴχεν· οὕτως οὐδὲν
 ὅστι δόγμα γεροντικὸν οὐδὲ βούλευμα τετραγμῶν,

Cimon, Chabriam Phocio,
 Cato Fabium Maximum, Syl-
 lam Pompeius, Philopœme-
 nem Polybius: qui cum ado-
 lescentes se senibus adjunx-
 issent, deinceps tanquam efflo-
 rescentes et crescentes eorum
 reipublicæ administratione at-
 que factis, peritiam reipublicæ
 gerendæ cum gloria et po-
 tentia sibi paraverunt.

XII. Æschines Acade-
 micus, sophistis quibusdam di-
 centibus eum fingere se Car-
 neadis fuisse, cum non fuerit,
 discipulum, Ego vero, inquit,

*Carneadem tunc audiui, cum
 oratio ipsius contentione et stre-
 pitu ob senectutem omisis in
 utilia et communicationi idonea
 se contraxit. Senilis autem rei-
 publicæ administratio quum
 non verbis duntaxat, sed ipsis
 etiam actionibus jam ab am-
 bitione et ostentatione absti-
 neat (sicut Ibin aiunt cum
 vetus est facta, exhalatis vi-
 rosis et turbidis partibus odo-
 ratorem habere aromaticam
 virtutem) nullum jam senile
 decretum, nullum consilium
 cum tumultu est conjunctum,*

ἀλλ' ἐμβριθῇ πάντα καὶ καθεύδῃ. Διὸ καὶ τῷ νέῳ
 ἔτεκα δὲ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρωτά, πολιτεύεσθαι τὴν πρῶτην,
 ἵνα, ὃν τρόπον φησὶ Πλάτων ὅτι τῷ μετὰ τὸν πόλεμον
 ἔτι ἀκράτῃ, μαρμόρῳ θεὸν ἑτέρῳ θεῷ ἡφονοῖ σα-
 φρονίζεσθαι κολαζόμενον, οὕτως εὐλάβεια γενομένη κερα-
 τισμῶν πρὸς ζέουσιν ἐν δῆμῳ νεότητα, βαλχύνουσιν
 ὑπὸ δόξης καὶ φιλοτιμίας, ἀφαιρῇ τὸ μακρὸν καὶ λίαν
 ἀκράτον.

ιδ'. Ἄνευ δὲ τύπων, ἀμαρτάνουσιν οἱ τὸ πλεῖσαι
 καὶ τὸ φρατεύεσθαι, τοῖσι τὸν ἡρώδη καὶ τὸ πολι-
 τεύεσθαι, πρὸς ἄλλα φραττόμενον, ἔτα κατὰ τὴν
 οἱ τῷ τυχεῖν ἐκείνῃ λειτουργία γὰρ οὐκ ἔστι ἡ πο-
 λιτεία πλὴν χρεῖαι ἔχουσα πέρας, ἀλλὰ βίος ἡμέρου
 καὶ πολιτικῆ καὶ κοινοποιοῦ ζῶντος, καὶ πεφυκότος ὅσον
 χρὴ χρεῖον πολιτικῶς καὶ φιλοφίλων καὶ φιλανθρώπων
 ζῆν. Διὸ πολιτεύεσθαι κατὰ τὸν ὅρον, οὐ πεπολιτεῦσθαι.

C. 5. αὐτὸ τὸ πλεῖσαι] Jannot. Jun. αὐτὸ τὸ πλεῖσαι. Unde corrigendum, αὐτὸ
 τὸ πλεῖσαι.

sed graviora omnia et firma. Quapropter, ut diximus, juvenum gratia senibus est in republica versandum; ut quomodo Plato de vino aqua diluto ait, *infantum deum alio sobrio coerceri atque temperari*: ita cautio senilis cum fervente in populo juvenum ac bachante gloriæ et honorum studio commixta, infaniam et nimiam vehementiam eorum reprimat.

XIV. Jam præter hæc peccant, qui ut navigandi et

militandi, ita etiam rempublicam tractandi finem aliquem statuunt, ad quem ubi perventum sit, actio ipsa definat, ad aliud relata. Non enim reipublicæ tractatio ministerium est aliquod, cujus terminus et finis sit utilitas: sed vita est mansueti, civilis, et ad societatem facti animalis, quod a natura habet, ut omne tempus vitæ civiliter, honestatisque et humanitatis studio vivat. Itaque convenit non gessisse, sed gerere rem-

καθάπερ ἀληθεύειν, οὐκ ἀληθεύσαι· καὶ διαγοπραγεῖν,
 οὐ διαγοπραγεῖσθαι· καὶ φιλεῖν, οὐ φιλησθαι πλὴν πατρίδα
 καὶ τὰς πολίτας. Ἐπὶ ταύτῃ γὰρ ἡ φύσις ἀγνὴ, καὶ
 ταύτῃς ὑπαγορεύει τὰς φωνὰς τοῖς μὴ διεφθαρτοῖς τελείως
 ὑπὲρ ἀρχίας καὶ μαλακίας,

Παλλῷ σε θνητοῖς ἄξιον τίττι πατὴρ,
 Καὶ μήτι παυσαιμῆσθα δρώντις εὐ βροτῆς.

ε'. Οἱ δὲ τὰς ἀρχίας παθολόμοι καὶ τὰς
 ἀδυναμίας, ἴσως καὶ πηρώσεως μᾶλλον ἢ γήραις κατηγε-
 ρῶσι· καὶ γὰρ νέοι πολλοὶ νοσώδεις, καὶ ῥαμαλέοι, γέροντες·
 ὥστε δεῖ μὴ τὰς γέροντας, ἀλλὰ τὰς ἀδυνατάς σκοπεύ-
 πειν, μὴδὲ τὰς νέας ὀρθοκαλεῖν, ἀλλὰ τὰς δυναμύνους.
 καὶ γὰρ καὶ Ἀριδαῖος ἰὼν νέος, γέρον δὲ Ἀντίγονος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅπασαν ὀλύνου δεῖν κατεκτήσατο πλὴν
 Ἀσίας· ὁ δὲ, ὥσπερ ὅπῃ σκληρῆς δορυφόρημα καφόν, ἦν

D. 6. παυσαιμῆσθα] Ita Mez. Vulgo, παυσαιμῆσθα.

E. 3. δορυφόρημα—βασίλειος] Sic B. in distinguendis vocibus consentit E.
 Vulgo, δορυφόρημα, καφόν ἢ ὄνομα βασιλείας.

publicam: sicut esse, non fu-
 isse veracem: colere, non co-
 luisse iustitiam: non amavisse,
 sed amare patriam ac cives.
 Huc enim natura ducit, ac
 tales suggerit voces iis, qui
 non plane ignavia mollitieque
 sunt corrupti:

*Magno æstimandum te pater mortalibus
 Creavit.—*

et,

Nec desinamus benefacere mortalibus.

XV. Qui vero imbecilli-
 tatem corporis excusationi
 prætendunt, ii non tam se-

nectutem, quam morbum et
 mutilationem corporis accu-
 sant. Quippe multi valetudi-
 narii adolescentes, multi ro-
 busti senes inveniuntur; ut
 par sit a republica non senes,
 sed viribus destitutos arcere:
 ad eamque capeffendam non
 juvenes cohortari, sed qui
 præesse valeant. Etenim ado-
 lescens fuit Aridæus, senex
 Antigonus: et tamen hic uni-
 versam pæne Asiam subegit,
 ille velut in scena stipatus
 mutam regis personam gere-

ὄνομα βασιλέως, καὶ πρῶτον ὑπὸ τῷ αἰεὶ κρατούντων
 πατριούδων. “Ὡς περ οὖν ὁ Περδικίων τὸν σοφιστὴν ἢ
 Φιλίταν τὸν ποιητὴν ἀξίων πολιτεύεσθαι, νέους μὲν,
 ἰσχνὰς δὲ καὶ νοσώδεις, καὶ τὰ πολλὰ κλινοπετεῖς δι’
 ἀρρώστιας ὄντας, ἀβέλτερός ὅστιν ἔπας ὁ κωλύων ἄρχειν
 καὶ τραπηγεῖν τοιάτους γέροντας οἷος ἦν Φωκίων, οἷος καὶ
 Μασανάουτος ὁ Λύβιος, οἷος Κάτων ὁ Ῥωμαῖος. Ὁ μὲν
 γὰρ Φωκίων ὠρμηιδύμενον πολεμεῖν ἀχάριως τῷ Ἀθηναίῳ,
 παρήγειλε τὰς ἀχρὶ ἐξήκοντα ἐτὶ ἀκολαθεῖν ὅπλα
 λαβόντας· ὡς δὲ ἠανάπτει, “Οὐδὲν,” ἔφη, “δφνόν”
 “ἐγὼ γὰρ ἔσομαι μεθ’ ὑμῶν ὁ τραπηγὴς ὑπὲρ ὄγδο-
 “ήκοντα ἔτη γεγονώς.” Μασανάουτος δ’ ἰσχυρῶς Πω-
 λύβιος ἐνενήκοντα μὲν ἐτὶ ζῶσανεῖν, τετραέτετε κατα-
 λιπόντα παιδάριον ἔξ αὐτοῦ γεγεννημένον, ὀλίγω δὲ ἔμ-
 πεσε· τῆς τελευτῆς, μάχῃ νικήσαντα μεγάλη Καρ-
 χιδονίῃς, ὀφθῆναι τῇ ὑπεραία πρὸς τῆς σκληρῆς ῥυπα- 792
 ρῆς ἄρτον ἐσθίουσα, καὶ πρὸς τὰς θαυμάζοντας εἰπεῖν

bat, semper eorum qui plus
 valerent expositus ludibriis.
 Ergo sicut stultus fit, qui Pro-
 dicum sophistam, aut Philetam
 poetam juheat rempublicam
 gubernare, integra quidem
 ætate, verum graciles et ob
 infirmitatem valetudinis cre-
 bro decumbentes: ita is quo-
 que, qui magistratum bellum-
 ve gerere vetet tales senes,
 quales fuerunt Phocion, Ma-
 sinissa Afer, Cato Romanus.
 De his Phocion, cum Athe-
 nienfes intempestive ad bel-
 lum suscipiendum ruerent, ad

sexagenarios usque arma ca-
 pere omnes cives jussit, et se
 sequi: cumque rem indignam
 putarent, *Nihil*, inquit, *est*
injuriæ, cum ego imperator
sim vobiscum futurus, octoge-
nario major. Masinissam vero
 Polybius scribit e vita disces-
 sisse annos natum nonaginta,
 relicto quem ipse genuerat
 quatuor annorum filiolo: pau-
 loque ante obitum, cum præ-
 lio vicisset Carthaginenses,
 postridie conspectum fuisse
 pane vescentem sordido: id-
 que mirantibus dixisse, Facere

ὅτι τὸτο ποιεῖ, *

Λάμπη γὰρ ἐν χυδαίοις ὥσπερ εὐπρεπὴς
Χαλκὸς χρόνῳ δ' ἀργήσας ἡμῶσι γέγος,

ὥς φησι Σοφοκλῆς· ὥς δὲ ἡμεῖς φαρμῶν, ἐκείνο τῆς
ψυχῆς τὸ γάνωμα, καὶ τὸ φέγγος, ᾧ λογιζόμεθα καὶ
μημιονεύομεν καὶ φρονέομεν.

17. Διὸ καὶ τὰς βασιλεῖς φασὶ γίνεσθαι βελτίονας ἐν
ποῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις ἢ γρηλὺ ἀγρότας.
Ἄτταλον γοῦν τῷ Εὐμόνῳ ἀδελφὸν ὑπὸ ἀργίας μακρᾶς
B καὶ εἰρήνης ἐκλυθέντα κομῶν, Φιλοποίμῳ εἰς τῷ ἐταίρων
ἐποίμασεν ἀτεχνῶς παιγνίον· ὥστε καὶ τὰς Ῥωμαῖους
παίζονθας εἰλάσσει ἀφαικισθῆναι ὡς τῷ Ἰνδοῦ Ἀσίας
πλεόντων, εἰ δυνάται ὡς τῷ Φιλοποίμῳ βασιλεῦς.
Λοκὸν δὲ Ῥωμαίων οὐ πολλὰς ἀνὰ τις εὖρεσι δεινο-
τέρους στρατηγούς, ὅτε τῷ φράττειν τὸ φρονεῖν συνῆχεν·
ἐπεὶ δὲ μετῴκειν ἑαυτὸν εἰς βίον ἀπραχτον καὶ διάγεται

A. 3. ὅτι τὸτο ποιεῖ, *] Exciderunt reliqua dicti. Nec alibi locus Polybianus
integrior existat.

se hoc *

*Namque ac velut decorum splendet
usibus:*

*Cum non habitata tempore concidat do-
mus,*

ut ait Sophocles: quod nos
recte dicimus de luce et
splendore animi, ejusque vi
ratiocinante, memoria, ac
mente.

XVI. Itaque reges etiam
meliores fuisse traduntur in
bellis et expeditionibus, quam
in otio. Attalum fane Eu-

menis fratrem longo otio et
pace dissolutum Philopœmen
amicorum unus quasi pasce-
bat, pinguem ignavia reddi-
tum: ita ut Romani subinde
per jocum quærerent ex his
qui ex Asia navigabant, *Rexne
apud Philopœmenem aliquid
posset.* Inter Romanos non
invenies multos Lucullo me-
liores imperatores, dum is re-
bus gerendis curam impendit:
ubi vero sese in vitam otiosam
domi delitescens et curis va-

οἰκῶν καὶ ἀφρογνῖν, ὥσπερ οἱ ἀσύγιοι ταῖς γαλήναις ἐνταυροθεῖς καὶ καταμαραυθεῖς, ἔτα Καλλισθένι ππὶ τῷ ἀπελευθερωτῇ βόσκειν καὶ πηλαστέειν παρέχων τὸ γῆρας, ἐδόκει καταφάρμακῆσθαι φίλτροις ὑπ' αὐτῷ καὶ γρηταῦς μασπῶν ἄχρις οὗ Μάρκος ὁ ἀδελφός, ἀπελάσας τῷ ἄνδρῳ, αὐτὸς ὠκονόμει καὶ ἐπαιδαγώγει τὸν λοιπὸν αὐτῷ βίον, οὐ πολὺ γονόμῳ. Ἀλλὰ Δαρεῖος ὁ Ξέρξευ πατὴρ ἔλεγεν, Αὐτὸς αὐτῷ ὥσθ' αὐτὰ δυνάμεινα γίνεσθαι φρονιμώτερος· ὁ δὲ Σκύθης Ἀτέας, Μῆδ' ἐπιδόμας τῷ ἱπποκόμῳ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτε χολεύζοι· Διονύσιος δὲ ὁ οὐρεσβύτης πρὸς τῷ πυρόμῳ εἰ χολεύζει, Μῆδ' ἔπειθε, εἶπεν, ἐμοὶ τῷτο συμβαῖν. Τόξον μὲν γὰρ, ὥς φασιν, ὅπτιονόμῳ, ῥήγνεται, ψυχὴ δὲ, ἀνέμῳ. Καὶ γὰρ ἀρμονικοὶ τὸ κατακτεῖν ἡρμοσμένον, καὶ γαμμέσαι τὸ ἀναλύειν, καὶ ἀριθμητικοὶ τίτλ' ἐν τῷ λογίζεσθαι συνέχαινε ἐκλιπόντες, ἅμα ταῖς ἐνεργείαις ἀμαυροῦσι ταῖς ἡλικίαις

D. 3. ταῖς ἡλικίαις] Suspectus vitii locus. An, ἅμα ταῖς ἐνεργείαις ἐκλυμνύται ἀμαυροῦσι τὰς ἡλικίας.

cuus demisit, spongiæ instar, tranquillitate enecatus et contabescens, et Callistheni libertorum uni se alendum, suamque senectutem cicurandam tradens, creditus fuit ab eo veneficiis et amatoriiis poculis corruptus: donec Marcus frater, hoc remoto, ipse reliquam fratris vitam, non multam illam, pædagogi in morem curavit. At vero Darius Xerxis pater dicebat, *Se sibi ipsi in rebus arduis prudentia præstare*: et Ateas Scytha, *Se*

nihilò equisonibus meliorem se otia retur: Dionysius major interroganti an esset otiosus, respondit, *Abstine ut hoc mihi unquam contingat*. Nimirum arcus, ut fertur, nimium si intendatur, rumpitur: anima laxando perit. Etenim Musici si concentus audiendi, Geometræ demonstrationes resolvendi, Arithmetici ratiocinandi assiduitatem si omitant, una cum exercitatione etiam ipsos habitus progressu ætatis diminuunt, quanquam

ταὺς ἔξω, καίπερ οὐ στραταγὰς ἀλλὰ θεωρηταγὰς τέχ-
νας ἔχοντες· ἡ δὲ τῶν πολιτικῶν ἔξις, εὐδαιμία καὶ φρόνησις
καὶ δικαιοσύνη, πρὸς δὲ τοῖς ἐμπειρίᾳ στραταγικῇ χαρῶν,
καὶ λόγων περὶ δὲς δημοσίων δύναμις οὖσα, ὅς λεγέιν αἰ-
τι καὶ ἀνάγειν καὶ λογίζεσθαι καὶ διακρίνειν συνέχεται· καὶ δι-
κόν, εἰ τῶν ἀποδεδῶσθαι περὶ τῆς τηλικαύτης ἀρετῆς
καὶ τοσαύτας ἐκρύνεισας τῇ ψυχῇ· καὶ γὰρ τὸ φιλόανθρωπον
εὐκός ἐστιν ἀπομαρτυρεῖσθαι, καὶ ὁ κοινωνικὸν καὶ τὸ εὐχά-
ριστον, ὧν ὁδεμίαν εἶ) δεῖ τελευτῶν ἐν δὲ πέρας.

17. Εἰ γὰρ πατέρα τὸν Τιθωνὸν ἔχης, ἀθάνατον μὲν
ὄντα, χρεῖαν δὲ ἔχοντα ἀφ' ἧς αἰὲς πολλῆς ἐπιμε-
λείας, ὅτε ἀν' οἱμῇ σε φυγεῖν ἐνδ' ἀπείπασθαι τὸ θε-
ραπεύειν καὶ παρασχευεῖν καὶ βοηθεῖν ὡς λελετηρηκότα
πολὺν χρόνον· ἡ δὲ πατεὶς καὶ μητεὶς, ὡς Κρήτες
καλοῦσι, πρεσβύτερα καὶ μείζονα δίκαια γόνεων ἔχουσα,
πολυχρόνιος μὲν ἐστίν, οὐ μὲν ἀγήρωσ ὁδε αὐτάρκης,

non in agendo, sed in confi-
derando positos. At civilium
habitus virorum, consilii fa-
cultas, prudentia, et iustitia,
tum peritia conjectrix oppor-
tunitatis eademque orationum
persuasionis effectricium fa-
cultas, semper aliquid loquen-
do, agendo, ratiocinando, et
judicando continetur: ut in-
dignum sit facinus, eum hæc
subterfugiendo committere, ut
tot tantæque virtutes ex ani-
mo effluant, simul etiam hu-
manitatis, societatis, et bene-
ficentiae studio elanguescenti-
bus, quarum nullus finis, nul-

lus terminus debuit esse.

XVII. Quod si pater tibi
esset Tithonus, immortalis
quidem, sed qui tamen se-
nectutis causa multa identi-
dem indigeret curatione: non
puto te detrectaturum aut
gravate subiturum esse labo-
rem ejus curandi, compen-
sandi, et adjuvandi, qui tam
longo tibi inservivisset tem-
pore. At enim patria et
Cretensius more ut loquar,
materia, plus in te quam pa-
rentes tui jus habet, diuturna
quidem, non tamen a senec-
tute immunis aut sibi ipsa suf-

ἄλλ' αἰεὶ πολυωρίας δεομένη καὶ βοηθείας καὶ φρονήδους, ἥ
ὅπως αἰσθάνεται καὶ κατέχει τὸν πολιτικόν,

Εἰσαυτοῦ ἀπορίστη καὶ τ' ἰσχυρὴ κατεργασίη.

Καὶ μὲν οἶδά με τῷ Πυθίῳ λεγερῶντα πολλὰς
πυθιάδας· ἄλλ' οὐκ ἂν εἴποις, Ἰχναί σοι, ὦ Πλούτ-
αρχε, τίθεται καὶ πεπόμεναι καὶ κεχόμεναι, ἣν δὲ
ὥρα πρεσβύτερον ὄντα τὸν τέρανον ἀποθέσθαι, καὶ τὸ
χρηστῆριον ἀπολιπεῖν ἀφ' ὃ τοῦ γῆρας. Οὐκοῦν μηδὲ σε-
αυτὸν οἷς δὴν τῷ πολιτικῶν ἱερῶν ἐξάρχον ὄντα καὶ
πρεσβύτιον, ἀφῆναι τὰς ὅς Πολιείας καὶ Ἀγροαίου τιμὰς
Διός, ἐκπαλεῖ χειρουργασμὸν αὐταῖς.

ἢ. Ἄλλ' ἀφέντες, εἰ βέλει, τὸν ἀποσπῶντα τῆς 193
πολιτείας λόγον, ἐκείνο σκοπῶμεν ἥδη καὶ φιλοσοφώμεν,
ὅπως μηδὲν ἀπρεπὲς, μηδὲ βαρὺ τῷ γήρατι πρὸς αἰσῶμεν
ἀγάνισμα, πολλὰ μέρη τῆς πολιτείας ἐχέσης ἀρμόδια

F. 3. ἰσχυρὴ] ἰσχυρῶν E. Pol. Leonic. Schott. Anon. Xyl. T. V. B.

ficiens : itaque semper procu-
rationis et opitulationis in-
diga ad se trahit et revocat
civilem virum,

*Injunctaque manu vestri tenet ire volen-
tem.*

Atqui novisti, me Apollini
Pythio multis jam Pythicis
solemnitatibus operam navasse:
neque tamen hoc mihi diceret,
*Satis abs te, O Plutarche, sa-
crificatum est, et pompæ cho-
reæque ductum: jam tempus
est ut provectæ ætatis rationem
habens coronam deponas, atque
oraculum relinquant.* Proinde

tu quoque existimare noli tibi
sacrorum civilium principi at-
que interpreti deferendos esse
Forensis atque Urbium pro-
tectoris Jovis honores, quibus
curandis jampridem es con-
secratus.

XVIII. Sed, si ita videtur,
repudiata ea disputatione, quæ
a publicis munerum functio-
nibus senem abstrahit, id nunc
deliberemus, quo modo nul-
lum indecorum, aut grave se-
nectuti injunga nus ce tamen,
cum quidem respublici mul-
tas habeat partes senibus con-

καὶ πρὸς τὰς τοῖς τηλικούτοις. Ὡς περ γὰρ εἰ καὶ οἱ
 οὗτοι ἔδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔδει, πολλῶν τόκων καὶ τρύπων
 ὑποκειμένων φωνῆς, ὅς ἑστιν ἁρμονία, οἱ μυστικοὶ χαλῶσι, μὴ
 τὸν ὄζον ἅμα καὶ σούτονον διάκειν γέροντας γενομένους,
 ἀλλ' οἱ ὡς τὸ ῥάδιον ἔπειτα μετὰ τῷ πρέποντος ἡθους.
 Β οὕτως ἐπεὶ τὸ πρῶτον καὶ λέγειν μᾶλλον ἀνθρώποις, ἢ
 κύκνοις τὸ εἶδεν μέχρι τελευτῆς καὶ φύσιν ὅσιν, οὕτως
 ἀρετῶν τινα πρᾶττειν ὡς περ πᾶσι λύσαι σούτονον, ἀλλ'
 ἀνετίαν ὅτι τὰ κούρα καὶ μέτρια καὶ πρᾶττειν πρᾶ-
 τταῖς πολιτεύματι μαθηματικῶν. Οὐδὲ γὰρ πᾶσι
 σώματα παντελῶς ἀκίνητα καὶ ἀκίνητα θεωροῦμεν, ὅτι
 μὴ διωκόμεθα σκαφείοις μηδὲ ἀλτήροις χερσὶν, μηδὲ
 διακείνῃ μηδὲ ὀπλομαχεῖν, ὡς καὶ πρῶτον, ἀλλ'
 αἰώνας καὶ πρᾶττοις, ἐνοὶ δὲ καὶ σφαῖρα περισπαλάμοις
 ἐλαφρῶς, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, κινῶσι τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ θε-
 ρμὸν ἀναρρίπτουσι μήτε δὴ τελῶς ἐκπαρμέναι, ἑαυτοὺς καὶ
 καταφυγάναι ἀπραξία θεωροῦμεν, μήτε αὖ πάλιν

venientes. Nam quemadmo-
 dum si decuisset nos ad ex-
 tremum usque vitæ diem sa-
 nere, cum multæ sint vocis
 contentiones, modi multi in
 promatu, quas Musici vocant
 harmonias, oportebat jam æ-
 tate ingravescente non acu-
 tum nos et arduum confectari
 tonum, sed eum qui decoram
 haberet, facilitatem: ita cum
 hominis naturæ, magis con-
 sentaneum sit, ut ad mortem
 usque agat et dicat, quam o-
 loris ut canat, non dimittenda
 est actio, tanquam lyra apriter

tenfa, sed remittenda, et ad fa-
 cilia, **moderata**, senibusque
 congruentia. **in**publicæ argu-
 menta accommodanda. Ne-
 que enim patimur corpora
 omni prorsus motu atque ex-
 ercitatione vacare, propterea,
 quod non possumus ligonibus
 aut ponderum librationibus
 uti, vel discum jacere, et in
 armis depugnare, ut quon-
 dam, sed gestationibus et
ambulationibus, nonnulli pite-
 lusu, aut **difficendo** spiritum
 movemus, caloremque reso-
 cillamus. Itaque neque ressi-

πᾶσαν ἀρχὴν ἐπαινεῖμενοι καὶ πάντος ὀπίσθρατ' ὀρέμενοι
πολιτεύματος, ἀναγκάζομεν τὸ γῆρας ἐξελεγχόμενον
ὅτι τοιαῦτά φωνάς καταφέρεσθαι,

Ὡ δὲ διὰ χεῖρ, ὡς ποδοῖς λαβοῖν δύναιτο
Ἐν δ' αὖτις τὸν ποδοῖν δάλασας.

Οὐδὲ γὰρ ἀκμάζον καὶ δυνάμενος ἀνὴρ ἐπαινεῖται,
πάντα συλλήβδην ἀναπνεῖς ἑαυτῷ καὶ κοινὰ πρᾶγ-
ματα, καὶ μηδὲν ἑτέρῳ παρίσταται βελούμενος, ὥσπερ αἱ
Στωϊκοὶ τὴν Δία λέγουσιν, εἰς πάντα παρενείραν, καὶ πᾶσι
καταμνηστὴς ἑαυτὸν ἀπληκτὰ δόξης, ἢ φρόνας τῷ μέγα-
λαμβανόντων ἀμωσγῆτος πμῆς πρὸς οἱ τῇ πόλει καὶ
δυναμείῳ· πρὸς οὗτη δὲ κομιδῇ καὶ τὸ ἄδοξον ἀφέλῃς,
ὅτι πόντος καὶ ταλαίπωρος ἡ πρὸς πᾶν μὲν αἰὲ κληρο-
τήμων ἀπαντῶσα φιλαρχία, παντὶ δὲ ἐφεσφρεύουσα δι-
χαστήρις χειρῶν καὶ συνεδρὶς πολυπραγμοσύνη, πᾶσαν δὲ
προσβείαν καὶ προδικίαν ὑφαρπάζουσα φιλοπνμία. Καὶ

C. 3. [ἐπαινεῖμενοι] Forte, [ἐπαινέμενοι, ut Xyl.

gerari omnino nos atque con-
gelare sinamus: neque omni
magistratu, omni publico ne-
gotio capeffendo, cogamus se-
nium imbecillitatis convictum
in hujusmodi delabi voces,

O destra quam gestis tenere bustum ma-
nus!

Sed imbecillitas desiderium opprimit:

quando ne vicens quidem æ-
tate et viribus probatur vir,
qui omnia in universum pub-
lica in se recipit munia, et
nihil aliis volens relinquere,
omnibus se rebus, quod Jo-

vern facere Stoici autumant,
ingerens, sive inexfaturabili
gloriæ cupiditate actus, sive
invidia adversum eos, qui ut-
cunque in civitate in partem
gloriæ aut potentiæ venerunt.
Atqui feni, ut absit infamia
rei, usquequaque laboriosa et
misera est ad quævis comitia
præsentatio ob principatus ap-
petentiam, et omnibus infi-
dians tribunalium et consilio-
rum temporibus ambitio cu-
riosa, omnem legationem, om-
ne patrociniū ad se rapiens

ἢ γὰρ ταῦτα πράττειν καὶ μετ' εὐνοίας, βαρὺ παρ' ἡλικίας συμβαίνει διὰ γὰρ τὴν αἰσθητικὴν φύσιν αὐτῶν, ὥστε μὴ προεὐνοοῦντες ἀποφασίζουσιν αὐτοῖς ἀφορμὰς, μηδὲ εἰς μέσον ἔχοντες παρελθεῖν ἀδοξῆς διὰ τὸ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ φιλόπρωτον αὐτῶν καὶ φιλαρχον ἐχθρὸν ἢ τὸ φιλόπλεστον ἑτέρον γινώσκον καὶ φιλόδοτον.

Ἰ'. Ὡστερ οὖν τὸν Βυκέφαλον ὁ Ἀλέξανδρος πρεσβύτερον ὄντα μὴ βυλόμηνος πίεζεν, ἐτέρους ἐπαχεῖτο παρὰ τῆς μάχης ἵπποις, ἐφοδεύων τιμὴν φάλαγγα καὶ χαθιὰς εἰς τιμὴν τάξιν· ἔτα δὲ τὸ σῶμα καὶ μεταβάς ἐπ' ἐκείνον, εὐθὺς ἐπῆγε τοῖς πολεμίοις καὶ διεκινδύνουεν ἔτις ὁ πολιτικός, ἀν' ἧν ἦν, αὐτὸς αὐτὸν ὡς ἰσχυρὸν πρεσβύτην γινόμενον, ἀφείκεται τῆς ὀκτανάγκης, καὶ παρήσθη τοῖς ἀκμάζουσι λεγέσθαι παρὰ τὰ μικρότερα τιμὴν πόλιν, ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις αὐτὸς ἀγωνιᾷτο παρὰ τὸν πόλεμον. Οἱ μὲν γὰρ ἀθληταὶ τὰ σώματα τῆς ἀναγκῆς πόνων ἀθῶτα τηροῦσι καὶ ἀκέρεια παρὰ

arrogantia. Hæc enim agere, faventibus aliis, aliena jam ætate, difficile est: quin contra juvenum odia incurrunt, utpote quibus nullas relinquunt rem gerendi occasiones, neque eos in medium progredi sinant: et apud alios non minus male audit eorum primi loci ac principatus, quam aliorum senum divitiarum et voluptatum appetitio.

XIX. Ergo sicut Alexander Bucephalum jam annis graviolem nolens premere, ante pugnam aliis vehebatur

equis, obiens exercitum et ordines instruens: deinde illum data tessera conscendebat, in hostes ducebat, ac decertabat: ita vir civilis, si quidem sapit, senectutem assecutus moderabitur sibi ipse, ac non necessarius negotiis abstinebit, junioribusque uti civitatem in rebus minoribus sinens, ipse in gravioribus alacriter elaborabit. Athletæ quidem corpora sua a laboribus necessariis immunita atque integra servant, ut inutiles sustineant: nos contra exiguis et levibus

τὰς ἀχρήστους· ἡμῶς δὲ τούτων, ἑῶντες τὰ μικρὰ καὶ
 φαῦλα, τοῖς ἀξίοις ἀποδῆς φυλάξομεν ἑαυτούς. Νέω
 μὲν γὰρ ἴσως ἐπέοικε, καὶ Ὅμηρον, πάντα καὶ
 ἔχονται καὶ ἀγαπῶσι, τὰ μὲν μικρὰ καὶ πολλὰ πρᾶγ-
 ματα, δημοτικὸν καὶ φιλόπονον τὰ δὲ λαμπρὰ καὶ
 σεμνὰ, γυναικῶν καὶ μεγαλόφρονα καλῶντες· ἐπὶ δ' ὅπου 794
 καὶ τὸ φιλόνομον καὶ πρᾶξιον, ὅρα καὶ πᾶσι καὶ χάριν
 ἐπιπρέπυσαν τοῖς τηλικούτοις· ὁ πρεσβύτερος δὲ ἀνὴρ ἐν
 πολιτείᾳ ἀφικονικὰς λειτουργίας ὑπομῶν, οἷα τελευτῶν
 πρᾶξε καὶ λιμνῶν ἐπιμελείας καὶ ἀγορᾶς, ἐπὶ δὲ πρεσβείας
 καὶ ἀποδημίας πρὸς ἡγεμόνας καὶ δυνάστας ὑποτρέχων,
 ἐν αἷς ἀναγκῶν ὁδὸν ἑδὲ σεμνὸν ἔνεστιν ἀλλὰ θρασυτεία
 καὶ τὸ πρὸς χάριν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐστίν, ὦ φίλε, φαίνεται καὶ
 ἄλλοι, ἑτέροις δ' ἴσως καὶ ἐπαχρῆς φαίνεται καὶ φορτικόν.
 κ'. Οὐδὲ γὰρ ἐν ἀρχαῖς τὸ τηλικούτοις ὅρα φέρεσθαι,

F. 10. καὶ ἔχονται.—καλῶντες.] Corrigendum, καὶ δέχονται καὶ ἀγαπῶσι, τὸν μὲν μικρὰ
 καὶ πολλὰ πρᾶξιον δημοτικὸν καὶ φιλόπονον, τὸν δὲ λαμπρὰ καὶ σεμνὰ, γυν-
 ναῖον καὶ μεγαλόφρονα καλῶντες.

A. 5. ἀγορᾶς.] Sic E. Vulgo, ἀγορᾶς.

A. 9. ἐπαχρῆς φαίνεται.] Deleam φαίνεται cum Mez. nec ineptum Reiskii φα-
 νησεται: nec E. φαίνεται.

negotiis omiffis, feriis nosmet
 servemus. Fortasse enim ju-
 venem, ut est apud Homerum,
decent omnia: civesque eum
 probant ubique et amplectun-
 tur, ob exiguas et crebras ac-
 tiones popularem, et ad la-
 bores impigrum, ob splendidas
 et magnificas generosum, et
 alto animo præditum appel-
 lantes: interdum etiam con-
 tentio et temeritas eorum
 tempestiva et grata videtur.
 Senex autem in republica mi-

nistri officia sustinens, ut vec-
 tigalium locationes, portuum
 procuraciones ac fori, item
 legationes et protectiones ad
 principes et regulos obiens, in
 quibus necessarium aut splen-
 didum inest nihil, tantum mi-
 nisterium et captatio gratiæ,
 mihi quidem, mi Euphanes,
 miser et æmulatione indignus,
 aliis fortassis etiam insolens
 importunusque videtur.

XX. Senem enim nec cum
 magistratu quidem esse tem-

B πλὴν ὅσαι γε μέγας τι κέκλυται καὶ ἀξίωμα· καθάπερ
 ἦν σὺ νῦν Ἀθηναῖος μεταχειρίζῃ τῆς ἑξ' Ἀρείου πάγου
 βουλῆς ὅπασσας, καὶ νῦν Δία, τὸ πρόχρημα τῆς Ἀμ-
 φαλουσίας, ἦν σοι διὰ τῶν βίβων παντὸς ἡ πατρὶς ἀνατέλλει,
 πόνον ἰδὼν χέματόν τ' εὐχέματον ἔχουσιν. Δεῖ δὲ καὶ
 ταῦτας μὴ δύναιεν τὰς τιμὰς, ἀλλὰ φεύγοντα ἄρχων
 μὴδ' αἰτεμένους ἀλλὰ παρατεμένους, μὴδ' ὡς αὐτοῖς οὐ
 ἄρχων λαμβάνοντα, ἀλλ' ὡς αὐτὸς πρὸ ἄρχων ὅπι-
 δόντα. Οὐ γὰρ, ὡς Τιβέριος ὁ Καῖσαρ ἔλεγε, τὸ τιμῶ
 χεῖρα ὅς ἱατρῶν περτείνειν ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γηρότητας,
 C ἀρχὸν ὅσιν· ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τ' χεῖρα πρὸ δῆμῳ προί-
 κειν, ψῆφον αἰτεῖν καὶ φωνὴν ἀρχαιρεσιάζουσιν· ἀγενεὶς γὰρ
 τῷτο καὶ ταπεινόν· ὡς τὸ ναυτίον ἔχει πνὰ σμινότητα καὶ
 κόσμον, αἰρεμένης δ' παλίδος καὶ καλῆς, καὶ περὶ μένους,
 καπνίοντα μὲν τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης, γερασὲν ὡς ἀληθῶς
 καὶ εὐέλπτον ἀσπασασθαι καὶ δεξιῶσασθαι τὸ γέρας.

C. 6. γέρας] Ita Steph. ex Pol. nec quid requirendum aliud hac sententia quam
 in Latinis reddidi. Ald. Bas. Xyl. B. E. γῆρας.

pestivum est, nisi qui ampli-
 tudine et dignitate præstet:
 qualis est, quam tu nunc ge-
 ris, Areopagitici consilii præ-
 fectura, et mehercle Am-
 phictyonici muneris excellen-
 tia, quod tibi patria per totam
 vitam administrandum tribuit,
 eum grato et felici labore con-
 junctum. Sed et hos honores
 non affectare debet senex, ve-
 rum recusans suscipere, non
 petens, neque eos tam sumere
 sibi, quam seipsum isti officio
 largiri. Non recte Tiberius

Cæsar dixit, turpe esse ei, qui
 sexagesimum ætatis annum ex-
 cesserit, manum medico porri-
 gere: imo hoc eum magis de-
 decet, manum ad populum
 intendere in comitiis suffra-
 gium petentem. Est enim
 hoc animi degeneris et ab-
 jecti: sicut contra decus ma-
 jestatemque aliquam conciliat,
 patria diligente, vocante, et ex-
 spectante, descendere venerah-
 dum et gratiosum, et honorem
 revera honorificum ac conspi-
 cuum suscipere et amplecti.

κα'. Οὕτω δὲ πως καὶ λόγῳ χρησίον εἰ ἐκαλιόσθαι
 παρὰ τὸν γένετον μὴ ὅτι κινδύνῳ συνεχῶς τὸ βή-
 ματι, μηδὲ αἰεὶ δύναιτο ἀλεκτερόνως ἀντάδοντα τοῖς φθι-
 γομόνοις, μηδὲ τὸ συμπλέκεσθαι καὶ διερεθίζεν ἀπαχα-
 λινούμενα τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφ' ᾧ τ' ἔστιν, μηδὲ μελέτιαν
 ἐμποιοῦντα καὶ συνήθειαν ἀπειθείας καὶ δυσκοίαις, ἀλλὰ καὶ
 καὶ παριέντα ποτὲ καὶ δίδοντα πρὸς δόξαν ἀναχατῶσαι καὶ
 θρασυΐας, μηδὲ παρόντα, μηδὲ πολυπραγμονοῦντα·
 ὅπως μὴ μέγα τὸ κινδυνεύον ὅτι πρὸς σωτηρίαν
 κοινῇ, ἢ τὸ χαλὸν καὶ ὀρέγον. Ἐκεῖ δὲ χρὴ καὶ μηδένος
 χαλῶντος ἀφ' ἑαυτοῦ δέξασθαι δύναμιν, ἀναθήντα
 χυμεσχωρῶς αὐτόν, ἢ φορέειν κομιζόμενον. "Ὡς περ
 ἱστοροῦσιν εἰς Ῥώμην Κλαύδιον Ἀππίον ἡγήμενον γὰρ
 ὑπὸ Πύρρῳ μάχῃ μεγάλην πυλόμενος τὴν σύγκλητον
 εἰσάγειν λόγους πρὸς ἀποδῶν καὶ εἰρήνης, οὐκ ἀνασ-
 χετόν ἐποίησατο, καὶ περ ἀμφοτέρως ἀποβελτικῶς τὰς

D. 8. ἐπὶ τῷ μέρει] Forte, ἐπὶ τῷ μέρει.

XXI. Hoc modo etiam in concione senex oratione utitur, non identidem ad suggestum profiliens, neque galli in morem loquentibus reclamans, neque colluctando et irritando verecundiam ipsi a junioribus debitam effrænans, neque iis studium ingenerans et consuetudinem refragandi: sed nonnunquam iis suam sententiam impugnandi facultatem concedens, absens ipse et nihil curiose inquirens; si quidem id de quo disputatur

non habet magnum momentum ad communem salutem vel honestatem et decorum. Sin vero, jam etiam nemine vocante præter vires cursu in publicum se proripere, aut manu se eo ducendum vel humeris gestandum præbere debet. Quale est quod de Appio narratur Claudio. Is cum audivisset Senatum, quod Romani a Pyrrho magna erant pugna victi, de conditionibus pacis ineundæ consultare, impatentia compulsus, quan-

ἔφαις, ἀλλὰ ἵκε δι' ἀγορᾶς φερόμενος πρὸς τὸ βασιλευ-
τήριον εὐσιγῶν δὲ καὶ χαλαρᾶς εἰς μέσον, ἔφη, “ Πρώ-
“ τειν μὲν ἀχθεσθαι πρὸ τῆς ὀμμάτων στέρεσθαι, ὦν
“ δ' ἂν εὐξαῖς μὴδ' ἀκύνει οὕτως ἀγορᾶ καὶ ἀγενῆ
“ βαλδουμένης καὶ πρᾶττοντα, ἐκείνης” ἐκ δὲ τῆς
ταῖς μὲν χαθαφάμενος αὐτῆς, ταῖς δὲ διδάξας καὶ παρορ-
μήσεις, ἔπεισεν εὐθὺς ὅτι ταῖς ὅπλα χωρεῖν, καὶ ἀφαι-
νέσθαι παρὲς τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν Πύρρον. Ὁ δὲ
Σόλων, τῆς Πεισιγέρτης δημαγωγίας, ὅτι τυραννίδος ἰσ-
μνήματα, φανερὰς γενόμενης, μὴδενὸς ἀμύνεσθαι μὴδὲ
κωλύειν τολμῶντος, αὐτὸς ἑξαγαγόμενος ταῖς ὅπλα καὶ
πρὸς τὴν οἰκίαν ἦλθον, ἡξίως βοηθεῖν τῶς πολλῶν πεμ-
ψαντος δὲ τῇ Πεισιγέρτῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ σωφρονομένη
τῇ πεπονησῶς ταῦτα πρᾶττει, Τῷ γάρ, ἔπειτα.

κβ'. Ἀλλὰ ταῖς μὲν οὕτως ἀναγκασία καὶ τῶς ἀπο-
στροφῆς κομίδῃ γέροντας, ἀνὴρ μόνον ἐμπνέουσιν, ἑξάπτεται
καὶ ἀφαιρήσονται· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ποτὲ μὲν, ὥσπερ εἴρηται,

quam utrumque amiserat ocu-
lum, per forum in curiam de-
latus venit: ingressusque, et
in medio adsistens, *Ante se
ægre tulisse, dixit, quod captus
esset luminibus: nunc optare,
ut audire etiam nequiret, Se-
natum tam turpia et indigna
consultare et agere: porro au-
tem qua reprehendendis pa-
tribus, qua docendis et exci-
tandis, persuasit ut recta arma
caperent, et de Italia cum
Pyrrho decertarent. Et So-
lon, ubi deprehensum fuit Pi-
sistratum gratiam popularem*

captando tyrannidem moliri,
nemine resistere, nemine li-
bertatem defendere audente,
ipse sua arma extulit, et ante
domum proposuit, auxilium-
que cives poposcit: cumque
ad eum mitteret Pisistratus
qui interrogarent, *Cujusnam
fiducia rei ista faceret, respon-
dit, Senectute se esse fretum.*

XXII. Verum tantæ ne-
cessitates etiam confectos pla-
ne senio viros, modo spiritus
superfit, accendunt et erigunt.
Aliis autem in rebus inter-
dum, ut dixi, eam adhibebit

παραιτούμενος ἐμμελής ἔσαι τὰ γλῶσσε καὶ ἀγκυρονεῖ,
 καὶ μείζονας ἔχοντα τοῖς πράττειν ἀγρολίας, ἢ δὲ οὐς 795
 πράττεται χρεῖας καὶ ὠφελείας· ἐστὶ δὲ ὅπερ ὤφελον
 χαλῶσαι, καὶ ποιεῖσαι καὶ μετελθεῖν αἰσθῆναι τῆς πολίτας,
 ἀξιοπιστότερος δεινότητι κατέχει. Τὰ δὲ πλεῖστα καὶ
 παρὼν σιωπῇ τοῖς νεωτέροις λέγειν παρήκον, οἷον βρα-
 βύων φιλοπυμίας, πολυπυμίας ἀμύλλαι· ἐὰν δ' ὑπερ-
 βάλλῃ τὸ μέτριον, κατὰ νόμον ἡπίως, καὶ μετὰ εὐ-
 μυίας ἀφαιρῶν φιλοπυμίας καὶ βλασφημίας καὶ ὀργάς,
 ἐν δὲ ταῖς γνώμας τὸν ἀμαρτάνοντα ὠφελούμενος
 ἀνευ λόγου καὶ διδάσκων, ἐπαινῶν δὲ ἀφόβως τὴν κατὰ
 νόμον, καὶ νικώμενος ἐκείνως καὶ περὶ νόμον τὸ πείσσειν, B
 ἐκείνους δὲ καὶ συναναπληρῶν μετὰ εὐφημίας τὸ ἐλλείπον,
 οἷς ὁ Νέστωρ,

A. 9. παραυνομένους] Convenit σφαλλομένους, ut mox C. 5. hic requiro ἵπαν-
 τιστάμενος.

A. 10. ἀφόβως] Legendum, ἀφθόνως, quod et Reisk. monuit.

accurationem, ut recuset vilia
 et servilia munera, quæ ob-
 eunti plus molestiarum, quam
 iis, quorum gratia fiunt, uti-
 litatis atque commodi affe-
 runt: aliquando expectando
 dum desideratus ad ea vocetur,
 e domo deinde ad cives
 descendit rogatus, eoque si-
 dem sibi augebit. Sed pleraque
 etiam præsens junioribus di-
 cenda relinquet, tanquam ar-
 biter civilis de honore certa-
 minis: et ubi aliquid ultra
 modum fuerit actum, benigne

reprehendet, ac comiter con-
 tentiones, maledicta, et iras
 auferet: si quid in sententia
 erratum fuerit, corrigit abs-
 que vituperatione, et docebit:
 bene autem dicentem laudabit
 libere: quin et victoriam in-
 terdum ultro concedet, ac se
 in diversam perducit senten-
 tiam finet, ut animos juveni-
 bus addat: quibusdam etiam
 cum collaudatione implebit id,
 in quo defecerant, ut Nestor
 Diomedem,

Οὔτις τοι τ' μῦθον ὀνόσεται, ὅσοι Ἀχαιοί,
Οὐδὲ πάλιν ἱρίει· ἀτὰρ οὐ τίλος ἴκειο μύθων.
Ἥ μὲν κ' εἶος ἱστί, ἡμεῖς δὲ καὶ πᾶσι εἴης.

www.libriol.com.cn

κγ'. Τέτ'ε δὲ πολιτικώτερον, μὴ μόνον ἐμφανῶς
μυθεῖ δημοσίᾳ ὀνειδίζειν ἀνδρὶ δηγμῷ σφόδρα κολύοντος
καὶ ταπεινῶτος, ἀλλὰ μᾶλλον ἰδέσθαι τοῖς εὖ πεφυκόσι
πρὸς πολιτείαν, ὑποσημῶντος καὶ συνεποσημῶντος
εὐμνῶς λόγους τε χρηστὰς καὶ πολιτεύματα, συνεξορμῶν
πρὸς τὰ χαλὰ καὶ συνεπιλαμπρύων τὸ φρόνημα, καὶ
παρέχων, ὥσπερ οἱ διδάσκοντες ἱππεύειν, εἰ ἀρχῇ χι-
ρήσῃ καὶ παρὼν ἐπιβελῶναι τὸν δῆμον· εἰ δὲ τις σφα-
λείη, μὴ χειρῶν ἔξαθυμένῳ τ' νέον, ἀλλ' ἀνητὰς καὶ
παρὰ μὲν ἐμῶν, ὡς Ἀριστίδης Κίμωνα, καὶ Μνησίφιλος
Θεμιστοκλέα, διαχερανομένης, καὶ χακῶς ἀκόνοντας εἰ τῇ
πόλει τὸ φρεσὶν, ὡς ἱταμὸς καὶ ἀκολάστες, ἐπῆραν καὶ
ἀνεθάρρυναν. Λέγεται δὲ καὶ Δημοσθένης ἐκπεσόντος

B. 7. πολιτικώτερον—ὀνειδίζειν] Turbida constructio, ita restituenda, πολιτικώτερος
ὁ μὴ μόνον—ὀνειδίζων

Sane hunc sermonem nemo culpabit A-
chivum,

Nec dicet contra: sed non oratio sine

Est abs te conclusa suo, non omnia dixi,

Es juvenis tamen, et posses mihi filius
esse.

XXIII. Illud vero civilius
est, non modo aperte et pub-
lice reprehendere sine morfu
qui animos nimium reprimat
atque dejiciat: sed multo ma-
gis privatim iis qui ad rem-
publicam gerendam apto sunt
ingenio subjicere comiter bo-
na praecepta et consilia, et ex-
citare ad res pulchras, animif-
que eorum alacritatem ad-

dere: ac (quod solent facere
qui docent equitare) populum
illis ita parare, ut ad primum
accessum eorum mansuetum
is se facilemque praebeat: tum
si quis juvenum initio impe-
gerit, non pati ut animo is
concidat, sed consolari et eri-
gere. Sic Aristides Cimonem,
et Mnesiphilus Themistoclem,
initio a civibus male excep-
tos, et protervitatis atque in-
temperantiae nomine eorum
sermonibus vapulantes, con-
firmaverunt. Demosthenem
quoque, cum exactus a po-

ὃ τῷ δῆμῳ καὶ βαρέως φέροντος, ἀφασθαι παλαιὸν
 πνα. λέοντα τῷ ἀκροάσαν Περικλέει, καὶ ἐπεῖν, ὡς οὐ
 ἐκείνῳ τῷδ' ὡς προσκυλῶν τὴν φύσιν, οὐ δαείας αὐτῷ
 κατέγοναεν. Οὕτω δὲ καὶ Τιμόθεον Εὐριπίδης συρι-
 τόμῳν ὅτι τῇ καποτομία, καὶ ἀδανομῇ εἰς τὴν
 μουσικὴν δακνῶντα, γὰρ αὖν ἐκέλευσεν, ὡς ἐλγὺν χεῖρας
 τῷ θάτρων ἔσθ' αὐτῷ γηγομένην.

κδ'. Καθόλου δὲ, ὥστερ ὃ Ῥώμῃ ταῖς Ἐπιάσι
 παρθένοις τῷ χεῖρας δόρκασι, τὸ μὲν μαθήανεν, τὸ δὲ
 δρᾶν τὰ νομομαμένα, τὸ δὲ τρίτον ἥδη διδάσκειν· καὶ τ
 ὃ Ἐφέσῳ αὖτ' αὐτῷ Ἀρτεμιν, ὁμοίως ἐκείνῳ Μελλιέρῳ
 το πρώτον, εἰδ' Ἱέρην, τὸ δὲ τρίτον, Παριέρην χαλῶσιν·
 ὅπως ὁ τελείως πολιτικὸς ἀνὴρ, τὰ μὲν πρῶτα μαθήανεν
 ἐπὶ πολιτεύεσθαι καὶ μύμνος, τὰ δὲ ἔχοντα, διδάσκειν
 καὶ μυακωῶν. Τὸ μὲν γὰρ ὅτις αὐτῶν ἀδλῶσιν ἐπείροις,

D. 10. ἐκείνῳ] Mez. ἐκείνῳ, forte recte.

E. 3. πολιτεύεσθαι] Legendum, πολιτεύεται.

pulo in gravi esset moerore, accessisse dicitur quidam senex, qui Periclem olim audiverat, et monuisse, injuste ipsum agere, qui indole Pericli similis ita de seipso desperaret. Sic etiam Euripides Timotheum exhibilatum ob novitatem artificii, et peccasse in leges musicæ creditum, bono esse animo iussit, ut qui paulo post sub se habiturus esset theatra.

XXIV.. Denique, sicut Romæ Vestalibus tempus dif-

tingtum fuit, ita ut prima ejus parte sacra discerent, secunda facerent, tertia alias docerent: utque sacerdotes Dianæ apud Ephesum primum Mellieren, id est futuram sacerdotem, deinde Hieren, ut jam sacerdotem, postremo Parieren vocant, quasi defunctam sacerdotio: sic vir perfecte civilis rempublicam geret, primum quidem dum initiatur ac discit, deinde initiatus ipse ac docens. Qui præest aliis certantibus, is ipse interim cer-

Ὅκ' ἔστι αὐτὸν ἀθλεῖν· ὁ δὲ παῖδοι τριῶν νέων ἐν πράγμασι κοινοῖς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι, καὶ φιλοσοφάζων τῇ πατρίδι,

Μύθου τε ῥητῆς ἵμναισι περικτῆρά τε ἔργων,

ὅς οὐ μικρῷ μέρει πολιτείας ὁδὸν φαύλῳ χρησίμους ἔστιν, ἀλλ' εἰς ὃ μάλιστα καὶ ὡρθόν ὁ Λυκῆργος ἐνείνας ἑαυτὸν, εἴησι τῆς νέας παντὶ πρεσβύτῃ χαράπερ νομοθετῇ πειθομένης ἀφαιτελεῖν. Ἐπεὶ πρὸς τὴν βλέψας ὁ Λύσανδρος ἔπεν, ὡς ὁ Λακεδαιμόνι χέλλικα γηρῶσιν; ἄρ' ὅτι γεωργεῖν ἔχουσιν μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις ὅκα, καὶ δανείζειν, ἢ κυβεύειν συγκαταζομένης, ἢ πίνειν ὁ ὅρα κυβεύοντες; Ὅκ' ἂν εἶποις· ἀλλ' ὅτι τρέποντιν πάντες οἱ τηλικῶτοι τάξιν ἀρχόντων ἢ πινῶν πατρονόμων ἢ παιδαγωγῶν ἔχοντες, καὶ τὰ κοινὰ μόνον ὀπισκο-
796 πῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ νέων ἕκαστα αἰεὶ δεῖ τε τὰ γυμνάσια καὶ παιδείας καὶ ἀφαιτίας καταμανθάνουσιν καὶ παρέρχως, φοβεροὶ μὲν ὄντες τοῖς ἀμαρτάνουσιν, αἰδέσθαι δὲ τοῖς ἀγα-

F. 6. κυβεύοντες.] Forte, κυβεύσαντες, vel καταβύοντες, vel καταβυδίστας.

tare non potest. Qui vero juvenem in negotiis communibus et certaminibus publicis instituit, patriæque eum ita format, ut possit

Ors loqui doctus, et rebus clarere gerendis,
is ad non exiguam aut vilem reipublicæ partem conducit: sed ad eam, ad quam potissimum Lycurgus contendens, affuefecit adolescentes, ut cuivis seni tanquam legislatori constanter obtemperarent. Nam quo putas Lyfandrum respexisse, cum diceret *homines*

Spartæ pulcherrima senescere?
an quia senibus ibi maxime licet agros colere, scœnerari, talis ludere, potare una? non profecto: sed quia quivis senex quodammodo vices magistratus alicujus, aut tutoris, aut pædagogi gerens, non rempublicam modo inspicit, sed singula etiam singulorum adolescentium facta, exercitationes, ludos, victum, idque non obiter, sed ita ut et peccantibus sint terrori, et probi eos reverentur ac desiderant:

τοῖς καὶ παλαιοῖς θεραπεύουσι γὰρ αἰεὶ καὶ διάκουσι αὐτοὺς οἱ νέοι, τὸ κόσμιον καὶ δὴ γενναῖον αὐξήοντας καὶ συνεπιγαυροῦντας ἀνευ φθόνου.

καί. Τῆτο γὰρ τὸ πάρος ὁδὸν ἐνὶ χρένῳ πρέπον ἡλικίας, ὅμως ἐν νέοις εὐπορεῖ χρηστῶν ὀνομάτων, ἀμύλας καὶ ζήλος καὶ φιλοτιμία πρῶτος ἀντιβόσκον· οἱ δὲ πρῶτοι παρὰ τὸν αἰῶνα ὅτι καὶ ἀρχαῖοι καὶ ἀγενεῖς. Διὸ δὲ παλαιότερον τῷ φθονεῖν ὄντα τὸν πολιτικὸν γέροντα, μὴ, καθάπερ τὰ βόσκηνα γαστρίδρα, τῷ παρὰ τὸν αἰῶνα καὶ ἀποφυγῶν σαφῶς ἀφαιρεῖσθαι καὶ κολῆναι τὴν βλάβην καὶ τὴν αὐξήσιν, ἀλλ' εὐμνῶς προσδεχέσθαι καὶ παρέχειν τοῖς ἀντιλαμβανομένοις καὶ προσπλεκομένοις αὐτὸν ὀρθῶντα καὶ χειρολαβήματα καὶ τρέφοντα, μὴ μόνον ὑψηλῶς καὶ συμβουλίας ἀγαθῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποχρήσει πολιτευμάτων πηλὴν ἔχοντων καὶ δοξᾶν, ἢ πᾶσι παρὰ τὴν ἀδελφείαν μὲν, ἡδέας δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ ὡς χάριν ἐσομένης· ὅσα δὲ ὅτι ἀν-

colunt enim eos et sectantur adolescentes, quorum elegantia et generosa indoles ab iis provehitur et alacritate imbuitur absque ulla invidia.

XXV. Hoc enim vitium quanquam nulli ætati convenit, tamen apud adolescentes speciosis nominibus certaminis, æmulationis, et honorum studii velatur: sed in senes omnino est intempestivum, ferum, et indecorum. Oportet itaque civilem senem quam longissime ab invidia abesse: neque instar veterum runcorum fascino quodam

juxta virentia et succrescentia succo privare, eorumque impedire incrementa: sed benigne recipere ad se eos qui se adjungunt atque sectantur, eosque dirigere, manu ducere, et educare non præceptis modo et consiliis bonis, sed et concedenda iis facultate res ad publicum pertinentes gerendi, unde honor aliquis et gloria ad eos possit redire: aut ministeriorum obeundorum, quæ nullo cum reipublicæ damno, grata multitudini sint futura, ipsisque gratiam conciliatura. Quæ vero adver-

τίτυπα ἢ πρῶσαντι, ἢ, κατὰ περ τὰ φάρμακα, δάκνη
 ὡδὲ χρῆμα καὶ λυπεῖ, τὸ δὲ χαλὸν καὶ λυσιτελές ὕπε-
 ρειν ἀποδίδωσι, μὴ τὸς νέους ἐπὶ ταῦτα πρῶσανθρα,
 μηδὲ ὑποβάλλοντα θορύβοις, ὅχλων ἀγνωμονούντων
 ἀήκεις ὄντας, ἀλλ' αὐτὸν ἐκδεχόμενον πᾶς ὑπὲρ τῆς
 συμφερόντων ἀποχρείας. Τῆτο δ' εὐναιότερος τε ποιήσει
 τὸς νέους καὶ πρῶθυμότερος εἰ ταῖς ἄλλαις ὑπο-
 ρεσίας.

κατ'. Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα χρὴ μνημονεύειν ὡς
 οὐκ ἔστι πολιτεύεσθαι μόνον τὸ ἄρχεν, ἢ πρῶσθαι, ἢ
 μέγα βοᾶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ πρὸς τὸ βῆμα βακχεύειν,
 λέγοντας ἢ γράφοντας ἀ οἱ πολλοὶ τῷ πολιτεύεσθαι
 νομίζουσιν ὡς περ ἀμέλει καὶ φιλοσοφεῖν τὸς ἀπὸ τοῦ δῆφρ
 ἀφ' ἡλερμύνης, καὶ γολες ὅτι βιβλίους περαίνοντας· ἢ
 δὲ συνεχρῆς ἐν ἔργοις καὶ πρῶξουσιν ὁρωμῆν κατ' ἡμέραν

D. 2. ὁρωμῆν κατ' ἡμέραν] Malim κατ' ἡμέραν, ὁρωμῆν—.

rios habent caussæ, et sunt ar-
 duæ, ac medicamentorum in-
 star morsum principio molef-
 tiamque inferunt, bonum et
 utilitatem postmodo suo tem-
 pore allaturæ : ad has juve-
 nem tractandas nequaquam
 producet, neque eum rerum
 imperitum in turbas homi-
 num conjiciet male sentien-
 tium, ut ex eventu in ipsum
 odia redundant. Hoc pacto
 juvenum erga se benevolen-
 tiam augebit, eosque ad alia
 ministeria reddet alacriores.

XXVI. Præter hæc quæ

diximus omnia, illud memoria
 tenendum est, reipublicæ ad-
 ministrationem non in hoc
 solo consistere, ut imperes,
 legationes obeas, in concione
 vehementer vocifereris, et ad
 suggestum baccheris, dicendo-
 que et scribendo grasseris :
 quibus rebus nonnulli rei-
 publicæ administrationem de-
 finiunt : sicut et philosophari
 hos duntaxat putant, qui in
 exhedra differunt, aut libris
 conscriptis scholas suas com-
 plectuntur : interim eos fallit,
 quæ quotidie in factis actio-

οὐδαμῶς πολιτεία καὶ φιλοσοφία λέληθεν αὐτῆς. Καὶ γὰρ τὸς ἐν ταῖς ταῖς ἀναχέμπουσιν ἀεσπατῶν φασίν, ὡς ἔλεγε Δικαίάρχος, οὐκ ἔπ' δὲ τῆς εἰς ἀγρὸν ἢ πρὸς φίλον βαδίζοντας. "Ομοιον δ' ὅτι πρὸ φιλοσοφεῖν τὸ πολιτεύεσθαι. Σακεράτης γοῦν ἔπε βάρβαρον θεῖς, αὐτὸς εἰς θεῖον κατήσας, ἔπε ὄραν ἀφαισθεῖς ἢ ἀεσπάτε τοῖς γνωρίμοις πεταγμένῳ φυλάττων, ἀλλὰ καὶ πᾶζον, ὅτε τύχοι, καὶ συμπίων, καὶ συστρατευόμενος ἐνίοις, καὶ συναγοράζων, τέλος δὲ καὶ σπουδεδεμένος καὶ πίνων τὸ ἐφάρμακον, ἐφιλοσόφει· πρῶτος ἀποδείξας τὸν βίον ἀπαντὶ χρόνῳ καὶ μέρει καὶ πάθει καὶ πράγμασι ἀπλῶς ἅπασι φιλοσοφίας δεχόμενον. Οὕτω δὲ ἀφαισθεῖς καὶ ἀεὶ πολιτείας, ὡς τῆς μὲν ἀνότητος, ἐδ' ὅταν στρατηγῶσιν ἢ γραμματεῦσιν ἢ δημογρῶσι, πολιτευόμενος, ἀλλ' ὀχλοσκοπῶντας ἢ παντημύζοντας ἢ εἰ-

E. 1. συνδεμένους] Immo, δεδμένους.

nibusque continuatur atque conspicua est philosophia, atque civilis ratio. Nam, sicut Dicaearchus refert, eos aiebant ambulare, qui in porticibus spatia sursum deorsumque conficerent, non qui in agrum aut ad amicos irent. At enim eadem est philosophandi ratio, quæ rempublicam tractandi. Nam Socrates, cum neque posuisset subsellia, neque cathedram conscendisset, neque discipulis scholæ aut deambulationis ullam certam constituisset horam: cum aliis ludens, cum

aliis, ut res dabat, bibens, militans, in foro versans, ad extremum etiam in carcere vincetus, et venenum bibens, philosophabatur: primusque ostendit vitæ omne tempus, partem, casum, negotium omnino aptum esse studio sapientię. Quod cogitandum mehercule est etiam de gubernatione civitatis: scilicet stolidos, sive ii prætores sint, sive scribæ, sive oratores, nunquam gerere rempublicam: sed vel popularem captare laudem, vel sese conventui ostentare, vel moliri diffidia, vel

σιάζοντα ἢ λειτουργῶντας ἀναγκάως· τὸν δὲ κοινωνικὸν
καὶ φιλόφρονον καὶ φιλόπολιν καὶ κηδεμονικὸν καὶ
πολιτικὸν ἀληθῶς, καὶ μὴδέποτε ἢ χλαμύδα περι-
δύεται, πολιτδόμομον αἰεὶ ὅ̃ παρρημῶν τὴς δυναμίδος
ἢ ὑψηλῶς τοῖς δεομένοις, συμπαρεῖναι τοῖς βελδομομένοις,
ἀφ' ἑαυτοῦ τὴς κακοπραγμονεῖας, ὁκνήσαντα τὴς
εὐγνώμονας, φανερὸν εἶναι μὴ παρέργως προσέχοντα τοῖς
κοινοῖς, μὴδ' ὅπως σωδὴ τις ἢ ὁδῶν ἀλλοις ἀφ' ἑαυ-
τοῦ εἰς τὸ ἥατερον βαδίζοντα καὶ τὸ βελδοτήριον
ἄλλως δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ χάριν ὡς ἐπὶ ἥαται ἢ ἀκέραιον,
ἣν ὅταν ἐπέλθῃ, ὁδῶν γενόμενον, ἀλλὰ καὶ μὴ ὁδῶν γενή-
σθαι σῶματι, παρέντα τῇ γνώμῃ, καὶ τῷ πνεύματι τὰ μὴ
ἀποδεχόμενον, τοῖς δὲ δυσκολαίνοντα ἢ περὶ τομῶν.

κς'. Οὐδὲ γὰρ Ἀθηναίων Ἀριστείδης, οὐδὲ Ῥωμαίων
Κάτων ἤρξε πολλάκις, ἀλλὰ πάντα τὸν αὐτῶν βίον ἐ-

F. 4. παραλλοις διὰ τὸ πρῶτον] Xyl. vertit, quasi legisset διὰ τὸ πρῶτον : quod
probat Reisk. ego non item, aliud in toto loco requires. Verti, ut
potui.

necessitati in obeundo aliquo
ministerio inservire : eum ve-
ro, qui civilis societatis, hu-
manitatis, reipublicæque serio
sit studiosus ac vere horum
curam gerat, etiamsi nunquam
chlamydem induat, semper ta-
men rempublicam gerere, dum
eos excitat qui duces aucto-
resque iis esse possunt, quibus
opus est : dum consultantibus
adest, pudorem incutit male
agentibus, confirmat eos qui
recte sentiunt, ostendit se non
obiter animum reipublicæ ad-

vertere, neque ubi advocatur
ipse aut negotii necessitas ur-
get primum, se venire in the-
atrum curiamve, alioquin ani-
mi gratia tanquam ad spec-
taculum aut auditionem, ubi
ita libuerit, accedere, sed ab-
sentem etiam corpore, sua co-
ram esse sententia : in audien-
doque alia eorum quæ agun-
tur probare, alia improbare.

XXVII. Profecto enim
neque apud Athenienses Ari-
stides, neque apud Romanos
Cato sæpe magistratum sum-

εργὸν αἰεὶ ταῖς πατρίσι παρέχον. Ἐπαμεινώνδας δὲ πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα χατάρησε στρατηγῶν, οὐκ ἔλαττον δὲ αὐτῷ μνημονεύεται μηδὲ στρατηγῶντος μηδὲ ἀρχόντος ἔργον· οὐδὲ Θεσπάλιαν, ὅτε τῷ στρατηγῶν εἰς τόπους χαλεπὺς ἐμβαλόντων τὴν φάλαγγα, καὶ θορυβημένων (ἐπείκοντο γὰρ οἱ πολέμοι βάλλοντες) ἀνακλιθεὶς ἐκ τῷ ὀπλιτῷ, προσέειπεν μὲν ἔκαστος θάρσυνας τὸν τῷ στρατεύματος τάραχον καὶ φόβον, ἔπειτα ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφθρυσάμενος τὴν φάλαγγα συγκεχυμένην, ἐξήγαγε ῥαδίως, καὶ κατέστηκεν ἐναντίας τοῖς πολεμίοις, ὅτε ἀπελθεῖν ἐκείνους μεταβαλλομένους. Ἀγῶς δὲ τῷ βασιλεῶς ἐν Ἀρχαδίᾳ τοῖς πολεμίοις ἐπάρχοντος ᾗδη τὸ φράτωμα συντεταγμένοι εἰς μάχην, τῷ πρεσβυτέρῳ τις Σπαρτιατῷ ἐπέδωκεν, ὅτι ἀφρονεῖται, κακὸν κακῷ ἰάσασθαι, δηλῶν δὲ ὅτι Ἀργεὺς εὐπετὲς ἀναχωρήσας τὴν παρεῖσαν ἄχρεον προσθυμίαν ἀνάληψεν

mum gessit: sed tota tamen eorum vita semper patriæ efficacitatem industriamque suam navavit. Et Epaminondæ ubi exercitum duxit, multæ ac magnæ memorantur res præclare gestæ: id tamen ejus facinus, quod sine omni prorsus cum esset magistratu fecit, cuius earum potest æquari. Apud Thessaliam, cum duces exercitum in loca iniqua ac difficilia conjecissent et tumultuarentur, urgentibus, ac telis impetentibus hostibus, ipse de gravis armaturæ militibus evocatus, primum verbis animos suorum confir-

mando perturbationem et metum depulit, deinde phalangem conturbatam in ordinem componens, non magno negotio e difficultate locorum eduxit, hostibusque adversam constituit; ita quidem ut ii mutata sententia retro cederent. Cum Agis Spartanorum rex in Arcadia instructum jam ad pugnam exercitum in hostes duceret, quidam de senioribus Spartanis inclamavit, velle eum malo aliud malum remedii loco adhibere: quasi diceret, Agidem temerariæ ex Argis discessionis, in præsentia alacritate ad pugnandum in-

βελόμηνον εἶ), ὡς ὁ Θουκυδίδης φησὶν ὁ δὲ Ἄγης
 ἀκέστας ἐπέειπε, καὶ ἀνεχώρησε μὲν, ἐκράτει δὲ καὶ
 δίφρος ἕκαστο κατ' ἡμέρας πρὸς ταῖς θύραις ἔ' ἀρχεῖν,
 καὶ πολλάκις ἀντιμάμνοι πρὸς αὐτὸν οἱ Ἐφοροὶ διεπυν-
 θάνοντο καὶ συμβουλεύοντο πρὸς τῷ μεγίστῳ, ἐδίδκει γὰρ
 ἔμφρων ἀνὴρ εἶ), καὶ συνετὸς ἱστορεῖται· διὸ καὶ πατρά-
 πασιν ἤδη τῷ τῷ σώματος ἔξημαυρωμένος δύναμιν, καὶ
 τὰ πολλὰ κληήρης διημερεύων, μεταπεμπομένην εἰς
 ἀγρὰν τῷ Ἐφόρῳ, ὥρμησε μὲν ἔξανατὰς βαδίζειν,
 μόλις δὲ καὶ χαλεπῶς πρὸς ἐρχόμενος, εἴτα παῖδαίσι
 ἐντυχὼν κατ' ὁδὸν, ἠρώτησεν εἰ τι γινώσκουσιν ἀναγκαι-
 οὔτερον ὃν τῷ πεῖθεσθαι δεωσότη, ἣ δὲ φησάντων, “ τὸ
 “ μὴ δύνασθαι,” τῷτο ἡ ψευρήσας λογισάμεν
 πέρασ, ἀνέστρεψεν οἴκαδε. Δεῖ γὰρ μὴ πρῶτα πολιτεῖν

C. 3. ἀνεχώρησε—δίφρος]. Ita Ald. Baf. Xyl. B. E. At Jannot. Schott. Coll. Muret. T. V. B. Mez. ex libro Vatic. ἀνεχώρησε. Μικροτέρῳ δὲ δίφρος. Neutrum probabile. Forte probabilius ἔστ, ἀνεχώρησε· γεγραμένῳ δὲ ἔ' δίφρος. In loco Thucydides V, 65. nil ad hæc verba existat præ-
 didi.

C. 7. ἱστορεῖται] Non expedit. Ald. Baf. B. E. ἱστορεῖται. Ut nunc est, legam, συνετὸς· ἱστορεῖται δὲ καί.

tempestiva mederi velle: ut ait Thucydides; Agis, hoc audito, obtemperavit, et receptui cecinit. Vicit tamen, et quotidie ei sella ante archivi fores posita est: ac sæpenumero de concilio surgentes Ephori ad ipsum exiverunt, de maximis rebus consilium ejus sciscitantes: vir enim fuisse cordatus et prudens perhibetur. Itaque ille ipse Agis jam plane exhaustis corporis viribus, cum plerumque in lecto de-

cumberet, in forum ab Ephoris evocatus, conatus est lecto relicto ire: cumque ægre incederet, inque pueros in via incideret, quæfivit ex iis, scirentne aliquid magis necessarium, quam obedientiam domino præstandam: qui ubi responderunt, ab imbecillitate majorem imponi necessitatem: hunc ratus sui ministerii finem esse, domum rediit. Voluntatem scilicet non oportet deponere, viribus suppetenti-

τινὶ περὶ θυμίας τῆς διωάμεως, ἐγκαταλειφθεῖσαν δὲ μὴ βιάζεσθαι. Καὶ μὲν Γαίῳ Λαιλίῳ Σικηπίων ἐχρήστο συμβούλῳ, στρατηγῶν αἰεὶ καὶ πολιτεύομενος· ὥστε καὶ λέγειν ἐνίους ὑπακριτινῶ τῷ πρῶτῳ Σικηπίανα, ποιήσῃ δὲ τὸν Γαίον εἶναι. Κικέρων δὲ αὐτὸς ὁμολόγει τὰ χέλλιστα καὶ μέγιστα τῷ συμβουλευματάων, οἷς ὁρθῶς ἐνυπατεύων τινὶ πατρίδα διέσωζε, μὲν Ποπλίου Νηιδῆος τῷ φιλοσόφου συσθεῖναι.

καί. Οὕτω μὲν πολλῶν τρόπων ἡ πολιτείας ἔστιν ἡ ἀποκαλῶναι τῆς γέροντας ὠφελεῖν τὸ κοινὸν ἀπὸ τῶν βελτίων, λόγῳ, καὶ γνώμῃ, καὶ παρρησίας, καὶ φροντίδος πινυτῆς, ὡς δὴ ποιηταὶ λέγουσιν. Οὐ γὰρ αἱ χεῖρες ἡμῶν, ὅσδ' οἱ πόδες, ὅσδ' ἡ τῷ σώματος ῥώμη, κτῆμα· καὶ μέγας ὅστις τῆς πόλεως μόνον, ἀλλὰ πρῶτον ἡ ψυχὴ καὶ τὰ τῆς ψυχῆς χέλλη, διαφροσύνη, καὶ σωφροσύνη, καὶ φρόνις· ὣν ὁφείλει καὶ βραδείας τὸ οὐκ εἶναι ἀποκαλῶντων, ἀποπὸν ὅστις τινὶ μὴ οὐκ αἰεὶ καὶ τὸν ἀρετὴν ἀπο-

bus: viribus deficientibus, vis non est inferenda corpori. Sane Scipio etiam in bello ac pace gerendis rebus consiliarium adhibuit C. Lælium; ita quidem, ut non defuerint, qui poëtam actionum ejus Lælium, Scipionem actorem dicerent. Cicero autem ipse confessus est, se in pulcherrimis ac maximis suis consiliis, quibus suo consulatu præclare fungens patriam servavit, opera auxilioque P. Nigidii philosophi usum, concipiens.

XXVIII. Usque adeo multis modis expeditum est senibus rempublicam adjuvare, optima utentibus re, ratione, inquam, sententia, libertate dicendi, et prudentia. Non enim manus nostræ aut pedes aut robur corporis tantummodo a civitate possidentur: sed ipse in primis animus, ejusque ornamenta, justitia videlicet, temperantia, prudentia: quæ cum tarde seroque maturitatem nanciscantur suam, absurdum est domum et agrum reliquaque opes et

ἢ λαίφῃ καὶ τὰ λοιπὰ χρήματα, καὶ κτήματα, κοινῇ δὲ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πολίταις ^{ἐκ} ~~μικρῇ~~ ^{ἐκ} χρησίμους εἶ) ἀφ' τὸν χρόνον, ἐπὶ τοσούτον ᾧ ὑπηρετικῶν παραιρέμενον δυνάμεων, ὅσον ταῖς ἡγεμονικαῖς καὶ πολιτικαῖς προστίθῃσι. Διὸ καὶ τῷ Ἑρμῶν τὰς πρεσβυτέρους, ἀχειρας καὶ ἀποδάς, σι- τεταμένους δὲ τοῖς μορίοις δημιουργῶσιν, ἀντιλόμοι τῷ γένει ἐλάχιστα δεῖσθαι ἀφ' τοῦ σώματος ἐργασμάτων, εἰάν τὸν λόγον ἐργὸν ὡς προσήκει καὶ γένειον ἔχουσιν.

F. 6. ἀντιλόμοι] Requirō quid ad abfolutionem ſententiæ: forte excidit τὰς σῶμας, vel τὰ ἐργάματα.

pecuniam iis frui per ætatem: per eandem vero publice, patriæ, civibusque nihil nos prodesse: cum quidem de facultate obeundorum minifteriorum non tantum nobis detraxerit ſenectus, quantum civili et gubernatrici peritiæ adjecit. Eam ob cauſam etiam

Mercurios ſeniores ſine manibus et pedibus, rigente facino fingunt: hoc ænigmatē indicantes, minime hoc a ſenibus requiri, ut corpore ſervitia obeant; modo iis ratio, ut convenit, efficax ſit et ſuccunda.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

PLUTARCHI

PRÆCEPTA GERENDÆ REIPUBLICÆ.

α'. **Ε**Ι πρὸς ἄλλο τι χρήσασθαι κελεύς ᾖσιν ἔχῃς,
ὦ Μενέμαχε, πρὶ

Οὕτως τοι τὸ μῦθον ὀνόσεται, ὅσους Ἀχαιοί,
Οὐδὲ πάλιν ἱκέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκω μύθων·

β καὶ πρὸς τὸς πεποιημένους τῶν φιλοσόφων, διδάσ-
κοντας δὲ μηδὲν, μηδὲ ὑποσημένους· ὅμοιοι γὰρ εἰσι
τοῖς τὸς λήχτες περιμήνουσιν, ἔλαιον δὲ μὴ ἐγγέουσιν.
Ὅρων οὖν σε παρωρμημένον ὑπὸ τῷ λόγῳ πρὸς πολι-

B. 3. περιμήνουσιν] Ita omnes libri: sententia flagitat παραπύπτωσιν.

I. **Q**UOD apud Homerum
ille dicit,

Sane hunc sermonem nemo culpabit A-
chiuum,

Nec dicit contra: sed non oratio sine
Est abs te conclusa sua, non omnia dixisti:

id, sicubi alias recte usurpari,
commode in eos philosophos

verti potest, qui adhortantur
quidem, nihil tamen docent,
neque præceptis instruunt.
Similes videlicet eorum, qui
lucernas cum emungant, ole-
um non affundunt. Itaque te,
mi Menemache, cernens doc-
trina ad capeffendam reipub-

ταίαν, καὶ βουλόμενον ἀξίας τὴν εὐγενείας ἐν τῇ πατρίδι

Μύθεον τι ἡγήσῃμαι πρακτικῶς τι ἔργον,

ἐπειδὴ χεῖρον οὐκ ἔχεις ἀνδρὸς φιλοσόφου βίον ὑπαφθῆναι ἐν προτάξεσι πολιτικαῖς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι χετανῶσαι, καὶ γινέσθαι προβαδειγμάτων ἔργῳ μὴ λόγῳ περανομήνων θεατῆς, ἀξιοῖς δὲ προβαδίσματα λαβεῖν πολιτικῶν τῇ μὲν ἀρετῇ ὑδαμῶς ἑμαυτῷ προσήκουσαν καὶ νομίζεις, τὸ δὲ ἔργον εὐχόμεν καὶ τὸ οὕτως ἀξιοὶ σωφείας καὶ τὸ ἐμῆς προθυμίας γινέσθαι τοῖς δὲ προβαδείγμασι πασιλωτέροις, ὥσπερ ἡξίως εἰς χρυσάμην.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν ὑποκείμενον Πολιτεία κατὰ περ ἑδάφος βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν, ἢ προαίρεσις ἀρχὴν ἔχουσα, κρίσιν καὶ λόγον, ἀλλὰ μὴ πλοῖον ὑπὸ δόξης κενῆς, ἢ φιλονεικίας πλὴν, ἢ προτάξαι ἑτέραν ἀπορίας. Ὡσπερ γὰρ οἷς ὁδὸν ὅστις οἴκοι χρῆται, ἐν ἀγρῷ ἀφαιρῶνται, καὶ μὴ δέονται, τὴν πλείονα χρόνον οὕτως ἔτιοι, τῷ

licam concitatum, cupere nobilitati tuæ convenienter in patria

De loqui docto, et virtutem ostendere factis:

quando tibi non vacat philosophi viri vitam sub dio verfantis ex actionibus civilibus, publicisque certaminibus perspicere, contemplarique exempla factis non verbis representata, petis autem præcepta tibi tradi civilia; detractionem quidem plane me indignam iudico: quod autem sum aggressus, id ut et studio tuo et meæ animi promptitudini satisfaciatur opto. Usus

sum autem, quod postulaveras, exemplorum varietate aliquanto majore.

II. Jam primum administrationi reipublicæ soli instar firmi ac validi substratum sit institutum animi, a iudicio et ratione profectum, non a levi quodam animi impulsu, vanæ gloriæ aut contendendi studio, vel aliarum actionum penuria excitati. Quemadmodum enim quibus domi nihil est boni, ii in foro maximam temporis partem nulla etiam causa exigunt; ita nonnulli, quia nihil habent quod agere sit operæ pretium, in

ο μὴδὲν ἔχον ἴδιον πρεσβύτην ἄξιον ἀποδοῖν, ἐμβάλλουσιν
 αὐτοὺς εἰς δημόσια πράγματα τῇ Πολιτείᾳ ἀφροσύνην
 χρώμενοι. Πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀφάρμοτοι τῶν
 κοινῶν καὶ ἀναπληθεῖντες, οὐκέτι βλάβος ἀπελθεῖν δύ-
 νανται, ταῦτό τοις ἐμβᾶσιν εἰς πολλοὺς αἰῶνας χάριν,
 εἴτα ἀπαυαθεῖσιν εἰς πελῆγους, πεπονηότες, ἔξω βλέ-
 πουσιν ναυτιῶντες καὶ παρατρίοιμοι, μῦθον δὲ καὶ χρῆσθαι
 τοῖς παρῶσιν ἀνάγκην ἔχοντες, λευκὰς κατ' ἑκέρη γα-
 λάνας εὐπερὶ σωποὶ σφᾶς παρήϊσαν ἔραυτες ναῖας κληίδος
 χαράζει πόντον δαιμονίαν εἰς ὕβριν. Οὗτοι καὶ μάλιστα
 ἀφβάλλουσι τὸ πρᾶγμα τῷ μετανοεῖν καὶ ἀρχάλλειν,
 ὅταν ἢ δόξαν ἐλπίσαντες, ἀδοξία περιπέσωσι, ἢ φο-
 βερῶι προσδοκῆσαντες ἑτέρως ἔσθαι ἀφ' ἑνὸς δυνάμει, εἰς
 πράγματα κινδύνους ἔχοντα καὶ παραχρῆς ἀγωντα. Ὁ
 δ' ὡς μάλιστα προσοῖκεν αὐτῷ καὶ χέλλισον ἔργον ἀπὸ
 γνώμης λογισμῷ τὰ κοινὰ πράσσειν ἀρξάμενος, ὑπ'

D. 9. παρήϊσαν—χαράζει πόντον] Mez. παραῖξαν ἱκανῶς ναῖας ἐκ κληίδος χαράζει-
 πόντον—.

E. 5. προσοῖκεν] Mez. recte, προσοῖκον. Mox, καὶ λογισμῷ, probō Reiskium.

publica sese ingerunt negotia,
 ac reipublicæ tractatione ani-
 mi ludique gratia usurpant.
 Multi cum forte fortuna
 rempublicam attigissent, saturi
 earum rerum, discedere inde
 non facile possunt: quibus
 idem usu venit, quod iis qui
 vectationis causâ navigium
 ingressi, deinde a terra avulsi
 in altum abripiuntur, ac foras
 prospiciunt naueantes atque
 conturbati, interim necesse ha-
 bentes manere ac præsentem

ferre fortunam. Hi maxime
 reipublicæ administrationem
 in odium adducunt sua poci-
 tentia, atque indignatione ani-
 mi, cum vel gloriæ spe in-
 ducti in ignominiam incide-
 runt, aut ob potentiam se aliis
 terrori futuros rati, in res pe-
 riculis ac turbis obnoxias de-
 venerunt. Qui vero, ut sibi
 convenientissimum et præstan-
 tissimum negotium, reipubli-
 cæ tractationem ratione con-
 filioque ductus aggreditur, e-

οὐδένος ἀκπλίτιστα τέτα, οὐδ' ἀνασρέφεται ἢ γνῶ-
 μῶ. Οὐδὲ γὰρ ἐπ' ἐργασία καὶ χρηματομῶ περσι-
 τίον τοῖς κοινοῖς, ὡς αἱ παρὰ Στραταλῆα καὶ Δρομακλῆ-
 δην ὅτι τὸ χρυσοῦν ἕως, τὸ βῆμα μετὰ παιδείας
 ἕως ὀνομάζοντες, ἀλλήλους παρεχόμενοι· ἔτι οἷον ἐπι-
 λήπεις ὑπὸ πάσης ἀφῶν γενομένων, ὡς Γάιος Γράκχος
 ἐπὶ θερμῶς τοῖς παρὰ τὸ ἀδελφὸν ἀτυχήμασι ἀπωτάτω
 τῶ κοινῶν τὸ βίον ἡμέμους, ἔτα ὕψι πῶν καὶ λειοδρία
 παρὰ αὐτὸν ἀναφλεχθεὶς ὑπ' ὀργῆς ἐπέπτε τοῖς κοινοῖς,
 καὶ ταχὺ μὲν ἐπλήσθη παραγμάτων καὶ δόξης, ἥτις
 δὲ παύσασθαι, καὶ δόμῳ μεταβολῆς καὶ ἰσυχίας, ἔχ
 εὔρε χαλκῆσθαι τὴν δύναμιν αὐτῷ ἀφ' ἐξείκελος, ἀλλὰ 799
 παραπύλετο. Τὺς τε παρὰ ἀμύλλαι καὶ δόξαι ὡς
 ὑπακριτὰς εἰς ἡμέτερον ἀναπλάττοντας ἑαυτὺς, ἀνάγκη
 μετανοεῖν, ἢ δουλεύοντες ὡς ἀρχὴν ἀξίωσιν, ἢ παροικεῖν-

Ε. 7. ἀνασρέφεται] Jun. ἀνατρέπεται.

Ε. 10. θίρε] θίρε Salmas.

um nihil istorum percellit aut de sententia deturbat. Nam neque capturae quaestusque gratia accedendum est ad rempublicam: quomodo Stratocles et Dromoclidas ad auream messem (sic enim tribunal per jocum nominabant) se invicem sunt cohortati. Neque subito quodam animi motu perculsi ac quasi furore correpti conferre nos eo debemus: quod C. Graccho contigit, qui cum, recente adhuc fratris exitio, longissime a reipublicae cura vitae suae insti-

tutum abduxisset, deinde injuria et contumeliis quorundam irritatus, conjecit sese in reipublicae administrationem: moxque rerum gestarum et gloriae fatur, desistere cupiens, mutationemque et otium quaerens, potentiam suam praemagnitudine quomodo deponeret non reperit, sed suo eam interitu delevit. Jam qui contentione vel ambitione ducti se veluti histriones ad theatrum fingunt, eos necesse est consilii poenitere fui, cum vel serviunt his quibus volebant

οἷα οἷς ἀρέσκειν ἐθέλουσι. Ἄλλ' ὥσπερ εἰς φρέαρ, οἶμαι, τὴν Πολιτείαν, τὴν μὲν ἐμπέμποντας αὐτομάτως καὶ ὠφελόγως ταραττέσθαι καὶ μετανοεῖν, τὴν δὲ χαλαβαίνοντας ἐκ ὠφρασκείης καὶ λογιμῆς κατ' ἡσυχίας, χρῆσθαι τε τοῖς πράγμασι μετρίως, καὶ πρὸς μηδὲν δυσκολαίνειν, ἅτε δὴ τὸ χαλὸν αὐτὸ καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν πράξεων ἔχοντας τέλος.

Β γ'. Οὕτω δὴ τὴν προαίρεσιν ἀπερείσαντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ ποιήσαντας ἀπερίσπτον καὶ δυσμετάθετον, τρέπεσθαι, χρὴ πρὸς κατανόησιν τῶ ἡθους τῶ πολιτικῆς, ὃ μάλιστα συγκεχρῆν ἐκ πάντων ἐπιφαίνεται καὶ ἰσχύει. Τὸ μὲν γὰρ εἶδος αὐτὸν ἐπιχρεῖν ἡτοιοποιεῖν καὶ μεταρμύττειν τῶ δήμῳ τὴν φύσιν, οὐ ράδιον ἐστὶ ἀσφαλές, ἀλλὰ καὶ χρόνου δέξιμον πολλῶ καὶ μεγάλης δυνάμεως. Δεῖ δὲ, ὥσπερ οἶνος ἐν ἀρχῇ μὲν ὑπὸ τῶ ἡθῶν κρατεῖται τῶ πίνοντος, ἡσυχῇ δὲ ἀφθάλπων καὶ κατακραννύμενος

imperare, vel offendunt eos, quibus placere studebant. Enimvero sic statuo, sicut qui in puteum, ita etiam qui in Rempublicam fortuito et de improvviso incidunt, eos perturbari ac pœnitudine capi: qui vero eo sensim descendunt præmeditati ac præparati, eos et mediocriter ferre quæ eveniunt, et nulla re graviter affici, quippe quibus actionum finis præter ipsam honestatem nullus sit propositus.

III. Hoc pacto animi institutum ubi firmatum fuerit, penitusque fixum et immobile

redditum, conferendus est ad contemplandum civium ingenium, quale ex tota multitudine maxime temperatum apparet atque præcellit. Qui enim ipsi statim conantur fingere mores populi, ejusque indolem mutare, rem ii tentant neque facilem neque tutam, ad quam præterea et temporis multum, et magna requiratur potentia. Sed quemadmodum vinum initio bibentis ingenio obsequitur, deinde sensim calorem diffundens ac corporis temperiem occupans bibentem jam mu-

αὐτὸς ἡγοποιεῖ τὸν πίνοντα καὶ μερίσσει, ἔπει τὸν παλ-
 τειὸν, ἔως αἰετὶ ἀγασθὲν ἐκ δόξης καὶ πίστεως κατα-
 σκευάσεται, τοῖς ὑπακειμένοις ἡγεῖται εὐάριστον εἶναι,
 κατανοεῖν καὶ σχολάζειν τόπαν ὀκισάμενον οἷς χαίρειν
 ὁ δῆμος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὰ πέφυκε. Οἶον ὁ Ἀθιναῖον
 εὐκίνητος ὅτι πρὸς ὀργὴν, ἐμυστράτος πρὸς ἔλεον,
 μᾶλλον ὀξέως ὑπονοεῖν ἢ διδάσκειν κατ' ἡσυχίαν βε-
 λόμενος· ὥσπερ τῷ ἀνδρῶν τοῖς ἀδόξαις καὶ ταπεινοῖς
 βοηθεῖν προθυμότερος, ἔτις τῷ λόγῳ τὴν παρηγοδίαν
 καὶ γελίους ἀσπάζεται καὶ τροπιδᾶ· τοῖς μὲν ἐπαινοῦσιν
 αὐτὸν μάλιστα χεῖρει, τοῖς δὲ σκάνθρωσιν ἡμισὶ δουρασίῃ·
 φοβερὸς ὅστιν ἄχρι τῷ ἀρχόντι, εἴη φιλένδραπτον
 ἄχρι τῷ πολέμιον. Ἔπειν ἦτος τῷ Καρχαδονίῳ
 δῆμα, περὶν, σκυδραπὸν, ὑπήκουε τοῖς ἀρχεσσι, βαρὺ
 τοῖς ὑπηκόοις, ἀγενέστατον ἐν φόβοις, ἀρχιότατον ἐν ὀρ-

C. 4. κατανοεῖ] Abest a Schott. et P. credo factum ex κατὰ τὴν, glossam
 vocis εὐάριστον.

tat, ingeniumque ejus fingit:
 ita qui ad Rempublicam se
 contulit, is donec gloria sua
 fideque vim sibi ad ducendos
 populi animos sufficientem
 conciliet, interim se eorum
 quos subiectos habet moribus
 accommodare, eosque sibi ad
 sequendum propósitos habere
 debet, gnarus eorum quibus
 ii gaudent, quibusque duci
 assolent. Verbi gratia: A-
 thenienses ad iram facile pro-
 vocantur, et ad misericordiam
 non magno negotio tradu-
 cuntur, maluntque celeriter

susplicari quippiam, quam per
 otium de re doceri: utque
 promptius obscuris et humili-
 bus viris subveniunt, ita ser-
 monis jocosum et facetum
 genus maxime amplectuntur:
 laudari se apprime gaudent,
 æquissimo animo false in ipsos
 dicta ferunt: metuendi ipsis
 etiam magistratibus, ne hostes
 quidem sua humanitate dedig-
 nantur. Diversum Carthagi-
 niensis populi ingenium, mo-
 rosum, tetricum, magistratibus
 obsequens, subditis grave, ab-
 jectissimum dum metuit, so-

γαῖς, ἔκτιμονον ταῖς γυναῖσιν, πρὸς παῖδας καὶ χάριν
 ἐνέδωκεν καὶ **οὐκ** ἀνέβη, Κλέωνος ἀξιώσας
 αὐτὸς, ἐπεὶ τέχνη καὶ ξένος ἐστὶν μέλλει, ἢ ὀκνησάν
 ὑπερβῆσαι, γαλάσαντες ἀν καὶ κροτήσαντες ἀνέστησαν
οὐκ Ἀλκιβιάδην, ἄρτυρος ἐν τῷ λόγειν ἀφαιρηγόντος
 ἐκ τῆ ἡμαθίου, φιλοτίμως σιωπηρεύσαντες ἀπέδωκαν
 ἀλλὰ καὶ ἀπείταναι ἀν, ὡς ὑβρίζοντες καὶ τρυφῶντες, ὅπως
 καὶ Ἀριστὰ λέοντι χερσὶν οὐδὲν οὐδὲν πρὸς τὰς στρα-
 τίας, ἀπαστῆσθαι τυραννικά φρονεῖν, ἐξήλασαν. Οἱ μὲν
 δ' ἀν ἔχοντες μὴδὲ Θηβαίους ἀποχέσθαι χραμμάτων πο-
 λεμίων κυρίως γινομένων, ὡς Ἀθηναῖοι Φιλίππου χραμ-
 ματοφόρους λαβόντες ἔκιστον ἐκτετραχραμμένον Ὀλυμ-
 πιάδι κομίζοντες, ἐκ ἔλυσαν ἐδὲ ἀπεκάλυψαν ἀπόρητον
 ἀνδρὲς ἀποδόντες πρὸς γυναῖκα φιλοφροσύνῃ· ὅσδε γὰρ
 αὖ πάλιν Ἀθηναίους Ἐπαμεινώνδου πρὸς ἢ κατηγορίαν
 ἀπολογεῖσθαι μὴ θέλοντες, ἀλλ' ἀναστάντες ἐκ τῆ θύ-
 ρου, καὶ ἀφ' ἧς ὀκνησίας εἰς τὸ γυμνάσιον ἀπίοντες,

vissimum ubi irascitur, per-
 stans in decretis, durum ad-
 versus jocos et blanditias: non
 illi, Cleone concionem differri
 petente, quod sacrificasset ipse
 et excepturus convivio esset
 hospites, risu sublato datoque
 plausu concionem solvissent:
 neque coturnicem, quæ Al-
 cibiade concionante e veste
 ejus avolarat, certatim venati
 reddidissent: quinimo eos in-
 terfecissent ut lascivientes et
 insultantes: quando Annoni
 exilium ii induxerunt, affecta-
 ri ab eo tyrannidem causati,
 quod militie impedimento-

rum bajulo uteretur leone.
 Neque vero, nisi fallor, The-
 bani ab hostilium literarum,
 si quæ in eorum pervenissent
 manus, lectione abstinuissent:
 cum Athenienses captis Phi-
 lippi tabellariis epistolam O-
 lympiadi inscriptam ferenti-
 bus, non solverint eam, neque
 patefecerint mariti peregre ab-
 sentis uxori missam salutatio-
 nem. Neque vicissim Athe-
 nienfes fastum Epaminondæ
 æquo animo tolerassent, cum
 is crimine oblato causam di-
 cere nolens e theatro discessit,
 ac per mediam concionem in

εὐκόλως στεγχεῖν τιῷ ὑπεροφίᾳ καὶ τὸ φρόνημα τῶ
 ἀνδρός· πολλῶ δ' ἂν ἐπὶ καὶ Σπαρτιάταις διῆσαι τιῷ
 Στραταυλέως ὕβριν ὑπομῖναι καὶ βαυμολοχίαν πείσαντος
 μὲν αὐτὸς εὐαγγέλια θύειν ὡς νενικηκότα, ἐπεὶ δὲ τῆς
 ἡττῆς ἀληθῶς ἀπαγγελθείσης ἠανάκτου ἐρωτῶντος τὸν
 δῆμον τί ἡδίκηται, τρεῖς ἡμέρας δι' αὐτὸν ἡδῶς γερονάς. 200
 Οἱ μὲν ὦν αὐλοκοὶ κόλσυχες, ὥσπερ ὀρνιθαῖον, μιμνῆσθαι
 τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοῶντες ἑαυτὸς ὑποδύοντα μάλιστα
 καὶ περσάγουσι δι' ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὲ πο-
 λιτικῶ μιμνῆσθαι μὲν οὐ περσύνει τῷ δήμῳ τὸν τρέπον,
 ὁπίσσεσθαι δὲ καὶ χεῖρσθαι πρὸς ἕκαστον οἷς ἀλώσιμός
 ἔστιν· ἢ γὰρ ἀγνοία τῶν ἡτῶν ἀτοχίας φέρει καὶ ἀβ-
 πίως ἐχ' ἡθῶνας ἐν ταῖς Πολιτείαις ἢ ταῖς φιλίαις
 τῶν βασιλέων.

δ'. Τὸ μὲν οὖν τῶν πολιτῶν ἥθος ἐχόντα διὰ καὶ
 πετυρόμενον ἡδὴ περσέσθαι ρυθμίζειν ἀτρέμα πρὸς τὸ
 βέλτερον ὑπάγοντα καὶ πρῶτος μεταχειρίζομενον ἐρ-
 γώδης γὰρ ἢ μετὰθεσις τῶν πολλῶν αὐτὸς δ' ὥσπερ ἐν

*gymnasium abiit. Nullo vero
 pacto arbitror Spartanum tole-
 raturos fuisse Stratoclis scur-
 rilem insultationem, qui Athe-
 niensibus ut ob lætum partæ
 victoriæ nuncium acceptum
 sacrificarent persuasit: cum-
 que ii de accepta clade vero
 allato nuntio succenserent, po-
 pulum interrogavit, *ecquid in-
 juriæ passi essent, qui ipsius o-
 pera triduum suavius vix-
 issent.* Enimvero adulatores
 aulici aucupum more vocem
 suam ad imitationem regum
 componunt, itaque eos sub-*

*eunt et decipiunt: Rempub-
 licam autem gerenti non con-
 venit mores populi imitari,
 nosse eos eaque se iis ratione
 accommodare, qua capi singu-
 los posse cernit, operæ est.
 Morum enim ignoratio non
 minus impedit irritaque facit
 consilia in civilibus negotiis
 quam in amicitiiis regum.*

IV. Ergo civium mores
 potentia jam ac fide instructus
 formare conaberis, sensim eos
 ad meliora subducens, ac pla-
 cide tractans: operosa enim
 est multitudinis mutatio. Ipse

ῥαίτῳ λοιπὸν ἀναπεπλημύω βιωσόμενος, ἔξασκει καὶ
 χετακόσμει τὸν τρέπον· εἰ δὲ μὴ ράδιον ἀπαλλάξαι παι-
 τήσασιν τὸ ψυχῆς τὸ χεκάει, ὅσα γούν ἐπανθῇ μάλιστα
 καὶ παρσώπῃ τῇ ἀμαρτημάτων, ἀφαιρῶν καὶ κολύων.
 Ἀχέεις γὰρ ὅτι Θεμιστοκλῆς ἀπέσθαι τῆς πολιτείας δια-
 νοόμενος, ἀπέστησε τῇ πότιν καὶ τῇ κόμῳ ἐαυτὸν,
 ἀγρυπνῶν δὲ καὶ νήφων καὶ πεφροντικῶς λέγει πρὸς τὸς
 συνήγῃς, ὡς ἐκ ἑᾶ χεθεύδειν αὐτὸν τὸ Μιλτιάδου τρέ-
 παμον· Περικλῆς δὲ καὶ πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν δίαταν
 ἐξήλασεν ἐαυτὸν ἡρέμα βαδίζειν, καὶ πρῶως ἀφελέ-
 μασται, καὶ τὸ πρῶσπον αἰε συνεστικὸς ἐπιδικανύειν, καὶ τὸ
 χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τὸ πρῶσπολῆς, καὶ μίαν ὁδὸν πο-
 ρεύεσθαι τὸ ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βελδότηριον. Οὐ γὰρ ἐν-
 μεταχέριτον ὅδὲ ράδιον ἀλῶναι τὴν σωτήριον ἀλῶσιν
 ὑπὸ τῷ τυχόντος ὄχλῳ, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἰ μήτε ὄφει
 μήτε φωνῇ πτυρέμενος, ὥσπερ θηρίον ὑποπτιν, καὶ ποικί-

C. 7. ὄχλῳ] Revocavi ex Ald. Bas. Xyl. A. E. P. Mez. Vulgo, ὄχλω.

autem ita ut deinceps in aperto
 victurus theatro, mores tuos
 compone atque orna : quod si
 non facile sit omnia arcere
 animo vitia, ea tamen amolire
 aut diminue, quæ maxime in
 promptu ac conspectu sunt. Au-
 dis enim Themistoclem, cum
 animum ad gerendam rem-
 publicam appulisset, a pota-
 tionibus se et comestationibus
 abstraxisse, vigilantemque jam
 et sobrium ac feriis deditum
 curis dixisse ad amicos, tro-
 pæum Miltiadis sibi somnum

adimere : et Periclem corpo-
 ris quoque gestum ac vitæ ra-
 tionem mutasse, ut et incede-
 ret tardius, et placide collo-
 queretur, vultumque semper
 constantem gereret, et manum
 intra amiculum contineret, u-
 namque eam viam, qua ad tri-
 bunal et curiam itur, tereret.
 Non enim ita tractabilis est
 multitudo, ut cujusvis sit, fa-
 lutare ei frænum injicere :
 immo in aliqua felicitatis parte
 ponendum, si ut est bellua sus-
 piciosa et inconstans, nullo

λον, ἐνδέχοτο πλὴν ὀκτασίαν. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τέστιν
 ὀκταμελεῖται ὅτι παρέρως, ἥπερ τῷ περὶ τὸν βίον καὶ τὸ
 ἦθος ἀμελεῖται, ὅπως ἢ ψόγου χάριν καὶ ἀφελῶς
 ἀπάσης. Οὐ γὰρ ὅν λέγουσι εἰ κοινῇ καὶ περὶ τῶν αἰ
 πολιτῶν μόνον εὐθύνας διδασκῶν, ἀλλὰ καὶ διῶκον
 αὐτῷ πολυπραγμονεῖται, καὶ κοίτη, καὶ γάμος, καὶ παιδεία,
 καὶ ἀσπιδὴ πᾶσα. Τί γὰρ διῶ λέγειν Ἀλκιβιάδην, ὅτι
 περὶ τὰ κοινὰ πάντων ἀπεργάζεσθαι ὄντα καὶ φρατρίαν
 αἰτήθηται, ἀπώλειται ἢ περὶ τὴν διαίτην ἀναλογία καὶ θρα-
 σύτης, καὶ τῷ ἄλλων ἀγαθῶν αὐτῷ πλὴν ἀνόντων
 ἐποίησε ἀφελῶς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἀκολασίαν; ὅπερ καὶ
 Κίμωνος ἔστι τὸν αἶνον, καὶ Ῥωμαῖοι Σκηπίου, οὐδὲν
 ἄλλο ἔχοντες λέγειν, τὸν ὕπνου ἡτιῶντο, Πομπήϊον δὲ
 Μάγνον ἐλοιδόρευον αἱ ἐχθροὶ περιφροῦντα ἐν δακ-
 τύλῳ τὴν κεφαλὴν κινώμενον. Ὡς γὰρ εἰ περὶ περὶ τῶν

C. 9. Οὐ τοίνυν—ἥπερ] Forte, Εἰ τοίνυν—ἥπερ. B. habet ὅτι pro ὅτι.

vifu auditive consternata rec-
 torem admittat. Quod si ne
 hæc quidem negligenter ob-
 servanda sunt, quanto magis
 vitæ morumque ratio habenda
 erit, ut omnis sint reprehensionis
 et criminis expertes. Non enim
 qui Rempublicam gerunt, iis
 tantum de publice dictis factisque
 ratio est reddenda: sed et in
 cœnam eorum inquiritur, et
 cubile, et matrimonium, et
 quidquid ferri jocive agunt. Quid
 enim attinet Alcibiadem dicere?
 qui cum in Republica gerenda

esset summa præditus efficacitate,
 et imperator invictus, vitæ
 ratione effræni atque ferocia
 sua periit, et ut nihil ex reliquis
 quæ in eo erant bonis utilitatis
 percipere posset civitas, luxuria
 ejus atque prodigalitas fecerunt:
 cum et vinum Cimonis Athenien-
 ses, et somnum, quia aliud nihil
 inveniebant, Scipionis Romani
 culpaverint: et Pompeio Magno
 inimici vitio verterint, quod
 caput uno digito scaberet. Sicut
 enim in facie lens et verruca
 molestiores sunt,

φακός καὶ ἀκρετοχόρων διχραίνεται μαλλον, ἢ ἔγγραμμα
καὶ κολῶσότητες καὶ ἐλατὸν τοῦ σώματος, ἔτα το
μακρὰ φαίνεται μεγάλη τῇ ἀμαρτημάτων, ἐν ἡγεμονι-
κοῖς καὶ πολιτικοῖς ὁράματα βίοις, ἀλλὰ δόξαν ἡ οἱ
πολλοὶ περὶ ἀρχῆς καὶ πολιτείας ἔχουσιν, ὡς πρᾶγματιος
μεγάλου καὶ χαταρεύειν ἀξίως πάσης ἀτοπίας καὶ πλη-
μαλείας. Εἰκότως οὖν Λικίος Δεῦστος ὁ δημιουργὸς ἐν-
δοκίμωσεν, ὅτι τὸ οἰκίας αὐτῆ πολλὰ μέρη χέτοσπία τῶς
γεντιῶσιν ἐχέσθης καὶ τῇ πεχιντῇ πινος ὑποχρημῶν
ταῦτα ἀποτρέψιν καὶ μεταθήσιν ἀπὸ πάντε μόνων τα-
λάτων, “ Δεία,” ἔφη, “ λαβὼν, ὅλιον με ποίησον ἢ
“ οἰκίαν χαταφανῇ, ἵνα πάντες ὀρῶσιν οἱ πολῖται πῶς
“ διατῶμαι” καὶ γὰρ ἡ ἀνὴρ σῶφρων καὶ κόσμιος. Ἰσως
δὲ ταύτης ὁδὸν ἔδει τῆς χαταφανείας αὐτῇ διορῶσι γὰρ
οἱ πολλοὶ καὶ τὰ πάνυ βαθείως περιαμπεχέσθαι δοκῶντα
801 τῇ πολιτβοιμῶν ἡδὴ καὶ βελεύματα, καὶ περὶ ξεις καὶ

F. 1. Λικίος] Sic Mez. Vulgo, Ἰάλλος. Xyl. Ἀλλος.

quam reliquæ corporis ma-
culæ, mutilationes, et cica-
trices: sic exigua peccata, ubi
in principis cernuntur vita,
pro magnis habentur, propter
opinionem eam, quam vulgo
de principatu et Republica ge-
runt, rem eam esse magnam,
et quæ vacare debeat omni
errore atque vitio. Idcirco
non injuria celebri est laude
Livius Drusus tribunus ple-
bis, qui cum domus ipsius
multæ partes vicinis essent
perspicuæ, ac faber quidam

polliceretur se eas impendio
quinque modo talentorum a-
verfurum et mutaturum, *Im-
mo, ait, decem abs me aufer ta-
lenta lege hac, ut totam domum
meam reddas omnium inspectui
patentem, quæ universi cives
cernere possint, quæ utar vitæ
deginde ratione.* Erat enim
vir temperans et modestus.
Ac nihil quidem fortassis opus
ei erat hac perspicuitate. Ple-
rique enim mores et consilia,
actionesque et vitæ rationem
Rempublicam gerentium, quæ

βίης· ἔχ' ἥτιον ἄπὸ τῶ ἰδίων ἢ τῶ δημοσίων ἐπιτηδεύματα,
 τῶ μὲν φιλιῶντες καὶ θαυμάζοντες, τῶ δὲ δυσχεραίνοντες καὶ χαλα-
 φρονῶντες. Τί ἔν δὴ ἔχει καὶ τοῖς ἀσελγῶς καὶ πεδρυμνίδως
 ζῶσιν αἱ πόλεις χρῶνται; Καὶ γὰρ αἱ κατ' αὐτὰ λίθους, καὶ
 αἱ ναυτιῶντες ἄλμυρίδας καὶ τοιαῦτα βρώματα διόκουσι
 πολλάκις, ἔτα ὀλίγον ἔτι ἐξέπυσαν καὶ ἀπεγράφησαν·
 οὕτω δὴ καὶ οἱ δῆμαι διὰ τευφλῶν καὶ ὕβριν ἢ βελπόνοιν ἄπορίαν
 δημιουργῶν, χρῶνται τοῖς ἐπιτυχῶσι, βδελυγτόμοι καὶ
 χαταφροσύνης, ἔτα χείρουσι τοῦτων εἰς αὐτὸς λεγόμενων B
 οἷα Πλάτων ὁ κομικὸς τῶ δῆμον αὐτὸν λέγοντα ποιεῖ,

Λαβῶ, λαβῶ τῆς χειρὸς ὡς τάχιμά μιν,
 Μύλων γεαττηγὸν χειροτονοῦν Ἀγύρριοι·

καὶ πάλιν αἰτῶντα λεχάνῳ καὶ πᾶρυν, ὅπως ἐμέσῃ
 λέγοντα,

Προσίσταται μιν πρὸς τὸ βῆμα ματτίλη·

καὶ,

Βόσκει δυσώδη κεφαλὴν αἰσχίην νόσον.

B. 9. δυσώδη κεφαλὴν] Mez. δυσώδη κρανιάλην. Forte rectius fit δυσώδης κεφάλιν.

vel maxime abdita putantur, perspiciunt: neque minus ob privata quam ob publica studia alios amant et admirantur, alios oderunt atque despiciunt. Quid ergo? inquires, non etiam iis, quorum impudica est et mollis vita, civitates utuntur? Sane: quomodo gravidæ cum pica vexantur lapides, et qui nauseant falsuginem aliosque id genus cibos appetunt sæpenumero, paulo post exsputuri et averfaturi. Sic enim et populi ob luxu-

riam aut petulantiam, vel inopia meliorum ductorum, quibuscunque oblatis utuntur, abominantes eos et contemnentes, deinde gratum ipsis est, cum in istos talia dicuntur, qualia Plato comicus ipsum populum dicere fingit,

*Manu prebende me, prebende celeriter,
 Qui principem jam designabo Agyrrium.*
 rursumque pelvim poscentem et pennam ut vomat, ac dicentem,

Hic ad tribunal mantile adffisit mibi,
 et,

Alit caput faciens lucem turpissimam.

Ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, ὑποχνευόμενος τῇ Κάρβανος, καὶ
 παροτρυνόμενος ὅρκων δὴ πάλιν καὶ ἄλλων, ἀντάμοσεν ὅμῃ μὴ
 πιστεῖν. Ἐν δὲ Λακεδαιμόνι πρὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς
 ἀκολούθου, γνώμῃ ἐκπόντος ἀρμόζουσιν, ἀπέφηνεν ὁ
 δῆμος, οἱ δὲ Ἐφοροὶ κληρώσαντες ἕνα τῶν γένων, ἐκέ-
 λυσαν ἐπὶ αὐτὸν λόγον ἐκείνον, ὥσπερ εἰς χαθάρ-
 σιν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μετακρεμάσαντες, ὅπως εὐωρεῖ-
 σθαι γένηται τοῖς πολλοῖς. Οὕτω μεγάλῃ ἐχέουσαν
 ἐν Πολιτείᾳ πίστις ἦν, καὶ τῷ ναυτίῳ.

εἰ. Οὐ μὲν ἀμελητέον γε εἴ τι τοῦτο τῆς αἰ-
 ῶνος χάριτος καὶ δυνάμεως, ἐν ἀρετῇ θεμελιώ-
 νται, ἀλλὰ τὴν ῥητορικὴν νομίσαντες μὴ διμνηρὸν, ἀλλὰ
 πῶς σινηρὸν εἶναι πειθῶς, ἐπανορθωτέον τὸ τῷ Μενάνδρῳ,

Τρόπος ἴδιος ὁ ἐπὶ τῷ λόγῳ, οὐ λόγος·

καὶ γὰρ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος εἰ μὴ, καὶ Δία, φησὶ τις
 ὡς τὸν κυβερνήτην ἄγειν τὸ πλοῖον, οὐ τὸ πηδάλιον, καὶ

C. 9. ἀλλὰ τι] B. Xyl. ἀλλὰ τι. Neutrum placet: vel delendum τι vel in
 τὴν mutandum cum Reisk. Modo Mez. corrigit ἡμίσαντας, pro-
 babiliter.

Et populus Romanus Car-
 bone aliquid promittente, ac
 dejerante dirasque devotiones
 addente, contra uno ore jura-
 vit se non crediturum. Spartæ
 cum Demosthenes quidam ho-
 mo intemperans sententiam
 commodam dixisset, eam po-
 pulus rejecit: Ephori autem
 forte lecto cuidam senum eam
 dicendam dederunt, tanquam
 ex sordido vase in sincerum
 eam diffundentes, ut grata fie-
 ret multitudini. Tantum in
 utramque partem in Repub-

lica momenti habet persuasio
 de ingenio hominis concepta.

V. Neque tamen propterea
 ita negligenda est orationis
 elegantia ac facultas, ut omnia
 virtuti adscribantur: sed ut
 non opificem persuasionis cen-
 seamus esse rhetoricam, adju-
 tricem tamen censuamus, cor-
 rigamusque illud Menandri,
Mores movent dicentis, baud oratio.

Etenim et mores persuadent,
 et oratio: nisi quis ita intelli-
 gat, sicut navem agit non cla-
 vus sed gubernator, equesque

τὸν ἱππία εὐφρεν τὸν ἱππον, οὐ τῇ χαλινῷ, οὐτὶς πύ-
 λιν πείθει, οὐ λόγῳ ἀλλὰ πόσῃ χρημίδι, ὥσπερ
 οἶασι καὶ χαλινῷ, τίμω πολιτικῇ ἀρετῇ, ὅπερ εὐφρο-
 φώτατον ζῶον, ὥς φησι Πλάτων, οἷον οἱ ἀνθρώποι ἀπ-
 ομίδι καὶ καταιφύνοσαν. Ὅπερ γὰρ οἱ μεγάλοι βασιλεῖς
 ὁρατοὶ καὶ διογνεῖς, ὥς Ὁμηροῦς φησιν, ἀλκίμοι καὶ
 σκήπτροις καὶ δορυφόροις καὶ ἵππων χρησιμοῖς ἐξογκῶσιν ἐαυ-
 τὰς, καὶ δαυλύμοι τῇ σωματικῇ τὴν πολλὰς ὥς κρείττο-
 νες, ὅμως ἐβόλοντο μύθων τε ῥητῆρες ἔμματα, καὶ οὐκ
 ἡμέλει τῆς τῷ λέγειν χάριτος,

Οὐδ' ἀγορεύειν ἴκα τ' ἄνδρι, ἀρετῆς τῶνδε φέρων,

ὅστις Διὸς Βουλῆς μόνος ἔχρηξον, ἐδ' Ἄρεος Ἐπικλῆς
 καὶ Στρεπτῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ καὶ τίμω Καλλιόπῃ παρ-
 ἐχέλου, ἥ

— ἥ βασίλειον ἀμ' αἰδοῖσιν ὀπαδί,

παραίνουσα πειθοῖ καὶ καταιδύουσα τῶν δῆμων τὸ αὐθάδες

B. 5. καταιδύου] Forte, καταιδύου, vel καταιδύου.

equum versat, non frænum :
 ita a civili virtute urbem duci
 non oratione, sed moribus loco
 fræni aut gubernaculi adhi-
 bitis, eamque veluti a prora
 dirigere urbem, animal, ut
 Plato ait, maxime versatile.
 At vero magni illi reges, et a
 Jove, ut Homerus ait, pro-
 gnati, purpuris, sceptris, stipa-
 toribus, deorumque oraculis
 seipso extollentes, ubi majes-
 tate sua tanquam præstantioris
 ipsi naturæ vulgus sibi subje-
 cerunt, voluerunt tamen ora-

tores esse, neque dicendi ele-
 gantiam neglexerunt, sed cur-
 re fuit eis

*Comes, quæ datus extremam facundia
 gignit :*

neque solum Jovem Consilia-
 rium, Martemve Homicidam,
 et Militarem Minervam co-
 luerunt, sed et Calliopem in-
 vocaverunt,

*Quæ comes usque solet venarandis re-
 gibus esse,*

facundia sua demulcens et ad
 verecundiam redigens contu-

καὶ βίαν ὥστε δυνατὸν ἀνδραποῦν ἰδιότῳ ἐξ ἱματίου
 καὶ χήματος δημοταῖς πόλιν ἀγαγεῖν βελομένην, ἐξουσίαν
 καὶ κρατεῖσθαι τῇ πολλῶν, εἰ μὴ λόγον ἔχει συμπεδονία
 καὶ προσωρόμενον; Οἱ μὲν αὖτε πλοῖα κυβερνῶντες,
 ἐπίσης χρῆναι καλοῦσιν· ὁ δὲ πολιτικός, εἰ ἑαυτῷ μὴ
 ἔφικται τὸν κυβερνῶντα ἔν ἔχειν, εἰ ἑαυτῷ δὲ τὸν ἐγκυ-
 λωρόμενον λόγον, ὅπως μὴ δοῖται φωνῆς ἀλλοτρίας, μηδ'
 ὡς περ Ἰφικράτης, ὑπὸ τῇ περὶ Ἀριστοφῶντα κατάρ-
 ρητορολόμῳ, λέγει, “ Βελτίων μὲν ὁ τῇ ἀντιδύων
 “ ὑπεριτής, δῶμα δὲ τῶν ἀμεινον,” μηδὲ πω-
 λείας δοῖται τῷ Εὐριπιδίῳ ἐκείνῳ,

802

Εἰδ' ἢ ἄφρονι σπέρμα δυσήνῳ βροτῶν.

καὶ,

Φεῦ, φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνδράποιοι ἔχουσιν
 φωνῆν, ἵν' ἔσται μὲν οἱ δινοὶ λέγειν.

E. 6. δυνατὸν] Revocavi ex B. P. Ald. Basf. Xyl. Mes. flagitante usu formulæ.
 Vulgo, ἀδύνατον, quod Steph. habuit ex Schott. Leonie. Anon.

maciam violentiamque populi. Quod cum ita sit, quonam pacto privatus aliquis a toga et habitu plebeio ad regendam urbem se conferens multitudinem in sua potestate habere queat, nisi oratione instructus in persuadendo et alliciendo administra? Qui naves gubernant, ii quidem munus remigum regendorum aliis mandant: at Rempublicam qui gerit, non gubernatrice modo mente præditus esse, sed in seipso habere debet facultatem

orationis, qua imperia tradat, ne aliena opus habeat voce, neve id ei usu veniat quod Iphicrati, qui cum Aristophonem cum oratione premeret, adversarium bistriorem meliorem, suam autem causam potius esse, dixit: neve sapius uti cogatur Euripideis istis,

Urinam esset cæptis vocis humanæ genus.

et,

Cur non, malum, data vos robis mortalium est,

Nullo diserti ut esset in pretio viri?

Ταῦτα μὲν ᾧ ὅπως Ἀλκαμένη, καὶ Νησιότῃ, καὶ Ἰκτίνῃ, καὶ
 πᾶσι ταῖς βασιλείαις καὶ χειρόναξι τὸ δύνασθαι λέγειν
 ἀπομυμμένοις, δοτῆτον ἀποδιδράσκειν ὥσπερ Ἀθλιώσι ἀρ-
 χιευτόνων ποτὲ δεῖν ἐσταζομένων πρὸς δημόσιον ἔργον,
 ὃ μὲν αἰμύλος καὶ κομφὸς εἰπεῖν, λέγοντι πᾶσι διαλθὼν περὶ
 τῆς χειροποιήσεως μεμελετημένον, εἰρήνηται τὸ δῆμον· ὃ δὲ βελ-
 πῶν τῇ τέχνῃ, λέγειν δὲ ἀδύνατος, παραλθὼν εἰς μέσον, β
 “Ἄνδρες,” εἶπεν, “Ἀθλιῶται, ὡς ἔστος ἐφικαν, ἐγὼ
 “ποιήσω.” Τὴν δὲ Ἐργάνῃ οὗτοι μόνον προσπαύουσιν,
 ὥς φησι Σοφοκλῆς, οἱ παρ’ ἄκμανι τυπᾶδι βαρέα καὶ
 πληγαῖς ὑπακύνουσιν ὕλῃ ἀψυχον δημωρεῦντες. Ὁ δὲ
 τῆς Πολιάδος Ἀθλιῶς καὶ τῆς Βυλαῆας Θέμιδος,

“Ἦτ’ ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμῖν λύσι ἢ δὲ καθίζει,

προφῆτης, εἰς χρώμενος ὀργάνῳ πρὸ λόγῳ, τὰ μὲν πλάτ-
 τειν καὶ συναρμύττειν, τὰ δὲ ἀντικατεῖντα πρὸς τὸ ἔργον,

A. 5. Νησιότῃ] Mez. Νησιολῆ ex Plin. XXXIV, 8. Certe est nomen pro-
 prium: id saltem in Latinis expressi.

A. 5. Ἰκτίνῃ] Sic B. Jaanot. Xyl. Vulgo, Ἰκτίνῃ.

Hæc enim fortassis Alcameni,
 Nesiote, Ictino, aliisque illi-
 beralibus et manu victum
 querentibus, facundiamque e-
 jurantibus concedantur effu-
 gia: cujus generis est quod
 Athenis aliquando contigit,
 cum duo architecti de condu-
 cendo publico opere conten-
 derent, alter differendi copia
 et elegantia instructus, cum
 de apparatu operis oratione
 usus meditata populum movi-
 set, alter arte præstantior, sed
 dicendi ignarus, in medium
 progressus, *Viri*, inquit, *Athe-*

nienes, *quemadmodum iste dix-*
it, ego efficiam. Nam Erga-
 nam, id est, opificem, hi tan-
 tum colunt Minervam, ut ait
 Sophocles, qui *ad incudem*
gravi malleo et ictibus obedi-
 entem materiam inanimam fa-
 bricantur. At Minervæ, quæ
 quod urbibus præsit Polias di-
 citur, et Consiliariæ Themidis,
 cui a jure nomen, et quæ

Conventus hominum cogitque eademque
resolvit,

interpres, unico utens oratio-
 nis instrumento, atque alia
 fingens et concinnans, alia

ὥστε ὅς τις πᾶς οἱ ξύλων, καὶ διπλόας οἱ σιδήρων, μα-
 λᾶσων καὶ χατελαυμένων, κοσμεῖται πῶς πόλιν. Διὰ τῆτο
 c ἢ καὶ Πελοπεία Πολιτεία λόγῳ μὲν, ὥς φησι Θεκυδι-
 δης, δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τῷ πρῶτῳ ἀνδρὲς ἀρχή
 λαβὼν πῶς τῷ λόγῳ δύναμιν. Ἐπεὶ καὶ Κίμων ἀγαθὸς
 ἦν, καὶ Ἐφιάλτης, καὶ Θεκυδίδης· ἀλλὰ ἐρατήρηις αὐτὸς
 ὑπὸ Ἀρχιδάμῃ βασιλέως τῆ Σπαρτιατικῆς, πότερον αὐτὸς
 ἢ Περίκλῃς παλαιὴν βέλτερον, “Οὐκ ἂν εἰδῆι τις,” εἶπεν,
 “ὅταν γὰρ ἐγὼ χατεβάλα παλαιῶν, ἐκείνος λόγων μὴ
 “πεπλοκέναι, καὶ καὶ πείθει τὸς θεωμένους.” Τῆτο δὲ
 οὐκ αὐτὸς μόνον ἐκείνῳ δόξαν, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει σωτη-
 ρίαν ἔφερε· πεπλομένη γὰρ αὐτὸς πῶς ὑπάρχουσαν εὐ-
 δαιμονίαν ἔσωζε, τῆς δὲ ἐκτὸς ἀπείχετο. Νικίας δὲ τῇ
 v αὐτῇ θεωρήσειν ἔχων, πειθῶς δὲ τοιαύτης εἰσδὼς ἂν,
 καὶ χατὰπερ ἀμβλεῖ χαλινῷ τῷ λόγῳ πειρώμενος ἀπο-
 στρέφειν τὴν δῆμον, καὶ χατὰπερ ὥσθι ἐκέρηπτεν, ἀλλ’ ὄρετο

C. 1. λόγῳ μὲν] Addendum, ἦν.

quæ operi impedimento sunt,
 velut nodos quosdam in ligno,
 aut abscessus in ferro, mol-
 liens atque lævigans, urbem
 exornat. Itaque administratio
 Reipublicæ, qua usus fuit Pe-
 ricles, verbo quidem, teste
 Thucydide, populi fuit, reipsa
 autem principis viri potestas.
 Nam et Cimon bonus erat, et
 Ephialtes, et Thucydides: ve-
 rum interrogatus hic ab Ar-
 chidamo Spartæ rege, ipse
 an Pericles melius luctaretur:
 Incertum est, respondit, cum

enim ego eum dejicio, negando
 se cecidisse vincit, idque specta-
 toribus persuadet. Atque ea
 quidem res non gloriam tan-
 tum Pericli, sed et urbi salu-
 tem attulit: dum enim ei pa-
 ruit, felicitatem jam partam
 servavit, abstinuitque ab ex-
 teris negotiis. Sed Nicias
 cum idem sequeretur proposi-
 tum, neque tantum haberet
 ad persuadendum virium, at-
 que oratione veluti fræno laxo
 uteretur in dehortando popu-
 lum, non obtinuit neque per-

βία φερόμενος εἰς Σαυλίαν καὶ σιωπευταχλαζόμενος. Τὸν μὲν οὖν λίσσεται αἰφραδίᾳ τῷ ὄντι κρατῶν δῆμον δὲ καὶ πόλιν ὥς τῷ ὄντι ἄγειν διὰ μάλιστα, μὴ, χαλεπὸν ἔναι τῷ ἀκμνάσθην περὶ λόγον λαβὰς ἀμύτους καὶ ἀτόχους ζητούντες οἱ τοῖς πολλοῖς, καὶ γὰρ εὖς ἔλκουσιν εὐαχαῖντες, καὶ τῷ βαλαντίῳ δίδοντες, καὶ πυρρίχας τινὰς καὶ μονομάχων θάματα ὀφθαλμοκινέοντες αἰεὶ δημαγογοῦσι, πολλὸν δὲ δημασκοπῶσι. Δημαγωγία γὰρ ἡ ἀφ' ἧς λόγῳ πειθαρχίῳ ὅσῳ αἱ δὲ τοιαῦται πηλασάσθης τῷ ὄχλῳ, ἐν τῷ ἀλόγῳ ζῶντι ἄγεις καὶ βεκολάτεις ἀφ' ἑαυτοῦ.

ε'. Ὁ μὲντοι λόγος ἔτι καὶ πολιτικῷ μῆτε νεαροῖς καὶ γαστροῖς, ὥσπερ πανηγυρίζοντος καὶ τεφαναπλοχοῦντος καὶ ἀπαλῶν καὶ ἀνδρῶν ὀνομάτων μῆτε αὖ πάλιν, ὡς ὁ Πυθίας τὸν Δημοθέους ἔλεγον ἐλλυχνίων ὄζειν, καὶ σοφισ-

E. 7. Ζην.] Recte Mox. et Bekk. Ζην, proxima enim non sunt pass. distictis Pythae: itaque saltem distinxit.

vicit: sed in Siciliam abiit vi actus, et oborto quasi colle multitudinis impetu eo abrep-tus. Lupum quidem auribus teneri posse negant. Populum autem et civitatem vel maxime auribus ducere oportet: neque sequi eos, qui exercitatione dicendi destituti, multitudinis docendae anfas quaerunt elegantiae artisque vacuas, et aut ventre trahunt epulis praebendis, vel marsupio largientes, aut saltationes aut gladiatorum spectacula crebra exhibentes populi favorem

captant, aut potius vim ei afferunt. Captant enim favorem populi, eumque ducunt, qui dicendo persuadent: ac istiusmodi cicurationes, nihil a brutorum illicitatione et captura habent diversi.

VI. Sit autem versantis in Republica viri oratio non juvenilis aut ad theatrum conformata, veluti corollam ex delicatis ac floridis vocabulis undequaque colligentis: neque rursus, qualem Demosthenis dicebat Pythae lucernam redolere, et sophistica di-

ταῖς θεωρίαις ἐνθυμήμασι παροῖς καὶ περιόδοις πρὸς
 F καὶ νόνα καὶ ἀφελήντι ἀπικριβασιδύαις· ἀλλ' ὥσπερ οἱ
 μουσικοὶ τῷ ἥξει ἀξίῳσι τῷ χορδῶν ἡγαυῷ καταφαί-
 ναται, μὴ κρουταίῳ, ἔτι τῷ λόγῳ τῷ πολιτικομῆτι καὶ
 συμβουλευόντος καὶ ἄρχοντος ἐπιφανέσθω μὴ δεινότης, μη-
 δὲ πανουργία, μηδὲ εἰς ἔπαινοι αὐτῷ πηθεῖν τὸ ἔΚΤΙΚΩΣ,
 ἢ ΤΕΧΝΙΚΩΣ, ἢ ΔΙΑΙΡΕΤΙΚΩΣ, ἀλλὰ ἡθαυς ἀπλάστου καὶ
 203 καὶ σιωπῆως κηδομένης ὁ λόγος ἔτι μετὸς, ὅτι τῷ
 χαλῶ τὸ κεχαρισμένον ἔχον καὶ ἀγωνήν, ἔτι τε σεμνῶν
 ὀνομάτων καὶ νοημάτων ὥσπερ καὶ πηθανῶν. Δέχεται δὲ ὁ
 πολιτικός λόγος διαφραῖς μᾶλλον καὶ γνωμολογίας, καὶ
 ἱστορίας, καὶ μύθους, καὶ μεταφοράς, αἷς μάλιστα κινῶσιν οἱ
 χρώμιοι μετεώρας καὶ καὶ χαρμῶν ὡς ὁ ἐπὶ τὸν, Μὴ ποιή-
 σπτε ἐπὶ ἐφθαλμον τῇ Ἑλλάδι καὶ Δημάδῃς, Τὰ ναυ-

E. 8. συμῶς;] συμῶς; Schott. Mez. Potuit item rectius scriptam fuisse. ab
 Authore, φεχράς, vel γλίσχρας.

higentia abundantia, argu-
 mentis constans acribus, et
 circuituionibus ad normam ac
 circinum accuratissime exac-
 tis. Sed quemadmodum Mu-
 fici nervos tangi volunt mo-
 ribus non pulsu: ita oratio
 Rempublicam gerentis, con-
 sulentis, ac regentis præ se
 ferre non debet vim dicendi
 aut calliditatem: neque laudi
 sibi ducat, si existimetur dix-
 isse *ex habitu, secundum ar-*
tem, et scientiam dividendi:
 sed plena esse debet ingenui-
 tatis, et veræ animi magnitu-
 dinis, et paternæ libertatis,

ac providentia, et sapientia
 suorum curam gerentis, in
 bono proposito gratiosam ad-
 hibens et ad persuadendum ap-
 tam rationem, ex verborum
 majestate, et sententiarum pro-
 prietate ac probabilitate. Ad-
 mittit autem civilis oratio fa-
 cilius quam judicialis senten-
 tias communes, historias, fa-
 bulas, et translationes, quibus
 maxime moventur animi ho-
 minum, modice et opportune
 usurpatis: quale fuit ejus, qui
 dixit, *Nolite Greciam altero*
oculo privare: et Demadis,
qui se. naufragia reipublicæ,

ἀγα, λέγων, πολιτρεύσθαι τὴ πόλεως· καὶ ὁ Ἀρχιλόχος,

Μηδὶ ὁ Ταντάλῳ λίθος τῷδ' ὑπὲρ γόου κρεμάσθω·

καὶ Περικλῆς, Τῷ λήμῳ τῷ Περικλῆος ἀφελεῖν, κα-
λέων· καὶ Φακίῳ ὅτι τῆς Λεωσθένους νόμης, Καλὴν τὴν
τάξιον (ἔσθ), δεδέναι δὲ τῷ πολέμῳ τὸ δολιχόν. Καθόλου β
δὲ ὁ μὲν ὄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῶ πολιτῶν μᾶλλον ἀρ-
μόττει· ὡς δὲ δεῖγμα δὲ οἱ τε Φιλίππικοι, καὶ τῷ Θε-
κυδίδου δημοσίων, ἡ Σθενελαΐδα τῷ Ἐφόρῳ, καὶ Ἀρ-
χιδάμῳ τῷ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλῆος ἡ
μὲν τὸν λοιμὸν ὅτι δὲ τῷ Ἐφόρῳ καὶ Θεοπόμπῳ καὶ
Ἀναξιμένης ῥητορικῶν καὶ παλιόων, ἃς φράνησιν ἐξοπλί-
σαντες τὰ στρατεύματα καὶ ὡς ἀτάξαις, ἔστιν ἐπὶ αὐτῶν,

Οὐδὲς σιδήρει ταῦτα μοραίνει πύλας.

ζ'. Οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ σκῶμμα καὶ γελῶν ἔστιν ὅτε
γίναται πολιτικῶν λόγων μέρος, εἰ μὴ παρὰ ὕβριν ἢ βωμο-
λοχίαι, ἀλλὰ χρησίμως ὅτι πλήττοντος ἢ ἀφροσύνης τοῦ
λέγοντος. Μάλιστα δὲ εὐδοκίμῳ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς

aiebat, trahere: et Archilochi
istuc,

Non Tantalii lapis

Huic immineat insula:

sic et Pericles *lemam Piræi*
auferrī jussit: et de Leosthe-
nis victoria pronunciavit Pho-
cion, *Stadium decursum sibi*
probari, sed metuere quomodo
ejus belli dolichus absolvatur.
In universum autem majestas
quædam civili orationi magis
congruit: exemplo sunt Phi-
lippiæ, et apud Thucydidem
conciones Sthenelaidæ Epho-
ri, Archidami regis ad Pla-
teas, et Periclis post pestem

habita. Sed de Ephori, Theo-
pompi, et Anaximenis ora-
tiunculis ac comprehensioni-
bus sententiarum, quibus u-
tuntur in armandis et in aciem
educendis exercitibus, licet
effari,

Quis inter arma locus sit bis ineptius?

VII. Veruntamen et falsæ
dicta, et ridicula nonnunquam
in partem orationis civilis ad-
mittuntur: cum non petu-
lanter aut scurriliter, sed ab
eo, qui utiliter increpet aut
subannet, proferuntur. Max-
ime autem probantur ista in
responsionibus et objectioni-

ἀμείψαις καὶ τὰς ἀπαντήσας. Τὸ γὰρ ἐκ ὠδαιοσκευῆς καὶ
κατάρχοντα, γελοιοποιούντος ὅστιν, καὶ δόξα κακοηθείας
πρόσσειν ὡς προσέειπε τοῖς Κικέρωνος σκώμμασι, καὶ τοῖς
Κάτωνος τῷ πρεσβυτέρῳ, καὶ Εὐξίππῳ τῷ Ἀριστοτέλους
σιωήδης· αὗτοι γὰρ ἔσκωπτον πολλάκις ἀρχόντοισιν. Ἀμυ-
νομένην δὲ συγνώμην ἅμα καὶ χάριν ὁ κωμὸς δίδωσι κα-
τάπερ Δημοσθένης πρὸς τὸν αὐτίαν ἔχοντα κλέπειν,
χλευάζοντα δὲ αὐτὴν τὰς νικτογραφίας, “ Οἶδα ὅτι
D “ σε λυπῶ λύχνοι καίων” καὶ πρὸς Δημάδιον βοῶντα,
Δημοσθένος ἐμὲ βέλεια διορθοῦν, ἢ ὅς τινα Ἀθηνῶν,
“ Αὐτὴ μόντοι πέρυσιν ἢ Ἀθηνῶν μοχλεύσασα ἐλήφθη”
χάριεν δὲ καὶ τὸ Ξεναγέτι πρὸς τὰς πολίτας λοιδοροῦ-
ναι αὐτὸν ὅτι στρατηγὸς ὢν πέφολε, Μεθ’ ὑμῶν γε, ὦ
φίλοι κεφαλῆ. Τὸ δὲ ἄγαν φυλακτικὸν ἐν τῷ γελοίῳ,
καὶ τὸ λυποῦν ἀκαίρως τὰς ἀκούοντας, ἢ τὸν λέγρηλα

bus. Nam subfannare de in-
dustria, idque non provocatus,
qui volet, risum captare puta-
bitur, neque sine suspitione
malignitatis: quod vitium
turpavit Ciceronis, Catonis
majoris, Euxitheique sales,
ejus qui Aristotelis fuit fa-
miliaris: ii enim saepenumero
verbis mordebant, nulla la-
cessiti aliorum dicacitate. Qui
se salibus defendit aut ulciscitur,
ei opportunitas et ve-
niam conciliat, et gratiam:
quale est responsum Demos-
thenis, ei datum qui furti sus-
pectus lucubrations ipsius ex-
agitabat, *Novi me ægre tibi*

facere, qui lucernam uram: et
Demadi ab eodem, vocife-
ranti, Corrigere me vult De-
mosthenes, Sus Minervam,
Illa quidem Minerva superiore
anno est in adulterio depre-
bensa. Illud quoque Xenæ-
neti venustum, qui civibus ei
fugam tum factam ab ipso
cum ductor esset exercitus ex-
probrantibus, *Fugi, respondit,*
sed vobiscum, O suavissimi ho-
mines. Verum in ridiculis ca-
vendum est, ne quid ultra mo-
dum sit: tum ne quid exci-
dat, quod vel audientes offen-
dat alieno tempore, vel dicti
auctorem ostendat esse igno-

ποῦν ἀγνήν ἢ ταπεινὸν, ὥσπερ τὰ Δημοκράτες· ἀνα-
 βαίνων μὲν ᾧ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔφη, Καθάπτη ἡ πό-
 λιν, www.libtrpol.com.cn
 λιν, μικρὸν ἰχθυεὶν ἢ μέγα φουσᾶν· εἰ δὲ τὰς Χαίρων-
 κοῖς παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, “Οἷα ἀνὴρ ἐβουλόμην χα-
 “κῶς οὔτω πεπραχέναι τὴν πόλιν, ὥστε καὶ μὲ συμβε-
 “λεόντος ὑμᾶς ἀκύνειν” καὶ ᾧ ἢ τὸτο μικρῶ, καὶ κείνο
 μανικῶ, πολιτικῶ δὲ ἐδ’ ἕτερον ἀριώτερον. Φασκίανος δὲ
 καὶ τὴν βραχυλογίαν ἐθαύμαζον· ὁ γὰρ Πολύεικτος
 ἀπεφάνετο, “Ῥήτορα μέγιστον εἶ” Δημοκρίτῳ, δυνά-
 “τατον δὲ εἰπεῖν Φασκίαν· πλεῖστον γὰρ αὐτῷ τὸ λόγον
 “λέγει βραχυτάτῃ νῦν περιέχειν” καὶ ὁ Δημοκρίτης,
 τῶν ἄλλων χαταφρονῶν, εἶδεν λέγειν ἀνισαμίδην Φασκίανος,
 “Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς ἀνίσταται.”

ἡ. Μάλιστα μὲν οὖν ἐσκαμμένῳ περιῶ καὶ μὴ δια-
 κύνῃ πρὸς λόγῳ χρῆσθαι πρὸς τὰς πολλὰς, μετ’ ἀσφα-
 λείας, εἰδὼς ὅτι καὶ Περικλῆς ἐκείνος κῆκετο πρὸς τῷ

bili aut abjecto animo. Ex-
 emplo sunt Democratis dicta.
 Nam is in concione dixit, *Se-
 itidem ut ipsam civitatem pa-
 rum posse, et magnos edere fla-
 tus.* Et clade Chæronensi ac-
 cepta ad populum progressus,
*Nellem, inquit, hac fortuna u-
 sam esse civitatem, ut ego quo-
 que consiliarius vobis essem au-
 diendus:* quorum dictorum
 hoc abjecti animi fuit, illud
 infani, civili homini neutrum
 conveniens. Brevitas autem
 dictorum Phocionis ipsa quo-
 que admirationi fuit: eam ob
 rem Polyæctus pronunciavit,

*Maximum oratorem esse De-
 mosthenem, Phocionem autem
 dicendi vi omnibus altis ante-
 cellere, quod huius orationis bre-
 vissimis verbis plurimum sen-
 tentiæ complecteretur.* Et De-
 mosthenes, reliquorum con-
 temtor, dicere solebat Pho-
 cione ut diceret surgente, *Me-
 orum dictorum securis surgit.*

VIII. In primis autem
 danda est tibi opera, ut ad
 multitudinem oratione utaris
 meditata caute, non inani,
 cum scias etiam magnum il-
 lum Periclem antequam in
 publico verba faceret optare

δημιουργεῖν μηδὲ ρῆμα μηδὲν ἄλλόττερον ἢ παραγμάτῳ
ἐπιλθεῖν αἰσθῆ. Δεῖ δὲ ὅμως καὶ πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τῆ
204 λόγον εὐτρεφον ἔχει καὶ γημνασμένον ὅξως γὰρ οἱ
καρὸν, καὶ πολλὰ φέροντες οὗ τὰς πολιτείας ἀφνίδια.
Διὸ καὶ Δημοσθένης ἡλατῆτο πολλῶν, ὥς φασι, ὡς δὲ τῆ
καρὸν ἀπαδιόμηνος καὶ χατακῶν Ἀλκιβιάδῳ δὲ, ὁ Θεό-
φραστος ἱστορεῖ, μὴ μόνον ἀ δὲ, λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὡς δὲ βα-
λόμενοι, πολλὰκις οἱ αὐτοὶ τῷ λόγῳ ζητῶνται καὶ συμ-
πλήνεται τὰς λέξεις, οὐχ ὅπως καὶ διακρίπτειν. Ὁ δὲ ἀπὸ
τῆ παραγμάτῳ αὐτῷ ἀνταμύνος καὶ ὑπὸ τῆ καρῶν,
ἐκπλήττει μάλιστα καὶ προσάγειαι τὸς πολλὰς καὶ με-
τακτίσθων. Οἷον ὁ Βυζάντιος Λέων ἦκε δὴ ποτε τοῖς
Ἀθηναίοις τασσάζουσι ἀφελόμενος ὁφθαλμοὺς δὲ μικρὰς
B καὶ γλαυκὰς, “Τί δὲ,” εἶπεν, “εἰ τῇ γυναῖκά μου ἐθεά-
“σαθε μάλιστα ἔκτακτον πρὸς τὸ γόνυ;” πλείων οὖν
ἐγένετο γέλως “Ἀλλ’ ἡμᾶς,” ἔφη, “μικρὰς οὕτως
“ὄντας, ὅταν ἀφαιρώμεθα πρὸς ἀλλήλους, ἡ Βυζαν-
τιος

solitum, ne vel ullum sibi ver-
bum a re alienum incideret.
Interim tamen oportet oratio-
nem ad ea quæ occurrunt ver-
satilem exercitamque habere:
præcípites enim sunt occasio-
nes, multaque ferunt in ne-
gotiis publicis repentina. Ita-
que et Demosthenes multis
fuit inferior, ut aiunt, cum
urgente occasione tergiversa-
retur: et Alcibiadem narrat
Theophrastus, cum non tan-
tum quæ, sed et quomodo di-
cenda erant, cuperet differere,
sæpe inter orandum verba con-

quirentem atque componen-
tem hæsisse atque excidisse.
Qui vero ab ipsis rebus et ob-
latis occasionibus excitatur ad
dicendum, is maxime percellit
multitudinem atque permovet.
Sic Leo Byzantius, cum ad
Athenienses seditione exagi-
tatos verba facturus proces-
sisset, et ob staturæ brevitæ-
tem risu exciperetur, *Quid,*
inquit, si meam videritis uxo-
rem, quæ vix genu mibi at-
tingit? majore oborto risu,
Atqui, inquit, *nos ita parvos,*
ubi invicem dissentimus, By-

“ πῶν πόλις οὐ χωρεῖ.” Πυθίας δὲ ὁ ῥήτωρ, ὅτε πρὸς
 τοὺς Ἀλεξάνδρου τιμὰς ἀντέλεγει, ἐπόντος πρὸς, “ Οὐπω
 “ σὺ νεὸς ὢν πρὸς πρῶτάων τολμᾷς λέγειν τιλι-
 “ κῶτων; ” “ Καὶ μὴν Ἀλέξανδρος,” ἔπεν, “ ἐμοῦ
 “ νεώτερός ἐστιν ὃν φιμίζετε θεὸν ἔτι.”

Β'. Δεῖ δὲ καὶ φωνῆς εὐεξία καὶ πνεύματος ῥώμη
 πρὸς οὐ φαῦλον ἀλλὰ πάμμαχον ἀγῶνα τὸ δὲ Πολι-
 τείας ἠθληκότες κομίζουσιν τὸ λόγον, ὡς μὴ πολλάκις ἀπ-
 αργεύονται καὶ σθενύμενοι ὑπερβάλαι τις αὐτῶν

“ Ἀρεὰς κικράαται, κυκλοφόρη φωνὴν ἔχον.

Κάτων δὲ πρὸς ὧν οὐκ ἠλπιζε πέσειν, πρὸς πρῶτα-
 ἐχθρὰς χάρισι καὶ σπουδαῖς τὸ δῆμον ἢ τὸ βεβλήν, ἔλεγε τὸ
 ἡμέραν ὅλῳ ἀναστὰς, καὶ τὸ χαρὸν ἔπως ἔξαιρευσεν. Περὶ
 μὲν οὖν τὸ τῷ λόγῳ πρῶτασκευῆς καὶ χρεῖας ἰσχυρὰ ταῦτα
 πρὸς δυναμὸν τὸ ἀκόλουθον πρῶταεξέδιδρυσεν.

Γ'. Εἰσβολαὶ δὲ καὶ ὁδοὶ δύο τὴν Πολιτείας εἰσιν, ἡ μὲν
 ταχὺ καὶ λαμπρὰ πρὸς δόξαν, οὐ μὲν ἀκίνδυνος, ἡ

*zantium non capit. Et Py-
 theas rhetor, cum contra ho-
 nores Alexandro decretos dif-
 fereret, dicente quodam, Tunc,
 cum adeo sis juvenis, tantis de
 rebus audes dicere? respondit,
 Atqui Alexander, quem vos de-
 creto vestro in decorum refertis
 numerum, me natu minor est.*

IX. Oportet etiam bono
 vocis habitu ac robore spiritus
 exercitatum atque firmatam
 orationem afferre ad Reipub-
 licæ non vilia, sed acerrima
 certamina: ne aliquando de-
 fatigatum dicendo atque ex-
 stinctum superet aliquis

*Rapax clamator, Cyclobori vocem ge-
 rens.*

Cato, cum se gratia ac studiis
 præoccupato senatu populove
 obtinere causam non posse
 videret, totam diem dicendo
 exegit, itaque occasionem ad-
 versariis præripuit. Ac de o-
 rationis quidem apparatu usu-
 que dicta hæc sufficiunt ei,
 qui porro id, quod horum est
 consequens, inveniendū addere
 potest.

X. Cæterum ad Rempub-
 licam duo sunt aditus et quasi
 viæ: altera brevis et ad glo-
 riæ splendorem expedita, non

Δ δὲ πεζοτέρα καὶ βραδυτέρα, τὸ δὲ ἀσφαλὲς ἔχουσα
μᾶλλον. Οἱ γὰρ δὲ εὐχὴς, ὥσπερ ἐξ ἀρεῶν πελαγίου,
πρωτεύουσιν ὀπιφαῖς καὶ μεγάλης, ἐχέουσιν δὲ τόλμαν,
ἀραντες, ἀφῆσαν ὅτι τὴν Πολιτείαν, ἡρώδης λέγειν
ὁρθῶς τὸ Πίνδαρον, ὡς

Ἀρχομένη ἔργα πρῶτοντι καὶ δέμι τῶν τελευτῶν

καὶ γὰρ δὲ χονία πρῶτοντι οἱ πολλοὶ κόρῳ πνὶ καὶ
πλησμονῇ τὴν σωτήριον τὸν ἀρχόμενον, ὥσπερ ἀγωνιστὴν θεα-
ταί, καὶ τὴν φθόνον ἐκπλήττουσιν αἱ λαμπραὶ ἔχουσι καὶ
ταχῆαι αὐξήσιν ἀρχαί καὶ δυνάμεις. Οὕτε γὰρ πῶρ, φησὶν
Ε ὁ Ἀρίστων, χαπνὸν ποιεῖν, οὕτε δόξαν φθόνον, ἡ δὲ εὐχὴς
ἐκλάμψῃ καὶ ταχῆαι, ἀλλὰ τῶν καὶ μωρὸν αὐξανο-
μένων καὶ χολαίως, ἄλλον ἀλλοτρίως ὀπιλαμβάνεσθαι.
Διὸ πολλοὶ πρὶν ἀνθίστασθαι πρὸς τὸ βῆμα κατεμαρτυρή-
σαν. Ὅπου δὲ, ὥσπερ ὅτι τῷ Λάδῳ λέγουσιν,

Ὁ ψόφος ἦν ὑσπληγὸς ἐν ἅσιν, ἔνθα καὶ ἐμφανέτο,

E. 6. ἅσιν—ἐμφανέτο] Corrigendum ex Epigrammate Anthol. II, 1, 9. ἅσιν
ἐμφανέται. Plura vide apud Xyl.

tamen periculi expers: altera,
ut magis pedestris ac tardior,
ita tutior. Sunt enim qui a
splendido aliquo et magno fa-
cinore, quod non fiat sine au-
dacia, veluti a promontorio
quodam in altum procurrente
solventes, in Rempublicam
dant vela, existimantes recte
dictum a Pindaro,

Incipiente opere, primordium

In fronte ponendum est late fulgens:

sic enim ordientem et plerique
consuetorum satietate ac tædio
promptius excipiunt, quemad-

modum spectatores certato-
rem, invidiamque absterret
splendido ac celeri incremento
constans potentia. Nam, ut
ait Aristo, *neque fumum ignis*
gignit, neque invidiam gloria,
si subito ac celeriter effulgeat:
qui paulatim extolluntur et
tardè, iis alii aliunde manus
injiciunt. Unde factum, ut
multi circa tribunal ante flo-
rem emarcuerint. Ubi au-
tem, quemadmodum Ladam
ferunt carcerum funiculo ad-
huc in auribus a laxatione fo-

πρεσβύων, ἢ θραμβεύων, ἢ τραπητῶν ὀκτιφακῶς, οὔτε οἱ φρονῶντες, οὔτε οἱ καταφρονῶντες ὁμοίως ὅτι τέτων ἰχύουσιν· οὕτω παρήλθεν εἰς δόξαν Ἄρατος, ἀρχὴν πομπῆς Πολιτείας τῶν Νικοκλέους τῶν τυράννων χερσὶ λυσι· ἔπως Ἀλκιβιάδης, τὰ Μαντινικὰ συστήσας ὅτι ἦ Λακεδαιμονίως. Πομπῆος δὲ καὶ θραμβεύειν ἤξιε μήπω παριῶν εἰς σύγκλητον· ἐκ εἰντος δὲ Σύλλα, “ Πλείονες,” ἔφη, “ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα προσκυνοῦσιν ἢ διόμουν” καὶ Σύλλας ὑπεῖξε, τῷτο ἀκώσας. Καὶ Σικηπῖωνα δὲ Κορήλιον, οὗκ ἀφ’ ἧς ἔτυχεν ἀρχῆς ὁ Ρωμαίων δῆμος ἀνδραγατοῦμαι μετερχόμενον, ἑκάστης ἡμέρας ἀπέδιδε ὥστε τὸν νόμον, ἀλλὰ θαυμάσας αὐτῷ μεραχίαν μὲν ὄντος τοῦ τῶν εἰς Ἰσθρίαν μονομαχίαν καὶ ἰσχύου, μικρὴν δὲ ὑπερον τὰ πρὸς Καρχηδὸν χαλιαρχῶντος ἔργα, ὥστε ὦν καὶ Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἀνεφώνησεν,

Οἷος κρίνεται, τοῖ δὲ σικαὶ ἀίσουσι.

pante decurso stadio coronam reportasse, subito aliquis legatione obita, triumpho ducto, aut summo potius magistratu efflorescit: in eum neque invidia, neque contemptus quicquam facile possunt. Hac via Aratus ad gloriam contendit, initium gerendæ Reipublicæ a Nicoclis tyranni excidio faciens: sic Alcibiades, Mantinense contra Lacedæmonios bellum conflando. Pompeius etiam triumphum postulavit, nondum senator factus, et Sylla negante, *Plures esse,* dixit, *qui orientem, quam qui*

occidentem Solem adorant: quo audito concessit Sylla. Cornelium quoque Scipionem, cum ædilitatem peteret, subito consulem præter leges designavit populus Romanus, non sane levia secutus principia: sed quod et victoriam ejus quam adolescens etiamnum in Hispania singulari prælio obtinuerat, et paulo post res ab eo tribuno militum ad Carthaginem gestas admirabatur, de quibus etiam Cato major exclamavit,

Tanquam umbra voluunt alii, salus sapit iste.

Νυνὶ οὖν ὅτε τὰ πρᾶγματα τῷ πόλει ὅσον ἔχει
 πολέμων ἡγεμονίας, ὅσδ' ἐπ' αὐτῶν καταλύσῃς, ὅσδ'
 συμμαχίας πρᾶξεις, τίνα ἂν τις ἀρχὴν ὀπιφανῆς
 λάβοι καὶ λαμπρὰς Πολιτείας; Αἱ δὲ γε λείπονται
 αἱ δημόσιαι, καὶ προσδοκῶν πρὸς αὐτοκράτορα, ἀνδρὲς
 ἀφ' ὧν καὶ ἄλλοις ἅμα καὶ νοῦν ἔχοντος δόγματι
 Β Πολλὰ δὲ ἔστι καὶ τῷ παρεμύθεον ἐν ταῖς πόλεσι
 χαλῶν ἀναλαμβάνοντα, καὶ τῷ ἔξ' ἑαυτοῦ φαῦλα πρᾶ-
 ξαντων ἐκ' αὐτοῦ πρὸς τῆς πόλεως, ἢ βλάβη, μεθ-
 κέντα, πρὸς αὐτὸν ὀπισθρέφειν. Ἦδη δὲ καὶ δίκη
 μεγάλη χαλῶν διασφίσει, καὶ πῆστις ἐν σωτηρίᾳ
 πρὸς ἀνέδοκον ἰσχυρὸν ὑπὲρ ἀσθενούς, καὶ παρρησία
 πρὸς ἡγεμόνα μοχθηρὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου, κατέστησεν
 οἷους εἰς ἀρχὴν Πολιτείας ἐνδοξον. Οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ
 δι' ἑχθρὰς κίχθησαν, ὀπιχειρήσαντες ἀνθρώποις ὅτι-
 φησιν ἔχουσιν ἀξίωμα καὶ φροῦν' εὐρὺς γὰρ ἡ ἔχ' ἑα-

B. 4. ἐπιτρέψαν] τὸν πόλεον, malim diserte additum quam subauditum.

Nostri vero tempestate, cum
 civitates bellicis imperiis, ty-
 rannorum excidiis, aut con-
 foederatis actionibus careant,
 quodnam principium illustis
 in Republica versationis possit
 sumi? Restant utique judicia
 publica, et ad Imperatorem
 legationes, quæ virum acrem,
 atque audacia simul et consilio
 instructum flagitant. Multa
 etiam in urbibus præclara
 negliguntur, quibus restituen-
 dis multa cum dedecore
 damnoque urbium ex prava
 consuetudine introducta sunt,

quibus corrigendis animos
 multitudinis in te convertas.
 Quin et nonnullis magna in
 iudicio recte disceptata con-
 troversia, aut fideli patrocinio
 impotentis contra adversarium
 potentem, et libera iustitiæ
 adversus principem iniustum
 defensio, primum in Repub-
 lica locum cum splendore pa-
 raverunt. Alios inimicitie
 extulerunt, qui homines do-
 minationem invisam atque
 formidolosam gerentes adorti
 sunt: statim enim potentia
 dejecti, cum meliore existima-

λυθέντος ἰχθὺς, τῷ κρατήσαντι μετὰ βαλπίδος δόξης c
 ὑπάρχει. Τὸ μὲν γὰρ ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ δι' ἀρετὴν
 πρωτεύοντι προσμαχεσθαι κατὰ φρόνον, ὡς Περικλῆ
 Σιμμίας, Ἀλκμαίων δὲ Θεμιστοκλῆϊ, Πομπηίῳ δὲ Κλώ-
 διος, Ἐπαμεινώνδα δὲ Μενεκλείδῃς ὁ ῥήτωρ, ἔτε πρὸς
 δόξαν χαλόν, ἔτε ἄλλως συμφέρον· ὅταν γὰρ ἕξαρ-
 τόντες οἱ πολλοὶ πρὸς ἄνδρα χρηστὸν, εἴτα, ὃ γίνεται,
 ταχέως ἐπ' ὀργῇ μελανόησιν, πρὸς τῷ τὴν ῥάστιν
 ἀπολογίαν διαφορὰν νομίζουσιν, ὅτι τριῖναι τὸν ἀνα-
 πείσαντα καὶ καταρξάμενον. Τὸ μὲντοι φαῦλον ἀν-
 θρωπον, ἀπονοία δὲ καὶ δεινότητι πεποιημένον ὑφ' αὐτῷ
 τὴν πόλιν, οἷος Ἰϋ Κλέων Ἀθιῶσι καὶ Κλειτοφῶν, d
 ἐπαναστάντα ταπεινώσας καὶ κατελεῖν, λαμπρὰν ποιεῖ
 τὴν παρέσθιν ὥσπερ δράματος, τῆς Πολιτείας. Οἷα
 ἀγνοῶ δὲ ὅτι καὶ βασιλεῦς πῃς ἐπαχθῇ καὶ ἀληταρχίαν
 κολούσαντες, ὥσπερ Ἐφιάλτης Ἀθιῶσι καὶ Φορμίαν
 παρ' Ἡλείοις, δύναμιν ἅμα καὶ δόξαν ἔχον· ἀλλὰ

tione in eum, qui dejecit,
 transit. Sane ob invidiam se
 opponere viro bono, et quem
 sua virtus ad summa evexit,
 qualis fuit in Periclem Sim-
 mias, in Themistoclem Alc-
 maëon, Clodius in Pompeium,
 Meneclides rhetor in Epami-
 nondam, neque ad gloriam
 facit, neque omnino utile est:
 cum enim populus aliquid in
 bonum virum commisit cul-
 pæ, ubi primum, quod cele-
 riter fit, iræ pœnituit, eam
 quæ justissima est, expeditis-
 simam sui excusandi delicti ra-
 tionem arripit, ut auctorem

injuriz bono viro factæ ac
 suaforem pessundet. Qui vero
 contra improbum hominem,
 ac qui sua audacia et callidi-
 tate civitatem subegit, quales
 erant Athenis Cleon et Clito-
 phon, insurgens eum oppri-
 mit, is progressum, tanquam
 fabulæ in scenam, in Rem-
 publicam splendidum sibi con-
 ficit. Non sum nescius, quos-
 dam, senatu molesto et paucis
 imperium vindicante dejecto,
 potentiam et gloriam adeptos,
 ut Athenis Ephialtem, apud
 Eleos Phormionem: verum
 in hoc magnum est ei, qui

μέγας ἀρχομένη Πολιτείας ἕτος ὁ κίνδυνός 'εἶσι. Διὸ
 βελτίονα Σόλων ἔλαβεν ἀρχὴν, διετύωσε εἰς τρία μέρη
 τὴ πόλεως, τὸ τῷ Διακρίων λεγομένων, καὶ τὸ τῷ Πε-
 ρεδίων, καὶ τὸ τῷ Παραλίων· ὁδὲν γὰρ ἐμμίξας ἑαυτὸν,
 ἀλλὰ κοινὸς ὢν πᾶσι, καὶ πάντα λέγων καὶ περὶ τῶν
 περὶ ὁμόνοιαν, ἡρέθη νομοθέτης ὅπῃ ταῖς ἀφελύσσει, καὶ
 κατέστηκεν ἕτω τιμὴ ἀρχῆς. Ἡ μὲν οὖν ὅπῃ ἐπιφανέστερα
 παρόδους εἰς τιμὴν Πολιτείας ποταύτας ἔχει καὶ ποταύτας
 ἀρχάς.

ια'. Τίμῃ δὲ ἀσφαλῆ καὶ χαλαίαν εἰλοντο πολλοὶ τῷ
 ἐνδοξῶν, Ἀριστείδης, Φωκίων, Παμμωνὴς ὁ Θηβαῖος,
 Λεύκολλος εἰς Ῥώμῃ, Κάτων, Ἀγισίλαος ὁ Λακεδαι-
 μόνιος· τότε γὰρ ἔχαστος, ὥσπερ οἱ κητοὶ τοῖς ἰσχύουσιν
 τῷ δένδρῳ περιπλεκόμενοι συνεξάνισανται, περὶ
 δραμῶν ἀνδρὶ πρεσβυτέρῳ, ἔτι νέος καὶ ἄδοξος ἐνδοξῶν,
 κατὰ μακρὸν ἀγρόμενος ὑπὸ τῷ περὶ ἐκείνῳ δυνάμει,
 καὶ σωμαυξανόμενος, ἤρεσκε καὶ κατεργάζωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
 Πολιτείαν. Ἀριστείδῳ μὲν γὰρ ἤντησε Κλεισθένης, καὶ

jam tum primum se ad Rem-
 publicam confert, periculum :
 et meliore usus est principio
 Solon, qui civitate in tres di-
 visa partes, Diacriorum, Pe-
 dieorum, Paralorum, nulli ha-
 rum se immiscens, sed com-
 munem omnibus præbens,
 omniaque dicta ac facta sua ad
 concordiam dirigens, legum-
 lator ad tollenda diffidia delec-
 tus Rempublicam constituit.
 Hæc tot ac talia sunt prin-
 cipia splendidioris ad capef-
 sendam Rempublicam aditus.

XI. Tutum autem et tar-
 dum illum multi nobiles viri
 secuti sunt, Aristides, Phocion,
 Pammenes Thebanus, Lucul-
 lus, Cato, Agesilaus Sparta-
 nus: horum unusquisque i-
 mitatus hederam, quæ vali-
 dam amplexa arborem simul
 attollitur, feni alicui juvenis,
 et illustri obscurus se appli-
 cuit, ejusque potentie paula-
 tim sese subjiciens atque una
 aufescens, radices in Rem-
 publicam egit. Nam Aristi-
 dem auxit Clisthenes, Pho-

Φαίωνα Χαβρίας, Λεύκαλλον δὲ Σύλλα, Κάτωνα δὲ Μάξιμος, Ἐπαμεινώνδαν δὲ Παμμώνης, καὶ Λύσανδρος Ἀγχιόλαον· ἄλλ' ὅσος τὴ φιλοπρέπειας ἀνάγκη καὶ ζήλο- τυπίας δόξαν ἰσχύει, ἀπέφθη ταχὺ τὸν χειροκρότημα τῷ στρατιῶν· οἱ δὲ ἄλλοι χαλῶς καὶ πολιτικῶς καὶ ἄχρι τέλους ἐπιδέχοντο καὶ συνεπαύοντο· ὥστε τοὺς πάλιν ἢ λίον ὑπεράμεινα σώματα, τὸ λαμπρὸν αὐ- τὸς πάλιν ἀφ' ἑαυτῷ αὐξοῦντες καὶ συνεκφυλίζοντες. Οἱ γὰρ Σκηπίωνι βασιλεύοντες ὑποκριτῶν αὐτὸν ἀπο- φαίνοντο τῷ πρᾶξαι, ποικιλῶν δὲ Λαίλιον τὸν ἐπαῖον· ὁ δὲ Λαίλιος ὑπὸ ὁδονοῦ ἐπήρθη τέχνη, ἀλλ' αἰεὶ διετέλει τῇ Σκηπίου ἀρετῇ καὶ δόξῃ συμφοιτῶν- μενος. Ἀφράνιος δὲ Πομπηίου φίλος, εἰ καὶ πάνυ τα- πενὸς ἦν, ὅμως ὀπίσθεος ἀν' ὑπατος αἰρεθήσασθαι, Πομ- πηίου ἀσπάζοντος ἔθηκε, ἀπέστη δὲ φιλοπρέπειας, εἰπὼν, “ Οὐκ ἂν ἔγω λαμπρὸν αὐτῷ γινώσκαι τὸ τυχεῖν »

F. 7. φιλοπρέπειας—ἰσχύει] Deest quid ad integritatem. Mez. corrigit in φι- λοπρέπειας: recte quidem: sed praeterea legendum ἰσχύει ὑπεράμεινα. Reisk. ἰσχύει ὑπεράμεινα.

cionem Chabrias, Lucillum Sylla, Catonem Maximus, Epaminondam Pammenos, Lyfander Agchilaum. Verum hic intempestivo contentionis studio et opinione emulationis irritatus, contumeliose suam agendi praeciptorem abiecit: reliqui praecleari, et civiliter, et ad finem usque coluerunt suos et exornarunt: quemadmodum solent objecta soli corpora, ipsos vicissim augentes et illustrantes. Certe qui Scipioni invidabant, histrio-

nam eum vocabant, actionem asserentem esse Laelium ipsius socium: neque Laelium tamen quicquam istorum inflixit, sed perperat suo studio virtutem et gloriam Scipionis amplificare. Africanus autem Pompeii amicus, quamquam plane humili loco ortus, tamen cum se consulatum designatum iri certo crederet, ubi intellexit Pompeium alius cupere, petitione destitit, dicens, *Consulatum adeptus sibi non tantum accessum splendoris, quam*

“ Ψαπτιάς, ὡς ἀναρῶν ἅμα καὶ δυσχερὲς, εἰ Πομπήας μὴ θέλontos ~~μηδὲ συμπαράτοντος~~” ἐν αὐτὸν ἔν ἀναρχόμενος μόνον οὔτε δ' ἀρχῆς ἀπέτυχε καὶ τὴν φιλίαν διετήρησε. Τοῖς δὲ ἔγω χειραγωγούμενοις ὑφ' ἐτέρων ὅτι δόξαν ἅμα συμβάλλει ἐν χαρίζεσθαι καὶ πολλοῖς, καὶ πὶ συμβάλλει δύσκολον, ἥτιον ἀπεχθάνεσθαι· δὲ καὶ Φίλιππος Ἀλεξάνδρου παρήκει, “ Κτᾶσθαι φίλους, “ ὥς ἔστι βασιλεύοντος ἐτέρου πρὸς χάριν ὁμιλοῦντα “ καὶ φιλοφρονούμενον.”

ιβ. Αἰρεῖσθαι δὲ δεῖ τὸ ἀρχόμενον Πολιτείας ἡγεμόνα, c μὴ ἀπλῶς τὸ ἐνδοξον καὶ διασπῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ δι' ἀρετὴν ταιῶτον. Ὡς γὰρ οὐ πᾶν δένδρον ἐξέλει πρεσβέεσθαι καὶ φέρειν περιπλεκομένην τὴν ἄμπελον, ἀλλ' ἐνὰ καὶ ἀπὸ τῆς καὶ ἀφαιρῶν τὴν αὐξήσιν αὐτῆς· οὕτως καὶ τοῖς πτελεσιν οἱ μὴ φιλόχαλοι, φιλότιμοι δὲ καὶ φίλαρχοι μόνον, οὐ πρεσβέονται τοῖς νέοις πρᾶξεων ἀφορμαῖς, ἀλλ' ὥσπερ τρυφὴν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἀφαιρουμένους, πείζουσιν ὑπὸ

tum molestiae ac difficultatis, si Pompeio neque volente neque adjuvante consul crearetur: itaque uno tantum anno cum superfedisset, deinde neque repulsam est passus, et amicitiam conservavit. Porro qui hoc modo quasi manu ducuntur ab aliis ad gloriam, ii simul et uni et multitudini gratificantur, minusque sunt in odio si quid incommodi accidit. Itaque et Philippus Alexandrum hortabatur, ut dum liceret, alio regnante, amicos sibi obsequiis et officiis suis pa-

raret.

XII. Deligendus autem est dux ad Rempublicam non simpliciter gloriosus et potens, sed et qui ob virtutem talis sit. Nam sicut non quævis arbor patitur educitque circumplectam sibi vitem, sed quædam suffocant, et incrementis ejus officiant: ita in rebus publicis qui non sunt studiosi bonorum, sed tantum honorum et potentiae cupidi, nullas concedunt juvenibus actionum occasiones, sed gloriam sibi eos quasi alimentum præripi-

φθόνῳ καὶ καταμαράννοσιν· ὥς Μάριος ἐν Λιβύῃ, καὶ
 πάλιν ἐν Γαλατία πολλάκις Σύλλα κατορθώσας,
 ἐπαύσατο χρόνιος, ἀχθεθεὶς μὲν αὖτ' τῇ αἰξήσει,
 πρῆφασιν δὲ τινὶ σφραγίδα ποιησάμενος, ἀπέφηνεν·
 ὁ γὰρ Σύλλας ὅτε τῷ Μαρίῳ τετρατηρῶντι σιμῶν ταμι-
 εῦον ἐν Λιβύῃ πεμφθεὶς ὑπ' αὐτ' πρὸς Βῶρχον ἦγεν
 Ἰογόρταν ἀγχιμάλῳτον, οἷα δὲ νέος φιλότιμος ἄρτι δόξης
 γεγυμνός, οὐκ ἦνεγκε μετρίως τὸ εὐτύχημα, γλυ-
 φάμενος δὲ εἰκόνα τ' ὠράξεως ἐν σφραγίδι, τ' Ἰογόρταν
 αὐτῷ ὠχραδιδόμενον, ἐφόρει· καὶ τὸτο ἐγκελὼν Μάριος
 ἀπέφηνεν αὐτόν· ὁ δὲ πρὸς Κάτλων καὶ Μέτελλον
 ἄνδρας ἀγαθὺς καὶ Μαρίῳ διαφόρους μεταστας, ταχὺ
 τὸν Μάριον ἐξήλασε καὶ κατέλυσε τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ
 μικρῷ δέησαντα τινὶ Ῥώμῳ ἀνατρέψαι. Σύλλας
 μὲντοι καὶ Πομπήιον ἐκ νέου μὲν ἦεν ὑπεξανιτάμενος·
 αὐτῷ καὶ τινὶ κεφαλὴν σποκαλυπτόμενος ὁκίοντι· καὶ
 τοῖς ἄλλοις νέοις ὠράξεων ἡγεμονικῶν μεταδιδούς ἀφορ-

entes invidia premunt. Sic
 Marius cum in Africa, ac rur-
 sum in Galatia multa opera
 Syllæ feliciter gessisset, pro-
 gressus ad gloriam ejus ægre
 ferens, uti ipso defuit, planeque
 abjecit, sigilli usus præscrip-
 tione. Etenim Sylla cum ef-
 fet Marii prætoris in Africa
 quæstor, missus ab eo ad Boc-
 chum, adduxit Jugurtham cap-
 tivum, eumque successum, ut-
 pote ambitiosus juvenis, et
 qui recens gloriæ gustum per-
 cepisset, non tulit mediocriter:

sed imaginem rei in annulo
 insculpens Jugurtham sibi tra-
 ditum, pro sigillo gestavit: id-
 que ei vitio vertens Marius,
 hominem abjecit: at Sylla ad
 Catulum Metellumque viros
 bonos et Mario inimicos trans-
 iit, moxque Marium exegit
 ac dejecit civili bello, cum is
 pæne Romam evertisset. Sane
 Sylla Pompeium quoque jam
 inde ab adolescentia extulit,
 assurgens accedenti, caputque
 detegens: reliquique juve-
 nibus actionum principe dig-

μας, οἷους δὲ καὶ παρξύνων ἄκοντας, ἐπέπλησε φιλο-
τιμίας καὶ ζήλου τὰ στρατεύματα· καὶ πάντων ἐκράτησε,
βελόμηνος (εἰ) μὴ μόνος, ἀλλὰ πρῶτος καὶ μέγιστος ὃν
πολλοῖς καὶ μεγάλοις. Τούτων ἔν ἔχραται δὲ τ' ἀνδρῶν,
καὶ τῶν ἐμφύεσθαι, μὴ χαθάρπερ ὁ Αἰσώπης βασιλίσκος,
ὅππῃ τῷ ὄμῳ τῷ ἀετῷ κομμαθεῖς, ἀφνίδιον ἔξεπη καὶ
παραέφρασεν, ὥτως τ' ἐκείνων δοξαῖν ὑφαρπάζοντας αὐ-
τὸς, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων ἅμα μετ' εὐνοίας καὶ φιλίας
λαμβάνοντας· ὡς ὅτε εἰς ἄρξαι χαλῶς τὸς μὴ πρῶτον
ὁρθῶς δελεύσαντας, ἢ φησιν ὁ Πλάτων, διωαμένους.

γ'. Ἐπεταί δὲ τῶτοις ἡ περὶ φίλων κρίσις, μήτε τ'
Θεμιστοκλῆς ἐπαινοῦσα, μήτε τὴν Κλέανος, ἀφ' ἧς.
Ὁ μὲν γὰρ Κλέαν, ὅτε πρῶτον ἔγνω τῆς Πολιτείας
ἀπείσθαι, τὸς φίλους σωμαγαγὼν εἰς ταῦτό, διελύσατο
τὴν φιλίαν πρὸς αὐτὸς, ὡς πολλὰ τῆς ὁρθῆς καὶ δι-
κῆς πρῶτον μακάρισσαν ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ
ᾧ ἔχοντο· ἅμεινον δ' ἂν ἐποίησε τὴν φιλοπλητίαν
ἐκβαλὼν τὴν ψυχῆς καὶ τὴν φιλονομίαν, καὶ φρόνην καὶ

narum subministrans occasio-
nes, quosdam etiam invitos in-
stigans, gloriæ studio et æ-
mulatione implevit exercitus,
omnesque sub se habuit, ut
qui non solus, sed primus et
maximus esse inter multos et
magnos cuperet. Tales ergo
viri tenendi sunt, iisque adhæ-
rendum: nec, quomodo regu-
lus Æsopi, humeris aquilæ
vectus, subito evolavit et an-
tevertit, ita eorum debemus
suffurari gloriam: sed ab iis

amice et cum benevolentia ac-
cipere: quando qui non ante
servivere, dominari recte non
possunt, ut ait Plato.

XIII. Sequitur de amicis
judicium, quo neque Themis-
toclis probamus, neque Cleo-
nis sententiam. Cleon enim
ad Rempublicam se collaturus,
conductis in unum amicis suis,
amicitiæ eorum renunciavit,
quod ea in Republica persæpe
a recta et iusta voluntate ani-
mum averteret atque emolli-

φθόνῳ καὶ καταμαράνῃσιν· ὥς Μάριος ἐν Λιβύῃ, καὶ
 πάλιν ἐν Γαλατία πολλάκις Σύλλα κατορθώσας,
 ἐπαύσατο χρώμενος, ἀχθεαίς μὲν αὐτῷ τῇ αἰξήσει,
 πρῶτασιν δὲ τιμῇ σφραγίδα ποιησάμενος, ἀπέπριψεν
 ὁ γὰρ Σύλλας ὅτε τῷ Μαρίῳ στρατηγῶντι σιμῶν ταμι-
 εῦον ἐν Λιβύῃ πεμφθεὶς ὑπ' αὐτῷ πρὸς Βῶαχρον ἤγαγεν
 Ἰογέρταν ἀρχιμάλῳτον, οἷα δὲ νέος φιλότιμος ἄρτι δόξης
 γεγενημένος οὐκ ἤνεγκε μετρίως τὸ εὐτύχημα, γλυ-
 φάμενος δὲ εἰκόνα τῷ τράξῃσιν ἐν σφραγίδι, τῷ Ἰογέρταν
 αὐτῷ ὡξυδιδόμενον, ἐφόρει· καὶ τὸτο ἐγκαλῶν Μάριος
 ἀπέπριψεν αὐτόν· ὁ δὲ πρὸς Κάτλων καὶ Μέτελλον
 ἄνδρας ἀγαθὺς καὶ Μαρίῳ διαφόρους μεταστάς, ταχὺ
 τὸν Μάριον ἐξήλασε καὶ κατέλυσε τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ
 μακρῷ δέησαντα τιμῇ Ῥώμῃ ἀνατρέψαι. Σύλλας
 μὲντοι καὶ Πομπήιον ἐκ νέου μὲν ἦρεν ὑπεξαίτιος ἐκείνου
 αὐτῷ καὶ τιμῇ κεφαλὴν ἀποκαλυπτόμενος ἐκτίοντι καὶ
 τοῖς ἄλλοις νέοις τράξῃσιν ἡγεμονικῶν μεταδιδούς ἀφορ-

entes invidia premunt. Sic
 Marius cum in Africa, ac rur-
 sum in Galatia multa opera
 Syllæ feliciter gessisset, pro-
 gressus ad gloriam ejus ægre
 ferens, uti ipso desinit, planeque
 abjecit, sigilli usus præscrip-
 tione. Etenim Sylla cum ef-
 fet Marii prætoris in Africa
 quæstor, missus ab eo ad Boc-
 chum, adduxit Jugurtham cap-
 tivum, eumque successum, ut-
 pote ambitiosus juvenis, et
 qui recens gloriæ gustum per-
 cepisset, non tulit mediocriter:

sed imaginem rei in annulo
 inculpens Jugurtham sibi tra-
 ditum, pro sigillo gestavit: id-
 que ei vitio vertens Marius,
 hominem abjecit: at Sylla ad
 Catulum Metellumque viros
 bonos et Mario inimicos trans-
 iit, moxque Marium exegit
 ac dejecit civili bello, cum is
 pæne Romam evertisset. Sane
 Sylla Pompeium quoque jam
 inde ab adolescentia extulit,
 assurgens accedenti, caputque
 detegens: reliquisque juve-
 nibus actionum principe dig-

μαίς, οίους δὲ καὶ παρεξύναν ἀκοντας, ἐπέπλησε φιλο-
τιμίας καὶ ζήλου πᾶσι τραπεύματα· καὶ πάντων ἐχράτησε,
βελόμητος εἶ) μὴ μόνος, ἀλλὰ πρῶτος καὶ μέγιστος ὡς
πολλοῖς καὶ μεγάλοις. Τούτων ἔν ἕκαστῳ δὲ τῶν ἀνδρῶν,
καὶ τέτοις ἐμφύεσθαι, μὴ χαράπερ ὁ Αἰσώπης βασιλίσκος,
ὅππῃ τῷ ὅμων τῷ ἀετὶ κομμοθεῖς, ἀφνίδιον ἔξέπη καὶ
ἐπὶ πρῶτον, ὅπως τῷ ἐκείνων δόξαν ὑφαρπάζοντας αὐ-
τὸς, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων ἅμα μετ' εὐνοίας καὶ φιλίας
λαμβάνοντας· ὡς ὅδ' ἄρ' αὖτε χαλῶς τὸς μὴ πρῶτον
ὁρῶς δαλεύσαντας, ἢ φησιν ὁ Πλάτων, διωαμύνες.

γ'. Ἐπεταὶ δὲ τέτοις ἢ πρὸς φίλων κρίσις, μήτε τῷ
Θεμιστοκλῆς ἐπαινοῦσα, μήτε τῷ Κλέανος, ἀφ' ὧναι.
Ὁ μὲν γὰρ Κλέαν, ὅτε πρῶτον ἔγνω τῆς Πολιτείας
ἀπείθεσθαι, τὸς φίλους συναγαγὼν εἰς ταῦτό, διελύσατο
τῷ φιλίᾳ πρὸς αὐτὸς, ὡς πολλὰ τῆς ὁρῆς καὶ δι-
χέας πρῶτον μαλ' αὖτε ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ
ὡς αὖτε ἀμεινον δ' ἂν ἐποίησε τῷ φιλοπλεπῶν
καὶ ἀκαλῶν τῷ ψυχῆς καὶ τῷ φιλοκαίᾳ, καὶ φρόνῃ καὶ

narum subministrans occasio-
nes, quosdam etiam invitos in-
stigans, gloriæ studio et æ-
mulatione implevit exercitus,
omnesque sub se habuit, ut
qui non solus, sed primus et
maximus esse inter multos et
magnos cuperet. Tales ergo
viri tenendi sunt, iisque adhæ-
rendum: nec, quomodo regu-
lus Æiopi, humeris aquilæ
vectus, subito evolavit et an-
tevertit, ita eorum debemus
suffurari gloriam: sed ab iis

amice et cum benevolentia ac-
cipere: quando qui non ante
servivere, dominari recte non
possunt, ut ait Plato.

XIII. Sequitur de Themis-
toclis probamus, neque Cleo-
nis sententiam. Cleon enim
ad Rempubicam se collaturus,
conductis in unum amicis suis,
amicitiæ eorum renunciavit,
quod ea in Republica persæpe
a recta et iusta voluntate ani-
mum averteret atque emolli-

χρησιμίας, καὶ ἄλλοι αὐτὸν οὐ γὰρ ἀφίλει αἱ πόλεις
ἀνδρῶν καὶ ἀνταύρων, ἀλλὰ χρηστῶν καὶ σωφρόνων δέ-
οντα· καὶ δὲ τὸς μὲν φίλους ἀπέλασεν,

Ἐπειτὸν δὲ πάλιν παλαιὰ καλὰ καὶ οἰκονομικὰ ἐλγυμῶτα
Περὶ αὐτῶν,

ὡς αἱ κομικοὶ λέγουσι καὶ τραγῶν ὅτι πρὸς τὸς ὅτι-
τοι καὶ βαρὺς, αὐτὸς ὑπέβαλε τοῖς πολλοῖς πρὸς χάριν
ἑαυτὸν,

Γίγνεται γὰρ, καὶ ἀναμειδαστὶν διδοῦς,

καὶ τὸ φαυλότατον καὶ τὸ νοσήν μαλιστα τῷ δήμῳ
προσεταιρίζομεν ὅτι τὸς ἀρίστους. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς
πάλιν πρὸς τὸ σποφινάμενοι ὡς ἄρξαι χαλῶς ἴσιν ἅπασιν
παρέχων ἑαυτὸν, “Μηδέποτε,” ἔπει, “εἰς ταῦτον ἔλθῃ”
“χρήσιμους θρόνον, ἐν ᾧ πλεόντες ἔχουσιν αἱ πόλεις
“παρ’ ἐμοὶ τῷ μὴ φίλῳ” ὅθεν ὅπως ὁρῶς τῇ φιλίᾳ
κατεπαγγελλόμεν τὴν Πολιτείαν, καὶ τὰ κοινὰ καὶ
δημόσια τοῖς ἰδίαις χάρισι καὶ σπουδαῖς ὑφιαιμένους χρίται

ret. Rectius hic divitiarum
et contendendi cupiditatem an-
imo eiecisset, eumque ab in-
vidia et perversitate purgasset.
Non enim hominibus amico-
rum et sodalium exsortibus,
sed bonis indiget Respublica
ac temperantibus. Nunc ille
amicos quidem repudiavit, con-
tum autem in orbem capita vi-
olenteram adulatores lamben-
bant, ut aiunt Comici: et
qui asperum se praeberet ac
molestum bonis, rursus mul-
titudini gratiae captandae caus-
a se submittit,

*Deiani sunt, utque rursus
educant,*

plebique perditissimam ac vi-
tiosissimam partem adversus
optimates sibi adisciscens. Con-
tra Themistocles cuidam pro-
nuncianti, Optime ipsum Rei-
publicae praefuturum, si se om-
nibus aequalem praeberet, re-
spondit, Absit ut ego tali in-
fideam solio, unde non plus a me
ad amicos quam ad alios per-
veniat. Ne hic quidem recte,
qui civitatem amicitiae addi-
ceret, reisque publicis privato
favori ac studio submitteret:

καὶ πρὸς Σιμωνίδην ἀξιοῦντά τι ἢ μὴ δικάζον, “Οὐτε
 “ποιητὴς,” ἔφη, ^{ἡ ἀποδοχὴν ὅτι} ἔδωκεν ὡς μέλος,
 “ἔτε ἄρχων ὁπισθεὶς, ὡς τὸν νόμον χαρίζομαι.”
 Δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ θάτλιον, εἰ καί τις μὴ ἐκ-
 λέγεται κυβερνήτης, καὶ κυβερνήτῳ καὶ κληρῶς,

C Εὖ μὲν ἐν πύρρῳ οἶόν, εὖ δὲ καράην
 Εἰδότες ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν αἰέμενοι

καὶ τις ἀρχιτέκτων ὑπαργῆς καὶ χειροτέχναι, οἱ μὴ
 ἀφαιρουσὶν αὐτῷ τὸ ἔργον, ἀλλ' ἄριστα συσκευάζουσιν·
 ὁ δὲ πολιτικός, ἀριστέχνης τις ὢν, κατὰ Πίνδαρον, καὶ
 δημογῆρος εὐνομίας καὶ δικαιοσύνης, οὐκ ὥς αἰρήσεται φίλους
 ἑμιόπαδας, καὶ ὑποκρίτας, καὶ συνεπισηπῶντας αὐτῷ
 πρὸς τὸ καλόν, ἄλλω καὶ ἄλλω πρὸς ἄλλω αἰεὶ χρεῖαν
 κάμπτοντος αὐτὸν ἀδικίᾳ καὶ βιαιότητι· οὗδ' ἐν γὰρ ὀφθί-
 νῳ στυγὰ ἀφαιρῶν οἰοδόμενος πρὸς τὸ τέκνονος ἀπειρία καὶ

C. 8. ἄλλω—κάμπτοντος] Corrigenandum, ἀλλ' ἄλλως πρὸς ἄλλαν αἰεὶ χρεῖαν
 κάμπτοντας.

et quidem Simonidi abs se ali-
 quid iniustum petenti idem
 respondit, *Neque poetam pro-*
bum esse, qui præter cantilenæ
modum cantet, neque magistra-
tum probum, qui præter leges
gratificetur. Indignum enim
 revera est ac miserandum, cum
 nautas eligat gubernator, et
 gubernatorem navis magister,

Quæ recte in puppi navis defigere cla-
vam,

Et recte antennis surgente intendere
remos.

cumque architectus ministros
 et operarios conducit, non

qui corrumpant opus, sed qui
 in eo quam rectissime absol-
 vendo adjuvent: civilem vi-
 rum, qui optime sit, ut Pin-
 darus loquitur, artis magister,
 opifexque justitiæ et juris,
 non statim ab initio deligere
 amicos eodem modo affectos,
 et ministros eodem ad honesta-
 tem animi instinctu excita-
 tos: sed eos adhibere, qui alii
 subinde ad alios usus eum in-
 iuste ac violenter detorqueant.
 Nihil profecto is differet ab
 opifice, qui per imperitiam et
 inscitiam normis utatur regu-

πλημμελεία γυναικας χρωμίδου καὶ καύοσι καὶ τὰδ μαίσι,
 ὑφ' ὧν διατρέφεσθαι τὸ ἔργον ἐμελλει ὄργανα γὰρ οἱ
 φίλοι ζῶντα καὶ φροντῶντα τῇ πολιτείᾳ ἀνδρῶν εἰσι, καὶ
 εἰ δὲ συνομιλῶνται αὐτοῖς παρὰ βλάβησιν, ἀλλὰ πρὸς-
 ἔχειν ὅπως μηδὲ ἀγνοήσῃ αὐτῶν ἑξαμαρτάνουσι. Τὸτο
 γὰρ καὶ Σόλωνα κατήχυνε καὶ διέβαλε πρὸς τὴν πο-
 λίτιν· ἐπεὶ γὰρ εἰ νῶ λαβὼν τὰ ὀφλήματα καφύσαι,
 καὶ τίλῃ σφάχθῃαι, τὸτο δὲ ἡμεῖς ὑποπόρισμα χρῶν
 ἀποκοπῆς, ὡς περὶ γυναικας, ἐκοινώσατο τοῖς φίλοις· οἱ δ' ἔργον
 ἀδικιώτατον ἔπραξαν· ἐδανείσαντο γὰρ ὑποφάσαντες
 ἀφ' ἑαυτῶν πολὺν, καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον εἰς φῶς τῆ νόμῳ
 παρὰ χρίντος, οἱ μὲν ἐφάνησαν οὐκίας τε λαμπρᾶς καὶ
 γυνὴ συνωνυμίδου πολλῇ ἐξ ὧν ἐδανείσαντο χρημάτων,
 ὁ δὲ Σόλων ἀτίαν ἔχε συναδικεῖν ἡδικομήνους. Ἀριστοφάνης
 δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων ἀποδοὰς αὐτὸς αὐτῷ γινόμενος

E. 4. παραχρήν·] Reposui ex Ald. Bas. Xyl.

lisque et libellis iis, ob quas
 pravum fieri opus necesse sit.
 Etenim civilium virorum viva
 et intelligentia instrumenta
 sunt amici: neque is peccan-
 tibus iis focium se lapsus præ-
 bere, imo operam dare debet,
 ne se incio etiam ii delin-
 quant. Quæ res Soloni de-
 decus attulit, et calumniis ci-
 vium fecit eum obnoxium.
 Cum enim in animum indux-
 isset æris alieni diminutionem,
 et *seisachtheia* (sic novæ ta-
 bulæ mitiori voce ab oneribus
 excutiendis ducta appellabân-

tur) in Republica institutio-
 nem, rem cum amicis com-
 municavit: ii autem indignissi-
 mum fecerunt facinus: mag-
 nam enim præcepto tempore
 pecuniam sumserunt mutuam:
 ac paulo post prolata in lucem
 Solonis lege, apparuit eos mu-
 tuo sumta pecunia splendidas
 domos, multumque agri coë-
 misse: Solon autem insimula-
 tus fuit, tanquam injustum id
 facinus, quo quidem facto ipsi
 fiebat injuria, aliqua ex parte
 ipsi esset imputandum. Age-
 silaus autem nulla in re impo-

ἀσθενέστατος καὶ ταπεινόςτατος, ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης Πή-
γασος, www.libtool.com.cn

"Ἔσθης ὑπέκλειν μάλλον ἢ μάλλον θίλει,

καὶ ταῖς ἀτυχίαις περὶ θυμότερον βοηθῶν ἔ' δέοντος ἐδέχαι
F συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις· καὶ γὰρ τοὶ Φοῖβίδαν κρι-
νόμενοι ἔσπευσεν ὅτι τῷ Κασμέειν χαλὰ λαβεῖν ἀνδρὶ
περὶ ἀγματος, φήσας τὰ τοιαῦτα δύναιτο αὐτοματίξειν καὶ
Σφοδρίαν ἐπ' ἔργῳ ὠδυνάμεν καὶ δεινῷ φεύγοντα δάκνῃ,
οὐδένα γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν φίλων ὄντων καὶ συμ-
μάχων, ἀφελθὲν διεπράξατο, δέήσειν ἐρωταῖς τῶ
παιδὶ μαλαχθεῖς· καὶ πρὸς ἵνα διωάσῃ ὅτι φέλιον
208 αὐτῷ τοῖστον φέρεται, "Νικίαν, εἰ μὴ οὐκ ἀδικεῖ, ἄφες·
" εἰ δ' ἀδικεῖ, ἐμοὶ ἄφες· πάντως δὲ ἄφες." Ἀλλὰ
Φωκίων ὅσδε τῷ γαμβρῷ Χαρίλλῳ δάκνῃ ἔχοντι πρὸς ἑ
' Ἀρπαλείων συνεισῆλθεν, " Ἀλλ' ἐγὼ σε," φήσας, " ἐπὶ

E. 10. "Ἔσθης"—] Euripidis e Bellerophonte: posterius μάλλον delendum censet
Mugrav. T. III. p. 556. Mutavit in αὐτῷ Grotius Excerpt. Trag.
p. 381. Alia est ratio Lennepii ad Phalar. p. 52.

tentior atque animi demissioris
fuit, quam in studiis erga ami-
cos: ac veluti Euripidis Pe-
galus,

*Mage quam voluit se submisit cunctis
alacriusque amicorum calamita-
tibus subveniens quam offi-
cium ferebat, creditus est eo-
rum flagitiis esse similis: nam
et Phœbidam servavit, in ju-
dicio accusatum, quod sine
mandato Cadmeam occupasset,
fatus id genus negotia injussu
esse conficienda: et Sphodriam
injussu atrocisque facinoris re-*

um, quod in Atticam impres-
sionem fecisset, sociis tum et
confederatis Spartanorum A-
theniensibus, damnationi sub-
traxit, amatoris filii mollitus
precibus: et fertur ejus ad
quendam potentem tale epis-
tolum, *Niciam, si insens es,
dimitte: sin vero, mei causa
dimitte: omnino autem dimitte.*
At vero Phocion ne genero
quidem suo Charillo, cum is
de Harpalea pecunia reus esset
factus, in judicio adfuit: sed
hoc fatus, *Ego te mihi gene-*

παρῶς, ἀλλὰ τὰς αἰσὶς διδάσκοντα καὶ παραμυθεύοντα,
 ὡς οὐκ ἄξιον τῆς οὐκείνης ἀρετῆς εἶσι καὶ δόξης. Ἄριστα
 δὲ ἀνδράπων ὁ Ἐπαιμιωνίδας, ἀρνησάμενος δευτέραν καὶ
 Πελοπίδα τὴν χάπην ἐκ τῆς εἰρκτῆς ἀφείναι, καὶ μετ'
 ὀλίγον τῆς ἐρωμύτης δευτέρας ἀφείναι, “Τοιαύτας,” ἔφη,
 “χάριτας, ὦ Πελοπίδα, λαμβάνειν ἐταίρις οὐ τρε-
 “πυγοῖς ὀρέπον ὅσιν.” Ὁ δὲ Κάτων βαρέως καὶ αὐ-
 θαδῶς, ἐπεὶ Κάτλος ὁ τιμητῆς φίλος ὢν εἰ τοῖς μά-
 λιστα καὶ σμικρῆς ἕστειτό πνα τῷ χρινομένῳ ὑπὸ
 αὐτῷ παμεινόντος, “Διχρὲν ὅσιν,” ἔφη, “σὲ τὸ ὀφείλοντα
 “τὸς νέας ἡμῶς σφαιρῶν, ὑπὸ τῇ ἡμετέρῳ ὑπηρεσίῃ
 “ἐκβάλλεσθαι” καὶ ὃ ἐργῶ πλὴν χάριν ἔχον ἀπεικά-
 μων, ἀφελὲν τῶ λόγῳ τὴν καχέτηκα καὶ περίαν, ὡς
 μὴδὲ τῇ πρᾶξι τῶ λυπηρῶν ἐκείνῳ. ἀλλ’ ἀναγκάτως
 ἐπιτρέποντα διὰ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον. Εἰσὶ δὲ καὶ
 ὡς ζήτησιν οὐκ ἀγενεῖς εἰ Πολιτεία τοῖς δεο-
 μένῳις τῷ φίλῳ αἰ σὺνλήψαι. Οἷον ὁ Θεμιστοκλῆς μὲν

una rejicienda, et hortandi quae
 sunt, et ostendendam istas vir-
 tute, existimationis ipsorum
 non esse dignas. Optime om-
 nium hominum Epaminondas,
 qui cum cauponem ex carcere
 ad deprecationem Pelopidae di-
 mittere abnuisset, paulo post
 eundem amara precibus in-
 tercedente missum fecit. *His-
 iusmodi, inquit, beneficia ac-
 cipere meretriculas par est,
 non praetores.* Morose Cato
 et insolenter, qui, cum Ca-
 tulus censor summus ejus ami-
 cus et familiaris deprecaretur
 pro quodam, qui ab ipso tum

quaesturam gerente judicaba-
 tur, Turpe, ait, est; tē qui no-
 bis adulescentes debet bene mo-
 ratis reddere, a me ejici sa-
 mutis: licebat enim re ipsa
 officium hoc denegantem, as-
 peram dicti acerbiteratem prae-
 termittere, ut videretur facti
 quoque amico molesti causa
 non voluntas ipsi, sed legum
 et justitiae necessitas fuisse.
 Sunt et ad juvandos in pa-
 randa pecunia amicos in admi-
 nistratione Reipublicae ratio-
 nes nequaquam illiberales: ut
 Themistocles cum a pugna
 videret cadaver aureis torqui-

ἢ μάχῃ ἰδὼν καὶ ἐν σφαῖρᾳ χρυσᾷ καὶ μαϊνὰκῃ πε-
 ραισμένον αὐτὸς μετ' ἑταίρων, ὅτι στραφεὶς δὲ πρὸς τὸ
 φίλον, "Ἀναλῆ ταῦτα," εἶπεν, οὐ γὰρ καὶ σὺ Θειστο-
 209 "κλήης γέγονας." Δίδωσι γὰρ καὶ τὸτο πολλάκις τῷ
 πολιτικῷ τὰ πρὸς γένητα πρὸς τὰς φίλους, Οὐ γὰρ
 δὴ Μενεμάχοι πάντες εἰσὶ τῷ μὲν ἐγγχείρισον συμπαροίαν
 ἔμμενον ὑπὲρ ἑὸς δικαίου, τῷ δὲ σύνητον πλεόνειον ὅτι με-
 λείας καὶ πρὸς τὰς δόξας δόξας ἀλλὰ δὲ εἰς ἐργολαβίαν πρὸς
 σύμπεραξιν, ἢ μίανθωσιν ὠφελείας ἔχουσιν. Ἐπαμει-
 νωνδας δὲ καὶ πλουσίῳ τῷ πρὸς πλεόνειον φίλον αὐτῶν
 ἐκέλευσεν ἐν τάλαντον, ὡς αὐτῷ δοῦναι κελεύσαντες· ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἀγῆτης ἐλθὼν ἐπιωρῆντο τῷ αὐτῶν, "Ὅτι
 "χρῆστός," εἶπεν, "αὗτος ὢν πάντες ὅτι σὺ δὲ πλου-
 "τὴς πολλὰ δὲ πόλεως νεοσφισμῶς." Καὶ τὸν Ἀ-
 210 γκσίλαον ὁ Ξενοφῶν ἀγαλλασθῆναι φησι πλουτίζοντα τὰς
 φίλους, αὐτὸν ὄντα κρείττονα χρημάτων.

A. 8. 57] Forte delendum, cum Reisk.

bus et monili insigni, præter-
 iit ipse, et ad amicum con-
 versus, *Aufer*, inquit, *hæc*:
non enim tu quoque es Themis-
tocles. Talia amicis præstandi
 res ipsæ versanti in Republica
 sæpenumero occasionem præ-
 bent, Non enim omnes sunt
 Menemachi; proinde huic pa-
 trocinium iustæ causæ cum
 præmio conjunctum demanda,
 alteri divitem commenda pro-
 curatione et defensione indi-
 gentem, alium in conductione
 aliqua quæstuosâ adjuva. Epa-

minondas quidem amico cui-
 dam suo mandavit, ut divitem
 quempiam accederet, et ab eo
 talentum posceret, ita se im-
 perasse dicens: cumque dives
 accessisset, causam sciscitans:
Quia, inquit, *hic vir bonus*
eget, *tu dives es*, *qui multa*
civitatis bona in rem tuam
vertissi. Et Agesilaum Xe-
 nophon scribit lætatum fuisse
 quoties amicum ditaret, cum
 quidem ipse divitias despi-
 ceret.

ιδ'. Ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλίσι, καὶ Σιμωνίδῃ, ~~χρήν λόφον ἐγκάσθαι~~, καὶ πᾶσα πολιτεία φέροι πᾶς ἔχθρας καὶ διαφοράς, αὐχ ἥματα πρὸς αὐτοὺς καὶ περὶ τούτων ἐσκέψασθαι τὸν πολιτικόν. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τὸν Θεμιστοκλέα καὶ τὸν Ἀρτείδῃ ἐπαυνοῦσι, ὅτι τῷ ὄρει τὴν ἔχθραν ἀποπηγεμόνους, ὅσας τις ὅτι πρὸς αὐτοὺς ἢ στρατηγίαν ἔξοικεν, εἴτα πάλιν ἀναλαμβάνοντες. Ἐνίοις δὲ καὶ τὸ Κρητίου τῷ Μάγνητος ὑποφύας ἀρᾶσαι Ἑρμεία γὰρ ἀντιπολιτευόμενος, ἀνδρὶ οὐ δυνατῷ, φιλοτίμῳ δὲ καὶ λαμπρῷ τὸ ψυχρῷ, ἐπεὶ κατέχεν ὁ Μιθριδάτης πόλεμος, τὸ πόλιν ὄραν κινδυνεύουσαι, ἐκέλευσε τὸν Ἑρμείαν τὴν ἀρχὴν ὡς λαβόντα χρῆσθαι τοῖς πρῶτοις, αὐτὸς μεταστάντος· εἰ δὲ βέλτεται στρατηγῶν ἐκείνων, αὐτὸν ἐκποδὴν ἀπελθεῖν, μὴ φιλοτιμώμενοι πρὸς ἀλλήλους ἀπολέσθαι τὴν πόλιν· ἤρασαν ἢ πρὸς ἀλλήλους πρὸ Ἑρμεία, καὶ φήσας ἑαυτῷ πολεμικώτερον

XIV. Ceterum quoniam omnibus, ut ait Simonides, *castis necesse est cristam innasce*: itaque nulla Reipublicæ administratio non fert inimicitias aliquas et dissensiones; non minimum refert etiam hanc rem præmeditatum esse eum, qui in Republica gerenda versari instituit. Laudant plerique Themistoclem et Aristidem, qui quoties ad obeundam legationem, aut ducendum exercitum proficiscerentur, inimicitiam in finibus patriæ deposuerunt, reversique domum eam resumerunt. Nonnullis factum Cretinæ

Magnetis majorem in modum placet. Is cum in Reipublicæ tractatione adversaretur Hermeiæ viro non potenti quidem, sed honorum tamen percupido, animique elati, cernens sub initium belli Mithridatici civitatem in discrimine versari, optionem hanc Hermeiæ detulit, ut vel is, se in exilium profecto, urbem gubernaret, vel, si ita videretur, ipse solum vertens sibi imperium relinqueret; ne sua contentione civitatem pessumdarent. Placuit oblata conditio Hermeiæ, factusque bello gerendo præstare sibi Cre-

εἰ) τὸν Κρητῖναν, ὑπεξῆλθε μὲ παίδων καὶ γυναϊκῶν· ὁ δὲ Κρητῖνας ἐκαῖνόν τε παρῴπεμψε, τῷ ἰδίῳ χρημάτων ὁ ὅτιδ' ὅσα φεύγουσιν ἢ ἢ πολιορκουμένοις χρησιμώ-
 τερα· καὶ τὴν πόλιν ἄριστα στρατηγήσας παρ' οὐδέν
 ἐλθῆσαν ἀπολέσθαι παραιοποίησθ' ἀνελπίζως. Εἰ γὰρ
 εὐγενὲς καὶ φρονήματος μεγάλου τὸ ἀναφανῆσαι,

Φιλῶ τίμ', ἀλλὰ πατρίδ' ἱμῶν μᾶλλον φιλῶ,

πῶς οὐκ ἐκαίνοις παρχειρότερον εἰπεῖν ἐχάσω, Μισῶ
 τὸ δαῖνα καὶ βέλομαι ποῖσιν κακῶς, ἀλλὰ πατρίδα ἐμὴν
 μᾶλλον φιλῶ· τὸ γὰρ μὴ θέλειν ἀφελουθῆναι παρὲς ἐχ-
 θρῶν, ὧν ἔνεχε δαῖ φίλον παρέρσθαι, δεινῶς ἄγριον καὶ
 θηριώδες. Οὐ μὲν ἀλλὰ βέλτιον οἱ περὶ Φωκίωνα καὶ
 Κάπωνα, μηδὲ ὅλως ἔχθραν τινὰ παρὲς πολιτικῆς τι-
 ς θέμενοι διαφορᾶς, ἀλλὰ δεινοὶ καὶ ἀπαραίτητοι μόνον εἰ
 τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ὅντες μὴ παρέρσθαι τὸ συμφέρον,
 εἰ δὲ τοῖς ἰδίῳ ἀμπίτως καὶ φιλανδρώπως χρώμενοι

D. 6. *inimicus*] Immo *inimicus*, cum Mez. et Reisk.

tinam, cum liberis et uxore
 urbe excessit: et Cretinas,
 cum eum deduxit de suo lar-
 gitus quæ exulantibus essent
 quam obseffis commodiora,
 tum re optime gesta urbem
 contra omnium spem a præ-
 sente exitio conservavit. Si
 enim nobilis est magnique
 animi vox ista,

*Liberos amo meos, sed patriam magis
 meam:*

cur non cuivis promptius sit
 dicere, Odi hunc et cupio læ-
 dere, sed majore patriæ amore

detineor? Nolle enim cum
 inimico in gratiam redire eam
 ob causam, ob quam vel ami-
 cus sit dimittendus, nimis
 quam immane est et efferati
 animi. Veruntamen rectius
 Phocion et Cato, qui nullas
 prorsus inimicitias cum Rei-
 publicæ administratione priva-
 tim conjunxerunt: sed cum in
 publicis certaminibus pro uti-
 litate Reipublicæ acres se et
 propositi tenacissimos gere-
 rent in rebus privatis pacate
 et humaniter iis usi sunt qui

τοῖς ἐκὰ διαφερομένοις. Δεῦ γὰρ ἐχθρὸν μηδὲνα νομίζεν πολέτῳ, ἀν μὴ τις οἷος Ἀριστῶν, ἡ Νάβις, ἡ Καπλῖνας, νόσημα καὶ σποτήρια πόλεως ἐγγήνηται· τὸς δὲ ἄλλους ἀπεδόντα, ὥσπερ ἀρμονικὸν ὅπτείνοντα καὶ χαλῶντα πρὸς εἰς τὸ ἐμμελὲς ἄγων, μὴ τοῖς ἀμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ὀπιθυμόμενον, ἀλλ' ὡς Ὅμηρος, ἡγαῶτες,

ἽΩ πόποι, ἦτ' ἰφάμενος σε περὶ φρίδας ἔμμεται ἄλλον·

F

καὶ

οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε τοῖσιν·

ἀν τί τι χρηστὸν εἴπωσιν ἢ πρὸς ἄλλους μὴ τιμῆς ἀχρόμῳ αὐτῶν, μηδὲ λόγων εὐφρόνων ὅπτι χαλῶς φειδόμενον· ἔγω γὰρ ὅ, τε φόβος ὅπερ δεῦ πῖστιν ἔξει, καὶ πρὸς τὴν χαλῶν ἀφραδῶν αὐτῶν, αὐξόντες τὴν ἀρετὴν, καὶ τῶντα πρὸς ἀλλήλους ἐκείνοις ὡς ἀξία καὶ πρέποντα μᾶλλον. Ἐγὼ δὲ καὶ μαρτυρεῖν ἄξιόν τὰ δίκαια τῆς 310 ἀφρόσεως τὸν πολιτικὸν ἄνδρα, καὶ βοηθεῖν χρηνομήνους

in publica dissentirent. Nul-
lus enim civis pro inimico
habendus est, nisi quis est A-
ristionis instar, aut Nabidis,
aut Catilinæ, morbus et vo-
mica veluti reipublicæ. Qui
vero alias discrepant, eos in-
star Musici debet reipublicæ
moderator vel relaxando pla-
cide vel intendendo ad con-
centum reducere: neque pec-
cantes iracunde aut contume-
liosè incescere, sed placide ob-
jurgare: cujus generis sunt
Homericæ istæ,

et,

*Rectius bis aliquid poterat deprimere
verbis.*

rursumque ubi recte aliquid
dixerint aut fecerint, neque
honori eorum invidere, neque
faustis acclamationibus per-
cere. Ita fiet, ut et reprehen-
sioni sua sit in loco auctoritas,
et a vitio eos avertamus vir-
tutem augendo, et probe facta
ac dicta, tanquam ipsis dig-
niora, delictis comparando.
Ego vero versantem in repub-
lica virum et inimicis justa
in causâ testimonium perhi-
bere jubeo, et in judicio eos

*Nugatur, te plus aliis ego mente valere
Credideram.*—

πρὸς τὸς συκοφάντας, καὶ ταῖς ἀφρολαῖς ἀππεῖν, ἀν-
 ὤσων ἀλλότρεκα τῆς ἀρχαίτης αὐτοῦ· ὡς περ ὁ Νέρων.
 ἐκεῖνος ὀλίγον ἔμπαρσεν ἢ κτεῖναι τὴν Θεσσίαν μάλιστα
 μισῶν καὶ φοβούμενος, ὅμως ἐγκαλεῖντος πρὸς ὡς κακῶς
 κεκριμένου καὶ ἀδίκως, “ Ἐβελόμην ἀν,” ἔφη, “ Θε-
 “ σσαι ἔπως ἐμὲ φιλεῖν, ὡς διαστής ἀρίστος ἔστιν.” Οὐ
 χεῖρον δὲ καὶ πρὸς ἐκτίπληξιν ἑτέρων φύσιν πονηρῶν
 μᾶλλον ἀμαρτανόντων, ἐχθροῦ μεταθέντα κομφοτέρου τοῦ
 ἥους ἐπείν, ἀλλ’ ἐκεῖνος οὐκ ἀν τῷτο εἶπεν ἐδ’ ἐπαύσεν.
 Β Ὑπομνηστὴν δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν εἰσὶν ὅταν ἔξαμαρ-
 τάνωσιν. Ὅμηρος,

Ἡ ἐλπίς οἱ παῖδα ἰοικέτα γένετο Τυδίδος·

καὶ πρὸς Σκηπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν Ἀππίος οὗ ἀρχαίρε-
 σίας διαγωνιζόμενος, “ Ἡλίκον ἀν,” εἶπεν, “ ὦ Παῦλε,
 “ γενάξῃς ὑπὸ γῆς, ἀφρόνιστος ὅτι σε τὸν υἱὸν ἐπὶ
 “ πημπαλὴ ἀρχὴν καταβάλλοντα Φιλόνηκος ὁ τελώνης
 “ δορυφορεῖ.” Τὰ γὰρ τοιαῦτα νεβητεῖ τὸς ἀμαρτά-

contra calumniatorem tueri,
 alienisque ab eorum animi in-
 stituto criminibus fidem de-
 negare: quemadmodum Nero
 ille, paulo ante quam Thra-
 seam interficeret, quem max-
 ime oderat ac metuebat, quo-
 dam conquerente iniquam in
 sua causâ a Thrasea latam fu-
 isse sententiam, *Utinam vero,*
 inquit, *ita me amaret Thrasea,*
ut optimus esset iudex. Non abs-
 re est etiam, objurgandi causâ
 eos, qui vitio quodam naturæ
 ad peccandum sunt proclivio-
 res, proferre inimicum eorum
 melioribus prædicitum moribus,

ac dicere, *Atqui hic non erat*
ita locuturus siue aëturus.
 Nonnullis peccantibus paren-
 tum præclarorum est objici-
 enda mentio: sic apud Ho-
 merum,

Haud similem natum tibi, Tyden magnæ,
dedisti:

et Appius in comitiis cum
 Africano Scipione contendens,
Quam, inquit, *ingemisceres,*
Paule, apud manes, si sentires
filium tuum censuræ petendæ
gratia in campum descenden-
tem a Philonico publicano sti-
pari. Hujusmodi enim dicta
 et peccantes emendant, et cor-

νονταί ἅμα καὶ κοσμεῖ τὴς νεητοῦντας. Πολιτικῶς δὲ καὶ ὁ Νέστωρ ὁ τῷ Σοφοκλέους ἀπαρίνεται λαιδορῶμενος ὑπὸ τῷ Αἴαντος,

Οὐ μίμφομαι σι· ὄρων γὰρ εὖ, κακῶς λέγουσι.

C

Καὶ Κάτων διενεχθεὶς πρὸς τὸν Πομπηϊόν, ἐν οἷς ἐβιάζετο τὴν πόλιν μετὰ Καύσαρος, ἐπεὶ κατέστησαν εἰς πόλεμον, ἐκέλευσε Πομπηϊῶν ὠχραδύναι τὴν ἡγεμονίαν, ἐπεκπῶν, "Οπὶ τῷ αὐτῶν ὅστι καὶ ποιεῖν τὰ μεγάλα κακὰ καὶ παύειν. Ὁ γὰρ μεμυγμένος ἐπ' αὐτῶν φόρος ἐκ ἔχον ὕβριν, ἀλλὰ παρρησίαν, οὐδὲ θυμὸν, ἀλλὰ διηγμὸν ἐμποικῶν καὶ μετάνοιαν, εὐμνῆς φαίνεται καὶ θεραπευτικός· αἱ δὲ λαιδορίαὶ τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα πρέπουσιν. "Ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰγίνῳ ὑπὸ Δημοθέους εἰρημνία, καὶ τὰ πρὸς τῷτον ὑπὸ Αἰγίνῃ, καὶ πάλιν ἂν πρὸς Δημάδῃ γεγραφέν ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν ἢ Περικλῆς ἢ Λυκῆργος ὁ Λακεδαιμόνιος ἢ Πιττακὸς ὁ Λέσβιος· καίτοι γε καὶ Δημοθέους ἐν τῷ δικανικῷ τὸ λοιδόρεον ἔχει μόνῳ, οἱ δὲ Φιλιππικοὶ χαταρεύουσι καὶ σκάμματος καὶ βαυμολο-

rectores decent. Civiliter etiam Nestor apud Sophoclem respondet convicianti Ajaci,

Non culpo te: bene enim meritus dici male.

Et Cato cum Pompeio restitisset, Cæsari in vi reipublicæ faciendæ focium se præbenti, exorto inter hos bello, Pompeium summæ rerum iussit præfici, *eiusdem esse*, inquit, *magna mala ciere et amoliri*. Permixta enim laudationi reprehensio, non contumeliam, sed libertatem in se habens,

neque iram, sed morsum et poenitentiam excitans, benigna videtur et ad corrigendum apta. Convicia civiles minime decent. Tuum enim facio iudicium, an quæ Æschines et Demosthenes alter in alterum scripserunt, aut quæ adversus Demadem Hyperides, Solon, aut Pericles, aut Lycurgus Spartanus, aut Pittacus Lesbicus fuissent usurpaturi: quamquam Demosthenes in iudiciali tantum oratione usus est maledictis, Philippicæ omnis et dicacitatis et scurrilitatis

χίας ἀπάσις· τὰ δὲ τοιαῦτα ἴ ἀκρόνται μᾶλλον ἀρχύνει
 τὸς λέγοντα, ἐπὶ δὲ σὺν ἡσυχίᾳ ἀσπάζεται τῷ πρεσβυ-
 μάτῳ, καὶ ἀσπάζεται τὰ βελούτῃρια καὶ τὰς ὀκλή-
 σιας. "Ὅθεν ἄριστα ὁ Φωκίων ἔπεισται πρὸς τοιοῦτον
 καὶ παυσίμοδος τῷ λέγειν, ἐπεὶ μάλιστα ἐσιώπησεν ὁ ἀν-
 θρωπος, αὖτις παρελθὼν, "Οὐαὶν," ἔφη "ὦ φίλε μὲν ἴπ-
 " πίων καὶ τὸ ὀπλιτῶν ἀκούσατε, λείπεται δέ μοι φί-
 " τὸ φίλων καὶ πελταστῶν διελθεῖν." Ἀλλ' ἐπεὶ πολλοῖς
 E δυσκάρηκτόν ἐστι τὸ πρῶτον, καὶ πολλάκις ἐκ ἀχρήστες
 αἱ λοιδορεῦντες ὀκνηροὶ τῇ ταῖς ἀπαντήσονται, ἔτι βρα-
 χύα τῇ λέξει, καὶ μὴ θυμὸν ἐμφαίνουσα μηδὲ ἀκροχο-
 λίας, ἀλλὰ πρᾶξις μὲν παιδείας καὶ χάριτος ἀμωσ-
 γίας δακνῶσαι· αἱ δὲ ἀντεπιτρέφουσαι μάλιστα τοιαῦ-
 ται. Κατά τῳ γὰρ τῷ βελῶν ὅσα πρὸς τὸ βαλόντα
 φέρεται πάλιν, ῥώμη πρὶν δοκεῖ καὶ σπέρνῃ τῷ πληγῆν-
 F τος ἀνακρούμενα τῷ το πάχυν· ἔτι τὸ λεχθῆν ὑπὸ

D. 5. ἔτι καὶ] Vel delendum ἔτι, vel legendum ἔτι δέ.

sunt puræ. Nam id quidem
 genus dictoria dicentibus quam
 in quos dicuntur plus afferunt
 dedecoris: ac præterea confu-
 sionem secum trahunt nego-
 tiorum, conturbantque delibe-
 rationes et conciones. Op-
 time itaque Phocion, qui cum
 cessisset convicianti, ac dicere
 destitisset, postquam ille tan-
 dem conticuit, rursus in con-
 cionem progressus, *Ergo*, in-
 quit, *de equitibus et gravis ar-*
maturæ militibus audivistis:
reliquum mihi est de levis ar-
maturæ militibus et cetratis

differere. Verum quia pleri-
 que in hoc negotio continere
 se non possunt, ac sæpenumero
 non inutiliter maledicentium
 ora responsis obturantur: esto
 responsio brevis, neque iram
 præ se aut stomachum ferat,
 sed mansuetudinem cum joco
 et gratia tamen utcumque mor-
 dentem: quales maxime sunt
 quæ dictum retorquent. Sic-
 ut enim tela in eum qui misit
 redeuntia, vi quadam et soli-
 ditate iis impetiti retro aver-
 tidentur: ita maledictum ro-
 bore et calliditate ejus in

ῥάμης καὶ σαυτοῦ τῷ λουδρήντος, ἔκ' τὸς λουδρή-
 σαι, ἀναγέρει ἐαυτὸν. Ὡς τὸ Ἐπαμεινώνδου πρὸς
 Καλλίστρατον ἀναδύοντα Θηβαίους καὶ Ἀργαίους τιμὴν Οἰ-
 δίποδος πατραποῖαν, καὶ τιμὴν Ὀρέστου ματριάποιναν ὅτι
 “ Τὸς ἑαυτὰ ποιήσαντας ἡμῶν ἐβαλόνταν, ὑμεῖς
 “ ἐδέξασθε” καὶ τὸ Ἀνταλκίδου τῷ Σπαρτιάτῃ πρὸς
 τὸν Ἀθηναῖον ἃ φήσαντα, Πολλάκις ὑμᾶς ἀπὸ τῷ Κη-
 φισῷ ἐδιώξαμεν, “ Ἀλλ' ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς ἀπὸ τῷ Εὐ-
 “ ράτῃ ὠδύνομεν.” Χαρίεντος δὲ καὶ ὁ Φακίαν, τῷ Δη-
 μοσθένει κεκραγόντος, Ἀθηναῖοί σε ἀποκτενῶσι, “ Ἄν γὰρ
 “ μακρόν,” ἔφη, “ σὲ δὲ, ἂν σωφρονῶς” καὶ Κράτους ὁ
 ῥήτωρ, Δομωτῇ πρὸς αὐτὸν ἐπόντος, “ Οὐ σὺ μυριάσις
 “ ἐκ κολυμβήθρα σοι τεφομένης, ἅτα ἀπαυέσσης,
 “ ἐκλαυσας;” ἀντηρώτησεν, “ Οὐ σὺ τρεῖς γυνᾶσας
 “ θάψας οὐκ ἐδάκρυσας;” Ταῦτα μὲν ἔν ἔχει χρεῖαν
 τιμὰ καὶ πρὸς ἄλλον βίον.

ιε'. Πολιτείας δὲ οἱ μὲν εἰς ἅπαν ἐδύοντο μέρος,
 ὥσπερ ὁ Κάπων, ὁδεμῶς ἀξιῶντες εἰς δύναμιν ἀπο-

quem jactum fuit in auctorem
 reverti apparet. Quale est,
 quod Epaminondas Callistrato
 exprobranti Thebanis, Œdipi,
 qui patrem, et Argivis, Ores-
 tis, qui matrem interfecit, fa-
 cinora, respondit, Atqui vos hos
 ipsos a nobis ejuslos recepistis.
 Et Antalcidæ Spartani ad A-
 theniensem dicentem, Vos sæpe
 a nobis estis a Cephiso in fu-
 gam acti, responsum, At vos a
 nobis nunquam estis ab Eurota
 fugati. Eleganter etiam Pho-
 cion Demosthene vociferante,

Athenienses te interficient, ubi
 cæperint insanire: respondit,
 Te vero, ubi sapere cæperint.
 Et Crassus orator Domitio ob-
 jicienti, Nonne tu mortuam mu-
 rænam, quam alueras in pis-
 cina, deflevisti? reddidit, Non-
 ne tu nullam lacrymam trium
 uxorum sepultura impendisti?
 Atque hæc quidem etiam in
 reliqua vita suam habent utili-
 tatem.

XV. Sunt porro qui nul-
 lam non partem publici mau-
 neris subourn, ut Cato, existi-

Β λέπεσθαι φροντίδος, ἐδ' ὕπτιμαλείας τὸν ἀγαθὸν πολί-
 τειν καὶ τὸν Ἐπαιμένην δι' ἐπαίνουσι, ὅτι φθόγκῃ καὶ πρὸς
 ἑβρην σπυδαίχθης τελέαρχος ὑπὸ τῆς Θηβαίων, οὐκ
 ἠμέλειπον, ἀλλ' εἰπὼν, “Ὡς οὐ μόνον ἀρχὴ ἀνδρα δεί-
 “κνυσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχὴν ἀνὴρ,” εἰς μέγα καὶ σεμνὸν ἀξίω-
 μα· παρήγαγε δὲ τελεαρχίαν οὕθην οὕσαν παρὰ τὴν
 ἀνὰ τὴν ἀρχὴν τῶν σπυδαίων ἐκβολῆς κοπρίων καὶ βολυμάτων
 σπυδαίου ὕπτιμαλείαν τινα. Καρῶ δὲ ἀμέλει παρέχε-
 γέλασθαι τοῖς παρεπιδημοῦσιν, ὁρῶντες ἐν δημοσίᾳ τὰ
 ταῦτα ποιεῖν πολλὰ καὶ ἀλλὰ βοηθεῖ μαι τὸ τῆς Ἀντι-
 σθένης μνημονόδομον· γαυμάσαντος γὰρ τινος εἰ δὲ
 C ἀρεστῶς αὐτὸς φέροι τέρηχον, “Ἐμμεν γὰρ,” εἶπεν· ἐγὼ
 δὲ ἀνάπαλιν παρὲς τῶν ἐγκαλοῦντάς, εἰ κεράμω παρήχη-
 κα ἀφ' ἑμαυτοῦ, καὶ φρεσὶ καὶ λόγοις ἀντιχομιζο-
 μένοις, “Οὐκ ἑμμεν γὰρ, φημί, ταῦτα οὐκ οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ

C. 4. οἰκοδομεῖν] Praestat οἰκοδομεῖν, cum Mez. et Xyl.

manentes bono civi nullam cu-
 rum aut industriam omitten-
 dam, quae ad potentiam conci-
 liandam conducit. Laudant-
 que hi Epaminondam, quod
 cum cum Thebani invidia
 ducti et contumeliae faciendae
 causa Telearcham designas-
 sent, non detrectavit: sed fa-
 ces, *Non modo magistratus vi-*
vum, sed etiam viro magistra-
tum qualem fit demonstrari, Te-
learchiam ad magnam digni-
tatem ac maiestatem exivit:
cum ante is magistratus non
videret nisi stercorem ex angu-

portis ejicientium, ac aqua-
 rum derivandarum procuratio
 quaedam. Atque ipse quoque
 nimirum peregre huc adveni-
 entibus risum moveo, cum ta-
 lia videor frequenter in pub-
 lico tractare. Sed tuetur me
 Antisthenis dictum memoriae
 proditum, qui miranti cuidam,
 quod salamentum per forum
 gestaret, respondit, *Mibi qui-*
dem ipsi fero. Atque ego vi-
 cissim ineusantibus quod di-
 mensiōem testarum addito, ac
 camenti et lapidum vecturæ,
 respondeo, *Non mihi me, sed*

“τῇ πατρίδι” Εἰς γὰρ ἄλλα πολλά μακρὸς ἂν τις εἴη καὶ γλῶσχος αὐτῷ. διακῶν, καὶ δὲ αὐτὸν πρᾶγμα-
 τεύομενος· εἰ δὲ δημοσίᾳ καὶ ἀφ’ ἧ πόλιν, οὐκ ἀγαθὸς,
 ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μέχρι μακρῶν ὀπιμελὲς καὶ πρῆξιμον.
 Ἐπεὶ δὲ σπουδότερον οὐλοῖται καὶ μεγαλοπρεπέστερον εἶναι τὸ
 τῷ Πελοπόνεσσι ὅτι καὶ Κριτόλαός ἐστιν ὁ περὶ πατρίδος,
 ἀξίων, ὥσπερ ἡ Σαλαμινία ναῦς Ἀθήνησι καὶ ἡ Πάρος
 οὐκ ὅτι πᾶν ἔργον ἀλλ’ ὅτι ταῖς ἀναγκαῖς καὶ μέγας
 καταπαύοντο πράξεις, οὕτως αὐτῷ πρὸς τὰ κυριότατα
 καὶ μέγιστα χρῆσθαι, ὡς ὁ τῷ κόσμῳ βασιλεὺς,

— τῶν ἄγων γὰρ ἀπλῆται
 Θῶς, τὰ μικρὰ δ’ εἰς τύχην αἰεὶ ἵψ.

κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Οὐδὲ γὰρ τῷ Θεαγένης τὸ φι-
 λόπιμον ἄγει καὶ φιλόνεκον ἐπαινοῦμεν, ὅς οὐ μόνον τιμὴν
 φέρει δὲ νεικερικὰς, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀγῶνας, οὐ παγ-
 χρατῆα μόνον ἀλλὰ καὶ πυγμῇ καὶ δολιχῷ, τέλει

patria ista administrare. Ut enim sordidus haberi potest, qui multa id genus sibi ipsi tractat, sui que causa administrat: ita cum publice ista, et commodum civitatis tractantur, nequaquam illiberalis est, sed magna etiam ad exigua hæc se demittens procuratio et officii promptitudo. Alii Periclis institutum magnificentius ac splendidius judicant, in quorum numero est Critolaus quoque Peripateticus. Volebat enim, quemadmodum Athenis Salaminia navis et Paralus non cujuscvis negotii, sed

necessariorum tantum ac mag-norum causa deducerentur in mare, ita se quoque non nisi ad summam rerum pertinentes maximasque adhiberi actiones, exemplo regis Universi, qui, ut est ab Euripide scriptum,

— *summa procurat modo Deus, adque fortunam minora rejicit.*

Neque enim nimium honoris ac contendendi studium in Theagene probamus: qui cum non solum circuitum vicisset, sed et multa certamina alia, non tantum pancratio, sed et pugillatione, et longa decurione, ad extremum cum

ἡρᾶ δειπνῶν ὀπιταφίᾳ πινὸς, ὥσπερ εἰώη, περτεθείσης
 ἅπασι τῆς μερίδος ἀναπλήσους, διαπαγχεστίασεν, ὡς
 Ε οὐδὲνα νικᾶν δεόν αὐτῷ παρόντος· ὅθεν ἤθευκε χιλίης καὶ
 ἀφκοσίης τεφάνης, ὧν συρφετὸν ἂν τις ἠήσαστο τῆς
 πλείους. Οὐδὲν οὖν τέτε ἀφφέρεισιν οἱ πρὸς πᾶσαν
 ἀποδόμμοι πολιτικὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ ποιῶσιν μεμπτὴς
 ἑαυτὸς τοῖς πολλοῖς, ἐπαχθεῖς τε γίνονται καὶ κατορ-
 θυνῶτες ἐκίφθοναι, καὶ σφαλῶσιν ἐκίχαρται, καὶ τὸ θαυ-
 μαζόμενον αὐτῷ ἐν ἀρχῇ τῷ ἐκμελείας εἰς χλιδασμὸν
 ὑπονοσεῖ καὶ γέλωτα. Τοῦτον,

Ε Μητιόχος μὲ στρατηγῷ, Μητιόχος δὲ τὰς ὁδοὺς,
 Μητιόχος δὲ ἄρτους ἱποπτά, Μητιόχος δὲ τὰ ἄλφιστα,
 Μητιόχος δὲ πάντα ποιῶται, Μητιόχος δ' οἰμίζεται.

Τῶν Περικλέους ἕπος εἰς αὐτῷ ἐταίρων, τῇ δὲ ἐκείνων, ὡς
 εἶπε, διωάμει χρώμενος ὀπιφθόνως καὶ κατακόρως.
 Δεῖ δὲ, ὡς φασιν, ἐρῶντι τῷ δήμῳ τῷ πολιτικὸν πρῶ-
 φερεσθαι, καὶ μὴ παρόντος ἑαυτῷ πόθον ἀπολείπειν· ὃ

funebribus quibusdam heroicis
 ludis coenaret, proposita de
 more cuius portionem profiluit,
 ac pancratio decertavit; per-
 inde ac si nemini liceret vin-
 cere se praesente: unde fac-
 tum est, ut coronas congesserit
 ducenas supra millenas, qua-
 rum plerasque pro quicquiliis
 haberes. Nihil ab hoc diver-
 sum faciunt, qui omnia sub-
 eunt civilia munera: nam re-
 prehensionibus multorum sese
 exponunt, molestique fiunt, et
 cum bene rem gerunt, invidia,
 cum male, gaudio excipiuntur:
 denique quæ ab initio

admirationi erat eorum indus-
 tria, in ludibrium et risum
 excidit. Quale est,

*Metiocus prætor est, Metiocus via-
 rum procurator,
 Metiocus famæ, Metiocus farinam
 distribuit,
 Metiocus omnibus præst, Metiocus
 habet infortuniam.*

Fuit hic unus de sociis Per-
 iclis, et, ut apparet, potentia,
 qua propter hunc erat prædi-
 tus, odiose et cum fastidio ci-
 vium abusus. Oportet autem
 civilem virum ad populum a-
 more ipsius captum accedere,
 suique etiam absentis deside-
 rium in animis civium relin-

καὶ Σικελίων ὁ Ἀφραεινὸς ἐποίησεν, πολλὴν χρεὶν ἐν ἀρχῇ
 ἀφαιρούμενος, ἅμα καὶ τῷ φρόνι τὸ βάρος ἀφαιρῶν, καὶ 312
 διδύς ἀναπνέου τοῖς πνέεσθαι δακνῶν ὑπὸ τῷ ἐκείνου
 δόξῃ. Τιμησίαι δὲ ὁ Κλαζομενίος, τὰ μὲν ἄλλα ἰὺ
 τοῦ πάλιν ἀνὴρ ἀγαθός, τῷ δὲ πάντα παρῶν
 δι' ἑαυτοῦ φροσύμενος ἡγνέει καὶ μουσόμενος, ὥς ἀπὸ
 σιωπῆς π τοῦτο ἔτυχεν ὃ ὁδῷ πάντας ἐκ λάρυκα
 πρὸς ἀσπράγαλον ἐκκόπτοντας ἐκείνους παρόντας, ὅν αἱ
 μὲν ἔφρασκον μένειν, ὁ δὲ πατάσας, “Οὔτως,” ἔπει,
 “ἐκκόψαιμι Τιμησίαι τὸν ἐγκέφαλον, ὡς ὕτος ἐκ-
 “κέκοπται” τῷτο, ὁ Τιμησίαις ἐκείνους, καὶ σιωπῆς τὸν
 δύναντα ἀφ' πάντων αὐτῷ φρόνον, ἀνατρέψας ἔφρασε τὸ
 παρῶν τῇ γυναικί, καὶ κελεύσας ἔπειθαι σιωπεύου- B
 ασμένῳ εὐθὺς ἀπὸ τῆς θυρῶν ἔρχτο ἀπὸ τῶν ἐκ τῷ πό-
 λεως. Ἔοικε δὲ καὶ Θεμιστοκλῆς τοῦτο πρὸς ἀπαντῶντος
 ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηναίων, ἐπεὶν, “Τί, ὦ μαχάριοι,

B. 3. δι' ε] Revocavi ex Ald. Baf. Xyl. omiffum a Stephano. B. γὰρ καί.

quere: quod fecit Scipio Af-
 fricanus, multum temporis
 ruri degens, ut et invidiæ mi-
 nueret onus, et respirandi fa-
 cultatem concederet iis, qui
 gloria ipsius premi videbantur.
 Contra Timesias Clazome-
 nius, vir alioqui de Republica
 bene meritus, non animadver-
 tit se propterea quod omnia
 solus ageret, in invidia esse et
 odio apud suos, donec tale ei
 quippiam usu venit: in via
 pueri talum e fossa excutie-
 bant, Timesia prætereunte:

eorum alii dicebant non ex-
 cussum iri talum: qui vero
 eum excutiebat, *Utinam*, in-
 quit, *ita Timesias cerebrum ex-*
cutiam, ut hunc talum excuf-
saro: hoc audito Timesias,
 intelligensque odium sui om-
 nium animos pervagari, do-
 mum revertit, et uxori se ex-
 posita mandavit, ut rebus con-
 vafatis se sequeretur, rectaque
 a foribus digressus urbe ex-
 ivit. Apparet etiam Themis-
 tocli aliquid simile ab Athe-
 niensibus evenisse, cum dice-

“κοπιᾷτε πολλάκις εὖ πάροντες;” Αὐτῷ δὲ τῶτων
 τὰ μὲν ὀρθῶς, τὰ δὲ οὐκ εὖ λέλεκται. Τῇ μὲν γὰρ
 εὐνοίᾳ καὶ κηδεμονίᾳ δεῖ μηδενὸς ἀφεστάναι τῷ κοινῶν,
 ἀλλὰ πᾶσι προσέχειν καὶ γινώσκειν ἕκαστα, μηδὲ ὥσπερ
 οἱ πλοῖα, σκευὸς ἰερὸν ἀποκείσθαι ταῖς ἐξάται, πε-
 μθόντα χρείας τῆς πόλεως καὶ τύχας· ἀλλ’ ὥς οἱ
 κυβερνήται τὰ μὲν ταῖς χερσὶ δι’ αὐτῷ πρᾶτῃσι,
 τὰ δὲ ὀργάνοις ἐπέροις δι’ ἐτέρων ἀποπλεῖν καὶ κηδεμό-
 νησι καὶ ἐρέφουσι, χρῶνται δὲ καὶ ταῖς καὶ πρᾶ-
 ρεῦσι καὶ κελδοταῖς, καὶ τῶτων οἷος ἀνακαλούμενοι
 πολλάκις εἰς πρύμναν ἐγχερίζουσι τὸ πηδάλιον· ἔτι
 τῷ πολιτικῷ προσήκει ὡδὲ χωρεῖν μὲν ἐτέροις ἀρχαῖν
 καὶ προσκαλεῖσθαι πρὸς τὸ βῆμα μετ’ εὐνοίας καὶ φι-
 λανθρωπίας, κινεῖν δὲ μὴ πάντα τῆς πόλεως ταῖς αὐτῷ
 λόγῳ καὶ ψήφισμασιν ἢ πράξεσιν, ἀλλ’ ἔχοντα πιστὸς καὶ
 ἀγαθοὺς ἀνδρας, ἕκαστον ἕκαστη χρεία κατὰ τὸ οἰκίον

C. 7. προσκαλεῖσθαι] Forte rectius προσκαλεῖσθαι, cum B.

ret, *Quid defatigamini, O fe-
 lices, crebra accipiendo bene-
 ficia?* Horum autem quæ-
 dam recte dicta sunt, quædam
 secus. Nam quod ad stu-
 dium et procuracionem atti-
 net, nulla pars Reipublicæ
 civili viro deferenda, curandæ
 cognoscendæque sunt omnes:
 neque debet, veluti in navi
 sacra anchora, seipsum ad ex-
 tremas civitatis necessitates et
 casus reservare. Sed quemad-
 modum gubernator alia suis
 ipse peragit manibus, alia in-

strumentis ac manibus alio-
 rum eminus ipse sedens ver-
 sat, utiturque nautis, proretis,
 et remigum magistris, quo-
 rum nonnullis interdum in
 puppim evocatis clavum tra-
 dit: sic civilis viri est offi-
 cium, ut aliis quoque impe-
 rium concedat, eosque benig-
 ne ad tribunal invitet, neque
 omnes civitatis res suis unius
 orationibus, decretis, atque
 actionibus administret, sed fi-
 dos habeat bonosque viros,
 quorum unumquemque pecu-

ἔστι πρὸς τὰς πολιτευομένας, καὶ πολλὰ τῷ χρησίμῳ, ἀντὶ τούτου ἔχοντες, μὴ ἀντιλογίαν ὑπονοῶσι περὶ τῶν συνωμοτικῶν, καὶ τὸτο ἀφβάλλει μάλιστα τὰς εταιρείας καὶ φιλίας· ἀληθινὴν μὲν ἔχθραν ἢ ἀφφορὰν ἐδιδίκαται ἑαυτοῖς ὑπολεκπέον, ὡς ὁ τῷ Χίων δημαγωγὸς Ὀνομάδης ἐκ εἰα, τῇ γαστρί χειρτήσας, πάντας ἐκβάλλειν τὰς ὑπεναντίας, "Ὅπως," ἔφη, "μὴ πρὸς β" τὰς φίλους ἀρξώμεθα ἀφφέρεσθαι, τῷ ἔχθρῳ πανταίῃς ἀπαλλαγέντες." Τὸτο μὲν καὶ εὐθὺς ἄλλ' ἔταν ὑπόπῳς ἔχοντες οἱ πολλοὶ πρὸς πᾶν πρᾶγμα καὶ μέγα καὶ σωτήριον, ὃ δὲ πάντες, ὥσπερ ἀπὸ συντάξεως ἤκοντες, τὴν αὐτὴν λέγουσιν γνώμην, ἀλλὰ καὶ δύο καὶ πλεονεχίας ἀφφάντες ἀντιλέγουσιν ἡρέμα πρὸ φίλων, ἔτα ὥσπερ ἐξελεγχόμενοι μεταπήγναι· συνεφέλοντο γὰρ ἔπειτα τὸν δῆμον, ὑπὸ τῷ συμφέροντος ἀγαθῷ δόξαντες. Ἐν μὲντοι τοῖς ἐλάττωσι καὶ πρὸς μέγα μὴδὲν δύνανται,

licam regunt, utque anfas eos culpandi captent, multaue utilia quæ citra diffidium aut altercationem aguntur in suspicionem vocent, tanquam per conjurationem gesta, eaque res maxime sodalitia et amicitias calumniis objicit: non debet sane vir civilis veram inimicitiam ullam aut dissensionem sibi facere reliquam; quantumvis Onomademus Chiorum populi ductor cum in seditione victor extitisset, non passus fuerit omnes ejici adversarios, quod *vereri se diceret, ne inimicis omnino liberati*

cum amicis dissentire inciperent. Hoc quidem fatuum est. Verum cum multitudini suspecta est actio aliqua magna et salutaris, non expedit universos tanquam ex composito ad unam eandemque dicendam sententiam venire: sed duo vel tres, facta discessione, placide contra amicum dicant, ac tandem veluti convicti a sua sententia discedant: sic enim una in sententiam propositam populus ab iis perducitur, dum eos utilitate moveri existimat. In exiguis quidem causis, et ad nullam magnam rem per-

οὐ χεῖρον ὅτι καὶ ἀληθῶς εἶναι ἀναφερόμεθα τῶν φίλων, ἔχαστον ἰδίᾳ λογιζομένων, χροῖσθαι, ὅπως πρὸς τὰ κακώτατα καὶ μέγιστα φαίνονται, πρὸς τὸ βέλτιστον οὐκ ἐκ τῶν ἀδικειῶν ὁμοφρογνύοντες.

κ'. Φύσιν μὲν αὖτις ἄρχαι αἰεὶ πόλεως ὁ πολιτικός, ὥσπερ ἡγμένων οὐ μελίττης· καὶ τῷτο χρὴ ἀφρονόμοις ἔχειν τὰ δημόσια ἀφ' ἑαυτῶν, αἱ δὲ ὀνομάζουσιν ἑξουσίας καὶ χειροτονίαν ἄρχας, μήτε ἄγαν διάκειναι καὶ πολλὰς (οὐ γὰρ σπάνειν οὐδὲ δημοτικὴν ἢ φιλαρχίαν) μήτε ἀπαθῆναι, τῷ δήμῳ κατὰ νόμον δίδοντας καὶ χαλῶντας· ἀλλὰ καὶ πενιχότεραν τῆς δόξης ὥσι, δοῦναι καὶ συμφοροποιεῖσθαι (δοῦναι γὰρ, ὑπὸ τῇ μειζόρῳ κοσμηθῆναι ἄρχῃν, ἀντακοσμεῖν τὰς ἐλάττωνας) καὶ τῷ μὲν βαρυτέρῳ, οἷον στρατηγίας Ἀθήναις, καὶ πρυτανείας ἐν Ῥόδῳ, καὶ Βοιωταρχίας παρ' ἡμῖν, ὑφίστασθαι καὶ παρὰ δίδοναι μετριάζοντα· ταῖς δὲ μικροτέροις ἀξίωμα

ducentibus nihil impedit, quin re etiam vera finas amicos dissentire, unoquoque suas secuto rationes: ut in negotiis principalibus atque maximis videantur optimi publici causa, non dedita in hoc prius opera, consentire.

XVII. Enimvero civilis vir naturæ ratione semper princeps est civitatis, ut rex inter apes: idque cogitantem oportet Reipublicæ gubernacula in manibus habere: reliquos minores magistratus neque admodum capessere, neque sæpe: (nam magistratum gerendorum cupiditas

neque cum majestate, neque cum populari gratia convenit:) neque rursus averfari eos deferente et invitante populo, sed tametsi inferiores gloria ipsius sine, in iis capessendis studium multitudinis comprobare: (æquum enim est, ut ex superioribus magistratibus ornamenta adeptus, inferiores vicissim exornet:) et in majoribus illis dignitatibus, qualis est Athenis prætura, Rhodi prytaneia, et apud nos Bœotarchia, ea moderatione versari, ut nonnihil de eorum majestate ultro remittat, minoribus aliquid digni-

προσπέναι καὶ ὄγκον ὅπως μήτε αὖτε ταύτας ἐν-
 καταφρονῶσι, μητ' ἐπίφθονοι αὖτε ἐκείνας ᾤων. Εἰσ-
 ῥόντα δὲ εἰς ἅσας ἀρχὴν οὐ μόνον ἐκείνης δεῖ
 προσχειρίζεσθαι τὰς λοισμύς, ἔς ὃ Περικλῆς αὐτὸν
 ὑπεμύμησκει ἀναλαμβάνων τὴν χλαμύδα, "Πρόσχε
 " Περικλεῖς ἐλευθέρων ἀρχεῖς, Ἑλλένων ἀρχεῖς, πο-
 " λιτῶν Ἀθηναίων" ἄλλὰ καὶ αὖτις λέγειν πρὸς ἑαυτὸν,
 Ἀρχόμενος ἀρχεῖς, ὑποπεταγμένης πόλεως ἀνδραπά-
 τοις, ὅπιτροποις Καίσαρος οὐ ταῦτα λόγους ποῖα,
 οὐδὲ αἱ παλαιαὶ Σάρδεις, οὐδὲ ἡ Λυδῶν ἐαυτῇ δύναμις
 εὐστατέραν δὲ τὴν χλαμύδα ποῖεν, ἢ βλέπειν ὅτι
 τῷ στρατηγῇ πρὸς τὸ βῆμα, καὶ πρὸ σφάνου μὴ πολλὴν
 φέσημα πιτύνειν, ὁρῶντα τὰς χαλκίνας ἐπάνω τῇ κεφαλῇ
 ἀλλὰ μιμῆσθαι τὰς ὑποκριτὰς, πάθος μὲν ἴδιον καὶ
 ἥτος καὶ ἀξίωμα πρὸ ἀγῶνι προσπένειν, τῷ δὲ ὑπο-
 βολέως ἀκρόναι, καὶ μὴ παρεκβαίνοντες τὰς ῥυθμύς ἢ

E. 5. λόγους ποῖα] E. λόγους ποῖα. Reisk. ἄλλους ποῖα. Vulgata forte
 tuenda.

tatis atque amplitudinis con-
 ciliet: atque ut in his a con-
 temtu se, sic in illis ab invidia
 tutum præstet. Porro qua-
 lemque magistratum occi-
 pienti non eæ modo in promptu
 sunt habendæ rationes, quibus
 Pericles seipsum officii com-
 monestabat, quoties chlamy-
 dem sumeret, *Animum adverte,*
Pericles, liberis Græcis præes,
civibus Atheniensibus: sed et
 hæc secum commemoranda,
 Imperas subditis, urbi præ-
 sectus, quæ proconsulibus, aut

procuratoribus Cæsaris est sub-
 jecta: non hic lanceæ campi
 sunt, nec priscae Sardes, neque
 Lydorum illa potentia: ges-
 tanda est tibi chlamys vilior,
 et a prætorio oculi in tribu-
 nal convertendi, neque mul-
 tum fiduciæ in corona ponen-
 dum, cum supra caput tuum
 calceos cernas. Sed imitandi
 sunt histriones, et suo modo
 actioni affectus, gestusque et
 ornamenta adhibentes, inte-
 rim verba suggerenti aures
 præbentes, neque extra mo-

τὰ μέτρα τῆς διδομένης ἐξουσίας ὑπὸ τῷ χειρουργῶν.
Ἡ γὰρ ἐκπίπτει οὐ φέρει συριγμὸν οὐδὲ χλιδασμὸν
ἀλλὰ πολλοῖς μὲν ἐπέσει

Διὸς κολαῆς πύλας αὐχίος τομὸς,

ὥς τοῖς παρὰ Παρδάλεν τὸν ὑμέτερον, ἐκλαθονμένοι τῷ
ὄρῳ ὃ δὲ τις ἐκρίφει εἰς ἧσιν γήγνε κατὰ τὸν Σό-
λωνα,

— Φαλαγάνδριος, ἡ Σικινίτης,

814 Ἀπὸ γ' Ἀθηναίων πατρίδ' ἀμειψάμενος.

Τὰ μὲν γὰρ μικρὰ παῖδα τῷ πατέρων ὄρωντες ὀπι-
χειρῶντα τὰς κρηπίδας ὑποδείκναι καὶ τὰς τεφάνους
θελεῖν ἰδεῖν, μετὰ παιδῶν γελῶντες οἱ δ' ἄρχοντες ἐν
ταῖς πόλεσιν ἀνόητος τὰ τῷ προγόνων ἔργα καὶ φρο-
νήματα καὶ πρῶξις ἀσυμμέτρως τοῖς παρῶσι χαρῶς καὶ
πρῶγμασιν ὅσας μιμῶνται κελεύοντες, ἐξάιρσι τὰ
πλήρη, γελῶν τε ποιῶντες, οὐδέ τι γέλωτος ἄξια
πάχουσιν, ἀν μὴ πάνυ καταφρονηῶσι. Πολλὰ γὰρ
B ὅστιν ἄλλα τῷ πρῶτερον Ἑλλήνων διεξίοντα τοῖς νῦν,

dum et mensuram ab eo cuius
summa est potestas præscrip-
tam muneri concessio egredi-
entes. Hoc enim loco error
non sibilos aut sannas excitat:
sed multos arripuit

*Vindex atrox securis cervicem ampu-
tant,*

quod evenit Pardalæ nostro,
finium oblito: alius in insu-
lam relegatus factus est, juxta
illud Solonis,

— Pbel.gandrius, aut Sicinita,
Exitoris patriæ limine Cocropia.

Etenim cum videmus pueru-

los parentum crepidas conari
subligare sibi, aut coronas eo-
rum capitibus suis imponere,
per jocum ridemus: at urbani
magistratus, majorum opera,
arduos conatus, et facta præ-
sentibus temporibus ac rebus
non congruentia stulte juben-
tes imitari, multitudinem con-
citant: et cum ridicula sunt
moliti, non risu jam digna
patiuntur, nisi plane sint con-
temti. Sunt sane multa pris-
corum Græcorum facta, qui-
bus recensendis nostrorum

ἡτοιοῦν καὶ σφερόνζην ὥς Ἀθήνησιν ὑπομμενίσκοντα μὴ τῷ πολεμικῶν, ἀλλ' οἷον ὅτι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς ἀμνησίας ἐπὶ τοῖς τριῶντα καὶ τὸ ζημιῶσαι Φρήχον τραγῳδίᾳ διδάξατα τῷ Μιλήτου ἄλωσιν καὶ ὅτι Θήβας Κασάνδρου κτίζοντας, ἐτεφανηφόρησαν· τὸν δὲ οἱ Ἄργυρ πύθμενοι σκυταλισμὸν, οὗ ὃ πεντακοσίους καὶ χίλους ἀνῆρκεσαν ἐξ αὐτῶν οἱ Ἀργεῖοι, πλειονοῦντες χαδάρσιον περὶ τῷ ἐκκλησίᾳ ἐκέλευσαν· οἱ δὲ τοῖς Ἀρπαλείοις τὰς οἰκίας ἐρδνῶντες, μόνον τῷ ὅ γε γαμκώτος νεωτὶ παρήλθον. Ταῦτα γὰρ ἔχει καὶ ἡν ζήλωντας, ἑξομοιωθαι τοῖς παρρηνοῖς· τὸν δὲ Μαραθῶνα, καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, καὶ τὰς Πλαταιάς, καὶ ὅσα τῷ παρρηνοῦ οἰδεῖν ποιεῖ καὶ φρυάττεσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τὰς πολλὰς, ἀπολιπόντας ἐν ταῖς σχολαῖς τῷ σοφιστῇ.

ἡ. Οὐ μόνον δὲ δεῖ παρέχειν αὐτὸν τε καὶ τῷ πατρίδα περὶ τὰς ἡγεμόνας ἀνάπιν, ἀλλὰ καὶ φίλον ἔχειν αἰεὶ πνα τῷ ἄνω διωαποτάτων, ὥσπερ ἔρμα τῷ πολιτικῷ

possimus formare et corrigere mores. Ut si quis Athenis non bello gestas res, sed, verbi gratia, decretum de conterendis oblivione injuriis factum post dejectos triginta tyrannos referat: et quod Phrynichum multaverunt, qui tragediam de capta Mileto docuisset: quod Cassandro Thebas instaurante, coronas gestaverunt: quod audito Argivos scythissimo facto millenos et quingenos cives interfecisse, concionem lustrare jusserunt: quod ob Harpali pecunias domos perscrutantes eam solam

eximiam habuerunt, in qua novus maritus agebat. His enim etiamnum imitandis licet majorum similes fieri. Marathonem autem, Eurymedonem, Plataeam, et quæ alia exempla animos multitudinis inflant, inanique ferocia extollunt, in rhetorum scholis sunt relinquenda.

XVIII. Non modo autem se et patriam civilis vir inculpatam apud principem præstare debet, sed præterea semper aliquem ex potentissimis habere amicum, veluti fulcrum reipublicæ stabile. Eo

βέβαιον· τοῖσδε γὰρ εἰσι Ῥωμαῖοι, πρὸς τὰς πολιτι-
 χὰς ἀποδίδας προθυμύονται τοῖς φίλοις· ἔκ κερπὸν οὐκ
 ἐκ φιλίας ἡγεμονικῶς λαμβάνοντες, οἷον ἔλαβε Πολύ-
 βιος ἔκ Παναίτιος τῇ Σκηπίωνος εὐνοίᾳ πρὸς αὐτὸς με-
 D γάλα τὰς πατρίδας ἀφελήσαντες, εἰς εὐδαιμονίαν ἔξ-
 στέγχεσθαι καλόν. Ἀρεῖον τε Καῖσαρ, ὅτε τινὶ Ἀλεξ-
 ἀνδρῶν εἶπε, ἀφ' ἧς χρεὼς ἔχον, καὶ μόνον προσομιλῶν
 τῷ σκεῖν, συνεσήλασεν, ἔπειτα τοῖς Ἀλεξάνδρῳσι τὰ
 ἔχματα προσδοκῶσι καὶ διορδοῖσι, ὁ Αἰγύπτου ἔφη, “ Δι-
 “ ἀλλάττεσθαι, διὰ τε τὸ μέγεθος τῆ πόλεως, καὶ διὰ τὴν
 “ οἰκιστὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ τρίτον, ἔφη, ὅτι φίλος με τέταρ-
 “ χαρίζομαι.” Ἀρεῖα γὰρ ἄξιον τῇ χάριτι ταύτῃ παρα-
 βαλεῖν τὰς πολυταλάντας ὀκτιστοὺς καὶ διοκίτας τῷ
 ἐπαρχίῳ, ὡς διάκοντες οἱ πολλοὶ γράσκουσιν πρὸς ἄλλο-
 τείας θόρυβους, τὰ οἶκοι περιγυρόντες; ἢ τὸν Εὐριπίδην
 E ἐπαγορευτικὸν ἄδοντα καὶ λέγοντα, ὡς ἔπερ ἀγρυπνεῖν

C. 9. ἢ κατὰ ἐκ—καλόν] Locus, ita ut est, in omnibus libris corruptus, forte ita restituatur: ἢ κατὰ ἐκ φιλίας ἡγεμονικῶς λαμβάνοντες, οἷον—εἰς δαίμονας εὐδαιμονίας ἐκτεγχεσθαι καλόν.

enim sunt Romani ingenio, ut in officiis civilibus promissimos se amicis exhibeant. Est sane decorum, ex principum familiaritate talem percipere utilitatem, qualem perciperunt Polybius et Panætius, Scipionis adjuti favore, quo patriæ uterque sue magnum ad felicitatem attulit adjumentum. Et Cæsar cum Alexandream cepisset, Arcium manu tenens, cumque eo familiarium solo colloquens, in eam urbem est invehctus: me-

tuentibusque extrema Alexan-
 drinis ac deprecantibus, *Ve-*
niam se dare, respondit, *cum ob*
urbis amplitudinem, tum ob con-
ditorem ejus Alexandrum, ac
tertio in Arcii amici sui gra-
tiam. Numnam hujusmodi be-
 neficio comparari merentur
 procuraciones illæ et adminis-
 traciones provinciarum pecu-
 niosissimæ, quas plerique soc-
 tantes, rebus domi relictis,
 consenscunt ad alienas fores?
 aut potius Euripides corrigend-
 us, itaque canendum et di-

χρῆ, καὶ φοιτᾶν ἐπ' αὐλῷ ἑτέρῳ, καὶ ὑποβάλλειν ἑαυ-
τὸν ἡγεμονικῇ συνθηκῇ, πατρίδος παρὲν χέλιον ὅτι ταῦ-
τα χρῆν, τὰ δὲ ἄλλα πᾶς ὅτι τοῖς ἴσοις καὶ δικαίοις
φιλίας ἀσπάζεσθαι καὶ διάκειν.

Ἰδ'. Ποῖντα μὲντοι καὶ παρέχοντα ταῖς χρεαῦταις εὐ-
πειθῇ τινὶ πατρίδα, δεῖ μὴ προσεκταπεινῆν, μηδὲ τῷ
σκέλει δεδεμένῳ προσυποβάλλειν καὶ τῷ πέλῳ ὅσπερ
ἔνιοι καὶ μικρὰ καὶ μέγα φέροντες ὅτι τὰς ἡγεμονίας, ἐξ-
αιετίζουσι τὴν δουλείαν, μᾶλλον δὲ ὅλως τὴν Πολιτείαν ἀνα-
ρῶσι καταπλῆναι καὶ περὶ καὶ πάντων ἀκρεῖν ποιῶντες.
Ὡς περὶ γὰρ οἱ χωρὶς ἰατρῶν μήτε δικηγόρων μήτε λυαῶν συν-
εθισμένοι, καὶ ὅσων ἡ φύσις δίδωσι, χρεῖται ὅτι ὑγίαινον
ἔπος οἱ παντὶ δόγματι καὶ συνεδρίῳ καὶ χάριτι καὶ διακρίσει
προσάγοντες ἡγεμονικῶς κρίσιν, ἀναγκάζουσι ἑαυτοὺς
μᾶλλον ἢ βούλοιντο ἀποδοῦναι τὰς ἡγεμονίας. Αἷτια δὲ
τὰτα μάλιστα πλεονεξία καὶ φιλονεικία τῇ προφάνει
καὶ γὰρ οἷς βλάβησι τὰς ἐλάττωνας ἐκβιάζοντο φεύγειν

cendum,

Nam si percontandum est, —

et aula alterius frequentanda, submittendumque sese principi familiaritati, patriæ causis hæc rectissime subeas, cætero-
qui amicitiae æquis et justis conditionibus parandæ sunt.

XIX. Interim qui patriam principibus obloquentem reddit, non debet ei opprimendæ focium se præbere, neque, ligato crure, subicere etiam cervicem: sicut nonnulli omnia et parva et magna ad principes dum deferunt, patriæ servitutem exprobrant, immo totam potius Rempublicam

abolent, pavidam eam et formidolosam, nulliusque rei compotem reddentes. Quo enim pacto qui sine medico neque coenare neque lavare sunt ad-
sueti, ne tantum quidem, quantum natura concessit, sanitatem fruantur: eodem, qui cuivis decreto, concilio, muneri, administrationi principis auctoritatem inducunt, cogunt principes magis quam ii vellent ipsorum dominos esse. In causa est præcipue procerum avaritia et contemnendi studium: nam aut in his quæ cum damno inferiorum agunt, operam dant ut civium iudicium sub-

ἢ πόλιν, ἢ τὰς ὅν διαφέρειν) πρὸς ἀλλήλους ἐκ ἀξιοῦντες ἐν ταῖς πολιταῖς ἔχειν ἑλαττον, ἐπάγονται τὰς κρείττονας· ἐκ τούτου δὲ καὶ βουλὴ καὶ δῆμος καὶ δικαστήρια καὶ ἀρχὴ πάντα ἢ ἐξουσίαν ἀπόλλυσι. Δεῖ δὲ τὰς μὴ ἰδιόχεις ἰσότητι, τὰς δὲ διωατὺς ἀνηυπείξει τραυνοῖα, κατέχιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ ἀφαιλεῖν τὰ πλεονήματα, πολιταῖς πᾶσι ποῦδμον αὐτοῖς, ὥσπερ νοσημάτων ἀπορήτων, ἰατρείαν, αὐτὸν τε μᾶλλον ἡτισταθμῶν βελόμενον ἐν τοῖς πολιταῖς ἢ ναῶν ἔσθρι καὶ καταλύσει τὸ οἶκοι δικασίαν, τῶν τε ἄλλων ἐλάττω δόμενον καὶ διδάσκοντα ἢ φιλοκαίαν ὅσον ὅτι κακόν. Νῦν δὲ ὅπως μὴ πολίταις καὶ φυλέταις οἶκοι καὶ γένοιτο καὶ συνάρχουσιν ἀνηυπείξωσι μὲν πῆνι καὶ χάριτος, ὅτι ῥητόρων γύρας καὶ τραυματικῶν χεῖρας ἐκφέρουσι σὺν πολλῇ βλάβῃ καὶ ἀρχῇ ταῖς ἀφροαῖς. Οἱ μὲν γὰρ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων ὅσα μὴ δύνανται παντάπασιν ἀνελεῖν, ἔξω τρέπουσιν εἰς τὴν ὅτι φάνειαν τῷ σώματος· ὁ δὲ πολιτικὸς ἀνὴρ μὴ δύνῃαι τὴν

terfugiant, aut de quibus inter se altercantur, dum non ferunt se inter cives posteriores ferre, ea ut consequantur, potentiores introducunt: inde fit, ut, et senatus, et populus, et judicia, et magistratus omnis auctoritatem suam amittat. Est autem civilis viri, plebeios æqualitate, potentes mutuis obsequiis demulcere, et negotia intra Reipublicæ fines hac ratione contenta transigere, iisque civilem quandam, tanquam morbis arcanis, medicinam facere: ut et ipse potius inter cives cadere causâ dig-

netur, quam cum contumelia et corruptela patriæ legum victoriam consequi: reliquosque singulos ad idem precibus cohortabitur, docendo quantum in pervicacia sit mali. Nunc vero, ne domi civibus ac tribulibus, vicinis, ac collegis cum honore et gratia mutuo concedant, magno cum damno ac dedecore lites suas ad rhetorum fores et in caufidicorum manus deferunt. Ac medici quidem morbos, quos plane abolere non possunt, foras in superficiem corporum avertunt: et civilis vir, si non

πάλιν ἀποράγματα παντελῶς διαφυλάττειν, οἱ αὐτῇ γε
 πωρεῶνται τὸ πλεονάζον αὐτῆς καὶ συστασάζον
 ἐπακρίπτων ἰσθῶν καὶ διακρίν, ὡς ἐν ἡμέτεροις τῶν
 ἰατρῶν καὶ φαρμάκων δόξαι. Ἡ μὲν γὰρ παλαιότερη
 ἔστι τῶν πολιτῶν τὴν ἀσφαλείαν ἐχούσῃ, καὶ φεύγουσα
 τὸ λανθάνειν τὴν κακίαν δόξης καὶ μακρόν, ὡς εἴρηται τῇ
 μὲντοι ἀφ' ἧς φερόμενα καὶ μὲν πολυκαρπὸς εἶναι

Ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρὸς ἐπέχεται, εἰ παρὰ πάσης
 Ἀνδράσι δυσμνήσει,

καὶ πράγματα δισκόλοις καὶ καρσὶς ἀντερείδουσι καὶ ἀφ-
 μάχονται. Δεῖ γὰρ οὐ ποιεῖν χειμῶνας αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ
 παρὰ τῶν ἐπιπρόσθεντων ὁδὸν κινεῖν πρὸς τὴν ἐπι-
 σφαλῶς, σφαλλομένη δὲ καὶ κινδυνώδης βοηθεῖν, ὥστε
 ἀγκυρεῖν ἡμεῖς ἀσφάλειαν ἔχοντες αὐτῶν τὴν παρόχθειαν ἐπὶ τοῖς
 μεγέθεισι, οἷα Περσέων ἐπὶ Νέρονος κατέλαβον πρᾶ-
 ματα, καὶ Ρωμῶν ἐναγχοῦς ἐπὶ Δομιτιανῶν, καὶ Θεσσαλῶν

potest efficere ut omnibus liti-
 bus careat civitas, at saltem
 in ipsa civitate conabatur id
 quod turbas dat ac dissidia
 excitat, occultatum sanare et
 componere, ut quam mini-
 mum externis medicis atque
 medicamentis habeat opus. Es-
 to enim viri civilis institutum
 tenax eorum quæ tuta sunt,
 fugiatque inanis gloriæ tu-
 multuatricem istam, de qua
 verba fecimus, ac furiosam cu-
 piditatem: interim illius affec-
 tionis insit elatio quædam ani-
 mi, et confidentia

*Intrepida, et qualis substat fiducia civem
 Pro patria—*

inimicis, ac rebus difficilibus,
 durisque tempestatibus reni-
 tens atque decertans. Non
 enim oportet ipsum causam
 præbere tempestatibus: sed
 incidentibus iis, non est Rei-
 publicæ navis deferenda: ne-
 que exagitare urbem pericu-
 lose ipsius est, sed qualitate ac
 periclitanti subvenire, ac tan-
 quam sacram anchoram jacere
 suam in agendo libertatem, ubi
 res in summum fuerint discri-
 men adductæ: in quales diffi-
 cultates incidit Pergamena ci-
 vitas sub Nerone, et nuper
 Rhodii sub Domitiano, atque
 antea temporis Thessali sub

κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Σεβαστῷ, Πετραῖον ζῶντα κατακύν-
σας.

www.libtool.com.cn

"Βαδ' αὖτε ἂν βρίζοντα ἴδωσ,

οἷσι καταπλάσσονται ἢ ἀληθῶς πωλοπαῖν, οἷσι ἀπώ-
μυον ἐπείγουσ, αὐτὸν δὲ ἢ δεικῶν ἔξω τήμενον, ἄλλὰ καὶ
προβόωντα, καὶ πλῶντα, καὶ λέγοντα φρεσὶν, ὃ μόνον,

"Ἐπισμὴ οἱ κτείναντες, ἀπότρεσι λουγῶν, "Απώλλοι

Ἄλλὰ καὶ τῆς ἀμαρτίας μὴ μεταδοχὴ τοῖς πολλοῖς, τὸς
καὶ κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδεχόμενον. Καὶ γὰρ καλὸν τῷ-
το, καὶ πρὸς τῷ καλῷ πολλάκις ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρετὴ καὶ
φρόνημα θαυμάσιον ἡμαύρωσε τιμὴ πρὸς πάντας ὀργυλῶ,
καὶ διεσκέδατο τὸ φοβερὸν καὶ πικρὸν τῆς ἀπειλῆς· οἷα
καὶ πρὸς Βούλιν ἔοικε καὶ Σπέρχην τὸς Σπαρτιάτας
παρεῖν ὁ Πέρσης· καὶ πρὸς Σθένωνα Πομπήϊος ἔπαθεν,
ὅτε Μαιερτίνος μέλλοντος αὐτῷ κολάζεν ἀφ' οὗ τιμὴ

E. 5. Σπέρχην.] B. Σπέρχην. Herodot. Σπέρχην.

E. 6. Σθένωνα.] In Vita Pompeii, p. 623. F. scribitur Σθένος. T. II. p. 203. C. Σθένος.

Augusto, cum Petraeum vi-
vum cremassent.

Non hic dormientem videas,

nec formidantem vere civilem
virum, neque incusantem al-
lios, dum ipse periculis sese
eximat: sed et legationes ob-
euntem, et navigantem, pri-
mumque omnium dicentem,
non hoc tantum,

Averte exitium Titan: namque ad-
sumus ultro

Interfectores:

sed etiam si culpæ multitudi-
nis particeps non sit, tamen

pro ea subeuntem pericula.
Est enim hoc honestum: ac-
ceditque ad honestatem, quod
sæpenumero unius viri virtus
atque magnanimitas admira-
tioni habita iram, quæ con-
cepta fuerat in universos, de-
mitigavit, comminationisque
terrorem et acerbiterat diffi-
pavit. Id videtur Persarum
regi usu venisse, Buli et Sper-
chi Spartanis oblati ei: et
Pompeio cum in Sthenonem
incidisset. Cum enim Ma-
mertinos ob defectionem affi-

ἀπόσασιν, Οὐκ, ἔφη, δίκαια πρᾶξεν αὐτὸν, ὁ Σθένης, εἰ
 πολλὰς ἀναγὰς ἀπολὺν δὲ ἕνα τὸν ἄνθρωπον ὁ γὰρ ἀπο-
 στήσας ἢ πόλιν, αὐτὸς ἔστι) τὴν μὲν φίλους πείσας, τὴν
 δὲ ἐχθρὸς βιασάμενος· οὕτω ταῦτα δίδωκε τὸν Πομ-
 πηϊόν, ὥστε καὶ τὴν πόλιν ἀφῆκε, καὶ πρὸς Σθένει χρη-
 σασθαι φιλιανδρόπως. Ὁ δὲ Σύλλα ξένος ὁμοίᾳ μὲν
 ἀρετῇ πρὸς οὐχ ὅμοιον δὲ χρησάμενος, ἐν γενεῇ ἐπι-
 λυτήσας· ἐπεὶ γὰρ ἐλὼν Περσέμενον ὁ Σύλλας ἐμελλε
 τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀποσφάττειν, ἕνα δὲ ὁσέων ἦν
 ἀφ' ἧς τὴν ξέναν, εἰπὼν, “Ὡς οὐ βούλεται σωτηρίας
 “ χάριν εἶδέναι πρὸς φονὴν τῆς πατρίδος,” ἀνέμιξεν αὐτὸν
 καὶ συγκαταβῆκε τοῖς πολίταις. Τοιοῦτος μὲν αὖτε κα-
 ρὸς ἀπαύχασθαι καὶ τὰ βελτίονα προσδοκᾷ.

κ'. Ἰερὸν δὲ χρῆμα καὶ μέγα πᾶσαν ἀρχὴν οὔσαν
 καὶ ἄρχοντα διὗ μάλιστα τιμᾷν. Τιμὴ δὲ ἀρχῆς ὁμο-

A. 2. ἐκείνῳ] Sic P. Xyl. Salmat. Vulgo, ἐκείνῳ.

cere supplicio Pompeius statu-
 isset, *Injuste*, aiebat Stheno,
agis, qui ob unum fontem mul-
tos innoxios decrevisti perdere:
ego enim civitati auctor defec-
tionis fui, amicis persuadendo,
inimicis cogendo ad eam facien-
dam adaptis: qua oratione ita
 fuit affectus Pompeius, ut et
 civitati veniam largiretur, et
 Sthenonem tractaret huma-
 niter. At Syllæ hospes, eadem
 virtute apud diffimilem usus
 virum, nobili letho extremum
 diem vitæ confecit. Cum e-
 nim, Prænestæ capta, statu-

isset oppidanos omnes Sylla
 interficere, at soli isti ob hos-
 pitii usum parcere, tantum fa-
 tus, *Nolle se patriæ suæ inter-*
fectori salutis datæ gratiam
agere, permiscuit se populari-
 bus, atque una cum illis est
 trucidatus. Atque huiusmodi
 quidem tempora abominari
 par est, et meliora sperare.

XX. Proinde summopere
 in honore habere oportet om-
 nem cum magistratum, tum
 qui eum gerit, rem quippe sa-
 crofanctam et excellentem.
 Honor autem is est ut cum

φροσύνη καὶ φιλία πρὸς συνάρχοντας πολλῶν μᾶλλον
 ἢ τέφρασι καὶ χλαμύσι περιόρουσιν. Οἱ δὲ συστρατεύ-
 B σασθαι καὶ συνεφεύευσαι φιλίας ἀρχὴν τιθέντες, τὸ δὲ
 συστρατηγεῖν καὶ συνάρχειν ἔχθρας αἴτιον λαμβάνοντες,
 ἐν τῇδε τριῶν κακῶν οὐ διεκπεφύγασιν· ἢ γὰρ ἴσως
 ἠγέμενοι τὰς συνάρχοντας αὐτοὶ εἰσάξουσιν, ἢ κρείττονας
 φθονοῦσιν, ἢ ταπεινότερους καταφρονήσιν. Δεῖ δὲ καὶ θε-
 ραπεύειν τὸν κρείττονα, καὶ κοσμεῖν τὸν ἥττονα, καὶ τιμᾶν
 τὸν ὅμοιον, ἀσπάζεσθαι δὲ καὶ φιλεῖν ἅπαντας, ὥς οὐ διὰ
 τραπεζῆς ἢ κώωνος ὥσδε ἐφ' ἐτίας, ἀλλὰ κοινῇ καὶ δη-
 μοσίᾳ ψήφῳ φίλους γεγονότας, καὶ τρέποντινὰ πατρώαν
 τ' ἀπὸ τῆς πατριδὸς εὐνοίαν ἔχοντας. Ὁ γυνὴ Σικυπτιαν
 C ἦκουσιν ἐν Ῥώμῃ κακῶς, ὅτι φίλους ἐστῶν ἐπὶ τῇ καθ-
 ιερώσει τοῦ Ἡρακλείου, τὸ συνάρχοντά Μόμμιον οὐ παρ-
 ἔλαβε· καὶ γὰρ εἰ τᾶλλα μὴ φίλους οἰόμενον ἑαυτὸς, ἐν

B. S. 221] Sic Ald. Baf. Xyl. A. B. P. Vulgo, αἰδῶν.

collegis consensio atque ami-
 citia colatur, longe magis con-
 gruens quam ulla et vestis
 purpura oras prætexta. Qui
 vero pro amicitiae initio ha-
 bent una militiae esse, una
 pubescere, iidemque una ma-
 gistratus gerere pro exordio
 inimicitiarum deputant, unum
 ex his tribus malis non evita-
 verunt: aut enim collegas
 pro æqualibus habentes, ipsis
 obturbant: aut potiores iis
 partes sua opinione tribuentes
 invident: aut ut humiliores
 contemnunt. Atqui convenit,

et præstantiores colere, et in-
 feriores ornare, et æquales in
 honore habere, universos au-
 tem amplecti atque amare: ut
 quos non mensa, aut poculum,
 vel convivium amicos concil-
 iarit, sed Respublica, quodam-
 modo hæreditaria ob patriæ
 communitatem benevolentia
 junctos. Propterea male au-
 divit Romæ Scipio, quod in
 dedicatione Herculei fani con-
 vivium amicis præbens, Mum-
 mium collegam ei non adhi-
 buisset: ut enim aliis in rebus
 amicitiam non colerent, in hoc

ταῖς γε ταῦτοις ἡξιῶμι τιμᾶν καὶ φιλοφρονέσθαι ἀφ' ἑνὸς ἀρχαίου. Ὅταν τοῖνυν ἀνδρὶ τᾶλλα θυμωσὶν κατὰ Σκηπίωνι μικρὸν ὅστις φιλενδρόπειμα ἀφελειφθὲν ὑπεροφίας ἰσχυρῶς δόξαι, ἥπερ κολάσῃ αἰ τις ἀξίωμα συνάρχοντος, ἢ πρῶτον ἐχούσαις φιλοτιμίαις ἐπιπράξαι, ἢ πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἅμα καὶ ἀειάγων ὡς αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν, ἐκείνῳ δὲ ἀφαρμύδμων, ὅπως αἰς αὐτὸν καὶ μέτερος; Μέντημι γόνι ἐμαυτὸν ἐπὶ πρεσβυτηνῇ μεθ' ἑτέρου κηρυχθέντα πρὸς ἀντίπατον, ἀπολειφθέντος δὲ πως ἐκείνῳ, μόνον ὀνυχόντα καὶ διαπρεξάμενον ὡς οὗν ἑμῶν ἐπαναλθὼν ἀποπρεσβεύειν, ἀναστὰς ὁ πατήρ καὶ ἰδὼν ἐκέλευσε μὴ λέγειν, Ὀρχόμεν, ἀλλ', Ὀρχόμεθα· μὴδὲ, Εἴπον, ἀλλ' Εἵπομεν, καὶ τᾶλλα συνεπαπρόμενον ἔπειτα καὶ κοινόμενον ἀπαγγέλλειν. Οὐ γὰρ μόνον ὅπως αἰς τὸ ταῦτον καὶ φιλενδρόπειον ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ λυπεῖν τὸν φθόνον ἀφαρῆ τῆς δόξης. Ὅθεν οἱ με-

E. 1. τὸ λυπεῖν τὸν φθόνον] Forte, τὸν λυπεῖν φθόνον.

tamen genere collegæ ob magistratum erat honor habendus. Quando igitur Scipionem, virum alioqui admirabilem, tam exiguae comitatus neglectio aliorum despicientiae suspectum reddidit: is qui de dignitate collegæ detrāhat, aut splendidis actionibus malitiose officiat, aut prae fastu omnia sibi uni arroget adempta socio, æquus haberi et moderatus numnam poterit? Memini me, cum juvenis adhuc ad proconsulem essem legatus cum

collegæ missus, hoc nescio quæ de causa in itinere subsistente, solum rem confectisse: cum autem reversus rationem obire legationis essem redditurus, sororū mihi pater adstans monuit, ne dicerem, *Profectus sum*, sed *Profecti sumus*, et *Diximus*, non *Dixi*, eodemque modo reliqua omnia cum socio inter referendum communicarem. Hoc enim non modo benignum humanumque, sed et invidiæ tutam gloriam præstat. Quamobrem etiam

γαίαι καὶ δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασιν συνε-
 πηγάμεν· ὡς Τιμόλεων, ὁ πᾶς ἐν Σικελίᾳ καταλί-
 σαις τυραννίδας, Αὐτοματίας ἱερὸν ἰδρύσατο καὶ Πύθον
 ἐπὶ τῷ Κότῳ Σποκταῖναι θεμαζόμενος καὶ τιμώμενος
 ὑπὸ τῷ Ἀθηνάμον, “Ὁ θεός,” ἔφη, “ταῦτα ἔπραξε
 “πῶ χρεα παρ’ ἐμὲ χρησάμενος.” Θεόπομπος δὲ ὁ
 βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίας, πρὸς τὸν ἐπώνοντα, Σώ-
 ζεσθαι τῷ Σπάρτῳ ἀφ’ ὧν τὰς βασιλεῖς ἀρχαίους ὄντας
 “Μᾶλλον,” ἔφη, “ἀφ’ ὧν τὰς πολλὰς πειθαρχαίους
 “ὄντας.”

καὶ. Γίνεσθαι μὲν οὖν δι’ Ἀλλήλων ἀμφοτέρω ταῦτα.
 Λέγουσι δὲ οἱ πλεῖστοι καὶ νομίζουσι πολιτικῆς παιδείας ἔρ-
 ρον (εἶ) ὁ χαλῶς ἀρχομένης ὡφθαλμῶν καὶ ὃ πλεόν ὄντι
 τῷ ἀρχόντος ἐν αἰσῇ πόλει τὸ ἀρχόμενον καὶ χερόν
 ἔχοντος ἀρχεὶ βραχυῶς, ἀρχεται δὲ τὸν ἅπαντα χερόν
 ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενος. “Ὡστε κάλλιστον εἶναι μά-
 θημα καὶ χρησιμώτατον, τὸ πειθαρχεῖν τοῖς ἡγεμόνοις,
 καὶ ὑποδύεσθαι δυνάμει καὶ δόξῃ τυγχάνουσιν ὄντες.

magni viri rebus præclare ges-
 tis Genium et Fortunam se-
 cum, ut auctores inscribunt:
 sicut Timoleon, excisis in Si-
 cilia tyrannidibus, Casui fa-
 num dedicavit: et Python,
 cum Athenienses cum ob Co-
 tys necem admirarentur, at-
 que venerarentur, Deum, dix-
 it, hæc egisse, sua autem manu
 usum. Ceterum Theopompus
 Lacedæmoniorum rex dicenti
 Spartam servari regum impe-
 randi peritia, respondit, magis
 ideo hoc fieri, quod cives im-
 perio essent obsequentes.

VOL. IV.

XXI. Atque horum qui-
 dem duorum alterum ab altero
 proficiscitur. Plerique tamen
 dicunt et sentiunt, civilis in-
 stitutionis opus esse, efficere
 ut cives bene pareant; plures
 enim in unaquavis civitate
 sunt, qui regantur, quam qui
 regant: et præest quisvis exi-
 guum temporis, totam ætatem
 in reipublicæ forma populari
 regitur degens. Itaque pul-
 cherrima est et utilissima dis-
 ciplina, parere magistratibus,
 etiam si minus instructi a po-
 tentia et gloria sint. Absur-

T

Ἄποπον γὰρ ὅτι τὸν μὲν ἐν τραγῳδίᾳ τραγωδῶντι Θεόδωρον ἢ Πόλον ὄντα μαθητῶ τῶ τὰ τρία λέγοντι πολλάκις ἔπειθαι καὶ τραγωδεύεσθαι ταπεινῶς, ἀντικείμενος ἔχει τὸ ἀφάρδεια καὶ ὁ σκῆπτρον οὐδὲ πρᾶξαι σιγῇ ἀληθινῶς καὶ Πολιτείᾳ τὸν πλῆσιον καὶ ἐνδοξον ὀλιγαρχεῖν καὶ χαλᾶ φρονεῖν ἀρχόντος ἰδιώτη καὶ πένητος, ἐνδριζοῦντα καὶ χαλαροῦντα τῶ περὶ αὐτὸν ἀξιώματι τὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ μὴ μᾶλλον αὐξοῦντα καὶ τραστίνεῖντα ἢ ἀπ' αὐτοῦ δεῖξαι καὶ δύναμιν τῇ ἀρχῇ· χαλὰ περ οὐ Σπάρτῃ τοῖς Ἐφόροις οἱ τε βασιλεῖς ὑπεξαίταντο, καὶ τ' ἄλλαν ὁ κληθεὶς ἐβάρυνεν ὑποκινεῖν, ἀλλὰ δέ μω καὶ σωδὴ δι' ἀγροῦς ἵοντες, ἐπεδείκνυντο τιμὴν εὐπειθεῖαι τοῖς πολίταις, ἀγαλλόμενοι τῶ τιμᾷ τῆς ἀρχοῦσας· οὐχ ὅσπερ ἐνίοι τῶν ἀπειροχέλων καὶ σολοίκων, οἷον ἐκ τῆς εἰσότητος καλλωπιζόμενοι περιστάς, βαρυδύταις οὐδὲ ἀγῶσι τραπυλακίβοις, καὶ χορηγὸς οὐ Διονυσίοις λαιδοῦσι, καὶ τρα-

F. 10. τρία λέγοντι] Legendum τρία λέγοντι, cum Xyl.

dum enim sit principem in tragœdia actorem Theodorum vel Polum sæpenumero mercede conducto histrii tertio obsequi, et humiliter cum eo colloqui, nimirum diadema et sceptrum gerenti: in rebus autem seriis ac publicis divitem ac gloria insignem parvi facere plebeium aliquem et pauperem qui cum magistratu sit, cum hac ratione dives suo splendore dignitatem urbis contumelia afficiat atque deprimat: ubi potius magistratum exornare suæ

gloriæ ac potentiæ accommodatione debeat: quomodo Spartæ reges Ephoris de via decedebant, et reliquorum ut quisque vocatus erat, non lento gradu, sed cursim per forum se proripiens, obedientiam suam civibus ostentabant, exultantes ob habitum magistratibus honorem. Non ita honestatis rudes atque barbari quidam, veluti comiti suæ potentiæ abundantia, in certaminibus arbitros ac præmiis collatores circumscribunt, choragis in Liberalibus convi-

τηγῶν καὶ γυμνασιάρχων καταγελαῶσιν, οὐκ εἰδότες ἑδὲ
μαθάνοντες ὅτι τῷ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ὅτιν
εἰδωότερον. Ἄνδρὶ γὰρ εἰ πόλει δυναμδῶ μέγα, μεί-
ζονα φέρεי κόσμον ἄρχων δορυφορέυμνος ἢ πᾶ ἀντὶ καὶ
περὶ πεμπόμενος, ἢ δορυφορῶν καὶ περὶ πέμπων μᾶλλον δὲ
τῷ το μὴ ἀνδῶν καὶ φθόνον, ἐκείνο δὲ τιμὴ ἀληθινὴ φέ-
ρει καὶ τὸ ἀπ' εὐνοίας δόξαν· ὁφθαλμοὶ δὲ ὅτι ἴσους ποτε καὶ
c περὶ τρεῖς ἀσπασάμνος, καὶ λαβὼν εἰ περὶ πᾶτω μέσον
ὅσδιν ἀφαιρέμνος ἑαυτῷ, τῇ πόλει κόσμον περὶ τίθησι.

κβ'. Δημοταὸν δὲ καὶ βλασφημίαι ἐπὶ γκῆν καὶ ὀρ-
γὴν ἄρχοντος, ἢ τὸ τῷ Διομήδους ἢ περὶ πόντα,

Τούτῃ μὲν γὰρ κῶδος αἰμ' ἵψεται,

ἢ τὸ τῷ Δημοσθένες, ὅτι “ Νῦν οὐκ ἐπὶ Δημοσθένους
“ μόνον, ἀλλὰ καὶ Θεομοθέτης ἢ χορηγὸς ἢ τετραμφορός.”
Ἀναθετεῖν οὖν τὸ ἄμυνα εἰς τὸν χερόν· ἢ γὰρ ἐπέξιμν

B. 9. φίει 5] 5 forte rectius abūt ut abest in E. et P.

ciantur, prætore ac gymnasia-
fiorum præfides derident: ne-
que scientes neque discentes
honorare esse interdum quam
honorari gloriosius. Viro e-
nim in Republica largiter po-
tenti plus ornamenti affert sti-
patus ab eo magistratus ac
comitatus, quam stipans et de-
ducens: immo hoc invidiam
et molestiam, illud veram pa-
rat a benevolentia profectam
gloriam: cumque fores ejus
visere aliquando, salutatum-
que prior venire cernitur, me-
diumque ei inter deambulan-

dum cedere locum, nihil sibi
ipsi demens, civitati ornamen-
tum confert.

XXII. Populare est etiam
interdum convitium et iram
magistratus ferre, vel Dio-
medis illud subjicientem,

Scilicet ejus in hac re gloria vertitur:
aut illud Demosthenis, Non
ipsum nunc esse Demosthenem
duntaxat, sed et legumlatorem
et choragum, et coronam ges-
tare. Defensionem autem tem-
pori commendabimus: ita au-
tem persequemur injuriam no-
bis factam, ubi ejus auctor

ἀπαλλαγέντι τῆς ἀρχῆς, ἢ κερδαίνοντι ἐν τῷ περιμένειν,
τὸ παύσασθαι τῆς ὀργῆς.

κγ'. Σπυδῇ μάλιστα καὶ προσιῶντα εἰς τὰ κοινὰ καὶ
φρονήσει πρὸς ἅπαντας ἀρχὴν αἰεὶ ἀγαθὴν καὶ ἀν
μὲν ὅσοι χαρίεντες, αὐτὸν ὑψηλὸν καὶ ἀδύνατον καὶ φερόμενον
καὶ δίδοντα χρῆσθαι τοῖς βαθυλευμένοις ὀρθῶς, καὶ τὸ
κοινὸν εὐδαιμονεῖν ὠφελοῦνται· εἰ δὲ οἷα τις ἐκείνοις ὅλ
νος ἢ μάλιστα ἢ κακοήθεια πρὸς τὴν πόλιν, ἔπειτα καὶ
παρεῖναι καὶ λέγειν αὐτὸν εἰς τὰς πόλεις, καὶ μὴ ὡς
λεῖν, μηδὲ ὑφείκει τῇ κοινῇ, ὡς οὐ προσιῶντος ἀρχοντος
ἐτέρου πολυπραγμονεῖν καὶ ὡς ἀδικοῦν. Ὁ γὰρ νόμος αἰ
τῶν τὰ δίκαια πρὸς ὅλην καὶ γινώσκοντι τὰ συμφέροντα,
τὴν πόλιν τάξιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ δίδωσιν. “Ὅτι δὲ
“ τις,” φησὶν, “ἐν τῷ στρατεύματι Ξενοφῶν, ἔπειτα στρα
“ τηρὸς, ἔπειτα λοχαγός” ἀλλὰ τῶν φρονεῖν τὰ δέοντα καὶ
πολλῶν αὐτὸν εἰς τὸ ἀρχεῖν κατὰ φύσιν, δέσποσι τὰς

magistratu abierit, aut id lucri
habebimus, quod expectando
iram dimisimus.

XXIII. Omni quidem stu
dio ac providentia in curandis
Reipublicæ commodis certan
dum est viro civili cum quo
vis magistratu, et, si quidem
homo aptus est qui cum gerit,
monere eum debet, et probe
consultata recte perficiendi oc
casiones suppeditare, et in Rei
publicæ gloria et utilitate au
genda adjuvare: ubi vero ma
gistratum a re gerenda vel
ignavia, vel cunctatio, vel ma
litia abstinet, ipse ad populum

debet eo de negotio referre,
neque Rempublicam eo no
mine negligere aut destituere,
quod alio Reipublicæ præ
fecto ipsum non conveniat cu
riosum esse et in alienam se in
gerere administrationem. Lex
enim semper ei qui iusta facit,
et utilia cognoscit, primum in
Republica locum tribuit. E
rat, inquit, *Xenophon, quidam
in exercitu, neque imperator,
neque cohortis alicujus dux*:
sed qui quæ opus erat intelli
gendo audendoque seipsum re
liquis ducem creasset, itaque
Græcos servaret. Atque in

Ἑλλήνας. Καὶ τῷ Φιλοποίμηνος ἔργων ὀπιφανέστατον
 ὄντι, τὸ Ἄγριος Μεσσηνίω καταλαβόντος, οὗ ἐξελόντος
 δὲ τῷ στρατηγῷ τῷ Ἀχαιῶν βοηθεῖν, ἀλλ' ἀποδουλίων-
 τος, αὐτὸν ὁρμήσαντα μὴ τῷ προσηγορεύοντι ἀνευ δόγ-
 ματος, ἐξελεῖσθαι τὴν πόλιν. Οὐ μὲν ἂν μικρὰ δὲ καὶ
 τὰ τυγχάνει χηνοτομεῖν· ἀλλ' ὅπῃ τοῖς ἀναγκάσις, ὡς ὁ
 Φιλοποίμηνος ἢ τοῖς χαλοῖς, ὡς Ἐπαμεινώνδας, ὅπῃ βα-
 λὼν τέτταρας μῆνας τῇ Βοιωταρχίᾳ πῶθ' ὅσον νόμον, ἐν
 οἷς εἰς τὴν Λακωνικὴν ἐνέβαλε καὶ τὰ πρὸς Μεσσηνίᾳ
 ἐπεσχεῖν ὅπως καὶ ἀπαντὰς τις ὅπῃ τέττω κατηγορία καὶ
 μέμψις, ἀπολογία τῆς κατηγορίας τὴν ἀνάγκην ἔχα-
 μιν, ἢ πρὸς μὴν τῷ κινδύνῳ, τὸ μέγιστος τὸ πρὸς ἔξω
 καὶ τὸ κάλλος.

καὶ. Ἰάσωνος τῷ Θεσσαλῶν μακάρχει γνώμην ἀπο-
 κτημονεύουσιν, ἐφ' οἷς ἐβιάζετο καὶ παρηνόχλει πᾶς αἰ-
 318 λεργιδίην, “Ὡς ἀναγκάσιον ἀδικεῖν τὰ μικρὰ τῶν βα-

E. 6. Ἄγριος;] Ναβίος, Mez.

ter facinora Philopœmenis il-
 lustrissimum est illud, quod
 cum Nabis Messenam occu-
 passet, et Achæorum prætor
 subvenire nollet præ formi-
 dine, ipse sine decreto adscito
 promptissimo quoque erupit,
 urbemque eam liberavit. Ne-
 que tamen novæ res levibus
 aut qualibuscunque de causis
 tentandæ sunt: sed vel neces-
 sitate urgente, ut Philopœmen
 fecit: vel præclaræ rei gratia,
 ut Epaminondas, qui prore-
 gata sibi contra legem Boeot-

archia in quatuor menses, eo
 tempore in Laconicam irru-
 pit, et Messenam condidit.
 Ita fiet ut si propterea accu-
 setur et culpatur, necessitatis
 præscriptione crimen amoliri,
 aut consolationem periculi ha-
 bere possit magnitudinem ac
 pulchritudinem facti.

XXIV. Memoratur Jaso-
 nis Thessalorum tyranni dic-
 tum hoc, ab eo cum multis
 vim faceret, importunoque
 molestus esset, pronunciatum,
Necesse esse ut in minutis rebus

“λοιδύνας τὰ μεγάλα διασπορευγῆν.” Τῷτον μὲν αὖ
 αἰ πρὸς εὐθὺς καταμάθον τὸν λόγον ὡς ἐπὶ δυναστευτικός.
 Ἐκείνο δὲ πολιτικώτερον ὡδὲ γέλμα, τὸ τὰ μακρὰ τῶν
 πολλοῖς προΐσθαι χαρίζεσθαι, ἐπὶ τῷ τοῖς μείζοντι
 εἰς τὰς καλῶν ἑξαμαρτάνοντα. Ὁ γὰρ πρὸς πάντα
 λίαν ἀκρίβους καὶ σφοδρὸς, οὐδὲν ὑποχωρῶν οὐδὲ ὑπέ-
 κειν, ἀλλὰ τσαχὺς αἰεὶ καὶ ἀπαραίτητος, ἀντιπυλωναῖν τὴν
 δῆμον αὐτῷ καὶ προσδυσκολαίνειν ἐχέει,

Μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλη κύματος ἀλγῶν

τὰ μὲν αὐτὸν εἰς δίδοντα καὶ συμπάζοντα κεχαρισμένος, ὡς
 οἷον ἐν θυσίαις καὶ ἀγῶσι καὶ θεάτεσι· τὰ δὲ ὥσπερ ἐν αἰ-
 χίᾳ νέον ἁμαρτήματα προσποιώμενον παρῶν καὶ παρ-
 αχέειν, ὅπως ἢ ἔνθεν καὶ παρρησιάζεσθαι δύναμις, ὥσπερ
 φαρμάκῳ, μὴ κατακαχρημένη μηδὲ ἑώλος, ἀλλ’ ἀκμήν
 ἔχουσα καὶ πίνειν, ἐν τοῖς μείζοντι μᾶλλον κατὰ πῆκται καὶ

*injuste agant, qui in magnis
 justitiam velint servare. Quam
 quidem vocem nemo non sta-
 tim agnoscat ejus esse, qui sibi
 potestatem omnem usurpet. Ad rem civilem magis con-
 gruit hæc præceptio, ut quæ
 levia sunt, iis omittendis vul-
 go gratificare: in momenti
 alicujus rebus eidem te oppo-
 nas, neque patiari eos delin-
 quere. Qui enim omnibus in
 rebus nimis est accuratus et
 vehemens, nihilque concedit
 aut dissimulat, is dum se ubi-
 que asperum et implacabilem
 gerit, multitudinem ad certa-
 men mutæ contentionis ac
 morositatis aduēfacit. Itaque*

*interdum debet, ut est apud
 poetam, aliquantulum remitte-
 re clavum ob magnam fluctus
 vim: aliquando ipse veniam
 dans, ac ludendi se socium
 captandæ gratiæ causa præ-
 bens, ut in sacrificiis, certa-
 minibus, et spectaculis: non-
 nunquam veluti in familiis fit
 in puerorum peccatis, simu-
 lans se non observare quæ de-
 linquantur, ac furda aure præ-
 termittens, ut facultas casti-
 gandi et libera oratione incre-
 pandi, tanquam medicamen-
 tum, non usu jam debilitata
 et inefficax, sed viribus suis
 prædita atque auctoritate in
 majoribus negotiis magis per-*

δάκη τὸς πολλὰς. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἀκύνει τὴν
ἀδελφίῳ ἐγκαίῃ πινὰ τῶν καλῶν καὶ νέων, οὐκ ἡγα-
νάκτησεν, εἰπὼν, “Ὅτι κακείνη π δοτέον σπόλαυσαι ἢ
c “ βασιλείας” οὐκ ὀρθῶς τὰ τοιαῦτα συγχωρῶν, οὐδὲ
ἀξίως ἑαυτῷ· δεῖ γάρ τῃ ἀρχῇ τὴν χετάλυσιν καὶ ἕβριν,
σπόλαυσιν μὴ νομίζεν. Δήμῳ δὲ ἕβριν μὲν οὐδεμίαν εἰς
πολλὰς, οὐδὲ δήμευσιν ἀλλοτρίων, οὐδὲ κοινῶν ἀφαιρέ-
μῳ ὁ πολιτικός ἐφήσθαι κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ πείθεσθαι
καὶ διδάσκων καὶ δεδιτόμοδος ἀφαιμάχεται ταῖς τοιαύ-
ταις ὀπτιμύμας, οἷας οἱ περὶ Κλέωνα βόσκοντες καὶ αὐξ-
οντες, πολλὸν, ὥς φησιν ὁ Πλάτων, κηφίῳ τῇ πόλει
κεκεντραμμένον ἐντοπίσταν. Ἐὰν δὲ ἐορτίῳ πάτριον οἱ
πολλοὶ καὶ θεοῦ τιμὴν πρέφασιν λαβόντες ὀρήσῃσι πρὸς
τινα ἴσας, ἢ νέμῃσι ἐλαφράν, ἢ χάριν τινὰ φιλόφρονον
ἢ φιλοτιμίαν, ἔτι πρὸς τὰ τοιαῦτα ἢ τῆς ἐλπίδος
d ἅμα καὶ τῆς εὐπορίας σπόλαυσι αὐταῖς. Καὶ γὰρ τοῖς

cellat atque mordeat multitudinem. Etenim Alexander cum esset certior factus sororem suam cum formoso quodam juvene rem habuisse, non est indignatus, sed *dandum hoc sorori esse*, dixit, *ut regni aliquem et ipsa fructum perciperet*: non recte ille, neque sibi convenienter talia permittens: neque enim petulantiam et imperii subversionem pro fructu ejus duci par est. At civilis vir contumeliam in cives nullam suis, neque publicationem alienorum, aut distributionem publicorum bonorum, quantum omnino præstare po-

test, concedere debet: sed humani modi rerum affectationes, suadendo, docendo, perterrendo debellare, quas Cleon nutriens atque augens, multos, ut ait Plato, aculeatos fucos in Rempublicam introduxit. Si vero festivitatem aliquam a majoribus institutam populus, aut Dei venerationem pro occasione arripiens ad spectaculum aut divisionem pecuniæ modicam animo feratur, aliamve appetat aliquam rem quam largiri sit humanitatis: hic iis liceat et liberalitate et copia perfrui. Nam in Periclis et Demetrii

Περικλῆς πολιτεύμασι, καὶ τοῖς Δημοκρίῳ, πάλιν τοῦ-
 αὐτὰ ἐνεστὶ καὶ Κίμωνι ἐκδόμῃσι πλὴν ἀγροῦν πλατάνων
 φυτεύας καὶ περὶ πόλιν· Κάτων δὲ τὸν δῆμον ὑπὸ Καί-
 σαρῳς ὄραν ἐν τοῖς περὶ Κατιλίναν ἀγροπολεμίοις
 καὶ πρὸς μεταβολὴν τῆς Πολιτείας· ὅπως αὖτε ἔστι
 τα, συνέπεισε πλὴν βουλὴν ψήφισαθαι περὶ τῶν πεί-
 νων, καὶ τὸτο δοῦν ἔσθῃσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατέπαυσεν πλὴν
 ἀπανάστασιν. Ὡς γὰρ ἰατρός ἀφελὼν πολλὴν τῇ διεφθό-
 ρῳ αἵματος, ολίγον ἀβλαβὲς τροφὴν προσέθηκεν,
 οὕτως ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ μέγα τι τῷ ἀνδρὶ ἢ βλαβε-
 ρῶν παρελόμενος, ἐλαφρᾷ πάλιν χερίτι καὶ φιλενθρῶπως
 τὸ δυσχελεῖον καὶ μεμψιμοιῶν παρηγόρησεν.

καί. Οὐ χεῖρον δὲ καὶ μετὰ γὰρ ἐπ' ἄλλα χρήσθαι τὸ
 ἀποδεδειγμένον, ὡς ἐποίησε Δημοκρίτης, ὅτε τοὺς περὶ πόλιν
 ἔστιν ὑπὸ ἑαυτῷ τὸ πᾶν ὥστε ὡρμηδῶν γὰρ ἐκπέμπειν
 τριήρεις βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις Ἀλεξάνδρῳ, καὶ χρῆ-

E. 7. ὡρμηδῶν] Revocavi ex Ald. Baf. Xyl. B. E. P. Vulgo, ὡρμηδῶν.

administrationibus Reipubli-
 cæ multa infunt talia: et Ci-
 mon exornavit forum platano-
 rum constitutione ac deambu-
 lationibus: Cato etiam in Ca-
 tilinaria actione populum vi-
 dens a Cæsare conturbatum,
 et civitatem in discrimen no-
 varum rerum adductam, fena-
 tui persuasit, ut in pauperes
 largitionem decerneret: eaque
 munificentia tumultum feda-
 vit, ac seditionem inhibuit.
 Sicut enim medicus multum
 corrupti sanguinis ubi sub-
 duxit, modicum iunoxii ali-

menti suggerit: sic vir civilis
 magna aliqua re, quæ ad de-
 decus aut damnum spectabat
 sublata, vicissim exiguo aliquo
 et accepto hominibus munere
 animos a reprehensionibus et
 quiritationibus avertit.

XXV. Expedit etiam id,
 cui populus studet, ad utilem
 aliquam rem traducere, sicut
 fecit Demades, quo tempore
 urbis reditus in sua habuit po-
 testate. Cum enim adjecissent
 animum Athenienses ad mit-
 tendum triremes, quæ auxi-
 lium his ferrent qui ab Alex-

ματα κελδοῦσθαι παρὰ χειρὶ ἐλϋόν, “ Ἐστὶν ὑμῖν,” ἔφη,
 “ χρήματα, παρεσβασάμεν δὲ εἰς τὰς χόας, ὥσθ’
 “ ἔκαστον ὑμῶν λαβεῖν ἡμιμναῖον, εἰ δὲ εἰς ταῦτα βέλεσθε
 “ μᾶλλον, αὐτοὶ καταχρῆσθε τοῖς ἰδίοις” καὶ τῷτον τὸν
 τεύπον, ὅπως μὴ σφραγίσκωσι τῆς ἀφαιρομένης ἀφαιρῶν τὸν
 ὑπόστολον, ἔλυσεν τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἔγκλημα τῷ
 δήμῳ. Πολλὰ γὰρ ἀπ’ εὐθείας οὐκ ἔστιν ἔξωσται τῷ
 ἀλυσσιπλῶν, ἀλλὰ δεῖ τινος ἀμωσγέντως καμπῆς καὶ περι-
 219 αγωγῆς ὥς καὶ Φωκίων ἐχρήτο, καλεούμενος εἰς Βοιωτίαν
 ἐμβαλεῖν πρὸς χερσὶν, ἐκέρυξε δὲ εὐδὺς ἀκολουθεῖν ἀφ’
 ἧς τὰς μέχρι ἐπὶν ἐξέκλοντα καὶ ἰσχυρὰ τῶν πρεσβυτέρων
 γνομμένη, “ Τί δεινόν;” ἔπεν, “ ἐγὼ γὰρ ὁ σφαττήρ,
 “ οὐδὲν κλοντα γεροντῶς ἔτη, μετ’ ὑμῶν ἔσομαι.” Τότε
 δὴ τῷ τρόπῳ καὶ πρεσβείας ἀφαιρομένης ἀλάφους, συγ-
 χεταλέγοντα πολλὰς τῶν ἀνεπιτηδείας ἔχοντων καὶ

F. 2. τὰς χόας] B. τὰς χύας.

andro defecerant, et ab ipso pecuniam poscerent, dixit, *In promptu ipsis esse pecuniam: se enim ita eam ad Choas (sacrificium id erat solenne) comparasse, ut civium quivis acciperet dimidium minæ, quod si in classem id pecuniæ vellent impendi, ad Choas quisque de suo conferret.* Atque hoc modo illis, ne divisione ista spoliarentur, classis missionem omitterentibus, effecit ne Alexander haberet quo nomine populum iuste culparet. Sunt enim multa inutilia, quæ recta

non possis amoliri, sed ad hoc requiritur aliquis utcumque flexus et circumductio: quali etiam Phocion est usus, qui cum juberetur in Boeotiam facere alieno tempore impressionem, statim edixit, ut omnes se a pubertate usque ad sexagenarios sequerentur, ac tumultuantibus senioribus, *Nulam esse rei indignitatem*, dixit, *ipso presente ac duce oedogenario.* Hoc pacto etiam intempestivæ legationes sunt disjiciendæ, allecctis in numerum legatorum iis qui ad eam

καλίσκηναι ἀχρήστους, καλεῖσθαι συνεσφέρειν· καὶ δίκας ἀ-
 ρεπεῖς, ἀξιοῦντα συμπαρεῖναι καὶ συναποδημεῖν· τρεῖς
 τὸν δὲ τὸν γράφοντα τὰ τοιαῦτα καὶ παρεξυμένοντα ἔλ-
 κειν δεῖ καὶ ὡδραλαμβάνειν, ἥ γὰρ ἀναδύομενοι αὐτοὶ τῶν
 πρᾶξιν ἀγαλῶν δόξουσιν, ἢ μετῴσουσι τῶν δυσχερῶν πα-
 ρόντες.

κατ'. "Ὅπου μάλιστα μέγα δεῖ περιθῆναι καὶ καὶ χρή-
 σιμοι, ἀγῶνος δὲ πολλῶν καὶ αὐτοῦ δόξομενοι, ὅταντα
 πρῶτον τῶν φίλων ἀρεῖσθαι τὸν κατὰ τὸν, ἢ τῶν κα-
 τὰ τὸν τὸν πρῶτον· ἡμεῖς γὰρ ἀντιπαραστήσομεν ἔσται,
 καὶ μάστιγα συνεργήσομεν, τὸ φρονεῖν ἀνευ τῶν φιλονεικῶν
 ἔχοντες. Οὐ μὲν γὰρ καὶ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως ἐμπνεῖται
 ὅντα δεῖ πρὸς τὸ καὶ ἐπὶ πέφυκας ἀρεῖσθαι τὸν
 μᾶλλον δυναμῶν ἀντὶ τῶν ὁμοίων ὡς ὁ Διομήδης ὅτι

A. 9. συναποδημεῖν] An συναποδημεῖν? an cum verb. Xyl. et Mez. post δίκας in-
 ferendum καὶ ἀποδημίας?

rem non sunt parati: et appa-
 ratus inutiles impediēs, man-
 dando ut eorum auctores pec-
 uniam eo conferant: et ju-
 dicia indecora, jubens suafo-
 res una adesse; et profectio-
 nes parum honestas, si im-
 peres auctoribus simul pere-
 grinari. Maxime autem eos,
 qui primi talia suadent atque
 urgent, oportet in societatem
 rei agendæ trahere: ita enim
 aut ipsi tergiversando irritam
 rem facere videbuntur, aut
 partem molestiarum una per-
 ferent.

XXVI. Cæterum ubi res

aliqua magna et utilis confi-
 cienda est, sed quæ magnum
 certamen ac studium vehe-
 mens requirat, ibi conare aut
 optimos amicorum, aut opti-
 morum placidissimos adscif-
 cere: hi enim minime in di-
 versum nitentur, maxime ad-
 jutores negotii peragendi e-
 runt, sine contendendi cupi-
 ditate prudentia præditi. Ve-
 runtamen te naturæ tuæ pe-
 ritum oportet ad ea, in quibus
 minus ipse a natura vales, non
 tui similes, sed qui præstare
 id quod tibi deest rectius pos-
 sunt, deligere: quemadmo-

οὐκ ἔτι κατὰ σκοπίῳ μεθ' ἑαυτῷ τὸν φρόνιμον ἔλετο, τὴς ἀνθρώπων παρελθόν. Καὶ γὰρ αἱ περὶ αὐτοῦ μαῖλον ἰσορροπῆσι, καὶ τὸ φιλόνοστον οὐκ ἐγγίνεται πρὸς ἀλλήλους τοῖς ἀφ' ἐτέρων ἀρετῶν καὶ δυνάμεων φιλοτιμιαιούτοις. Λάμβανε δὲ καὶ δύναις σύμμετρον καὶ πρὸς αὐτοῦ κοινοῦν· ἀν λέγειν μὴ δυνατὸς ἦς, τὸν ῥητορικόν, ὡς Πελοπίδας Ἐπαμεινώνδαν· καὶ ἀπίθανος πρὸς ὁμιλίαν πλήθους καὶ ὑψηλὸς, ὡς Καλλικρατίδας, τὸν εὐχαριν καὶ θεραπυτικόν· καὶ ἀσθενὲς τὸ σῶμα καὶ δύσπερος, ὃ φιλόπονον καὶ ῥωμαλέον, ὡς Νικίας Λάμαχον. Οὕτω γὰρ ἦν ὁ Γερωνίας διηλωτὸς, ἔχων σκέλη πολλὰ καὶ χεῖρας καὶ ὀφθαλμούς, εἰ πάντα μία ψυχὴ διέκει· τοῖς δὲ πολιτικοῖς ἔξεστι μὴ σώματα μὴδὲ χρήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τύχας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρεταίς, ἀν ὁμονοῶσιν, εἰς μίαν χρεῖαν συντιθέν-

C. 5. συνεργόν] συνεργον, magis probabile.

C. 10. γὰρ ἦν] Forte, γὰρ ἀν ἦν: alioquin, sequens si mutandum in αἶ, quod ne sic quidem placet.

D. 2. διέκει] Vulgo et omnes libri διέκει.

dum Diomedes ad speculandum fortibus præteritis prudentem sibi socium assumsit. Hoc enim modo et actionum magis æqualia dividuntur inter socios momenta: et a diversis virtutibus profecta gloriæ cupiditas contentionibus non est obnoxia. Ergo in obeundo iudicio aut legatione, si ipse non sis facundus, arte dicendi instructum tibi adjunges, ut Epaminondam Pelopidas: et si ad persuadendum multitudini ineptus sis, atque elatior, qualis fuit Callicrati-

das, gratiosum aliquem et demerendi populi gnarum: si corpus imbecillum et laboris impatiens sit, laborum tolerantem ac robustum aliquem, ut Nicias Lamachum. Sic enim in admiratione fuit Gerones, habens crura multa, et manus, et oculos, quibus omnibus unus præfuit animus. Datur autem civilibus hoc, ut non corpora tantum et pecunias, sed et fortunas, et potentiam, et virtutem, si quidem concordēs ipsi sint, in communem usum conferre, ac

τα, μᾶλλον εὐδοκμεῖν ἄλλῃ περὶ τὴν αὐτίκ' ἐρεῖξιν·
 ὡς ἅσπερ οἱ Ἀργοναῖται πόν' Ἡρακλέα καταλιπόντες
 ἐὺαγχεζόντο ἀφ' τῆς κλαυμένης καταδύμενοι καὶ
 καταφαρμακδύμενοι, σὺζεν ἑαυτοὺς καὶ κλέπτεν τὸ κά-
 κος. Χρυσὸν μὲν εἰς ἕνα τῶν ἱερῶν εἰσόντες ἔξω καταλεί-
 πουσιν, σίδηρον δὲ, ὡς ἀπλῶς ἐπτεῖν, εἰς οὐδὲν συκοφά-
 ρουσιν ἐπὶ δὲ κοινὸν ὅστιν ἱερὸν τὸ βῆμα Βασιλῆος τε Διὸς
 καὶ Πολίεως, καὶ Θέμιδος καὶ Δίκης, αὐτόθεν μὲν ἦν φι-
 λοπλοῦσι καὶ φιλοχρηματίαν, ὥσπερ σίδηρον, καὶ μετὸν
 ἰού νόσημα, τῆς ψυχῆς ἀποδυσάμενος, εἰς ἀρετῆς κα-
 πάλαν ἢ δαυνατὴν ἀπορρίψον

— αὐτὰς δ' ἀπὸ νόσου τραπέσθαι,

τὴν ἀπὸ δημοσίαν χρηματίζομενοι ἡγούμενος ἀφ' ἱε-
 ρῶν κλέπτεν, ἀπὸ πάρων, ἀπὸ φίλων, ἐκ παροδο-
 σίας, ἀπὸ ψευδομαρτυρίας, σύμβουλον ἄπειρον εἶναι, δι-

D. 5. ἄλλῃ] Forte vitii quid subest. B. ἐπ' ἄλλα, quod non satisfacit.

maiore quam unus aliquis alius cum gloria rem gerere possint: quod contra Argonautis evenit, qui, Hercule deserto, coacti sunt ad gynæceum confugere, magicisque incantationibus et veneficiis subditi vitam suam servare, vellusque furtim auferre. Aurum quidem in quædam fana intrantes foris relinquunt: ferrum autem omnino in nullum important templum. Quando igitur tribunal commune quoddam est templum Consultoris atque Urbitenentis Jovis, ac

Themidis et Justitiæ; jam inde ab initio divitiarum et pecuniæ cupiditatem, tamquam ferrum et morbum animi æruginis plenum exuens, in cauponum aut fornicatorum fora abjice,

— longæque convertere ab illis:

atque sic habe, eum qui questum e publico capiat, furari de sacris, de bustis, de amicis, proditione, falsi testimonii dictione lucrum quærere, infidum esse consiliarium, perjurum judicem, magistratum

καταλιῶν ὀπίσκειον, ἄρχοντα διεσθύνον, ἐσθλὰ μᾶλλον ἀπ-
 ελθὼς καταλεῖν ἀδικίας. "Ὅθεν αὖ δὴ πολλὰ περὶ τούτων
 λέγεται.

κζ'. Ἡ δὲ φιλοτιμία, κτήπερ αὖτα σοβαρώτερα
 τῆς φιλοκερδίας, ἐκ ἐλάττωνας ἔχει κῆρας ἐν Πολιτείᾳ.
 Καὶ γὰρ τὸ πολυῖν αὐτῇ πρὸς πολλοὺς ἐμφύεται
 γὰρ αἰα ἀργαῖς ἐσθλὴ ταπεινᾶς, ἀλλὰ ἑρρωμένῃς μά-
 λιστα καὶ νεανιαῖς περσόμενοι καὶ τὸ πλεονέκτην ὄχλον
 ῥήθιον πολλάκις συνεξάγειν αὐτῇ καὶ συνεξωθεῖν τοῖς ἐπ-
 220 αῖνοις, ἀχρεΐαχτον ποιεῖ καὶ δυσμεταχείριστον. "Ὡστε
 οὗτω ὁ Πλάτων ἀκαστὸν εἶναι τοῖς νέοις ἔλεγει ἐκ πάσης
 εὐδίας, ὡς οὔτε περσύνεσθαι χρυσὸν αὐτοῖς ἔξωθεν αὐτε
 κακῶς θάψαι ἴμεναι, οὐδὲν ἐν τῇ ψυχῇ συμμεμυγμένον
 ἔχοντας, ἀντιόμοιον, οἶμα, ἢ ἐκ γένους ἀφαιρῆναι
 εἰς τὰς φίλους αὐτῶν ἀρετῶν. ὅταν πρὸς ἀμύδωμενα ἢ
 φιλοτιμίαι, λέγοντες ἐν ἑαυτοῖς χρυσὸν ἔχειν ἀφαι-
 ρῆσαι καὶ ἀκίρατον καὶ ἀχρεῖον ὑπὸ φόβου καὶ μῶμης

dona captantem, denique nullo non genere injustitiæ obstrictum. Ut hac de re non fit multis opus verbis.

XXVII. Ambitio autem, quanquam sit cupiditate quæstus nitidior, tamen non pauciores in Republica gignit pestes. Magis enim ei adest audacia, quippe non ignavis aut abjectis, sed acribus maxime et præcipitibus animis inherenti: eamque plerumque popularis impetus evehens laudibus atque incitans effrenam reddit atque intractabi-

lem. Quemadmodum igitur Plato præcipit adolescentibus a tenera statim ætate inculcandum, non esse eis fas foris aurum appositum gestare, neque omnino possidere, cum in animis suum aurum peculiare habeant admixtum: significans nimirum virtutem, quæ a genere in ingenia eorum propagatur: sic ab ambitione etiam nos animum abducamus, monendo habere nos in nobis aurum corruptelæ expers, sincerum, et illæsum ab invidia et reprehensionibus ho-

πυλῶν, ἅμα λογισμῶ καὶ ὡραδιαφρόσι τῶν περὶ αὐτῶν
 μύθων ἡμῶν καὶ περὶ αὐτῶν αὐξανόμενον· διὸ μὴ
 δεῖσθαι γεφυρομένων πυλῶν ἢ πλαττομένων ἢ χαλκο-
 τυπυμένων, εἰ αἷς καὶ τὸ εὐδοκίμοις ἀλλότριον ὅστις.
 Ἐπαινέται γὰρ ἔχ' ὧ γέροντι, ἀλλ' ὑφ' οὗ γέροντι, ὁ
 σαλπυγκτῆς καὶ ὁ δορυφόρος· ὁ δὲ Κάτων, ἥδη ποτὲ
 τῆς Ῥώμης ἀναπνευσταμένης ἀνδριάντων, οὐκ ἔων
 αὐτῷ γενέσθαι, "Μᾶλλον," ἔφη, "βάλομεν σιδηρά-
 " νεοτάς πνας ἀφ' ἧς τί μιν ἀνδρίας ἐκείται, ἢ ἀφ' ἧς
 " κείται." Καὶ γὰρ φρόνον ἔχει τὰ τοιαῦτα, καὶ νομί-
 ζουσιν οἱ πολλοὶ τοῖς μὴ λαβόντων αὐτοῖς χάριν ὀφείλειν,
 τὰς δὲ λαβόντας αὐτοῖς καὶ βαρεῖς εἶναι, οἷον ἐπὶ μιᾷ
 ταῖς χρέαις ἀπαιτῶντες. Ὡς περ οὖν ὁ ὡραπλεύσας
 τὴν Σύρτην, εἴτα ἀνατραπείς πρὸς τὴν πορθημένην, ἐπὶ
 μέγα πεποιήκεν. ὧς δὲ σεμνόν' ἔπαις ὁ τὸ ταμῆον φυ-
 λαξάμενος καὶ τὸ δημοσίωσιον, ἀλκὰς δὲ πρὸς τὴν πορ-

A. 9. παραδεισῆσι.] Malim ἀναδεισῆσι. Ald. Baf. Xyl. περιδεισῆσι.

C. 1. ἀπαιτῶντες.] Forte, ἀποτελῶντες vel ὡς ἐπὶ ταῖς χρέαις μισθὸν ἀπαιτῶντες.

norem, qui simul cum ratio-
 cinatione et contemplatione
 factorum, et in Republica ges-
 torum a nobis augetur: ideo-
 que nihil opus esse honoribus
 pictis, fictis, aut ex ære duc-
 tis, in quibus etiam id quod
 præclarum habetur, alienum
 est. Non enim cui, sed is a
 quo factus est tubicen aut sti-
 pator, laudatur. Et Cato,
 cum jam tum statuis Roma
 oppleretur, nullam sibi passus
 est poni, quod diceret *malle*
queri cur non, quam cur ipsi

statua esset collocata. Sunt e-
 nim id genus res invidiæ ex-
 positæ, ac plerique censent
 gratiam se iis debere, quibus
 tale dederint nihil: deberi au-
 tem sibi ab iis qui acciperint,
 eosque molestos esse, qui vel-
 uti mercede suam locent ope-
 ram. Ergo sicut qui Syrti
 evitata navem ad fretum sub-
 vertit, nihil præclarum aut
 memorabile præstitit: sic qui
 ærario et redempturis publicis
 cum abstinuisse, vincitur pri-
 ma in confesso dignitate aut

εδρίαν ἢ τὸ πρυτανεῖον, ὑψηλῶς προσέπιμπεν ἀκρω-
τηρίῳ, βασιλίσσεται δὲ ὁμοίως. Ἀριστος μὲν ὅν οἱ μυηδὸς
δόρυμνος τῷ τοιούτων, ἀλλὰ φεύγων καὶ παρατρέμμενος
ἀνδρὶ ἢ μὴ ῥάδιον δήμου πᾶσι χάριν ἀπέσσεσθαι καὶ
φιλοφροσύνην πρὸς τὸτο ῥέντος, ὥσπερ οὐκ ἀργυρίτην
D ὁδὸν δωρίτιον ἀγῶνα Πολιτείας ἀγωνιζομένοις, ἀλλὰ
ἱερὸν ὡς ἀληθῶς καὶ τεφανίτιον, ὅπτι γεγραφὴ τις ἀρκεῖ, καὶ
πινάκιον, καὶ ψήφισμα, καὶ θαλλὸς, ὡς Ἐπιμνίδης
ἔλαβεν ἐξ ἀκροπόλεως, καθήρας τιλὲ πόλιν. Ἀναξ-
αγόρας δὲ, τοῖς διδομένοις ἀφείς τιμὰς, ἡτήσατο τιλὲ
ἡμέραν ἐκείνῃ κατὰ τὴν ἀντελευτήσῃ, τὴς πᾶδας
ἀφιέναι πᾶζειν καὶ χολάζειν ἀπὸ τῷ μαθημάτων.
Τοῖς δὲ τὴς Μάγους ἀνελευσὶν ἐπὶ Πέρσαις, ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γαυομένοις εἰς τὴν ἐμπροσθεν τῇ
κεφαλῇ τιλὲ πᾶσαν φορεῖν τὸτο ᾧ ἐποιήσαντο σύμ-
E βολον, ὡς ἔοικε, χωρῶντες ἐπὶ τιλὲ πρᾶξι. Ἐχει

C. 5. προσπίπτειν] Sic B. E. Vulgo, προσπίπτειν.

prytaneo, is sublimi quidem
impingit promontorio, nihilo
tamen minus mergitur. Op-
time itaque cum eo agitur,
cui nihil cum ulla tali re est
negotii, sed fugit ac recusat
omnia. Quod si populi huc
propendentis gratiam ac stu-
dium non facile sit repudiare:
in Republica, ut certamine de
præmio non argenteo aut pec-
uniario, sed sacro et corona-
rio, inscriptio aliqua sufficiet,
et tabella, et decretum, et ger-

men, sicut ex arce accepit E-
pimenides, cum urbem lustras-
set. Et Anaxagoras honoribus
qui offerebantur recusatis, pos-
tulavit ut ea qua decessisset
e vivis die, pueris vacatio
scholarum et discendi conce-
deretur. Et septem Persis
qui Magos interfecerunt, eor-
umque posteris concessum
est ut tiaram in anteriorem
capitis partem obverterent:
apparet enim eos cum rem
eam aggredierentur, hac fuisse

δὲ πὶ καὶ ἡ τῷ Πιττακῷ καὶ πολιταίων· ἥς γὰρ ἐ-
 τίμητο ~~χρεῖς~~ τοῖς πολέταις, γῆν ἢ ἀν' ἐθέλοι λαβεῖν
 κελδοθεῖς, ἔλαβε ποσάωντιν ὅσῳ ἐπῆλθε τὸ ἀκόντων
 αὐτ' βαλόντος· ὁ δὲ Ῥαμφῖος Πόπλιος, καὶ ἡμέρα μὲν
 χαλὰς ὦν πέποιθεν. Οὐ γὰρ μάθον ἐῖς δὲ δ' ἀφ' ἑ-
 ως, ἀλλὰ σύμβολον, τιμὴν τιμῶν, ἵνα καὶ ἀφ' αὐτῆς πο-
 λὺν χρεῖον, ὥσπερ ἐαῖνα δέμεναν. Τῶν δὲ Δημοτῆς
 τῷ Φαληρέως τετακτοῖαν ἀνδράντων οὐδεὶς ἔχει ὡς ἐπὶ
 πίνον, ἀλλὰ πάντες ἐπὶ ζῶντι ταραττάσαντες
 δὲ Δημάδου χρεοκένουσαι εἰς ἀμίδας· καὶ πολλὰ τα-
 αῦτα πρὸς πεπνυμένους, αὐτομάτῃ τῷ λαβόντι
 μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλῃ τῷ δοθέντος διαχειριζομένη. Διὸ
 κέλαιον καὶ βασιλεύοντι ἐντέλεια τιμῆς φυλακτῆριον·
 αἱ δὲ μεγάλα καὶ ἀπείροισι καὶ βάρος ἔχουσαι, ὅ-
 πλῃσι τοῖς ἀσυμμέτροις ἀνδράσι, ταχὺ πέποι-
 πονταί.

E. 5. Πόπλιος] Κάλλης Xyl. Mez. Forte loco in ponendum ζῶντι.

ufos tessera. Habet etiam Pit-
 taci honor civile quippiam:
 iussus enim de agro, quem ci-
 vibus acquisiverat, sumere sibi
 quantam vellet portionem,
 tantum accepit, quantum missio
 jaculo consequeretur: ut Coc-
 les Romanus, quantum una
 die claudus ipse circum araret.
 Debet enim honor non mer-
 ces facinoris esse, sed signum:
 ut et diu perduret, sicuti illi
 duraverunt. At de trecentis
 statuis Demetrii Phalerei, nul-
 lam cepit ærugo aut robigo,

sed omnes vivente ipso everse
 sunt: Demadis statuae con-
 flatæ sunt in matulas. Mul-
 taque talia honoribus conti-
 gerunt, non tantum ob ejus
 cui decreti essent pravitatem,
 sed etiam ob molem suam in
 odium adducti. Itaque te-
 nuitas sumptuum optime ac
 firmissime ad honorarii custo-
 diam facit: magna et immo-
 dica, itidem ut statuae non
 respondentes proportioni, sub-
 vertuntur.

κῆ. Ὀνομάζω δὲ τῶν τιμῶν ἀς οἱ πολλοὶ κατ' Ἐμπεδοκλέα,

www.libtool.com.cn
ἢ δίμυς καλοῦσιν ὅμως ἐπίφημι καὶ αὐτοῖς·

ἐπεὶ πλὴν γὰρ ἀληθινὴν τιμὴν καὶ χάριν ἰδρυμένην ἐν
εὐνοίᾳ καὶ ἀφ' αἱσθητικῆς μεμνημένων ἔχ' ὑπερέφεται
321 πολιτικὸς ἀνὴρ, ὅσδε γὰρ δόξαν ἀπιδόσθαι, "φύγων τὸ
" τοῖς πέλας ἀνδάνειν," ὡς ἤξιε Δημόκριτος. Οὐδὲ γὰρ
κυνῶν ἀσπασμός, ὅσδε ἵππων εὐνοία, θηροποιῶν καὶ ἵπ-
ποτέροις σπόβλητον, ἀλλὰ καὶ χρήσιμον καὶ ἡδὺ σιω-
τέροις καὶ σιωήσας ζώοις τοιαύτην ἐργάσασθαι διά-
θεσιν πρὸς αὐτὸν, οἷον ὁ Λυσιστράτης κύων ἐπεδείκνυτο,
καὶ τῆς Ἀχλλέως ἵππων ὁ ποιητὴς διηγῆται πρὸς τὸν
Πάτροκλον· οἷμα δ' ἂν καὶ τὰς μελίττας ἀπαλλάττειν
βέλπον, εἰ τὰς τρέφοντες καὶ θεραπεύοντες ἀσπάζεσθαι
B καὶ προσέειπαι μᾶλλον ἢ κεντῆν καὶ χαλεπαίνειν ἐβόλον·
νυνὶ δὲ ταύτας μὲν καπνῷ κολλάζουσιν ἵππους δὲ ὕδρι-

F. ΓΓ. καλοῦσιν] Rectius ὡς καλοῦσιν cum Mez.

XXVIII. Voco autem
nunc honores, quos, ut Em-
pedocleo loquar more,

*Sic vulgo dicunt, tamen baud assentior
ipse:*

nam verum honorem, gratiam-
que fundatam in benevolentia
animique memorum affec-
tione non despiciet vir civilis,
neque gloriam contemnet, fu-
giens proximis placere, ut vo-
lebat Democritus. Nam ne-
que canum salutatio, neque e-
quorum benevolentia, vena-

toribus et qui equos alunt
videtur aspernanda: immo u-
tile est ad jucundum in ani-
malibus familiaribus et una
viventibus huiusmodi affectio-
nem erga se generasse, qualem
Lysimachi canis demonstravit,
et de Achillis equis erga Pa-
troclum poeta refert. Exis-
timo etiam cum apibus melius
actum iri, si eos a quibus nu-
triantur et curantur admittere
potius et adblandiri, quam ab-
igere et pungere velint; nunc
eas fumo puniunt: equos au-

ταῖς καὶ κύναις ἀποτάττας κλοιῶς καὶ χαλκοῖς ἀγνοοῖν
 ὑψαρχισιμόνης· ἄνθρωπον δὲ ἀνδρῶπι χερσίν τε καὶ
 παρῶν ἐκασίως ὁρᾶν ἄλλ' ἢ πῆσις εὐνοίας καὶ χαλκῶ-
 γαθίας δέξαι καὶ διαμοσιεύης παρίσταν. Ἡ, καὶ Δημοσ-
 γένης ὁρῶς μέγιστον ἀπεφάνηται πρὸς τὸς τυράν-
 φυλακτήριον, ἀπίστια, ταῖς πόλεσι· τὸτο γὰρ μάλιστα ἡ
 ψυχὴς τὸ μέγιστον πεπύομεν ἀλώσιμον ὅστις. Ὡσαυ-
 οῦν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόητος ἢ ἡ ματαιὰ
 τοῖς παλῆταις,

Ἀκραῖα γάρ με (φροῖν) ἴδμεν διορίζου διὰ,
 Καὶ πρὸς παύσονται, καὶ κακοῖσι κειμήναι
 Σοφὴ κίλημα, πρὸς παύσει δὲ μαρμαίμα.

C

οὕτως ἢ πρὸς Ἀρχύταν πῆσις, καὶ πρὸς Βάττιον εὐνοία
 τῷ παλῆτι, μεγάλα τὸς χρωμόνης ἀντοῖς ἀφ' οὗ
 δέξαι ἀφίλημα. Καὶ τὸτο μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον ἔστι
 τῇ δόξῃ τῇ τῷ πολιτικῶν ἀγαθόν, ἢ πάρεσθαι ὅτι ταῖς
 πρῶταις δαδύσα πῆσις· δεύτερον δὲ, ὅτι πρὸς τὸς

B. 6. *H. xxi] Sic Baf. Xyl. Mez. Vulgo, ἢ καί.

tem petulantes, et infidos ca-
 nes invitos numellis agunt ac
 frænis. At hominem homini
 obsequentem ultro cicurem-
 que nihil aliud facit, quam fi-
 des benevolentiae, integritatis
 que et iustitiae opinio. Quo
 nomine Demosthenes recte
 pronunciavit, nullam civitati-
 bus adversus tyrannos meliorem
 esse diffidentia cautionem: max-
 ime enim ea pars animi, qua
 fidem adhibemus, capi potest.
 Sicuti ergo Cassandreae vati-
 cinium civibus inutile erat,

quod fides vati derogabatur:
 ut ipsa dixit,

*Voluit enim Deus me fari increditis:
 Et a suum jam nactus infortunium
 Sapiens vocor, furere cum diceret ausus:*

sic civium erga Archytam fi-
 des, et in Battum benevo-
 lentia, ob existimationem eo-
 rum plurimum conduxit his
 qui opera ipsorum uterentur.
 Atque hic primus est et max-
 imus civium virorum existi-
 mationis usus, quod auctoritas
 his aditum ad res gerendas
 conficit: alter est, quod mul-

Βασκάνης καὶ ποικίλως ὄπλον ἢ ὡς τῶν πολλῶν
εὐνοία τοῖς ἀγαθοῖς ὅτιν, www.scribd.com

ὡς ὅτι μήτηρ
Παῖδες εἰργαί μύϊαι εἰς ἡδὺ λίσσεται ὑπῆρ,

ἀπερίκουσα τὸν φθόνον καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις ἐπανι-
σσοῦσα τὸν ἀγενῆ τοῖς εὐπατρίδασι, καὶ τὸν πένητα τοῖς
D πλοῦστοις, καὶ τὸν ἰδιώτῃ τοῖς ἀρχαῖσι καὶ ὅλως ὅταν
ἀλήθεια καὶ ἀρετὴ παροργίσῃται, φορὸν ὅτι πνεῦμα καὶ
βέβαιον ἐπὶ τῷ Πολιτείας. Σκόπει δὲ τὴν εἰρησίαν
καταμαρτυρῶν ἀφ᾽ ἑσθὶν εἰ τοῖς παλαιῶσι. Τού-
μὴν γὰρ Διονυσίῳ παῖδας καὶ τὴν γυναῖκα κατὰ πο-
ρεύσαντες οἱ πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἀνέειλον, εἴτα κατακτε-
νῶντες τὰ σώματα, καὶ τέρπον κατασπείραν ἐκ πλοῦτον
κατὰ τῆς θαλάττης. Μενάνδρου δὲ πῶς εἰ Βάκτρης
ἐπιτεκνῶν βασιλεύσαντι, εἴτα σποδανόντος ἐπὶ τρε-
ποπέδου, τὴν μὴ ἄλλῃ ἐποίησαντο κηδεῖαν κατὰ τὸ
E κοινὸν αἱ πόλεις, πρὸς δὲ τῶν λευγάνων αὐτῶν κατὰ τῆς
εἰς ἀγῶνα, μόλις συνέστησαν, ὥστε νεμέαυμοι μέγας ἴσον

titudinis benevolentia adver-
sus invidios ac malignos teli
instar est bonis viris,

Ut cum filio, somno sua membra soluti,
A cute mordacem pellit matercula mus-
cam,

invidiam arcens, et æqualem
superioribus potentia reddens
ignobilem patriciis, pauperem
divitibus, et privatum magis-
tratibus: denique accedenti-
bus veritate et virtute, existi-
matio secundus est ad Reipub-
licæ administrationem tenden-
tibus ventus. Jam contra-

riam affectionem consideratis
exemplis perpende. Dionysii
liberos et uxorem, libidinose
corporibus tractatis Itali neca-
verunt, et crematis cadaveri-
bus cinerem e navi in mare
disperferunt. At Menandri
cujusdam, qui apud Bactra
regnum moderate gesserat, in
castris mortui civitates funus
cum pro consuetudine procu-
rassent, de reliquiis in certa-
men pervenerunt, ægreque
pax hac conditione coit, ut
singulæ, parte cinerum ablata

τῆς τέφρας ἀπελθεῖν, καὶ γενέσθαι μνημεῖα ὡς καὶ πᾶσι
 τῷ ἀνδρὶ. Αὐτῆς Ἀρεθαιανῖνοι μὲν ἀπαλλαγέντες
 Φαλαρίδης ἐψηφίσαντο μηδένα φορεῖν ἱμάτιον γλαυκῖνον
 οἱ δὲ ὑπερέταυ τῷ τυράντῃ γλαυκῖνοις ἐχρῶντο ὡς
 ζώμασι. Πέρσαι δ' ὅτι γευπὸς ἢ Κῦρος, ἐπὶ καὶ ἦν
 ἐρῶσι τῇ γευπῶν, καὶ χαλκίτης ὑπολαμβάνουσιν. F

χθ'. Οὗτος ἀπάντων ἐρώτων ἰσχυρότατος ἄμα καὶ
 θεύτατος ἔστιν ὁ πόλεσι καὶ δήμοις ὡς ἓν δι' ἀρετὴν
 ἐγίνετο. αἱ δὲ ἀπὸ θεάσεων ἢ νεμήσεων ἢ μονομά-
 χων φευδάνυμοι τιμῇ καὶ ψευδομαρτυρῶν ἐταιρικαῖς εὐ-
 χαις κολακείαις ὄχλων, αἰεὶ τῷ δίδοντι καὶ χαρίζομένῳ
 προσωμειδόντων ἐφήμερόν τινα καὶ ἀδέσποτον δόξαν. Εὖ
 μὲν οὖν ὁ ὡς εἶπεν, “ Καταλυθῆναι δήμον ὑπὸ
 “ τῷ ὡς εἶπεν δεχόμενός,” συνείδεν ὅτι τ' ἰσὺν ἀπὸ

F. 2. Οὗτος] Forte, οὗτος cum Xyl. vers. et Reisk.

F. 8. ὁ πρῶτος εἰπὼν—δικάσαντος] Legendum, ὁ εἰπὼν, πρῶτον καταλυθῆναι δήμον
 ὑπὸ τοῦ πρώτου δικάσαντος: ut est T. I. p. 220. B.

æquali, monumentum ei viro
 apud se quæque ponerent.
 Rursus Agrigentini Phalaride
 exonerati, decreto sanxerunt,
 ne quis glauca veste uteretur,
 quia famuli tyranni glaucis
 subligaculis fuissent usi. At
 Persæ, quia Cyrus adunco fu-
 isset naso, etiamnum tales a-
 mant, ac pro formosissimis ha-
 bent.

XXIX. Adeo omnium a-
 morum cum validissimus est,
 tum divinissimus, is quem ci-
 vitates et populi erga unum
 aliquem ob virtutem ejus con-

cipiunt. Falso autem sic dicti
 honores, ac falsa testimonia,
 quæ propter spectacula, diri-
 bitiones, ac ludos gladiatorios
 deferuntur a multitudine, si-
 miles sunt meretriciarum adu-
 lationum, plebe subinde ei qui
 dat ac gratificatur aliquid ar-
 ridente, uniusque diei et insta-
 bilem gloriolam blandiendo
 tribuente. Recte dixit, qui-
 cunque tandem dicti ejus est
 auctor, *populum ab eo primum
 fuisse enervatum, qui cum lar-
 gitione inescasset primus*: in-
 tellexit enim multitudinem ro-

βάλλουσιν οἱ πολλοί, τῷ λαμβάνειν ἥτινες γενάρμοι
 822 δὲ δὲ καὶ τὰς ἀνὰ τὸν χρόνον οἰκιστὰς καὶ ἀλῦειν ἑαυτοὺς,
 ὅταν ἀναλωμάτων μεγάλων ὠνούμενοι τ' ὀδῶσι, ἰχυρὺς
 ποῖωσι καὶ θρασυῖς τὰς πολλὰς, ὡς μέγα τι καὶ ἀφ-
 ελέσθαι καὶ δοῦναι κυρίως ὄντας.

λ'. Οὐ μὲν ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μικρολογητέον ἐν τοῖς νεο-
 μισθίοις φιλοτιμήρασιν, τῶν πραγμάτων εὐπορίαν
 παρεχόντων ὡς μᾶλλον οἱ πολλοὶ μὴ μετὰ δόξαν τῶν
 ἰδίων πλῆσιον, ἢ πένητα τῶν δημοσίων κλέποντα δι'
 ἔχθρας ἔχουσι, ὑπερβῆναι τὸ καὶ περὶ φρόνησιν αὐ-
 τῶν, ἐκείνο δὲ ἀνάγκη ἡρώμενοι. Γενέσθασαν οὖν
 Β αἱ μεταδόσεις πρῶτον μὲν ἀντὶ μηδενός· οὕτω γὰρ ἐκ-
 πλῆτθαι καὶ χερσύνται μᾶλλον τὰς λαμβάνοντες·
 ἐπειτα οὖν χειρῶν πρὸς αὐτὰς ἀξίαν καὶ χαλὴν ἔχοντι,
 μετὰ πικρῆς τοῦ πάντως ἀγύσης πρὸς εὐσέβειας ἐγ-
 γίνεται γὰρ ἅμα τοῖς πολλοῖς ἰχυρὰ ἀφ' ἑσέως καὶ ὀδῶσι
 τῷ τῷ δαιμόνιον (εἰ) μέγα καὶ σπινόν, ὅταν ἔς αὐτοὺς

bur suum amittere, dum acci-
 piendo fit imbecillior. Sed et
 hoc sentiendum est, largitores
 istos suam quoque ipsorum
 vim evertere, quando gloriam
 magnis impensis mercati, va-
 lidam ac ferocem reddunt ple-
 bem, quæ se magni alicujus
 et dandi et adimendi potestate
 præditam existimat.

XXX. Neque tamen in-
 terea fordide agendum est in
 largitionibus secundum leges
 faciendis, ubi copia rerum
 suppeditat. Etenim vulgo ma-
 gis invisus est dives de suo

nihil largiens, quam pauper
 publica depeculans: hoc e-
 nim necessitati, illud superbiz
 et contemptui sui imputant.
 Primum ergo largitiones gra-
 tuitæ sint. Sic enim eos qui
 accipiunt facilius permovent
 atque devinciunt. Deinde per
 occasionem fiant, quæ prætex-
 tum habeat elegantem atque
 honestum, conjunctum cum
 cultu dei omnino ad pietatem
 ducente: sic enim simul in
 animis multorum excitatur et
 confirmatur opinio, numen es-
 se magnum aliquid ac vene-

πρῶσι καὶ μεγάλους νομίζωσιν, οὕτως ἀφειδῶς καὶ προ-
θύμως πρὸς τὸ θεῖον ὁρᾶσι φιλοτιμουμένοις. "Ὡσαυτὸν οὖν
ὁ Πλάτων ἀφείλε τῆς παρδουμένην ἵκαν τὴν ἀρμονίαν
τὴν Λύδιον καὶ τὴν Φρύγιον, τὴν μὲν, τὸ θρῆνῶδες καὶ
φιλοπενθές ἡμῶν ἐκέρουσαι τῆς ψυχῆς, τὴν δὲ, τὸ πρὸς c
ἡδονὰς ὀλιγοπρὸν καὶ ἀκόλαστον αὐξῆσαν· ὅπως οὖν τῆς
φιλοτιμιῶν ὅσα τὸ φοβερόν καὶ θρῆνῶδες ἢ τὸ βωμολόχον
καὶ ἀκόλαστον ἐρεθίζουσι καὶ τρέφουσι, μάλιστα μὲν ἐξέλαυνε
τῆς πόλεως, εἰ δὲ μή, φεύγει, καὶ ἀγμάχευε τοῖς πολ-
λοῖς ἀντιπρὸς τὰ τοιαῦτα θεάματα· χρηστὰς δὲ καὶ
σώφρονας αἰετοῖς ἢ ἀναλωμάτων ὑποθήσας, τὸ καλὸν
ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐχούσας τέλος, ἢ τὸ γυνὴν ἡδὺ καὶ καχα-
ρισμένην ἀνδρὶ βλάβης καὶ ὕβρεως προσεύσης.

λα'. "Αν δὲ ἢ τὰ τῆς εὐσίας μέτρια καὶ κέντρω καὶ d
ἀγαστήματι πρὸς τὸν χρόνον καὶ χρέαι, ὅτε ἀκινῆς
ἔτεταπτον ὁδὸν ὅτι πέναν ὁμολογῶντα τῶς ἢ ἐχόν-

randum; cum quos ipsi co-
lunt et in magnis viris cen-
sent, eos ita liberaliter atque
alacriter sumtus in veneratio-
nem deorum facere cernunt.
Quo igitur pacto ab adoles-
centibus qui liberali institu-
erentur doctrina, prohibuit
Plato Lydiam et Phrygiam
harmoniam, quod altera ani-
mi facultatem ad lugendum
et dolendum proclivem exci-
taret, altera propensam ad vo-
luptatem et libidines partem
impelleret: sic tu eas largi-
tiones, quæ belluinum et tru-
cem, aut scurrilem et intem-

perantem motum animorum
efficiunt atque fovent, om-
nino ex civitate profliga: sua
vero, fuge et repugna multi-
tudini huiusmodi spectacula
deposcenti: bona autem sem-
per et modesta sumptuum ar-
gumenta facito, quæ ad fi-
nem honestum aut necessa-
rium spectant, aut eam saltem
voluptatem ac gratiam, a qua
damnum ac petulantia absit.

XXXI. Quod si facultates
sint mediocres, et ad usus vi-
tæ quasi circino circumscrip-
tæ, nequaquam indecorum est,
neque abjecti animi confessum

παν ἐξέσθαι φιλοπρίας, καὶ μὴ δανειζόμενον οὐκ τρον
 ἄμα ἢ καταγέλαστον εἶ) πρὶ τὰς λειτουργίας· οὐ γὰρ
 λαμβάνουσιν ἐξαθενῆτες, ἢ φίλοις ἐνοχλῶντες, ἢ ἰο-
 πεύοντες δανειαίς, ὥστε μὴ δόξαν αὐτοῖς μὴδ' ἰσχύν,
 ἀλλὰ μᾶλλον αἰσχύνειν καὶ κατὰφρόνησιν ἀπὸ τῆ τοιαύτης
 ἀναλωμάτων ὑπάρχειν. Διὸ χρήσιμον αἰεὶ πρὸς τὰ
 εἰς τοιαῦτα μεμνησθαι τοῦ Λαμάχου καὶ τοῦ Φακίανος·
 οὗτος μὲν γὰρ, ἀξιούντων αὐτὸν εἰς θυσία τῆς Ἀθη-
 ναίων ὀπιδάνας, καὶ κερτύνοντων πολλάκις, "Αἰσχυνοίμεθα
 " αὐν," εἶπεν, " ὑμῖν μὲν ὀπιδιδούς, Καλλιπλεῖ δὲ πᾶσι
 " μὴ ἀποδιδούς," δειξας τὸν δανεικὴν. Λάμαχος δὲ ἐν
 τοῖς τῆς στρατηγίας αἰεὶ πρὸςγεγραφοῖς ἀπολογισμοῖς ἀρ-
 γύριον εἰς κρηπίδας αὐτῶ καὶ ἱμάτιον. Ἑρμῶνι δὲ Θεο-
 σαλοῖ, φέρωντι πλεὺς ἀρχὴν ὑπὸ πένιας, ἐμφέρισαντο
 λέγειν οἷον κατὰ μέτρον δίδοναι, καὶ μέδμενον ἀλφίταν
 ἀφ' ἐλάτης τετραδός. Οὕτως οὔτε ἀγενεὲς ὅτι πένιας

suam paupertatem eorum qui-
 bus res est liberalitati locum
 concedere, neque in publicis
 actionibus simul et miserabi-
 lem fieri et ridiculum: non
 enim ignorantur qui destitu-
 untur, et vel amicis sunt mo-
 lesti, vel foeneratores deme-
 rentur adulando: ut plane hu-
 jusmodi impensis non gloriam
 aut potentiam, sed dedecus po-
 tius et contentum sibi parent.
 Itaque utile semper est in tali
 re exemplorum Lamachi ac
 Phocionis meminisse: quo-
 rum hic in sacrificio quodam
 poscentibus Atheniensibus ali-

quid ut contribueret, saepius-
 que plausum dantibus, *At ve-
 ro,* inquit, *pudeat me vobis
 dare, et huic Callicli* (simul
 foeneratorem cui debebat of-
 tendens) *non reddere:* at La-
 machus in praeturae suae mili-
 taris rationibus semper accrip-
 sit argentum quod pro se in
 calceos et vestem impendisset:
 Hermoni quoque Thessalo
 magistratus administrationem
 paupertatis causa detrectanti,
 populares in mensam decreve-
 runt lagenam vini, et modium
 farinae, in singula quatrindua.
 Ita neque servile est paupertas-

ὁμολογεῖν, ἔτε λείπονται πρὸς δύναμιν ἐν πόλεσι πρὸς
ἐπιδότων καὶ χρηματούτων οἱ πένητες, ἀνὴρ ἀρετῆς ἀπὸ
ἀρετῆς καὶ πῖσιν ἔχουσι. Δεῖ δὲ μάλικα κρατεῖν ἑαυτοῦ
ἐν τοῖς τακούτοις, καὶ μὴτε εἰς πρὸς ἀδελφὰ καὶ φίλους
ἐκπέμψαι μαχόμενον, μὴτε ἐπὶ ἐστὶν καὶ θυμὸν καὶ
πραπίδα πένητα πλοῦτοις ὑπὲρ δόξης καὶ δυναστείας
ἀγωνιζόμενον. Ἄλλ' ἀπὸ ἀρετῆς καὶ φρονήματος ἀεὶ
μετὰ λόγῳ περιωμένοις ἄγειν τὴν πόλιν, οἷς ἐ μὲν ὁ
καλὸν καὶ τὸ σεμνόν, ἄλλὰ καὶ τὸ κεχαρισμένον καὶ τὸ
ἀγαθόν ἐνέστι,

Κροισίων ἀξιώτερος γατῶν.

Οὐ γὰρ αὐθάδης ὁδὸς ἐπαχθῆς ὁ χρητὴς, ἐδὲ αὐτῆς
ἔστιν ὁ σὺφρων ἀνὴρ, καὶ

Στήχας πολίταις ὅμμι ἔχον ἰδίῳ πικρόν·

Ἄλλὰ πρῶτον μὲν εὐπρεσθήρως καὶ κοινὸς ὢν πειλάσαι καὶ
πρὸς ἐλθεῖν ἅπαντι οἰκίᾳ τε παρέχων ἔκλειστον, ὡς λι-

F. 7. περιωμένοις:] Legendum, περιώμενον, cum Mez.

tem suam prae se ferre, neque in civitatibus posteriores coenas et ludos exhibentibus habentur pauperes: si sua sibi virtute libertatem dicendi fidemque paraverint. Sane oportet quam maxime in talibus rebus seipsum continere, ut ne pedester in campum descendat contra equitem pugnaturus: hoc est, ne pauper gloriae potentiae causa cum divitibus de stadiis, scenae apparatu, aut epulis in contentionem sese det, sed ut conetur

iis se aequare, qui virtute, prudentia, ac facundia urbem volunt temperare: quibus rebus non modo honestas atque majestas, sed gratia etiam adest, et ad pelliciendum vis, *Craesi optabilior stateribus*. Vir enim bonus non insolens neque moleste odiosus est, neque vir modestus sua tantum probans,

Incedit invito omnibus ore civibus,

sed primum facilem se compellatū praebet omnibus, neminemque non admittit ad suum

μῖα φύξιμον αἰ τοῖς χρήστοι καὶ τὸ κηδεμονικὸν καὶ
φιλάνθρωπον οὐ χρείας ὄντι πρᾶξις μόνον, ἀλλὰ καὶ
τῷ συνάλλγειν πταίεσι, καὶ κατορθῶσι συγχάριεν, ὅτι-
B δεικνύμενος· οὐδαμῇ δὲ λυπηρὲς, ὄντι ἐνοχλῶν οἰκείων
πλήρῃ πρὸς λατρὸν, ἢ χαλκήρεσι τόπων ἐν θεάτροις,
ὄντι τοῖς εἰς τεφυλῶ καὶ πολυτέλειαν ὀπιφθόνους πρᾶ-
σημος· ἀλλ' ἴσος καὶ ὁμαλὸς ἐσθῆτι καὶ ἀφάτη καὶ τρο-
φᾶς παίδων, καὶ θεραπεία γυναικός, οἷον ὁμοδημεῖν καὶ
συνανθροπεῖν τοῖς πολλοῖς βελόμενος. Ἐπειτα σύμ-
βουλον εὐνῇ καὶ σωήρεσι ἄμαθον καὶ ἀφλακτικῶ εὐ-
μενῇ πρὸς γυναικας ἀνδρῶν, καὶ φίλων πρὸς ἀλλήλους,
παρέχον ἑαυτὸν οὐ, μικρὸν ἡμέρας μέρας ἐπὶ τῷ βή-
ματι· ἢ τῷ λογίῳ πολιτεύμενος, εἴτα ἤδη πρᾶξι
πάντα τὸ ἄλλον βίον

B. 10. λογέω—βίον] λογέω est ex A. P. Ceterum secutus sum Bas. et Xyl.
Vulgo, λογίῳ πολιτευόμενος, ὃ τὰ μὲν παρὰ τῶν ἄλλων, εἴτα ἤδη τὴν ἄλλαν
βίον.

colloquium, domum suam tan-
quam portum perfugii identi-
dem omnibus habens apertam,
suamque humanitatem et pro
civibus procurationem, non
operam navando tantum et a-
gendo, sed et adversa patien-
tibus socium se doloris exhi-
bendo, et gratulando iis qui
successibus utuntur bonis de-
monstrat: neque uspiam mo-
lestus est multitudinem famulo-
rum in balneo, aut occupa-
tione locorum in theatro, ne-
que iis insignis quæ invidiæ
ob luxum et sumtum magni-
tudinem sunt obnoxia: sed æ-

qualis vestitu ac victus ra-
tione et liberorum educatione
ac muliebri familia reliquis,
ut qui simul cum aliis unam
eandemque popularem tenere
rationem, utque alii homines
degere velit. Deinde consili-
arium se et advocatum nulla
mercede conductum, benignumque arbitrum præstat vi-
rorum uxoribus reconcilian-
dorum, amicorumque in gra-
tiam reponendorum: neque,
exiguam dici partem in tri-
bunali aut concione Rempub-
licam tractans, reliquo vitæ
tempore, *veluti Cæcias nubes,*

Ἐλκεν ἰφ' ἑαυτὸν, ὥτε Καμίας νόθος,

τὰς χρείας καὶ τὰς οἰκονομίας πανταχοῦν· ἄλλα δημο-
 στευσάναι αἰ τοῖς φρονήσι, καὶ τὴν Πολιτείαν, βίον καὶ
 ποταμὸν, οὐκ ἀγρολίαν, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, καὶ λευτερίαν
 ἡρώδης, πᾶσι τέτοις καὶ τοῖς τοιούτοις ὀκιστρέφει καὶ
 προσάγει τὰς πολλὰς, νόθα καὶ κίβδηλα τὰ τῶν
 ἄλλων ἡγεύματα καὶ δαλεόματα πρὸς τὴν τῶν
 κηδεμονίαν καὶ φρόνησιν ὀρεῖται. Οἱ μὲν γὰρ Δημητρίους
 κόλακες οὐκ ἤϊον βασιλεῖς τὰς ἄλλας προσαρρέειν,
 ἀλλὰ τὸν μὲν Σέλδρον ἐλεφαντάρχῳ, τὸν δὲ Λυσί-
 μαχον γασφύλακα, τὸν δὲ Πτολεμαῖον ναύαρχον ἐκά-
 λουν, τὸν δὲ Ἀγαθοκλέα, πσιάρχῳ· οἱ δὲ πολλοὶ
 καὶ ἐν ἀρχῇ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνημον ἀπαρίψουσιν, ὅτε
 ἐν κατὰμνησιν αὐτῶν ἢ ἀλήθειαν καὶ τὸ ἥθος, τῶν
 ἡγῶνται μόνον πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν καὶ ἀρχόντων, τὸν δὲ
 ἄλλον, τὸν μὲν χρηρὸν, τὸν δὲ ἐπιάτορα, τὸν δὲ γυμ-

C. 1. ἰφ' ἑαυτὸν] ἰφ' αὐτὸν cum Mez. legendum : a reliqua oratione, ut verum, distinxit.

ad se itidem attrahit undequaque usus civium et procurationes : sed curis semper suis publico est intentus, et Reipublicae administrationem vitam sibi opusque, non negotium et servitutem, ut faciunt multi, deputans, his omnibus eorumque similibus in se convertit, sibi que conciliat multitudinem, quæ aliorum adulationes et illecebras cum huius procuratione et providentia comparatas animadvertat adulationis esse et fucata irritamenta. Etenim Demetrii adu-

latores reliquos non dignabantur nomine regia, sed Seleucum elephantorum magistrum, Lyfismachum gazæ custodem, Ptolemaum classem præfektum, Agathoclem infelix præfidem appellabant. At multitudo, etiam in initio bonum ac prudentem virum rejiciat, tamen postea temporis ejus deprehendens veritatem atque ingratum, hunc solum iudicat civilem, popularum, atque principem esse : reliquos, alium choragum, alium epulo peribitorem, alium gymnasiar-

καίσαρχον ἢ νομίζουσι ἢ χελοῦσιν. Εἴτε ὥσπερ οἱ τοῖς
 συμποσίοις, Καλλίε διαπαντός ἢ Ἀλκιβιάδου, Σω-
 κράτης ἀκρόαται, ἢ πρὸς Σοκράτην πάντες ἀποβλέ-
 πουσιν· οὕτως δὲ τοῖς ὑμαινόμεναι πόλεσιν Ἰσμιλίας μὲν
 Ἐπαμεινώνδας, καὶ δευτέρῳ Λίχας, καὶ χορηγεῖ Νικέρατος,
 Ἐπαμεινώνδας δὲ ἢ Ἀριστίδης ἢ Λύσανδρος ἢ ἄρχουσι
 ἢ πολιτεύονται ἢ τετρατηροῦσι. Πρὸς δὲ χρὴ βαλέσθαι
 μὴ ταπεινώσθαι, μηδὲ ἐκπεπληγχεῖν τιμὴν ἢ ἰσχύαν
 ἢ ἐπιφανέαν ἢ πολυανδρίαν περιστάμεναι τοῖς ὄχλοις
 δεῖξαι, ὡς ὀλίγον χρόνον ὀπιζέσθαι, καὶ τοῖς μακρομαχοῖς
 καὶ τοῖς σκινοῦς ὁμοῦ συνεδαιλουμένῳ, ἔνθα μὲν δὲ μηδὲ
 μηδὲ σμενὸν ἔχουσιν.

Β'. Οἱ μὲν αὖ ἐμπνεῖσι περὶ πείρας καὶ τροφῆς με-
 λιτῶν, τὸν μάλιστα βομβῶντα πᾶσι σύμβλην ἢ παρὲς
 μετὸν, τῶτον εὐθηνεῖν ἢ ὑμᾶν νομίζουσιν· ὧ δὲ τῷ λο-

E. 5. προσγεμῖν] Haud affirmem sanum esse locum: nisi accipi possit *san-
 itatem gloriæ*, quod hæc sententia vix capit; fuscipos potius scriptum
 fuisse, προσγεμῖν τοῖς ὄχλοις.

cham et putant et nominant. Ad hæc, sicuti in conviviis Callia rege aut Alcibiade Socrates tamen auditur, in eumque sunt omnium oculi converſi: sic in recte habentibus Rebuspublicis sumtus facit Ismenias, et Lichas cœnas præbet, chorum instruit Niceratus, Epaminondas autem, et Aristides, et Lyfander impe- rant, Rempublicam ac bella gerunt. In quæ intuentem convenit non submittere ani- mum, neque terreri ea existi-

matione, quæ plebi ex thea- tris, cauponis, ac coetibus ho- minum frequentibus adest: cum ea perexiguo duret tem- pore, simulque cum gladiato- riis et scenicis ludis dissipetur, honore aut veneratione dig- num habeat nihil.

XXXII. Qui apum curæ atque educationis periti sunt, eum alveum maxime sanas et feliciter agentes apes putant habere, ad quem strepitus est tumultusque plurimum. At vero is, cui deus ratione do-

καὶ ἡ πολιτικὴ σμῆνις ὀκτιμέλειαν ἔχειν ὁ θεὸς ἔδωκεν·
 ἡσυχίαν, μάλιστα ἡ περὶ τὴν δῆμιν ταμευρόμενος εὐ-
 δαιμόνιος, τὰ μὲν ἄλλα τῷ Σόλωνος ἀποδέχεται, καὶ
 μιμήσεια καὶ δύναμιν, ἀπορήσῃ δὲ καὶ θαυμασὶ τί πα-
 ρὼν ἐκείνος ὁ ἀνὴρ ἔγραψεν, ἅπμων εἶ) τὸν εἰς τὰς πό-
 λεως μηδετέρους περὶ τὸν δῆμον. Οὔτε γὰρ εἰ σάματι ἐκ
 τῶ νοσοῦντι γίνεαι μεταβολῆς ἀρχὴ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν ἀπὸ
 τῆς συνοσούντων μερῶν, ἀλλ' ὅταν ἡ ὥσθ' τοῖς ἔρρωμέ-
 τοις ἰσχύσασα χρεῖσις ἐκθήσῃ τὸ ὥσθ' φύσιν· ἐν τε δὴ-
 μῳ τασιάσαντι μὴ δεινὴ μὴδ' ὀλέθριον γασί, ἀλλὰ
 παυομένην, τότε δι' τὸ ἀπαθὲς καὶ τὸ ὑγιαίνειν ἐγκαιρῶς-
 θαι πολὺ, καὶ ὥσθ' ἀμείναι καὶ συνοικεῖν· ὁππῶρ γὰρ τότε
 τὸ οἰκεῖον ἐκ τῆς σωφρονουμένης, καὶ δέοι αἰετὶ τῷ νε-
 ποσκότος· αἱ δὲ δι' ὅλων ἀναταραχθεῖσαι πόλεις, κο-

A. 2. τῷ νοσοῦντι] Recepi ex P. loco vulgati τὸ νοσοῦν: nec inepte Mes. et Salmaf. νοσοῦντι.

A. 6. παυομένην, τότε δι'] Legendum ex correctione Mes. et Salmaf. παυο-
 μένην ποτε, δι'.

A. 7. τότε] Rectius ὅτε, Mes.

nati ac civilis examinis cu-
 ram imposuit, tranquillitate
 præcipue et placiditate populi
 felicitatem æstimans, Solonis
 reliqua et probabit, et pro vi-
 ribus imitabitur: id tamen in
 dubium vocabit, admirabitur-
 que, quid in mentem illi ve-
 nerit ut legem ferret, qua qui
 seditione in civitate exorta
 neutri parti se adjunxisset, in-
 famia notatur. Nam neque in
 corpore e morbo ad sanitatem
 redeundi initium fit ab una
 correptis morbo membris, sed
 tum, cum recte valentium par-

tium temperies prævalens id
 quod naturæ repugnabat de-
 pellit: et in populo non atroci
 neque exitiosa seditione con-
 turbato, sed quæ componatur
 aliquando, maxime necesse est,
 ut quod incorruptum ac sa-
 num mansit, multum contem-
 peretur, adsit, atque una habi-
 tet: ad hoc enim confluit
 quidquid sanorum hominum
 est idem sentiens, eorumque
 vis etiam per eos diffunditur
 qui vitati fuerant. At civi-
 tates in universum seditioni-
 bus conturbatæ funditus peri-

μὴ διεφθάρησαν, ἀν μὴ πινος ἀνάγκης ἔξωθεν τυχεῖται
 καὶ κολάσεως, ἵνα κακῶν βία σωφρονήσῃσιν. Οὐ μὲν
 B ἀνάσθητον, ἐδ' ἀνάληπτον εἰ γασὶ καὶ ᾄδου παρσέκει,
 τίω παρὶ αὐτὸν ἀταραξίαν ὑμνοῦντα καὶ τὸν ἀπεργ-
 μονα βίον καὶ μακάριον, εἰ ἑτέροις ὀπιτερόμενοι ἀγνο-
 μονοῦσιν. Ἄλλ' ἐνταῦθα δὲ μάλιστα τὸν Θεραμένης κό-
 δορνον ὑποδοῦμενον, ἀμφοτέροις ὁμιλεῖν, καὶ μηδέτεροις
 παρσιδεῖσθαι· δόξεις γὰρ οὐχὶ τῷ μὴ συναδικεῖν ἄλλό-
 τριος, ἀλλὰ τῷ βοηθεῖν κοινὸς ^(τῷ) πάντων καὶ τὸ μὴ
 συνατυχεῖν, ἐχ' ἔξει φθόνον, ἀν πᾶσι φάμῃ συναλγῶν
 ὁμοίως. Κράτιστον δὲ παρνοεῖν ὅπως μηδέποτε γασιά-
 C ζῶσι, καὶ τῷτο τὸ πολιτικῆς ὡσπερ τέχνης, μέγιστον ἡγεῖσ-
 θαι καὶ χέλλισιν. Ὅρα γὰρ ὅτι τῷ μεγίστων ἀγαθῶν ταῖς
 πόλεσιν, εἰρῆνης, ἐλευθερίας, εὐετηρίας, εὐανδρίας, ὁμο-
 νοίας, πρὸς μὲν εἰρηνίῳ ὅσδεν οἱ δῆμοι τῷ πολιτικῶν

B. 3. καὶ μακάριον] Forte, ὡς μακάριον.

erunt, nisi aliqua foris ingru-
 ente necessitate, malisque cas-
 tigata vi ad sanitatem redige-
 rentur. Neque vero decet in
 seditione nullo mali sensu, nul-
 lo dolore percussus sedere, ac
 suam perturbationis vacuita-
 tem, vitamque otiosam et bea-
 tam prædicare, interim alio-
 rum erroribus delectari. Sed
 hic maxime Theramenis in-
 duendus est cothurnus, itaque
 utraque cum parte conferen-
 dus sermo, ut neutri te aggre-
 ges. Existimaberis enim non
 eo, quod nullius faciendæ in-

juris socium te geras, alienus
 a civibus, sed ob auxilii latio-
 nem omnibus esse communis:
 neque invidetur tibi si non
 venias in partem calamitatis,
 cum videre omnium ex æ-
 quo fortem dolere. Est au-
 tem præclarissimum, in id o-
 peram dare, nulla ut unquam
 oriatur seditio: idque artis
 quasi civilis opus maximum
 est et pulcherrimum existi-
 mandum. Hoc enim consi-
 dera, cum maxima quæ civi-
 tatibus contingere possunt bo-
 na, sint pax, libertas, ubertas,

ἐν γὰρ τῷ παρόντι χρόνῳ δύσῃσι πέφοντα γὰρ ἐξ ἡμεῶν
 ἐκ πέντα πᾶς μὲν Ἕλλησιν, πᾶς δὲ βαρβάρους πόλε-
 μος· ἐλθούσας δὲ ὅσων οἱ χρεῖντες γένησιν τοῖς δή-
 μοις μέτεσι, καὶ τὸ πλέον ἴσως ὅσα ἄμωρον εὐφροσύνην δὲ
 γῆς ἀφροσιν, εὐμενῇ τε χρεῖσιν ὥρων, καὶ τάττειν γυναικας
 εὐκότα τέκνα γονεῦσι, σωτηρίαν τοῖς γυναικείοις, εὐχ-
 μετος ὅγα σύμφρον αἰτήσονται καὶ θεῶν τοῖς αὐτοῦ πα-
 λταῖς. Λαίπεται δὲ καὶ πολιτικῶ μόνον ὅτι τῷ ὑπο-
 καμένῳ ἔργῳ, ὃ μηδενὸς ἔχει τὸν ὅτι τῷ ἀγαθῷ, ὁμότιμος
 ἔμπροσθεν καὶ φίλος πρὸς ἀλλήλους αἰεὶ τοῖς συσταῶσιν,
 ἔρως δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ δυσμενεία ἐκείρεται ἀνα-
 σταν, ὥστε οἱ φίλον διαφεραῖς, ὃ μᾶλλον οἰόμενοι ἀδι-
 καῖον μέρους ἐξομολοῦντα πρὸς τὸν καὶ συναδικῶσθαι
 δεκάτω καὶ συναγανακτῶν· αἷτα οὕτως ὅτι χρεῖν τε

C. 8. εὐφροσύνη] Sic B. Vulgo, εὐφροσύνη.

C. 9. ἔργῳ] Sic A. B. E. Ald. Baf. Xyl. Stephanus eumque secuti ἔργῳ.

hominum copia, et concordia:
 ad pacem quidem in praesentia
 nihil est quod operam civi-
 lium virorum requirant po-
 puli, omni et Graecanico et
 barbarico bello penitus sub-
 lato: libertatis quoque tantum
 est civitatibus, quantum im-
 peratores concedunt: neque
 expediret fortasse amplius:
 tum ut sit terrae ubertas, ac
 frugum copia abundans, anni-
 que temporum constitutio sa-
 lubris,

*Nuptia faciat similique virum sunt prole
parentem,*

ut proli vita et salus constet, et

diis precabitur prudens. Ergo
 ex officio civilis viri subjectis
 rebus hoc unum ei restat,
 quod nulli alteri bono prae-
 stantia cedit, ut cives suos
 concordia, mutuaeque amicitiae
 inter sese uti doceat, lites, dis-
 cordias, inimicitiasque omnes
 aboleat. Quia in re idem aget,
 quod in amicorum dissensio-
 nibus: cum ex parte, quae in-
 iuria affici videbitur, ita collo-
 quetur, ut ipse quoque parti-
 ceps iniuriae acceptae indigna-
 tionisque videatur: deinde an-
 imum placare ejus conabitur,
 ac docere eos qui iniurias di-

παραίνεν, καὶ διδάσκον ὅτι τῷ βιάζεσθαι καὶ καὶ ἐν-
 ζόντων οἱ παρόντες, οὐκ ὀφεικεία ἐᾷται μόνον ἀλλὰ καὶ
 I φρονήματι καὶ μεγάλῃ ψυχῇ ἀφαιρέσει, καὶ μακρὴν ὑφι-
 ἔμενοι νικῶσιν ἐν τοῖς χαλλίσι καὶ μεγίστους ἔπειτα καὶ
 κατ' ἓνα καὶ κοινῇ διδάσκοντα καὶ φράζοντα τί τ' Ἑλ-
 ληνικῶν παραγμάτων ἀσθένειαν, ἥς ἐναπολαῦσαι ἀμενῶν
 ὅτι τοῖς εὖ φρονέσι καὶ μετ' ἰσυχίας καὶ ὁμονοίας κατα-
 βῶσιν, μηδὲν ἐν μέσῳ τ' τύχης ἀθλον ὑπολειπομένης.
 Τίς γὰρ ἡμονία, τίς δόξα τοῖς περικοιμένοις; ποία
 δύναμις, ἥ μακρὴν ἀνδραγαθίαν ἀφαιρέσει κατέλυσεν, ἥ
 μετέσκηκε εἰς ἄλλο; ἔστιν, ἐδ' ἀν' ὁρμηδὴν αὐτοῦ
 II ἄξιον ἔχουσιν. Ἐπεὶ δὲ ὡς περ ἐμωρπυμὸς οὐ πολλάκις
 εἰς τόπων ἱερῶν ἀρχεται καὶ δημοσίαν, ἀλλὰ λύχνος τις
 ἐν οἰκίᾳ ὤξυμεληδεις, ἥ σαρπηδὸς ἀφαιρέσει ἀπὸ
 φλόγα πολλῇ, καὶ δημοσίαν φθορὰν ἀπαιρᾷ οὐ-

D. 10. παρήντις] Sumf a Not. Xyl. Mez. et Salmast. poterat et παρήντις cor-
 rigi, quo ducit Bong. V. Anon. παρήντις. Vulgo, παρήντις.

E. 8. κατέλυσεν—εἰς ἄλλο] Legendum, ὡ κατέλυσεν—εἰς ἄλλο.

mittunt quibus fuit affecti, his qui contendere et vincere litigando instituerunt, non æquitate modo et placiditate, sed et animi magnitudine potiores esse: et cum de suo jure paulum remiserint, in pulcherrimis maximisque rebus victoriam reportare: possunt et singulos et universos de imbecillitate rerum Græcorum edocebit, qua perfrui cordatus quisque satius arbitretur, et in pace et concordia inter suos vita defungi, quam certamen, cujus nullum fortuna præ-

mium fecerit reliquum, obire. Quis enim principatus, quæ gloria victorem, quæ manet potentia, quam non leve aliquod proconsulis edictum vel abolere possit, vel alio transferre? nihil studio dignum habituram, ne si quidem perduraret. Quoniam autem ficti incendium non sæpe a sacris et publicis exoritur locis, sed plerumque neglecta in domo aliqua lucerna, aut inflammata quisquiliæ ingentem ediderunt ignem, ac publicam participem: sic non sen-

πως οὐκ αἰεὶ γάρον πόλεως αἱ περὶ τὰ κοινὰ φιλονεικίαι
 ἀφαικίσκων, ἀλλὰ πολλάκις ἐκ τραγμάτων ἢ προσ- 325
 χρυσμάτων ἰδίων εἰς δημόσιον αἱ ἀφαιροεὶς παρελθούσαι
 συντελέσθαι ἅπασιν τὴν πόλιν ὁδονὸς ἦτιον τῷ πο-
 λιτικῷ παροφείκει τὰυτα ἰσθῆναι καὶ παραβλαμβάνεσθαι,
 ὅπως τὰ μὲν ὁδὸν ὅλως ἔσται, τὰ δὲ παύσεται ταχέως,
 τὰ δὲ οὐ λήψεται μέγιστος, ὁδὸν ἀφείλαι τῇ δημοσίᾳ,
 ἀλλ' ἐν αὐτοῖς μενεῖ τοῖς ἀφαιρουμένοις, αὐτόν τε
 προσέχοντα καὶ φερέοντα τοῖς ἄλλοις ὡς ἴδια κοινῶν
 μαρὰ μέγαλα ἀγρία καθήκοντα παρσφέντα, καὶ μὴ
 τυχόντα θεραπείας ἐν ἀρχῇ μηδὲ παρηγορίας. Οἷον ἐν
 Δελφοῖς ὁ μέγιστος λέγεται γενέσθαι νεωτερισμὸς ὑπὸ
 Κράτητος, ὃ μέλλον θυγατέρα γαμεῖν Ὀργίλαος ὁ Φά-
 λιδος, εἴτα τῷ κρατῆρι αὐτομάτως ὅτι τοῖς ἀσπιδαῖς
 μέσου ῥαγέοντος, οἰσιστάμενος καὶ καταλιπὼν τὴν νύμ-
 φιω ἀπῆλθε μετὰ τῷ πατρί: ὁ δὲ Κράτης ὀλόν
 ὑπερὶν θύεσιν αὐτοῖς ὑποβαλὼν χρυσίον τι τῇ ἱερῇ,

per seditionem contentiones
 de publicis negotiis excitant:
 sed sæpenumero ex rebus et
 offensis privatis in publicum
 propagatæ lites totam exagi-
 tant civitatem; civili viro in
 hoc non minor, quam ulla in
 alia re, ponenda est industria,
 ut his occurrat medeaturque,
 ut aliæ quidem lites omnino
 ne existant quidem, aliæ mox
 sopiantur, aliæ non faciant in-
 crementum, neque ad Rem-
 publicam pertingant, sed pe-
 nes ipsos maneat adversarios:
 et cum ipse animum debet his
 rebus attendere, tum alios do-

cere, privata publicis, parva
 magnis caussam præbere si
 negligentur, neque ab initio
 iis medicina et correctio adhi-
 beatur. Quo quidem modo
 Crates apud Delphos maxi-
 mam periculose rerum muta-
 tioni occasionem suppeditavit.
 Erat filiam hujus ducturus
 uxorem Orgilaus Phalidis fi-
 lius; cumque in ipsis sponsa-
 libus cratera media crepuiisset,
 eo casu in omen tracto, dere-
 licta sponsa, cum patre disces-
 ferat. His paulo post sacrifi-
 cantibus vas aureum eorum
 quæ sacra sunt subdidit, indic-

κατεκρήμνησε τὸν Ὀργίλαον καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀκρίτως, καὶ
 πάλιν τῷ φίλῳ τινὰς καὶ οὐκ εἰδὼς ἱκετεύοντας ἐν τῷ ἱερῷ
 τῆ Προνοίας ἀνείλε· πολλῶν δὲ τοιούτων γενομένων, ἀπο-
 κλείναντες οἱ Δελφοὶ τὸν Κεράτηα καὶ τὰς σασιάσαντας,
 ὅς ἐκ τῷ χρημάτων, ἐναγκῶν πρῶτα ληρῶν, τὰς
 χεῖρας ναὺς ἀναγκοδόμῳσαν. Ἐν δὲ Συρακούσαις δυοῖν
 νεανίσκων συνήτων, ὁ μὲν τὸν ἐρώμενον τῷ ἐταίρῳ λαβὼν
 φυλάσσειν, δέφθειρεν ἀποδημοῦντος· ὁ δὲ ἐκείνῳ πάλιν
 ὡς περ ἀναποδιδὺς ὕβριν, ἐμοίχευσε τιμὴν κινῆσαι· τῷ
 δὲ πρῶτον πῶς εἰς βυλὴν παρελθὼν, ἐκέλευσεν
 ἀμφοτέρους ἐλαύνειν ὥστε ἀπολέσαι καὶ ἀναπληθῆναι
 τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῷ τῆς ἔχθρας· οὐ μὲν ἔπειθεν,
 ἀλλὰ καὶ ὅς ἐκ τούτων σασιάσαντες ὅππῃ συμφορᾷς μεγάλας
 τιμὴν ἀρίστην πολιτείας ἀνέτεψαν. Ἐχεις δὲ δὴ πᾶσι καὶ
 αὐτὸς οὐκ εἰς ὁρμηγεῖα, τὴν Παρδάλη πρὸς Τυρ-

B. 8. τινὰς καὶ οὐκ εἰδὼς] καὶ additum ex B. E. P.

B. 9. Προνοίας] Forte, Προνοίας. P. Wesseling. ad Diod. Sic. T. I. p. 415.

B. 10. σασιάσαντας] Forte σασιάσαντας: quo tendere item videtur A. E. σασιάσαντας.

C. 2. ἀναγκοδόμῳσαν] Sic E. Vulgo, ἀναγκοδόμῳσαν.

taque caussa Orgilaum cum fratre de saxo præcipitavit, rursumque amicorum familiarium quosdam supplicantes in fano Providentiæ interfecit. Cum multa talia essent perpetrata, Delphi Cratetem et seditionis focios necaverunt, et e pecuniis, quas nefastas appellabant, templa exædificaverunt inferiora. Syracusis de duobus familiaribus adolescentibus, alter amasium alterius suæ custodiæ a peregre proficiscente creditum ablente illo

vitiavit: reversus, ut vicem rependeret, adulteravit alterius uxorem: tum quidam seniorum in concilium progressus consuluit esse utrumque ejiciendum, prius quam sua inimicitia urbem corrumpentes exitio essent: neque tamen is persuasit, sed orta ex hac occasione seditio maximis cum calamitatibus optimam Reipublicæ formam pessumdedit. Habes nimirum et ipse domestica exempla, Pardali cum Tyrreno inimicitiam, quæ

βίωσιν ἔχθραν, ὡς ὀλίγα ἰδοῦσι ἀπὸ τῶν Σάρδεω,
 ἔξ αἰτῶν μακρῶν καὶ ὕβρις αἰς ἀπόστασιν καὶ πόλεμον
 ἐμβαλῶσα. Διὸ χρὴ μὴ καταφρονεῖν τῆς πολιτικῆς,
 ὥσπερ ἐν σώματι, προσκροσμάτων διαδρομᾶς ὄξους, ἐχ-
 όπτιον· ἀλλὰ ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ πύξιν καὶ βοηθεῖν
 προσχῆ γάρ, ὥς φησιν ὁ Κάππι, καὶ τὸ μόνον γινέσθαι
 μακρὸν, καὶ τὸ μακρὸν εἰς τὸ μῆτιν ἄγεται. Μηχανὴ δὲ
 ὅτι τῶντα πεντὺς οὐκ ἐπὶ μέζων, ἢ τὸ παρέχον ἑαυτῶν
 εἰ τοῖς ὕδασι ἀφ' αὐτοῦ ἡμερῶν ἀγλαατῆτι, ἀμύπτει
 ὅτι τῆς πρῆς αἰτῶν μόνοντα, καὶ μὴδὲ προστιθέσθαι
 φιλοκαίαν μὴδὲ ὀργὴν, μὴδὲ ἄλλο πάθος ἐμποῦν τσα-
 χύτῃ καὶ παρὰ τῶν ἀναγκάσις ἀμφισπότημασι. Τῶν
 μὲν γὰρ ἐν ταῖς παλαίστραις διαμαχομένων ἐκισφάειρος
 περδύσει τὰς χεῖρας, ὅπως εἰς ἀνέστησιν ἢ ἀμύλλα μῆ-
 ριν ἐκπύπῃ, μαλακίῃ ἔχουσα τίμω πληγὴν καὶ ἀλυ-
 ποι· ἐν δὲ ταῖς κρίσεσι καὶ ταῖς δίκαις πρὸς τὰς κο-

D. 4. τῶν πολιτικῶν] τῶν πολιτικῶν E. Coll. Muret. Schott. Anon. T. V. B. P.

parum abfuit quin Sardes per-
 deret ab exiguis et privatis in-
 itiis defectione et bello con-
 flatis. Non itaque sunt neg-
 ligendæ civium veluti uno in
 corpore offensæ, quæ discus-
 sus habent celeres : sed injici-
 enda manus, opprimendæque
 sunt, et facienda medicina :
 nam, ut ait Cato, attentione
 et magna in parva, et parva
 in nihilum rediguntur. Ad
 hanc rem non alia major est
 persuadendi efficacior machina,
 quam seipsum præstare in pro-

priis diffidiis placidum pacifi-
 catorem, sine ira in primis
 causis persistentem, nullique
 adhibentem contendendi veho-
 mentiam, aut iram, aut alium
 affectum aliquem, qui neces-
 sariis disceptationibus asperi-
 tatem acerbitemque ingerat.
 Etenim eorum qui in palæ-
 stra decertant manibus globos
 quosdam præligant, ne certa-
 men in plagam aliquam atro-
 cioram et lethalem definat. At
 in disceptationibus caussarum
 et iudiciis præstat nudis purif-

λίπας, ἄμεινόν 'ὄσι καθααῖς καὶ ψαῖς ταῖς αἰτίας
 χρόνιοι ἀγανίζονται, καὶ μὴ, καθάπερ βέλη, τὰ πρῶτα
 μαλαχά χαράσσοντα καὶ φαρμάσσοντα ταῖς βλασφημί-
 ς αἰς, καὶ ταῖς κακοηθείαις, καὶ ταῖς ἀπειλαῖς, ἀνέκιστα καὶ
 μεγάλα καὶ δημόσια ποιεῖν. Ὁ γὰρ οὕτω προσφερόμε-
 νος ταῖς κατ' αὐτὸν, ὑποκίους ἔξει καὶ τὰς ἄλλας· αἱ
 δὲ καὶ τὰ δημόσια φιλοτιμίαι, τῶν ἰδίων ὑφαρξυμένων
 ἀπεχθειῶν, εὐτελεῖς γίνονται, καὶ δυσχερὲς ἔσθ' ἐν αὐ-
 τῇ κατὸν ἐπιφέρουσιν.

F. 4. φιλοτιμίαι] B. φιλοτιμία. Pol. Jannot. φιλοτιμία.

que caussæ fundamentis rem-
 gerere, neque res tanquam ja-
 cula acuendo convitiisque ma-
 lignitate et minis veluti vene-
 no imbuendo, magnas publi-
 cas, insanabiles reddere. Qui
 enim quo dixi modo eos qui-
 buscum ipsi res est tractat, a-

lios quoque sibi habebit ob-
 temperantes: at contentiones
 de publicis negotiis, ubi pri-
 vatæ inimicitæ fuerint de-
 tractæ, viles fiunt, neque mag-
 num ullum aut atrox malum
 inferunt.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Π Ε Ρ Ι

ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

P L U T A R C H I

D E

UNIUS IN REPUBLICA DOMINATIONE, POPULARI
STATU, ET PAUCORUM IMPERIO.

α'. **Ε**ΙΣ τὸτο δὴ τὸ διαστήριον καὶ αὐτὸς εἰσάγων ἢ
 B γενομένην μοι πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ἑλξίν ἐχθρὴς,
 ὅμιλῳ δ' πολιτικῆς ἀρετῆς ὕπαρ ἐκ ὄναρ ἀκῶσαι λεγέσθης,

Κερρότητα χρυσία κρηπὶς ἱεραῖον αἰδοῦν

προσπεπνυμένος καὶ διαίρων ὅτι Πολιτείας βέβλη' λόγος

A. 8. Εἰς τὸτο δὴ] Libellus initio et fine mutilus, ut ostendimus in Animad-
 versionibus.

B. 2. οἷα ὄναρ] Sic Xyl. Vulgo, ἡ ὄναρ.

B. 4. προσπεπνυμένος καὶ διαίρων] Legendum, ὁ προσπεπνυμένος. Tum διαίρων ex
 emendatione Salmasii, pro διαίρων. Ald. Baf. Xyl. διαίρων.

I. **Q**UAM heri vobiscum
 habui disputationem,
 ad vos disceptatum adducens,
 visus sum mihi non per som-
 nium sed reip̄a civilem vir-

tutem dicere,

*Nunc ja Ta fundamenta sacris
 Auris sunt quidem caecornis :*

hortans et ad Rempublicam
 incitans oratio, ut fundamen-

εἰ Ἀττικῷ μὲν ἤδη τ' ὀφλομένην ἐποικοδομῶντες τῇ πορο-
τροπῇ διδασκαλίαι, ὀφείλει δὲ δὴ παλαιὰ δὲ μὲν τῶν
ὅτι τὸ παλαιὸν τὰ κοινὰ ποροτροπὴν καὶ ὁμῆν, ἐξῆς
αὐτοῖς καὶ λαβεῖν παλαιὰ γένηματα Πολιτείας, οἷς κα-
λῶς, ὡς αὐτοὶ ὄντι ἀνθρώπων, δημοφελὲς ἔσται, μετ'
ασφαλείας ἅμα καὶ τιμῆς δικαίας εὐ πηδῶντος τὸ οὐκ εἶναι.
Ὁ δὲ παλαιὸς μὲν ὄντι εἰς τὰ μέλλοντα, τοῖς δὲ προ-
λεγεμῶν ἐπεὶ σκεπτόμενος, ἥτις ἀρίστη Πολιτεία· κατὰ
περὶ δὲ ἀνθρώπων βίῳ πλεονέσας, ἔτι καὶ δήμος Πολιτεία
βίος· ὥστε λαβεῖν τῶν ἀρίστων ἀναγκαῖον· ἢ γὰρ ὅτι πα-
σὼν ἀρίστη καὶ τῶν ὁ πολιτικός, ἢ τῶν λοιπῶν τῶν
ὁμοιοτάτῳ, εἰ ταύτῳ ἀδύνατον.

β'. Λέγουσι μὲν δὲ Πολιτεία καὶ μεταλήψας τῶν εἰς
πόλει δικῶν ὡς φανερὸν, Ἀλεξάνδρῳ Πολιτείας Με-
γαρεῖς ψήφισαται· τῷ δ' εἰς γέλωτα γεμῶν τ' αὐτοῦ

B. 5. si Ἀττικῷ μὲν] Monstrum lectionis transformandum in ἐκτὸς μὲν.

B. 7. ἐξῆς] Sic Mes. et Reisk. Vulgo, ἐξ ἧς.

C. 5. ὡς λαβεῖν] Videntur nonnulla excidisse.

tum, jacta est: absolvamus reliqua, debitam doctrinam exhortationi superstruentes: debetur autem ei qui exhortationem ad capeffendam Rempublicam recepit, deinceps audienda proponere praecepta, quibus utens, quantum humana fert conditio, utilis in publicum sit tuto simul et cum honore merito suas res recte componens. Quod autem ad sequentia maxime conducit, et ab his pendet, quae jam dicta sunt, consideremus quae Reipublicae forma sit optima. Sicut enim homo plu-

res vitae degendae rationes habet propositas, ita et de formis Reipublicae, quae sunt quasi vita civitatis, deligere oportet optimam. Hanc vero civilis homo aut ex omnibus formis deliget, aut si non possit eam, simillimam saltem ejus praeferet reliquis.

II. Civilis ratio (sic enim *politiam* liceat exprimere) dicitur communicatio juris quod in aliqua est Republica: quomodo dicuntur Megarenses Alexandro jus civitatis decrevisse: cumque is studium ipsorum pro ridiculo haberet,

διὸ αὐτῷ, ἐπεὶν ἐκέλευς, "Οτι μόνῳ πρεσβύτερῳ τῷ
 Πολιτείας Ἡρακλεῖ καὶ μετ' ἐκείνον αὐτῷ ψηφίσαιντο τ'
 D δὲ θαυμάσαντα δέξασθαι, τὸ ἥμιον εἰ τῷ ἀπανά π-
 ῥόμῳ. Λέγεται δὲ καὶ βίος ἀνδρὸς πολιτικῷ καὶ τὰ κοινὰ
 πρεσβύτερος Πολιτεία· κατὰ τὴν Περικλέους Πολιτείαν
 ἐπαγνῶν καὶ τὴν Βίατος, φέρων δὲ τ' Ὑπερόλου καὶ
 Κλέωνος. Ἕνιοι δὲ καὶ μίαν πρεσβύναντων εἰς τὰ κοινὰ
 καὶ λαμπρὰν, Πολιτείαν πρεσβυτέρου, οἷον χρημάτων
 ἐπίδοσιν, ἀφ' αὐτοῦ πόλεμος, ψηφίσματος εἰσῆγησιν· κατὰ
 καὶ πολιτεύεσθαι τὸν δεῖνα σήμερον λέγοντες, εἰ τύχοι
 πὶ ἀφ' αὐτοῦ εἰς κοινὴν τῷ δόντων.

γ'. Παρὰ πάντα ταῦτα λέγεται Πολιτεία, τάξις
 E καὶ κατὰ τὰς πόλεις διακίβηται τὰς πρεσβύναντας κατὰ
 φασὶν τρεῖς (τῇ) Πολιτείας, Μοναρχίαν, καὶ Ὀλιγαρχίαν,

D. 10. Παρὰ πάντα] Sic E. G. Venet. Anon. T. V. B. Mex. Vulgo, πρὶν
 πάντα.

respondisse ipso, *Nemini se hunc honorem unquam nisi olim Herculi, nunc Alexandro habuisse*: itaque Alexandrum admiratum raritatem, quæ honorem secum traheret, boni æquique id decretum consuluisse. Vita quoque hominis civilis, et qui rem administrat publicam, *politia* dicitur: ut cum Periclis aut Biantis in gerenda Republica occupationem (*politiam*) laudamus, Hyperboli et Cleonis vituperamus. Sunt qui unicam illustrem et Reipublicæ causâ susceptam actionem, quæ scopum attigerit, *politiam* appel-

lant: ut pecuniæ elargitionem in cives, belli in pacem mutationem, decreti alicujus promulgationem: quomodo certos homines dicimus gessisse Rempublicam, id est, tractavisse *politiam*, si quid eorum confecerint, quæ optimo publico profunt.

III. Denique *politia* appellatur ordo et constitutio civitatis, ad quam diriguntur actiones: quomodo tres *politiae*, id est, formæ Reipublicæ, dicuntur, Monarchia, quæ unius est dominatio: Oligarchia, quæ paucorum: Democra-

καὶ Δημοκρατίαν ὣν καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ σύγκριστι
 πεποιται, καὶ διακῶσι γυναικῶτα) εἶ). Τὰς δὲ ἄλλας, ὅσ-
 περ ἐν τοῖς μασοῖσι διαζέμματα ἔφασκεν τρόπον
 ἀνεμῶσαν ἢ ὅπτινομῶσαν, συμβέβηκε ὡς ἀκρίους καὶ
 ἀφροσύνας κατ' ἑλκεῖν ἢ ὑπερβολῶς εἶ). Ταύτας
 δὲ καὶ πλείους καὶ μέγιστον ἐν ἡγεμονίαις δυναστείας τῶν
 ἐθνῶν ἀπωληρώσατο τὰς Πολιτείας. Πέροται μὲν αὐτο-
 κρατῇ Βασιλείαν καὶ ἀνυπόθονον, Σπαρτιάται δὲ ἀρισ-
 τοκρατῇ Ὀλιγαρχίαν καὶ αὐθιγῶσι, Ἀθηναῖοι δὲ αὐ-
 τόνομον καὶ ἀκρατον Δημοκρατίαν. Ὡς ἀμαρτανόμῶσαν
 ὡς ἀκρίους καὶ ὑπερσύνας εἶσιν αἱ λογιζόμεναι τυραννίδες
 καὶ δυναστεῖαι, καὶ ὀχλοκρατίαι ὅταν Βασιλεία μὴ ᾖ
 ἔξω ἐνταῦθα ἀνυπόθονον Ὀλιγαρχία δὲ, ὑπερφροσύνη,

F. 1. καὶ πλείους—τὰς Πολιτείας] Legendum, αἱ πλείους καὶ μέγιστον δυναστείας
 ἡγεμονίας ἰσὺν ἀπωληρώσαντο.

A. 1. ὅταν Βασιλεία—ἀκρίους] Corrigendum, ὅταν Βασιλεία μὴ ᾖ ἐξω ἐνταῦθα τὴν
 ἀνυπόθονον. Ὀλιγαρχία δὲ ὑπερφροσύνη τὴν αὐθιγῶν. Δημοκρατία δὲ
 ἀκρατὴν ἰσὺν ἀμαρτανόμῶσαν. Item verti.

summam gubernationis ponit. Has etiam Herodotus libro tertio inter se comparavit, videnturque esse præcipue. Reliquæ enim, intentione aut remissione harum ortæ, vitia potius sunt et corruptelæ quam formæ Reipublicæ: quomodo in musico concentu modis seu tonis principibus nimium aut non satis contentis error incidit. Has formas delegerunt illi gentium principatus qui maximum plurimumque valuerunt. Persæ Regnum cum propria potestate nulli obnoxia iudicio:

Spartani paucorum optimatum liberam dominationem: Athenienses legibus suis contentam meram populi administrationem. Hæ formæ ubi vitiantur, depravatus fit et confusus Reipublicæ status: quales sunt tyrannis, paucorum potentia, plebis licentia, existunt enim et in Regno, quando libidinem ingenerat illa nullis subiecta iudiciis potentia: et in paucorum dominatione, quando contemptum aliorum fastus secum trahit: et in populari statu, quando æqualitas imperia magistra-

τὸ αὐθάδες· Δημοκρατία δὲ, ἀναρχίαν ἰσότης, ἀμε-
τέραν πᾶσαι δὲ τὸ αὐτότον.

δ'. Ὡσαύτῃ οὖν ὁ ἁρμονικὸς καὶ μουσικὸς ἀνὴρ παντὶ
μὲν ὀργάνῳ χρησίμῳ παροφθαλμῶ, τεχνικῶς ἁρμοσάμενος,
καὶ λόγῳ κερδαίνει ἔκαστον, ὥς πέφυκεν ἐμμελὲς ὑπὸ χεῖρ
ἔχει μὲντοι συμβάλλει Πλάτῳι χρησάμενος, πεκτιδάς,
σαμβύκας, καὶ φαλτήρια πολυφθόγῳ καὶ βαρβότις καὶ
τέτρανα παρὰ πύμψας, ἢ λύραν καὶ ἢ κithάραν παρὰ
B μύσας· ἢ αὐτὸν τρόπον ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ εὖ μὲν Ὀλιγαρχίαν
Λακωνικῶν καὶ Λυκάργειον μεταχειριεῖται, συναρμολο-
γῶν αὐτῶν τὴν ἰσοκρατίαν καὶ ὁμομήνους ἀνδρας, ἡσυχῇ
προσβιάζομενος· εὖ δὲ πολυφθόγῳ καὶ πολυχόρῳ συ-
οίσει Δημοκρατίαν, τὰ μὲν ἀνείκεις, τὰ δὲ ἔκτείνων τῆς
Πολιτείας, χαλράσας τε ἐν χειρῶν, καὶ καρτερῶς αὖτις
ἐμφύς, ἀντιβιῶν καὶ ἀνταχθεῖν ἑπτατάμενος· εἰ δ' αἴρεσις
αὐτῶν δοθῇ, κατὰ περ ὀργάνων, τῷ Πολιτικῶν, οὐκ ἂν

A. 10. πρῶτον] Sic T. V. Anon. Mez. Seimaf. Vulgo, τρεῖς.

tuum labefactavit: in omni-
bus denique, quando mentis
infania ingeneravit immodera-
tam potentiam.

IV. Ergo quemadmodum
vir musicæ peritus quovis in-
strumento oblato uti artificio-
se, idque tractare affabre no-
vit, ut pro sua conditione vo-
cem concinnam reddat: nihil-
ominus tamen Platonis con-
silio parens, omiffis pectidi-
bus, sambucis, psalteriis, bar-
bitis, triquetris, aliis instru-
mentis quæ varias edunt vo-
ces, lyram et citharam iis præ-

fert: sic civilis vir probe ad-
ministrabit Oligarchiam La-
conicam, qualis a Lycurgo
instituta fuit, æquales digni-
tate et potentia viros placide
ad societatem gerendæ Rei-
publicæ invitans: probe e-
tiam se accommodabit Demo-
cratiæ, tanquam variis nervis
et sonis instructo instrumento,
aliquando remittens, interdum
intendens, tempestiveque fræ-
na laxans, et rursus contra-
hens, ubi multitudini resisten-
di locus datur: attamen, si ei
detur optio formam Reipub-

ἄλλω ἔλεγο, πλὴν τὴν Μοναρχίαν, Πλέττω περὶ
 μέγας, τὴν μόνω δυναμίδω τὸν ἐντελῆ καὶ ὄρθιον ἐκείνου
 ὡς ἀληθῶς τῆς ἀρετῆς τόπον ἀναρῆσθαι, καὶ μὴτε πρὸς
 ἀνάγκω, μὴτε πρὸς χάριν ἀρμόσαι τῷ συμφέροντος.
 Αἱ μὲν γάρ ἄλλαι Πολιτεῖαι τρέπον πρὸς κρατύμωμαι
 κρατῦσι, καὶ φερόμωμαι φέρουσι τῇ πολιτείᾳ ἐκ ἔχοντα
 τὴν ἰσὺν βέβαιον ὅτι τέττοις παρ' ὧν ἔχει τὸ ἰσὺν, ἀλλὰ
 πολλάκις ἀναγκαζόμενοι τὸ Αἰσχύλειον ἀναφανῶν ὡς
 πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς
 Σποδαλὸν τὴν ἡγεμονίαν,

Σὺ τοι με φουῖς, σύ με καταίδω με δακρύς.

C. 2. τῷ συμφέροντος:] Excidit quid, forte ἀντὶ: forte vitium est in ἀρμόσαι.

C. 5. ἐκ τούτων:] Sic Mes. et Reisk. Vulgo, ἐκ τούτων.

C. 9. με δακρύς:] Sic Xyl. et locus in Vita Demetr. p. 905. D. Vulgo, με
 abest.

licæ tanquam musicum in-
 strumentum suo arbitratu ca-
 pessendi, nullam profecto de-
 legerit aliam quam Monar-
 chiam, Platonis fidem secutus.
 Ea enim sola potest perfectum
 istum et *orthium* sive rectum
 virtutis tonum et contentio-
 nem sustinere, et utilitatem
 neque necessitatis neque gra-
 tiæ causâ inflectere. Reli-

quæ id habent, ut fere is qui
 imperat, sub imperio et potes-
 tate sit, et qui gerit eas, ipse
 geratur feraturque, quod non
 habet vim solidam et stabilem,
 qualis est in Monarchia: sed
 sæpe cogitur Æschyleum illud
 exclamare, quo usus est De-
 metrius Poliorcetes amisso im-
 perio,

Tu me arceffi, tu fers exitium mihi.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΔΑΝΕΙΖΕΣΘΑΙ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΔΑΝΕΙΖΕΣΘΑΙ.

PLUTARCHI

DE

VITANDO ÆRE ALIENO.

α'. **Ο** ΠΛΑΤΩΝ ἐν τοῖς Νόμοις οὐκ ἔα μεταλαμβάνειν ὕδατος ἄλλοτρίῃ τῆς γέιτονας, καὶ ἂν μὴ παρ' αὐτοῖς οὐράζαντες ἄχρι τῆς κεραμίδος καλουμένης γῆς, ἄγονον εὖρωσι νάματος τὸ χορίον· ἡ γὰρ κεραμίτις, φύσιν ἔχουσα λιπαρὰν καὶ πυκνὴν, σῆγι παραλαβῶσα τὸ ἕρπον, καὶ οὐ δύνῃσι δεῖ δὲ μεταλαμβάνειν τῷ ἄλλοτρίῃ τῆς ἰδίου κτήσασθαι μὴ διωαμύνει· ἀπο-

E. 4. δι' δι] Xyl. δι' δι, rectius.

L PLATO in Legibus vicinos alienæ aquæ participes fieri non finit, nisi ubi domi solo usque ad terram ceramicam (ita argillam vocat) exhausto, aquæ id sterile

deprehenderint: argilla enim, cum sit pingui ac densa natura, humorem acceptum continet, neque dimittit extra se: eos autem vult alienorum in partem venire, qui propria

ρία γὰρ βοηθεῖν τὸν νόμον. Ἄρα δέδοται αὖτε χρημα-
 τιστῶν νόμον, ὅπως μὴ δανείζονται παρ' ἑτέρων, μηδ'
 ἐπ' ἀλλοτρίας πηλὰς βαδίζουσι, μὴ πλεονεχέωσι οἰκοὺς τὰς
 αὐτῶν ἀφορμὰς ἐξελέγξαντες, καὶ συναγαγόντες, ὥσπερ
 ἐκ λιβάδων, τὸ χρησίμιον καὶ ἀναγκαῖον αὐτοῖς. Νυνὶ
 δὲ ὑπὸ τρυφῆς καὶ μαλακίας ἢ πολυτελείας ἐχρῶν-
 ται τοῖς ἑαυτῶν ἔχοντες, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὅτι πολλὰ
 παρ' ἑτέρων μὴ δόμοιοι τιμῆριον δὲ μέγα· τοῖς γὰρ
 ὑπέρους οὐ δανείζονται, ἀλλὰ βυλομένοις εὐπορίαν περὶ
 ἑαυτοῖς κτᾶσθαι, καὶ μάρτυρα δίδωσι καὶ βέλαιωντι ἄξιον,
 ὅτι ἔχει πιστεῦσθαι· δέον ἔχοντα μὴ δανείζεσθαι.

β'. Τί τραπέυεις ἢ τραπέζῳ, ἢ τραχηματω-
 τῶ; ὑπὸ τῆς ἰδίας δάνεισαι τραπέζης· ἐκπύματα οὖν
 ἔχεις, παρ' ἰδίας ἀρχαῖς, λεκανίδας, ὑπὸ τοῦ ταῦτα
 τῇ χρείᾳ· τῶ δὲ τραπέζῳ ἢ χαλῇ Αὐλὶς ἢ Τένεδος

E. 6. Ἄρα δίδονται] Forte, Ἄρα δὲ ἰδίαι καὶ, ut Bongarf. et Mez. nisi quod pro δὲ
 habent δι.

F. 6. ἀλλὰ βυλομένοις — πιστεῦσθαι] Forte, ἀλλ' ἢ βυλομένοις εὐπορίαν περὶ ἑαυτοῖς
 κτᾶσθαι, καὶ μάρτυρα δίδωσι καὶ βέλαιωντι ἄξιον ὅτι ἔχουσι δεῖν πιστεῦσθαι.

parare nequeunt, lege inopix
 opitulante. Nonne evidens
 est eam legem ad rem pecu-
 niariam pertinere, ne ab aliis
 mutuum sumant, alienosque
 fontes adeant, non ante domi-
 suis copiis examinatis, ut quasi
 guttatim collegerint quod usi-
 bus et necessitati eorum sup-
 peditet? Nunc luxu, mollitie,
 et prodigalitate adducti non
 utuntur suis, sed magno fœ-
 nore ab aliis accipiunt nulla
 necessitate compulsi. Mag-
 numque est hujus rei argu-

mentum, quod egeno pecu-
 niam nemo credit, sed iis qui
 sibi copiam aliquam parare vo-
 lunt, testemque et sponso-
 rem habent esse se quibus tuto mu-
 tuum committatur: cum de-
 buerit, cui res est, mutuum
 nihil fumere.

II. Quid mensarium aut
 negotiatorem demereris? quin
 tu a tua mensa petis mutuum?
 pocula habes et paropsides et
 pelves argenteas: hæc usibus
 tuis adhibe: mensam Aulis aut
 Tenedus vicissim ornabunt

ἐνταυτοῖς τοῖς κεραμεῖς καθαρότεσις οἱ τοῦ ἀργυ-
 ρῶν ὅσα ἔξαι τῶν βαρὺ καὶ δυσχερῶν, ὥστε ἰὺ καὶ
 ἡμέραν ἐκπύπτοντο τῶν πολυτέλειαν ὁδῶν ἀναμνησ-
 τῶν χειρῶν καὶ τῆς τιμῆς, ἐν ἱερῶσι τῶν ἡμερῶν
 οὕτως, ἀποφράδα πῶσι οἱ δανεισὲς καὶ εὖνοι. Τὸς μὲν
 γὰρ ἀντὶ τῆς πολλῆς πῆλξης οὐκ ἔστιν αὐτοῖς, ἐδ' ἀν-
 ὁ θεὸς σώσῃ ὁ Κτήσιος ἀρχινοῖα τιμῶν λαμβάνοντες,
 Β ὅσα ἀρχινοῖα τόκοι τ' ἴσων δίδοντες. Καίτοι ὅς περ Περ-
 κλῆς ὁκῆτος τ' ὁ θεὸς κόσμον ἄγοντα τάλαντα πτο-
 σαρόμενοι χρυσοῦ ἀπέφθον, περικρατὸν ἐποίουν, ὅπως,
 ἔφη, χρυσάμειοι πρὸς τὴν πόλιν, αὐτοῖς ἀποδοῦναι
 μὴ ἔατον ὅσων καὶ ἡμεῖς, ὥστε οἱ πολιτοὶ, τοῖς
 χρύσεις μὴ παραδεχόμεθα φερεῖν δανεισῶν πολέμια,
 μὴδ' ὅραν τοὺς αὐτοῖς ὅτι δουλεία δίδονται· ἀλλὰ τῆς
 τραπέζης ἀμειβόμενοι τοὺς μὴ χρήσιμα, τῆς κοίτης, τῶν

B. 7. *μὴδ' ἔφην*] Addendum ἀνεχόμεθα, ut vidit Xyl. Possit et loco ἔφην
 scriptura fuisse corruptam, ut Mss. suspicatur.

figlinis purioribus quam sint
 argentea ista: non enim ex-
 halant gravem istum ac mo-
 lestum fœnoris odorem tan-
 quam æruginis quotidie con-
 taminantis luxuriam, neque Ka-
 lenderum et novilunii admo-
 nebunt, quam sacratissimum
 diem fœnerosos atram et a-
 bobinandam faciunt. Atqui
 eos, qui potius quam vendant,
 pignori sua opponant, ne Ju-
 piter quidem a possidendo Cte-
 sius dictus servare possit: pu-
 det pretium suarum rerum ac-
 cipere; usuras persolvere non

puddet. At enim Pericles
 mundum Minervæ appenden-
 tem auri excocti talenta qua-
 draginta, ita composuit ut de-
 trahi posset: hac de causâ, ut
 aiebat, ut si eo auro Atheni-
 enses aliquando ad bellum
 uterentur, æquale postmodo
 restituerent. Ergo et nos tan-
 quam in obsidione visibus nos-
 tris inservientes, non patiamur
 nobis ab hoste fœneratore
 præsidium imponi, neque sus-
 tineamus res nostras mancipio
 duci: sed a mensa auferendo
 quorum usus necessarius non

ὀχημάτων· τῆς Ἀργείης, ἐλθόντες Ἀργεῖαν ἑλπίδα
 αὐτοῖς, ~~ἐν ἀποδόσει~~ αὐτοῖς, ἐὰν ἐντυγχάνωμεν.

γ'. Αἱ μὲν ἔν' Ῥωμαίων· γυναῖκες εἰς ἀπαρχὴν τῇ Πυ-
 θίᾳ Ἀπόλλωνι τὸν κόσμον ἐπέδωκαν, ὅθεν ὁ χρυσοῦς
 χροτὴρ εἰς Δελφὸς ἐπέμφθη· αἱ δὲ Καρχηδόνισι γυ-
 ναῖκες ἐκέλευτο τὰς κεφαλὰς, καὶ ταῖς θρῆξι ἐντέλλαι
 τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ὄργανα παρέχει ὑπὲρ τῆς πατρίδος·
 ἡμῖς δὲ τ' αὐτάρκεια ἀρχιμήδους καταβαλόμεν αὐ-
 τοῖς ὑποδόλαις καὶ συμβολαῖς, δὲν εἰς αὐτὰ τὰ
 χρήσιμα συστέλλειν καὶ συναπείρηντας, ὥς τῇ ἀχρή-
 σται καὶ περιττῶν κατακοπέντων ἢ πλεονέκτων, ἐλθόντες
 αὐτοῖς ἱερὸν ἰδρύσασθαι, καὶ τάνους καὶ γυναιξὶν Ἡ μὲν
 γὰρ Ἀρτεμις ἢ ἐν Ἐφέσῃ τοῖς χροαῖς, ὅταν καταφύ-
 γουσιν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ἀστυλίας παρέχει καὶ ἄστυα
 ἀπὸ τῇ δανείων· πρὸ δὲ τῆς ἐπιτελείας, καὶ ἄστυον καὶ
 ἄστυον, πανταχῶς τοῖς σόφροσι ἀναπέπλαια, πολλῆς
 γολῆς εὐρυχωρίαν παρέχει ἰστέον καὶ ὀπίστημον. Ὡς γὰρ

est, a sponda, a vebiculis, de
 victus ratione detrahendo, li-
 bertatem nostram: tuamur:
 otiosa ista reparantur: ubi res
 secundæ affluerint.

III. Romanæ mulieres
 mundum suum Apollini Py-
 thio dederunt primitiarum lo-
 co, ex quo aureus crater con-
 sectus Delphos venit: Car-
 thaginienses autem mulieres
 capita totonderunt pro patria,
 ut crinibus earum machinæ
 et instrumenta intenderentur:
 Nos, dum contentos esse hos-
 tris rebus. pudet, dandis pig-

noribus contractibusque sube-
 undis in servitutem nosmet
 damus; ubi par erat contractis
 ad utilia cupiditatibus, inutilia
 nos et otiosa concidere aut di-
 vendere, itaque nobis ac fa-
 milia: fanum libertatis extru-
 eret: Diana quæ Ephesi coli-
 tur, debitorum, qui ad ipsius
 templum confugiant, tutos a
 creditoribus et intactos præ-
 stat. At frugalitatis asyllum
 ubique patet temperantibus;
 cum multoq; otio amplitudinem
 parata hilarem atque honorifi-
 cam. Sicut enim bello Me-

ἡ Πύθια τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ τὰ Μηδικὰ τεῦχος ξύ-
λινον δίδουσι τὸν θεὸν ἔφη, καὶ κεῖνοι τίμω χώραν καὶ τίμω
πῶλιν καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς οἰκίας ἀφέντες, εἰς τὰς
καὺς κατέφυγον ὥστερ δ' ἐλευθερίας· ἔτις ἡμῖν ὁ θεὸς
δίδουσι ξυλίνῳ πρᾶπτεσθαι, καὶ κερσμεῖαν λεχάνην, καὶ
πρᾶγ' ἱμάτιον, εἰάν ἐλεύθεροι ζῆν θέλωμεν.

E. Μηδὶ σοὶ γε ἰσπασύνας τι μέλει,

μηδ' ὀρήματα ζευκτὰ κερσφόρα καὶ κατάργυρα, ἀ-
τόκοι ταχῆς καταλαμβάνουσι καὶ παρὰ τρέχουσιν· ἀλλ'
ὄνα πῶι τῷ τυχόντι καὶ καθάλλῃ χεῖρ' ἔχουσιν, φῶγε πο-
λέμιοι καὶ τύραννοι δανειστὴν, οὐ πῦρ αἰτῶντα καὶ ὕδωρ,
ὡς ὁ Μῆδος, ἀλλὰ δ' ἐλευθερίας ἀπώδουν, καὶ πρᾶ-
γ' ἔχουσιν, μὴ λαμβάνοντα· καὶ πωλῆς, ἐπεικονίζοντα·
καὶ μὴ πωλῆς, ἀναγκάζοντα· καὶ δικάζουσιν, ἐντυγχά-
ζοντα· καὶ ὁμύουσιν, ἐπιτάσσοντα· καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ θύρας,

E. 1. Μηδὶ—[ζευκτὰ] Forte, Μηδὶ σοὶ γ' ἰσπασύνας τι μέλει, ut libri scripti, et editi ante Stephanum.

E. 5. πῶι] Rectius γῶν ut vertit Xyl. et monitum a Mez. et Reisk.

E. 9. δικάζουσιν] Forte δικάζουσιν, ut verti.

dico Pythia Atheniensibus ligneum murum divinitus dari cum dixisset, illi regione, urbe, opibus, et domibus relictis, libertatis servandæ causâ se in naves contulerunt: ita nobis concedit deus ligneam mensam, pelvim figlinam, et vestem asperam, si liberi vivere volumus.

Non tu cornipedes aspera, —

non bigas cornutas atque argento ornatas, quæ celeribus

scenioribus antevertuntur: sed quovis asino aut caballo utens, fuge hostem et tyrannum sceneratorem, qui non terram et aquam Xerxis more poscit, sed libertatem invadit tuam, et dignitatem tuam prostituit: si nihil des, obturbat: si habes, non accipit: si quid vendis, pretium diminuit: si nihil vendis, ut vendas cogit: si eum in jus vocas, te convenit: si juras, imperat: si ad fores e-

Ε γὰρ ὡς πῦρ τὸ ἀγρίον αὐξόμενον ἐλάθρει καὶ φθορὰ τῆ ἐμ-
 ποσύντου, ἄλλοι δὲ ἄλλοι καταναλισκόν· ὁ δὲ τὸτο ρί-
 πξον καὶ τρέφον ὅτι πολλὰς δανείσῃς, ὅτεν ἔχει πλεον
 καὶ διὰ χρόνου λαβὼν ἀναγῶναι πότους πέπρακε καὶ πό-
 σος ἐκβέβηκε, καὶ πόθεν περ κυλιπόδρομοι καὶ σαρβόδρομοι
 ἀφάβηται τὸ ἀργύριον.

Γ'. Καὶ ταῦτα μὴ με οἴαθε λέγειν πόλεμον ἐξ-
 ἐκμοχάσαι πρὸς τὰς δανείσας·

Οὐ γὰρ πόντος ἱμαί βύτ' ἔλασεν, οὐδὲ μὴν ἵππος,

Γ' ἄλλ' οὐδ' ἀνέμωι τοῖς περὶ χεῖρας δανειζομένοις ὅσην ἔχει
 ὁ πρῶτος ἀρχὴν καὶ ἀτελευτησίαν, καὶ ὅτι ὁ δανείζων
 καὶ ἐλάτῃς ἀφροσύνης καὶ μαλακίας ὅστις. Ἐχθρὸς μὴ δα-
 νέσῃ, καὶ γὰρ ἀπορεῖς ἐκ ἔχεις; μὴ δανείσῃ, καὶ γὰρ ἐκπίσῃς.
 Κατ' ἴδιον δὲ ἔπος ἐπέπρακτο σκοπώμεν. Ὁ Κάτων πρὸς
 πρῶτον πρὸς τὴν ποτηρόδρομον, "ὦ ἄνθρωπε, τί δὲ γίγας,"

E. γ. ἱμνωθέντων] Sic B. Vulgo, ἱμνωθέντων.

inescant. Serpit enim ignis
 instar malum cum pernicie, et
 exitio eorum quos arripit, u-
 num post alium consumens.
 Ignem autem hunc qui exsul-
 citavit atque aluit foenerator,
 nihil amplius habet, quam ut
 interdum suas rationes rele-
 gens notet quam multos ad
 auctionem bonorum facien-
 dam adegerit, quam multos
 domo exegerit, unde et ubi
 volutatum argentum creverit.

VI. Neque hoc me dicere
 putetis, quasi qui bellum fœ-
 neratoribus indixerim :

Nam nemo illorum de nostris bonis, et
 quisque
 Avertit prædam——

hoc specto, ut iis qui faciles
 sunt ad pecuniam fœnore fu-
 mendam, demonstrem, quan-
 tum ea res turpitudinis habeat,
 quantum illiberalitatis: deni-
 que quam sit extremæ cum
 dementiæ tum mollietiei. Ha-
 bes? noli te ære alieno ob-
 stringere, cum non indigeas.
 Non habes? ne sumito mu-
 tuum, non es enim solvendo.
 Verum hæc singulatim per-
 pendamus. Cato cuidam seni
 male se gerenti, *Heus homo*,
 dixit, *cur senectuti multis alio-*

ἔφη, “ πολλὰ καὶ ἔχον, ἢ ὅσα ἔ ποικίλαι ἀρχαῖαι
 “ προσπίπτει; ” Οὐκοῦν καὶ σὺ τῇ πύλῃ πολλὰ καὶ
 πλοῦτον, μὴ ὀκνῶντος τοῖς ὅσα τὸ δυνάμεσθαι τῇ
 ἀφίλει. ἀμνηστίας, μὴδὲ ἀφαιρῆς τῆς πύλης, ἢ μόνῃ τῇ
 πλῆτει ἀφαιρῆς, τίμ, ἀμεμνῆται. Ἐπεὶ τὸ τῆς πα-
 ομίας ἔσαι γελῶν

Οὐ δύναμαι τῇ αἰγῇ φέρειν, ἐπιδέξαι μοι τὸν βῆν.

Πενίαν φέρειν μὴ δυνάμενος, δύναται. ὁκνῶντος σκαυτοῦ,
 φορτίον καὶ πλεονῶντι δούσκου. Ἦτος οὐ διατραφῶ;
 Τὸτο ἐρωτᾷς, ἔχει χεῖρας, ἔχει πόδας, ἔχει φωνήν, ἄν-
 θρωπος ὢν, ἢ τὸ φιλεῖν ὅστι καὶ φιλοῦσθαι, καὶ τὸ χε-
 ρεῖσθαι καὶ τὸ αἰχαρῆσθαι; χεῖρματα δοῦσκου, καὶ πε-
 διαχρῶν, καὶ θυρωρῶν, πλέων, αἰσχυρῶν; ὅστις ὅστις
 τῶν αἰχρίων, ὅστις δυνάμεσθαι τὸ αἰχρῶσαι ἀφαιρῶν.

ζ. Ὁ Ρουτίλιος ἐκένος ἐν Ρώμῃ. ὁ Μουσώνιος πρὸς

A. 5. ἐπιδέξαι μοι] Mes. ἐπιδέξαι μοι. Reisk. ἐπὶ μοι δέξαι.

*qui malis laboranti, malitia
 dedecus superimponis? Et tu,
 dicerem pauperi, noli pauper-
 tati, multis alioquin onustæ
 incommodis, difficultates mu-
 tuum petendi et ære alieno te
 obligandi accumulare: nequo
 id, quo uno divitiis præstat
 paupertas, ei aufer, vacuita-
 tem inquam sollicitudinum.
 Nam illud quidem ridiculum
 est, quod proverbio jactatur:
 Capram non possum portare,
 imponite mihi bovem: pauper-
 tatem sufferre non potes, et
 fœneratorem in cervices tuas
 imponis, onus cui ferendo dif-*

*ficulter etiam dives sufficiat.
 Dices, At quomodo alar?
 Hocceine, inquam, te rogare
 æquum est, qui habeas manus,
 pedes, vocem? qui homo sis,
 qui et amare possis et amari,
 beneficium accipere, et agere
 gratias? ale te literis docen-
 dis, pueros liberaliter forman-
 do, janitoris munus obeundo,
 navigando, propter navem in
 lembo navigando: nihil ho-
 rum turpius est, nihil molest-
 ius, quam audire hanc vo-
 cem, Perfolus quod debes.*

VII. Rutilius ille Romæ
 cum accessisset ad Musonium,

αλθόν, “Μυσόνιε,” εἶπεν, “ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ, ὅτι σὺ μὴ
 “ καὶ ζῆλοῖς, ἐ δανείζεται” καὶ ὁ Μυσόνιος μεδιάσας, εἶ-
 πεν, “Οὐδὲ δανείζαι.” Ὁ γὰρ Ῥουτίλιος δανείζων αὐ-
 τὸς, ἀνέβριζεν ἐκείνῳ δανειζομένῳ. Στωϊκὴ τις αὐτῇ τυ-
 φομενία· τί γὰρ αἰθεὶς ἢ Δία ἢ σωτῆρα κινεῖν; αὐτὸθεν
 ὑπομῆσται τοῖς φαινομένοις ὁρῶν, Οὐ δανείζοντι χελιδνες,
 ἐ δανείζοντι μύρμικες, οἷς ἡ φύσις ἐ χρεας, ἐ λόγον, ἐ
 τέχνῳ δίδωκεν· ἄνθρωποι δὲ πᾶσι σιωέσις, ἀφ’
 τοῦ ἐμμήχανον, ἵππους ὠξυτέρους, κύναι, πέρδικας,
 λαγῶς, κολοῦς; τί ἔν γε σταντὶ κατέγνωσας, ἀπὴτα-
 κότερος ἢν κολοῦς, καὶ ἀφανότερος πέρδικος, καὶ κυνὸς ἀγχι-
 νότερος, ὅτι ἀπ’ ἀνθρώπου μηδενὸς ὠφελῆσθαι, περιέπαιον,
 ψαχάων, φυλάτταν, πρημαχόμενος; Οὐκ ὁρᾷς ὅτι
 πολλὰ μὲν γὰρ παρέχει, πολλὰ δὲ θάλαττα;

B. 7. Στωϊκῇ] Sic correxi, deleto ὅς. Vulgo, ὅς Στωϊκῇ.

C. 3. λαγῶς] Forte delendum: certe abest ab E. B. Venet. P. Xyl. vertit.
 λαγῶς.

Mufoni, inquit, *Jupiter Ser-*
vatur quem tu imitare atque
amularis, non sumit pecuniam
mutuam: respondit Mufonius
subridens, Idem neque mutuo
dat. Nam *Rutilius* foenus
 mutua danda pecunia quæ-
 rentis, ei exprobrabat quod mu-
 tuam acciperet pecuniam. In-
 sana mehercle fuit hæc Stoici
 fastus affectatio. Quid enim
 attinebat Jovem Servatorem
 huc adduci, cum ex iis quæ
 semper ante oculos sunt, li-
 cuerit ita monere, *Hirundines*
formicæque non mutuuntur,
quibus neque rationem, neque

manus, neque artem natura de-
dit. Atqui homines abun-
 dantia quadam calliditatis,
 juxta se alunt equos, canes,
 perdices, cervos, graculos.
 Cur itaque animum ita de-
 spondisti? dicerem: an minus
 ad persuadendum habes gra-
 culo virium? an mutior ea
 perdice? an cane minus ge-
 nerosus? ita ut a nullo ho-
 mine speres posse te juvari,
 si famuli, prædagogi, oblecta-
 toris, custodis, propugnatoris
 munus obeas? Non vides
 quam multas terra, multas
 mare occasiones et materias

Καὶ μὲν Μικελὸν εἰσίδου——

Φησὶν ὁ Κρατίτης,

www.libriool.com.cn

Τὸν ἴριον λαίοντα, γυναικί τε συγχέμεναι,

Τὸν λυμὸν φύγοντας ἐν αἰγῇ διώτῃτι.

Κλεάνθῳ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἡρώτα, διὰ χρέπε
 ἡσασμένους εἰ ταῖς Ἀθήναις, Ἀλκις ἐπὶ Κλέανθης;
 “ Ἀλῶ,” φησὶν, “ ὦ βασιλεῦ· ὁ ποῖα ἔνεχε τῷ ζῆν
 “ μόνος δὲ ἄποτῆναι μηδὲ φιλοσοφίας” ὅσον τὸ φρένημα ο
 τῷ ἀνδρὲς, ἀπὸ τῷ μύλῳ καὶ τῆς μάκρας πετήσης
 χειρὶ καὶ ἀλόσῃ γράφειν αἶετ ἰσὼν καὶ σελιεύης καὶ ἄστρον
 καὶ ἡλίον. Ἡμῖν δὲ δουλαχὰ δοκεῖ ταῦτα ἔργα. Τοιγαρ
 οῦν ἵνα ἐλεύθεροι ὦμεν δανεισάμενοι, κολακεύομεν οἰκό
 τερας ἀνθρώπους καὶ δορυφορεῖμεν καὶ διπνίζομεν, καὶ
 δῶρα καὶ φόρους ὑποπελῶμεν, οὐ χεῖρ τιμὴ πέναν, ὑ
 δὲις γὰρ δανείζει πένντι, ἀλλὰ χεῖρ τιμὴ πολυτέλειαν

C. 14. αἱ φωνῆ—φιλοσοφίας] Forte, ὅπως ἵκανα τῷ μὲν ζῆν, μὲν δὲ ἀποτῆναι με φι
 λοσοφίας. Venet. pro μόνος δὲ habet μηδὲ.

D. 2. μύλων] B. μυλωνος.

tibi tui alendi suggerat? Audi
 Cratetem:

*Micylon hic etiam vidi mala magna
 ferentem,*

*Pellera carpentum uxore adiutanta mi
 sella,*

*Evitare famem ut possent iis tempore
 duro.*

Cleantem Antigonus rex
 cum longo interposito tem
 pore vidisset Athenis, interro
 gavit, *Etiannumne malis Cle
 anthe?* ille respondit, *Ego ve
 ro, O rex, idque vitæ tolerandæ
 gratia facio, facturus quidvis
 aliud, dum ne avellar a philo
 sophia.* En tibi ingentem vi

animum, qui a pistrino et al
 veo pistorio digressus, ea ipsa
 manu, qua molam versaverat,
 aut farinam coquendo pani
 subegerat, de diis, luna, sole,
 sideribus scriberet. Atqui
 ista nobis videntur servilia o
 pera. Itaque ergo libertatis
 retinendæ caussa æs alienum
 contrahentes, adulamur ver
 nas, stipamus, coenas præbe
 mus, dona pensionesque da
 mus: non hoc paupertate co
 gente, nemo enim pauperi pe
 cuniam credit, sed prodigali
 tate impellente. Nam si con

εἰ γὰρ ἡρώμεθα τοῖς ἀναγκάοις πρὸς τὸν βίον, οὐκ ἀν-
 ἰστὸν γένος δανεισθῆναι, ὥσπερ ἐὼς καὶ ταύρων ὅστιν, ὅς τε γορ-
 γόνων· ἀλλ' ἡ περὶ δανεικὰς ἐπαίνοισι, ἐχ' ἥτιον ἢ χρε-
 ῖσιν ποσὺς καὶ ἀρμενοκόπους καὶ μυρεψοὺς καὶ ἀνθοδάφνας.
 Οὐ γὰρ ἄρτων ὅς τε αἶνε τιμὴν ὀφείλομεν, ἀλλὰ χρυσίων καὶ
 ἀνδραπόδων καὶ ἑμιόων καὶ τεταλίων καὶ τεραπυζῶν, καὶ
 χορηγούντες ἐκκληλυμμένως πόλεις, φιλοτιμώμενοι φιλοτι-
 μίας ἀκάρπυς καὶ ἀχαρίστους· ὁ δὲ ἅπαξ ἐπιληθεὶς μένει
 χρεώτης ἀφ' ὧν πάντος, ἄλλον ἢ ἄλλου μεταλαμβάνων
 ἀπαβάττω, ὥσπερ ἵππος ἐγχαλινώδης· ἀποφυγὴ δὲ οὐκ
 ἔστιν ὅτι τὰς νομὰς ἐκείνας καὶ τὰς λεμῶνας, ἀλλὰ
 πλάζονται, καθάπερ οἱ θεῆλατοι καὶ οὐρανοπετεῖς ἐκείνοι
 τῷ Ἐμπεδοκλέει δαίμονες,

Αἰθίορος μὲν γὰρ σφα μένος πάντοτε διόκει,
 Πότος δὲ χθονὸς ἔδαι ἀνίπτυσσι, γαῖα δ' ἐς αἰγῶς
 Ἥλιος ἀκάμαντος, ὃδ' αἰθέρης ἱμβρα δυνάει·

E. 4. ἐκκληλυμμένως] Forte, ἐκκαχυμμένως.
 F. 5. δι' ἡθονός] Mez. Reisk. δ' ἐς χθονός.

tenti voluissimus esse rebus ad
 vitam necessariis, tam non es-
 set foeneratorum genus, quam
 non est Centaurorum aut Gor-
 gonum. Ceterum luxur ut
 aurarios argentariosque fabros,
 et unguentarios ac pretiosorum
 colorum tinctorum, ita foeneratores
 etiam produxit. Non enim panis
 aut vini pretium debemus, sed
 praediorum, mancipiorum, mulorum,
 tricliniorum, mensarum, et ea
 quae effusa in publicum facien-
 do sumtu, aut ambitiose inutiliterque
 magnificentiam af-

fectando prodegimus. Jam qui
 semel involutus est debitis, is
 semper manet obætatus, alium
 ex alio sessorem frænati in
 modum equi suscipiens. Neque
 datur effugere in pascua illa
 et prata: sed vagantur sicut
 illi Empedoclei daemones
 sive genii deorum ira impulsii
 ac coelo deturbati:

Ætheris bos almi vis in maris abjectis
 undas:
 In terram eructat pontus: Titanis ad
 orbem
 Subvertit tellus: in vassa volumina
 magni
 Ætheris impulsii Titan:

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δεχθῆναι πικρῆς ἢ πρῶτον ἀπολαύσεως 31
 Κερήνιος, ἦτορ Παντοῦ, ἦτορ Ἀδριαῖος, ἄχρις αὖ
 ὑπὸ πάντων περιμετρῶντες εἰς τὰς θαλάσσης καὶ ἡ-
 κερματιοῦ. Καθ' ἕνα γὰρ ἀναστῆναι δὴ τὸν περὶ τὰς
 ἡμέρας, ὁ δὲ φερόμενος ἐν κυλινδρῶντες ὑγρῶ καὶ σά-
 ματι καὶ διαδύχῃ προσπεριβάλλεται πλέονα μολυσμῶν
 ὅπως οἱ τοῖς μέλαινα φάινται καὶ μετακρίνεται τῷ δακτύλῳ
 τὸς τὰς προσκαταλαμβάνοντες αὐτοῖς καὶ προσπλάτ-
 τεται, αὖ βαρύτερον γίνονται καὶ τῷ χοληραῖν ὅσον
 διαφύουσι, οἱ δευτέρω μὲν οὐ προσδεχόμενοι, τὸ δὲ
 προστεταγμένον ἐκείνους, ἦτορ πλέον αὖθις συλλέ-
 γοντες αὖ διατελοῦσι καὶ γὰρ ἔτι χαλαρῶνται καὶ ἔ-
 λουσιν, αὖ δ' ὅσοι τῷ ἔτι ὄντι μετ' ὀδύνης καὶ
 ἀπαισθημάτων τὸν πότον ἀναφέροντες, ὁππότεντος ἐντὶς
 ἑτέρου καὶ προσκαταμένον, πάλιν κωπῶσι καὶ καρῶ-

A. 1. ἄλλος] Sic E. P. Bongarf. Mez. Vulgo, ἄλλω.

B. 2. πρωτοτάξιμην] Forte, προσιτάξιμην.

ita allus ex alio excipit foenerator aut negotiator, jam Corinthius, modo Patrensis, mox Atheniensis, donec ab omnibus oppressus vi foenorum, tandem dissipetur, et in minutias quasi discerpatur. Sicut enim qui in caenum lapsus est, aut surgere debet aut manere, versans autem ac volutans se madefacto corpore majorem in se contaminationem recipit: sic in versuris solvendis debitores alia super alia contrahentes debita, magis ma-

gisque sensim gravantur, ac
per similes fiunt bile flava la-
borantium, qui curationem
nullam admittentes, tantum-
modo id quod erant iussi ege-
rentes, deinceps amplius chole-
ræ colligere pergunt. Nam
eodem modo hi quoque ex-
purgare malum nolunt, sed
singulis anni portionibus cum
dolo et afflictatione sævus
pendentes statim imminente
solvendi alterius tempore, rur-
sum nausea et capitis grave-
dine vexantur, cum debuerint

ἐν αὐτῷ. Δὴν ἀπελλαγέντας, εὐλαμπέως καὶ ἐλευθέρως γί-
νεσθαι.

www.libtool.com.cn

η'. Ἦδη γάρ μοι παρὲς τὸς εὐπορητέους καὶ μαλα-
κατέρους ὁ λόγος ὅτι, τὸς λόγιον. Ἀδελος οὖν γί-
νομαι καὶ ἀνέσιος καὶ ἄσιος; ὥσπερ εἰ λέγοι παρὲς ἰατρὸν
C ἄρρωτος ὑδραπνῶν καὶ ὑδαπνῶς, Ἰσχὺς οὖν γένομαι καὶ
καὺς; Τί δὲ οὐ μάλλιν, ἵνα ὑγιάνης; καὶ σὺ γὰρ ἀ-
δουλος, ἵνα μὴ δούλος ᾖς; καὶ ἀκτῆμας, ἵνα μὴ κτῆμα
ᾖς ἄλλω. Καὶ τὸν τῷ γὰρ λόγον ἄκουσον· ἐμῆντος
τῷ ἐτέρῳ, καὶ λέγοντος τὰ ἀλλάγχα ἐκβάλλειν, ἕτερος
παρὸν, Καὶ τί δυνόν, ἔπει, καὶ ᾧ τὰ σεαυτῷ ἀλλάγχα
ἐκβάλλεις, ἀλλὰ τῷ κακῷ, ὃν ἄρτι ἰσπαράττομεν. Καὶ
τῷ χρεωτῶν καὶ πωλεῖ ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ χαρίον, οὐδὲ τῷ
ἰδῆαι οἰκίαν, ἀλλὰ τῷ εἰ δανείσαντος, ὃν τῷ νόμῳ κύριον
αὐτῷ πεποιήκεν. Νῆ Δία, φησὶν, ἀλλ' ὁ πατήρ μου τῷ
D ἀγρὸν τῷτον κατέλειπε. Καὶ ᾧ καὶ τῷ ἐλευθερίαν καὶ τιμὴν
ὀφειμῆσαν ὁ πατήρ ἔδωκεν, ὅτι σε δὲ λόγον ἔχον πλεί-

femel omnibus excussis id ge-
nus oneribus integros se ac
liberos præstare.

VIII. Jam enim ad locu-
pletiores istos mea et mollio-
res se convertit oratio, qui
dicerent, *Ergone servis carebo,*
et *adibus domoque?* quod per-
indo est, ac si infirmus et in-
cœcute aqua tumens medico
diceret, *Ergo gracilem me vis*
inanemque fieri? responderit
sane medicus, *Quidni, ut sa-*
nitatem recuperes? Tu quo-
que, inquam, servis care, ne
servias: et possessionibus, ne
ab alio possidearis. Atque ad-

eo fabulam de vulturibus audi.
Vomente uno, et ejicere se in-
testina dicente, alter adstans,
Quid, inquit, mali est? non
enim tua egeris viscera, sed
cadaveris quoddam recens laniavi-
mus. Ita etiam æs habentium
alienum quilibet non suam
villam, non domum vendit su-
am, sed creditoris, quem sibi
dominum juxta leges ipse fe-
cit. At dices, mehercle, *Ag-*
rum hunc mihi pater heredi-
tario reliquit. Etiam liberta-
tem is tibi et dignationem tra-
didit, quarum rerum major
est ducenda ratio. Idem pe-

ονα. Καὶ τὸν πόδα ἐϋ χεῖρα ὁ γενήσας ἐποίησεν ἄλλ'
 ὅταν σαπῇ, μηδὲν ἴδως κτ' ἀποκρίσιν. Τῷ δὲ Ὀδυσ-
 σῆ τὴν ἐσθῆτα ἡ Καλυψὶς ἀνέδειπεν,

Εἴμωτ' ἀμφύσσω οὐδνα

χευτὸς ἀθανάτω πνέοντα, δῶρα καὶ μημόσσωα τῆς φι-
 λίας ὄντα δ' ἐκείνης· ἄλλ' ἐπεὶ περιτσαπὺς ἐβυθα-
 ρεῖς μάλιν ἀνέχε, δ' ἐσθῆτος γανομένης ἀφραδέχου καὶ
 βαρέας, ἐκείνῳ μὲν ἔρρηξεν ἀποδυσάμενος, κρηδεύων
 δὲ πνι γυμνὸν ὑπαζώσας τὸ στένον,

Νῆχ' ἀπερὶς ἐς γαῖαν ἀνέμενος

E

καὶ ἀφραδέεις, ὅτε ἐσθῆτος ἔτε τροφῆς ἠπύρησε. Τί ἔτι;
 εἰ γίνεαι χεμῶν ἀεὶ τὸς χρεώσας, ὅταν ὀπίσῃ ἀφ'
 χρεῶν δανειῆς λέγων, σπόδος;

Ὡς οἰκῶν, σὺναγνι νηφίλας, ἰτάραξι δὲ πόντου·

Σὺν δ' αἰὲς τι ἦτος τ' ἔπειτα ζήφυρξ τι θυσσῶς

τόκων τοκοῖς ὀπταλιώσων· ὁ δὲ συγκλυζόμενος ἀντί-

D. 4. δίδω·] Sic B. Vulgo, δίδωα.

D. 6. οὐδνα] Οὐδνα apud Homer. Od. ε'. 264. ita etiam corrigunt Xyl. Mez.

E. 1. ἐρμῆμος] Hoc ut Homericum ex Od. ε'. 439. cum prioribus conjunxit cum B. E. item καὶ delevi cum B. Vulgo—ἐρμῆμος δὲ ἡ ἑσθῆς—

dem et manum tibi fecit: sed si quid horum computrescat, mercede conducis qui abscindat. Ulyssi vero Calypso circumdederat vestes fragrantēs divinum odorem, sui amoris monumentum: verum ubi de rate in profundum præcipitatus ægre emerit veste madente ac gravi facta, exuit eam atque abjecit, nudumque pectus vittæ cuidam inferrens

Is eurtam eurti, —

servatusque e mari, neque veste, neque cibo deinde caruit. Quid? an non etiam debitoribus tempestas oboritur, cum interjecto temporis spatio fœnerator invadens, *Perfolue*, inquit?

Sic factus, nimborum conduxit curula turbas:

Una Eurysque Notusque rursus, Zephyryque tumultus,

fœnora super fœnora illuvie obruentibus: et qui sic ob-

χρῆμα τῷ βαρύνοντι, ἀπονήξασθαι καὶ φυγεῖν μὴ διω-
 μένος, ἀλλ' ἀγαῖται καὶ βελῶν, μετὰ τῷ ἐγχεσάμενόν
 φίλον ἀφαιζόμενος. Κράτης δὲ ὁ Θηβαῖος ὕπαρ' ἐδὲ-
 F νος ἀπαγγέλλων ἐδὲ οὔτε φείλων, αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας
 καὶ φροντίδας καὶ περισπασμούς διαχεράινει, ἀφήκει οὐσίαν
 οὐκ ὀλίγαν, καὶ τρέφονα καὶ πῆραν ἀναλαβὼν, εἰς
 φιλοσοφίαν καὶ πνίαν κατέφυγεν. Ἀναξαγόρας δὲ τιμὴν
 χρεὼν κατέλειπε μηλόδοτον. Καὶ τί δὲ τότε λέγειν;
 ὅπερ Φιλόξενος ὁ μελοποιὸς εἰ ἀποκεία Σικελικῇ, κλήρε
 μετ' αὐτὸν καὶ βίην καὶ οὐκ ὀλίγην εὐπορίαν ἔχοντος, ὄρων
 δὲ περὶ καὶ ἡδοναίαν καὶ ἀμουσίαν ἐπιχωρίζουσιν,
 “Μὰ τὸς θεούς,” εἶπεν, “ἐμὲ ταῦτα πᾶ ἀγαθὰ οὐκ
 “ἀπολεῖ, ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα” καὶ χαλκῶν ἐτέρους τῶν
 332 κλήρεν, ἔξέπλυσεν. Οἱ δὲ οὔτε φείλοντες ἀπαγγέμενοι, δασ-
 μολογέμενοι, δαυλεύοντες, ὑπαργυρεύοντες, ἀνέχοντες,
 καρτεροῦσιν, ὥς ὁ Φινεύς, ἀρκύας πνίας ὑποπνέουσιν

ruitur, is reluctatur quidem
 aggravantibus: sed cum non
 possit enatare, in fundum de-
 primitur, atque una cum a-
 micis qui suam pro eo obli-
 gaverunt fidem pessundatur.
 Contra Thebanus Crates,
 cum nemo ab ipso exigeret,
 cum nemini quidquam debe-
 ret, ipsam rei familiaris dis-
 pensationem, curasque et oc-
 cupationes averfatus, rem octo
 talentorum deseruit, sumtisque
 palliolo et pera, ad philoso-
 phiam et paupertatem confu-
 git. Anaxagoras agrum ovi-
 bus pascendum reliquit. Sed

quid necesse est hos comme-
 morare? quando etiam Phi-
 loxenus odarum conditor in
 colonia Siciliensi hæreditatem,
 rem, domumque adeptus, cum
 videret luxuriam, luxum, et
 incitiam vulgo obtinere, *Me-
 bercle*, inquit, *bona hæc me
 non perdent, sed ego ista*: re-
 licta aliis hæreditate, ex insula
 solvit. At qui debent, dum
 exiguntur, tributum postulan-
 tur, serviunt, adulterina mo-
 neta circumveniuntur, omnia
 ista perferunt atque tolerant,
 instar Phinci, harpyias quas-
 dam alas nutrientes, diripi-

βόσκοντες· αἱ φέρονται τὴν προφίαν ἔχοντες ἀφ' ἑαυτῶν, οὐ
 καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ πρὸς ἡμετέρας τ' ὅτιτοι ἀνέμενοι, καὶ
 πρὸς ἡμετέρας τὴν ἐλπίαν, ἀναμένοντες τὴν ἐλπίαν, καὶ πρὸς
 αὐτοὺς ἔχοντες, ποσά τε, ἔχοντες ἑαυτοὺς ἔδωκε τῆς
 τιμῆς· ὁ δὲ βόσκων κρέμαται, ἔχοντες πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὸν
 ἀρετῶν ἐκδοχόμενος.

A. 4. αἱ φέρονται] Ita ex veteri lectione αἱ φέρονται, quae est in B. E. Ald. Baf.
 Xyl. quod non intelligentes interpolarent alii ite, αἱ δὲ ἀνέμενοι αἱ
 φέρονται, ut est in Schott. Leonic. Jannot. Pol. unde vulgavit Steph.

entes suum victum alieno tem-
 pore, et frumentum ante mes-
 sem vendentes, oleum ante
 quam olivæ decutiantur, vi-
 num ante vindemiam. Emp-

tor ait tanti se habere, et no-
 tari pretium jubet, interim ad-
 huc pendente uva, et viti ad-
 hærente, atque Arcturum ex-
 spectante.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ.

ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ
 διεφέρετο. ἢ ὑπὲρ τῶν λόγων διαφορᾶν, οὐ φιλονεικῶς,
 ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ἰσόρηκεν ἐν τοῖς Ἀπομνη-
 μονεύμασιν· καὶ πᾶσι λόγους τοῖς δεομένοις τῷ πολυτέρῳ
 σιωτέγραφεν, εἰς τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνίας, πρῶτον
 ὅτι τὸτο πᾶσι, ὥσπερ πῖνός φασιν. Τῶν γὰρ πρὸ
 αὐτοῦ γενομένων ἐδενὸς φέρεται δικαστικὸς λόγος, ἀλλ' ἐδὲ
 τῶν κατ' αὐτὸν, ἀφ' ὃ τοῦ μηδέπω ἐν ἔδει τῷ συγγρά-
 φειν (εἰ)· ὃ Θεμιστοκλῆς, ὃς Ἄριστίδου, οὐ Περικλέους
 καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας πρὸς ἀρχόντων αὐτοῖς
 τῶν καμῶν καὶ ὃ οὐ δι' ἀσθένειας ἀπελείποντο τῷ συγ-
 γράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημνῶν πρὸς τοῖς συγγραφεῦσιν
 πρὸς ἐνὸς ἑκάστου τῶν εἰρημνῶν ἀνδρῶν. Ὅσους μάλιστα
 ἔχομεν ὅτι τὸ παλαιότατον ἀναφέρουσιν ἀπομνημονεύσαι
 τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μετὰ χειρὶς αὐτοῦ, τὰς

C. 9. πρῶτον] Rectius πρῶτος, ut Mez.

D. 3. τῷ συγγράφειν] τὸ συγγράφειν Mez. Reisk. quamquam nec vulgatum ratione caret.

tit, et cum Socrate philosopho
 de ratione differendi disputa-
 vit, non studio contendendi,
 sed industria redarguendi u-
 sus: ita enim Xenophon in
 libris de dictis et factis So-
 cratis scripsit. Præterea civi-
 bus quibusdam id petentibus
 orationes scripsit quibus cau-
 sas in judicio suas tuerentur:
 idque primus ipse aggressus a
 nonnullis dicitur. Sane eo-
 rum, quos ipse ætate subsecu-
 tus est, nullius ulla juridicalis
 exstat oratio: ac ne æqualium

quidem ejus; quod nondum
 consuetudo invaluisse oratio-
 nes literis mandare: neque
 igitur orationes exstant The-
 mistoclis, Aristidis, Periclis:
 cum quidem tempora his et
 occasionum satis offerrent, et
 necessitatis imponent. Ne-
 que vero hos imbecillitas a
 scribendo detinuit: quod satis
 docent ea quæ de singulis his-
 toriarum conditores memoriæ
 prodiderunt: et quos habemus
 qui id genus orationis tracta-
 verint, omniumque habentur

Ε εἶσι πῖς ἀν' ὀπιθεύκοντας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἡδὴ
 ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνου. Πρῶ-
 τος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξέμελλε, γενόμενος ἀγγέλης·
 διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. Καρύλιος δὲ ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ
 στυτήγματι, Θεκυδίδου τῷ συλβεαφῶς μαθητῷ τεκ-
 μαίρεται γεγονέναι, ἐξ ὧν ἐπαυνεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀν-
 τιφῶν. Ἐπὶ δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβοῦς καὶ πιθανὸς, καὶ δεινὸς
 παρὶ τὸ εὔρεσθαι, καὶ ἐν τοῖς ἀπτότοις τεχνικός, καὶ ὀπτιχειῶν
 ἐξ ἀδύλου, καὶ ὅτι τὰς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τὰς λό-
 γους, τῷ εὐπρεπῶς μάλιστα τροχάζομενος. Γέγονε δὲ καὶ
 τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν ἢ σοφιστὴν, ὁλίγω νεώτερος αὐτοῦ· καὶ
 παλαιέτακεν ἕως καταλύσεως τῆ δημοκρατίας ὑπὸ τῆ Τε-
 τρακοσίων γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε
 μὲν διὸς τριπαρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν, καὶ πολλῶν
 μάχης νικῶν, καὶ συμμαχίας μεγάλαις αὐτοῖς πρῶτον-

E. 5. μαθητῶν] Sic editi libri et scriptus E. item Photius: at Xyl. verf. T. V.
 Aniot. Anon. διδάσκαλον, probante Taylora, et Ruhnkenio Diff.
 Antiphont. p. 9. Si hoc tradidit scriptor hujus libri, scripserit sane
 μαθητῶν, quod librarii sæpe in μαθητῶν mutarunt.

antiquissimi, eos invenies An-
 tiphonte jam sene subsecutos
 esse: Alcibiadem, inquam,
 Critiam, Lyfiam, Archinoun.
 Primus etiam Oratorix artis
 præcepta edidit. Prompto fuit
 ingenio, ideoque Nestor cog-
 nominatus. Cæcilius in com-
 mentario quem de eo scrip-
 sit, fuisse conjicit discipulum
 Thucydidis historici, ex iis
 quæ hic in laudem Antiphon-
 tis proditit. Accuratissimus
 est in suis orationibus, proba-
 bilis, in inveniendis callidus,

in perplexis rebus artificiosus,
 ex improvise argumenta in-
 tentans, sermonemque ad le-
 ges et motus animi conver-
 tens, maxime decori studiosus.
 Vixit tempore Persici belli, ac
 Gorgiæ sophistæ, paulum mi-
 nor natu: produxitque vitam
 usque ad popularis status in
 republica mutationem a Qua-
 dringentis factam: cujus qui-
 dem ipse fuisse auctor putatur,
 interdum duabus triremibus
 præfectus, interdum præturam
 gerens: et qui magnis potitus

μὲν οὖν, καὶ τὰς ἀκμάζονας ὀπλίζων, καὶ τρήρεις πλη-
 ρῶν ἐξήκοντα, καὶ πρεσβυτέρων δὲ ἑκάστη ἑκατὸν αὐτῶν εἰς
 Λακεδαιμόνα, ἰούκα ἐπτεῖχιστο ἡ Ἑπιοῖα. Μετὰ δὲ τῇ 233
 χατάλυσιν τῇ Τετρακοσίῳ ἐσαγγελθεῖς σὺν Ἀρχεπτο-
 λέμῳ ἐν τῇ Τετρακοσίῳ ἐάλω, καὶ τοῖς περὶ τῇ πρεσ-
 βυτέρῳ ὀπτιμίοις ὑπαρχαῖς, ἀταφους ἐβρίθη, καὶ σὺν τοῖς
 ἐκρόνοις ἀπμος ἐτεγράφη. Οἱ δὲ ὑπὸ τῆς Τριάκοντα
 ἀνηρῶσθαι αὐτὸν ἰσορῶσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ
 τῆς Ἀντιφώντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυ-
 γάτρειον, ὃ Κάλλαρχος ἐπεδικάσατο· ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς
 Τριάκοντα ἀπέθανε, ἰσορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ πεντε-
 χαδεκάτῃ τῇ Φιλιπποῦν. Ἀλλ' αὐτὸς τε ἀν' ἡμερώτερος
 Λυσιδανίδου πατρὸς, καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηρῶς

A. 1. ἡ Ἑπιοῖα] Ita omnes libri. Probanda emendatio Xyl. Mez. Palmer.
 Exercit. p. 226. Reisk. Ναπιονία.

A. 10. οὗτος τε ἀν' ἡμερώτερος—μνημονεύει] Recte corrigat Taylor. Leß. Lyl.
 cap. 7. οὗτος γὰρ ἀν' ἡμερώτερος, Λυσιδανίδου πατρός, ὃ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς
 πονηρῶς μνημονεύει. Amiot. et Mez. οὗτος γὰρ ἀν' ἡμερώτερος Σπυριδίου πα-
 τρός, ὃ K. ἐν Π. ὡς πονηρῶς μν. E. et P. habent ἡμερώτερος, quod si ab
 auctore est, scriptum reliquerit, ἀλλ' οὗτος γὰρ ἀν' ἡμερώτερος, ἀλλ' ὃ Λυ-
 σιδανίδου πατρός. Ceterum pro vulgato Πυτίνῃ summi Πυτίνῃ ex E. et
 Xyl.

victoriis multos belli socios
 eis adjunxisset, ætate florentes
 armasset, sexaginta triremes
 implevisset, identidemque ip-
 sorum nomine legatus Lace-
 dæmonem ivisset, quo tem-
 pore Etionia fuit munita. Cete-
 rum dejectis Quadringentis
 istis, una cum Archeptolemo
 (qui unus de eorum numero
 fuit) in jus vocatus condem-
 natusque, et pœna proditori-
 bus constituta de eo sumpta,
 interfecti corpus insepultum

abjectum, et cum tota poste-
 ritate inter infamēs relatus est.
 Sunt qui a Triginta tyrannis
 interfectum narrent, ut Lyfias
 in oratione pro filia Antiphon-
 tis: reliquit enim filiolum,
 quam lege propinquitatis Cal-
 læschrus sibi sponfam vindica-
 vit. Theopompus quoque
 quintodecimo Philippicorum
 libro scribit, a Triginta istis
 eum trucidatum. Sed ille
 quidem junior fuit Lyfidonida
 patre: et Cratinus in Pytina

μνημονεύει πῶς ᾧ ὁ παρθενὸς καὶ ἀναρεθὴς ὑπὸ τῇ
 Τετρακοσίᾳ, πάλιν ὅτι τῷ Τριάκοντα εἶη; Ἐπὶ δὲ καὶ
 ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευταίας αὐτῶν παρθενίας ᾧ
 ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακῆας πλεῦσαι, ἡνίκα ἡμαξεν ἡ
 τῇ παρτέρᾳ Διονυσίᾳ τυραννίς, γονομένης δὲ πατρὸς πό-
 τον ζητήσεως τίς ἀριστὸς ὅστις χαλκός, καὶ τῷ πολλῶν δια-
 φερμένων, αὐτὴν εἰπεῖν, “ Ἀριστον εἶναι ἢ οὐ Ἀρμόδιος
 “ καὶ Ἀριστογένταν πεποιήνται” τὸτο δὲ ἀκούσαντα τὸν
 Διονύσιον, καὶ ὑπονοήσαντα παρρησιᾶν εἰς ἐπίθεσιν εἶ)
 C τὸ ῥηθὲν, ὡς ἔαυτον ἀναρεθῆναι αὐτόν. Οἱ δὲ, ὅτι τοῖς
 τραγωδίας αὐτῶν διέσσυρε χαλεπήναι. Φέρουσι δὲ τῇ
 ῥήτορος λόγοι ἐξήκοῖα, ὧν κατεφυσμένος φησὶν Καρύ-
 λιος εἶ) τὴν εἰκοσιπέντε. Κεκομμάδεται δὲ εἰς φιλαργυ-
 ρίαν ὑπὸ Πλάτωνος σὺν Πεισάνδρῳ. Λέγει) δὲ τραγω-
 δίας σωθῆναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ ᾧ τυραννίᾳ. Ἐπὶ δὲ

B. 2. πῶς γὰρ—καὶ ἀναρεθὴς] Addidi γὰρ ex Mez. καὶ ex E.

C. 5. σὺν Πεισάνδρῳ] ἢ Πεισάνδρῳ Photius, ita et corrigunt Casaub. ad Athen.
 p. 664. Salmf. Ruhnken. Diff. Antiph. p. 21.

ejus ut non mali meminit:
 quomodo enim jam ante occi-
 sus a Quadringentis, denuo
 sub Triginta tyrannis vixerit?
 Quin et alius sermo fertur de
 ejus obitu. Legatum cum
 Syracusas navigasse, florente
 tum Dionysii prioris tyran-
 nide: ibi cum in vino quæstio
 agitaretur, *Ecquod es optimum
 esset*, diverse aliis responden-
 tibus, ipsum dixisse, *Id es op-
 timum esse, e quo statuae Har-
 modio et Aristogitoni essent fac-
 tæ*: id tyrannum, cum audi-

visset, quasi exhortationem ad
 se insidiis petendum excepisse,
 et jussisse interfici Antiphon-
 tem: alii, quod inique ferret
 suas ab eo tragœdias exhibi-
 lari. Hujus oratoris feruntur
 sexaginta orationes, quarum
 viginti quinque spurias perhi-
 bet esse Cæcilius. Plato cum
 Pisandro cum in comœdiis
 tanquam avarum traducit.
 Tragœdias fertur composuisse
 et seorsim, et cum Dionysio
 tyranno. Quum adhuc poë-
 ticæ esset deditus, artem dolo-

ὅτι πρὸς τῇ ποιήσει τέχνῳ ἀλυπίας σιωπήσατο, ὥς-
 περ τοῖς νοσήσιν ἢ ὡς τῷ ἰατρῶν θεραπεῖα ὑπάρχει
 ἐν Κορινθίῳ τε χαρτοκλασμένος οἶκημά τι ὡς πλεον
 ἀρετῶν, προέγραψεν ὅτι δύναται τὸς λυπημένους διὰ λέ-
 γων θεραπεῖν καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας, παρεμυθεῖτο
 τὸς χέμοντας. Νομίζων δὲ πλεον τέχνῳ ἐλάττω καὶ
 καὶ αὐτὸν εἶναι, ὅτι ῥητορικῶς ἀπετεράπη. Εἰσὶ δὲ οἱ
 καὶ τὸ Γλαύκῃ τῷ Ῥηγίνῃ περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς
 Ἀντιφῶνα ἀναφέρουσιν. Ἐπαινέται δ' αὐτῷ μάλιστα
 ὁ περὶ Ἡεροδότου, καὶ πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ἰδίων,
 καὶ ὁ περὶ τῆς ἀγγελίας, ὃν ὡς αὐτῷ γέγραφε, καὶ
 ὁ πρὸς Δημοκρίτῳ τῷ στρατηγῶν ὡς ἀνόμενον. Ἐγραψε
 δὲ καὶ τῷ Ἰπποκράτῃ τῷ [ἰατρῶν] στρατηγῶν λόγον,
 καὶ εἶλεν αὐτὸν ὡς ἐρήμῃ.

D. 5. [πρὸς τῷ] Forte Ἡρόδῳ, ut Palmer. Exercit. p. 226. Fabric. B. G. T. I. p. 888. quæ oratio hodieque existat.

D. 5. [ἰδίων] Sine dubio mendosum: τῶν verisimillima est correctio Ruhenii Diff. Antiph. p. 40. Mez. ἰδίων.

D. 6. [τῆς ἀγγελίας] Rectius, τῆς εἰσαγγελίας, ut Amiot, Xyl. Mez. Reisk.

D. 8. [ἰατρῶν] Uncis inclusi ut institutum, delere non ausus ut in libris omnibus proditum, et a Photio qui sine στρατηγῶν simpliciter habet ἰατρῶν. E. ἰατρῶν στρατηγῶν, ut vertit Amiot, Xylander ἰατρῶν deleuit.

rum abolendorum condidit, qualem medici ægrotantibus curationem promittunt: et Corinthi pone forum exstructa taberna proscrispsit, *se eos qui in mœnore essent, verbis sublevare*: auditisque ægritudinum causis, consolatus est ægros. Istam tamen artem se non satis dignam esse arbitrat, ad oratoriam se contulit. Sunt etiam, qui Glauci Rhagini de poetis librum ei ad-

scribant. Maxime laudantur orationes ejus de Herodoto, adversus Erasistratum de Pavoribus, et quam pro se scripsit postulatus delicti contra legem non scriptam: et in Demosthenem prætorem de publico flagitio. Scripsit accusationem etiam in Hippocratem prætorem, eumque rem peregit, cum quidem is vadimonium deferuisset.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπῃ ἀρχontos, ἐφ' ᾧ οἱ Τε-
 E τρεῖς κόσμοι κατελύθησαν. Ψήφισμα, καὶ δ' ὃ ἐδόξεν Ἀν-
 τιφῶντα κρινεῖν, ὃ Καρίλιος ἀντιτίθεται.

“ Ἐδόξε τῇ βουλῇ μᾶλλον καὶ ἐκκοτῇ τῆς αὐτανείας
 “ Δημόνικος Ἀλωπεκῆν ἐγερσμάτῳ, Φιλόστρατος
 “ Πελλινεὺς ἐπετάτει Ἀνδρῶν εἴπε ὅτι τῷ ἀνδρῶν,
 “ ὅς σποράνευσεν οἱ στρατηγὶ πρεσβευομένους εἰς Λα-
 “ κεδάιμονα ἐπὶ κακῷ τῇ πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ ὅτι
 “ τῷ στρατοπέδῳ πλεῖν ἐπὶ πολέμιας νεώς, καὶ περὶ
 “ σαι ἀφ' Ἀκαλείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ονομακλέα καὶ
 F “ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ σπορᾶν εἰς τὸ δικαστήριον,
 “ ὅπως δῶσι δίκην. Παρεσχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρα-
 “ τηγὶ, καὶ ὅτι βουλῇς ὅς πιναι ἀνδράσι τοῖς στρα-
 “ τηγῶν, πρεσβευομένους μέχρι δέκα, ὅπως ἀντιφῶν
 “ παρόντων γένται ἡ κρίσις. Προσκαλεσάμενος

E. 1. Ψήφισμα, καὶ δ' Prior vox delenda, et omisit Xyl. Mox ἴδωμεν legendum.
 Ipsum decretum initio non satis integrum videtur: repetiit hinc
 Taylor. Vit. Lys. p. 11.

E. 5. ἐπετάτει. Ita Xyl. ex libro scripto, item Mez. et Taylor. Vulgo, ἐπε-
 ράτει. Legendum item Παλλαντίος.

F. 4. προσκαλεμένους. Malim προσκαλεσάμενος, ut Reisk.

Decretum archonte feu
 praefecto urbis Theopompo,
 cujus in magistratu Quadrin-
 gentorum potestas deleta est.
 Decretum, secundum quod
 placuit Antiphontem judicari,
 Caecilius annotavit.

“ Die vicesimo primo Pry-
 tanæ placuit Senatui. De-
 “ monicus Alopecensis scribæ
 “ munus obiit, praefuit cog-
 “ nitioni Philostratus Pelle-
 “ nensis, retulit Andron; vi-
 “ ros, qui a praetoribus pro-

“ nuntiantur legati ivisse Spar-
 “ tam incommodo reipublicæ
 “ Atheniensis, et e castris na-
 “ vigasse vecti hostili nave, ac
 “ per Deceleam terra ivisse,
 “ Archeptolemum, Onomac-
 “ lem, et Antiphontem, com-
 “ prehendendos esse, et in cu-
 “ ria sistendos, ut causam di-
 “ cant. Sistant eos praetores,
 “ et alii de Senatu usque ad
 “ decem, quos videbitur prae-
 “ toribus adfiscere, ut de prae-
 “ sentibus fiat iudicium. Ad-

“ δ’ αὖτ’ οἱ θημοθέται ἐν τῇ αὐρίον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσα-
 “ γόνταν, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἔξῃκασον εἰς τὸ δικαστήριον,
 “ πρὸς πρεσβύτας κατηγόρων τὴν εἰρημόνην συνηγόντες καὶ
 “ τὴν στρατηγὸν, καὶ ἄλλους, ἃν τις βούληται. Ὅτε
 “ δ’ ἂν καταψηφίσονται τὸ δικαστήριον, πρὸς αὐτὸ ποιῶ
 “ καὶ τὸν νόμον ὅς κεῖται πρὸς τῇ πρεσβύνῃ.”

Τότε τοι ὑποσπέρσεσθαι τὸ δόγματι ἢ καταδύσει. 334

“ Πρεσβύτας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἱπποδάμης Ἀ-
 “ γρύλην παρὼν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνεύσιος παρὼν
 “ τέτοιον ἐπιμήτην τοῖς ἔνδεκα πρεσβυτέρω, καὶ τὰ
 “ χρήματα διμύσια εἶναι, καὶ τὸ θεῖον τὸ ἐπιδικαστον, καὶ
 “ πᾶς οἰκίας κατασπᾶσθαι αὐτῶν, καὶ ὅσους θύειν τῶν
 “ οἰκοπέδων, ἐπιπράσαντας, ΑΡΧΕΠΤΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝ-

P. 8. εἰρημόνης] T. Μετ. ἡμερόνης.

F. 9. ἄλλος] Non dubitavi recipere a T. pro vulgato ἄλλος.

A. 2. ὦφλον] Sic distinxi cum Xyl. In Ald. Baf. continuantur hæc antecedentibus. Porro ὦφλον est ex Leonici. Schott. T. V. In Ald. est ὠφλον: Baf. Xyl. Steph. ὠφλον: idem ita distinguit—ὡ καταδύσει σπράσαντας. ὠφλον—. Hæc ultima vox plane abest in E. ejusque loco lacuna.

A. 6. καὶ ὅσους θύειν] Salmass. καὶ ὅσους θύειν.

“ vocent eos thesmothetæ ad
 “ crastinam diem, inducant
 “ que: quando in judicium
 “ adducti aderunt, tum acto-
 “ res, prætores, eorumque pa-
 “ trocinium sustinentes, ac si
 “ quis alius voluerit, reos pro-
 “ ditionis accusent: qui in
 “ judicio damnatus fuerit, in
 “ eum animadvertendum e-
 “ præscripto legis in prodito-
 “ res lætæ.”

Huic decreto subscriptum est,

“ Damnati sunt proditionis
 “ Archeptolemus Hippodami
 “ filius Agrylenfis, præsens:
 “ Antiphon Sophili filius
 “ Rhamneusius, præsens. Iis
 “ hæc poena constituta est, ut
 “ Undecim viris dedantur,
 “ bona eorum publicentur,
 “ decima portione Minervæ
 “ consecrata: utque eorum æ-
 “ des solo æquantur, et areis
 “ termini ponantur, cum hac
 “ inscriptione, ARCHEPTO-
 “ LEMI ET ANTIPHONTIS,

“ ΤΙΘΕΝΤΟΝ ΤΟΙΝ ΠΡΟΔΟΤΑΙΝ. Τῷ δὲ Δημάρχῳ ἔπο-
 “ φιῶναι τε οὐκ αἶεν ἐς τὸ, καὶ μὴ ἔξῃναι γάρ ται Ἀρχεπτό-
 B “ λεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθιμῶσι, μηδ’ ὅσους Ἀθιμῶσι
 “ κρατῶσι καὶ ἀπμον ἐῖ) Ἀρχεπιόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα,
 “ καὶ γένος τὸ ἐκ τῶτον, καὶ νότους καὶ γησῖους καὶ ἐὰν
 “ ποιήσονται πνα τῷ ἔξ Ἀρχεπιόλεμου καὶ Ἀντιφῶντος,
 “ ἀπμος ἔτω ὁ ποιησέμενος ταῦτα δὲ γράψαι ἐπὶ
 “ στήλη χαλκῇ, ἥπερ ἀν καὶ τὰ ψφίσματα τὰ περὶ
 “ Φρυνίχου, καὶ τὰ τε γέγραφα.”

β’.

ΑΝΔΟΚΙΑΔΗΣ.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν υἱὸς πατρὸς, τῷ θεμῷ
 ποτὲ περὶ Λακεδαιμονίους ἐφύβη Ἀθιμῶσι, τὸν
 δῆμον δὲ Κυδαθιμῶσι, ἢ Θερύς, γένους εὐπατριδῶν,
 C ὡς δὲ Ἑλλάνικος, καὶ ἔπο Ἑρμῆ, καὶ δῆκει γὰρ εἰς αὐτὸν

A. 9. ἐς τὸν] Deest, ejusque loco lacuna in E. Forte tale quid exciderit, ἀπο-
 φῆναι μὴ οὐκ αἶεν ἐπὶ τὸν τόπον.

B. 6. ἥπερ ἀν] Forte, ἐν ἥπερ.

B. 7. τῷ] Forte τῷτο, ut Reisk.

B. 10. πατρός, τῷ θεμῷ] Ruhnkenius Hist. Crit. Orator. Gr. p. 49. corrigit,
 πατρός, τῷ Ἀνδοκίδῃ τῷ θεμῷ.

B. 12. Κυδαθιμῶσι, ἢ Θερύς] Rectius Κυδαθημῶσι; ἢ Θερύς, ut monuit Taylor.
 Lect. Lyf. p. 690.

“ PRODITORUM. Præfecto
 “ autem populi deferre do-
 “ mum * neque permitti, ut
 “ Archeptolemus et Antiphon
 “ Athenis aut in terra Athe-
 “ nienſium imperio ſubdita ſe-
 “ peliantur. Porro cum ip-
 “ ſos infames haberi debere,
 “ tum qui ex iis ſive ſpurii
 “ ſive legitimi naſcantur, in-
 “ famem etiam eum, qui ex
 “ iſtorum progenie aliquem
 “ adoptaverit. Hæc inſcri-
 “ benda eſſe columnæ æνææ,

“ eamque ibi ponendam, ubi
 “ ea ſita eſt, quæ decreta de
 “ Phrynicho continet.”

II.

ANDOCIDES.

Andocides Leogoræ filius,
 ejus qui aliquando Athenien-
 ſibus pacem adverſus Lacedæ-
 monios compoſuit, pago Cy-
 dathenienſis, aut Thurenſis,
 gente patricia, adeoque, ſi
 Hellenico credimus, a Mer-
 curio propagata ortus: nam
 ad ipſum pertinet præconum

τὸ κηρύκων γένος· διὸ καὶ παρεγχερίσθη ποτὲ μετὰ
 Γλαύκωνος σὺν ταῦσιν ἑταῖροις Κερκυραίοις βοηθήσαν,
 ἀναφραδύβοις πρὸς Κορινθίους. Μετὰ δὲ ταῦτα αἰ-
 παλῆς ἀσπείν, ὡς καὶ αὐτὸς τὴν Ἑρμῆος ἀεικέλιαν, καὶ
 εἰς τὰ τῷ Δήμπτριος ἀμαρτῶν μυστήρια, διὰ τὸ πρῶτον
 ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ καμάσαντα, θραύσας πικρὰ
 ἀγαλμάτων τῷ θεῷ, καὶ εἰσαγγελλήντα, ἐπειδὴ οὐκ
 ἔβουλήθη ὃν ἐζήτουν οἱ κατήγεσι δούλον ἐκδύναναι, δια-
 βληθῆναι, καὶ πρὸς τιμὴν αἰτίας τῆς δευτέρας γραφῆς
 ὑποπίον γενέσθαι· ἦν μετ' οὐ πολλὸν χρόνον τῷ ἐπὶ Σι-
 κελίᾳ φόβου σιωπῇ γενέσθαι· Κορινθίων εἰσαπεμφάντων
 Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεταίους ἄνδρας, ἰδὲ μελλόντων βο-
 θεῖν αὐτοῖς τῷ Ἀθηναίων, νύκτωρ τὴν πρὸς τιμὴν ἀρετῆς
 Ἑρμῆος ἀεικέλοισιν, ὡς Κράτippus φησι, πρῶτα μαρ-
 τῶν μυστήρια· κριθεῖς τε ἐπὶ τούτοις, ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ

C. 8. καὶ εἰσαγγελλήντα—πρῶτα μαρτῶν μυστήρια] Hæc omnia et rebus turbata, et
 verbis corrupta sunt.

progenies. Itaque aliquando
 fuit cum Glaucōne delectus
 populi votis, ut cum viginti
 navibus opem ferret Corcy-
 reis, quibus adversum Corin-
 thios lis erat. Postmodo vio-
 lata religionis postulatus est,
 quod et ipse de eorum esset
 censu, qui statuas Mercurii
 truncassent, et arcana Cereris
 vulgassent: cui accusationi an-
 sam præbuit, quod is homo
 alioqui intemperans noctu per
 comestationem aliquando quan-
 dam Mercurii fregisset statu-
 am: et cum servum eum,
 quem actores ad quaestionem

exposcebant, dedere noluisse,
 male ex ea re audiret, itaque
 secundo crimini occasionem
 exhiberet: quæ posterior ac-
 tio adversus eum suscepta est
 parvo tempore ab expeditione
 classis in Siciliam ab Atheni-
 ensibus missæ. Cum enim
 Corinthii submississent Leon-
 tinos et Ægestæos, privatim
 iis auxilio futuris Atheniensibus,
 noctu Mercurios, qui apud
 forum erant collocati, mutilaverunt,
 ut ait Cratippus. Cui delicto
 Andocides cum mysteriorum
 publicationem adjecisset, in
 iudicium per-

μεινύσῃ τὸς ἀδικούντας, ἀποδῆν δὲ πᾶσιν ἐπὶ γράμμους,
 ἔξευρε τὸς πατέρας ἀμαρτάνοντας, οἱ οἷς καὶ τὸν
 Ε. αὐτὸς πατέρα ἐμήνυσε· καὶ τὸς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας
 ἐποίησεν σπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρύσσατο, καίτοι
 δεδεμένον ἦδη, ὑποχρόμνος πολλὰ λυσitteλήσῃ αὐτὸν
 τῇ πόλει· καὶ οὐκ ἐφύσατο, ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας
 πολλὰς δημόσια χρήματα σφετεριζομένης καὶ ἄλλα
 πνὰ ἀδικούντας· καὶ ἂν μὲν ταῦτα ἀφείδη τῆς αἰτίας.
 Εὐδοκίμων δὲ ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις,
 ἐπέθετο ναυκληρίαν, καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ
 πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῇ
 πολιτῶν, Ἀριτείδε θεράτρεα, ἀνεμὴν ἔσαν αὐτῷ,
 λάτρεα τῇ οἰκείων ἐξαγαγῶν, ἔπεμψε δῶρεν τῷ Κυ-
 Ε. πρίων βασιλεῖ. Μέλλων δὲ ἐπὶ τέτοις εἰς διασκήριον

D. 8. ἐπὶ γράμμους] Legendum, εἰς ἐπὶ γράμμους, ut Phot.

D. 9. ἀμαρτάνοντας] Forte, ἀμαρτάντας, ut E.

tractus, ita absolutus est, quod professus est se indicium de iis delaturum qui sacra violassent. In qua re conficienda cum nihil industriæ sibi fecisset reliquum, fontes conquisivit, atque inter eos etiam patris nomen commemoravit: ac reliquos quidem omnes reos peregit, exitiumque eis conscivit: patrem, tamen jam vinctum, eripuit neci, pollicens ejus operam multis in rebus utilem civitati futuram. Neque vero in hoc mentitus est; multos enim peculatores, aliisque fla-

gitiis obligatos Leogoras coarguit: eaque de causa absolutus suo est crimine. Ceterum Andocides cum ob ea quæ in republica gefisset, clarus haberetur, animum ad naviculariam mercaturam adjecit: et cum regibus Cypriorum, aliisque multis viris illustribus hospitii jus contraxit. Quo quidem tempore etiam consobrinam suam quandam civem, Aristidis filiam, suis clam subductam dono misit Cypriorum regi: ac sentiens se eo nomine in jus pertractum iri, rursus eandem e

παίσιαντος αὐτὸν, φίλον ὄντα καὶ ξέρον, πλεῖστον ἀγαφεί-
 ραν, ὡς δὲ τις, ἐκπαύεται τῷ Στρασιακοῦν, ἡνία ἐπὶ
 Γέλαπος ἐτυρανοῦντο. Γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φι-
 λαλέους ἄρχοντος τῷ μετὰ Φρασσιλῇ, καὶ τὸ δεύτερον
 ἔτος τῆς ὀγδοκαισῆς καὶ δευτέρας ἀλυμπιάδος, τὸ μὲν
 ὡρεῖτον συνεπαυδέετο ταῖς ὀκτωκαισάταις Ἀθηνάων
 ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὑπερὶ Θουράς
 μεταπομασθεῖσαν ἔπυλλεν ἡ πόλις, ἔλκετο σὺν τῷ πρεσ-
 βυτάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ
 ἄλλοι δύο, Εὐδίδος καὶ Βράχυλλος) τῷ πατρὸς ἕδῃ
 πετελοτηκότος, ὡς κοινωήσων τῷ κλήρῳ, ἔτη γηρῶς
 πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἄρχοντος, καὶ καὶ διέμενε
 παυδεύμενος ὡρεῖ τίσια καὶ Νικία ταῖς Στρασιακοῖς,
 κτησάμενός τε οὐκίαν καὶ κλήρω λαχὼν ἐπολιτεύσατο,

C. 4. διαφίρων] Forte, διαφίρων, ut Amiot. Mez. Taylor. Vit. Lyf. p. 28.

C. 7. Φρασσιλῇ] Φρασσιλίδης, Taylor.

D. 3. Εὐδίδος] Amiot. Xyl. vici. Mez. Εὐδιδος. Taylor. Εὐθιδιδος.

D. 3. Βράχυλλος] Ita omnes libri, excepto Xyl. et hinc Taylor. qui habent Βραχυλλος.

D. 7. κλήρω λαχὼν] κλήρω τυχὼν Phot. quod magis congruit in rem praesentem, et probat Taylor.

riclis Xanthippi filii suasionibus obtemperans, quo amico atque hospite utebatur, homo praedives: alii expulsum Syraculis eum fuisse aiunt, cum eam urbem Gelo tyrannus teneret. Natus est Lyfias Athenis, Philocle archonte qui Phraclii successit, anno secundo Olympiadis secundae et octogesimae. Initio inter nobilissimos Atheniensium fuit institutus. Cum autem civitas coloniam ad Sybarin mis-

teret, cui postea Thuriorum nomen factum fuit, eo una profectus est cum fratre majore natu, qui nominabatur Polemarchus, mortuo jam patre, (habuit etiam alios duos fratres, Eudemum et Brachyllum) ut in partem fortis veniret. Actum hoc anno aetatis ejus quinto supra decimum, archonte Praxitele. Ibi ergo mansit, et formandum se Tisiae atque Niciae Syraculanis praebuit: domoque partem,

ἔως Κλεάρχου τῷ Ἀθήνησιν ἄρχοντας, ἔτη ἑξήκοντα
 τρία. Τῷ δὲ ἔξῃς Καλλίᾳ, Ὀλυμπιάδι ἐνενηκστῇ
 δευτέρᾳ τῷ καὶ Σπελίου συμβάντων Ἀθηναίοις, καὶ
 κινήσεως γενομένης τῷ τε ἄλλων συμμαχῶν καὶ μάλιτα
 τῷ τῶν Ἰταλίων οἰκούντων, ἀπαγεῖς ἀττάζειν, ἔξεπτε
 μετ' ἄλλων τριῶν. Παραγενόμενος δὲ Ἀθῆναισιν ἐπὶ
 Καλλίᾳ τῷ μὲν Κλεόκριτον ἄρχοντας, ἥδη τῷ Τετρακο-
 σίῳν κατεχόντων τῶν πόλιν, διέτειβεν αὐτόν. Τῆς δὲ
 ἐν Αἰῶς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης, καὶ τῷ Τριά-
 κοντα ὠχλαζόντων τῶν πόλιν, ἔξεπτεν ἐπὶ ἔτη
 μείνας, ἀπαγεῖς τῶν πόλιν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέ-
 μαρχον. αὐτὸς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς οἰκίας ἀμφιδύου
 ἔβη, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολέμενος, διῆγεν ἐν Με-
 γάρῃ. Ἐπιγεμόνων δὲ τῷ ἀπὸ Φύλης τῇ καρόδῳ,

D. 8. Κλεάρχου] Immo Κλεοκρίτου Taylor. et Corfin. Faß. Att. T. III. p. 251.

D. 8. ἔτη ἑξήκοντα τρία] Forte, ἔτη ἔχον τριάκοντα τρία.

D. 9. Καλλίᾳ] Legendum, καὶ Καλλίᾳ, cum Mez.

E. 4. τριῶν] Rectius legatur τριακοσίῳ ex Dionys. Hal. cum Xyl. et Taylor.

forte ductus rempublicam gef-
 fit usque ad id tempus, quo
 tres supra sexaginta annos im-
 plevit, archonte Athenis Cle-
 archo. Proximo anno, Callia
 archonte, Olympiade nonage-
 sima et secunda, cum in Si-
 cilia cladem accepissent Athe-
 nienſes, commotique essent et
 alii socii, et præcipue qui Ita-
 liam incolebant, culpatus quod
 Atticis rebus faveret, cum a-
 liis trecentis ejectus est, ve-
 nitque Athenas Callia post
 Cleocritum archonte, cum

jam Quadringenti viri urbi
 imperarent, ibique commora-
 tus est. Pugna porro apud
 Ægospotamos facta, cum Tri-
 ginta tyranni urbem occupas-
 sent, et ipse jam septem an-
 nos Athenis degisset, relega-
 tus, bonis suis multatus est, a-
 misso fratre Polemarcho: ipse
 per posticum domus, in qua
 adſervabatur ad supplicium, e-
 lapsus Megaram venit, ibique
 interea degit. Cum autem
 cives a Phyla reditum moli-
 rentur, atque maximo usui ip-

ἐπεὶ χρησιμώτατος πάντων ὤφθη, χάριαι τε πρὸς
 ἑσυχὼν δραχμαῖς διαλίαι καὶ ἀσπίδες ἀφ' ἑκατόσας,
 παμφθείς δὲ οὐδ' Ἑρμῶν ὀκτιούμενος ἐμαθύνετο πρᾶ-
 κοσίης, ὃς τε ἔπεισε τάλαντα δοῦναι Θερασίαν τῷ
 Ἡλείῳ, ξένον αὐτῷ γενόμενον. Ἐφ' οὗτος γράψας
 αὐτῷ Θερασίαν πολιτείας μὲν τὴν ἐκδοδὸν ἐπὶ ἀναρ-
 χίας τῆς πρὸς Εὐκλείδου, ὃ μὲν δῆμος ἐκύρασε πλεῖ-
 στωρ, ἀπεπεγαμένους δὲ Ἀρχὴν γραφῆναι ἐξουσίαν
 ἀφ' ἧς ἀπερὸν ἐκδοδὸν εἰσαχθῆναι, ἑλὼν τὸ ψήφισμα·
 καὶ ὅπως ἀπερὸν ἐκδοδὸν τὴν πολιτείας τὴν λατὴν ἐκδοδὸν
 ἰσοτελὴς ὦν, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτῷ ὀγδοήκοντα πέντε
 ἔτη βίου, ἢ ὡς πέντε, ἢ ὡς ἑξήκοντα, ἢ ὡς πέντε,
 ὡς ὀγδοήκοντα, ἰδὼν Δημοσθένει μισθῶσαι ὄντα
 Γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἀρχόντος. Φέρονται
 δ' αὖτε λόγοι τετρακάσιοι ἐκκοσπέντα τέτων γησίου

F. 3. [πρὸς] Forte, ἀπρ.

F. 5. Ἑρμῶν] Phot. Ἑρμῶν.

F. 6. ὃς τε ἰσχυρὸς] Ita scripti pro vulgato, ὃς ἰσχυρὸς τε. Item ibi Mss. et Taylor. ad sententiam convenit Phot.

F. 6. Θερασίαν] Phot. Θερασίαν.

se fuisset, nam et duo millia drachmarum suppeditavit, et scuta ducenta, et cum Hermene missus trecentos milites mercede conduxit, ac Thrasylao Eleo hospiti suo persuasit ut duo talenta conferret: Thrasylbulus idcirco ei post reditum decrevit civitatem, in magistratuum vacatione ante Euclidem. Quod donum cum ratum esse iussisset populus, Archino id contra leges factum referente ad iudices, quia

sine auctoritate scitum fuisset, rescissum fuit. Ita repulsus a publico munere Lysias privatus reliquam aetatem exegit: mortuusque est Athenis, annos natus tres et octoginta, aut, ut alii volunt, sex et septuaginta: alii annos vixisse ultra octoginta aiunt, ab eoque Demosthenem adolescentulum visum fuisse. Natus perhibetur archonte Philocle. Orationes ejus feruntur viginti et quinque supra qua-

φασὶν αἱ πρὸς Διονύσιον καὶ Καρύλιον ἔχει ἀφαιρούμενος
 πενήκοντα, ἐν οἷς ὁ δὲ βιβλίου μόνον οὐκ ἔστιν ἀριθμῶν. Ἐστὶ
 δ' αὖτε καὶ ὁ ἐν τῷ πρὸς τὸ ψήφισματος ἐγγράφητο Ἀρ-
 χίνος, πλὴν πολιτείας αὐτοῦ περιέχων, καὶ καὶ τῷ Τριά-
 κοντα ἔπερος. Ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος,
 τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς λόγους ἐκδύς. Εἰσὶ δ' αὖτε
 καὶ τέχναι ῥητορικῇ πεποιημέναι, καὶ δημογραφία, ὁπτιολογία
 τε καὶ ἐγκώμια, καὶ ὁπτιάφιοι, καὶ ἐρωτικαί, καὶ Σωκράτους
 ὁπολογία ἐσοχασμένη τῷ διακρίν. Δοκεῖ δὲ καὶ πλὴν
 λέξιν εὐκόλος εἶναι, δυσμύητος ὢν. Δημοσθένους δ' ἐν
 τῷ καὶ Νεάρχου λόγῳ ἐραστὶν αὐτὸν φησι γεγονέναι
 Μετανέρας ὁμοδούλου τῇ Νεάρῃ. Ὑπερὸν δὲ ἔγχευε
 Βραχίλλου τῷ ἀδελφῷ θυγατέρα. Μνημονεύει δὲ αὖτε
 καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ ὡς δεινότητις ἐκτεῖν καὶ ἴσο-

A. 9. Ἐστὶ δ' αὐτοῦ—περιέχων] Legendum videtur, Εἰσὶ δὲ οὗτοι καὶ ὁ ἐν τῷ ψήφισματος ὁ ἐγγράφητο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων: item in versione expressi.

B. 5. καὶ Σωκράτους] καὶ addidimus ex E.

B. 10. Βραχίλλου] Scripsi, ut supra, cum E. et Mez.

dringenas: de quibus germanas affirmant Dionysius et Cæcilius esse triginta supra ducenas: quarum in duabus tantum victus dicitur. Hæ sunt oratio ejus pro decreto, quod Archinus reprehendit, ne Lysias civitatem acciperet: et alia adversus Triginta tyrannos. Vim ad persuadendum habuit maximam, summaque est usus brevitate. Orationes privatis hominibus vulgo dedit. Sunt etiam ejus Præcepta artis oratoricæ, et Con-

cio, atque Epistolæ, Laudationes, Funebres orationes, et Amatoricæ: item Defensio Socratis, ingeniis judicum accommodata. Videtur dictio ejus facilis esse, quanquam est imitatu difficilis. Demosthenes in oratione contra Neæram ait eum amatorem fuisse Metaniræ, quæ Neæræ fuerit conserva: post autem duxit filiam Brachylli fratris sui. Plato in Phædro mentionem ejus facit, ut summa vi dicendi præditi, et qui ætate I-

κράτους πρεσβυτέρου. Ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπὶ-
 γραμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὴ γινώσκων, ἐταῖρος
 δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερὸν ὡς παρόλαβε τοῖς ἔτεσιν καὶ
 ἐκ τῆς ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημνίαν ἀποδέχονταί· ἔχει
 δὲ οὕτως,

Ἦ Καλλίστῃς θύγατερ, πολυμήγοι, φροντὶδι δίδεις
 Εἴ τι φρονίς, καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 Τὸν γὰρ εἰς ἄλλο σχῆμα μεταμοσθέντα καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίῃ σῶμα λαβόντ' ἔτερον.
 Δι' ὃ ἀρετῇς κέρυκα τιμῇς τινα Λυσιδάιμονι,
 Δόντα καταφθίμῳ καὶ σοφῷ ἀδάτατον.
 Ὅς τότ' ἡμῶς ψυχῇς δίδει φιλείταιρον ἅπασιν.
 Καὶ τὸν τῷ φθιμῷ πᾶσι βροτοῖς ἀρετῇ.

D

Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰσοκράτει, τὸν μὴ πρὸς Ἀρ-
 μόδιον, τὸν δὲ, παροδοσίας κρίναν Τιμόδειον, καὶ ἀμφοτέρους
 οἰκία· ἀναδεξαμένη δὲ Ἰσοκράτους παῖς τῷ Τιμόδει
 παύξεις, ταῖς εὐθυαῖς ἀναλαβὼν πλὴν τῆς παροδοσίας

C. 6. Ἦ Καλλίστῃς—] In emendando hoc Epigrammate operam posuerunt
 Salmat. Markland. ap. Taylor. Vit. Lys. p. 60. Toup. Em. Suid. II.
 p. 194. Lennep. ad Phalar. p. 273. Reiskius etiam; de quorum
 conjecturis in Animadversis dicemus. Equidem non in Lysiam, sed
 Iysidem Pythagoreum, scriptum arbitror. Ceterum ita constituen-
 dum videtur: ἐἰ δ' ἄγε Καλλίστῃς θύγατερ, πολυμήγοι φρόντι, δίδεις εἴ
 τι φρονίς καὶ τι περισσὸν ἔχεις· τῷ γὰρ εἰς ἄλλο σχῆμα μεταμοσθέντι
 καὶ ἄλλοις Ἐν κόσμοισι βίῃ σῶμα λαβόντ' ἔτερον, δι' ὃ ἀρετῇς κέρυκα τι-
 μῇς τινα Λυσιδάιμονι, δόντα κατὰ φθιμῶν καὶ σοφῷ ἀδάτατον, ὅς τότ'
 ἡμῶς ψυχῇς δίδει φιλείταιρον ἅπασιν, καὶ τὸν τῷ φθιμῷ πᾶσι βρο-
 τοῖς ἀρετῇ.

D. 3. κρίναν Τιμόδειον] Legendum, κρίνοντι Τιμόδειον, cum Taylor.

socratem anteiverit. Philiscus
 ipse socius, et Socratis au-
 ditor, carmen composuit de
 eo: unde idem potest cog-
 nosci quod ex Platone dixi-
 mus: ejus sententia hæc est,

Philis Calliopes argutia, nunc oge monstra
 Quid subtile tibi, quidve fiet sapiens.
 Namque aliam naturam formam, mundique
 in alius
 Diverso latet: his corpore conspicuum

Lysida præconem virtutis te parere est fas,
 Cujus apud manes gloria sit celebris.
 Qui mea defuncti jactet præconia, laudes
 Et nostræ socius dicat amicitia.

Conscripsit etiam orationem
 Iphicrati, quæ est in Harmo-
 dium, et aliam qua proditi-
 onis accusavit Timotheum: vicit
 ambabus. Cum autem Timo-
 thei actiones in se recepisset,
 et crimina proditi-
 onis diluere

ἀφ' ἧται, ἀπολογεῖται ἀφ' τῷ Λυσίῳ λόγῳ καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος ἐξημέωθη πλείστοις χρήμασι. Ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, ἀφ' ἡλαγένας τὰς Ἑλλήνας καταλύσαι Διονύσιον.

δ'.

E

ISOCRATES.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἡ τοῦ πατρὸς τῷ ἀρχιερέως ἑταίρων πολιτῶν, τρεῖς ποταμούς αὐλοποιῶνς κεκτημένου, καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων, ὥς καὶ χρησάμενος καὶ παροτρύνων τὰς ἡμέρας ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέστειπος καὶ Διόμητρος, ἡ δὲ καὶ θυγάτηρ ὅθεν εἰς τὰς αὐλὰς κεκομώδηνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στρεσίπιδος. Γενέσθαι δὲ καὶ τὴν οὐδοποσίαν ἐκ τῆς Ὀλυμπιάδας Λυσισμάχῃ Μυρρινουσίᾳ, δύο καὶ ἑκατὸν ἔτησιν, πρεσβύτερος

E. 2. ἀρχιερέως] Legendum vel cum Phot. Ἐρχιδίως, vel potius Ἐρχιδίως ut edidit Xyl. e Steph. Byz. Voc. Ἐρχιδίω.

F. 1. Λυσισμάχῃ—ἑταίρων] Hier. Wolfius ad Isocrat. p. 839. corrigit ex Dionys. Hal. Λυσισμάχῃ Μυρρινουσίᾳ ἀρχόντῃ Ἀθήνησιν, οὕτως ἡ ἀίκασις ἑταίρων πρεσβύτερος Λυσίῳ: ad rei veritatem probabiliter.

vellet, oratione usus est ad defensionem a Lyfia conscripta, effique absolutus, Timotheo maxima multato pecunia. Recitavit etiam in solenni Olympico conventu orationem, in qua ostendit Græcos hoc maximum facturos, si inter se instaurata gratia Dionysium dejiciant.

IV.

ISOCRATES.

Isocrates Theodori filius fuit, Erechthienfis, unius de mediocribus civibus, et qui

famulos haberet, qui tibiis conficerent, atque inde tantum rei faceret, ut et choro sumtus suppeditaret, et filios liberaliter institueret: nam præter Isocratem etiam alios habuit, Telestippum ac Diomnestum, ac filiam: itaque tibiarum gratia eum traduxere Aristophanes atque Stratis comici. Natus est sub sextam et octogesimalam Olympiadem, archonte Lyfimacho Myrrhinusio. Lyfia posterior fuit annis viginti et duobus. Platon

δὲ Πλάτωνος ἐπὶ αὐτῷ, πᾶσι μὲν ὅν ἐπαυδαίετο ὁρίσας ἵππου
 Ἀθηναίων, ἀχροάμενος Πρωδικῶν τε καὶ Κλέα, καὶ Γοργίου
 καὶ Λεοντίου, καὶ Τιτίου τοῦ Συρακουσίου, καὶ Θεραμένηος
 τοῦ ῥήτορος· οὗ καὶ συλλαβανομένης ὑπὸ τῆς Τριά-
 κοντα, καὶ φυγόντος ὅππῃ τιμὴ Βυλαίᾳ Ἐπίᾳ, ἀπάντων
 κατὰ πεπληγμένων, μόνος ἀνέστη βοηθήσων, καὶ πολλοὺς
 χρεῖνον ἐσίγησε κατ' ἀρχάς, ἔπειτα ὑπὸ αὐτῷ παρη-
 γήθη, ἐκπόντος, Ὀδυσσεύς τε αὐτῷ συμβόλεσθαι εἰ τις ἐστὶ
 τῆς φίλων ἀπολαύσεως τῆς συμφορᾶς καὶ ἐκείνῃ πᾶσι ἑ-
 σασ τέχνας αὐτῷ φασὶ συμμαρτυροῦσθαι, ἡνίκά
 ἐν τοῖς δίκαστηρίοις ἐσυκοφαντεῖτο, αἱ εἰσὶν ὅππῃ γεγε-
 μένα Βότανος. Ἐπεὶ δὲ ἡνδράθη, τῆς μὲν πολιτικῶν
 μαρτυριῶν ἀπέχετο, ἰσχυρόφρονός τε ὢν, καὶ εὐλαβὴς τῷ
 τρέπον, καὶ τὰ πατρῴα ἀποδοβληκῶς ἐν τῷ πατρὶ Λα-
 κεδαιμονίᾳ πολέμῳ ἄλλοις δὲ μεμαρτυρικῶς φάμεται,
 ἕνα δὲ μόνον ἐπὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς Ἀντιδόσεως. Δια-

A. 8. μεμαρτυρικῶς] μεμαρτυρικῶς corrigunt Wolf, et Xyl.

tone prior annis septem. Puer institutus est ita ingenue, ut quisquam alius Atheniensium: audivitque Prodicum Ceum, Gorgiam Leontinum, Titiam Syracusanum, Theramenem rhetorem. Huic, cum Triginta tyranni eum comprehendi jussissent, et ad aram Curiae confugisset, solus Isocrates surrexit opitulaturus: et aliquandiu initio tacuit. Deinde ipse eum dehortatus est Theramenes, quod diceret auctum sibi iri dolorem, si suae calamitatis amicorum ali-

quis fieret particeps. Sed et praecepta artis quaedam a Theramene facta hunc ferunt usurpasse, cum in judicio impeteretur calumniis: quae Boetoni inscribuntur praecepta. Postquam virilem aetatem attingit Isocrates, civilibus abstinuit rebus: quod et gracili esset voce, et ingenio timido, et paterna bona bello contra Lacedaemonios perdidisset. Apparet autem aliis eum orationes composuisse, unicam ipsum dixisse de permutatione. Cum scholam instituisse, ani-

τελέει δὲ συνηγμένος, ὅπῃ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν
 B ἀφαιρητοῖς ἐπέσπετο, καὶ τὸν τε πανηγυρικὸν λόγον καὶ
 πικρὰς ἄλλως τῷ συμβουλευτικῶν, ὥς μὴ αὐτὸς γράφον
 ἀνεγίνωσκεν, ὥς δὲ ἐπέως παρεσκεύαζεν, ἡγάμενος ὅπως
 ὅπῃ τὸ πᾶν δέοντα φερεῖν τὸς Ἕλληνας περὶ τῆς
 Διασεμαρτῶν δὲ τὴν παραμέτρως, τέπων μὴ ἀπέστη
 σχολῆς δὲ ἡγήτο ὥς πικρὰ φασι, πρῶτον ὅπῃ Χίος, μαθη-
 τὰς ἔχον σῖνεία· ὅτε καὶ ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμῆμενον,
 εἶπε διακρίσας, “Ὡς ἐπέγνων ἑμαυτὸν καὶ τέτοις πε-
 “ παραμένου.” Ὀμίλῃ δὲ τοῖς βυλομήνοισι, χάριτας
 πρῶτος τὸς ἐπισκοπῶν λόγους τῷ πολιτικῶν, περὶ οὗς
 C ἐκαστοὶ διασκεύαζε. Καὶ ἀρχὰς δὲ καὶ περὶ τὴν Χίον κατέστησε,
 καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολιτείαν. Ἀργύριον τε ὅσον
 ὅσους σοφιστῶν ἐνέπαισεν, ὥς καὶ τριπλάσιον. Ἀχ-
 ρεατὰ δ’ αὐτὲ ἐγένοντο εἰς ἕκαστον, ἄλλοι τε πόλλοι, καὶ

B. 1. διασημαρτῶν] & διασημαρτῶν ex Diensf. Hal. probant Wolf. et Xyl.

C. 2. τὸν αὐτὸν] Sic E. T. V. P. Anon. Wolf. Mez. Vulgo, τὸν αὐτὸν.

mum ad philosophandum ac
 scribendum applicuit: scrip-
 sitque orationem: Panegyri-
 cam, et alias quasdam quas in
 consulendo versantur, quas
 partim ipse recitavit, partim
 aliis declamandas dedit, opi-
 nans ita se Græcos ad curam
 rerum necessariarum suscipi-
 endam excitaturum. Sed co-
 natu eo ad irritum cadente,
 omisso hoc instituto, ludum
 aperuit in Chio primum, ut
 aiunt, novem discipulis: cum
 quidem ferunt, eum, ut nu-
 merari mercedem vidit, flen-

tem dixisse, *Nunc intelligo, me
 his esse venditum.* Ad sui con-
 suetudinem omnes admisit,
 qui uti ea vellent. Primus
 contentiosas orationes a civi-
 libus, quibus operam dabat,
 segregavit. Quin et magis-
 tratus in Chio constituit, et
 similem Atheniensis formam
 reipublicæ. Argenti quantum
 nemo alius sophistarum con-
 fecit: ita quidem, ut etiam
 trigemes suo sumtu instrueret.
 Auditores ejus fuerunt am-
 plius centum interque alios
 Timotheus Cononis filius,

Τιμόθεος δὲ Κόναντος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπὶ ἤλθε, σὺν πλείους τὰς πρὸς Ἀθηναίους. ὑπὸ Τιμόθεον συμπο-
 ρήσας ὁπισθεὺς ὅθεν ἐδαρήσατο αὐτῷ πάλαντον ἢ ἀπὸ
 Σάμου περιγυρόμενον. Ἐμαθήτωσε δ' αὐτῷ καὶ Θεό-
 πομπος, ὁ Χῖος, καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ Ἀσκλη-
 πιάδης, ὁ τὰ τραγωδιόμηναι συγγραφεύς καὶ Θεοδώτης
 ὁ Φασιλίτης, ὁ τὰς τραγωδίας ὑπερὶ γράφας, οὗ ὅτι
 τὸ μῆμα ὅτι τὴν Κυαμῆτιν πορβομένοισι καὶ τὴν ἱερὴν
 ὁδὸν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνα, ταυτὶ κατεργεμένονον, ἔθα καὶ
 τὸς ἐκδόξους ἢ ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ὃν Ὀμηρος
 ὁ ποιητὴς σόζεται μόνος· Λεωδάμιος τε Ἀθηναῖος, καὶ
 Λάκριτος ὁ νομοθέτης Ἀθηναῖος· ὡς δὲ τινὲς φασί, καὶ
 Ὑπερείδης, καὶ Ἰσαῖος. Καὶ Δημοσθένης δὲ ἐτι βραχέως
 φασί μὲν ἀναδῆς προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ χιλίας μὲν, ἅς
 μόνας εἰσεπράττετο, ὅκ' ἔχων φάνακ' ὀδυσσεύς, διακο-

D. 4. Λάκριτος ὁ νομοθέτης] Lacriti nomen nec cognitum satis nec hoc loco
 oertum: Photius item habet, at ceterum rectius νομοθετίας.

D. 5. Δημοσθένης] Sic E. T. V. Vulgo, Δημοσθένης τε.

D. 7. μόνος] Vel mutandum in τὸς μαδύτας, vel reponendum post διακοσίας δὲ,
 cum Wolf.

cum quo multas obivit urbes,
 epistolas componens eas, quas
 Timotheus ad Athenienses
 misit: qui eam ob rem ta-
 lento ex iis quæ a Samo erat
 adeptus ipsum donavit. Dis-
 cipuli Isocratis fuerunt etiam
 Theopompus Chius, Epho-
 rus Cumæus, Asclepiades tra-
 gœdiæ scriptor, et Theodectes
 Phaselita, qui ipse etiam post-
 modo tragœdias scripsit, (cu-
 jus monumentum fuit ad Cy-
 amitidem euntibus via sacra

quæ Eleufinem ducit, nunc
 rudera exstant: ibi etiam cum
 sua, statuas nobilium poëta-
 rum excitavit, de quibus so-
 lius Homeri supereft:) præ-
 terea Leodamas Atheniensis,
 et Lacritus qui leges Atheni-
 ensibus condidit. Sunt qui
 Hyperiden et Isæum addant.
 Sed et Demosthenem studiose,
 aiunt, se ei etiamnum docenti
 artem adjunxisse, et quia mille
 drachmas (tanti is docebat)
 solvendo non esset, ducenas

ῥθαις δὲ δόσιν ἐφ' ᾧ τε τὸ πρέμπλον μέγας ἁμαρτή· τὸν
 δὲ Σοκράτης ὥς, *“Οὐ τεμαχίζομεν, ὦ Δημόσθενες,
 Ε “ ἢ παραγματεύαν· ὥσπερ δὲ τὰς κελεῖς ἰχθύς ὅλους
 “ πωλεῖν, οὕτω καὶ σοι, εἰ βέλαιο μαθητεύειν, ὁλό-
 “ κληρον σποδύσομε ἢ πύγην.”* Ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ
 Χαίρωνίδου ἀρχόντος, ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαίρωνειας
 ὅτι τῇ Ἰπποκράτους παλαίστρᾳ πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐ-
 τὸν τῷ βίῃ τετρασὶν ἡμέραις ἀφ' αὐτοῦ σιτίων σποχέσθαι,
 παρῃπὼν πρεῖς ἀρχαῖς δεσφύτων Εὐριπίδου·

Δαναὸς ὃ σπυγέοντα θυγατρὶν πατήρ·

Πέλοψ ὃ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μάλων·

Σιδώνιον ποτ' ἔστυ Κάδμος ἑλυσσών·

ἐκ τῶν καὶ σπυγέοντα ἔτη βίης, ἢ, ὥς πινες, εἰσπὸν, ἐχ-
 ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν ἢ Ἑλλάδα χαταδευαυμένην·
 παρ' αὐαυτῷ, ἢ, ὥς πινες, παρ' πεσάρων ἐτῶν τῆς πε-
 λούτης συγγραφῆς τὸν Παναθηναϊκόν. Τὸν δὲ Πατη-
 νικὸν ἔπεισι δέχεσθαι συνεῖπεν, οἱ δὲ, δεκαπέντε λέγουσιν,

F. 2. τετράκις] Sic et Phot. tamen displicet, malim vel deleri vel mutari in
 γογυρακίς. Wolfius quidē interpretando expedire studet.

F. 3. ἐτῶν] Sic T. V. Anon. Wolf. Vulgo, τῶν.

obtulisse, ut quintam partem
 disceret: ac respondisse Ifo-
 cratem, *At vero nos, O De-
 mosthenes, non in frustra tribui-
 mus artem, sed eorum more qui
 bonos pisces totos vendunt agi-
 mus: tibi, si discere est animus,
 totam tradituri artem.* Mor-
 tuus est Chæronida archonte,
 cum in Hippocratis palæstra
 nuncium de Chæronensi clade
 accepisset: nam quatríduana
 inedia seipsum e vita eduxit,
 præfatus tria initia Euripidea-

rum fabularum.

Danaus nataram quinquies decem pater.

Pisces petens prognatus Tantalō Pelops:

Urbem Cadmus linguens olim Sideniam.

Annos vixit octo supra nona-
 ginta, aut, ut alii tradunt, cen-
 tum, non sustinens videre
 Græciam quantum in servitu-
 tem redactam. Anno (sunt
 qui quatuor annos dicant)
 ante mortem, Panathenaiacam
 scripsit orationem: Panegyri-
 cam annis ante exitum decem,
 aut, si alijs credendum sit,

ὃν μεταβιβάσαντα ὡς τῷ Γοργίῳ τῷ Λεοντίῳ καὶ Διοσέῳ
 τὸν δὲ περὶ τῆς Ἀντιόχειας, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γε-
 γνηώς· τὸς δὲ πατρὸς Φίλιππον, ἀλγὴν περὶ τὴν ἑ-
 κάτη. Ἐγένετο δὲ αὐτῷ καὶ παῖς Ἀφάρειος πρεσβύτερος, ὃς
 ἔπει, ὡς Πλαθάνης τῆς Ἰσπίας τοῦ μέγας ποικίλος, ὃ
 δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παίδων ὁ νεώτατος. Εὐπρόσβου-
 ῖος ὡς, καὶ μόνον ἀργύριον εἰσπράττειν τοὺς γυνήκεας, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ὄψα Νικαίου τοῦ Κυπρίου βασιλέως, ὃς ἦν
 υἱὸς Εὐαγόρου, εἰκοσι τάλαντα λαβὼν ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 αὐτὸν γεφέντος λόγῳ· ἐφ' οἷς φρονιδῶς πρὸς πατρὸς
 ἐλπίδι τρέφεται, καὶ τὸ δὲ μὴ ἀσθένειαι σκηψάμενος,
 ἀφ' οὗ τοῦ πατρὸς παρητήσατο, τὸ δὲ τρίτον ἀναστὰς, ἀνή-
 λωσεν ἐκ ὀλγῶν. Πρὸς δὲ τῷ ἐκόντι πατρί, ὡς ὁδὸν
 ἀλλ' ἢ ἀνδράποδον σιμώκεμψε καὶ παρ' αὐτῷ· “Τοσαυτῶν,”
 ἔφη, “ἀπὸ τῆς δύο γὰρ ἀνδ' ἐνὸς ἕξαι ἀνδράποδα.”
 Ἐγωνίσσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσάλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρ-

A. 8. τρέφει·] Monstrum nominis : forte, ut T. V. τρέφειν· Wolf. et Xyl.

A. 8. τὸ δὲ·] τὸ dolendum cum Mez. καὶ τὸ T. V.

A. 9. ἀναστὰς·] Malim ἀναστῆναι.

quindecim, quem e Gorgiaz
 Leontini et Lysiaz scriptis fer-
 tur transtulisse : eam de Per-
 mutatione, annos natus duos
 supra octoginta : ad Philip-
 pum, paulo ante obitum. Jam
 senex Plathanes, quam Hip-
 piaz oratoris ante uxorem dux-
 erat, filium de tribus natu mi-
 nimum Aphareum adoptavit.
 Satis dives fuit : quod non
 tantum mercedem a discipulis
 exigeret, sed etiam a Nicocle
 Cypriorum rege, Evagorae

filio, viginti talenta pro ora-
 tione de ipso scripta accepisset.
 Inde invidiae obnoxius, ter de-
 lectus est ad instruendam tri-
 remem : quod cum valetudine
 adversa praescripta bis per fi-
 lium excusasset, tertio rem sus-
 cepit, sumtisque fecit haud
 exiguos. Patri, qui diceret se
 filio neminem excepto uno
 mancipio adjunxisse, *Abi ergo,*
 inquit, *habiturus loco unius*
duo mancipia. Obivit etiam
 certamen in honorem Mausoli

τεμνάς ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐ σώζεται. Ἐποίησε
 δὲ καὶ εἰς Ἑλένιον ἐγκώμιον, καὶ Ἀρεοπαγητικόν. Ἐξελ-
 θεὶν δὲ τῷ βίῳ οἱ μὲν διατάσσοντες φασὶν ἀπὸ τῶν ἀπαρχόμενων,
 οἱ δὲ τετραταῖον ἅμα ταῖς παλαιῇς τῶν ἐκ Χαερωνέας
 περὶ αὐτοῦ. Συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφαρέως λῶ-
 γους. Ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κνω-
 σάρχους ὅτι τῷ λόφῳ ἐκ ἀριστερᾶ, ὁ υἱὸς τε καὶ ὁ πατήρ
 αὐτοῦ Θεόδωρος, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Ταύτης τε ἀδελφῆς
 τῆς Ἰστροφίδος, Ἀνακῶ καὶ ὁ ποιητὴς υἱὸς Ἀφαρέως καὶ
 ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς
 Ἀνακῆς ὅν ὁ, τε ἀδελφὸς αὐτῆς, ὁμώνυμος δ' πατέρες,
 Θεόδωρος καὶ οἱ υἱοὶ δ' ποιητῆρος αὐτοῦ παῖδες Ἀφαρέως
 Ἀφαρέως, καὶ ὁ τέτατος πατήρ Θεόδωρος, ἡ τε γυνὴ Πλα-
 θάνη, μήτηρ δὲ δ' ποιητῆς Ἀφαρέως. Ἐπὶ μὲν ὅν τέτων

B. 8. πλοσιον] Sic E. Vulgo, πλοσιον δ.

B. 9. ἐν ἀριστερᾷ] Sic T. V. Anon. Vulgo, ἐν ἀβεί.

B. 9. ὁ υἱὸς τε] Infinitum videtur: et Xyl. omisit vertendo.

C. 2. ἀδελφὸς αὐτοῦ] Sic Wolf. et Auger. nuperrimus Isocratis editor. Libri omnes, ἀδελφὸς αὐτοῦ.

C. 3. καὶ οἱ υἱοὶ—Πλαθάνη] Legendum, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τοῦ ποιητῆρος αὐτοῦ παῖδες Ἀφαρέως, καὶ τε γυνὴ Πλαθάνη: itaque partim conjecerant Wolf. et Auger. In E. lacuna est inter Ἀφαρέως et καὶ οἱ: unde eo magis de corruptela constat.

ab Artemisia institutum: sed ea laudatio periit. Fecit et Helenæ laudationem, et Areopagiticum. Vita excessisse aiunt alii cum novem, alii cum quatuor diebus cibo abstinuisset: inciditque ejus obitus in exsequias eorum qui ad Chæroneam oppetierant. Orationes conscripsit etiam filius ejus Aphareus. Sepultus est cum gentilibus suis

prope Cynosarges ad lævam, in tumulto: ibi enim conditi sunt Isocrates, et pater Theodorus, et mater, ejusque soror Anaco, et adoptivus filius Aphareus, et Socrates Anacus filius, et Isocratis frater idem cum patre nomen gerens, et nepotes Isocratis Aphareo nati, Aphareus, ejusque pater Theodorus et uxor Plathane, mater Apharei adoptati. Ho-

τράπεζαι ἐπῆσαν ἕξ, αἱ κὺν ἑσώζον· αὐτὰρ δὲ Ἰσοκράτης
 ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶν κίων τεράκοντα πηχῶν, ἐφ' ἧς
 σφίλιν πηχῶν ἐπὶ συμβολαῖας, ὃ κὺν ἑσώζεαι. Ἦν δὲ
 καὶ αὐτὴ τράπεζα πλησίον ἔχουσα ποικίλως τε καὶ τὸς
 διδασκάλους αὐτῶν, οἱ οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφᾶραν ἀγρο-
 λογαλῶ βλέποντα, αὐτὸν τε τὸν Ἰσοκράτην παρεστῶτα.
 Ἀνάκειται δὲ αὐτῶ καὶ οἱ Ἐλδυσῖνι εἰκὼν χαλκῇ, ἔμ-
 πορευθεν τῷ πορστῶ, ὑπὸ Τιμόθεον τὸ Κόνωνος, καὶ
 ὀπίσθω γαπται,

Τιμόθεος φίλος τε καὶ φίλος, ἐπὶ τῷ πορστῶ
 Ἰσοκράτης εἰκὼν τῶν ἀνδρῶν διατῶ.

Λεωχάρους ἔργον. Φέρονται δ' αὐτῶ λόγοι ἑξήκοντα,
 ὧν εἰσι γνήσιοι, κατὰ μὲν Διονύσιον εἰκοσιπέντε, κατὰ
 δὲ Καρύλιον εἰκοσιοκτὼ, οἱ δ' ἄλλοι κατεφυσμῶνοι.
 Εἶχε δ' ἄλλοτεσίως πρὸς ὀπίσθω ὡς ἀφαιρομένην
 ποτὲ πρὸς αὐτὸν τριῶν ἐπὶ πλὴν ἀχράσιν, τὸς μὲν

C. γ. κίων] Non dubitavi recipere ex T. V. Anon. Wolf. idem voluit P. κίων.
 Vulgo, κριός.

D. δ. ἐπὶ τῷ] Phot. σύνεστιν.

rum monumentis impositæ e-
 rant mensæ sex, quæ perie-
 runt. In ipsius autem Iso-
 cratis cippo posita fuit colum-
 na cubitorum triginta, eique
 incubuit Siren cubitorum sep-
 tem: quod indicium fuit ip-
 sius eloquentiæ: neque existat
 amplius. Fuit etiam prope
 mensā, habens poetas et ma-
 gistros ejus: interque eos
 Gorgiam, qui in globum cœ-
 lestem intueretur, adstante I-
 socrate. Eleusine etiam statua
 ei ærea dedicata est a Timo-

theo Cononis filio, ante ves-
 tibulum porticus, cum hac in-
 scriptione,

*Dedicat Isocratis statnam sacratque des-
 bus*

Hyspitiu et studii nomine Timotheus.

opus Leocharis. Orationes
 ipsius feruntur sexaginta: de
 quibus germanæ sunt, si Dio-
 nysium sequimur quinque et
 viginti: si Cæcilium, octo et
 viginti: reliquæ adulterinæ.
 Alienus fuit a declamatione
 publica: itaque de tribus ad
 ipsum audiendum aliquando

δύο χεῖρας, ἥ δὲ πείτον ὑπολύσαι, φάμενος, “ Εἰς
 “ πῶν ὅπῃσαι ἵξαι, καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεατρῶν εἶναι
 “ οὐ ἀκρωτηρία.” Εἰώθη δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους
 αὐτοῦ λέγειν, ὡς “ Αὐτὸς μὲν δεκά μῶν διδάσκει, τῷ
 “ δὲ αὐτὸν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωνίαν δώσῃ δεκά-
 “ χαλίαις.” Καὶ πρὸς τὸν ἐρμῆμον ἀφ’ οὗ οὐκ ὦν
 αὐτὸς ἱκανός, ἄλλως ποιεῖ, εἶπεν, “ Ὅτι καὶ αἱ ἀκόναί
 “ αὐταὶ μὲν τεμνῖν ἔδυνανται, τὸν δὲ σίδερον τμηταῖν
 “ ποιοῦσιν.” Εἰσὶ δ’ οἱ καὶ τέχνας αὐτὸν λέγουσιν συγ-
 γεγραφένας· οἱ δὲ οὐ μερόδω, ἀλλ’ ἀσκήσει χρήσασθαι.
 Ἡ Πολίτιν δὲ ὅσδε ποτε εἰσέπραξε μισθόν. Περσέταπτε
 δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν, ἀνα-
 φέρειν αὐτὸς τὰ εἰρημόνα. Ἐλυπήθη δὲ καὶ ἔμετρώσας
 ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ, καὶ μελανειμμονῶν τῇ ὑστεραίᾳ
 παρῆλθε. Πάλιν δὲ ἐρχόμενος πρὸς αὐτὸν τί ρητορικῇ,
 εἶπεν, “ Τὰ μὲν μικρά, μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα, μικρά

E. 4. ἀκρωτηρία] Legendum, ἀκρωτηρία, cum Wolf. Xyl. verf. Mez. Salmat.

venientibus, duos retinuit, tertio in posterum diem re-
 jecto: quod diceret *sibi nunc theatrum esse in auditorio*. So-
 lebat etiam discipulis suis di-
 cere, *se docere decem minarum mercede: sed ei qui ipsum au-
 dacem ac vocalem docendo red-
 deret decem millia minarum daturum*. Interrogatus cur
 cum ipse ad dicendum non fa-
 tis esset instructus, alios ta-
 men instrueret, respondit: *Co-
 tes etiam non habere faculta-
 tem secandi, habere autem vim*

ferri acuendi. Sunt qui eum
 praecepta artis oratoriae scrip-
 sisse dicant: alii non via ac
 ratione usum, sed sola exerci-
 tatione, tradunt. A cive nun-
 quam ullo mercedem exegit.
 Discipulis ad concionem abe-
 untibus injunxit, ut quæ ibi
 orationes habitæ essent, eas ad
 se referrent. Morte Socratis
 baud mediocrem cepit idolo-
 rem: atque adeo atratus post-
 ridie proceffit. Interrogatus
 quæ vis esset rhetoricæ, re-
 spondit, *de parvis magna, de*

“ ποῖν.” Ἐπαύμενος δὲ ποτιωθὲς Νικοκρόντη παρὰ Κίπρου τυράνῳ, περὶ τρεπομένην αὐτὸν τῇ παρῆντι διαλεχθῆναι, ἔφη, “ Οἷς μὲ ἐγὼ δεινός, ἔχῃ ὁ κὺν χαρὸς, “ οἷς δὲ ὁ ὦν χαρὸς, ἐκ ἐγὼ δεινός.” Σοφοκλέα δὲ τὴν πρῶτην 239 γαλὸν διασάμνους ἐπόμενον ἐρωταῖος παιδὶ, ἔπει, “ Οὐ μόνον δέ, Σοφοκλείς, τὰς χῆρας ἔχῃ παρ’ αὐτῷ, “ ἄλλὰ καὶ τὴν ὀφθαλμὸν.” Τῷ δὲ Κυμαίῳ Ἐφάρῳ ἀπερχάμενος ὁ γαλὸς ἐκελθόντος, καὶ πάλιν ὑπὸ τῷ πατρὶς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δαυτέρῳ μισθῷ, πᾶσι Δίφρων αὐτὸν ἐκάλε, ἐκασίδας μὲν ταὶ ἰαχῶς πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν ὁ χρέας αὐτὸς ὑπεθήκετο. Ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερέας, ὥς ὑποπάζῃ περιλυσιμῶν ἐν τῇ κοίτῃ χρῆσθαι, καὶ πρὸς ἀφροδίσια ἔχοντα τὸ προσωπεῖον καὶ νέον μὲν ὅταν μὴ γῆμι, γράσαντα δὲ ἐταῖρα σιωπῆσαι, ἢ ὅσῃα ἴδῃ

A. 6. Δίφρων] Δίφρων Amiot. Xyl. T. Schott. Anon. Mez. Vulgatum tamen nolui repudiare.

magnis parva facere. Conviva aliquando apud Nicocreonem Cypri tyrannum, cum ad differendum ab una accumbentibus invitaretur, respondit, *de iis rebus, in quibus valeo, nunc dicere non est tempestivum: de quibus autem dicere jam esset tempestivum, de iis nihil valeo eloqui.* Sophoclem tragoediae scriptorem videns amatorie puero cuidam comitari dixit, *Non minus modo te, O Sophocles, tecum continere, sed etiam oculos oportet.* Cum Ephorus Cumaeus

re infecta discederet e schola ipsius, denuoque a patre Demophilo mitteretur secundam mercedem adferens, joci gratia eum Diphorum, (hoc est *bis ferentem*) appellavit. Magnam tamen homini impendit operam, ita sano, ut etiam historiae scribendae argumentum ei subjecerit. Pronus porro fuit in venerem: quippe substrato prolixo utens in lecto, et cervical croco huncectatum usurpans. Integra aetate non duxit uxorem, sed cum scorto consuevit, cui

Ἀφάρει, ἃς ἦν ἔχε θυγάτηρ, ὃ γινόμενον ἐπὶν δάδα
 παρὲ γάμων ἐταλεύηται. Ἐπειτα Πλαθάνῳ τ' Ἰσ-
 τίνῃ τ' ῥήτορες γυνῆα ἠγάγετο, τῆς παῖδας ἔχουσα,
 αὐτὴ τ' Ἀφάρει, ὡς παρέρχεται, ἐποιήσατο, ὅς καὶ εἰκόνα
 αὐτῆς χαλκῇ ἀνάκλει παρὲς τῷ Ὀλυμπίῳ, ὡς ἐπὶ κίονος,
 καὶ ἐπέγραψεν,

Ἰσοκράτης Ἀφάρει πατρὸς εἰκόνα τ' δ' αἰδέομαι
 Ζηνὶ Διούς τε σέβει καὶ γούνοι ἀρετῇ.

Ἦ λέγεται δὲ καὶ κερκῆσαι, ἐπὶ ταῖς ὧν ἀνάκειται καὶ οὗ
 ἀκροπόλει χαλκοῦς οὗ τῇ σφαιρίστρα τ' Ἀρρηφόρων κε-
 ρκῆζον ἐπὶ ταῖς ὧν, ὡς ἔπουν πινες. Δύο δὲ οὗ ἄπαντι
 παρὲ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· παρὲς μὲν, εἰς ἀν-
 τίδρονον παρκαλεσάμενος αὐτὸν Μεγακλείδου, παρὲς δὲ
 οὗ ἀπὸντος ἀγῶνι, τ' δὲ ὑὸν πέμψας Ἀφάρει
 οὐκ ἐκίκετο δεύτερος δὲ, Λυσιμάχου αὐτὸν παρκαλεσάμενος

B. 6. Ὀλυμπίῳ, ὡς] Forte, Ὀλυμπίῳ, deleto ὡς.

C. 1. παρτίσαι—κερκῆσαι] κεκτῆσαι—κεκτῆζον Amiot. Xyl. T. V. Anon.
 Mez. Wolf. Haud scio an rectius.

C. 3. ἔτι ταῖς ὧν, ὡς εἰπὸν τας] Forte delendum.

Lagiscæ nomen fuit: ex ea-
 que filiolum suscepit, quæ an-
 no ætatis suæ duodecimo ante
 nuptias diem obiit. Duxit
 postea Plathanam Hippie rhe-
 toris uxorem, quæ tres habe-
 bat filios: quorum natu mi-
 nimum Aphareum adoptavit,
 sicut ante diximus: isque ei
 imaginem æream ad Olym-
 pium in columna posuit, tali
 sermone inscriptione,

Isocratis Aphareus patris hoc posuit si-
 mulacrum,

Divi, atque Jovem venerans, meri-
 tosq; parentes,

Fertur etiamnum puer equo
 celere certavisse: ac tali sta-
 tura celere equo vehens æreus
 in sphaisterio arcis quod Ar-
 rephorum dicitur (erant au-
 tem hi Minervæ sacrificuli)
 dedicatus fuisse. Dux om-
 nem ei per vitam lites sunt
 intentatæ: una, cum eum ad
 permutationem Megacrides
 provocaret, ad cujus discepta-
 tionem morbo impeditus non
 comparuit, sed misso filio A-
 phareo vicit: altera, cum eum
 ad munus sumtuum in trire-

πρὸς τριεσχάρας εἰς ἀντίδοτον, ἡτληθεὶς δὲ πῶς τριεσχα-
 ρίας ὑπέστη. Ἦν δὲ αὐτῷ καὶ γραπτή εὐαὶν εἰ πρὸς
 Πομπείῳ. Ὁ δὲ Ἀφαρεύς συνέγραψε μὲν λόγους, οὗ
 πολλὰς δὲ, διακούς τε καὶ συμβουλευταίους· ἐπύκου
 δὲ καὶ τραγωδίας πρὸς ἐπὶ καὶ τραγῳδοῦν, ὧν ἀντιλέ-
 γονταί δύο· ἀρξάμενος δὲ ὑπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν, οὐ
 ἄχρι Σωτογένης, εἰ ἔστιν ἐκείνου διδασκαλίας Ἀσ-
 παῖς χεῖρην ἔξ, καὶ δις εἰκόησε ἀφ' Ἰωνίου χεῖρην,
 καὶ δι' ἐπὶ ἑτάρας δύο Λυωαίους. Τῆς δὲ μητρὸς
 αὐτοῦ Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ταύτης ἀδελ-
 φῆς Ἀνακῆς, εἰκόνας ἀνέκριντο εἰ ἀρεσπόλει· ὧν ἡ τῆς
 μητρὸς πρὸς ἡ Ὑγίαν νῦν κῆται μετεπτεγγραμμένη
 ἡ δὲ Ἀνακῆς οὐ σώζεται. Ἐχε δὲ υἱὸς Ἀλέξανδρον
 μὲν ὅς Κοινῆς, Οὐσιπλέα δὲ ὅς Λυσίης.

D. 6. Ἀνακῆς] Bis reposui cum Amiot. Xyl. Mez. Wolf. Vulgo, Νακῆς.

D. 8. Ἐχε—Λυσίης] Forte aliunde invecum, aut pars priorum perditorum.

Ceterum pro Οὐσιπλέα rectius habent Σωσιπλέα T. V. Xyl. versf. Anon. Mez. Item legendum Κοινῆς: ejus loco est lacuna in E.

mem pro republica faciendo-
 rum de bonorum permuta-
 tione postulare Lyfimachus:
 tum quidem sumtus illos, quod
 cecidisset caussa, in se recepit.
 Sed et picta ejus fuit in Pom-
 peio effigies. Scripsit etiam
 Aphareus orationes juridicia-
 les et deliberativas: sed Tra-
 goedias etiam ad septem et tri-
 ginta scripsit: de quarum dua-
 bus est controversia. Orfus
 sub Lysistrato docere fabulas
 usque ad Sofigenem perrexit
 annos octo et viginti: ac sex-

ies Urbanis Dionysiis fabulas
 suas in certamen dedit, unde
 duas retulit victorias actore
 Dionysio: duas ex Lenaicis
 Dionysiis reportavit victorias,
 actoribus aliis. Matris eo-
 rum, Isocratis, Theodori, et
 amitæ Anacus simulachra in
 arce fuerunt dedicata. Matris
 nunc juxta Salutis visitur, mu-
 tata inscriptione, Anacus in-
 tercidit. Filios habuit, Alex-
 andrum e Cœnone, Soficlem
 e Lyfia.

ε'.

ΙΣΑΙΟΣ.

Ἰσάιος Χαλκιδεύς, μὲν αὖτὸ γένος, ὠδαιγενόμενος δὲ εἰς Ἀθῆνας καὶ φοιτήσας Λυσία, κατὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀρμονίαν, καὶ τιμὴν ἐν τοῖς θεάγμασι δεινότητά· ὥς· εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τῷ χαρακτήρι τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν ἀφ' αὐτοῦ πολλὰς τῶν λόγων ραδίως ὁποτέρῃ τῶν ῥητόρων εἰσὶν. Ἠκμασε δὲ μὲν τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὥς· ὅστιν τελευτᾶσαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. Καθιγνόσατο δὲ Δημοσθένης, ὅπως τῆς σχολῆς, ἐπὶ δραχμαῖς μυριάς· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανὲς ἐγένετο· αὐτὸς δὲ καὶ τὸς ἐπιτετραυὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὥς· πῶς ἔπον. Καταλείποντι δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσι γήσοι πεντήκοντα, καὶ ἰδίας Τέχνας. Πρῶτος δὲ καὶ χηματίζειν ἤρξατο, καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ

F. 3. [ιστηριανός] Sumfi ab E. P. Phot. Xyl. Vulgo, ἰστηριανός.

V.

ISÆUS.

Isæus Chalcidensis patria, cum se Athenas contulisset, Lysiae operam dedit, ab eoque ita didicit vocabulorum concinnationem, et in causis tractandis vim, ut qui non peritus sit generum dicendi, quod uterque sectatus pro se est, de multis orationibus judicare facile non possit utrum habeant auctorem. Floruit post bellum Peloponnesiacum, ut est conjicere ex ipsius ora-

VOL. IV.

tionibus: et usque ad Philippi imperium duravit. Demosthenem docuit a schola deductus, mercede drachmarum decem millium, qua re maxime claruit. Sunt qui eum dicant Demostheni orationes composuisse, quas habuit contra suos tutores. Reliquit orationes quatuor et sexaginta, de quibus quinquaginta sunt germanæ: sed et Præcepta peculiaris artis oratoris. Primus etiam figuras adhibere cepit, et ad res civiles animum ad-

s b

πολιτικόν τιὺν ἀλγόνων· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσ-
θένης. Μνημονεύει δὲ αὖτ' Θεόπομπος ὁ κωμικός ἐν
τῷ Θυσίᾳ.

ε'.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

240

Αἰσχίνης Ἀτρεμῆτου, φηρόντος μὲν ἐπὶ τῷ Τριά-
κοντα, συγκαταγρόντ' δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκο-
θέας· τὸν δὲ δῆμον Κοδικίδης, οὔτε καλὰ γένος τῷ
ὀπιφανῶν, οὔτε καὶ πεισιόαν χρημάτων, νέος δὲ ὢν καὶ
ἔρρωμένος τῷ σώματι, πᾶσι τὰ γυνάσια ἐκόνει λαμ-
πρόφρωνος δὲ ὢν, μεία πάντα τραγῳδίας ἥσκησεν ὥς
δὲ Δημοσθένης φησὶν, ἵπποδραμματῶν καὶ τριταγο-
νιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάν-
ων ἐπὶ χορῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας, καὶ ἐπὶ πᾶσι ὧν
ἐδίδασκε γράμματα οὐδὲ τῷ πατρὶ. Καὶ μετὰ τὸν ὦν
ἐστρατεύετο ἐν τοῖς πόλεσι. Ἀχερατὴς δὲ γυνώσκων,

A. 4. τὸν δὲ δῆμον Κοδικίδης] Ald. Bas. Xyl. P. τὸν δὲ δῆμον, solemnī varietate,
de qua in Animadverf. dicetur. Ceterum Κοδικίδης omnes, præter
Xyl. quem secutus sum.

B. 2. ἐν τοῖς πολλοῖς] Tib. Hemst. erhusius ad oram exempli sui emendat, ἐν τοῖς
πολλοῖς. Sane ita ἰστέον de se prodit Æschin. Or. Fals. Leg. p. 269.
C. et Harpocrat. Voc. περίπολις.

jecit: quod maxime imitatus
est Demosthenes. Mentionem
ejus facit Theopompus
comœdiæ scriptor in Theo-
pho.

VI.

ÆSCHINES.

Æschines Atrometi filius
(ejus qui a Triginta tyrannis
in exilium pulsus, in redu-
cendo Athenas populo inter-
fuit) et Glaucothæ: tribu
Cothocides, neque natalibus

fuit, neque opibus præstans.
Is adolescens robusto corpore,
gymnasiis operam dedit: et
ob vocis claritatem postea tra-
gœdiis agendis, si Demos-
theni credimus, Aristodemo
in Bacchanalibus inservivit de-
scribendo, tertiasque partes a-
gendo, repetens in schola ve-
teres tragœdias. Puer etiam
num docuit literas cum patre,
et adultus inter vulgares mili-
tavit. Cum vero audivisset

ὡς μὲν πινες λέγουσιν, Ἰσοκράτης καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ Καρίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτδόρυμος οὕτω ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς πρὸ Δημοσθένη, ἐπρέσβωσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φιλίππου ὑπὲρ τῆς εἰρήνης· ἐφ' ἣ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνηρημένος τῷ Φωκίῳ ἔδωκε, ἐπὶ δὲ ὡς πόλεμον ἔξαιψας, ἑὸν αὐτὸν πυλαγῶρα ἤραθι, Ἀμφικλύου πρὸς Ἀμφιστεύς, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους· ἔξ οὗ σωθῆναι τὰς Ἀμφικλύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δὲ ὑπὸ τῷ Αἰγίνῳ συνεργούμενον ἐπιθεῖσθαι τοῖς πρεσβυτάτοις, καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἄλλα συνεκτόντος αὐτοῦ Εὐβούλου τῷ Σπινθάρῳ, Περβαλλισίῳ, δημαγωγῶντος, πενήκοντα ψήφοις ἀπέφυγεν. Εἰσὶ δ' οἱ φασί, συγγράφαι μὲν τὰς ῥήτορας τὰς λόγους, ἐμποδῶν δὲ γεν-

B. 4. Λεωδάμαντος; Xyl. et alii laudati D. Ruhnkenio Hist. Crit. Or. p. 63, corrigunt Ἀλκιδάμαντος.

B. 10. καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους; Rectius Wolf. τὰς τὸν λιμένα ἐργαζομένης.

C. 4. Εὐβούλου—Περβαλλισίῳ; Duo errores: alter in scriptura populi, quæ requirit Περβαλλισίῳ; alter in re, est enim Eubulus hic diversus ab Spinthari F. Probalisio, Anaphlystius: vid. D. Ruhn. Hist. Crit. Or. p. 65.

Isocratem et Platonem, ut quidam dicunt, ut Cæcilius, Leodamantem, et in republica versatus contrariam Demosthenicæ partem non obscure gereret; cum alias multas legationes obivit, tum ad Philippum, de pace. Ob eam, Demosthenes ei actionem intendit, Phocensium exitii causam eum, bellique inflammantem arguens: quo tempore ab Amphictyonibus Pylagoras seu disceptator adversum Am-

phissenfes delectus fuisset portum molientibus: unde factum fuerit, ut Amphictyones ad Philippum confugerint, isque ab Æschine adjutus, res aggressus gerere, Phocidem occupaverit. Verum Æschines patrocínio Eubuli usus, qui Spinthari filius tribu Phocalinthius tum ad populum orabat, triginta suffragiis fuit absolutus. Sunt qui dicant fuisse quidem orationes ab oratoribus conscriptas, sed in-

ορδύναν τῷ δὲ Χαϊρώνειαι, μάλιστα τὴν δόλυν εἰσελ-
 θῆν. Χρόνῳ δ' ὑπερὶ Φιλίππου μὲν τεταλαιπώροτος,
 Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἀγαθόμοστος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξάγαλτο
 Κτησιφῶντα ὠφεινόμενον ὅτι ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς
 οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῷ ψήφῳ, ἔφυγε
 εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας δραχμαῖς ὑπὲρ τῆς ἡτῆς οὐ
 βεληθὲς καταγεῖσθαι. Οἱ δὲ ἀτιμίαις αὐτῷ προσσημ-
 νύσαι λέγουσιν οὐ θέλοντι ἔχειν τῆς πόλεως, καὶ ἐλ-
 θεῖν εἰς Ἐφεσον ὡς Ἀλεξάνδρῳ. Τῷ δὲ τεταλι-
 σάντος ταρχῆς ὕψος, ἀπέρας εἰς τὴν Ῥόδον, οὐ
 ταῦτα σχολίῳ κατασπάρδμος ἐδίδασκεν. Ἀνέγνω τε
 τοῖς Ῥωδοῖς τὸν καὶ Κτησιφῶντος λόγον, ὁπιδουκόμενος
 θαυμάζοντων δὲ πάντων ἐν ταῦτα ἐκπὼν ἡτῆσθα, “Οἷα
 “ ἂν,” ἔφη, “θαυμάζετε, Ῥωδοῖ, ἐπεὶ ταῦτα Δη-
 “ μοςθένης λόγιος καύσατε.” Σχολίῳ τε καὶ προσω-
 χετέλιπε, τὸ Ῥωδιακὸν διδασκαλεῖον κληθεῖν. Ἐπειτα
 πλεύσας εἰς Σάμον, καὶ ἀφελόμενος ἐπὶ τῷ νήσῳ, ὀλῆσθαι

terveniente Chæronensi clade, in judicium controversiam non esse deductam. Aliquanto post cum Alexander, patre mortuo, in Asiam trajecisset, Ctesiphontem Æschines contra leges commissi facinoris accusavit, quod is Demostheni honores decrevisset. Sed cum quintam suffragiorum partem pro se non obtinuisset, neque mille drachmas vellet, ubi cecidisset caussa, deponere, Rhodum in exilium abiit. Alii infamia ulterius notatum aiunt, cum nollet urbe exce-

dere: et venisse Ephesum ad Alexandrum. Quo mortuo cum turbæ fierent, Rhodum abiit, ibique scholam aperuit, atque docuit. Cum ostentandi gratia postquam Rhodiis suam in Ctesiphontem orationem recitavisset, universis admirantibus quod tali habita oratione succubivisset, dixit: *Non admiraremini, si contra hæc orantem Demosthenem audivissetis.* Ac Rhodi quidem scholam reliquit, qui ludus Rhodiacus dicitur. Navigavit deinde Samum, paululumque in

ὑπερον ἐπιλεύτηκεν. Ἐγένετο δὲ εὐφραντος, ὥς δῆλον ἔα
 τε ὧν φησι Δημοσθένης, καὶ ὅτι τῷ Δημοχάρους λόγῳ.
 Φέρονται δ' αὖτε λόγοι πεσάρης, ὅ, τε καὶ Τιμάρχου,
 καὶ ὁ τῆς ὤψαςπρεσβείας, καὶ ὁ καὶ Κτησιφώντος, οἱ καὶ
 μόνοι εἰσι γήνησοι. Ὁ γὰρ ὅτι γεγραφόμηνος Δηλιακός, ἐκ
 ἔστιν Αἰχάνη· ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τιμῇ κρίσιν τῷ
 περὶ τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Δήλῳ συσταθεὶς σωτήρης· οὐ μὲν
 ἔπειτα τὸν λόγον· ἐχευροτήνη γὰρ Ἵπερείδης αὐτ' αὖτε,
 ὥς φησι Δημοσθένης. Ἐρχε δὲ καὶ ἀδελφεός, ὥς φησιν
 αὐτός, Ἀφόβον καὶ Δημοχάρη. Ἀπήγειλε δὲ καὶ τιμῇ
 ἐν Ταμνίαις νόμιμῳ πρεσβύτῳ Ἀθιναίοις τὸ δεύτερον,
 ἐφ' ᾧ καὶ ἐσφαίνετο. Οἱ δὲ εἶπον, μηδὲ μαθητεῦσαι
 ποτὶ τὸν Αἰχάνην, ἀλλ' ὅτι τῆς ὑπογραμματείας ἀρ-
 θύνει, ἐν τοῖς διαπραγματίοις τότε ἀφ' ἑλθόντα· πρεσβύτον δὲ
 εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ καὶ Φιλίππῳ, εὐδοκμήσαντά τε,

F. 3. Δημοχάρη] Immo, Φιλίππῳ.

F. 3. Ἀπὸ γήϊας] Sic Baf. Xyl. P. Vulgo, ἀπὸ γήϊας quod Steph. fecit ex Al-
 dino ἀπὸ γήϊας.

F. 4. τὸ δεύτερον] τὸν δεύτερον Amiot. Mez. At Wolf. delet.

F. 6. ποτὶ] τιμῇ, Mez.

ea commoratus insula, vitam cum morte commutavit. Vocalem fuisse et e verbis Demosthenis, et e Democharis oratione liquet. Quatuor ipsius feruntur orationes: quarum in Timarchum, de Male obita Legatione, contra Ctesiphontem, solæ sunt germanæ. Quæ enim Delia in-
 scribitur, non est Æschinis: nam designatur quidem fuerat, ut causam de templo in Delo oraret: sed fuit in lo-

cum ipsius delectus Hyperides, ut ait Demosthenes. Habuit etiam fratres Aphobum et Democharem, ut ipse ait. Primus etiam victoriam apud Tamynas partam denique Atheniensibus annuntiavit: qua de causâ etiam est coronatus. Quidam nemini fuisse discipulum Æschinem tradunt: sed cum in iudiciis scribere munere fungeretur, inde ad oratoriam elatum artem: primumque ipsum contra Philippum dixisse:

πρεσβυτίῳ χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρχέδαο πρὸς ὃς ἀπαύρινον, συστήσας τὸς μυρίας ἐπὶ Φίλιππον. Ἐξεί-
 λατο δὲ καὶ Τίμαρχος ἐταιρήσεως· ὁ δὲ, ἐκλιπὼν τὸν
 ἀγῶνα, αὐτὸν ἀνήρτησεν, ὡς περ φησὶ Δημοσθένης. Ἐχί-
 ρετοτήθη πρεσβυτὴς ὡς Φίλιππον κατὰ Κτησιφῶντος
 καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης· ἐν ᾗ ἄμεινόν τῷ Δη-
 μοσθένους ἠνέχθη καὶ δεύτερον δέκατος ἦν, κυρώσας
 ὅρκους τιμῇ εἰρήνῃ, κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς περιήρηται.

ζ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

Λυκούργος πατρὸς μὲν Ἰῷ Λυκόφρονος τῷ Λυαίρῳ
 (ὃν οἱ Τριάκοντα τύραννοι ἀπάκτευναι, ἀπὸ αὐτῶ τῆς
 ἀκαμέσεως γινόμενῃς Ἀριστοδήμου Βατῆν, ὃς καὶ ἑλληνο-
 ταμίαις γινόμενῃ, ἐφυγεν εἰς τὴν δημοκρατίαν) τὸν δὲ
 μὲν δὲ Βυτιάδης, γένους τῷ τῷ Ἐπεοβταδῶν. Ἀχροα-
 τῆς δὲ γινόμενῃ Πλάτωνος τῷ φιλοσόφῳ, ταπεινὰ

B. 3. τὸν δῆμον δὲ] Sic E. T. V. Anon. Vulgo, δῆμον δὲ τῶν: quod ex veteri,
 nec tamen vera lectione, ortum, τὸν δῆμον δὲ.

et cum placuisset populo, ab
 eo legatum ad Arcades defig-
 natum, eo profectum eorum
 commune *decem millia* dictos
 adversus Philipppum concitasse.
 Timarcho etiam scortationis
 dicam impegit: qui deserta
 causæ dictione sese suspendit,
 ut alicubi Demosthenes in-
 quit. Legatus ad Philipppum
 de pace contra Ctesiphontem
 et Demosthenem, hoc priores
 tulit. Deinde cum novem a-
 liis iurejurando pacem sanxit:
 et in jus vocatus, evasit: sicut

diximus.

VII.

LYCURGUS.

Lycurgus Lycophronis fi-
 lius, Lycurgi nepos ejus quem
 Triginta tyranni interfece-
 runt, causam necis præbente
 Aristodemo Batenfi: qui e-
 tiam Græcorum quæstor (hic
 est Hellanotamias) factus, ex-
 sulavit populo rempublicam
 gubernante. Populo Lycur-
 gus fuit Butades, genere ortus
 Eteobutadarum. Initio phi-
 losophatus est, auditor Plato-

ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτης τοῦ ῥήτορος γνώριμος
 γνώριμος, ἐπολιτεύσατο ὀπίθαιώς, καὶ λέγων καὶ πρᾶτ-
 των, καὶ δὴ περυσάμηνος τὴν διοίκησιν τῆς χρημάτων
 ταμίας ᾧ ἐγένετο ὅτι τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων
 μυρίων τετραχιλίων, ἢ, ὥς πινες, μυρίων ὀκταχιλίων
 ἑξακοσίων πεντήκοντα (καὶ ὁ τὰς τιμὰς ἀπὸ ψηφίζο-
 c μῖνος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ) τὸ μὲν πρῶτον ἀρετῆς
 αὐτὸς, ἔπειτα τῆς φίλων ὀπιθασάμηνος πῖνα, αὐτὸς
 ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν ἄλλὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ
 πλείον πέντε ἐτῶς διέπειν τὸν χειροστηνέντα ὅτι τὰ δη-
 μόσια χρήματα, αἷ τε ἐφετῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε, καὶ
 θεός καὶ χεμῶνος. Καὶ ὅτι τὸ ἔργον πολέμου ὠδυσκοῦν
 χειροστηνείς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπιδώρῃσεν· καὶ τρι-
 ἄρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίας· καὶ τὸ ἐν
 Δελφῶν γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν παλίστραν

B. 11. καὶ ὁ τὰς τιμὰς—ῥήτωρ] Uncis inclusi, ut perperam investum e Psephif-
 mate, p. 852. Absit etiam in Phot.

C. 9. Λυκίῳ] Rectius cum Mez. Λυκίᾳ.

nis philosophi. Postea disci-
 pulus Iocra^{tis} oratoris factus,
 exinde rempublicam orando
 agendoque gessit. Commissa
 ei etiam fuit pecuniæ admi-
 nistratio: nam quæstor per
 tria quinquennia dispensavit
 talentorum millia quatuorde-
 cim, aut, ut alii perhibent, ta-
 lenta duodeviginti millia, sex-
 centena insuper et quinquag-
 ena: (qui ei hunc honorem
 decrevit Stratocles rhetor) ip-
 se primum ad hoc delectus,

deinde amicorum aliquem
 præscribens ipse pecuniam ad-
 ministravit: fuerat enim lex
 lata, ne quis quæsturam eam
 quinque annis amplius cura-
 ret. Ceterum Lycurgus assiduus
 fuit in procuratione rerum
 conficiendarum æstate
 hyemeque, et ad apparatus
 bellicum suffragiis populi des-
 tinatus, multas urbis res cor-
 rex, populo triremes quad-
 ringenas confecit, gymnasia
 in Lyceo paravit ac plan-

ἠκοδόμησε, καὶ τὸ εἰς Διονύσου θιάσων ὀπίσσω ἔτελεύ-
 τωσε. Πιστυσάμηνος δὲ εἰς ὠδρακατάδηκην ὠδρὴν τῆς
 ιδιωτῶν ἀφαιρία πωτῆσκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομ-
 πείᾳ τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν τῇ πόλει χαρισκόμενος, καὶ
 νίκας χρυσῶν. Πολλὰ δὲ ἡμέτερα ὠδραβῶν ἐξετέ-
 λεσε καὶ νεωστιάς, καὶ τὴν σκυδαθήλειον καὶ τὴν σαδῶν
 Παναθηναίων τὴν κρητῖδα πεποιθέν, ἐξερυσάμηνος
 τῷτο τε καὶ τὸ χαράδραν ὁμαλίῳ ποταμῷ, Διὶς τῷτος,
 ὅς ἐκέκτητο τῷτο τὸ χάριον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ
 παντὸς αὐτῷ χαρίσασθαι Λυκούργῳ. Ἐρχε δὲ καὶ τῷ
 αἵτεος, τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν χακέρων τὴν σύλληψιν, ὅς
 ἐξήλασεν ἀπαρῆς, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν οἷος λέγειν, Λυ-
 κούργον οὐ μέλανι ἀλλὰ θανάτῳ χάριον τὸ χέλαμον καὶ
 τῶν πονηρῶν, ὅτω συγχεῖται. Ὅθεν ἐκατηχθέντα αὐτὸν
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος ἐπεσέτα.
 Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους

Ε. 1. χαρίσασθαι] T. V. Anon. χαρισμένους: malim tamen, τῷ πόλει, πρὸς αὐ-
 τῷτος, αὐτὸ χαρίσασθαι Λυκούργῳ: ut fere Reisk.

Ε. 4. θανάτῳ] αἵματι corrigit Mez.

tavit, palæstram edificavit: et
 præfectus ædificando theatro
 Bacchi, opus absolvit. Idem
 depositum privatorum civium,
 talenta ducenta et quinquaginta,
 custodivit. Urbi, pom-
 parum vasa aurea et argentea,
 victoriarumque aureas adornavit:
 multa etiam imperfecta absol-
 vit, et navalia, et armamenta-
 rium: stadio Panathenæico
 crepidinem circumposuit, et
 convallem complanavit, Dinia
 quodam, cujus ille locus erat,

Lycurgo concedente potesta-
 tem ex ipsius bonis civitatem
 demerendi. Urbis etiam cul-
 todia ei mandata fuit, et male-
 ficorum comprehensio: quos
 quidem omnes expulit; adeo
 ut sophistarum quidam dice-
 rent, *Lycurgum ita contra ma-
 los scribere, ut qui calamum
 non atramento seu morte imbue-
 ret.* Itaque cum ab Alexan-
 dro postuletur, populus cum
 non dedit. Quo tempore
 Philippus secundum contra

τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μὲν Πολυεύκτες καὶ
 Δημοσθένης, εἰς ~~τεν~~ Πελοπόννησον καὶ πᾶς ἐτέρας πό-
 λεις· διετέλεστέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκίμων ὡς
 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δίκαιος ^{ἦν} νομιζόμενος, ὥστε καὶ οἱ
 τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῶσι Λυκάργον, ἐδόκει βοήθημα ^{ἦν}
 τῷ συναγορευομένῳ. Εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, καὶ περὶ
 τῶν καμωδῶν ἀγῶνα τοῖς Χύτριοις ὅτι τελεῖν ἐφάμλλον οἱ
 περὶ θεάτρῳ, καὶ τὸ νικήσαντα εἰς αὐτὸν χαταλέγεσθαι, πρό-
 τερον οὐκ ἔξον, ἀναλαμβάνων καὶ ἀγῶνα ἐκλεισιπύου.
 Τὸν δὲ, ὡς χαλκῆς εἰκόνας ἀναγεῖναι τῷ ποιητῇ, Αἰσ-
 χύλῳ, Σοφοκλέει, Εὐριπίδῳ, καὶ ταῖς τραγῳδίαις αὐτῶν
 οἱ κοινῇ γεγραμμένους φυλάττειν, καὶ τὸ τὸ πόλεως γεγραμ-
 ματεῖα παραναγίνασκειν τοῖς ὑποκρινομένοις οὐκ ἔ-
 εῖναι ἡ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι. Καὶ τρίτον, μηδὲν ἔξεῖναι
 Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθηνησιν, ἐλεύθερον σῶμα
 πρῶτον ἐπὶ δουλείᾳ οὐ καὶ ἀλισκομένῳ, ἀλλ' οὐ καὶ τοῦ

F. 6. καταλέγεσθαι] καθύμει· corrigit H. Vales. ad Harpocrat. p. 116. ita enim
 voluit scribere, non κατῆναι ut editur.

F. 11. οὐ ἔξεῖναι γὰρ αὐτάς] Forte, καὶ οἱ αὐτοὶ ἔξεῖναι παρ' αὐτῶν—.

A. 1. ἐλευθερίῳ] Mész. ἀπελευθερίῳ.

Athenienses bellum gessit, le-
 gatus ipse cum Polyucto et
 Demosthene in Peloponnesum
 et circum alias urbes profectus
 est. Omni tempore in magna
 fuit apud Athenienses exultim-
 natione, et iustitiae opinione:
 ita sane, ut in judiciis dicta
 ejus magnam patrocinii vim
 haberent. Legum quoque
 auctor fuit: Quarum una est,
 de comædis ut ii Chytris certam-
 en theatro æmulum perage-
 rent, viciorque in Astu recipere-

retur: quod ante non licebat:
 eo pacto certamen jam obso-
 lescens renovavit. Alia, ut æ-
 reæ imagines ponerentur poetis.
 Æschyle, Sophocli, Euripidi:
 eorumque tragædiæ exscriptæ
 publice adservarentur, easque
 scriba civitatis recitaret loco
 bistrionum, quibus suo arbi-
 tratu eas agere non liceret.
 Tertia: non licere cuiquam
 Atheniensi aut Athenis habi-
 tanti liberum corpus captum
 in servitutem vendere sine pri-

πρωτὶς δ' ὁπότε γινώμης. Ἐπὶ δὲ, ὡς τῷ Προφύτῳ
 ἀγῶνα ποιεῖν οἱ Πιεραεῖ, κυκλίον χρόνον οὐκ ἔλαττον
 τρεῖς, διδασθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μῆνας,
 τοῖς δὲ δευτέρως ἀκτῶ, ἕξ δὲ τοῖς τρίτοις κρηδεῖσι.
 Ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπείναι γυνᾶρχα Ἐλδυσίναδε, ὅπως
 μὴ ἐλαττώσῃ ὑπὸ τῷ πλεσίῳ· εἰ δὲ τις φεραθῇ,
 ἔσπινεν δραχμὰς ἑξακιχλίας· ἡ δὲ γυναιξὶς αὐτοῦ
 μὴ πεισθῆσθαι, τῷ συκοφαντῷ φερασάντων τάλαντον
 αὐτοῖς ἔδωκε· κατηγερέμῳ δ' οἱ ἀτέρῳ ἐν τῷ δήμῳ,
 ἔφη, Ἀλλ' οὐ γὰρ μὲν δίδους, εἰ λαμβάνων ἐώραμα
 Τελώνης δὲ ποτε ὀπιθαλόντος Ξενοκράτῃ τῷ φιλοσόφῳ
 ταῖς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος,
 ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε καὶ ἡ κεφαλῇ τῷ τελῶνῃ χεῖ-
 ῖνεγκε, καὶ τῷ μὲν Ξενοκράτῃ ἀπέλυσε, τὸν δὲ, ὡς εἰ
 τὰ πρέποντα δράσαντα, εἰς τὸ δεσμοτήριον κατέλεσε·
 ἐπαινεμένη δὲ ὅτι τῇ πρέξει, μετ' ἡμέρας πᾶς στυ-
 γηρὸν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τῷ Λυκέρῳ, ἔφη, Τα-

A. 3. Ἐπὶ δὲ, ὡς] Mez. Ἐπὶ δὲ τὸν, ὡς—

A. 5. τρεῖς, διδουσαι] Reisk. τρεῖς, ὡς διδουσαι.

B. 2. ἰσφραμαι] Fortc. πειφραμαι.

oris domini consensu. Præterea, Neptuno certamen in Piræeo faciundum, tribus circularibus choris: victoribus dandas decem minas, non infra, secundis octo, tertiis sex. Et, mulierem non debere in bigis Eleusinem ire, ne a divitibus pauperes superentur: quæ contra fecisse deprehenderetur, multandam drachmis sex millibus. Cum uxor ipsius hanc legem violasset, delatoribus qui id resciverant talentum dedit: eoque

nomine accusatus postmodo apud populum, Ergo, dixit, ego dedisse, non accepisse inventus sum. Publicano qui Xenocrati philosopho manus inieciisset, eumque abduceret ob non solutum inquilini tributum, obviam factus baculum in caput infixit, eumque, liberato Xenocrate, in carcerem inclusit, ut qui indecenter egisset. Cumque id ejus factum laudaretur, post aliquot dies Xenocrates Lycurgi filiis

C χῆρας γὰρ πατρὶ ἡμῶν ἀπέδρα, ἡ πῦδες, τὴν χῆρην.
 ἐπαυεῖται γὰρ ὁ πόντος ἀλλὰ καὶ τῶν ῥητορῶν μὴ. Εἰς-
 ἤνεγκε δὲ καὶ ψεύσματα Εὐκλείδῃ πρὶ Ὀλυμπίᾳ χρο-
 νήεντος ἱκανοτάτῳ περὶ τὰ ψεύσματα. Εὐπαρξας δὲ ὡς
 ἡμέστον ἐν κατ' αὐτὸ εὐφόμε τῷ χημῶνος καὶ τῷ ἱερῆς
 καὶ ὑπεδέδοτο ταῖς ἀναγκαῖς ἡμέραις. Ἐμελέετο δὲ
 καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς εὖ περὶ τὰ αὐτοσχέδια πιφυ-
 κῶς, κληιδίᾳ δὲ αὐτῷ ὑπαικιδίᾳ, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον
 καὶ πρὸς κεφάλαιον, ὅπως ἐγίγνετο ῥαδίως καὶ μελέτῃ.
 Ἐγκαλῶντος δὲ αὐτῷ πρὸς ὅτι μισθοὺς σοφιστῆς δι-
 δασιν περὶ λόγους ἀφαιτρίβων, “ Ἀλλ' εἴ τις γὰρ ἐπαγ-
 D “ γαλλοιτο,” ἔφη, “ τὸς ἡμέρας ἀμείνους αὐτῷ ποίησεν, οὐ
 “ χιλίας, ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς ἐσίας πρὸς ἑκάστην.” Ἦν
 δὲ καὶ παρρησιαστὴς ἀφ' ἧς εὐγένειας Ἀθηναίων γὰρ τοῖς

C. 2. μολ. Εἰσέντησι] Ita recepi emendatum jam a Mose Solano ad Vit. Plut:
 T. III. p. 573. et Reiskio. Similiter T. V. Mez. mol. ἡμερας.
 Vulgo, μέρας ἡμερας.

C. 5. κατ' αὐτῷ] Rectius καὶ ταυτὰ, ut Mez. Reisk.

C. 6. ὑπεδέδοτο] μόνον aut addendum, aut subaudiendum, ut vidit Reisk.

D. 2. τὰ ἡμίση—πρὸς ἑκάστην] Forte, τὸ ἡμῶν ἀν—πρὸς ἑκάστην: prius monuerunt
 Mez. et Reisk.

occursrens, *Celeriter*, inquit, *O*
pueri, gratiam vestro patri re-
tuli: nam ob auxilium mihi
latum a multis laudatur. De-
 creta etiam fecit, opera usus
 Euclidis cujusdam Olynthii
 ad eam rem aptissimi. Quan-
 quam autem erat dives, tamen
 eandem tunicam æstate atque
 hyeme gestabat, calceosque ne-
 cessariis diebus gestabat. Me-
 ditabatur dies noctesque, non
 fatis idoneus ad extemporalem
 dictionem. *Lesbo* substrato

usus est, cui tantum pellis vil-
 losa et cervical incumbere: ut
 eo facilius excitaretur ad
 meditandum. Culpanti cui-
 dam, quod orationi studens
 mercedem sophistis penderet,
 respondit, *Si quis promitteret*
se filios ipsi meliores redditu-
rum, ei se non mille drachmas,
sed dimidium bonorum suo-
rum daturum. Libertate e-
 tiam dicendi usus est ob no-
 bilitatem: nam cum aliquan-
 do concienantem Atheniensibus

ποτὶ οὐκ ἀνεχόμενον αὐτῷ διμηρέντος, ἀνάγκην
ἐβαλλόμενος, “ὦ Κορυμαία μάστιξ, ὡς πολλῶν τα-
“ λάντων εἰ ἄξια.” Πάλιν δὲ θρόνῳ ἀναγερθεὶς τῷ Ἀ-
λέξανδρῳ, “Καὶ ποδαπὸς εἶ,” εἶπεν, “ὁ θεός, αὐτὸ
“ ἱερὸν ἐξίσχας δώσει περιφράσσασθαι;” Ἀποθαλόντος δὲ
αὐτῷ, παρέδωκεν τῆς παιδὸς τῆς Ἑκδοῦ, Μενελαίου
μου μὲν κατηγήσαντο, γεγραμμένη δὲ Θερασιαλῆος
Δημοσθένους δὲ, καὶ ὃν ἔφυγε χεῖρον, ὅπως αὐτὸς τῆς
Ἀθηναίων, ὡς κακῶς ἀκούειν ἐπὶ ταῖς Λυκούργου πα-
θήσιν, μετάνοησαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτὰς, Δημοκλέους τῷ
Θεοφράστῳ μαθητῷ ὑπὲρ αὐτῶν ὑπολογισαμένη. Ἐ-
τάφη δὲ αὐτὸς καὶ τῶν ἐχθρῶν πρὸς δημοσίαν καὶ ἔστι
αὐτῶν τὰ μνήματα ἄνταρος τῆς Παμφίλης Ἀθηνᾶς ἐν
τῇ Μελαγχίου τῷ φιλοσόφῳ κήπῳ, τρέφεσθαι πεπο-
μδύμαι, αὐταὶ τε τῷ Λυκούργῳ καὶ τῶν παίδων αὐτῷ
ὅπως γεγραμμένα, καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπὶ συζόμενα. Τὸ μέ-

D. 9. Μενελαίῳ] Μενελαίῳ corrigit D. Ruhnkenius Hist. Crit. Or. Gr. p. 80.

E. 9. αὐταὶ τι] Legendum, αὐτῷ τι, cum Mez. et Reisk.

E. 10. Τὸ μίγιστον—περιφράσσασθαι] Hoc et numeris vitiosum, et perperam e supe-
rioribus repetitum.

non ferrent, exturbarentque,
exclamavit, *O Corcyrae scu-
tica, quam multorum talento-
rum aequas pretium!* Rursus
iis Alexandrum in deos refe-
rentibus, *Qualis vera, aiebat,
iste sis deus, cujus e templo
exeuntes opus habeant aqua se
lustrati conspergere!* Mortui
Lycurgi filii Undecimviris
traditi sunt, Meneszechmo ac-
cusante, dica a Thrasykle
scripta: sed cum Demosthe-

nes tum exsulans scripsisset
Atheniensibus, male ipsos au-
dire propter liberos Lycurgi,
mutata sententia eos absolve-
runt, Democle Theophrasti
discipulo eos defendente. Pub-
lice sepultus est Lycurgus, et
quidam ex ejus posteris: sunt-
que eorum monumenta e re-
gione Minervæ Pæoniæ in
horto Melanthii philosophi,
mensæ factæ, et Lycurgo li-
berisque ejus inscriptæ, quæ

ἔχουσι χίλια ἀγκύσια τάλαντα πρὸς τοῦ τῇ πόλει
 κατέστησε, πρὸς τοῖς ἐξήκοντα πρὸς οὐκ οὐκ. Μέλων δὲ
 πελοπόννησον, εἰς τὸ μητρῶον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέ-
 λησεν αὐτὸν κομμαθῆναι, βουλευόμενος εὐχάνας δοῦναι τῷ
 πεπολιτευμένῳ· ὁ δὲ κατηργήσας τολμήσαντος
 πλὴν Μενεσάχμου, τοῖς ἀφελῶς ἀπολυσάμενος,
 εἰς τὴν οὐσίαν ἀποκομίσει καὶ ἐπελεύτησιν, ὅπως τοῖς νο-
 μιμαθεῖς πρὸς πάντα τὴν βίαν χερόνοι, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινε-
 θεῖς· καὶ μηδὲν ἀγῶνα ἀλλ᾽, καίτοι πολλῶν κατηργη-
 σάντων. Ἔχε δὲ τῶν παίδων ἐκ Καλλιστῆος τὴν Ἀβρωνος
 μὴ θυγατρὸς, Καλαῖαν δὲ τὴν Ἀβρωνος Βατήνδην ἀδελ-
 φῆς, τὴν ταμειεύσαντος στρατηγῶν ἐπὶ Χαρόνδου ἀρ-
 243 χοντος· περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δέμαρχος
 οἱ κατὰ Πάσιον. Κατέλιπε δὲ τῶν παίδων Ἀβρονα,
 Λυκούργον, Λυκόφρονα· ὧν ὁ Ἀβρων καὶ ὁ Λυκούργος

F. 11. Καλαῖαν] Salmf. corrigit Καλλίαν.

F. 12. Χαρόνδου] Forte, Χαυρόνδου.

A. 2. Πάσιον] Πάσιον recte corrigunt Mearf. Leff. Att. III, 5. Valf. Harpo-
 crat. p. 15.

hodieque extant. Id maxi-
 mum est, quod reditus urbis,
 qui prius erant sexaginta ta-
 lenta, ad mille et ducenta ta-
 lenta auxit. Moriturus, in
 Metroum et curiam se iussit
 portari, rationem volens red-
 dere administratæ reipublicæ:
 nemine autem extra unum
 Menesechmum accusare auso,
 reportatus domum est dilutis
 calumniis, supremumque vitæ
 diem morte confecit. Toto
 vitæ tempore probus est ha-

bitus, orationesque ejus lau-
 datæ, et quanquam a multis
 accusatus, nunquam causâ ce-
 cidit. Tres habuit liberos e
 Callistone Abronis filia, et
 Calæi Abronis, populo Ba-
 tenfis, sorore, ejus qui Chæ-
 ronda archonte quæstor belli-
 cam pecuniam tractavit: de
 hac adfinitate loquitur Dinar-
 chus in oratione contra Pasi-
 tium. Filios reliquit Abro-
 nem, Lycurgum, Lycophro-
 nem: de his Abron et Ly-

ἄπαιδες μετήλλαξαν· ἄλλ' ὅγε Ἀβρων καὶ πολιτευσά-
 μινος, ὅτι φανός μετήλλαξε, Λυκόφρονι δὲ γήμας Καλ-
 λιστομάχῳ Φιλίππου Ἀειξανίος ἐγέννησε Καλλιστὸν ταύ-
 τῳ δὲ γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτης Ἀχαρνέας,
 ἐγέννησε Λυκόφρονα, τῷτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποιήσατο
 Λυκόφρονι, ὅτος δὲ ἐτελεύτησεν ἄπαις· μετὰ δὲ τὸ Λυκό-
 φρονος πλευντὴν, ὅγμω τὸ Καλλιστὸν Σακεράτης, καὶ ἔχει
 ἐπὶ Σύμμαχον τῷ δὲ, ἐγένετο Ἀρκτέμιος· τῷ δὲ, Χαρ-
 μίδης· τῷ δὲ, Φιλίππῃ ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μή-
 διος, ὁ καὶ ἔξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γαμβρός· τῷ δὲ
 καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαυκίου παῖδες, Λαοδάμεια καὶ Μή-
 διος, ὅς τινι ἱεροσουλῶν Πισφρόνως Ἐρεχθίδος ἔχει, καὶ
 Φιλίππῃ, ἣ τις ἱεράσατο τῆς Ἀθηναίων ὑπερὶ παρῶν-
 τιν δ' αὐτῶν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτταῖος, ἐγέννησε Διο-
 κλέα τὸν ἐπὶ τῆς ὀπλῆς στρατηγούμενος· γήμας δ'
 ὅτος Ἡδίστην Ἀβρωνος, Φιλίππιδην καὶ Νικοκράτην ἐγέν-
 ηται.

A. 6. Ἀειξανίος] Legendum, Αἰξανίος, ut recte monuit Xyl.

curgus sine prole decesserunt, cum quidem Abron in re- publica præclare fuisset versa- tus. Lycophron ducta Cal- listomacha, filia Philippi Æx- onensis, genuit Callistonem : hæc nupsit Cleombroto Dino- cratis filio Acharnensi, et ei Lycophronem peperit, qui ab avo adoptatus, sine iobole mortem obiit. Eo mortuo, Callistonem duxit Soeratos, filiumque ex ea sustulit Sym- machum. Eo natus est Aris- tonymus : hoc Charmides, qui

Philippæ pater fuit : ex hac et Lysandro natus est Medias, qui et interpres, oriundus ab Eumolpidis : huius et Timo- theæ Glauci filiz liberi facere Laodameia et Medias, qui sa- cerdotium Neptuni Erechthi- ensis gessit, et Philippa quæ Minervæ postea fuit sacerdos : ante enim eam duxit Diocles Melittensis, genuitque Dio- clem, qui gravis armaturæ dux fuit : hic uxorem duxit Hedistam Abronis filiam, ac procreavit Philippidem ac Ni-

C. ἵπποι γήμας δὲ τὸ Νικοστράτη Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου
 ὁ δαδύχης ἐγένηται Θεόφραστον καὶ Διοκλέα, διατάξατο
 δὲ καὶ τὸ ἱεροσωμῆν τῷ Πισιδῶνος Ἐρεχθίδος. Φέρηναι
 δὲ τῷ ῥήτορι λόγῳ δεκαπέντε. Ἐμφανίσθη δὲ ὑπὸ τῷ
 δήμῳ πολλάκις, καὶ εἰπόνων ἔτυχεν ἀνάκειναι δὲ αὐτῷ
 χαλκῇ ἐοικάν ἐν Κεραμειῷ κατὰ ψήφισμα, ὅτι Ἀναξι-
 κράτης ἀρχοντας ἐφ' ᾧ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πυρτανέῳ
 αὐτός τε καὶ ὁ Λυκούργος, καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτῷ τῷ
 ἐκρήνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος τε Λυ-
 κύργου, ὁ πρεσβύτατος τῷ παίδει Λυκόφρονι ἡμφισβή-
 D. τισε τῆς δωρεᾶς. Εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις,
 ῥαψάμμος Αὐτόλυκον τὸ Ἀρεοπαγίτῳ, καὶ Λυσικλέα
 τὸν στρατηγόν, καὶ Δημάδην τὸν Δημίου, καὶ Μενέσαιχμον,
 ἄλλους τε πολλούς, καὶ πάντας εἶλεν. Ἐκρινε δὲ καὶ Δί-
 φιλον ἐκ τῷ ἀργυρίων μετὰλλων τῶν μεσοκρεναῖς, οἱ
 εὐάξαζον τὰ ὑποκείμενα βάρη, ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐ-

C. 8. αὐτός τε καὶ ὁ Λυκούργος] Forte, καὶ delendum.

D. 5. μεσοκρεναῖς] μεσοκρεναῖς correxit Xyl. ex Polluc. VII, 98.

costratam: hæc nupsit The-
 mistocli Theophrasti filio fa-
 cigero, et peperit Theophras-
 tum ac Dioclem, constituit
 etiam sacerdotium Neptuni E-
 feschthiensis. Orationes ejus
 feruntur quindecim. A po-
 pulo coronatus est aliquoties,
 et statuis donatus. Imago e-
 jus ærea posita est in Cera-
 mico, ex decreto, archonte
 Anaxicrate, quo eodem ei e-
 tiam, ac filiorum natu maxi-
 mo decretus est in Prytaneo

victus. Mortuo ipso, Ly-
 cophroni liberorum maximo
 lis fuit de ea donatione. Mul-
 tas etiam de sacris habuit ora-
 tiones Lycurgus: accusavit-
 que Autolycum Areopagitam,
 Lyciclem prætorem, Dem-
 dem Demii filium, Menesech-
 mum, aliosque complures,
 quos omnes reos peregit. I-
 tem Diphilum, qui e metallis
 argentariis subduxerat colum-
 nas, quibus substruebantur
 moles, indeque injuste divitias

τῷ πεπλευταύοτα ὦρξεν τὸς νόμους καὶ ἡγάγετο ὅστος ἐπιτιμία, ἄλλοιαι ἐπόσει, καὶ περτήκοντα δραχμαῖς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῷ ἐπέστω τῷ πωλιτῷ δένεκε, τῷ πάντων συναχθέντων θαλάσσης ἐλατὸν ἐξήκοισθα, ἢ, ὥς τις, μῶν· Ὁ δὲ εὐδύνας Ἀριστογέτονα καὶ Κλεοκράτην καὶ Αὐτόλυκον δουλείας. Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος, Ἰῆς Λυκούργου, Ξενοφῶντι κατερίς. Κατῆρον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τέτων, καὶ Ἐρεχθίδος τῷ Γῆς καὶ Ἡφαίστου τὰ δ' ἐγχετάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου, ὃς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμωσι δημοσίαι· καὶ ἐστὶ αὕτη ἡ χεῖρα γὰρ τῷ γένει τῷ ἱεροσαμῶνι τῷ Ποσειδῶνος, ὃ πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ὃ Ἐρεχθίδι, γεγραμμένος ὑπὸ Ἰσχυρίῳ τῷ Χαλκιδέῳ καὶ εἰκόνες ξύλιναι τοῦ τε Λυκούργου, καὶ τῷ

D. 10. ἢ, ὥς τις, μῶν] Positum fuisse videtur ab auctore proxime post δένεκε.

E. 1. Ὁ δὲ εὐδύνας—δουλείας] Legendum, Λυκομήδους—δουλείας monuit Taylor. ad Lycurg. Or. præfat. fin. et ante eum Vales. ad Harpocrat. p. 103. Vellem si idem duumviri correxissent vitiosam illud ἢ δὲ εὐδύνας.

E. 2. Ἐπεκαλεῖτο—κατερίς] Ἰῆς Λυκούργου· Χαίροφῶντι κατερίς: versus est Aristoph. Avib. 1296. itaque hic corrigendum; Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος Ἰῆς, ὥς φασιν Ἀριστογέτος Ἰῆς Λυκούργου· Χαίροφῶντι κατερίς. Atque ita fere corrigit Kusterus: nec multum differre Taylor. præfat. ad Lycurg.

E. 3. ἢ Ἐρεχθίδι] ἢ addidi ex E. et Xyl.

paraverat, fecitque ut morte damnatus puniretur, ac quin-quaginta drachmas ex opibus ejus cuius civium dedit: summa donationis centum et sexaginta talenta æquante: alii minam viritim datam asserunt. In jus pertraxit Aristogitonem, Leocratem, et Autolyco controversiam movit status liberi * Cognominabatur autem Lycurgus Ibis, ut Chærephon

noctua. Genus autem ab his deduxerunt, et Erechtheo, qui fuit Terræ et Vulcani filius, proxime autem a Lycomedes et Lycurgo: quos populus publica sepultura honoravit. Est eorum generis successio, consecratorum Neptuno, in tabula perfecta, quæ dedicata est in sacrario Erechthei, picta ab Imenia Chalcidense: et imagines Lycurgi, ejusque filio-

ἦσαν αὐτῷ, Ἄβρωνος, Λυκέργους, Λυκόφρονος, ἀς εἰργά-
 7 σαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος οἱ Πραξιτέλης υἱεῖς·
 τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ
 τῷ γένει τιμὴν ἱεροσυλίου, καὶ παλαστήσας τῷ ἀδελφῷ
 Λυκόφρονι· καὶ διὰ τῆτο πεποίηται ὁ Ἄβρων παροδιδούς
 αὐτῷ τὴν τριάνα. Πάντων δὲ ὧν δώκεσθαι ἀναγκασιῶς
 ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν σήλῃ, παρὰ τῆς ἑσπέρης αὐτῷ
 χατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βυλομόχοις·
 ὧδεῖς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ.
 Ἐγχευσε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντιλέως τεφαιῶσαι, καὶ
 εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγείλατο χρυσώσθαι τὸν βωμὸν
 844 τῷ Ἀπόλλωνος ἐν ἁγρᾷ, κατὰ τὴν μαντείαν τῷ θεῷ.
 Ἐμφέριστο δὲ καὶ Διοτίμης Διοπίθους Εὐωνυμῆι τιμὰς
 ἐπὶ Κτησυκλέως ἀρχοντος.

ἦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Δημοσθένους Δημοσθένης καὶ Κλεοβύλης τῆς Γύλωνος

A. 6. τῆς Γύλωνος θυγατρὸς] Ita Xyl. Mez. et in hoc libello editionibus De-

rum Abronis, Lycurgi, et Lycophronis, quas fecerunt Timarchus et Cephisodotus filii Praxitelis. Tabulam dedicavit Abron filius ejus, qui natalium jure adeptus sacerdotium, id fratri Lycophroni concessit, ideoque pictus est qui tridentem traderet. Ceterum Lycurgus descriptionem omnium abs se gestarum rerum fecit, et in columna suspendit ante palæstram a se factam, ut qui vellent, inspicere possent: nemo tamen vi-

VOL. IV.

rum arguere peculatus potuit. Retulit etiam de Neoptolemo Anticlis filio coronando, eique statua dedicanda, quod promiserat se aram Apollinis in foro obducturum auro, ut dei oraculum jubebat. Decrevit etiam Diotimo Diopithis filio Euonymensi honores, archonte Ctesicle.

VIII.

DEMOSTHENES.

Demosthenes Demosthenis filius et Cleobula uxore Gylonis filia, curia Præniensis, a

C C

πατρός, τὸν δὲ δῆμον Παπαπύς, χαταλειφθεὶς ὑπὸ
 τῷ πατρὶ ἐπ' ἑπὶ, μετ' ἀδελφῆς πενταετίδος, τὴν μὲν
 ὀρφανίας χρεόνων ὡς τῇ μητρὶ δῶκεν χολάζειν Ἰσοκρά-
 τει, ὡς πτες ἔφασαν, ὡς δὲ οἱ πλεῖστοι, Ἰσάκῳ δὲ Χαλ-
 κιδῷ, ὅς ἦν Ἰσοκράτους μαθητὴς, ἀφ' ἧντις ἐν Ἀθή-
 ναις, ζῆλῳ Θεαγιδῶν καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, οἱ
 πτες εἶπον παρηγομήσας αὐτῷ χολάζειν. Ὡς δὲ Ἡγη-
 σίας ὁ Μάγνης φησὶν, ἐδείκθη τῷ παιδαγωγῷ, ἵνα Καλ-
 λιστράτῃ, Ἐμπαίδῳ, Ἀφιδναίου, ῥήτορος δαίμονος καὶ
 ἱππαρχίσαντος καὶ ἀναγέντος τὸν βομὸν πατρὶ Ἐμπεδῷ
 ἀγροῦ, μέλλοντος ἐν τῷ δήμῳ λέγειν, ἀκούσῃ ἀκούσας
 δὲ, ἐρατῆς ἐγένετο τῇ λόγων καὶ τούτου μὲν ἐκ' ὀλίγου
 ἤκουσεν ἕως ἐπεδήμει· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν ἔφηναι εἰς Θρά-

mosthenis praefixo, Wolf. et Lambin. Vulgo, τῆς γυναικὸς τῆς Σοφίας·
 Græco-Lat. 1624. assumpta correctione, retento tamen vicio,
 τῆς γυναικὸς τῆς τοῦ Πυλάκου Σοφίας.

B. 4. ἢ πτες—αὐτῷ] Rectius Mez. Wolf. Lambin. ὁ πατὴρ—αὐτῷ.

B. 5. Ἡγησίας] Δημόκριτος scribere debebat auctor. Vid. D. Ruhnkensium ad
 Rut. Lup. p. 27.

B. 7. Ἐμπαίδου] Immo Καλλιστράτους. Nam alius fuit Callistratus Empedi F.
 Vid. H. Vales. ad Ammian. Marc. xxx. p. 402. et D. Ruhnkens.
 Hist. Crit. Or. p. 66.

B. 7. ἱππαρχίσαντος] Eadem de causa delendum, quippe ad Empedi filium,
 non ad Oratorem, pertinens.

patre fuit relictus pupillus an-
 nos natus septem, cum sorore
 annorum quinque. Orbitatis
 tempore apud matrem vivens,
 operam dedit Isocrati: ita e-
 nim quidam sentiunt: plures
 aiunt Isæi Chalcidensis audi-
 torem fuisse, tunc Athenis de-
 gentis. Alii Thucydidis et
 Platonis fuisse studiosum nar-
 rant: atque huic quidem cum
 præcipue vacasse perhibent.
 Hegesias Magnes scribit, præ-

cibus cum a pædagogo impe-
 trasse, ut sibi liceret audire
 Callistratum Empædi filium,
 Aphidnæum, oratorem nobi-
 lem, et qui aliquando equi-
 tum magister fuisset, ac Mer-
 curio forensi aram dedicasset,
 verba tum ad populum factu-
 rum. Quem ubi audivit, a-
 more dicendi captus, ei se
 quædum Athenis ille fuit, dis-
 cipulum præbuit. Sed Callis-
 trato in Thraciam profugo,

κλῶ, ὁ δ' ἐγορῶναι ἔξ ἐφίβαν, τιμωραῖντα παρέβαλλεν
 Ἰσοκράτει καὶ Πλάτῳ, εἶτα καὶ Ἰσαῖον ἀναλαβὼν εἰς
 τὴν οὐσίαν τετραετῇ χρόνῳ αὐτὸν διεπόντοσε, μιμνῆμενος
 αὐτῷ τὰς λόγους. Ὡς δὲ Κτησιβίος φησιν εἰ τῷ περὶ
 φιλοσοφίας, αἰγ. Καλλίου τῷ Συρακουσίου πορίσας τοῦ
 Ζήτου τῷ Ἀμφιπολίτῃ λόγους, αἰγ. δὲ Χαρικλέους
 τοῦ Καρυτίου τὰς Ἀλκιδάμαντος, ἀνέλαβεν αὐτούς.
 Τελευτῶντες δὲ, ἐλάττω ὥσθι τ' ἐπιτέπων ὥσθαλαβων,
 ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ Τιμοκράτους ἀρχόντος, τρεῖς
 ὄντας, Ἀφοβον, Θηριπιδην, Δημοφῶντα ἢ Δημέαν καὶ
 μάλιτα τάττω κατηγόρησεν, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς ὄντος,
 D δὲκα πάλαντα τίμημα ἐλάττω τῷ δαῶν ἐπιγραφάμενος
 καὶ ἔλεν αὐτὸς τῆς δὲ καταδίκης ὥσθιν ἐπράξατο, τὴς
 μὲν ἀργυρίου, τὴς δὲ καὶ χάριτος. Ἀριστοφῶντος δὲ ἦδη ὡς
 περυσίας διὰ γῆρας κατὰλιπόντος, καὶ χορηγὸς ἐγένετο.

C. 4. αὐτὸν] Sic recte Xyl. Lambin. Wolf. Vulgo, αὐτῶν.

C. 6. πορίσας τοῦ] Rectius fuerat πορισάμενος τὴς: hoc Mez. illud Lambin. notavit.

D. 3. χάριτος] ἀφίαις προσθεῖς addendum notavit in margine Lambin.

tum ex ephebis egressus Iso-
 crati se atque Platoni adjunxit.
 Postea Isæum domum suam
 recepit, ac per annos quatuor
 elaboravit in ejus orationibus
 imitandis. Ctesibius in libro
 de philosophia perhibet, eum
 Calliæ Syracusani opera Zethi
 Amphipolitæ, per Chariclem
 Alcidasantis Carystii oratio-
 nes nactum, in iis sese exer-
 cuisse. Virilem ætatem adep-
 tus, tutores suos, quod ab iis
 minus æquo accepisset, male

administratæ tutelæ accusavit,
 Timocrate archonte: erant
 autem tres, Aphobus, Theri-
 pides, et Demophon sive De-
 meas: atque hunc avuncu-
 lum suum, magis quam alios:
 et unamquamvis actionem de-
 cem talentis æstimavit: cum
 autem reos peregisset, multam
 non exegit: alios pecunia, al-
 ios etiam gratia * Aristoph-
 onte autem jam ob senectutem
 præfecturam deferente,
 etiam choragus factus est.

Μειδιαν δὲ τὸ Ἀναγυράσιον πλήξαίῃα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας, λαβὼν τευχάλιας ἀφῆκε τὸ δίκης. Λέγουσι δὲ αὐτὸν ἔπι νέον ὄντα, εἰς ἀπώλαιον ἀπένειμαι, καὶ κεῖ φιλολογεῖν τὸ ἡμῖν τὸ κεφαλῆς ξυράμδμον, ἵνα μὴ παρέρχοιτο· καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, ἵνα διὰ τῶν ἀνίστη· τό τε πῶ μὴ δυνάμδμον λέγειν ἐκπονήσαι· καὶ τὸ ὦμον ἐν ᾧ μελέαν κινῆσαι ἀπρεπῶς καὶ παύσαι, ὡς φησὶν ὁ δελίσιον, ἢ, ὡς πτες, ξιφίδιον ἐκ τὸ ὀρεφῆς, ἵνα φοβέμδμος ἡρεμοίῃ παρβάνοντα δὴ κατὰ τὸ τῆς λόγων ἰσχυρῶν, ἔσποπτον ἰσομέγεθες αὐτῷ κατασκιάσαι, καὶ παρὲς τῶτο ἀφορῶντα μελετᾶν, ἵνα ἐπανορθώσῃται τὰ ἐλλείποντα· καὶ κατόντα ἐπὶ τὸ Φαληραῖον, παρὲς τὰς τῆς κυμάτων ἐμβολὰς τὰς σκέψεις ποιῶσθαι, ἵν' εἴποτε ἰερυβοίῃ ὁ δῆμος, μὴ ἐκασμῇ τοῦ δὲ πνεύματος αὐτῷ ἐνδόντος, Νεοπτολέμου τῷ πατριτῇ μυρίας δεῦναι, ἵνα ὅλας περιόδους ἀπ-

Midiam Anagyraſium qui ipſum in theatro chorum inſtrumentem percufferat, in iudicium pertraxit: ſed acceptis tribus drachmarum millibus miſſum fecit. Ferunt, Demoſthenem etiamnum adoleſcentem in antrum iviſſe, ibique meditatam orationes fuiſſe, raſa dimidia capitis parte, ne exiret: inque anguſta cubuiſſe ſponda, ut cito expurgiſceretur: cumque literam & non poſſet pronunciare, labore conſecutum ut proferret: cumque inter declamandum movere ſoleret humerum in-

convenienter, id deſueviſſe, ſuſpenſo e culmine veru, aut, quod alii dicunt, gladio, ut ejus metu ſe contineret: cum jam auctus eſſet vi dicendi, ſpeculum feciſſe ſibi æquale, inque id inſpicientem ſe exercuiſſe, ut corrigeret vitia: deſcendiſſe etiam ad Phalericum litus, et adverſus undas obſtrepentem declamaſſe, ut ſi quando populus obturbaret, hoc ſibi non eſſet terrori: cumque eum ſpiritus deficeret, Neoptolemi hiſtrionis opera decem drachmarum millibus conſucta didiciſſe uno ſpiritu integras cir-

νεύτως λέγει. Ἐπεὶ δὲ τῷ πολιτεύεσθαι παροῖλθεν,
 εἰς δύο διημερῶν τὴν ἐν τῇ πόλει, καὶ τὴν μὲν Φιλίππι-
 ζόνταν, τὴν δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δημηγορούνταν, καὶ
 τὴν ἀντιπολιτευομένων Φιλίπκῳ τάξιν εἴλετο· καὶ παν-
 τὸς τῷ χρόνῳ διετέλεσε συμβουλεύων τοῖς κινδυνεύουσιν
 ὑπὸ Φιλίπκῳ γενέσθαι βοηθεῖν, συμπολιτευόμενος
 245 Ὑπερίδῃ, Ναυσικλῇ, Πολυεύκτῳ, Διοτίμῳ· διὸ καὶ
 συμμάχους τοῖς Ἀθηναίοις ἐποίησε Θηβαίους, Εὐ-
 βοεῖς, Κερκυραίους, Κορινθίους, Βοιωτοὺς, καὶ πολλοὺς
 ἄλλους παρὰ τέτοις. Ἐκπεσὼν δὲ πόλει ἐπὶ τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ, καὶ ἀδυμῶν, ἐβιάζετο οἴκοι σωτηρίαν δὲ αὐτῷ
 Εὐνόμος ὁ Θριάσιος πρεσβύτης ἤδη ὢν, προετίθετο
 τὸν Δημοσθένῃ· μάλιστα δὲ ὑποκριτῆς Ἀνδρόνικος, εἰ-
 πὼν ὡς οἱ μὲν λόγοι χαλῶς ἔχουσιν, λέειποι δὲ αὐτῷ
 τὰ τῆς ὑποκρίσεως ἀπεμνημόνευσέ τε τὴν ἐπὶ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ὑπὸ αὐτῷ λελεγμένων καὶ δὴ πιστεύσαντα τὸν

Α. 9. ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ αὐτῷ] Sic E. Lambin. Wolf. Vulgo, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 αὐτοῦ.

cutiones efferre. Postquam
 se ad rempublicam contulit,
 diviso in duas factiones po-
 pulo, quarum altera Philippo
 faveret, altera pro libertate
 concionabatur, Philippo ad-
 versantibus se addidit, omni-
 que tempore civibus suasit ut
 iis auxilium ferrent, quos a
 Philippo oppressum iri peri-
 culum erat: sociosque sui insti-
 tuti habuit Hyperidem, Nau-
 siclem, Polyuctum, Dioti-

um. Ideoque etiam Athe-
 nienfibus foedere junxit The-
 banos, Euboenses, Corcyren-
 ses, Corinthios, Boeotos, mul-
 tosque alios. Quodam tem-
 pore, cum ejectus e concione,
 moestus domum abiret, Euno-
 mus ei Thriasius occurrit jam
 senex, atque cohortatus est.
 Maxime autem confirmatus
 est ab Andronico histrione,
 eique operam dedit, edoctus ab
 eo orationes suas bene habere,

Δημοσθένι παρδιδόναι αὐτὸν τῷ Ἀνδροκάτῳ. Ὅθεν β
 ἐρμῆναι αὐτὸν πρῶτον ἐν ῥητορικῇ, ἔπειτα, Ὑπάρκισις
 καὶ τί δεύτερον, Ὑπάρκισις καὶ τί τρίτον, Ὑπάρκισις.
 Περσελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας, νεωτερώς πάλιν
 λέγων, διεσύρετο ὡς κωμωδιστὴς αὐτὸν ὑπὸ Ἀντι-
 φάνει, καὶ Τιμοκλέει·

Μὰ γῆι, μὰ κρήναις, μὰ ποταμοῖς, μὰ πέματι·

ὁμῶσαις δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῇ δῆμῳ, ὁρῶν ἐκί-
 νησεν. Ὡμνε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπῖον, παρεξέμισεν
 Ἀσκληπῖον καὶ παρεδίακυν αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα·
 εἰ γὰρ τὸν θεὸν ἤπιον καὶ ὅπῃ τέτῳ πολλὰς ἐθο-
 ρβήθη. Σχολάσας δὲ Εὐβουλίδῃ τῷ ἀφ' Ἀλεξανδρείας
 Μιλοπότῃ, ἐπιμαρτύρωσατο πάντα. Γερόμοδος δὲ καὶ ἐν
 τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει, καὶ ἀκούσας Λαμάχε τῷ
 Τερεινίου, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκώμιον ἀνα-
 γινώσκοντος, Θεβαίων δὲ καὶ Ὀλυθίων κατατρέχοντος,

B. 2. αὐτὸν τί] Mez. αὐτὸν τὸς τί.

sed actionem iis deesse. Itaque
 interrogatus quid primum,
 quid secundum, quid tertium
 in arte esset oratoria, subinde
 respondit, *Ἀέτιο*. Rursus in
 conciones progressus, cum
 nove quædam diceret, exagi-
 tatus est, ut etiam comici An-
 tiphanes et Timocles eum vex-
 averint:

*Vos juro, terra, fontes, flumina, la-
 tices:*

nam cum hoc modo apud po-
 pulum jurasset, tumultu est
 exceptus. Quin et Aesclepium

(is Aesculapius Latinis est)
 juravit, acuta syllaba scilicet,
 docuitque se hoc recte facere;
 esse enim deum *ερίων* five
 mitem. Quo nomine sæpe ei
 obturbatum est. Sed omnia
 ista emendavit, cum vacasset
 Eubulidæ dialectico Milesio.
 Cum venisset in solennem
 conventum apud Olympiam,
 audivissetque Lamachum Te-
 rinæum recitantem Philippi
 Alexandrique laudationem,
 Thebanosque et Olynthios
 perfringentem, contra ad di-

πολιτικούς ἀρχόντων ποικιλῆς μαρτυρίας περιβλέγεται
 πρὸς τῆς Θεβαίων καὶ Ὀλυθίων χαλῶς περὶ χέντων,
 ὡς παύσασθαι τε πολιορκίαν τὸν Λάμαχον, καὶ φυγεῖν ἐκ
 τῆς πανηγύρεως. Φίλιππον δὲ πρὸς τὸς ἀναφύοντας
 D αὐτῶ τὰς χετ' αὐτῶς δημογραφίας, εἰπεῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀν-
 ἀκούων λόγοντος Δημοσθένους, ἐχειροτόνησα τὸν ἄνδρα
 πρὸς τὸν κατ' ἐμὴν πόλεμον· ἐκάλεσε δὲ τὸς μὲν αὐτῶ
 λόγους ὁμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολυεταίαν
 δύναμιν, τὸς δὲ Ἰσοκράτους, τοῖς ἀθληταῖς, τέρψιν γὰρ
 παρέχειν αὐτῶς θεατρικῶν. Ἐπὶ δὲ καὶ τεμάχοντα
 ἔτη γεροντῶς, λογιζομένων ὑπὸ Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον,
 ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυθίων ἦκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας,
 ἐπεὶ ὁκίεζοντο ὑπὸ Φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπεισε ἐκ-
 E πέμψαι τὴν βοήθειαν· τῷ δὲ ἐξῆς, ἐφ' ᾧ Πλάτων ἐπε-
 λεύτησεν, Φίλιππος Ὀλυθίους κατεπρέφατο. Ἐγὼ
 δὲ αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικός ἢ ἀρχόμηνον, ἢ ἀκ-

D. 4. ὁμοίως] Sic E. Lambin. Wolf. Vulgo, ὁμοίως.

D. 4. πολυεταίαν] Recepi ex Phot. edita lectione, Wolf. Amiot. et Xyl. versf.
 Vulgo, πομπικῶν.

cendum surrexit, veterumque
 poetarum testimoniis prolatis
 de praeclaris Thebanorum at-
 que Olynthiorum factis effe-
 cit, ut Lamachus porro quies-
 ceret, eque conventu profu-
 geret. Philippus autem iis,
 qui orationes a Demosthene
 contra ipsum habitas refere-
 bant sibi, responderit, *Etiam*
ipsemet, si audivissem dicentem
Demosthenem, bello contra me
fufciperi eum ducem elevissem.
 Idem orationes Demosthenis
 militibus ob vim comparabat;

Isocraticas athleticis, quod de-
 lectationem exhiberent thea-
 tricam. Annos natus triginta
 et septem (a Dexitheo enim
 supputo usque ad Callima-
 chum, sub quo legatio ab O-
 lynthiis venit auxilium pe-
 tentibus, quos Philippus bello
 premebat) suavit ut mitteren-
 tur Olynthiis suppetiæ. An-
 no postero, in quem mors
 Platonis incidit, Philippus O-
 lynthios perdidit. Noverat
 Demosthenem etiam Xeno-
 phon Socratis discipulus, sive

μάζοντα· καὶ μὲν γὰρ τὰ Ἑλλήνων ἐτελεῖτο εἰς τὰ
 περὶ τὴν Μαντινέαν μάχην, ἄρχοντα δὲ Χαρακλίδην·
 ὁ δὲ προσέειπεν ἐπὶ Τιμοκράτους ἔλε τὴν ἐπιτρέψαι.
 Φεύγοντος δὲ Αἰχίνου μετὰ τὴν χαταδύειν, ἴκτω
 χαταδύει αὐτόν· ὃ δὲ οἰκνῶντος αὐτὸν συλλαμβάμενος,
 καὶ προσπαύοντος καὶ συγκαλυφάμενος, ἀναστήσας αὐτὸν
 παρεμυθίστατο, καὶ τάλαντον ἔδωκεν ἀργύρεα. Καὶ σιω-
 πῶς εὐλόγησε δὲ καὶ δῆμον ξενικὸν οἷον Θάσῳ τρέφειν, καὶ ἐπὶ
 τούτῳ περικάρχης ἔξέπλευσε. Σιπώνης δὲ γινώμενος, καὶ
 χατηρηγῆναι κλοπῆς, ἀφείδη. Φιλίππου δὲ Ἐλάτειαν
 χαταλαμβανόμενος, καὶ αὐτὸς τοῖς ἐν Χαμακίᾳ μαχη-
 σαμένοις συνεξήλθεν ὅθεν καὶ δοκεῖ τὴν τάξιν λιπεῖν,
 φεύγοντος δὲ αὐτὸν βάπτει ἐπιλαβέσθαι τὴν χλαμύδα, καὶ
 δὲ ἐπιτραφέμεντα εἰπεῖν, Ζώρει· ἔχει δὲ καὶ ἐπίσημον ἐπὶ
 τῆς ἀσπίδος, Ἀγαθὴν Τύχην. Εἶπε μάλιστα τὴν ἐπι-

E. 4. ἐτελεῖτο εἰς τὰ] εἰς additum ex Wolf. Lambin. Xyl.

F. 4. καταλαμβανόμενος] E. καταλαβόμενος: forte, rectius.

F. 5. εἶπε] Forte, εἶπε.

incipientem, sive jam florentem: res enim Græcæ ei in Mantinensem pugnam et archontem Chariclidam designant: noster jam ante sub Timocrate tutores reos peregit. Æschinem fugientem a damnatione, equo est persecutus: cumque is se comprehensum iri putans ad pedes ei accidisset capite velato, erexit hominem, consolatusque talento argenti donavit. Auctor fuit populo, ut milites mercenarios in Thaso aleret, eoque

navigavit ipse triremibus præfectus. Coemendi frumenti gesto munere, accusatus peculatus, absolutusque est. Cum Philippus Elateam occupasset, ipse etiam cum iis egressus in bellum, qui ad Chæroneam pugnauerunt: atque ibi eum ordines deseruisse aiunt, et cum fugientis chlamydem rubus apprehendisset, se convertisse, ac clamavisse, *Vivum capere*: clypei insigne habuit Bonam Fortunam. Orationem tamen funebrem habuit de iis

ἑάφιον ἔπι τοῖς πεσῶσιν. Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν
 ἑπικολίαν τῆς πόλεως τῇ ἑπιμελείᾳ παρασπένων, καὶ
 τῷ τεχνῶν ἑπιμελητῆς χειροτονθεὶς, ἀπὸ τῆς ἰδίας
 οὐσίας εἰσπληνέκε τὸ ἀναλαθῆν ἀργύριον, μὲν ἑκατὸν ἐπέ-
 246 δακε δὲ καὶ τετρακτὶς μυρία· τετάρτης τε ἑπιδόας, περι-
 ἐπλάσσει τὴν συμμάχους ἀργυρολογῶν. Ἐφ' οἷς πολ-
 λάκις ἐξεφανώθη, πρὸς τὴν μὲν ὑπὸ Δημοκρίτου,
 Ἀριστοτέλους, Ὑπερείδου χρυσῶν τεφάνων, τελευτῶν δὲ
 ὑπὸ Κτησιφῶντος καὶ γεωφάντος τῷ ψήφισματος
 πρὸς τὸν Διοδότου καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος
 ἐνίκουσι, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῷ ψήφῳ τὸ δυνάοντα
 μὴ μεταλαβεῖν. Ὑστερον δὲ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν
 Ἀσίαν στρατοδουμένου, καὶ φυγόντος Ἀρπάλου μετὰ
 χρημάτων εἰς Ἀθήνας, τὸ μὲν πρῶτον ἐκάλυψε αὐτὸν
 εἰσοδὸν εἰσπληνέκε ἐπειδὴ δὲ εἰσπλάσσει, λαβὼν Δαρεικούς
 Β χιλίους μετετάξατο· βελομένων τε Ἀθηνάων Ἀντι-
 πάτρω παραδιδόναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τῆς, ἔγραψε τε

qui tum ceciderunt. Secun-
 dum hæc cura ad urbem exor-
 nandam conversa, cum publice
 esset murorum procurator de-
 lectus, impensam ei rei pecu-
 niam de sua perfolvit pecunia,
 minas centum: impendit etiam
 decem mille drachmas iis qui
 publice ad sacras res confici-
 endas mittebantur, (theoros
 Græci appellant) et conscensa
 triremi circumvectus, a sociis
 pecuniam collegit. Itaque ob
 hæc sæpius coronatus fuit, a
 Demotele, Aristonico, Hype-
 ride, coronis aureis: tandem

a Ctesiphonte. Cujus decre-
 tum cum ut contra leges fac-
 tum accusarent Diodorus et
 Æschines, ipse defendens vi-
 cit: cum sane actor quintam
 suffragiorum partem non ob-
 tineret. Postea temporis cum
 Alexander expeditionem in
 Asiam fecisset, atque Harpalus
 cum pecunia Athenas fugisset;
 initio, ne reciperetur, egit.
 Sed postquam ille navi adve-
 nit, acceptis mille Daricis sen-
 tentiam mutavit: cumque
 Harpalum Athenienses dedere
 Antipatro statuissent, reclama-

ἀπορία καὶ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν, ἥντι καὶ δέμω τὴν ἀριθμὸν εἰπόντα· φήσαντος δὲ Ἀρπάλου ἐπὶ αἰκόσια καὶ πενήκοντα, ἢ ὀλίγα πλείονα, ὥς φησι Φιλύχρεος, μετὰ δὲ ταῦτα φυγόντος Ἀρπάλου ἐκ τῆς δημοκρατίας, οὗ οὐκ ἐφυλάσσετο μέχρις ἀν' ἀφανταί τις παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ πορευθέντος εἰς τὴν Κρήτιν, ἢ, ὥς ἔπαι, ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, αἰτίαι ἔχον ὁ Δημοκράτης δωροδοκίας, καὶ ἀφ' αὐτοῦ, μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομιθέντων μεμινυκώς, μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν. Εἰσαχθεὶς δὲ εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερίδου, Πυθέου, Μενεσάρχμου, Ἱμερτίου, Πατριάρχου, οἱ ἐποίησαν καταγνώσκειν αὐτῷ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, καὶ αὐτοὺς ἔφυγε, πενταπλασίονα ἀποτίσαι μὴ δυνάμενος, (ἔχε δὲ αἰτίαι τετράκοντα τάλαντα λαβεῖν), ἢ, ὥς ἔνιοι, οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν. Μετὰ δὲ τούτων

B. 3. ἥντι] Forte sanum: forte vitium subest: certe Photius corruptius etiam, μετὰ—ἀποσημασμένος.

B. 4. καὶ πενήκοντα] Sic Baf. Xyl. Lambin. Wolf. Mex. Vulgo, καὶ πενήκοντα.

C. 3. Πυθίου] Ita Xyl. P. Wolf. Lambin. Vulgo, Πυθαίου.

vit: pecuniamque promulgato decreto in arce deponi, summamque populo indicari iussit: cum Harpalus dixisset esse septingenta et quinquaginta, aut non multo pauciora talenta: ut est apud Philochorum: post eum e carcere profugisset Harpalus, in quo tantisper adseruandus fuerat, donec aliquis ab Alexandro veniret, ac se in Cretam, vel Tænarum Laconiæ (nam et hoc quidam dicunt) contulisset; vitio datum

est Demostheni, quod munusculis se passus corrumpi, neque numerum relatæ pecuniæ edidisset, neque custodiam incuriam indicasset. Itaque in iudicium pertractus ab Hyperide, Pythea, Menesarchmo, Himeræo, Patrocle, a concilio Areopagitico damnatus in exilium abiit, cum quintuplum persolvere non posset: etenim triginta talenta accepisse culpabatur: alii, eum subire iudicii aleam noluisse, dicunt.

τὸν χρόνον τῆς Ἀθηναίων Παλίμαχοι περιφέροντες
 ἐπιστάτῳ πρὸς τοὺς Ἀρκάδας, ὥστε ἀποσπᾶν
 αὐτὴς τῆς τῆς Μακεδόνων συμμαχίας, καὶ τῷ Πολυ-
 εῦκτῳ πῦσαι μὴ δυναμῶναι, ὅτι φανερὸς Δημοαδῆτος καὶ
 σκευπλὴν ἔπεισεν. Ἐφ' ᾧ θαυμαστὸς, μὲν δὲ χρόνος
 πρὸς καθόδον ἔειπετο, ψυχροῦ καὶ γαστρίδος, τριήρεις
 ἀποσπᾶν, τῆς δὲ Ἀθηναίων ψυχροῦ καὶ γαστρίδος εἰς αὐ-
 τὸν πρὸς τῶν βασιλῶν τῶν αὐτῶν
 Διὸς ἐν Περσέϊ καὶ ἀφῆκεται, τῷ γαστρίδος τὸ
 ψυχρὸν Διὸς Περσέϊ, ὅς ἦν ἀπὸ αὐτῶν πάλ-
 λην ἐν τῷ πρὸς πολυτελείᾳ. Ἀντιπάτρῃ δὲ εἰς Λά-
 μειαν ἔπεισε τῆς Ἑλληνῶν συγκληθέντος, τῆς Ἀθη-
 ναίων εὐαγγέλια θύσαν, πρὸς πρὸς τὴν ἑταίρῳ Ἀθη-
 σίς εἰς τὴν εἰς αὐτὴν γνώμῃ ἔχον τῶν ἄλλων πρὸς
 τὴν πρὸς τῶν, ὅτι εἰς τὴν, εἰς τὴν, τῶν Ἑλλήνων
 γαστρίδος μὴ πολεμεῖν καὶ εἰδέναι καὶ δυναμῶναι, δόλιχον

C. 9. ἀποσπᾶν] Rectius erat, ἀποσπᾶν.

D. 9. ἐν τῷ πρὸς ἐν πολυτελείᾳ] Lambin. corrigit, ἢ πρὸς ἐν τοῖς πολυτελεί-
 αῖς. Photius, ὃ ἦν πρὸς κατὰ τὸ πρὸς πολυτελείᾳ.

Secundum hanc tempestatem, cum Athenienses Polyuctum ad rempublicam Arcadum misissent, ut eos a societate Macedonum abstraheret, isque persuadere nequiret, supervenit Demosthenes, patrocinantque causae civium persuasit. Hoc ei admirationem peperit: et aliquanto post tempore ab Atheniensibus missa triremi est revocatus in patriam: cum ii, Damone Pæanienfi, conso-
 brino Demosthenis, auctore,

scivissent ut culpa solveretur, modo de triginta quæ debebat talentis ædificaret aram Jovis Servatoris in Piræo. Hoc pacto ad rempublicam rediit. Ceterum Antipatro Lamiam a Græcis concluso, et Atheniensibus ob faustum huncium sacrificantibus, cuidam socio-
 rum Agelistrato dixit, *Se de rebus hisce non idem cum aliis sentire, scire enim se, Græcos stadium conficere belligerando posse, dolichum non posse.* Ut

δὲ σὺκέπαι. Φάροισιν δὲ ἐλόντος Ἀντιπάτρου, καὶ πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλαυνον, Ἀθηναῖοις, εἰ μὴ τὸς ῥήτορας ἐκδιώκον, καταλιπόντες ὁ Δημοθένης τὴν πόλιν ἔφυγεν, πρῶτον μὲν εἰς Αἴγιναν ἔκπαινον Αἰάκειον καταδύμενος, φοβηθεὶς δὲ εἰς Καλαβρίαν μετέστη. Ἐκδιώκων δὲ τὸς ῥήτορας ἃ Ἀθηναῖον ψευδομαρτυροῦν, καλεῖσθαι, καλεῖτο καὶ ἐκείνη ἐπὶ τῷ Προξένῳ ἱερῷ, ἐλθόντος δ' ἐπ' αὐτῷ Ἀρχίου τῷ Φυλακιστῇ ἐπιχειρῶν, ὅς παρέβαλε Ἀναξιμένην πρὸς ῥήτορας, πείθοντος αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντιπάτρου γνησίον, εἶπε ὅτι, “Οὐτε ὅτε ἐπείγεται γὰρ ἐπείγεις με, ἔτι νῦν πείσεις συμβαλεῖσθαι” τῷ δὲ ἐπιχειρῶντος βιάζεσθαι, ἐκώλυσαν αὐτὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν καὶ Δημοθένης ἔφη, “Οὐ σωτηρίας δέομαι καὶ ἔφυγον εἰς Καλαβρίαν, ἀλλ' ὡς ἐλέγξων Μακεδόνας καὶ κατὰ τὴν Ἰωνίαν βιασαμένους,” ἀγῆσθαι τε γραμματεῖον,

E. 8. Αἰάκειον] Ita e Plutarchi Vit. Demosth. correxerunt Xyl. Wolf. Lambin. Vulgo, Ἀκραῖον.

E. 9. Καλαβρίαν] Ita libri. At Lambin. et Wolf. ex Plut. Vit. Demosth. rectius Καλαυρίαν, hic et infra.

Antipater Pharfalo capta minatus est se Athenas obsessurum, nisi Oratores dederent: Urbe relicta Demosthenes fugit, primum Æginam, ut in Æaci templo sessurus: deinde metu compulsus, in Calauriam transiit: cumque decrevisset Athenienses una cum aliis oratoribus ipsum quoque esse dedendum, supplex in fano Neptuni defecit. Ubi eo venit Archias, qui a conqui- rendis ad supplicium exsulibus nomen Phygadotheræ invenit,

discipulusque fuit Anaximenes oratoris, suavitque ut progrederetur, amicus Antipatro futurus, *Neque ante*, inquit, *tragædias agens te mihi probaviſti, neque nunc consulendo persuadebis*. Cumque vim Archias moliretur, prohibuere oppidani: Demosthenes autem dixit, *Non salutis cupiditate Calauriam confugi: verum ut demonstrarem etiam sacrosancta a Macedonibus violari*. Poposcit deinde tabel- lam: eique, si Demetrio Mag-

347 ἔγραψαν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ τῷ
εὐκρίτους αὐτῷ ἐλεγίῳ, ἰδίῳ γεγραμμένον ὑπὸ τῷ Ἀθη-
ναίων ἕστειρον,

Εἶπε ἴσῃ ῥώμῃ γνώμῃ, Δημόσθενες, ἴσχεις,
Οὐ ποτ' ἀν' Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδόν.

Κεῖται δὲ ἐκὼν πλησίον τῷ περιγορίσματος καὶ τοῦ βα-
μοῦ τῷ δώδεκα θεῶν, ὑπὸ Πολυεύκτου πεποιημένη. Ὡς
δ' ἐνοί φασι, τῷτο εὐρέθῃ γεγραμμένον, “ Δημόσθενες
“ Ἀντιπάτρῳ χαίρειν.” Ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν, Φιλόχορος
μὲν φησι, φάρμακον πίνοντα· Σάτυρος δὲ ὁ συγγραφεὺς,
τὸν χέλαμον πεφαρμάχθαι, ὃ γράφειν ἤρξατο τιλὴ
ἐπιστολῇ, οὗ γεσάμῃνον ἀποθανεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ,
ὅτι πολλὰ δεδοκίота Μακεδόνας, παρὶ τῷ βραχίονι
κρίκον περιεῖδαι πεφαρμαγμένον· εἰσὶ δ' οἱ φασι,
συχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν· οἱ δὲ εἶπον, τῷ
κατὰ τιλὴ σφραγῖδα φαρμάκου γεσάμῃνον. Ἐβίω δὲ
ὡς μὲν οἱ τὰ πλείω λέγουσιν ἔτη ἐβδόμηκοντα· ὡς δὲ

B. 5. Ἐβίω δὲ—Ἐπολιτύσαστο] Addidimus hæc e Photio. Vulgo defunt.

neti credimus, inscripsit ele-
giacum hoc, quod postmodo
ipsius simulacro inscribi cura-
vere Athenienses : ejus hic est
sensus,

Ἐἰ τibi vis animo, Demosthenes, æqua fu-
isset,
Non Macedum ferret Græcia victa
jugum.

Situm est simulachrum prope
septum et aram duodecim deo-
rum, a Polyucto factum. A-
lii hoc aiunt fuisse scriptum
inventum, Demosthenes Anti-
patro salutem. Mortuum eum

esse tradit Philochorus epoto
veneno : Satyrus autem his-
toriæ scriptor, veneno imbu-
tum fuisse calamum, quo scri-
bere epistolam coeperit, eoque
gustato ipsum periisse : Era-
tothenes, jampridem sibi a
Macedonibus metuentem, ar-
millam veneno infectam ges-
tasse circa brachium. Sunt
qui dicant contento spiritu
mortem sibi parasse : alii, ve-
nenum hausisse, quod in sigillo
habebat. Vixit, ut qui pluri-
mum dicunt, septuaginta an-

οἱ τὰ ἐλάττω, ἐπὶ δὲ ἐξήκοντα. Ἐπαλιψύσασθε δὲ
 δύο καὶ εἴκοσι. Ἡμία δὲ Φίλιππος ἐπιθήσει, λαμ-
 πρὰν ἐσθῆτα παρθένον ἔχον, καὶ ταῖς τῆς θυγατρὸς
 αὐτοῦ κατὰ τελευτηνύμας, ἐφημέριμος τῷ τῷ Μακεδό-
 νος θανάτῳ. Σιωπήρησε δὲ καὶ Θεβαίους πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον πολεμοῦσα, καὶ τὸς ἄλλους Ἑλλήνας ἐπέφρασε ἀέ· c
 δὲ πρὸς Θήβας κατασκάψας, ἐζήτη παρ' Ἀθηναίων Ἀ-
 λέξανδρος αὐτὸν, ἀπειλῶν εἰ μὴ δώσειν. Στρατευομένη
 δὲ αὐτὴ ἐπὶ Πέρσας, καὶ αἰτῶναι ναυτικὴν παρ' Ἀθηναίων,
 ἀντεῖπεν, "Ἀθῆλον, εἰπὼν, εἰ οὐ καὶ τῇ ὁδῷ
 χρήσεται. Κατέλιπε δύο παῖδας ἐκ μιᾶς γυναικὸς τῇ
 εὐδοκίμῳ Ἡλιοδώρου πρὸς θυγατρὸς θυγατέρα μίαν
 ἔχον, ἣ πᾶσι ἔπ' οὔσα, πρὸ γάμου ἐτελεύτησεν· ἔχει δὲ
 καὶ ἀδελφεὺν, ἔξ ἧς καὶ Λάχης Λοκονέως ἀδελφιδῶς
 αὐτῆς Δημοχάρης ἐγένετο, ἀνὴρ καὶ καὶ πόλεμον ἀγαθὸς,
 καὶ καὶ τὸς πολιτικούς λόγους ὁδοιπνὸς χεῖραν. Ἐπὶ δὲ d

C. 7. εὐδοκίμῳ] Sumfi a Lambin. Mez. Vulgo, εὐδοκίμῳ.

nos: ut qui minimum, sep-
 tem supra sexaginta. Rem-
 publicam tractavit duo et vi-
 ginti. Mortuo autem Philip-
 po, nitida indutus veste pro-
 diit in publicum, gaudens
 morte istius: quanquam ipse
 nuper filiam amisisset. The-
 banis quoque contra Alexan-
 drum bellantibus adjumento
 fuit, ac reliquos Græcos sub-
 inde animavit. Itaque Alex-
 ander cum Thebas everteret,
 hunc ab Atheniensibus postu-
 lavit, additis, nisi dederent,
 minis. Huic in Perfas du-

centi, et navale subsidium pe-
 tenti, Demosthenes contra-
 dixit: *Incertum esse*, inqui-
 ens, *an non contra præbentes*
id usus eo esset. Duos reli-
 quit filios ex una uxore, He-
 liodori cujusdam probati civis
 filia. Unicam habuit filiam,
 quæ puella, antequam nube-
 ret, e vivis excessit. Soror e-
 tiam illi fuit, qua, et Lachete
 Leuconensi, consobrinus na-
 tus est Demochares, vir belli-
 cis rebus, et orationibus civi-
 libus nemini secundus. Sta-
 tua ei posita in Prytæneo ex-

αὐτῷ εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανείῳ εἰσόντων πρὸς τὴν εἰκόνα
 δέξαι, ὁ πρῶτος παριζωμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ἑξί-
 φος ἔπα γὰρ δημηγορεῖν λέγειται, ἰυῖακα Ἀντίπατρος
 ἐζήτει τὴν ῥήτορας. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἀθιναῖοι σίτησιν
 τε ἐν πρυτανείῳ τοῖς συγγενέσι τῷ Δημοδοθένους ἔδωκαν,
 καὶ αὐτῷ πενταδικτύῳ τὴν εἰκόνα ἀνέβησαν ἐν ἀγορᾷ,
 ἐπὶ Γοργίου ἀρχοντος, ἀγῆσαι μὲν αὐτῷ ταῖς δωρεὰς τῶν
 ἀδελφιδῶν Δημοχάρους· ὧ καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης
 Δημοχάρους Λάκωνεύς ἠτήσατο δωρεὰς, ἐπὶ Πυθαράτῃ
 ἀρχοντος δεικνύτω δ' ἔτι ὕστερον, εἰς τὴν τῆς εἰκόνης
 γάσιν ἐν ἀγορᾷ, καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ, αὐτῷ τε καὶ
 ἐγγόνων αὐτοῦ τῷ πρεσβυτάτῳ, καὶ παρεδίαι ἐν ἅπασιν
 τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐπὶ ταῖς ψυχράματι κατὰ ἀμφοτέρων
 ἀναγεγεσμιμένα· ἡ δὲ εἰκὼν τῷ Δημοχάρει εἰς τὸ πρυ-
 τανεῖον μετεκομίσθη, περὶ ἧς παρέρρηται. Φέρονται δὲ
 αὐτῷ λόγοι γήσιοι ἐξήκοντα πέντε. Φασὶ δὲ πέντε καὶ

E. 1. ὧ ἔτι] Additum ex E. H. Similiter Xyl. Lambin. Wolf. διὰ τῶν ὕστερον
 ἔτι. Vulgo, διὰ τῶν ὕστερον.

stat, ad dextram introitus par-
 tem prima, non tantum tu-
 nica, sed etiam gladio ac-
 cincta: hoc enim habitu con-
 cionatus dicitur, quo tempore
 Antipater Oratores quæsiuit.
 Postea temporis Athenienses
 cognatis Demosthenis ali-
 menta in Prytaneo dederunt,
 ipsique mortuo statuem in fo-
 ro posuerunt, Gorgia archon-
 te: cum hos honores ei flagi-
 tasset Demochares forore ip-
 sius natus. Cui et ipsi filius
 Laches Democharis filii Leu-

conensis dona impetravit, de-
 cennio post, Pytharato ar-
 chonte: nempe ut statua in
 foro poneretur: cum ipse, tum
 posterorum semper qui natu
 maximus esset, cibum in Pry-
 taneo haberent, primamque
 sessionem in omnibus certa-
 minum spectaculis. Hæc de
 utrisque decreta, infra per-
 scripta leges. Statua Demo-
 charis, quam memoravimus,
 in Prytaneum est translata e
 foro. Feruntur orationes ejus
 germanæ sexaginta et quin-

ἀσώτους αὐτὸν βιάσθαι, γυναικείας τε ἐσθῆσι χράμεσθον, καὶ
 κομιάζοντα ἐχέειν, ὅθεν Βάταλον ἐπαλλήληται· αἱ δὲ
 ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῆς ὀνόματος τῆς τρυφῆς λέγουσιν
 αὐτὸν ὕπερ λειοδρῆσθαι. Διογένης δὲ ὁ κύνων θεσάμε-
 νος αὐτὸν ποτε ἐν καπιλείῳ ἀρχυνόμηνον καὶ ὑποχω-
 ρῶντα εἶπεν, “Ὅσα μᾶλλον ὑποχωρεῖς, τοσούτω
 “μᾶλλον ἐν ᾧ καπιλείῳ ἔσῃ” ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὡδὴ
 σκώπῳ ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθῳ εἶναι, ἐν δὲ ταῖς
 μάχαις Ἀσσίον. Ἐλαβε καὶ ὡδὴ Ἐφιάλτη χρυσίον
 εἰς τῆς δῆμαρχῶν, ὃς ἀρεσβεύσας πρὸς βασιλέα
 χρήματα φέρον ἵκε λάθρα, ὅπως ἀφαινέμας τοῖς δῆ-
 μαρχοῖς, τὸν πρὸς Φίλιππον ἐξάψῃ πόλεμον· καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν δωροδοκῆσαι ὡδὴ βασιλέως φασὶ δαρεαυῆς τρι-
 χλῆς. Ἀναξίλαν δὲ πῖνα Ὀρείτην, ξένον αὐτῷ γερόντα,
 συλλαβὸν ἐβασάνιζεν ὡς κατὰσκοπον, ὅθεν δὲ ἐξ-
 πόντα ἐψηφίσατο τοῖς Ἐνδεῶσι ὡδὴ δύναι. Λέγει δὲ
 ποτε καλυρόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων εἰ ἐκαλλοῖα, Βραχὺ,

que. Quidam eum etiam im-
 pudice visitasse narrant, ves-
 titu usum subinde muliebri,
 ac comestationibus; unde *Ba-
 talus* fuerit cognominatus: al-
 lii diminutive a nutricis no-
 mine ferunt sic per contume-
 liam vocatum. Diogenes, qui
 Canis usurpatus fuit, cum
 eum aliquando in caupona
 conspexisset, pudore commoto
 et intro recedenti, *Quanto ma-
 gis*, inquit, *intro te recipies*,
tanto magis intus eris. Eun-
 dem false cavillans, in oratio-
 nibus aiebat esse *Scytham*, in
 praeliis urbanum. Accepit e-

tiam ab Ephialte aurum, uno
 popularium Oratorum, qui
 legatus ad regem Persarum
 missus, clam attulerat pecu-
 niam, qua inter oratores Athe-
 nienſes distributa, horum o-
 pera bellum contra Philip-
 pum inflammaret: ac Demos-
 thenem a rege nominatim do-
 no Daricorum ter mille cor-
 ruptum autumant. Anaxilem
 Oreitem hospitem suum com-
 prehendit, et ut exploratorem
 torſit: nihilque confitentem,
 Undecimviris tradi, facto de-
 creto, iussit. Cum aliquando
 in concione Athenienſes eum

ἔφη, βύλεσθαι πρὸς αὐτὸς εἰπεῖν· τῷ δὲ σιωπησάντων,
 “ Νεαίας,” ἔπε, “ ἦεν· ἔμοιθ’ ὦρα ἐμαθώσατο ἕξ ἄγεος
 “ ὄνον Μεγάραδ’· μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ σφοδρῶς
 “ φλόγοντος τῷ ἡλίῳ, ἐκάπερος αὐτῷ ἐβάλετο ὑπο-
 “ δέσθαι ὑπὸ τῷ σκιάν· ἔργον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν,
 B. “ μεμασθάνειαι τὸν ὄνον, οὐ τῷ σκιάν, λέγων· ὁ δὲ, με-
 “ μασθάνειαι, τῷ πᾶσιν ἔχην ἐξουσίαν.” Καὶ ταῦτα εἰ-
 πὼν, ἀπῆκε. Τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐπιχρόντων, καὶ δεομένων
 πέρας ἐπιθῆναι καὶ λόγῳ, “ Εἰθ’ ὑπὲρ μὲν ὄνε σκιάς,”
 ἔφη, “ βύλεσθε ἀκύναι, λέγοντος δὲ ὑπὲρ ἀσπιδίων
 “ τραγμάτων ἢ βούλεσθε;” Πῶλε δὲ ποτε τῷ ὑπο-
 κριτῷ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ὅτι δυσὶν ἡμέραις ἀγωνισά-
 μινος τάλαντον λάβοι μισθόν, “ Ἐγὼ δὲ,” εἶπε, “ πέντε
 “ τάλαντα, μίαν ἡμέραν σιωπήσας.” Παραφθαρεῖς δὲ
 τῷ φωνῇ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δορυβηθεῖς, “ Τὴς ὑποκρι-
 “ τὰς,” ἔφη, “ δὲν κρίνεις ἐκ τῷ φωνῆς, τὰς δὲ ῥήτορας
 C “ ἐκ τῷ γνώμης.” Οὐκ ὀνείσαντος δὲ αὐτὸν Ἐπικυλέας, ὅτι

non sinnerent orare, breve quip-
 piam se iis velle dicere pro-
 fessus est. Factoque silentio
 ita est fatus: *Adolescens qui-
 dam æstate asinum conduxit ex
 asu Megaram, eo usus. Me-
 ridie cum solis æstus esset vehe-
 mens, cum ipse, tum asini do-
 minus in umbra jumentum cubare
 volentes, alter alterum pellebat:
 cum dominus non umbram a se,
 sed asinum esse locatum: con-
 ductor in sua potestate esse om-
 nia contenderet. His dictis il-
 le abire coepit. Atheniensibus
 autem retinentibus, utque o-*

rationem pertexeret roganti-
 bus, *Ergo, inquit, de asini
 umbra audire vultis, de rebus
 seriis differentem audire recu-
 satus? Polo histrioni aliquan-
 do dicenti ad ipsum, Bidui
 certamine se talentum pro mer-
 sede retulisse, respondit, Ego
 quinque talentis unius diei si-
 lentium vendidi. Aliquando
 in concione voce ipsum defi-
 ciente cum obturbaretur, de
 histrionibus, dixit, e voce, de
 Oratoribus e sententia judici-
 um esse petendum. Expro-
 branti continentem meditatio-*

αὐτὸ σκέπτοιο, “ Αἰχμυοίμην δὲ,” εἶπεν, “ ἐπὶ τηλαυγέῃ
 “ δῆμῳ συμβουλευσάν αὐτοχεδιάζοιμι.” Ἰσοκράτης δὲ ὡς
 οὗδ’ ἐλὺχον ἐσθῆσιν, ἄχρι πεντήκοντα ἐτῶν ἐγένετο,
 ἀφ’ ἑκρήναι τῆς λόγους. Αὐτὸς δὲ φησὶν ὑδροποσία χρᾶ-
 σασθαι. Ἐγὼ δὲ αὐτὸν καὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ, καὶ Ἰσο-
 κράτης εἶδε πολυτενέμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαλκιδεὺς μά-
 χης, καὶ πῆες τῶν Σακερπικῶν φιλοσόφων. Τῆς δὲ
 πλείους λόγους εἶπεν αὐτοχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸς
 περικῶς. Πρῶτος δὲ ἔγραψε τεφαιωθῆναι αὐτὸν χρυσοῦ
 τεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὡς παρὰ
 σατο δὲ Διώνδης.

θ’.

ΥΠΕΡΙΔΗΣ.

Ὑπερίδης Γλαυκίππου μὲν ἱὺ πατὴρ τῷ Διονυσίῳ,
 τῷ δὲ δῆμον Κολυτίλῆς· ἔχον δὲ υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρί
 Γλαυκίππον ῥήτορα, καὶ λόγους συγγραψάμενα· οὗ πάλιν

C. 5. διακρίνον] Rectius, διακρίων, Lambin.

C. 9. πρὸς αὐτὸς] Forte, πρὸς αὐτό, ut Reisk.

nem Epicli, *Ego vero*, inquit, *dedecori hoc ducerem, si tanto populo consulens aliquid subito ad animum mihi allapsum pronunciarem.* Lucernam ab eo nunquam extinctam perhibent, ad annum ætatis quinquagesimum, orationes dijudicante. Ipse ait, se aquam potasse. Novit eum etiam Lysias orator, et Isocrates in re publica versantem vidit, usque ad pugnam Chæronensem, et quidam Socraticorum philosophorum. Pleraque orationes

ex tempore dixit, a natura ad hoc factus. Primus de eo aurea corona donando retulit Aristonicus Nicophanis filius Anagyraſius: quanquam Diondas jurejurando dato intercessit.

IX.

HYPERIDES.

Hyperides Glaucippi filius, Dionysii nepos, curia Colytensis fuit. Habuit filium cognominem avo Glaucippum Oratorem, qui etiam orationes conscripsit, filiumque ha-

Ἀλφινὸς ἐγένετο. Ἀχερατὴς δὲ Πλάτωνος γονόμμος
 τῷ φιλοσόφῳ, ἄρμα Λυκούργου καὶ Ἰσοκράτους τῷ ῥήτορι,
 ἐπολιτεύσατο Ἀθιναίῃσι, καὶ ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος
 Ε' τῷ Ἑλληνικῶν ἠπείλο πρᾶγματι καὶ περὶ τῆς στρα-
 τηῶν, ὃν ἦτε παρ' Ἀθιναίων, ἀντέπε, καὶ περὶ τῷ
 πείρασιν συνεβούλευσε δὲ καὶ τὸ ὅτι Ταϊνάρῳ ξενικὴν
 μὴ ἀφαιρῶσαι, οὗ Χάρης ἠγάγετο, εὐνόως πρὸς τὴν στρα-
 τηὴν διακείμενος. Τὸ δὲ πρῶτον μισθοῦ δίκας ἔλεγε.
 Δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῷ Πελοποννησίων χρημάτων Ἐφι-
 ἄλτῃ, πείραρχός τε αἰρεθείς, ὅτε Βυζάντιον ἐπολιόρχει
 Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθείς κατὰ τὸν ἐν-
 καιτὸν τῶν, ὑπέστη χορηγεῖν, τῷ ἄλλαν λειτουργίας
 Ε' πάσης ἀφεικνύμεν. Ἐγραφε καὶ Δημοσθένης πινάξ, καὶ
 τῷ ψήφισματος ὑπὸ Διόνδῃ πρᾶξιόντων γεγραμμένος,
 ἀπέφυγε. Φίλος δὲ ὢν τοῖς πρὸς Δημοσθένῃ καὶ Λυσι-

D. 8. Ἀλφινός] Ἀλφίνος E. H. et, ut videtur, P.

E. 3. συνεβούλευσε δὲ] δὲ assumptum ex P. Mez.

buit Alphinum. Sed Hyperides cum fuisset Platonis philosophi auditor, una cum Lycurgo rempublicam gessit, quo tempore Alexander res Græcas est aggressus: cui etiam postulanti prætores Atheniensium, et triremes, dicendo restitit. Consilium etiam dedit de non dimittendo mercenariorum militum præsidio, quod erat Tænaro impositum, duce Charete, idque visus fuit facere ob benevolentiam, qua eorum ducem complectebatur. Initio mercede conductus causas oravit.

Creditus est cum Ephialte particeps fuisse regiarum pecuniarum. Triremibus præfectus suffragiis populi, quo tempore Philippus Byzantium oppugnavit, missus ad ferendam ei urbi opem, eo anno sustinuit chorum sumtibus instruere, cum alii omni publico ministerio soluti essent. Rogationem etiam tulit de honoribus Demostheni deferendis: cumque illud decretum Diondas ut contra leges factum intercessione jurata impugnaret, absolutus est. In amicitia Demosthenis, Lyficles, et Ly-

οὐ μόνον γὰρ κελύουσι αὐτὸς φησὶν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς
 αἰμαίας ταφῆται. Οἱ δ', οἱ Κλεωναῖς ἀποθανόντες αὐτοῦ,
 λέγουσι, ἀπαχρῆντα μετὰ τῆς ἄλλης, ὅπου γλαυκο-
 μυδῆται ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι παρὰ τῆς τρέφου τῆς οἰ-
 αίας τὰ ὅσα λαβοῦνται, θίψαι τε ἅμα τοῖς γῆρας
 παρὰ τῇ Ἰππιδίᾳ συλῶν ὅς φησι Ἡλιόδωρος οἱ τῆ
 τρίτῃ πρὸς μηριάται. Νυνὶ δὲ χατερέρεται τὸ μῆκος,
 καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν. Πάντως δὲ καὶ τὴν δαμνομένην ἀ-
 νελεῖν λέγουσι. Τέτακται δὲ ὑπὸ ἐνὶ τῇ Δαμ-
 νήνῃ. Φέρσται δὲ αὐτῇ λόγος ἐδοκεῖσθαι, ἢ
 γήνησι εἰσι παρὰ τῆς δύν. Ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὴν
 ἀφ' ἑαυτῶν χατερέρεται, ὡς ἐκδολεῖν μὲν τὴν ὑπὸ, κα-
 γὰρ δὲ Μυρσίνῃ τὴν πελοπονησιακῆν ἰατρῶν ἢ
 Πιεσιν δὲ ἔχει Ἀρκαδίας, ὡς Ἐλευσίνῃ δὲ οἱ τῆ
 ἰατρῶν χτήμασι Φίλῃν Θεόφει, αἰοσι μὲν λυγρὰ-
 μος. Ἐπειτὸ πε τὴν πρὸς τῆς ἐν τῇ ἰατρῶν

C. 12. [Heliodor.] Legendum, Auctor ex confabulatione D. Babakii Hist.
 Crit. Gr. p. 86.

lium modo ei imperaverant,
 sed etiam vetabant ne in pa-
 tria sepeliretur. Alii apud
 Cleonas eum aiunt, eo cum a-
 liis abductum, lingua trunca-
 tum perisse, eo quo dictum
 est modo: cognatos autem
 ossa abstulisse, atque humavisse
 juxta parentum reliquias, ante
 portam Hippadem five eque-
 trem: auctor Heliodorus li-
 bro De monumentis tertio.
 Nunc illud monumentum ig-
 notum est vetustate collapsum.
 In dicendo ad populum fertur

omnibus aliis praestitisse. Sed
 qui eum ante Demosthenem
 ponant. Orationes ipsius se-
 runt septuaginta et septem,
 quarum germanae sunt duae
 supra quinquaginta. Fuit o-
 tiam in rem venerem proci-
 vis, ita quidem ut filio ejus
 introduxerit in domum suam
 scortum sumtuosissimum My-
 rhinam: in Piraeo habuerit
 Aristagoram: Eleusine in suis
 praediis Philtam Thebanam,
 viginti minis redemptam. De-
 ambulavit in foro picaio.

Ε ὁσημέραι. Ὡς ἐκὸς δὲ καὶ δάκη Φρυγίῃ τῇ ἐταίρᾳ ἀπε-
 βεῖν κρηνομένη συνεξητάσθῃ· αὐτὸς γὰρ τῷτο ἐν ἀρχῇ
 τῷ λόγῳ δηλοῖ· μελλήσεως δὲ αὐτῆς ἀλίσκεσθαι, παρα-
 γαγὼν εἰς μέσον καὶ παρρησίας πῶς ἐοῖται, ἐπέδειξε τοὺς
 σέβητα τῆς γυναικὸς· καὶ τῷ δικαστῶν εἰς τὸ χάλλος
 ἀπιδόντων, ἀφείδη. Συνετήθη δὲ ἡσυχῇ καὶ τῷ Δημοσ-
 θένους ἐγκλήματα, ὥς καὶ φασαδίῃ· νοσοῦντος γὰρ τῷ
 Ὑπερίδου ἦκουσα εἰς πῶς οἰκίαν τὸν Δημοσθένην, ὥς
 ὅτι σκεφόμενον, κατὰλαβεῖν κατέχρησα τὸ κατ' αὐτῷ
 F βιβλίον· τέττα δὲ ἀναγκαστὺντος εἶπε, “ Φίλον μὲ ὄντα
 “ ὁδὲνα λυπήσῃ, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον καλύσῃ πῶς
 “ κατ' ἐμοῦ παύσῃ.” Ἐμφρίσαστο δὲ καὶ τιμῶς
 Ἰόλα πρὸς δόντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ φάρμακον δοῦναι. Ἐκοι-
 νώσῃ δὲ καὶ Δημοσθένει τῷ Λαμιακοῦ πολέμου, καὶ
 ὅτι τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ὀπιτάριον θάυμασίως. Φι-
 λίππυ δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρεσκευασμένον, καὶ τῷ

E. 6. Συνετίθη] Sic Ald. Baf. Xyl. Vulgo, Συνετίθη.

F. 4. δόνται] Deleam cum Phot. et Mez.

Conjectura fert, in eum etiam
 una cum Phryna meretrice
 impietatis accusata fuisse in-
 quisitum: id enim ipse initio
 orationis significat. Illam,
 cum jamjam damnanda esset,
 in medium produxit, ac de-
 repta veste pectus mulieris
 ostentavit: ita iudicibus pul-
 chritudinem respicientibus ea
 absoluta fuit. Composuit pau-
 latim crimina, quæ Demos-
 theni intentaret: nec fefellit:
 cum enim ægrotantem ipsum
 Demosthenes visendi gratia

accessisset, deprehendit eum
 tenentem librum in se scrip-
 tum: cumque indignaretur,
 respondit Hyperides, *Hic liber
 neminem amicum lædet, inimi-
 cum autem factum prohibebit
 quicquam adversus me agere.*
 Honores etiam decrevit Iolæ,
 qui Alexandro venenum de-
 dit. Socius fuit Leostheni in
 Lamiaco bello conflando: in
 eoque occisos funebri oratione
 admirabili celebravit. Cum
 Philippus classem instruxisset
 ad petendam Eubœam, et A-

κλέα καὶ Λυκούργον, οὐκ ἐπέμπε μετὰ τέλος· ἄλλ' ἐπὶ Λυσικλῆς μὲν καὶ Λυκούργος ἐπεδήκσαν, Δημοσθένης δὲ ὡς ὦρθε Ἀρπάλου δωροδοκίας ἐκρίνετο, περ χειριαθεὶς ἐξ πάντων, (μόνος γὰρ ἔμεινε ἀδωροδοκίος,) χατηγόρησεν αὐτῷ. Κριθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀριστογέτορος ὡδονόμων ἐπὶ τῷ γράφαι μετὰ Χαυρώνειαν, τὸς μετόικους πολλὰς ποιήσασθαι, τὸς δὲ δούλους ἐλάβησθαι, ἐξ ἑαυτοῦ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Περσῶν ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. Αἰτωρῶν δὲ πῶν αὐτὴν ὡς παρδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψήφισματι, “Ἐπισκότει,” ἔφη, “μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα· καὶ οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραφα, ἢ δ' ἐν Χαυρώνειά μάχη.” Μετὰ μύθοις τούτοις νεκρῶν ἔδωκεν ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος φοβηθεὶς, πρῶτον οὐδὲν τοῖς ἐλθῶσιν ἐκ Λεβωδίας κήρυξεν. Ὑστερον δὲ μετὰ τὰ παρὰ Κράνωνα συμβάντα ἐξαγηρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, καὶ μέλλων ἐκείδουσι ὑπὸ

A. 4. Ἐπισκότει.] Sic revocavi ex Ald. Raf. Xyl. E. H. P. Stephanus dederat

Εἰ μὴ ἐπισκότει, in quo ei adfentiuntur Leonici. Schott. Anon.

A. 5. γὰρ ἐκ ἐγὼ] γὰρ addidi e Phot. Mez.

A. 6. Μετὰ] Sic E. H. Schott. Mez. Vulgo, Κατά.

curgi non usque ad finem permansit. Nam, his duobus vita defunctis, Demosthene in jus vocato quod ab Harpalo corruptus pecunia diceretur, ex omnibus ipse designatus (solus enim corruptelam non admiserat) eum accusavit. Postulatus violatarum legum, quod lege promulgata jussisset inquilinis in civium numerum referri, servos libertate donari, sacra, liberos, et uxores in Piræum deponi, absolutus est: ac quibusdam cul-

pantibus, quod eo in decreto multas leges quasi non videns eas præterivisset, *Arma*, respondit, *Macedonum sibi tenebras offudisse: neque a se id decretum, sed a Chæronensis pugna fuisse confectum*. Tamen Philippus postmodo corpora tolli cæforum permisit metu ipsi illato, cum id antea profectis a Lebadia legatis denegasset. Denique post cladem ad Cranonem acceptam cum postularetur ab Antipatro, populisque eum esset

β τῷ δήμῳ, ἔφυγον ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιναν, ἅμα τοῖς
 κατεφροισμένοις· καὶ συμβαλὼν Δημοσθένης καὶ πρὸς τῷ
 ἀφροεῖς ἀπολογισάμενος, ἀπαλλαγεῖς ἐκέλευεν, ὑπὸ
 Ἀρχίῳ τῷ Φυλακιδῆϊ ἐπαλιθέντος, Θουρίῳ μὲν τὸ
 γένος, ὑπαίριτῳ δὲ τὰ ὄφθαλμα, τότε δὲ πρὸ Ἀντιπάτρου
 βοηθοῦτος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ ὅτι Ποσειδῶνος,
 ἐχόμενον ἀγάλματος· καὶ ἀχθεῖς πρὸς Ἀντίπατρον
 εἰς Κόρινθον, ἔπειτα βασιανίζόμενος, διέφαγε τὴν γλῶτταν,
 ὥστε μηδὲν ἔκκετῶν τῇ τῆς πόλεως ἀπορήτων διωκθῆναι
 καὶ ὅπως ἐπελεύνηται, Πυρραμφῶνος ἐλάτῃ ἰσαμύνει. Ἐρ-
 μίππος δὲ φασὶν αὐτὸν γλαυκτομομηθῆναι εἰς Μακεδ-
 νίαν· ἐλθόντα καὶ ῥιφιῶναι ἀταφον, Ἀλφίωνα δὲ ἀνεμῶν
 ὄντα αἰσθῆναι, ὥς τινες, Γλαυκίππε πνὸς τὸν ἱὸν ἀφ' ὧν
 Φιλοπείδους πνὸς ἰατρῷ λαβόντα ἐκείσθαι τῷ σώματος,
 καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ ὀστέα κομίσαι εἰς Ἀθῆνας τοῖς πορο-
 ῖκται, ὥστε τὰ τῷ Ἀθηναίων καὶ Μακεδόνων δόγματι.

B. 2. εἰς ἀφρῶ] Sic E. Xyl. Vulgo, διὰ. P. ἀφρῶ.

C. 3. τινὸς τὸν υἱὸν] Xyl. τῷ υἱῷ : quo item ducere videtur E. H. τῶν υἱῶν.

dediturus, una cum aliis dam-
 natis Æginam ex astu profu-
 git: congressusque cum De-
 mosthene purgavit se de dif-
 fensione. Inde profectus, ab
 Archia (qui cognomento Phy-
 gadotheras, Thurius patria,
 olim histrio, tunc Antipatro
 inferviebat) in templo Nep-
 tuni Hermionensi compre-
 hensus, et vi a simulachro
 quod complectebatur abrep-
 tus, ad Antipatrum est Corin-
 thum perductus: ibi inter tor-
 menta quaestionis linguam su-
 am dentibus suis confidit, ne

quod patriæ arcanum posset
 eloqui. Itaque mortuus est,
 mensis Pyanepsionis nona die.
 Hermippus ait, eum cum in
 Macedoniam esset perlatus,
 lingua fuisse mutilatum, inse-
 pultumque abjectum: sed Al-
 phinum, consobrinum ejus,
 sive, ut aliorum fert opinio,
 nepotem e filio Glaucippo,
 opera Philopithis cujusdam
 medici, corpore avi potitum,
 id cremasse, ossaque Athenas
 ad cognatos pertulisse, contra
 et Atheniensium et Macedo-
 num edicta: nam non exsi-

οὐ μόνον γὰρ καλεῖσθαι αὐτὸς φυγεῖν, ἀλλὰ μὴδ' εἰ τῇ
οἰκείᾳ ταφῇ. Οἱ δ' εἰ Κλεωναῖς ἀποθανεῖν αὐτὸν,
λέγουσιν, ἀπαχθέντα μετὰ τῷ ἄλλῳ, ὅπερ γλαυτοτο-
μῆδῃναι καὶ ἀλφειοφθαρήναι ὃν περὶ ἑρπύλλας τρέπον· τὰς δὲ
οἰκείους τὰ ὅσα λαβόντες, θάψαι τε ἅμα τοῖς γονεῦσι
περὶ τῇ Ἰππάδῳ πυλῶν ὥς φησὶν Ἡλιόδωρος εἰ περὶ
τρίτῳ περὶ μνημάτων. Νυνὶ δὲ κατερήρηται τὸ μῆμα,
καὶ ἔστιν ἄδελον. Πάντων δὲ καὶ πλεονεχίαν δε-
νεγκεῖν λέγεται. Τέτακται δὲ ὑπὸ ἐνίων περὶ Δημοσ-
θένους. Φέρονται δὲ αὐτῷ λόγῳ ἐβδωμκονταεπτά, ὅτι
γῆσοι εἰσι πεντήκοντα δύο. Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τὰ
ἀφροδίσια καταφερέας, ὡς ἐμβαλεῖν μὲν τὸν υἱόν, εἰσα-
γαγεῖν δὲ Μυρρίνῳ πλεονεχίαν πολυτελεσάτῳ ἐταίρῳ ἐν
Περασίᾳ δὲ ἔχειν Ἀριστάρχῳ εἰ ἐλευσίνῃ δὲ ἐν ταῖς
ἰδίῃς κτήμασι Φίλτῳ Θεβαίαν, αἴκοσι μὲν λυτρωσά-
μενος. Ἐποιεῖτο τε τὸν ἀείπατον ἐν τῇ ἰχθυοκάλῳ

C. 12. [Heliodorus] Legendum, Διόδωρος ex emendatione D. Ruhakenii Hist.
Crit. Gr. p. 86.

lium modo ei imperaverant,
sed etiam vetabant ne in pa-
tria sepeliretur. Alii apud
Cleonas eum aiunt, eo cum a-
liis abductum, lingua trunca-
tum periisse, eo quo dictum
est modo: cognatos autem
ossa abstulisse, atque humavisse
juxta parentum reliquias, ante
portam Hippadem sive eque-
strem: auctor Heliodorus li-
bro De monumentis tertio.
Nunc illud monumentum ig-
notum est vetustate collapsum.
In dicendo ad populum fertur

omnibus aliis praestitisse. Sunt
qui eum ante Demosthenem
ponant. Orationes ipsius fe-
runtur septuaginta et septem,
quarum germanae sunt duae
supra quinquaginta. Fuit et-
iam in rem veneream proci-
vis, ita quidem ut filio ejecto
introduxerit in domum suam
scortum sumtuosissimum Myr-
rhinam: in Piraeo habuerit
Aristagoram: Eleusine in suis
praediis Philtam Thebanam,
viginti minis redemptam. De-
ambulavit in foro piscario.

Ξ ὁσημέρα. Ὡς εἰκός δ' ἐ καὶ δακὴ Φρυγίῃ τῇ ἐταίρᾳ ἀσπε-
 ρεῖν κρηνομένη συνεξητάσθῃ· αὐτὸς γὰρ τῷτο ἐν ἀρχῇ
 τῷ λόγῳ δηλοῖ· μελλέουσας δὲ αὐτῆς ἀλίσκεσθαι, παρα-
 γαγὼν εἰς μέσον καὶ παρρησίας τιμὴν ἐσθῆτα, ἐπέδειξε τὰ
 σέβη τῆς γυναικός· καὶ τῷ δικαστῶν εἰς τὸ κάλλος
 ἀπιδόντων, ἀφείδη. Συνετήθη δὲ ἡσυχῇ καὶ τῷ Δημοσ-
 θένους ἐγκλήματι, ὡς καὶ φωραθῆναι· νοσοῦντος γὰρ τῷ
 Ὑπερίδου ἦκουσα εἰς τιμὴν οἰκίαν τὸν Δημοσθένει, ὡς
 ὅπισθε-φόρμον, χαλαρασθεῖν κατέχοντα τὸ κατ' αὐτῷ
 F βιβλίον· τῷτο δὲ ἀγανακτοῦντος εἶπε, “ Φίλον μὲ ὄντα
 “ ὁδὲνα λυπήσῃ, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον κωλύσῃ π
 “ κατ' ἐμοῦ παρῆσαι.” Ἐμφίσητο δὲ καὶ τιμῆς
 Ἰόλᾳ καὶ δόντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ φάρμακον δοῦναι. Ἐχοι-
 νώνησε δὲ καὶ Δημοσθένει τῷ Λαμιακοῦ πολέμου, καὶ
 ὅτι τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ὅπιτάφιον θαυμασίως. Φι-
 λίππῳ δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρσκευασμένης, καὶ τῷ

E. 6. Συνετήθη] Sic Ald. Baf. Xyl. Vulgo, συνετίθη.

F. 4. δοῦναι] Deleam cum Phot. et Mez.

Conjectura fert, in eum etiam una cum Phryna meretrice impietatis accusata fuisse inquisitum: id enim ipse initio orationis significat. Illam, cum jamjam damnanda esset, in medium produxit, ac decepta veste pectus mulieris ostentavit: ita iudicibus pulchritudinem respicientibus ea absoluta fuit. Composuit paulatim crimina, quæ Demostheni intentaret: nec sefellit: cum enim ægrotantem ipsum Demosthenes visendi gratia

accessisset,prehendit eum tenentem librum in se scriptum: cumque indignaretur, respondit Hyperides, *Hic liber neminem amicum lædet, inimicum autem factum prohibebit quicquam adversus me agere.* Honores etiam decrevit Iolæ, qui Alexandro venenum dedit. Socius fuit Leostheni in Lamiao bello conflando: in eoque occisos funebri oratione admirabili celebravit. Cum Philippus classem instruxisset ad petendam Eubœam, et A-

Ἀθηνῶν εὐλαβῶς ἔχονταν, παταρχήσας τριῖρας ἔφρου-
 σεν ἔξ ὀπιδόσεως, καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτῶ καὶ τῷ πατρὶ
 ἐπέδωκε δύο τριῖρας. Συστάντος δὲ πρὸς Δαλίας ἀμ-
 φισπητήματος ποτέρους δὴ πρὸς αὐτῷ τῷ ἱερῷ, ἀ-
 ρεθέντος Αἰχίνου σικυπῆν, ἡ ἔξ Ἀρείου πέγῃ βεβλή Ὑ-
 περείδην ἐχειροτόνησεν καὶ ἔστι ὁ λόγος Δαλιακὸς ὕπα-
 γαμμιδύος. Ἐπρέσβουσι δὲ καὶ πρὸς Ῥώμης. Ἠκόντων
 δὲ καὶ πρὸς Ἀντιπάτρου πρέσβεων, ἐπαύνησαν τὸ Ἀντι-
 πατρὸν ὡς χεῖρόν, ἀπαντήσας αὐτοῖς ἔπει, "Οἶδα μὲ
 " ὅτι χεῖρόν ὡς ἀρχεῖ, ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐ δόμεθα
 " χεῖρόν δεσπότην." Δόγμα δὲ ἀντὶ ὡς αἰσίου δα-
 μνηρῆσαι, καὶ μόνον δηγῆσαι τὰ πρᾶχόντα, καὶ τότε
 ἐκ ἐνοχλεῖν τὴν δικασίαν. Ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς Ἠλεὸς
 Σπολογισμὸς ὑπὲρ Καλλίππου ὃ ἀθλητῆς, ἐχόντος ἀ-
 τίας φθίσεαι τὸ ἀγῶνα καὶ εὐκλειαν. Γραμμὸς δὲ καὶ τὸ
 Φωκίανος δῶρεάν, ἣν ἔπει Μειδίας Μειδῶ Ἀναγχεύσας
 ἐπὶ Ξενίῳ ἀρχόντῳ, Γαμηλιῶνος ἐβδόμη φθίνοντος, ἡγήθη.

theniensis sibi metuerent, Hy-
 perides quadraginta triremes
 comparavit, privatim contri-
 buentibus civibus: primusque
 pro se et filio duas contulit
 in publicum triremes. Con-
 troversia cum Deliis orta A-
 theniensibus, utri sacris præ-
 esse deberent, Æschine delecto
 ut causæ Atheniensium pa-
 trocinaretur, Senatus Areopa-
 gitarum Hyperidem negotio
 ei destinavit: extatque oratio
 ejus, *Deliaci* inscripta. Le-
 gationem quoque ad Rhodios
 obivit. Cum ab Antipatro
 legati venissent, laudarentque
 eum a bonitate, occurrens iis

dixit, *Scimus Antipatrum esse
 bonum, sed nobis quidem bono
 domino opus non est.* Dicitur
 absque gestu ad populum o-
 rasse: et rebus ut erant gestis
 narrandis contentum, iudices
 non perturbasse. Missus est
 etiam ad Eleos, excusandi
 Calliæ athletæ causâ, qui cer-
 taminis corrupti insimulaba-
 tur: et obtinuit causam. Cum
 autem sententiam de donando
 Phocione a Midia Midiae filio
 Anagrasio latam accusasset,
 succubuit: actum hoc arch-
 onte Xenio, Gamelionis
 mensis die quarta et vigesima

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

Δείναρχος Σωκράτης ἢ Σωκράτης, ὡς μὲν πτες, ἐγ-
 χάριος, ὡς δὲ ποι δοκεῖ, Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας
 εἰς ἑπὶ νέος καὶ ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ὅπῃ τὴν Ἀσίαν,
 κατοικήσας αὐτόν, ἀκροατὴς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τῷ
 ἀφιδεξαμένου τὴν Ἀριστέλους ἀφαιρῶν ὁμίλῃσι δὲ
 καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ, μάλιστα δὲ τῷ πολιτεύεσθαι
 μὲν ἢ Ἀντιπάτρει τελευτῶν, τῷ μὲν ἀνηρημένῳ ῥητόρων,
 τῷ δὲ πεφηνότῳ. Φίλος δὲ Κασάνδρῳ γινόμενος, ὡς
 ὅτι πλεῖστον παρέκοψε, χρήματα τῷ λόγον εἰσπραξιό-
 μος, ὡς τοῖς δεομένοις συνέγραφε ἀντιτάξαστο δὲ
 πρὸς τὸς ὅτι φανεράτους τῷ ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παρ-
 ιών, ἐ γὰρ οἷός τε ἰὺ, ἀλλὰ τοῖς ἐκαστομένοις λόγους
 συνέγραψεν καὶ ἐπεὶ Ἀρπαλὸς διέδρα, πλείους λόγους
 συνέγραφε καὶ τῷ αἴτιαν λαβόντων δωρεδαιῶσαι, καὶ

C. 1. ἐπὶ τὴν Ἀσίαν] Forte, ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ut habuit codex Xyl. aut ex Phot.
 addendum διέδρα.

C. 4. δὲ τῷ πολιτεύεσθαι] Mez. δὲ ἐκαστομένοις : aut addendum ἐπὶ ῥητοῖς.

X.

DINARCHUS.

Dinarchus Socratis five
 Solstrati filius a quibusdam A-
 theniensis perhibitus : ab aliis
 Corinthi natus, adolescens e-
 tiamnum Athenas se contulit,
 ibique sedem posuit : quo tem-
 pore Alexander Asiam pera-
 gravit. Auditor fuit Theo-
 phraستي, ejus qui Aristoteli in
 schola successit. Usus etiam
 est consuetudine Demetrii
 Phalerei : maxime in gerenda
 republica post mortem Anti-

patri versatus, cum Oratorum
 alii necati essent, alii exfula-
 rent. Amicus autem Cassan-
 dri cum esset, plurimum profe-
 cit pecunias pro orationibus
 exigendo, quas requirentibus
 conscribebat. Adversabatur au-
 tem nobilissimis Oratoribus,
 non ad populum dicendi causa
 procedens, neque enim pote-
 rat, sed orationes eorum ad-
 versariis componens. Et post-
 quam Harpalus profugit, com-
 plures scripsit orationes in eos,
 qui munerum acceptorum et

τούτους τοὺς κατηγόρους ἔξεδωκεν. Χρόνῳ δὲ ὑπερὶ αἵμα-
 τος εἰς λόγους ᾠδολύκεται Ἀντιπάτρω καὶ Κασσάνδρῳ
 ᾠδὴν τὴν κατέληξεν τῆς Μυνχίας, ὡς αὖτε ὑπὸ Ἀν-
 τήνου καὶ Δημητρίου ἐφευρήθη ἐκ' Ἀναξικράτους ἀρ-
 χόντος, ἑξαργυρισάμενος τὰ πλεῖστα τῶν οὐσιῶν, ἔφυγεν
 εἰς Χαλκίδα. Διατρίψας δὲ ὅλην τῆς φυγῆς ὥς πεπε-
 χάμεθα ἔτη, καὶ πολλὰ οὐσίαν κτησάμενος, κατήλθε,
 πρὸς ἑαυτὸν αὐτὸν τὴν χάροδον τῇδε πρὸς Θεόφραστον ἄμα
 τοῖς ἄλλοις φηράσιν. Καταλύσας δὲ ᾠδὴν Περξένῳ
 ἐταίρῳ αὐτοῦ, καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἦδη μετὰ οὐκ
 καὶ τοὺς ὁφείλους ἀσθενῆς, βυλομένη τῷ Περξένῳ ἀναζη-
 τεῖν, λαγχάνει αὐτὸν δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπε ἐν
 διασηρίῳ. Σώζεται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ λόγος. Φέρονται
 δὲ αὐτῷ καὶ λόγοι γνήσιοι ἐξήκοντα τέσσαρες· τέσσα
 ἔνιοι παραλαμβάνοντα, ὡς Ἀριστογείτονος. Ζηλωτῆς
 δὲ ἐγένετο Ὑπερίδης, ἢ, ὡς πινες, ἀφ' οὗ καλεῖται,

Ε. 1. Βυλομένη] ὡς βυλομένη scribendum, assentior Xylandro.

corruptelæ rei habebantur. Postea temporis, objecto sibi crimine, quod cum Antipatro et Cassandro de occupanda Munchia rem composuisset, quando eam Antigonus et Demetrius præsidio tenuerunt, Anaxicrate archonte, maxima bonorum parte in pecuniam conversa, Chalcidem profugit: inque exilio ad quindecim annos commoratus, reque aucta, in patriam rediit, Theophrasto ei aliisque ex-

fulibus redeundi potestatem impetrante. Usus vero tum hospitio Proxeni amici sui, aurum amisit jam senex et visu debilitato: Proxenum, quod is inquirere de furto recusaret, in jus vocavit: tuncque primum in curia dixit: exstat ea oratio. Feruntur orationes ejus germanæ sexaginta et quatuor: quarum quædam putantur esse Aristogitonis. Æmulatus est Hyperidem: aut, ut nonnulli, ex animi

Δημοθένης, καὶ τὸ σφόδρον τῷ σχηματῶν δ' αὐτῷ μιμη-
τῆς ὑπάρχει. www.libtool.com.cn

ΤΗΦΙΣΜΑΤΑ.

α'.

Τιμοχάρης Λάχης Λευκονεὺς αἰτεῖ Δημοθένει παρ
Δημοθέους Παπαεὶ δωρεάν εἰκόνα χαλκῇν εἰς ἀγορᾶν,
καὶ στήθην εἰς πρυτανείῳ, καὶ πρεσβείᾳ αὐτῷ, καὶ ἐγγόνων
αἰὲ τῷ πρεσβυτάτῳ· εὐεργέτη καὶ συμβέβηκε γεγονότι
πολλῶν καὶ χαλῶν παρ δῆμῳ τῷ Ἀθηναίων, καὶ τίμω
τε ἑστῶν εἰς τὸ κοινὸν καθέκαστος τῷ ἑαυτοῦ, καὶ ἐπιδόντι τά-
λαντα ὅκτω καὶ τρήρη, ὅτε ὁ δῆμος ἠλθὼν ἔρωσεν Εὐβοίαν
καὶ ἑτέραν, ὅτε εἰς Ἑλλάσποντον Κηφισόδωρος ἔξεπλῆθσε
351 καὶ ἑτέραν, ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγὶ ἔξεπέμψθησαν
εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τῷ δῆμῳ καὶ λυτρωσαμένῳ πολλὰς
τῷ ἀλόντων εἰς Πύδην καὶ Μεθώνην καὶ Ὀλυμπίαν ὑπὸ
Φιλίππῳ καὶ χορηγίᾳ ἀνδράσιν ἐπιδόντι, ὅτε ἐκλειπόν-

F. 1. Λευκονεὺς] Ita Xyl. ut infra omnes libri: forma frequentior est Λευκονεὺς.
Vulgo, Λευκονεὺς.

gravioribus motibus, vehe-
mentia, ac figuris colligunt,
Demosthenem.

DECRETA.

I.

Demochares Lachetis filius
Leuconensis postulat, De-
mostheni Demosthenis filio
Pæanienfi dari hoc donum:
ut ærea ei ponatur in foro
statua, cibus detur in Pryta-
neo, ac princeps in confessu
locus ipsi, et posterorum sub-
inde ei qui natu est maximus.
Multa enim beneficia in Po-

pulum Atheniensem contulit,
sæpe consilio eum juvit, pa-
trimoniumque suum in rem-
publicam contulit: talenta oc-
to et triremem suppeditavit,
quando Populus Atheniensis
liberavit Eubœam: iterum tri-
remem, quando Cephisodorus
in Hellepontum navigavit:
aliam, quando Chares et Pho-
cion prætores a Populo By-
zantium sunt missi: redemit
pretio multos Pydnæ, Metho-
næ, et Olynthi, captos a Phi-
lippo: sumtus in chorum fe-

τον τῷ Παιδιονιδῶν τῷ χαργῶν, ἐπέδωκεν, ἡ χαρὸν πάλισε
 τῷ πολίτῃ τῷ ἐλλεκπόντῃ καὶ εἰς τὴν τετραποῦσαν
 ἀνάλωσε, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐπιδόντος αὐτῷ
 τρία τάλαντα· καὶ ὡς ἐπέδωκε δύο τάφρους παρὰ τὸν
 Πειραιᾶ παφρεύσας· ἡ μὲν δὲ ἐν Χαερωνίᾳ μάχῃ ἐπέ-
 δωκε τάλαντον· ἡ εἰς τὴν σπαρτίαν ἐπέδωκεν ὅτι τῇ σ-
 ποδείᾳ τάλαντον· ἡ ὅτι εἰς συμμαχίαν ὅτι δῆμος παρο-
 ηγάγετο πείσας ἡ εὐεργέτης γενόμενος ἡ σύμβουλος,
 δι' ὧν ἔπεισεν Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κορινθίους, Μεγαρεῖς,
 Ἀχαιοὺς, Λοκροὺς, Βυζαντίους, Μεσσηνίους, ἡ διωκόμενος
 ὡς σωσθήσεται παρὰ δῆμον ἡ τοῖς συμμαχοῖς, πείσας μὲν
 μυρίας, ἡ πέντε δὲ χιλίους, ἡ ἀνταξίαν χρημάτων ὑπὸ
 ἑκάστῃ προσδύσας δίδουσι, τῶς μὲν συμμαχοῦς εἰς τὴν
 πόλεμον πλείονα πεντακοσίαν τάλαντον· ἡ ὡς ἐκάλυψε
 Πελοποννησίους ἐπὶ Θήβας Ἀλεξάνδρῳ βοηθῆσαι, χρη-
 ματα δὲ, ἡ αὐτὸς προσδύσας· ἡ ἄλλων πολλῶν ἡ
 χαλῶν παρὰ δῆμον συμβέλλω γεγονότι καὶ σπολιτευμένῃ
 τῷ κατὰ αὐτὸν πρὸς ἐλευθερίαν ἡ δημοκρατίαν ἄρξαι·

cit. cum Pandionidis defi-
 citibus ea res cessaret: largi-
 tus etiam est et armavit cives
 indigos: in muri confectio-
 nem sumtus fecit trium talen-
 torum, ad hoc munus a Po-
 pulo delectus: iterum de suo
 infudit, cum duabus fossis Pi-
 reum cingeret. Post Chæ-
 ronensem pugnam talentum
 in publicum contulit: aliud
 in frumentationem, in penu-
 ria. Benefaciendo, consulendo,
 persuadendo ad societatem
 populi Atheniensis pertraxit
 Thebanos, Euboenses, Corin-

thios, Megarenenses, Achæos,
 Locros, Byzantios, Messenios:
 copias Populo ac sociis con-
 traxit, peditum decem millia,
 equitum mille. Item pecunie
 collationem ad bellum legatus
 impetravit a sociis, amplius
 quingentis talentis: legatus
 data pecunia obtinuit a Pelo-
 ponnesiis, ne Alexandro ad
 Thebas auxilia mitterent.
 Multa alia præclara et utilia
 præstitit consulendo et rem-
 publicam gerendo, ita ut ne-
 mo æqualium de libertate et
 imperio Populi tantum sit pro-

φύρητι δὲ δι' ὀληαρχίαν καταλυθέντος τῷ δήμῳ, καὶ
 τελευτήσαντος αὐτοῦ ἐν Κιλαρρίᾳ, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν
 δήμῳ εὐνοίας, περιφρήσαντα τραπαστῆς ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 Ἀντιπάτρου, ἀλαμείναντι ἐν τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίᾳ
 καὶ οὐκείῳτητι, καὶ οὔτε ὑποχειρίῳ γενομένῳ τοῖς ἐχθροῖς,
 οὔτε ἀνάξιον οὐ τῷ κινδύνῳ πρᾶξαι τῷ δήμῳ.

β'.

Ἄρχων Πυθάρατος. Λάχης Δημοχάρους Λευκονέως
 αὐτῷ δασεῖν τὴν βυλὴν καὶ τὸν δήμον τῷ Ἀθιναίων Δημο-
 χάρει Λάχης Λευκονέως, εἰκόνα χαλκίῳ ἐν ἀγορᾷ καὶ σί-
 τησιν ἐν πυρτανείῳ, καὶ τὴν ἐγγύνην αὐτῷ πρὸς πρῶτον, καὶ
 πρὸς πρῶτον ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, εὐεργέτη καὶ συμ-
 βάλῃ γεγονόσι ἀγαθῶν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων, καὶ
 εὐεργετικῶσι τὸν δήμον ταῦτα πρὸς πρῶτον, καὶ γερφοντι
 καὶ πολιτευομένῳ, οὐκοδμήσῃ τεχνῶν, πρῶτον καὶ ὅπλων
 καὶ βελῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὀχυρωσασμένῳ πᾶσι πό-
 λιν ἐπὶ τῷ περὶ πολέμου, καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀνοχῇ

C. 4. Κιλαρρία] Ald. Bas. Xyl. Κιλαρρία: idque reposuissē, nisi supra con-
 stanter alteram scripturam retinuissent libri.

C. 8. ὅτι ἀνάξιον] Legendum, ὅτι τι ἀνάξιον, cum Mez.

meritus. Cumque imperio
 Populi everso ob paucorum in
 republica potentiam exfularet,
 mortuus est in Calauria, ob
 benevolentiam erga Populum
 immisissis ei ab Antipatro mili-
 tibus, perseverans in studio et
 amicitia Populi: et neque in
 manus pervenit, neque in ex-
 tremo periculo quicquam Po-
 pulo indignum fecit.

II.

Archon Pytharatus. La-
 ches Democharis filius Leu-
 conensis a Senatu et Populo

Atheniensi postulat dari hoc
 donum Demochari. Lachetis
 filio Leuconensi, ut ærea ei in
 foro ponatur statua, cibus in
 Prytaneo ipsi et subinde pos-
 teritatis ejus natu maximo,
 primus confessus locus in om-
 nibus certaminibus. Quia
 bene et fecit et consuluit Po-
 pulo, hæcque in eum bene-
 ficia contulit: legationes obi-
 vit, rogationes tulit, rempub-
 licam gessit, murum refecit,
 arma, tela, machinasque para-
 vit, munivit urbem sub bel-

καὶ συμμαχίαν ποικιλομήνῃ πρὸς Βοιωτῆς· ἀνθ' ὧν
 ἔξεπεσον ὑπὸ τῇ χαταλυσάντων τὸν δῆμον· καὶ ὡς χατ-
 ῆλθεν ἐπὶ Διοκλέους ἀρχοντος ὑπὸ τῷ δήμῳ, συστά-
 λατι τὴν δαίωσιν πρὸς τῷ, καὶ φεισάμενός τ' ἔδ' ὑπαρχόν-
 των, καὶ πρὸς δούσαντι πρὸς Λυσίμαχον, καὶ λαβόντι πρὸ
 δήμῳ τεράχοντα τάλαντα ἀργυρίῃ, καὶ πάλιν ἔπειρα
 ἔχαστον· καὶ γράψαντι πρὸς δούσαν πρὸς Πτολεμαῖον εἰς
 Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκπλεύσαντες πενήτηντα ἐκόμ-
 σαι τάλαντα ἀργυρίῃ πρὸ δήμῳ· καὶ πρὸς Ἀντίπατρον
 πρὸς δούσαντι καὶ λαβόντι ἑκατοστά τάλαντα ἀργυρίῃ καὶ
 Ἐλευσίνια κομισάμενός πρὸ δήμῳ, καὶ τῷτα πείσαντι
 ἐλεύσας τὸν δῆμον καὶ πρὸς ἑξαστι, καὶ φυνόντι μὲν ὑπὸ
 δημοκρατίας, μετοχικῷ δὲ ὁδὸς ἐμίας ὀλιγαρχίας, καὶ
 ἀρχὴν ὁδὸς ἐμίας ἡρχῶν χαταλειλυκῶτος τῷ δήμῳ· καὶ
 μόνῳ Ἀθηναίων τῷ τῷ ἂν αὐτῷ ἡλικίᾳ πολιταρχαμένῳ,
 μὴ μεμελετηκῷ τὴν πατρίδα κινεῖν ἐτέρῳ πολιτεύματι

E. 4. φεισάμενός—πρὸς δούσαντι] Sumf. a Mez. Salmaf. in priori consentit P.
 Vulgo, φεισάμενός—πρὸς δούσαντι.

E. 10. καὶ Ἐλευσίνια] Amiot. καὶ Ἐλευσινιάδης, et cum antecedentibus jungit.

F. 2. ἐπὶ δημοκρατίας] Xyl. et Mez. corrigunt, ἐπὶ δημοκρατίας: recte.

lum quatuor annorum: pa-
 cem, inducias, societatemque
 cum Boeotis composuit. Ob
 hæc ejectus urbe fuit ab iis
 qui Populi potestatem everte-
 runt. Reversus archonte Di-
 ocle, Populo revocante, con-
 traxit sumtus publicos, iisque
 parsimonia consuluit. Lysi-
 machum legatus adiit, Populo
 triginta talenta impetravit, ac
 rursum centum: auctor fuit
 legationis ad Ptolemæum mit-
 tendæ, qua functi populo quin-

quaginta talenta attulerunt:
 legatus ad Antipatrum ivit, ac
 viginti argenti talenta confe-
 cit, et ad Eleusinia Populo at-
 tulit. Hæc omnia egit con-
 sensu Populi, et propter hu-
 jus in republica imperium ex-
 sulavit, nihil cum ulla paucorum
 dominatione commune
 ullum gessit magistratum: so-
 lus omnium sua ætate Atheni-
 ensium qui rempublicam gef-
 sissent, nulla alia quam popu-

ἢ δημοκρατία· καὶ ταῖς κρίσις, καὶ τὰς νόμους, καὶ τὰ δι-
 χαστήρια, καὶ τὰς νόμους πάντων Ἀθηναίοις ἐν ἀσφαλείᾳ
 ποίησαντι διὰ τῆς αὐτῆς πολιτείας, καὶ μηδὲν ὑπεναι-
 πτόν τῇ δημοκρατίᾳ περὶ αὐτοῦ μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ.

γ.

Λυκόφρων Λυκέρῃ Βυτιάδης ἀπεράφαλο αὐτῷ εἶ) σί-
 352 τησιν ἐν ὠριανείῳ χεῖ ἢ δοθεῖσαν δαρεάν ὑπὸ τοῦ δήμου Λυ-
 κέρῃ Βυτιάδῃ ὅτι Ἀναξαράτης ἀρχὸς, ὅτι δ' Ἀνιοχί-
 δος ἐν τῇ ὠριανείᾳ. Στρατοκλῆς Εὐθυδῆμος Διομνδῆς
 εἶπεν. Ἐπειδὴ Λυκέρῃς Λυκόφρονος Βουτιάδης ὡς
 λαβὼν παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς οὐκείαν ἐκ παλαιῶ ἢ
 πρὸς τὸν δῆμον εὖνοιαν, καὶ οἱ πατρὸν οἱ Λυκούργου,
 Διομνδῆς τε καὶ Λυκέρῃς, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ
 δήμου, καὶ τελευτήκοσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδω-
 κεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμειῶ καὶ Λυκέρ-
 γος αὐτὸς πολιτεύομενος, νόμους τε πολλὰς καὶ χαλὰς
 β ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος δ' κοινῇ παροσόδῳ τα-

lari administratione rempubli-
 cam commovit, judicia, leges,
 bona, omnibus Atheniensibus
 in tuto collocavit sua opera:
 neque contra Populi in re-
 publica principatum quid-
 quam facto dictove egit.

III.

Lycophron Lycurgi filius
 Butades retulit de cibo sibi in
 Prytaneo dando, secundum do-
 num quo Populus ornavit Ly-
 curgum Butadem Anaxicrate
 archonte in praesidio Antio-
 chidis tribus. Stratocles Eu-

thydemi filius Diomiensis pro-
 nunciavit. Quandoquidem
 Lycurgus Lycophronis filius
 Butades a majoribus suis pro-
 pagatam suscepit erga Popu-
 lum benevolentiam: ejusque
 majores Diomedes et Lycur-
 gus cum vivi in honore apud
 Populum fuerunt, tum mor-
 tuis ob virtutem Populus pub-
 licam in Ceramico sepulturam
 concessit: et Lycurgus ipse
 rempublicam gerens, multas
 bonasque patriae leges tulit, et
 publicorum reddituum quaestor

μίας τῇ πόλει, ἐπὶ τῷ πεντακτηρίῳ, καὶ ἀφ' αὐτῆς
 οὐκ ἔτι κοίτης παρὰ τοὺς μύρια καὶ ἑξακτὸν
 τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν ἀφ' οὗ πλείους λαβὼν, καὶ
 παροδαίνεας καὶ εἰς τὸν πόλεως χαρμῶν καὶ τῷ δήμῳ
 πάντα ἑξακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα· δόξας δὲ
 πάντα ταῦτα δακρύως διακρίνειν, πολλάκις ἐπεφράδα
 ὑπὸ τοῦ πόλεως· ἔτι δὲ αἰρεθὲς ὑπὸ τοῦ δήμου, χρήματα
 πολλὰ σωθήσαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ὠξυπενίας τῇ
 θεῷ κόσμον, νόμους τε ὀλοχρίστους, πομπὰς τε χρυσῶν
 καὶ ἀργύρεα, καὶ κόσμον χρυσῶν εἰς ἑκατὸν χρομόρους
 χροστομίδεις δὲ ἐπὶ τῇ πόλεως πολέμου ὠξυπενίας ὅπλα
 μὴ πολλὰ καὶ βαλῶν μυριάδας πέντε ἀνέλεγειν εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν τετρακοσίας τρήρεις πλοῖμους χροστομίδεις,
 καὶ μὴ ὀλοχρίστους, καὶ δὲ ἑξ ἀρχῆς ναυπηγησά-
 μενος· πρὸς δὲ τὴν πόλιν, ἡμέτερα ὠξυπενίας τὴν τε κα-

B. 2. ἐπὶ τῷ πεντῇ] Ita reposui ex p. 241. B. post Mcz. et Taylor. Vulgo, ἐπὶ τῷ πεντῇ.

B. 3. μύρια καὶ ἑξακτὸν τάλαντα—καὶ πεντήκοντα τάλαντα] Aliquid aut vitii aut difficultatis subest; de quo in Animadvers. dicetur.

factus per tria quinquennia
 eos procuravit: distribuitque
 e communibus redditibus duo-
 deviginti millia, et insuper no-
 ningenta, talenta: multam e-
 tiam privatorum pecuniam
 fide mutuoque accepit oppor-
 tuno urbis et civium tempore,
 in universum sexcenta et quin-
 quaginta talenta, omnia cre-
 ditus est juste dispensasse, ideo-
 que aliquoties coronatus est a
 civitate: præterea delectus a
 Populo multum pecunie in

arcem condaxit, Denique ap-
 paravit ornatum, victorias ex
 solido auro, pompæum vasa
 aurea et argentea, mundum-
 que aureum ad Canephoras
 centum: præfectus etiam bel-
 lico apparatusi arma multa, et
 jaculorum quinquaginta mil-
 lia in arcem retulit, quadrin-
 gentas triremes ad navigan-
 dum instruxit, aliis adornatis,
 aliis de integro fabricatis:
 porro cum imperfecta inve-
 nisset navalia, armamentarium,

οἰκίους καὶ τὴν σκαυδῶν, καὶ τὸ ἵατρον τὸ Διονυσιακὸν
 ἐξευγῆσατο, καὶ ἐπέλεσε τὸν περὶ γὰρ δὲ ὁ Παναθηναϊκόν,
 καὶ τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ Λύκειον κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλας
 πολλὰς κατασκευὰς ἐκόσμησε τὴν πόλιν· Ἀλεξάνδρῳ
 τῷ βασιλεῖς ἔπαυσε μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένην,
 D κοῆν δὲ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ὀπτατίην ἀξιώτος, ἐξατή-
 σεις Λυκούργον, ὃς ἐναντία πρῶτοντος αὐτοῦ, ἐκ ἐξέδωκεν
 ὁ δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρῳ φόβον καὶ δίδους εὐθύνας πολ-
 λάκις τῷ πολιτευομένῳ ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δημοκρατί-
 μῳ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀδωροδόκτος
 τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες δῶτι τῶς
 περὶ αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τῇ δημοκρατίας καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ
 δικάως πολιτεύεσθαι, καὶ ζῶντι μὲν ὡς πλείστον ποι-
 εῖται, καὶ τελευτήσας δὲ ἀποδίδωσι χάριτας αἰμυνήτους·
 ἀγαθὴ τύχη δίδεσθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινῶσαι μὲν Λυ-
 E κούργον Λυκόφρονος Βυτάδῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης,

D. 1. [ἐξατήσας] Legendum, ἐξατήσαντος, cum Mez. et Taylor.

D. 2. πρῶτοντος αὐτοῦ] Rectius Mez. πρῶτοντα αὐτοῦ.

D. 3. παρ' Ἀλεξάνδρῳ φόβον] Legendum, διὰ τὸν παρ' Ἀλεξάνδρῳ φόβον.

D. 8. περὶ πλείστον] Rectius περὶ πλείων. Mez.

ac Liberi patris theatrum, ab-
 solvit ea: nec non stadium
 perfecit Panathenaicum, gym-
 nasium, Lyceum: multisque
 aliis structuris urbem exorna-
 vit: cum vero Alexander rex,
 tota Asia subacta, imperium in
 omnes Græcos sibi sumens,
 Lycurgum sibi dedi juberet,
 ut qui contra ipsum egisset,
 Populus non dedit eum metu
 Alexandri: sæpenumero etiam
 rationem reipublicæ gestæ red-
 dens in libera civitate, et in

qua summa rerum penes Po-
 pulum esset, nunquam ullius
 fraudis aut corruptelæ com-
 pertus est: Ergo ut omnibus
 constaret eos qui pro princi-
 patu Populi et libertate iuste
 volunt rempublicam gerere,
 cum vivos maximi fieri, tum
 mortuis honores haberi ad om-
 nem memoriam duraturos;
 quod felix faustumque sit, sci-
 vit Populus laudandum esse
 Lycurgum Lycophronis fi-
 lium Eutam virtutis ac ius-

καὶ ᾤσται αὐτῷ τὸ δῆμον χαλκίῳ εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν
 εἶπε ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἱστᾶναι, δοῦναι δὲ στίτησιν ἐν
 πυρταναίῳ τῷ ἐγγύοντι αἰεὶ τῷ Λυκέρῳ καὶ πρεσβυ-
 τάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτῷ καὶ εἶναι
 κύρια πάντα τὰ ψήφισματα τὸν γραμματέα τῷ δήμῳ
 ἐν σήλῃσι λήναις, καὶ ᾤσται ἐν ἀκροπόλει πλεσίον τῷ
 ἀναθημάτων εἰς δὲ τιμὴν ἀναγεγραφὴν τῷ θεῷ δᾶσαι
 τὸν ταμίαν τοῦ δήμου πεντήκοντα δραχμάς, ὥστε τῷ
 εἰς τὰ ψήφισματα ἀναλίσκομένων ὅτ' ὁ δήμος.

titiæ causâ: eique a Populo
 statuendam æream imaginem
 in foro, nisi sicubi lex eam
 stare vetat: dandumque in
 Prytaneo cibum ad omnem
 posteritatem quovis tempore
 ei qui ipsius de propagine na-
 tu sit maximus: omnia ejus
 decreta rata habenda, et a scri-

ba civitatis insculpta in lapi-
 deas columnas debere dedicari
 in arce, ac poni prope dona-
 ria: ad columnarum scriptio-
 nem quæstorem Populi debere
 pendere quinquaginta drach-
 mas, ex ea pecunia quam Po-
 pulus in decreta impendit.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΙΤΟΜΗ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΙΤΟΜΗ.

Ε Π Ι Τ Ο Μ Ε LIBRI PLUTARCHEI

DE

COMPARATIONE ARISTOPHANIS ET MENANDRI.

α'. ΩΣ μὲ κοινῶς ἡ κεφάλου ἐπεῖν, πολλῶν περὶ
χρίνει τὸν Μένανδρον ὡς δὲ ἔπ' ἡμέρας, ἡ
ἐ ταῦτα περὶ τῆς. Τὸ φορτικόν, φησὶν, ἐν λέξεσι καὶ
θυμελαῖαν καὶ βάκανον ὡς ἔστιν Ἀριστοφάνει, Μενάνδρου
δὲ ὑδαμῶς. Καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀπαίδευτος ἡ ιδιότης οἷς
ἐκείνος λέγει, ἀλίσκεται· ὁ δὲ πεπαυδευμένος, δυσχερανεῖ
λέγω δὲ τὰ ἀντίθετα καὶ ὁμοιόπιστα καὶ παρωνυμίας.

B. 1. περὶ τῆς] Sic B. E. Vulgo, περὶ τῆς.

L. UNIVERSE ut dicam,
multo præfert Menan-
dram. Singulatim autem hæc
adjicit. Genus dicendi tumi-
dum, scurrile, atque illiberale
Aristophanem usurpasse, Me-

nandrum neutiquam. Indoc-
tus enim aliquis et plebeius
illius oratione capitur, doctus
offenditur: loquor de antithe-
tis, similiter cadentibus, et pa-
ronymis: quibus Menander

Τούτοις γὰρ ὁ μὲν μετὰ τῷ παροήκοντος λόγου καὶ
 ὀληράκις χρηταί. ἔπιμελείας, αὐτὰ ἀξίων ὁ δὲ, καὶ
 πολλὰκις, καὶ ὅσα εὐχάρις, καὶ ψυχρῶς ἐπαρνεῖ) ἔσ-
 φησιν, ὅπ' τὰς ταμίας ἐβάπλισεν, ἐπὶ ταμίας ἄλλα
 Λαμίας ὄντας καὶ,

— ὅτος ἦτοι κακίας ἢ συνοφαντίας ἀπὸ

G

καὶ,

Γαστρί ζῇ καὶ τοῖς ἐντέροις καὶ τοῖς κύλοις·

καὶ,

Ἵπὸ γίλωνος εἰς τὸ γίλῳ ἀφίξομαι·

καὶ,

Τί δέ σοι δράσω κακὸν αἰμοὶ ἀμφοτέρους ἐξογρακιδεύς·]

καὶ,

Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὅρα κακὰ,
 Ἄτα ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάροις αὐτὸς τραφεῖς·
 Ἄλλ' αἱ τριχόδωτες τὸν λόφον μὲν κατέφαγον·

C. 1. κακίας] Aristoph. Equ. 435, Κακίας corrigendum monuit Kufterus: et correxit Brunckius, ὡς ὅτος ἦδη κακίας καὶ συνοφαντίας ἀπὸ. Nostri libri in vulgata consentiunt.

C. 3. Γαστρί ζῇ] Ita omnes libri nostri. Rectius apud Comicum Equ. 457. Γαστρί καὶ τοῖς ἐντέροις, καὶ τοῖς κύλοις.

C. 5. εἰς τὸ γίλῳ] Mez. eleganter corrigit εἰς γίλῳ. Itaque jam verterat Xyl.

C. 9. δῆ] Recepi, pro vulgato ἄρα, ex loco Comici Thesmoph. 462. Reliqua nolui mutare.

C. 11. τριχόδωτες] Sic Steph. ex T. et sane diserte exstat in Exemplo Turnebi. Omnes reliqui libri Ald. Bas. Xyl. B. E. Venet. τριχόδωτες. Illud ex ipso petitum Comici loco Acharn. 1110.

raro et cum ratione utitur at-
 que accurate: alter crebro, et
 intempestive ac frigide. Lau-
 datur enim, inquit, quod *ta-*
mias submerfit, non *tamiae*, id
 est promicondi, sed *lamiae* seu
 striges quod essent: atque

Hic sive malitiam sive fycophantiam
spiras:

et,

Ventre tunde, intestinis, artubus:

et,

Præ risu ad Gelan perveniam:

et,

Quid tibi faciam misera ampibora ex-
ostracisata:

et,

Agrestia enim nobis, O mulieres, infert
mala,
Quippe ipse in agrestibus enutritus ok-
ribus:

et,

Nisi crinipori cristas meas exoderint:

id est, pediculi verticem meum
 exederint. Item,

καὶ,

Φέρε δὴ πο γοργόντων ἀσπίδος κύκλον·
Καί μοι πλακύντος γυρόντων δὲ κύκλου·

καὶ πολλά τοιαῦτα. Ἐνεστὶ μὲν οὖν ἐν τῇ τραγωδίᾳ
τὸ ὀνομάζων αὐτὰ τὸ τραγικόν, τὸ κωμικόν, τὸ σβαρὲν,
τὸ πεζόν, ἀσάφεια, κοινότης, ὄγκος καὶ διαρμα, απερ-
μολογία καὶ φλυαρία ναυτιάδης. Καὶ τοσαῦτα ἀφ-
D φορῆς ἔχουσα καὶ ἀνομοιοτήτα, ἢ λέξεις, οὗδ' ἐπὶ τὸ πρέπον
ἐκείνη καὶ οἰκτεῖον ἀποδίδωσιν· οἷον λέγω βασιλεῖ τ' ὄγκον,
ρήτορι τὴν δεινότητά, γυναικὶ τὸ ἀπλῆν, ιδιώτῃ τὸ
πεζόν, ἀγοράῳ τὸ φορτικόν· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ κλήρου
ἀπονέμει τοῖς προσώποις τὰ προστυχόντα τ' ὀνομάζων·
καὶ οὐκ ἂν ἀφαιροίης ἕτε ὅς ᾖσιν, εἴτε πατήρ, εἴτε
ἀγροικος, εἴτε θεός, εἴτε γλαῦς, εἴτε ἥρως, ὁ ἀφαιρέ-
μῃος.

β'. Ἡ δὲ Μενάνδρου φράσις ἔτι περὶ συνέξεσται καὶ
συμπέπνυσκε χειραμνὴν πρὸς ἑαυτῷ, ὥστε ἀφ' πολλ-

C. 14. γοργόντων] Apud Aristoph. Acharn. 1124. est γοργόντων, verius, puto :
licet nostrum probet Kuisterus.

LA. Fer Gorgonitertum buc aspidis
mibi circulum.

DI. Mibi placenta caseitertum orbem
cedo.

multaque id genus alia. Ha-
bet nimirum in apparatu ver-
borum aliquid tragicum, nec-
non comicum, protervum, pe-
destre, obscuritatem, commu-
nitatem, fastum, elationem, lo-
quacitatem, nugae quæ nau-
seam cieant. Cumque dictio
ejus tantum habeat dissimilitu-
dinis et inæqualitatis, ne de-
corum quidem singulis gene-

ribus et suum accommodavit
locum: verbi gratia, regi fas-
tum, oratori vim dicendi, mu-
lieri simplicitatem, pedestrem
sermonem plebeio, insolentem
forenfi: sed, veluti forte, per-
sonis vocabula, ut occurrebat
unumquodque, attribuit; ut
dignoscere non possis filiufne
loquatur, an pater, rusticus,
deus, anus, heros.

II. At Menandri ita dolata
est, itaque inter se conspirat
contemperata dictio, ut cum
per tam varios omnis generis

λῶν ἀγροδμή παθῶν καὶ ἡτῶν, καὶ παρσύνποις ἐφαρμότ-
 τυσσιν παντοδαπῆς, μία τι φάνεσθαι, ὃ τὴν ὁμοιότητά
 τηρεῖν ἐν ταῖς κοιναῖς καὶ σιωπῇσι καὶ ὑπὸ τῶν χρέων
 ὀνόμασιν· εἰ δὲ πρὸς ἄλλα περὶ τῆς εἰς τὸ πᾶν ἡμᾶς
 φύσεως δέξασθαι, καὶ ἁπλῶς αὐτοῦ πάντες ἀνασπασαί,
 ταχὺ πάλιν καὶ σθεναρῶς ἐπέβαλε, καὶ κατέστη τὴν
 φωνὴν εἰς τὸ οἰκεῖον. Πολλοὶ δὲ γηγόνον ἐνδοξάμενοι
 περὶ τῆς, ὅτε ὑπὸ δῆμα δημηγῶς, ὅτε παρσύνποις
 σχολοποιῶς, ὅτε τις ἰμάποις ἅμα ταυτὸν ἀνδρὶ καὶ γυν-
 αμὶ καὶ μετὰ καὶ γέροντι καὶ αἰσχροῖσι ἀρέσκει ἐπα-
 κῶν· ἅλλα Μένανδρος ὅπως ἔδειξε τὴν λέξιν, ὥστε
 πάσῃ καὶ φύσιν καὶ ἀφροσύνην καὶ ἡλικίαν σύμμετρον εἶναι,
 καὶ ταῦτα νέος μὲν ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἀφάρδης, οἷον
 ἀκμῇ δὲ τῷ ποιῆν καὶ διδάσκειν τελευτήσας, ὅτε μέ-
 ληται καὶ πλείω ὁπίδδον, εἰς Ἀριστοτέλους φησὶν, λαμ-
 βάνει τὰ πρὶν τὴν λέξιν πῶς γράψουσιν. Εἰ οὖν πρὸς
 τὰ πρῶτα τῶν Μενάνδρου δραμάτων τὰ μέσα καὶ τὰ

E. 2. ἐμνήστε] Forte, ἐμαλόντα, quod vertendo reddidit Xyl.

motus animorum ducatur, et omnigenis accommodetur personis, unica tamen videatur, æquabilitatemque perservet suam in vulgatis usitatique vocabulis. Quod si alicubi res præstigiæ aliquod strepitusve requirat, tibicides folerites imitatur, qui omnibus tibiæ apertis foraminibus, mox vocem artificiose in suam restituant sedem. Tametsi autem multi fuerunt præclari opifices, nullus tamen calceum,

larvam, aut vestem fecit, quæ simul viro, mulieri, adolescenti, seni, ac vernæ conveniret. At Menander tali est sermone usus, qui congrueret cuivis naturæ, statui, ætati: cum quidem et juvenis se ad eam rem contulisset, et in ipso vigore scribendi ac docendi fabulas mortuus sit: quando maxime scribentes incrementa facere ad elocutionis virtutem, Aristoteles testatur. Si quis vero primas Menandri

πολλὰ πᾶσι παρὰ βάλαι πε, ἔξ αὐτῆς ἔπιγνύσεται ὅσα
ἄμελλεν, ἢ ἐπεὶ αὖ, καὶ τῆς αὖτε ἐπεὶ παρὰ δῆσιν.

54 γ'. "Ὅπ τῷ διδασκόντων οἱ μὲν πρὸς τὸν ὄχλον
καὶ τὴν δῆμον γράφουσιν, οἱ δὲ τοῖς ἀλγείοις τὸ δὲ εἰς
ἀμφοῖν ἀμύττει τοῖς γένεσι αὐτοῖς ἰσχυροῖς ἔτα τῷ πάντων
ὑπὸ τῆς ἐπὶ αὐτῶν. Ἀποφάντες μὲν αὖ ἐπε τοῖς πολ-
λοῖς ἀποῖς, ἐπε τοῖς φερόμεναι ἀποῖς, ἀλλ' ἔπειτα
ἐπὶ αὐτοῖς τῆς αὐτοῦ παρὰ μακίαι, ἔπειτα μιμηδύης
χαμωτῶν, ἔπειτα οἱ πολλοὶ πᾶσι αὐτὰ δὲ αὐτοῖς ἀποῖς, οἱ
τε σμῶνι βδελύσσονται τὸ ἀκόλαστον καὶ χαλῶναι. Ὅ
δὲ Μένανδρος μετὰ χάριτον μάλα ἐαυτὸν αὐτάρκην
παρέχκει, οἱ δὲ αὖτε, οἱ ἀποῖς, οἱ ἀποῖς, οἱ συμπο-
σίαις, ἀνάγκη καὶ μάλα καὶ ἀνάγκη κοινοῦται
55 ὅν τ' ἔπειτα ἐπὶ αὐτοῖς χαλῶν παρέχων τ' αὐτοῖς, διακῶν
δ, τι δὲ καὶ ὅπῃ αὐτῶν ἀποῖς ἀποῖς λόγῳ, ὅπῃ ἀπαν-

A. 7. παρὰ μακίαι] Forte, παρὰ μακίαι, ut Reisk.

B. 1. καλῶν παρέχων] Prius revocavi ex B. E. Schott. Mez. posterius ex Ald.
Baf. Xyl. Reiskius item corrigendum monuit. Vulgo, καλῶν παρ-
έχων.

fabulas cum mediis et ultimis
compararet, judicare poterit,
quanta fuisset additurus, si di-
utius vixisset.

III. Item. Poëtarum co-
micorum alios, in scribendo,
populo et multitudini se ac-
commodare, alios paucis: non
facile ex omnibus inveniri,
qui utrique generi se applicu-
erit. Sed Aristophanes, neque
plebi placere, neque ferri a
prudenteribus potuit: nam po-
ëfis ejus similis est meretricis,
ætate jam ultra vigorem pro-

gressa, matronam imitantis,
cujus neque insolentiam vul-
gus fert, et impudicitiam ma-
litiæque graves homines a-
bominantur. Contra Me-
nander cum venustate qua-
dam ubique se gratum aptum-
que exhibuit, in theatris, col-
loquiis, conviviis: suamque
poësin ita composuit, ut esset
communissimum omnium quæ
Græcia tulit bonorum, quod
legeretur, disceretur, et certa-
tim ageretur: ostenditque ad-
eo quanta res esset dexteritas

ταχέως μετὰ παιδῆς ἀφίαν, καὶ χειρὺς ἄπασαν ἀκοήν καὶ ἀλγόναν Ἑλληνικῆς φωνῆς. Τίνος δ' ἄξιον ἀληθῶς εἰς ἡμέτερον ἐλθεῖν ἄνδρα πεπαιδευμένον, ἢ Μενάνδρου ἕνεκα; πότε δὲ ἡμέτερα πύμπλαται ἀνδρῶν φιλολόγων, ἢ κωμικοῦ παρούσης δεχόμενος; ἐν δὲ συμποσίοις τίη διχαίμεν ἢ τρέφεζα ὡς χαρῆς, καὶ τόπον ὁ Διώνυσος δίδωσι; φιλοσόφοις δὲ καὶ φιλοπότοις, ὥσπερ ὅταν οἱ γραφεῖς ἀκπονηθῶσι τὰς ὀφείας, ὅπῃ τὰ ἀνθηρὰ καὶ ποδάη χρώματα τρέπονται, ἀνάπαυλα τῶν ἀκρόατον καὶ σιωπῶντων ἀκάνων, Μενάνδρος ὅστις, οἷον ἐν αὐτοῖς λειμῶνι καὶ σκιερῷ καὶ κινδύματι μεσῷ δεχόμενος τὴν ἀλγόναν.

δ'. Ὅτι κωμῳδίας ὑποκριτὰς τῷ χρόνῳ ταύτῃ πολλὰς καὶ ἀγαθὰς τῆς πόλεως ἐνεγκάουσας, αἱ Μενάνδρου κωμῳδαὶ ἀφρόνων ἁλῶν καὶ ἱερῶν μετέχουσιν,

B. 7. ἢ κωμικῶν] ἢ delendum: itaque reddidi.

B. 9. Διώνυσος] Sic B. E. Ceteri ridicule, Διονύσιος.

B. 9. φιλοπότοις] Forte, φιλόλογος.

C. 1. ἀκρόατον] Res ipsa hoc postulabat; nec latuerat Xylandrum vertentem: Reiskius item vidit. Vulgo, ἀκροατῶν.

C. 5. ἐνεγκάουσας] Hoc loco Epitomator, nonnulla ad sententiam necessaria omisit.

dicendi, ubique vi persuadendi inevitabili incedens, omniumque auditum et intelligentiam Græcæ linguæ sibi subjugans. Cujus enim rei gratia vir recte institutus venire dignaretur in theatrum quam propter Menandrum? Quando alias implentur theatra viris eruditionem amantibus, cum comica ostenditur persona? Cui in conviviis justius mensa cedit, locumque Bacchus dat? Jam

sicut pictores oculis defecsis ad floridos et virides se avertunt colores, ita philosophis et laboriosis requies gravium atque continentium meditationum est Menander, tanquam prato pulchre florenti et opaco atque auræ pleno excipiens animum.

IV. Item. Cum ætate illa actores comœdiarum multos bonosque urbs ferat; Menandri comœdiæ plurimos habent

ὥσπερ ἔξ ἐκείνης γηγρότων τῆς θαλάττης ἔξ ὧν Ἀφ-
 ρόδιτη γήγεν. Οἱ δὲ Ἀριστοφάνης ἄλες, παρὰ καὶ
 τραχεῖς ὄντες, ἐλκωταὶ δριμύτη(α καὶ δριμύτην
 ἔχουσιν καὶ οὐκ οἶδα ἐν οἷς ὅστιν ἡ θρυλλημένη δεξιότης
 ὥσ' αὐτῶν, ἐν λόγοις ἢ παρσώποισ' ἀμέλει καὶ τὰ
 D μεμμημμένα, πρὸς τὸ χεῖρον μεμίμηται· τὸ γὰρ παν-
 ἔργον, οὐ πολιτικόν, ἀλλὰ χακόν· καὶ τὸ ἄγερατον,
 οὐκ ἀφελές, ἀλλ' ἡλίθιον· καὶ τὸ γελοῖον, ὃ παργγιῶδες,
 ἀλλὰ κωμικόν· καὶ τὸ ἐρωτικόν, ἐχ' ἰλαρόν, ἀλλ'
 ἀκόλαστον. Οὐδενὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἔοικε μετ' ἑᾶν τιλὴν
 ποίησιν γεγεφέναι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀρχαῖ καὶ ἀσελγῆ
 τοῖς ἀκολάστοις, τὰ βλάσφημα δὲ καὶ παρὰ τοῖς βασ-
 χάνοις καὶ χακόν·

C. 11. ἰσ' αὐτῶ] Ferri quidem potest : malim simplex αὐτῶ.

D. 3. ἀφελές] Recepi, ut unice verum : nec latuerat Reiskium et Bryanum
 adeo ad Vit. Plut. T. II. p. 564. Vulgo, ἀσφαλές.

sacrofque sales, tanquam eo na-
 tos mari quod Venerem pro-
 tulit. Aristophanis autem sa-
 les amari et asperi, acrem et
 mordentem, adeoque exulce-
 rantem vim habent, ut nes-
 ciam ubi sit illa ab ipso decan-
 tata dexteritas, in verbisne an
 personis. Quinetiam quæ imi-
 tatus est, corrumpit : callidita-
 tem facit non civilem sed ma-

litiosam : rusticitatem non fim-
 plicem, sed fatuam : jocos non
 qui rideantur, sed derideantur :
 amores non hilares, sed impu-
 dicos. Nulli enim moderato
 videtur is homo suum poemā
 scripsisse : sed turpia et libidi-
 nosa intemperantibus, maledica
 et acerba invidis atque malig-
 nis hominibus.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΤΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ.

www.libtool.com.cn

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΗΡΩΔΟΤΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ.

PLUTARCHI

DE

HERODOTI MALIGNITATE.

α'. ΤΟΥ Ἡροδότη πολλὰς μὲν, ὧν Ἀλέξανδρος, καὶ
ἡ λέξις, ὡς ἀφελὴς, καὶ δίχα πόνος καὶ ρα-
δίως ἐκτετέχνηται τοῖς περάγμασιν, ἐξηπάτηκε πλείονες
δὲ τὸ τοῦ πόνου ἢ τὸ ἡδονῆς ἀπὸ πόνου. Οὐ γὰρ μόνον,
ὡς φησὶν ὁ Πλάτων, τὸ ἐλάττω ἀδικίας, μὴ ὄντα δοκεῖν
εἶ) δίκαιον. Ἀλλὰ κακοηθείας ἄκρας ἔργον, εὐκολίας μ-

E. 7. Ἡροδότη πολλὰς] Ad sententiam nil requirimus: tamen Ald. Basf. B. E.
lacunam habent inter duas has voces, quam T. V. B. Anon. explent
addito τὸ λεγόμενον, vel τοῦ ἱεροκλείου.

I. HERODOTI multos, Alexander, et dictio
ut simplex, et nullo labore ac
facile rebus sese applicans, de-
cepit: plures etiam ingenium
ejus animusque fefellit. Non
enim modo *extrema* est, ut
Plato ait, *injustitia*, *videri*
justum cum non sis: sed sum-
ma est malignitatis, facilita-

μάχμον ἐς ἀπλότητα, δυσφάρατοι ^{τῇ}. Ἐπειδὴ δὲ τῇ
~~κακότητι~~ ^{κακότητι} μάλιχα πρὸς τι Βοιωτὸς ἐς Κορινθίους ἐ-
 χρηται, μετὰ δὲ ἄλλαν πρὸς ἀποχρηθὲς, οἷμαι πρὸς-
 ἴκειν ἡμῖν, ἀμυνομένοις ὑπὲρ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐ-
 ἴ ἀληθείας, κατ' αὐτὸ τὸ τοῦ τῆς γραφῆς τὸ μέγεθος ἐπε-
 τά γε ἄλλα ψέσματα ἐς πλάσμαθε βλαβερῶς ἐπι-
 διεξιέναι, πολλῶν ἀν βιβλίαν δέσφει. Ἀλλὰ

Διὸς τὸ τῆς συνδοῦς σφίσσεται,

ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς, μάλιχα δὲ ὅταν εἰ λόγῳ χάρις
 ἔχοντι καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐγγέσθαι, τὰς τε ἄλλας
 ἀτοπίας καὶ τὸ ἦθος σπαρτίπειν τῷ συλφεφέως. Ὁ μὲν
 γὰρ Φίλιππος ἔλεγε πρὸς τὸς ἀφισταμένους Ἑλλήνας
 αὐτῶν, ἐς τῷ Τίτῳ πρὸς τῶν ἀφισταμένων, ὅτι λεώτεροι μὲν, μα-
 κρότεροι δὲ, κλοῖον μεταλαμβάνουσιν. Ἡ δὲ Ἡρόδου
 κακότης, λεωτέρη μὲν ὅτιν ἀμέλει καὶ μαλακώτερος

F. 2. δυσφάρατοι] Sic E. Anton. Mez. T. V. B. Vulgo, δυσφάρατοι.

F. 2. Ἐπειδὴ δὲ τῇ κακότητι] Recepi hæc ex Anton. T. V. Amiot. certe, aut
 ita, aut non multum diverse, scripsit Plutarchus. In libris editis
 Ald. Bæf. Xyl. et scriptis B. E. horum loco est spatium vacuum.

F. 5. ἀμυνομένοις] Hæc Steph. sumpsit a Leonico, nec dissentiant excerpta ex
 E. E. Nam Ald. ἀμυνομένοις; Bæf. Xyl. ἀμυνομένοις. Nisi casu
 proxime ante hanc vocem ἐλίσχων αὐτὸν, vel ἀνελίσχων ὑπὲρ αὐτὸν, pro-
 brem cum Mez. ἀμυνομένοις.

tem et simplicitatem ita imi-
 tari, ut ficta simulatio ægre
 deprehendatur. Quandoqui-
 dem vero malignitate maxime
 adversus Bæotos et Corin-
 thios usus est, ne aliis quidem
 parcens; existimo decere nos
 patrociniū suscipere et ma-
 jorum, et ipsius veritatis, in
 hac ipsa operis parte: nam
 qui alia ejus mendacia et fig-
 menta velit recensere, multis
 opus habuerit libris. Sed,

quod ait Sophocles,

Persuasionis vultus ovales,

maxime in oratione tantam
 gratiam et vim habente, cum
 alia absurda, tum indolem ani-
 mumque scriptoris occultare.
 Philippus quidem Græcis ab
 ipso ad Titum Quinctium de-
 ficientibus dicebat, eos *leviori*
sane sed longiori jugo colla sub-
misisse. At Herodoti malig-
 nitas est sane levior et mollior

τῆς Θεοπόμπῃ, καθάπτεται δὲ καὶ λυπεῖ μᾶλλον, ὥσπερ οἱ κρύφα ~~ἀνὰ τὴν πόλιν~~ ἀνέμιοι, τῷ δὲ διακεχυμένοι. Δακρυῖ δέ μοι βέλπον ἐῖ), τύπῳ πρὶ λαβόν-
 B. ~~τα~~ ὅσα κοινῇ μὴ καθαῖς μηδ' εὐμόνῃς ἔστιν, ἀλλὰ κακοήτας, οἷον ἴχνη καὶ γνωρίσματα διηγήσεως, εἰς ταῦτα τῷ ἔξεταζομένου ἐκαστον, ἀν' ἀναρμότῃ, τίθεσθαι.

Β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὁ τοῖς δυσχερεστάτοις ὀνόμασι καὶ ῥήμασι, ἐπιτεκτέραν παρόντων, καὶ πρὸ λέγειν τὰ πρὸς αἰσχρογνῶνα χρώμενος (ὥσπερ εἰ θεάσμῳ προσκείμενον ἄγαν ἔχον ἐπείν τὸν Νικίαν, ὁ δὲ θεόληπτον προσέποι' ἢ θεοσύτῃ καὶ μανίαι Κλέανος μᾶλλον ἢ κυρολογίαι) οὐκ εὐμόνῃς ἔστιν, ἀλλ' οἷον ἀπολαύων πως πρὸ διηγῆσθαι τῷ πρὸς αἰσχρογνῶνα.

γ'. Δεύτερον, ὅτῳ κακὸν πρὸς ἐστὶν ἄλλως; τῇ δ' ἱστορίᾳ μὴ προσῆκον, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπιδεδείκνεται τῷ

B. 9. ~~πρὸς τὸ διηγῆσθαι~~] Sic Steph. ex Leonie. Schott. Anon. Nam Ald. Baf. Xyl. ἀπολαύων τῷ φῶς διηγῆσθαι, male quidem: nec multo melius B. E. ἀπολαύων τῷ σοφῶς διηγῆσθαι. Forte verum est, ἀπολαύων σοφῶς; τῷ δ. *manifeste fruens*: vulgatum ad sententiam satis est.

quam Theopompi: magis autem attingit et lædit: sicut venti per angustias occulte spirantes molestiores sunt apertis. Videtur autem commodum fore, ut rudi Minerva delineemus, quæ communiter non puræ aut benevolæ, sed malignæ narrationis quasi vestigia et notæ sint; deinde singula eorum quæ examinabimus eo collocaturi quo pertinent.

II. Primum si quis in re
 VOL. IV.

narranda aliqua odiosissimis nominibus utitur, cum in promptu sint molliora: (ut si quis Niciam *divino furore percitum* dicat, cum *nimis deditum divinationi* dicere liceat: aut Cleonis *ferociam et insaniam*, cum possit *futilitatem*;) is non æquus est, sed fruitur ac delectatur quodammodo re, narrans.

III. Deinde si quid vitii inest alias, quod ad historiam nihil facit, id scriptor arripiens

F f

καὶ παρεμβάλλει ταῖς πράγμασι ὥσθ' ἐν διαμύοις, ἀλλὰ
 τὴν δόξαν ἐπεξάγει καὶ κυλιέμενος, ὅπως ἐμπεριλάβῃ
 αὐτόχημά πνος ἢ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γρηγορία, δυνάεις
 ὅσθ' ἐν δόξῃ καὶ χαλολογῇ. Ὅθεν ὁ Θεμιστιάδης ὥσθ'
 τὸν Κλέωνος ἀμαρτημάτων, ἀφρόνων ὄντων, ἐποίησατο σαφῆ
 τὴν δόξαν· Ὑπερόβου τε τῷ δημαγωγῷ ἵσταν ἐν
 ῥήματι, καὶ μοχθηρὸν ἄνθρωπον περὶ αὐτοῦ, ἀφῆκε· Φί-
 λιππος δὲ καὶ Διοκσίπας τῷ περὶ τὴν βαρβαρίαν ἀν-
 κῶν, ὅσαι μὴ συνειπλέοντο ταῖς Ἑλληνικαῖς πράγ-
 μασι, ἀπάσας παρέλιπον. Αἱ γὰρ ἐκβολαὶ καὶ ὥσθ'
 τρεπὰ τὴν ἱστορίαν, μάλιστα ταῖς μύθους δίδοντα καὶ ταῖς
 ἀρχαιολογίαις, ἐπὶ δὲ περὶ τὴν ἐπὶ αὐτοῖς· ὁ δὲ παρεν-
 κλῶ λόγῳ τὸ βλασφημεῖν καὶ ψεύγειν ποιέμενος, ὥσθ'
 εἰς τὴν τραγικὴν ἐμπύκνωσιν κατάρχει,

——— διατῶν ἐκβολῶν τὰς συμφροδίας.

C. 8. in] Non dubitavi recipere cum Xyl. nec Bryanum fugerat ad Vit. Plut.
 T. II. p. 563. Vulgo omnes in.

D. 3. παραδοκῶν] Sic B. E. T. Amiot. et monuit Wesseling. ad Herodot. VI,
 19. Vulgo, παραδοκῶν.

et argumento minime postu-
 lanti admiscens, narrationem
 extendit et per ambages cir-
 cumducit, ut calamitatem ali-
 cujus aut flagitium vel actio-
 nem illaudabilem inserat, satis
 ostendit se maledicendo oblec-
 tari. Itaque Thucydides ne
 Cleonis quidem peccata, quæ
 plurima erant, perspicue re-
 censuit: et Hyperbolum po-
 pularem oratorem uno verbo
 attingens, hominemque malum
 appellans, missum fecit. Phi-

listus etiam Dionysii in bar-
 baros injurias, quæ cum Græ-
 cis rebus connexæ non essent,
 universas præterit. Digressio-
 nes enim e narratione fabulis
 maxime permittuntur et anti-
 quitatis explicationi, fierique
 ad laudandum debent: qui
 vero additamentum sermoni
 facit maledicta et vituperatio-
 nes, videtur in tragicam inci-
 dere execrationem,

Pereat, qui calamitates hominum colligit.

δ'. Καὶ μὲν τὸ γὰρ ἀντίτερον τὸ ἐν παντὶ δῆλον
 εἰς καλὴν τινος καὶ ἀγαθὴν ~~καὶ ἀγαθὴν~~ ὅτιν, ἀνυπεύθυνον
 δοκοῦν ~~πράγμα~~ εἶναι, γινώσκοντες δὲ κακοήτως, ἂν περ
 εἰς ἐμπύπτην τὸ παραλειφθῆναι εἰς τόπον προσήκουσαν τῇ ἰστορίᾳ·
 τὸ γὰρ ἀπερδύμεως ἐπαινεῖν, τῷ ψέγοντα χαίρειν, οὐκ
 ἐπικαιρέστιον, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ ἐπικαιρέστιον, ὥστε καὶ
 χεῖρον.

ε'. Τέταρτον ταύτῃ πῆμα σημῶον οὐκ εὐδυνῶς ἐν
 ἰστορίᾳ τρέψας, τὸ δυοῖν ἢ πλείονων πρὸς ταῦτα λόγων
 ὄντων, πρὸ χείρονι προσήκουσαν. Τοῖς γὰρ σοφισταῖς ἐφαῖ-
 ται πρὸς ἐργασίαν ἢ δοξάν εἶναι ὅτε τῷ λόγων κοσμεῖν
 τὸν ἥτινα παραλαμβάνοντα· εἰ γὰρ ἐμποῖσι πίστιν ἰχυ-
 ρεῖν πρὸς τῷ πράγματι, οὐδὲ ἀρνεῖνται πολλάκις εἰς
 τὸ πρὸςδοξον ὅτι χεῖρον ἢ πρὸς τῷ ἀπίστῳ ὃ δὲ ἰστο-
 ρίαν γράφον, ἃ μὲν οἶδεν ἀληθῆ, λέγειν δίκαιός ἐστι, καὶ
 δὲ ἀδήλων τὰ βελτίονα δοκεῖν ἀληθῶς λέγειν μᾶλλον ἢ

F. 1. ἀληθῆ, λέγειν—δοκῶν] Postremum sumfi a B. E. prius consequenter cor-
 rexi: utrumque unice flagitat sententia.

IV. Jam ab altera parte
 huic respondet, ut nemo non
 videt, reticentia boni facti:
 quæ quidem impune fieri ple-
 rumque putatur, sed tamen
 malitiose fit, quando quod o-
 mittitur in locum incidit qui
 ad historiam pertinet. Illiben-
 ter enim laudare non modo
 non est melioris animi quam
 libenter vituperare, immo præ-
 terea fortasse etiam deterio-
 ris.

V. Quartum ergo signum
 pono ingenii in historia scri-

benda parum æqui, cum duo
 aut plures una de re sermones
 feruntur, deteriorem amplecti.
 Sophistis quidem concessum
 est lucri aut gloriæ causa sen-
 tentiam pejorem sumere defen-
 dendam: non enim fidem va-
 lidam faciunt de rebus, et ple-
 rumque non negant gaude-
 re se absurdis et incredibili-
 bus probabilitatem concilian-
 do. Qui vero historiam scri-
 bit, debet quæ vera scit scri-
 bere: de incertis meliora pu-
 tare rectius quam pejora prædi-
 cæ.

τὰ χιῶνα. Πολλοὶ δὲ ὅλως τὰ χιῶνα παρελέγκοντο ὥστε ἀμέλει παρὲς Θεμιστοκλέους Ἐφορος μὲν εἰπὼν, ὅτι τὴν Παισαμένην παρεδόσαν ἀνέγνω, καὶ τὰ παρωτάμενα παρὲς τῆς βασιλέως φραττηγῆς, ἀλλ' οὐκ ἐπέσθην, φησὶν, ὅθεν παρωτάξατο κοινημένη καὶ παραχαλῶντος αὐτὸν ὅπῃ τὰς ἐλπίδας· Θεμιστοκλέους δὲ καὶ παπαράγει τὸν λόγον τοῦτον, ὡς κατεγνωκώς, παρῆκεν.

ζ'. Ἐπὶ τοίνυν ὅπῃ τῷ ὁμολογημένῳ πεπεράχθη τὴν δ' αἰτίαν ἀφ' ἧς πέπεραχται, καὶ τὴν ἀφάνει ἐχόντων ἀδελφῶν, ὁ παρὲς τὸ χιῶσι ἐαλέξον, δυσμενὲς ὅτι καὶ κακοήθης ὥστε οἱ κυμακοὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τῷ Περσικῷ ἐκκαυχῶνται δι' Ἀσπασίαν ἢ ἀφ' Αἰφιδίου ἀποφάνοντες, οὐ φιλοτιμία πρὸς τὴν φιλοκαίαν μάλλον φορέσαι τὸ φρόνημα Πελοποννησίων, καὶ μηδενὸς ὑφείσθαι Λακεδαιμονίων ἐτελήσαντος. Εἰ μὲν γὰρ τις εἰδο-

F. 5. ἀνέγνω] Forte, ἴγνω : nam ἀν ex proximo natum videtur.

F. 10. Ἐπὶ τοίνυν] Ita, una litera addita, correxi, ut vertendo Amiot. et Xyl. reddiderant. Omnes libri El τούτων.

A. 3. σοφίται] Sic Exempl. Turneb. et proxime accedit ad veterem lectionem librorum Ald. Bas. Xyl. B. E. ἱσφίται : unde Schott. Leonie. Anon. fecerunt eis τὸ πῆξαι, perperam receptum a Steph.

A. 4. Εἰ μὲν γὰρ τις] El sumfi a B. E. Ald. hinc τις consequenter correxi. Vulgo, Ἐν μὲν γὰρ τοῖς.

Et hæc sunt qui omnino prætermittant. Verbi gratia, de Themistocle Ephorus scribit, *Eum Pausaniæ prodicionem et quæ cum regis ducibus tractaret legisse, non tamen passum sibi hoc persuaderi, neque admisisse Pausaniam, a quo ad spei societatem vocabatur*. Thucydides id, ut plane damnatum falsi, omisit.

VI. Porro de rebus quas gestas constat, causæ autem

et institutum actionis in obscuro est, malignus est et iniquus qui in deteriore partem conjecturas facit : ut Comici bellum a Pericle propter Aspasiæ vel Phidiam incensum fuisse dicentes : non animi magnitudine et studio contendendi, retundere fastum Peloponnesiorum, et nulla in re concedere Lacedæmonis volente. Si quis enim præclaris et laudatis factis atque

καμῶσιν ἔργοις καὶ τεράγμασιν ἐπαινεθῆναι αἰτῶν φαύ-
 λην ὑποπίπτει, καὶ καταγίνεται ταῖς ἀθροαῖς εἰς
 ὑπέρβας ἀτόπους περὶ τῆς οὐ ἀφανῆ θεωρησέως τῆ
 τεράσαντος αὐτῆς, τὸ πεπραγμένον ἐμφανῶς οὐ δυνα-
 μένος ψέγειν (ὥσπερ οἱ τὸν ὑπὸ Θήβας Ἀλεξάνδρου
 τῷ τυράντῃ φόνον, ὃ μεγαλονοίας καὶ μυσσοποτηρίας, ζήλῃ
 δὲ πῶς ἔργον καὶ πάθους γυναικείῃς πηδύμενοι καὶ Κά-
 ντανα λέγοντες ἑαυτὸν ἀνελεῖν δίδισαντα τὸν μετ' αἰτίας
 θάνατον ὑπὸ Κασσαίῳ) εὐδήλοισι ὅτι φθόνῳ καὶ κακο-
 ηθείᾳ ὑπερβολὴν οὐ λέλοιπε.

Ζ'. Δέχεται δὲ καὶ ὧς τὸν τρόπον τῷ ἔργῳ
 διήγησις ἱστορικὴ κακοήθεια, ἂν χρήμασι φάσκη μὴ δὲ
 ἀρετῇ καταργάσθαι πῶς τεράξιν, ὡς Φίλιππον ἔνοι
 φάσκουσιν ἂν οὐκ ἐσθλὸν πόνον καὶ ῥαδίως, ὡς Ἀλέξ-
 ανδρον ἂν μὴ φρονίμως, ἀλλ' εὐτυχῶς, ὡς Τιμόθεον
 οἱ ἐχθροὶ, γράφοντες πῶς εἰς κύρτον πῶς τὰς πό-

A. 9. ὥς] ὥς Xyl. Mez.

B. 4. Δέχεται δὲ] δὲ recepi ex E.

rebus causam subjicit vitio-
 sam, calumniandoque in fi-
 nistras abducit suspiciones de
 latente ejus qui rem gessit con-
 filio, quando ipsum factum pa-
 lam vituperare non potest:
 (ut qui caedem Alexandri ty-
 ranni a Theba perpetrata
 non magnanimitati et odio
 malorum, sed obtrectationi
 cuidam muliebri imputant:
 Catonemque aiunt mortem si-
 bi conscivisse, quod metueret
 ne Cæsar ipsum turpi morte

afficeret): hunc liquet ad
 summam invidentiam et ne-
 quitiam nihil sibi fecisse reli-
 quum.

VII. Etiam in modo a-
 gendi narratio historica ma-
 lignitatem admittit: ut si pe-
 cunia quis, non virtute rem
 confecisse dicatur, quod de
 Philippo nonnulli perhibent:
 si nullo labore, et facile, ut
 de Alexandro non prudentia,
 sed felicitate, ut Timotheum
 inimici pangebant dormien-

λεῖς αὐτὰς ἐκείνῃ χαθεύδοντος ὑποδομίδας. Δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρῶτον ἐλαττοῖσι τὸ μέγεθος καὶ τὰ χάλιος οἱ τὸ γενναίως καὶ φιλοπόνως καὶ κατ' ἀρετὴν καὶ δι' αὐτῶν αὐφαιρῶντες.

η'. Ἐπὶ τοῖνυν τοῖς ἀπ' εὐθείας οὐ βέλονται χαλῶς λέγονσι δυσκολίαν ὅτι καλεῖν, καὶ θρασυτέλεια, καὶ μακίαν, εἰ μὴ μετριάζωσιν· οἱ δὲ πλαγίως, οἷον ἐξ ἀφανῶς βέλεσι, χρώμενοι ταῖς ἀμβολαῖς, εἴτα πεινῶντες ὅπου καὶ ἀναδύμενοι, τῷ φάσκεν ἀπιστεῖν ἃ πᾶν πωτεύεσθαι θέλουσιν, ἀρνέμενοι χακοήσαν, ἀνελευθερίαν τῇ χακοῇ βία προσποφισκάνουσιν.

θ'. Ἐγγύς δὲ τούτων εἰσὶν οἱ τοῖς ψόχοις ἐπαίως πινὰς πρᾶπτεντες· ὥς ὅτι Σωκράτης Ἀριστοξένος, ἀπαύδωτον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀκόλαστον εἶπαι, ἐπιεύσκειν, “ἀδύια δὲ οὐ πρῶσῃν.” Ὡσαυτὲρ γὰρ οἱ αὐτὸ τι τήχῃ καὶ

C. 3. Ἐπὶ τοῖνυν—λέγουσι] Sic omnes libri, corrupte. Salmas. ἔχει τοῖνυν τοῖς ἐπ' εὐθείας ἃ βέλονται κακῶς λέγουσι. Mez. aliquante probabilius, ἔπὶ τοῖνυν τοῖς ἀπ' εὐθείας οὗς βέλονται κ. λ. Putem lenius remedium esse, Ἐπὶ τοῖνυν βέλονται τοῖς ἀπ' εὐθείας κ. λ.

tem, et urbes ultro in retia ejus ingredientes. Nam haud dubie magnitudinem et pulchritudinem actionum deminuunt, qui generose, laboriose, per virtutem et sua ipsorum opera auctores earum egisse inficiantur.

VIII. Porro qui aperte maledicunt quibuscumque volunt, eos morosos appellamus, feroces etiam et infanos nisi modum servant: qui vero oblique et quasi ex abdito ca-

lumniis tanquam sagittis impetunt, deinde pedem referentes, eo se velant, quod non credere dicunt quæ omnino credi volunt, hi ergo dum malignitatem negant, ulterius etiam illiberalitatis sese obligant.

IX. Quibus affines sunt, qui vituperationibus laudationes aliquas apponunt: ut Aristoxenus, qui cum Socratem ineruditum, infcium et libidinofum dixisset, addidit, *Injustitia tamen aberat*. Sicut e-

δεινότητι κατακυλόντες, ἔστιν ὅτε πολλοῖς καὶ μαχεῖς
ἐπαίνοις ψόγους ~~καὶ ἀμύνησιν~~ ἐλαφροῦς, οἷον ἡδύσμα
τῇ κατακείῃ τὴν παρρησίαν ἐμβάλλοντες, ἔτω τὸ κακο-
ήγες εἰς πίστιν ὧν ψέγει παραπυήεται τὸν ἔπαινον.

ι'. Ἦν δὲ καὶ πλείονας καταριθμῆσθαι τῶν χαρακ-
τήρων ἀρχῆσι δὲ ἔτσι κατανόησιν τῷ ἀνθρώπῳ τὴν πα-
αρέσεως καὶ τῷ τρόπῳ ~~καταλογεῖν~~.

ια'. Πρῶτα δὲ πάντων ὡς περ ἀφ' ἐνός ἀρχάμενος
Ἰῶς τῆς Ἰνάχῃ θυγατρὸς, ἦν πάντες Ἕλληνες ἔατε-
ε δεῖσθαι νομίζουσι τοῦς πημαῖς ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ
καταλιπεῖν ὄνομα πολλὰς μὲν θαλάττας, πορθμῶν δὲ
ταῖς μεγίσταις, ἀφ' αὐτῆς λαβὲν τὴν δόξαν ἀρχὴν δὲ καὶ
πῆλιν τὴν ἐπιφανεστάτων καὶ βασιλικωτάτων γενῶν παρ-
αχεῖν ταύτῃ οὐ γενναῖος ἐπιδιδυῖναι φησιν ἐαυτὴν Φοί-
νιξ φορτηγῆς, ὑπὸ τῷ ναυκλήρῳ λαβέσθαι εὐνο-
σίως, καὶ φοβερόν τι μὴ κίεσα φανερά γένηται. Καὶ

D. 10. Πρῶτα δὲ πάντων] Sic B. E. Lacuna est loco πάντων in Ald. Bas. Absent
item, sed sine lacuna, in Xyl. et Steph.

nim qui ex arte et callide adu-
lantur, aliquando multis et
longis laudationibus vitupera-
tiones admiscunt leviculas, ve-
luti condimentum adulationi
libertatem immittentes: ita
malignitas, ut fidem crimini-
bus faciat, laudem simul ponit.
X. Licebat autem plures
etiam notas enumerare, sed hæc
sufficiunt ad ingenium moref-
que Herodoti, qualia fuerint,
declaranda.

XI. Primum itaque a Ves-

ta, quod aiunt, orfus, Io Inachi
filiam, quam omnes Græci a
barbaris cultam divinis hono-
ribus, reliquisse multis mari-
bus, et fretis maximis nomen
a se ob gloriam, censent, fon-
temque et principium nobili-
ssimarum ac regiarum prosa-
piarum præbuisse: præclarus
iste negotiatoribus Phœnici-
bus se dedidisse ait, vitiatam a
nauclero non invitam, et me-
tuentem ne deprehenderetur
a suis grvida. Mentiturque
ff 4

καταφύδεται Φοινίκων, ὡς ταῦτα πρὸ αὐτῆς λεγόντων.
 Περσῶν δὲ τὸς λόγους μαρτυρεῖν φήσας, ὅτι τινὲς Ἰουῶ
 μετ' ἄλλων γυναικῶν οἱ Φοίνικες ἀφαρπάσαν, εὐδὺς
 ἀποφάνεται γινώσκων, τὸ χέλλισον ἔργον καὶ μέγιστον τῆς
 Ἑλλάδος ἀβελτηρία τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον γινώσκει διὰ
 γυναικα φαύλιν, " Δῆλον γάρ," φησὶν, " ὅτι εἰ μὴ
 " αὐταὶ ἐβύλοντο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο." Καὶ τὸς θῆες
 τοίνυν ἀβέλτερα ποιεῖν λέγων, ὑπὲρ τῆς Λειάτρου
 θυγατρὸς βασιλευσῶν μινυίων, Λακεδαιμονίους, καὶ κο-
 λέζοντας Αἰᾶντα ἀφ' οὗ τινὲς Κασάνδρας ἔβρη. Δῆλα
 γὰρ δὴ καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι εἰ μὴ αὐταὶ ἐβύλοντο, οὐ
 ἂν ἔβρίζοντο. Καίτοι καὶ Ἀριστομένη φησὶν αὐτὸς ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων ζῶντα σωμαρπασθῆναι καὶ Φιλοποίμην

E. 9. λόγους] Malim λόγους, ut est apud Herodot. I, 1.

E. 9. τὸν Ἰουῶ] Deest, ejusque loco vacuum intervallum in Ald. Bas. Xyl. B. E. Addidit Steph.

F. 5. τὴν Λειάτρου] Amiot. et Xyl. vertunt addendo nomine proprio, *Scedaf*, et ipsum *Σκεδάσιν* pro *Λειάτρου* reponere jussit Bryan. ad Vit. Plat. T. II. p. 557. Forte nil mutandum.

F. 9. Ἀριστομένη] Recepi ab Exempl. Turneb. Leonic. Schott. Bas. Xyl. Vulgo, Ἀριστομένη, quod Steph. retinuit ex Aldina, quacum consentiant B. E.

Phœnices hæc de ea tradidisse: et Persarum narrationes dicens gestari, esse illam a Phœnicibus una cum aliis raptam mulieribus, mox sententiam fert de pulcherrimo et maximo Græciæ facinore, stulte inquiens bellum Trojanum fuisse susceptum propter malam mulierem. *Manifestum enim est*, inquit, *nisi ipsæ voluissent, futurum non fuisse ut ra-*

perentur. Proinde dicamus Deos etiam stulte fecisse, qui Spartanos ob violatas Leuctris Scedasi filias puniverunt, et Ajacem ob vim Cassandrae factam. Manifestum enim est, si Herodoto credimus, nisi ipsæ voluissent, non fuisse futurum ut violarentur. Atqui ipse ait, Aristomenem vivum fuisse a Spartanis correptum: idemque postmodo Philopoc-

ἔπειτα δὲ τῷ Ἀχαιοῖν στρατηγὸς τὸ αὐτὸ τῷτο ἔπαυε· καὶ
 257 Ῥηθύλοι Καρχηδόνιοι ἐχειροῦσάντο τῷ Ῥωμαίων ὑπατοί,
 ὃν ἔργον εὐρεῖν μαχημαίτους καὶ πολεμικαίτους ἀν-
 δρας. Ἀλλὰ θαυμάζειν οὐκ ἄξιον, ὅπου καὶ παρ-
 δάλευς ζώσας καὶ πύγρις συναρπάζουσιν ἄνθρωποι· Ἡρό-
 δотος δὲ κατηγγεῖ τῷ βιασθεῖσιν γυναικῶν, ἀπολογέ-
 μινος ὑπὲρ τῷ ἀρπασάντων.

ιβ'. Οὕτω δὲ φιλοδόξαρος ὅστιν ὥστε Βασίλειον ἀπο-
 λύσας τῆς λεγμένης ἀνδραποδυσίας καὶ ξενικτοίας, καὶ
 πᾶσιν Αἰγυπτίοις ἡρότητα πολλὴν καὶ διαφθορὰν μαρ-
 τυρήσας, ἐφ' Ἑλλήνας ἀνατρέπει τὸ μῦθος τῷτο καὶ τῇ
 μακροπνίᾳ. Ἐν γὰρ τῇ δευτέρᾳ βιβλίᾳ, "Μενέλαον,"
 B φησί, "ὡς Πρωτίᾳς ἀπολεβόντα τιτὼ Ἑλένην, καὶ
 " τιμηθέντα δωρεῶς μεγάλας, ἀδαιώτατον ἄνθρωπον
 " γενέσθαι καὶ χάριτον· ὑπὸ γὰρ ἀπλοίας συνεχόμενον,
 " ὁπτιπλήσασθαι πλεῖστα ἐχ' ὅσων, καὶ λεβόντα

A. 1. Καρχηδόνιοι] Addidi ex B. E. ubi solum, sine et pro ἐχειροῦσαντο, legitur.

A. 6. ὑπὲρ] Sic B. E. T. V. Anon. Xyl. Salmaf. Vulgo, ὑπὲρ.

meni accidit Achæorum præ-
 tori: et Carthaginienfes ce-
 perunt Regulum, consulem
 Romanorum, quibus non fa-
 cile inveneris viros pugnacio-
 res et bellicosiores. Neque
 mirum hoc, quando pantheræ
 etiam vivæ et tigres abripi-
 untur ab hominibus. Hero-
 dотος vero vim passas mulie-
 res accusat, et raptoribus pa-
 trocinatur.

XII. Ita autem favet bar-
 baris, ut Busiridem sacrificiis
 istis, quæ feruntur, humanis,

et hospitum nece absolvens,
 omnibusque Ægyptiis mul-
 tum divinitatis et justitiæ suo
 quidem testimonio deferens,
 abominandum illud scelus at-
 que scelestæ parricidia in Græ-
 cos conetur avertere. Nam
 in secundo libro, *Menelaum*,
 ait, cum a Proteo recepisset He-
 lenam, magnisque esset affectus
 muneribus, injustitia omnes su-
 perasse homines, et improbitate.
 Cum enim navigandi facultate
 destitueretur, commentum esse
 rem impiam, arreptisque duobus

“δύο παρῆναι ἀνδρῶν ὀπхарίαν, ἐντομαίς πῦρσιν με-
 “~~ωπῆται~~ δὲ ὅτι τέταρτον καὶ διακόδιμον, ἀχνοδαί φε-
 “ροντα πῦρσιν ἐνὶ ὄρεϊ Διδύμῃς.” Τῶτον δὲ τὸν λόγον
 ὅτε αἶδα ὅτις Αἰγυπτίων ἐρπον, ἀλλὰ πάντατῖα, πω-
 λαὶ μὲν Ἑλένης, πωλαὶ δὲ Μενελάου πρὸς ἀφειδέτα-
 ταντα παρ’ αὐτοῖς.

γ’. Ὁ δὲ συγγραφεὺς ὀπхарίαν, “Πέρσαι μὲν,”
 φησὶ, “παισὶ μίσγομαι παρ’ Ἑλλήνων μαθόντες.” (καί-
 τοι πῦς Ἕλλησι Πέρσαι διδασκάλια ταύτης ἀφείλουσι
 τῆς ἀκαλασίας, παρ’ οἷς ὀλγρου δῶν ὑπὸ πάντων ὁμο-
 γυῖται πῦδας ἐκπετμῶσαι πρὸν Ἑλλήνων ἰδῶν γέ-
 λαταιν) “Ἑλλῆνας δὲ μαθεῖν παρ’ Αἰγυπτίων πομπῆς
 “καὶ πανηγύρεως, καὶ τὴς διδασκᾶς καὶ σέβασθαι. Δι-
 “κούς δὲ καὶ τέτομα παρ’ Αἰγυπτίων Μελάμπεδα μα-
 “θεῖν, καὶ διδάξαι τὴς ἄλλης Ἑλλῆνας μαθήματα δὲ
 “καὶ τοῖς πρὸς Διμήτρειν πελοταῖς ὑπὸ τῷ Δακίῳ ῥο-

B. 5. ἐντομαίς:] Sic omnes libri: præterea B. E. inter hanc et sequentem vo-
 cem habent parvulam lacunam. Apud Herod. II, 119. ἐντομα, τα-
 τίως, judice Weßl. cui assentior.

puerulis incolarum, extra eorum
 inflexisse: ob hoc cum labora-
 ret invidia, et essent qui perse-
 querentur, profugum navibus
 recta in Africam fuisse avec-
 tum. Hæc narratio cujusnam
 fit Ægyptiorum, equidem
 haud novi. Nam contra apud
 Ægyptios multi Helenæ, multi
 Menelao honores etiamnum
 habentur.

XIII. Idem Herodotus ut
 sibi similis maneret, Persas,
 ait, a Græcis violationem mas-
 culi sexus didicisse: (At qui

Græcis Persæ hujus impuri-
 tatis minerval debent? apud
 quos fere omnes alii scriptores
 consentiunt mares fuisse ex-
 sectos, antequam Græcum illi
 attigissent mare) Græcos au-
 tem didicisse ab Ægyptiis pom-
 pas, solennes festivitates, et cul-
 tum horum duodecim deorum.
 Dionysi quoque nomen, (sic est
 Bacchus) ἀφελαντοδὲν ab Æ-
 gyptiis didicisse, et alios Græ-
 cos docuisse: mysteria quoque,
 et Cereris sacerorum initiationes
 ἐκ Ægypto a Damai σέβαντες et

“ γὰρ τὸν ἐξ Αἰγύπτου κοιμωμένον καὶ τὸ πλεῖστον μὲν
 “ Αἰγυπῖους, φησὶ, καὶ παλαιῶν, οὐ βέβαιον αὐτὸς ὄνο-
 “ μάζειν, ἀλλ’ ἐνόμωσι καλεῖται τοῦ ἱεροῦ.” Ἡρα-
 κλέα δὲ καὶ Διώνυσον, ὧς μὲν Αἰγυπῖοι ἀποφαινόμεθα
 γινῆσθαι, Ἕλληνας δὲ ἀνθρώπους καταγινωσκόμεθα, ὑδαμῶ
 ἑκάστου περὶ τὴν τιμὴν εὐλόγειν· καὶ τὸ Αἰγυπῖον
 Ἡρακλέα τοῦ δευτέρου γένου γινώσκοντες λέγουσι, καὶ τὸ Διό-
 νυσον τοῦ τρίτου, ὡς ἀρχὴν ἐχοντάς γενέσεως, καὶ ἐκ
 θεῶν αἰσθῆναι· ἀλλ’ ὅμως οἵ κείνοι μὴ ἀποφαινέτω γινῆσθαι, τό-
 ποις δὲ ὡς φησὶ καὶ ἡρώσι ἐσαγίξων δὲν αἰεταί,
 ἀλλὰ μὴ γένον ὡς καὶ. Τὰ αὐτὰ καὶ περὶ Πανὸς
 εἴρηκε, ταῖς Αἰγυπῖων ἀλαζονείαις καὶ μυθολογίαις τοῖς
 ἐσημέντοις καὶ ἀγνώτοις τοῖς Ἑλλησι τῶν ἱερῶν ἀνατρέπων.
 ιδ’. Καὶ οὐ τοῦτο δεινόν· ἀλλ’ ἀναγαγὼν εἰς Περ-

C. 10. οὐ βέβαιον] Inter has et antecedentem vocem exiguum est spatium in
 B. E. eam explent T. V. Anon. Amiot. ita legendo περὶ τὴν τιμὴν, διὰ τὴν δὲ,
 αὐτὸς οὐ βέβαιον ὀνομάζειν. Cetera non male: equidem lacunam
 explent verbis τίσις δὲ οὐ βέβαιον αὐτὸς ἰ. Sententia perspicua est
 ex Herod. II, 61.

C. 11. Ἡρακλῆα] περὶ præponit Salmaf. hoc satis est mutationis, nec opus Ge-
 nitivis cum T. V. Anon.

D. 7. φησὶ τοῖς] φησὶ τοῖς B. E.

*latus: et planctum luctumque
 agere Ægyptios in honorem De-
 orum, sed se nomina eorum nolle
 edere, sed de numinibus os com-
 pescere. De Hercule autem
 et Baccho, quos Ægyptii De-
 es appellant, Græci, homines
 qui consenuerint, nusquam ad-
 hibuit istam cautionem; quam-
 quam Herculem quoque Æ-
 gyptium in Diis secundis pon-
 nit, Bacchum in tertiis: ut
 qui aliquod ortus sui princi-*

*pium habuerint, neque æterni
 fuerint. Sed tamen, illos Deos
 esse, pronunciat, his ut caducis
 et heroibus parentandum putat,
 non sacrificandum ut Diis. E-
 adem de Pane etiam dixit: Æ-
 gyptiorum superbis nugis
 et fabulis sacra Græcorum
 maxime veneranda et casta
 subvertens.*

XIV. Neque hoc satis a-
 trox. Quin et Herculis ge-
 nus in Perseum referens, Per-

οἷα τὸ Ἑσχαλῆες γένος, Περσέτα μὲν Ἀσσύριοι γασ-
 κῆν λέγει καὶ τὸν Περσῶν λόγον. “Οἱ δὲ Δωριεῖς,”
 φησὶν, “ἡγήματα φαίνοσι δὲν Αἰγυπτίαι Ἰθαγενεῖς εἶναι,
 “καθελέγοντες τὸς ἄνω Δανάης καὶ Ἀκριοῦ πατέρας.”
 Τὸν γὰρ Ἐπαφον, καὶ τὴν Ἰώ, καὶ τὸν Ἴασον, καὶ τὸν
 Ἄρπον ὅλως ἀφῆκε, φιλοτιμώμενος μὴ μόνον ἄλλας
 Ἑσχαλῆς Αἰγυπτίους καὶ Φοίνικας διαφάσσει, ἀλλὰ καὶ
 τῶτον, ὃν αὐτὸς ποιεῖ γηγονεῖα φησὶν, εἰς βαρβάρους
 διαξενῶσαι τῆς Ἑλλάδος. Καίτοι τὴν παλαιὴν καὶ λογισ-
 τὰν, ὅχ’ Ὀμηροῦ, ὅχ’ Ἡσίοδος, ὅχ’ Ἀρχίλοχος, ὁ
 Πείσανδρος, ὁ Σπυρίδης, ὅχ’ Ἀλκμάν, ὁ Πίν-
 δαρος, Αἰγυπτίως ἔχον λόγον Ἑσχαλῆς ἢ Φοίνικος,
 ἀλλ’ ἓνα τῶτον ἴσαι πάντες Ἑσχαλῆα τὸν Βοιωτὸν
 ἡμῶν καὶ Ἀργεῖον.

ἢ. Καὶ μὲν τῶς ἐπὶ τὸν σοφῶν, ὅς αὐτὸς σοφιστὴς
 παρθεῖτε, τὸν μὲν Θάλητα, Φοίνικα πρὸ γένει τὸ ἀνέ-

E. 6. καταλήγοντις—Ἀκριοῖν] Recte Mez. καταλήγοντι τὰς ἀνω ἀπὸ Δανάης τὰς
 Ἀκριοῖν—Ita Herodotus, VI, 53.

*seum, inquit, Assyrium fuisse Persæ aiunt: Doriensium au-
 tem majores videri possunt a
 prima origine indigenæ Ægyp-
 tii, si quis eos recenscat qui
 ante Danaen Acrisii filiam fue-
 runt. Nam Epaphum, Io, Ar-
 gum, Iasum alioque omnino
 omisit, hoc sibi studio ducens
 non modo ut alios Hercules
 Ægyptios et Phoenices face-
 ret: sed ut etiam tertium hunc
 e Græcia patria ejectum in
 barbaros deportaret. At enim*

*de prisca et doctis hominibus,
 neque Homerus, neque Hesi-
 odus, neque Archilochus, ne-
 que Pisander, neque Stesicho-
 rus, neque Alcman, neque Pin-
 darus ullam habent mentionem
 Ægyptii aut Phoenicis Hercu-
 lis: sed unum illum norunt
 Herculem nostrum Boeotum
 et Argivum.*

XV. Jam de septem sapi-
 entibus, quos ille *sophistas* no-
 minat, *Thaletem a Pæniis ori-
 undum ac barbarum genere*

καθὲν ἀποφάνεται βάρβαρον τοῖς δὲ θεοῖς λοιδορέμενος
 ὃν τῷ Σόλωνος παρῶντα ταῦτα εἶπκεν, “ ὦ Κεῖσι,
 “ ὅτι τὰ μόνον με τὸ θεῖον πᾶν ἐν φθονερῶν τε καὶ παρ-
 858 “ χῶδες ἐπειρωτᾶς ἀνδραπήϊων πρὸς παρὰ γμάτων.”
 “ Ἀλλ’ αὐτὸς ἐφρόνει πρὸς τῷ θεῶν, τῷ Σόλωνι παρῶ-
 περὶ μένος, κακῶν δὲ τῇ βλασφημίᾳ παρῶντος.
 Πιττακῷ τῶν ἐν εἰς μικρὰ καὶ ὅκ’ ἄξια λόγου χρησά-
 μενος, ὃ μέγιστον ὅτι τῷ περὶ γμάτων τῷ ἀνδρὶ καὶ
 κάλλιστον, οἱ ταῖς παρῶντος γενόμενος παρῶντος. Παρῶ-
 μούτων γὰρ Ἀθηνῶν καὶ Μιτυληνῶν περὶ Σιγείας,
 Φρύγιος τῷ στρατηγῷ τῷ Ἀθηνῶν παρῶντος ἀμύνε-
 τ’ βυλόμενος εἰς μονομαχίαν, ἀπήντησεν ὁ Πιττακός, καὶ
 Β παρῶντος παρῶντος τὸν ἀνδρα παρῶντος ὄντα καὶ μέγας,
 ἀπέκτεινε· τῷ δὲ Μιτυληνῶν δωρεὰς αὐτῷ μεγάλας
 δίδονται, ἀκοντίσας τὸ δόρυ, τῷτο μόνον τὸ χορὸν ἤγειρεν
 ὅσον ἐπείγει ἡ αἰχμή· καὶ καλεῖται μέχρι νῦν Πιττά-
 κιον. Τί οὖν ὁ Ἡρόδοτος, καὶ τὸν τόπον γενόμενος τῷ-

A. 6. γένετος] Ita edidi et verti, ut jam Reisk. viderat. Omnes libri γέ-
 μινον.

pronunciat. Diis autem ma-
 ledicens sub persona Solonis:
*Me, inquit, gnarum omne nu-
 men spirituum esse ac tumultuo-
 sum, de rebus humanis interro-
 gas. Suam enim de Diis So-
 loni tribuens sententiam; ma-
 lignitatem impio sermoni ad-
 junxit. Pittaco idem in pau-
 cis et memoratu indignis usus,
 maximum illius viri factum
 ac pulcherrimum omisit, quum
 in eum historiae locum venis-
 set. Atheniensibus enim et*

Mitylenæis de Sigeo bellum
 gerentibus, Phrynoni Atheni-
 ensium duci ad singulare cer-
 tamen provocanti si quis con-
 gredi vellet, occurrit, retique
 circumjiciens hominem robus-
 tum ac magnum interfecit: ac
 Mitylenæis magna ei dona
 offerentibus, concessa hasta, id
 duntaxat agri petiit, quo cus-
 pis percutisset: locusque is e-
 tiamnum Pittacium dicitur.
 Quid Herodotus, cum eo loci
 pervenisset? Pro te a Pittaco

τον; Ἀπὸ τῆς Πιπτακῆ ἀρετῆς, ἢ Ἀλκίμου δεινότητος
 τῇ *παιδείᾳ* φυγῇ ἐκ τῆς μάχης, τὰ ὅπλα ῥίψαντες
 καὶ τὰ μὲν χρηστὰ μὴ θάψαι, τὰ δ' αἰχρὰ μὴ παρα-
 λιπεῖν, μαρτυρήσας τοῖς ἀπὸ μιᾶς χειρὸς καὶ τὸν φόβον
 φέουσαι καὶ τὴν ὀκνηροειδέαν λέγουσι.

κ'. Μετὰ ταῦτα τὸς Ἀλκίμωνίδας, ἄνδρες γο-
 ονέμους, καὶ τὴν πατρίδα ἢ τυραννίδος ἐλευθερώσασκε, c
 εἰς αἰτίαι ἐμβάλων παροδοσίας, “δέξασθαι φησι τὸν
 “Πεισίερατον ἐκ τῆς φυγῆς, καὶ συγκαταγαγὼν ὅτι
 “τῷ γάμῳ τῆς Μεγακλῆος θυγατρὸς· ἢ δὲ πᾶσι
 “ὡς τὴν μητέρα φέουσι τὴν ἐαυτῆς, ὅτι ὃ μαμ-
 “μίδιον ὄρας, αὐτὸ μίγνεται μοι καὶ ὅμοι Πισίερατος
 “ὅτι τότε δὲ τὸς Ἀλκίμωνίδας τῷ πατριάρχῳ
 “ἀντιλάσαντας ἐξελθεῖν τὸν τύραννον.”

ιζ'. “Ἰνα τοίνυν μηδ' οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Ἀθηναίῳ
 ἔλαπτον ἔχουσι ἢ κακοηθείας, τὸν δὲ αὐτοῖς μάλιστα θου-
 μαζόμενον καὶ πριμώμενον ὅρα πῶς ἀφελύμαίηαι τὸν

C. 10. ἢ αὐτοῖς] Sic E. Ald. Baf. Xyl. Vulgo, ἐαυτοῖς.

bene gesta fugam Alcæi po-
 nit, arma in proelio abjicien-
 tis: bene facta non scribendo,
 turpiter acta non prætermitt-
 tendo testimonium perhibens
 iis qui ex eadem malitia nasci
 invidiam et malevolentiam a-
 lienis gaudentem incommotis
 aiunt.

XVI. Secundum hæc Alc-
 mæonidas, qui viros se præ-
 stiterunt, patriamque tyrannide
 liberaverunt, prodicionis

inimulans ait, *rescripisse ab ex-
 filio Pisistratum, et reduxisse
 in patriam patris filiam Mega-
 clis puertis: puellam autem
 patri narrasse, a Pisistrato se
 non us fas est cognosci: hoc fec-
 lus Alcæonidas indigne tu-
 lisse, ac tyrannum ejecisse.*

XVII. Ne autem malignitas ejus minus in Spartanos
 quam in Athenienses redun-
 daret, vide ut Othrydam, in
 summa apud illos admiratione

Ὀθρυάδην. “ Τὸν δὲ ἕνα,” φησί, “ τὸν πελευκόμενον
 D “ τῷ τραπεζοῖαν ἀρχιμύδον ἀπονοστέειν εἰς Σπάρτην
 “ τῷ συλλοχέων διεφθαρμένον, αὐτῷ μιν εἰ ταῖσι θυ-
 “ ραῖσι καταχρῶσασθαι ἐαυτόν.” Ἄνω μὲν γὰρ ἀμφο-
 τῆς ἐπιδόκον εἶναι τὸ νίκημα φησιν, ἐνταῦθα δὲ τῇ
 ἀρχμύῃ τῷ Ὀθρυάδῃ ἦν τῆς Λακεδαιμονίαν κατεμαρ-
 τύρῃσιν ἡττηθέντα μὲν γὰρ ζῆν ἀρχεῖν ἔτι, περιτρίβειν
 δὲ νικῶντι χέλλισον.

μή. Ἐὼ τάνηκεν ὅτι τὸν Κροῖσον ἀμαθῆ καὶ ἀλαζόνα
 καὶ γελοῖον φήσας εἰ πᾶσιν, ἔπειτά τε φησὶν ἀρχμα-
 λώτῃ γενόμεν καὶ παιδαγωγῆσθαι καὶ κατεπύδῃσθαι τῷ Κυ-
 ρῶν, ὃς φρονήσει καὶ ἀρετῇ καὶ μεγαλονοίᾳ πολὺ πάντων
 δακῆ πρεσβυτεράκειναι τῷ βασιλείῳ τῷ δὲ Κροῖσῳ μηδὲν
 E ἄλλο χελεῖν ἢ τὸ τιμῆσαι τὴν θεὸς ἀναδήμασι πολλοῖς
 καὶ μεγάλοις μαρτυρήσας, αὐτὸ τῷτο πάντων ἀσβεβῆστον
 ἀποδείκνυσιν ἔργον. Ἀδελφὸν γὰρ αὐτοῦ Παιτολέοντα

D. 8. ἀμαθῆ] Sic B. E. Xyl. Vulgo, ἡμαθῆ, quod Steph. sumit a Schott.

Leonice. Anon. ita corrigentibus Aldinæ et Bas. victum ἀμαθῆ.

D. 12. τῷ δὲ Κροῖσῳ] δι' addidi ex B. E. Mez.

E. 2. αὐτὸ τῷτο—ἔργον] Forte corrigendum, αὐτὸν τῷτο—ἔργον.

et honore habitum, foedet. U-
 num autem, inquit, de trecentis
 supersittem Othryadem ferunt
 turpe ratum Spartam redire
 sociis amissis, ibi ad Thyreas
 sibi ipsi manum intulisse. Su-
 pra enim cum incertum fuisse
 utrinque diceret Victoriā, hic
 pudore Othryadis, victos fuisse
 Lacedæmonios, arguit. Tur-
 pe enim fuit ei vivere victo:
 at victori, servari pulcherri-
 mum.

XVIII. Mitto nunc, quod

Croesum hominem indoctum,
 gloriosum, et ridiculum in
 omnibus faciens, ab eo capto
 Cylum, qui prudentia et vir-
 tute ac magnanimitate facile
 omnes reges excelluisse cre-
 ditur, institutum atque officii
 admonitum scribit. Cumque
 de Croeso nihil aliud laudabile
 testetur, quam multis eum ac
 magnis donarile Deos esse ve-
 neratum: hoc ipsum facinus
 impiissimum fuisse monstrat.
Κροῖον enim πατρὸς, Παιτολέοντα

αὐτὴ τῆς βασιλείας ἀφ' ἑαυτῆς, ζῶντος ἐπὶ τῷ πατρὶ
 τὸν οὖν Κερῶν, ὡς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, τὴν ἐταί-
 ρον καὶ φίλον τῷ Παρτολέοντι ἕνα τῶν γνωρίμων ἔκ-
 γάτρου ἀφ' ἑαυτῆς καταξανάμενον, ἐκ δὲ τῶν χρημάτων
 αὐτοῦ ποτασάμενον ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀποσπῆλαι. Διὶ
 ὅλῳ δὲ τὸν Μῆδον ἀρετῇ καὶ δαεισυσίῃ κτησάμενος τὴν
 ἡγεμονίαν, ὃ φύσιν γενέσθαι φησὶ τοῦτον, ἐξαχθέντα δὲ
 τυραννίδος, ὁππότε δεῖται προσωπίματι δαεισυσίης.

Δ'. Ἀλλ' ἀφίμῃ τὰ τῶν βαρβάρων ἀφ' ἑαυτῶν ὅ-
 αὐτὸς εἰ τοῖς Ἑλλήνοισι πεποισεν. " Ἀθηναῖοις τόσῃ
 " καὶ τῶν πολλῶν τῶν ἄλλων Ἴωνων ἐπαυχόμεθα καὶ
 " ὀνόματι τέτῳ, μὴ βελαμῆδες, ἀλλὰ φησύνεσθαι Ἴωνες
 " καλεῖσθαι, τῶν δὲ ἰομύζοντες αὐτῶν γενναϊότητος ἀ-

E. 4. βασιλείας ἀφ' ἑαυτῆς] Inter has duas voces habent in τῷ Ald. et hinc Steph. at B. E. αὐτῶ: unde apparet, id ex proximo temere repetitum esse, et recte deletum a Bas. Xyl. Mss.

E. 5. τῶν ἑταίρων καὶ φίλων] Non est quare deletur cum Reliskio, servatum in omnibus libris; modo legas τῶν ἑταίρων καὶ φίλων; nam γνωρίμων est nobilem, ut recte vertit Amiotus.

E. 7. γνάφω] Probæ vocem formæ recepi a B. Vulgo, γάφω, quod Steph. sumit ex Leonie. et Schott. qui ita correxerunt Ald. et Bas. γάφω, quod et E. habet. Xyl. παρφαίω. Apud Herodot. I, 92, pro παρφαίω restituit Westl. γάφω: idem Plutarcho dedissem, si codices scripti præbuisent.

F. 3. γενέσθαι—προσωπίματι] Ita mætilum integravi locum ex B. E. Vulgo, γενέσθαι ἀλλὰ προσωπίματι.

F. 5. γὰρ αὐτὸς] Sic B. E. T. V. Anon. Xyl. Vulgo, γὰρ αὐτοῖ.

fratrem cum Græco de regno contendisse: eo petitum Græcum, unum de sociis et familiaribus fratris hominem nobilem, super beatissimos fullonias tradidit encassasse, donariaque ex eius pecunia facta Diis misisse. Refert etiam Medum Deio-cem, qui virtute et iustitia regnum in Medos sibi para-

vit, non a natura talem fuisse, sed captum cupidine tyrannidis eam invasisse simulatione iustitiæ.

XIX. Sed mitto barbara, quando magnam exemplorum copiam res Græcæ sufficiunt. Athenienses, et plerique alios Iones, ait, nolle se Ionum nomine debere fieri, sed id su-

“ καί, καὶ ὀρμηθέντες ἀπὸ τῆ πρυτανίης τῇ Ἀθηναίων,
 “ ἐκ βαρβάρων παιδοποιήσασθαι γυναικῶν, πατέρας
 “ αὐτῶν καὶ παῖδας φονεύσαντες διὰ ταῖς γυναιχας νό-
 “ μων ἴσθαι, ὅπως ἐπελάσθαι, καὶ παρδιδόναι ταῖς θυ-
 “ γατρᾶσι μήποτε ὁμοσιγῆσαι τοῖς γε ἀνδράσι μηδ’
 “ ὀνομασί βοῆσαι τὸν αὐτῆς ἀνδρα· καὶ τὴν νῦν ὄντα
 859 “ Μιλησίους, ἐξ ἐκείνων γηγενέων τῶν γυναικῶν” ὑπ-
 “ ἐκπὼν δὲ καθαρώς Ἴωνας γηγενέων τῆς Ἀπατέρια ἀγον-
 “ τας εὐρίην, “ Ἀγνοοῖ δὲ πάντες,” φησί, “ πλὴν Ἐφε-
 “ σίων καὶ Κολοφονίων.” Τάττας μὲν ἔπος ἐκέλευε
 τῆς εὐγενείας.

χ’· “ Πακτύλει δὲ ἀπεγάντα Κύρε,” φησί, “ Κυ-
 “ μένης καὶ Μιτυληνάης ἐκδιδόναι παρδιδόσθαι
 “ τὸν ἀνδραπον ὅτι μαθῶ. Οὐ γὰρ ἔχω γε ἐπεῖν
 “ ἀπεκείως” (αὐτὸ μὴ ἀφελῶσθαι πόσους ἦν δ

F. 10. πρυτανίη] Sic B. E. Ald. Baf. Xyl. et Herod. I. 146. At Steph. πρυτανίη, unde et quare, nescio.

A. 4. ἐκείλους] Sic B. E. Baf. Xyl. Schott. Anon. Vulgo, ἐκείλους, quod ex Ald. adhæsit Stephano.

A. 6. Κυραίων—εἰδέναι] Ita omnes libri. Corruptus et mutilus locus, nec conjectura probabiliter restituendus. Res quidem patet ex Herodoto I, 160, sententia item univerſe, quam reddidi vertendo.

gere : qui vero se nobilissimos putarent, et ex ipso Prytaneo Athenis profectos, eos prolem e barbaris procreasse uxoribus, quarum parentes et liberos interfecissent : ideoque has legem tulisse, et filiabus quoque suis servandam injunxisse, ne unquam cum marito cibum sumerent, aut eum nominatim compellerent : et qui nunc sint Milesii, eos ex istis ortos mulieribus. Postea subiciens,

Iones puros esse eos qui Apaturia celebrant : Agunt, ait, omnes, Ephesii demitis et Colophonis : hos ergo sic nobilitate spoliati sua.

XX. Porro Pactyam, qui a Cyro defecerat, profugum Cumas, Cumæos ablegasse Mitylenam, Mitylenæos, ut dederent, ait, pretium pactos egisse : quantum, se ignorare. Scilicet præclarum est, cum fatearis te pretium ignorare, interim

μαθός, πληκῆτο δὲ Ἑλλινίδι πόλει προσβαλεῖν ὄψεσθαι
 ὡς δὴ σαφὲς εἶδεται) “ Χίος μὲν τὸν Πακτίλῳ κο-
 “ μισθέντα πρὸς αὐτὸς ἔξ ἱερῷ Ἀθηνᾶς Πολυτέχῃ
 “ ἐκδύναι, καὶ ταῦτα πωῆσαι τὸς Χίους, τὸν Ἀταρνεῖα
 “ μιστὸν λαβόντα.” Καίτοι Χάρων ὁ Λαμφακίως,
 ἀνὴρ πρεσβύτερος, ἐν τοῖς πρὸ Πακτίλῳ λόγοις γενο-
 μένος, τοῖσιν οὕτως ἔτε Μιτυληναίοις ἔτε Χίοις ἄγχι
 προσέειπεν, ὧν δὲ καὶ λέξιν γέγραφε, “ Πακτίλῳ
 “ δὲ ὡς ἐπύθητο προσελκύνοντα τὸ φρατὸν τὸ Περσικόν,
 “ ὥχτο φεύγων ἄρτι μὲν εἰς Μιτυλήνῃ, ἔπειτα δὲ εἰς
 “ Χίον· καὶ αὐτὸ ἐκράτησε Κύριος.”

καί. Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῷ βέλῳ διηγέμενος τὴν
 Λακεδαιμονίαν ὅτι Πολυκράτην τὸν τύραννον στρατῶν,
 “ αὐτὸς μὲν οἶσθαι,” φησὶ, “ καὶ λέγειν Σαμίους, ὡς χά-
 “ ριν ἐκπίνοντες αὐτῶς τὸν Μιτυληναίων βοηθείας στρα-
 “ τῶν τῶς τε φεύγοντας κατὰγοντες τῷ πολέμῳ,

B. τ. πωῆσαι] Unus Steph. credo operarum errore, πωῆσαι.

C. τ. αὐτὸς μὲν οἶσθαι] Legendum, αὐτῶν μὲν οἶσθαι, ut magis congruum
 Herodoto III, 47: itaque verterunt Amiot. et Xyl.

quasi probe comperta re tan-
 tam urbi Græcæ infamiam
 impingere. Chios, ait, Pac-
 tyam ad se delatum ex Miner-
 væ Poliuchi fano avulsum tra-
 didisse, Atarneumque mercedis
 loco accepisse. At Charo Lamp-
 facenus ætate prior, ubi de
 Pactya ei sermo est, nullum
 tale neque Mitylenæis neque
 Chiis flagitium imputat. Hæc
 autem sunt ejus verba: Pac-
 tyas, audito exercitum Persi-

cum appropinquare, profugū
 primo Mitylenam, deinde in
 Chium: eumque cepit Cyrus.

XXI. In tertio deinde li-
 bro Herodotus narrans Lace-
 dæmoniorum adversus Poly-
 cratem tyrannum expeditionem,
 scribit, Samios existima-
 re et dicere, Spartanos ipsi
 gratiam rependisse pro auxilio
 quondam iis adversus Messe-
 nios lato, ideoque et exules re-
 duxisse Samios, et in tyrannum

“ καὶ τῷ τυράνῳ πολέμῳτες· ἀρνεῖσθαι δὲ τὴν αἰτίαν
 “ ταύτῃ Λακεδαιμονίῃς, καὶ λέγειν ὡς οὐ βοηθοῦντες,
 “ οὐδ’ ἐλθόντες, ἀλλὰ πτωροῦμενοι Σαμίῃς στρα-
 “ τεύσαντο, κρατῆρ’ ἵνα πεμπόμενοι Κερσίῳ παρ’
 “ αὐτῷ, καὶ θώρακα πάλιν παρ’ Ἀμάσιδος κομιζόμενοι
 “ ἀφελόμενοι.” Καίτοι πόλιν ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
 οὔτε φιλόσημον οὕτως, οὔτε μυστήρανον ἴσμεν, ὡς τὴν
 Λακεδαιμονίων γενομένην· ποίου γὰρ ἕνεκα θώρακος, ἢ
 τίνος κρατῆρος ἕτερον, Κυφελίδας μὲν ἐξέβαλον ἐκ
 D Κορίνθου καὶ Ἀμωρακίας, ἐκ δὲ Νάξου Λύγδαμιν, ἐξ
 Ἀθηνῶν δὲ τὸς Πεισιφράτη παῖδας, ἐκ δὲ Σικυῶνος
 Αἰσχίνην, ἐκ Θάσου δὲ Σύμμαχον, ἐκ δὲ Φωκίαν Αὔ-
 λιν, ἐκ Μιλήτης δὲ Ἀριστομένην τὴν δὲ ἐν Θετταλοῖς
 δυναστείαν ἔπαυσαν, Ἀριστομένην καὶ Ἀγγέλον καταλύσαντες
 αἰσῶ Λεωτυχίδου τῆ βασιλείας, πρὶν ἢ ἐν ἄλλοις ἀκ-
 ριβετέροις γέγραπται· καὶ δὲ Ἡρόδοτον, οὔτε κακίας,
 ἔτε ἀβελτηρίας, ὥστε βολὴν λελοίπασιν εἰ τὴν καλ-

D. 1. Νάξου] Recepti ab Exemplo Turn. Amiot. Xyl. Ceteri omnes, Ξανάγου.

*bellum movisse. Lacedæmonios
 autem id negare, ac dicere se
 non opitulandi, aut liberandi,
 sed ulciscendi Samios causa
 eam suscepisse expeditionem, qui
 missum ipsis a Cræso craterem,
 rursumque ab Amaside thora-
 cem, surripuissent. Atqui nul-
 lam ea tempestate urbem ita
 et magnificam et tyrannis in-
 fensam novimus, ut fuit Spar-
 ta. Cujus enim thoracis causa
 aut crateris Cypselidas ejecce-*

*runt Corintho et Ambracia,
 Lygdamin Naxo, Pisistrati fi-
 lios Athenis, Sicyone Æschine-
 nem, Thaso Symmachum,
 Phocide Aulin, Mileto Aris-
 togenem, dominationem in
 Thessalis everterunt, Aristo-
 mede et Angelo opera Leo-
 tychidæ regis dejectis? de
 quibus alibi copiosius scrip-
 tum est. Si autem Herodoto
 credimus, nihil sibi malitiæ,
 nihil stultitiæ fecerunt reli-*

λίτην καὶ δικαιοσύνην τῆς στρατίας ἀννούμενοι πρέφασιν,
ἀμολογούντες ἀφ' ἡμετέρας καὶ μεγαλοῖαν ὀπιτίαν
δυσιχοῦσιν ἀνθρώποις καὶ κακῶς πρέτλυσιν.

κβ'. Οὐ μὲν ἄλλὰ Λακεδαιμονίους μὴ ἄλλως γέ
πως ὑποπεσόντας αὐτῷ τῷ γεγραφέντι πρὸς τὸν
Κορινθίαν πόλιν ἑκτὸς δέξμεν καὶ τῶτον οὔσαν τὸ τόπον,
ὅμως περὶ περιλαβὼν, ὁδοῦ, φασί, πέρρησι, ὀπέπλυν
αἰτίας δεινῆς καὶ μοχθηροτάτης ἀφβολῆς. " Συμεπε-
" λάβοντο γάρ," φασί, " τῷ στρατεύματος ἐπὶ Σάμῳ,
" ὅτε γενέσθαι, Κορινθίοι περὶ δύματος, ἰδρύματος εἰς
" αὐτοὺς ὑπὸ Σαμίῳ πρὸς τὸν ὑπάρχοντος ἡν
" δὲ τοῦτο· Κερκυραίων παῖδας τριακοσίους τὸ πρὸς
" Περικλῆδος ὁ Κορινθίου τύραννος ἐπ' ἑκτομῇ παρ' Ἀ-
" λυάτῃν ἔπειπε· τούτους ἀποδάντας, εἰς τιλὴν νῆσιν αἰ
" Σάμοι διδάξαντες οἱ ἱερῶ Ἀρτέμιδος ἰκέτας καὶ
" ζῶσθαι, καὶ πρὸς τὰ πρὸς τῇντας αὐτοῖς σπασάμεν καὶ

E. 2. ἄλλως γέ πως] Forte ἀμολογούντες, ut Reisk.

E. 5. φασί] Recepti ab uno Xyl. Vulgo, φασί.

F. 6. πρὸς τῇντας] Hoc dedi quia in E. exstat, et præstat vulgato πρὸς τῇντας:

quum, qui pulcherrimam et
justissimam expeditionis caus-
sam abnegantes, facti sunt se
ob acceptæ injuriæ memo-
riam, rei que vilis magnam æs-
timationem miseros homines
afflictosque adoriri.

XXII. Enimvero Lace-
dæmonios utcunque tum sub
stylum suum venientes ibi
pupugit. Corinthum autem,
quæ hic quidem extra cursum
narrationis erat, tamen obiter
quoque arripiens turpissimo

crimine et calumnia pessima
conspersit: Hæc, inquit, ex-
peditio ut fieret, studiose Co-
rinthii adjuverunt, quibus ip-
sis quoque contumelia erat eam
a Samiis facta: res ita habet:
Corcyæorum pueros trecentos
primarios Periander Corinthi
tyrannus ad Alyattem misit cas-
trandos: hos cum in ipsorum
insulam excensionem fecissent,
docuerunt Sami in fano Di-
anæ supplices sedere, ac pla-
centas e sesamo et melle ad e-

“ μέλτος, ~~θεωπούσαν~~.” Τὸτο ὕβρισμα Σαμίων εἰς
 Κορινθίους ὁ συγγραφεὺς ~~προσαγορεύει~~, καὶ ἀφ’ αὐτοῦ
 φησὶ, συμπαρξύναν Λακεδαιμονίους κατ’ αὐτῷ ἔπειν
 οὐκ ὁλήρις ὕστερον, ἔγκλημα ποιησαμένους ὅτι τριακο-
 σίως παῖδας Ἑλλήων ἐφύλαξαν ἄνδρας. Ὁ δὲ τὸτο
 Κορινθίοις προστριβόμενος τένειδος, σποφάνει ὃ τυράννης
 μοχθηροτέρων πλὴν πόλιν· οἰκείους μὲν γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Κερκυραίους ἀνελόντας ἡμίνατο· Κορινθίοι δὲ πῖ παρόντες
 360 ἐπιμαρτυροῦντο Σαμίους ἐμποδῶν γένεσθαι ὁμότητι καὶ πα-
 ρανομίᾳ ποσούτῃ· καὶ ταῦτα μὲν τρεῖς γενεὰς ὀργυλῶ καὶ
 μυριαρχίας ἀναφέροντες ὑπὲρ τυραννίδος, ἥς καταλυ-
 γείσης, πᾶν τὸ μῆμα καὶ πᾶν ἔχνος ἔξαλείφοντες καὶ
 ἀφανίζοντες οὐκ ἐπαύοντο, χαλεπῆς καὶ βαρέας αὐτοῖς
 γανομένης. Ἀλλὰ δὴ τὸ μὲν ὕβρισμα τοῖσιν οὗ τὸ Σα-

alioqui recipiendum erat παρατιθέντες ex T. V. Ceterum post αὐ-
 τοῖς B. et E. addunt ὁσημέραι.

F. 9. Λακεδαιμονίους—παῖδας] Ita supplevi locum mutilum ex B. E. Vulgo,
 Λακεδαιμονίους ὅτι παῖδας.

F. 13. γὰρ—ἀνελόντας] Prius sumfi a Mez. posterius ab ipsa rei veritate.
 Vulgo, γὰρ—ἀπλῶτα.

A. 4. τὸ μῆμα] Forte, τὸ μῆμα, ut Reisk.

*dendum proponentes conserva-
 verunt.* Hoc contumeliam
 Samiorum in Corinthios ap-
 pellat scriptor, ideoque hos
 stimulos Lacedæmonii addi-
 disse adversus Samios multis
 postea annis, crimini dantes
 iis nimirum quod trecentos
 filios Græcorum mares relin-
 qui obtinuissent. Quod scelus
 Corinthiis ille tribuens, ur-
 bem ipso tyranno flagitiosio-
 rem facit. Is quidem ultus
 fuit Corcyraeos, qui filium e-

jus interfecerant. Quid au-
 tem evenit Corinthiis, ut a
 Samiis pœnas expeterent,
 quod ii crudelitati et impro-
 bitati tantæ impedimento fue-
 runt? idque adeo post tres
 ætates, ut memoriam acceptæ
 injuriæ renovarent in ejus gra-
 tiam tyrannidis, cujus, ut quæ
 gravissima ipsis fuisset, ex-
 stinctæ omnia monumenta et
 vestigia abolendi finem nul-
 lum faciebant. Talis ergo fuit
 Samiorum in Corinthios in-

μίῳν εἰς Κορινθίους· τὸ δὲ πινόμενον ποῖον τι τὸ Κορινθίαν εἰς Σαμίους; εἰ γὰρ ὅπως ὠρρίζοντο Σαμίους, ἢ παροξύνειν, ἀπειτέπειν δὲ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ παροξύνειν Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Πολυκράτη στρατονομῆς, ὅπως μὴ τῷ τυραννὶ χαλαρῶντος ἐλεύθεροι Σάμιοι γένοιτο, καὶ παύσαιντο δουλεύοντες. Ὁ δὲ μέγιστον ἔστι, τί δήποτε Κορινθιοὶ Σαμίους μὴ ὠρρίζοντο βαλληθεῖσι καὶ μὴ διωκθεῖσι σῶσαι τὰς Κερκυραίων παῖδας, Κνιδίους δὲ τὰς σώσασι καὶ ἀποδιδῶσιν οὐκ ἀνέχων; Καὶ τοὶ Κερκυραῖοι Σαμίων μὴ ὑπὲρ τούτου λόγον οὐ πολλὸν ἔχουσιν, Κνιδίων δὲ μέμνηται, καὶ Κνιδίους εἰς πῦρ καὶ ἀπέλασεν καὶ ψήφισματα παρ' αὐτοῖς· ὅτι γὰρ ὅτι πλεῖστα ἐξήλασαν ἐκ τῷ ἱερῷ τὰς Περιάνδρου φύλακας, αὐτοὶ δὲ ἀναλαβόντες τὰς παῖδας εἰς Κέρκυραν διακόμισαν, ὡς Ἀντίφωνος περὶ ὁ Κρητικὸς ἰσθόρκε, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν ταῖς Κήποις. Ὅτι δὲ οὐ πινόμενοι Σα-

A. 10, ὅπως μὴ] Sic E. Vulgo, ὅπως μὴδέ.

B. 7. μέμνηται] Sic B. E. Baf. Xyl. Mez. Vulgo, μέμνεται.

juria. Qualis vero poena Corinthiorum de Samiis expetitur? Atqui, si vere irascebantur Samiis, non instigare, sed dehortari potius Lacedaemonios ab expeditione in Polycratem debuerunt; ne tyranno dejecto Samii unquam libertatem recipere possent. Quod autem maximum est, cur tandem Corinthii Samiis irascebantur qui voluerunt, non potuerunt etiam, servare Corcyraeorum pueros: Cnidios, qui servaverunt eos et

reddiderunt, non culpant? Et quidem hac de re Corcyraei non magnam habent Samiorum rationem: Cnidiorum meminere, hisque sunt apud ipsos honores, immunitates, et decreta; nam hi navibus adveкти, custodes Periandri e templo expulerunt, puerosque ad se receptos Corcyram perrexerunt: ut Antenor Cretensis perhibet, ac Dionysius Chalcidensis libro de Origine Urbium. Non autem ulciscendi Samios, sed a tyranno

μῖας, ἄλλ' ἐλευθερῶντες ἀπὸ τῆ τυράννης καὶ σώζοντες
ἐτρέψυσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Σαμίους αὐτοῖς ὅτι χεῖ-
σταται μάρτυσιν. Ἀρχία γὰρ ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ λαμ-
πρῶς ἀγωνισαμένῳ τότε, καὶ πεσόντι, τάφον εἶ) δημοσίᾳ
κατασκευασμένον ἐν Σάμῳ, καὶ πρῶτον ἐπ' αὐτῷ
λέγουσι· διὸ καὶ τῆς ἀπογόνου τῆ ἀνδρὸς αἰὲ ἀγατελεῖν
Σαμίους οἰκείως καὶ φιλανδρώπως προσφραζόμενοι, ὡς
αὐτὸς Ἡρόδοτος ταῦτα γοῶν ἀπομεμαρτύρηκεν.

καγ'. Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, τῷ ἀρίστῳ Ἀθήνησι καὶ πρῶ-
των ἀνδρῶν “Κλειθέη μ' ἀναπέμψαι,” φησί, “ὅτι Πυ-
D “θίαι ψευδόμενται γινέσθαι, προσφέρουσιν αἰὲ Λακεδαι-
“μόνιοις ἐλευθερῶν ἀπὸ τῆ τυράννων τὰς Ἀθήνας,” καλ-
λίστῳ μὲν ἔργῳ καὶ δικαιοτάτῳ προσάπλων ἀσεβήματος
ἀφελῶν τὴν τιμὴν καὶ ἀδικοῦντος, ἀφαιρέσειεν
δὲ τῆ θεᾷ μαντεῖαν καλῶ καὶ ἀγαθῶ, καὶ τῆς λεγο-
μένης συμπορητεῖαν θέμιδος ἀξίαν “Ἰσαγόραν δὲ
“τῆς γαμετῆς ὑφίσταται Κλεομένη φοιτῶντι παρ' αὐ-
“τῶν” ὡς δὲ εἰώθη, ὡς ἀμύγνυς πίστεως ἔνεκα τοῖς

liberandi causa Spartanos ex-
peditionem suscepisse, ipsis Sa-
miis testibus potest doceri.
Tradunt enim, Archiae Spar-
tano, cum is fortissime tum
pugnans cecidisset, sepulchrum
in Samo publice factum, idque
a se honoribus affici: ideoque
posteris etiam ejus semper
cum Samiis familiariter atque
humaniter agere: quod ipsum
quidem Herodotus quoque
testatus est.

XXIII. Idem libro quinto
de praestantissimis Athenien-

sium ac principibus viris Clis-
thenem, ait, Pythiae persuasisse,
ut Spartanis semper falsa ora-
cula redderet, quibus juberentur
Athenas a tyrannis libe-
rare: facto pulcherrimo et
justissimo tantam sceleris ac
imposturae annexens calum-
niam: Deoque adimens vati-
cinium bonum atque verum,
et dignum Themide quae ei
adsidere dicitur. Ait prae-
terea, conjugis suae abusum per-
misisse Isagoram Cleomeni ad
eam ventitanti: et more suo

νόηρις ἐπαίνης πινάς, “ Ἰσαγόρας δὲ,” φησὶν, “ ὁ Τι-
 “ σάνδρῳ οὐκίης ἢ ἡν δολίμῳ, ἀπαρ τὰ ἀνέχθη ὁκ
 “ ἔχω φράσαι, θύοι δὲ αἱ συλθενὺς αὐτῷ Δαΐ Καρίῳ.”
 Εὐρυθμός τε ἔχ' πολυταὸς ὁ μυκτὴρ τῷ συλθεσφίας,
 εἰς Κᾶρας ὥσπερ εἰς κῆραχας ἀποδοποιμαμένῳ τῷ
 Ἰσαγόρῳ. Ἀριστογόνῳτα μόντοι ὁκ ἐπὶ κίλλῳ χραῖς,
 ἀλλὰ ἀνταρὺς ἀφ' πυλῶν εἰς Φοινίκῳ ἔχελάνει, “ Γε-
 “ φρεσῶν γηρονέκῳ λέγων ἀνέχθη· τὺς δὲ Γεφυρσίῳ
 “ ὁκ ἀπ' Εὐβοίας, ἐδ' Ἐρετριῶν, ὥσπερ αἰοντάς τις,
 “ ἀλλὰ Φοινίχας εἶνα, φησὶν, αὐτὸς οὕτω πεποιημένος.”
 Ἀφελέσθαι τοίνυν Λακεδαιμονίους μὴ διωάμενος τῷ
 Ἀθηναίων ἐλευθέρῳσι ἀπὸ τῷ τυράνῳ, αἰχλῶ παῖ
 χέλλισον ἔργον οἷος τ' ὅστιν ἀφανίζειν ἔχ' κατακυλίσαι.
 “ Ταχὺ γὰρ μετανοῆσαι,” φησὶν, “ αὐτοὺς ὡς ἐπὶ
 “ σαντας ὀρθῶς, ὅπ' κινδύλοισι μαντήσιον ἐπαρῆντες

E. 4. Εὐρυθμός τε] τε mutandum in γε, ut et Reisk. monuit.

E. 6. κακῶς] Aut delendum, aut mutandum in melius, quod nunc probabile quidem non suppetit: an κίλλῳ πως?

F. 1. πεποιημένος] Probabilius est πεποιημένος ut Reisk. et jam vertit Xyl. ad auctoritatem Herodoti, V, 57.

fidei parandæ gratia admiscens
 vituperationibus laudes ali-
 quas: *Isagoras*, inquit, *Tisan-*
dri filius familia fuit natus
nobili, sed originem ejus non
habeo dicere: cognati quidem
ejus Jovi Caris sacrificant.
 O hominem versuto et civili
 naso, qui ad Cares tanquam
 corvos *Isagoram* abominando
 rejiciat. *Aristogitonem* vero
 non oblique jam, sed recta
 portis ejectum in *Phœniciam*

proturbat, a *Gephyraeis ori-*
ginem eum trahere inquit:
esse autem Gephyraeos non ex
Eubœa aut Eretrienfes, sed
Phœnices: ut quidem ipse au-
ditu acceperit. Sed cum *A-*
theniensium a tyrannis libera-
 tionem adimere *Lacedæmo-*
 niis non posset; audet tur-
 pissimo affectu pulcherrimum
 facinus conspurcare. *Max*
 enim, ait, *Spartanos correpti*
fuisse pœnitentia, quod adul-

“ ἄνδρας ξένους ὄντας αὐτοῖσι, καὶ ὑποχωρομένης ὑπο-
 “ χεΐρας παρήξεν τὰς Ἀθήνας, ἐξήλασαν ἐκ τῆς
 “ πατρίδος τοὺς τυραννοὺς, καὶ δῆμῳ ἀχαρίστῳ παρέ-
 “ δωκεν τιμὴν πόλιν. Εἴτα μεταπεμφαμένους Ἰππίαν
 “ Σπὸ Σιγείου χατάρειν εἰς τὰς Ἀθῆνας ἀντιστῆσαι δὲ
 “ Κορινθίους αὐτοῖς, καὶ Σποτρέφαι, Σαυκλέους διαλόν-
 “ τος ὅσα Κύνελος καὶ Περιάνδρος καὶ ἡ Κορινθίαν πό-
 361 “ λιν ἐργάσαντο τυραννῶντες.” Καίτοι Περιάνδρου χει-
 λώτερον ὅδὲ ὁμότερον ἔργον ὅδὲν ἰσχυρεῖται τῆς ἐκ-
 πομπῆς τῷ τριακοσίαν ἐκείνων, ἐς ἐξαρπάσαι καὶ
 ἀφελύσαι παθεῖν ταῦτα Σαμίοις ὀργίζεσθαι φησι
 καὶ μνησασθῆναι Κορινθίους ὡς περ Ἰσχυρέντας. Τούτου
 ἀνάπλεον ὅτι παραχρῆς καὶ ἀφρονείας τὸ κακόντες αὐτῶν
 τῶν λῶν, ἐξ ἀπάσης τῇ δηήσει παρὰ τῆς ὑποδύμενης.

F. 8. παρήξεν] Sic B. E. T. V. Anon. ut Herodot. V, 91. Vulgo, παρήξεν.

F. 12. Σαυκλέους] Rectius Σαυκλῆς Anon. ut Herodot. V, 92. Una Græco-Lat. media anni 1620, Σαυκλῆς.

F. 13. κατὰ τὴν Κορινθίαν] Ita omnes libri: nec tamen non legendum κατὰ τὴν Κορινθίαν—.

A. 2. ἰσχυρεῖται] Summi ex B. E. Vulgo, ἰσχυας, in quo Steph. cum Baf. et Xyl. consentit. Ald. ἰσὺν ἰσχυας, quod ortum ex vero a nobis recepto, in ἰσὺν ἰσχυῖν mutarunt Leonici. T. V. B.

A. 2. ἰσχυμῆς] Revocavi ex B. E. Ald. Baf. Xyl. Mez. Vulgo, ἰσχυμῆς quod Steph. dedit ex Leonici. Schott. Anon.

A. 7. τῇ δηήσει] τῇ addidi ex B. E.

rinis moti oraculis viros bo-
 pitio sibi junctos, promittentes-
 que ipsis Athenas in potestatem
 tradituros, e patria expulissent
 tyrannos, ingratosque populo ur-
 bem restituisent. Voluisse de-
 inde eos Hippiam a Sigeo re-
 vocatum Libeas perducere:
 sed Corinthios iis obstitisse, So-
 phocle narrante qualia egissent
 Cypselus et Periander Corinthi
 tyrannidem gerentes. Atqui

nullum atrocius aut crudelius
 facinus memoratur, atque ista
 trecentorum emissio: quos
 quia eripuissent Samii, ac ne
 castrarentur prohibuissent, id-
 eo iis ut contumelia affectos
 iratos fuisse Corinthios dixe-
 rat. Tanto tumultu ac dis-
 sensione malignitas ejus plena
 est, in narrationes quacumque
 passim se insinuans occasione.

καδ'. Ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς ταῖς Σάρδεσι διασημέ-
 νος, ὡς ἐπὶ μάλιστα διέλυσεν καὶ διελυμῆατο τὸ πρᾶξαι
 αὐτῶν μὲν Ἀθηναῖοι ναῦς ἐξέπησαν Ἰῶσι πημερὺς ἄπα-
 ρᾶσι βασιλέως, ἀρχαίους πολέμους προσέπειν, ὅτι
 τοσαύται πόλεις καὶ τηλικαύται Ἑλληνίδας ἐλάβαντο
 ἐπεχείρησαν ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, Ἐρετρίων δὲ κομισθῆ-
 ναι καὶ παρέρχων, καὶ ὡδισιότητος μέγα κατόρ-
 θημα καὶ αἰδοῦμαι. Ἦδη γὰρ ὡς * πρὶς τῷ Ἰωνίᾳ
 συγκαχυμένη, καὶ τοῦ βασιλέως προσελόντος, ἀπα-
 τήσαντες ἔξω Κυπρίους καὶ τῷ Παμφυλίᾳ πεισθέντες
 κατεναυμάχησαν· εἴτα ἀναγρέφαντες ὀπίσσω, καὶ τὰς
 ναῦς καὶ Ἐρέσω καταλιπόντες, ἐπέθεντο Σάρδεσι, καὶ Ἀρ-
 ταφέρνην ἐπολιόρχουν, εἰς τὴν ἀκρόπολιν καταφυγόντα,
 βυλόμενοι τὴν Μιλήτην ὡς πολιορκίαν· καὶ τὸτο μὲν
 ἔπραξαν, καὶ τὰς πολεμίας ἀνέστησαν ἐκείθεν καὶ φέρον
 θαυμαστῶ γενομένης· πλήθους δὲ ὅτι χυθέντος αὐτοῖς ἀπε-

B. 4. ὡς * πρὶς] Omnes libri vacuum hic habent, B. et E. quidem trium fere
 litterarum: ergo forte corrigendum, ὡς τῶν πρὶς τῇ Ἰωνίᾳ συγκαχυ-
 μένων. Anon. et Valcken. ad Herod. V, 99. item T. V. ὡς πρὶς τῇ
 Ἰωνίᾳ συγκαχυμένης. Xyl. pro ὡς dedit πρὶς.

XXIV. In sequentibus, Sardibus gesta narrans, quan-
 tum potuit rem luxavit atque
 corripit: naves, quas Athe-
 nienfes Ionibus qui a rege de-
 fecerant tutandis miserunt, au-
 sus *malorum* vocare *initium*,
 quod tot tantasque Græcas
 urbes a barbaris liberare co-
 narentur: Eretrienfium autem
 obiter admodum faciens men-
 tionem, magnumque eorum
 et præclarum facinus reticens,
 ac memorabile. Jam enim ut

turbatis Ionizæ rebus, classe
 regia adnavigante, foras ob-
 viam euntes, Cyprios in mari
 Pamphylio pugna navali de-
 vicerunt. Post hæc retro con-
 versi, navibus apud Ephesum
 relictis, Sardes adorti sunt, et
 Artaphernem, qui in arcem
 confugerat, obsederunt, ut Mi-
 letum obsidione liberarent:
 quod et consecuti sunt, hostes-
 que mirabili terrore perculsos
 inde amoverunt: ipsi, multi-
 tudine obrutum se iri viden-

χώρησαν. Ταῦτα δὲ ἄλλοι τε καὶ Λυσανίας, ὁ Μαλ-
 λάτης ἐν τοῖς παρ' Ἐρετρίας εἶρηκε καὶ καλῶς ἔχον,
 εἰ καὶ ἀφ' μηδὲν ἄλλο, τῇ γῶνι ἀλώσῃ καὶ φθορᾷ τῆς
 πόλεως ἐπειπεῖν τὸ ἀνδραγάθημα τῆτο καὶ τ' ἀριστείαν· ὁ
 δὲ καὶ κρατηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς βαρβαρῶν, φησὶν,
 εἰς τὰς ναῦς καταδιωχθῆναι, μηδὲν τοῦτο τῷ Λαμψά-
 κινι Χάρωνι ἰσοεῦντος, ἀλλὰ ταυτὶ γράφοντος κα-
 λέξιν· “ Ἀθηναῖοι δὲ ἑκκοσι τριήρεσιν ἐπλεύσαν ὅπως ῥή-
 D “ σονίης τοῖς Ἴωσι, καὶ εἰς Σάρδεϊς ἐξεστῆσαντο· καὶ εἶλον
 “ τὰ παρ' Σάρδεϊς ἅπαντα, χωρὶς ὅ τείχεος ὅ βασιλείης·
 “ ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπαναχωρεῦσιν εἰς Μίλητον.”

καί. Ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ δηησιμῶντος παρ' Πλαταιῶν,
 ὡς σφᾶς αὐτὸς εἰδὼσαν Σπαρτιάταις, οἱ δὲ μᾶλλον ἐκέ-
 λυσαν παρὲς Ἀθηναίους τρέπεσθαι πλησιώχους ὄντας
 ἐαυτοῖς, καὶ τιμωρεῖν ἐ κακῶς, παρσιδίῃσιν, ἐ κατ' ὑπόνοιαν
 ὁδὸν δόξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς ὅπιστάμηνος, ὅτι ταῦτα
 συνεβόλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ κατ' εὔνοιαν τῇ Πλα-

D. 9. εἶπεν] αὐτῷ addit Mez. et Reisk. ex Herodoto VI, 108.

tes, recesserunt. Hæc cum alii, tum Lysanias Mallotes in opere de Eretria scripserunt: et conveniebat, si nulla alia de causâ, saltem excidio urbis ejus et interitui accinere memorandum isthuc et præclarum facinus. Herodotus vero etiam *visitos a barbaris eos in naves ait confugisse insequente hoste*: cum nihil tale Lampiscenus prodiderit Charo, cujus sunt verba: *Athenienses autem viginti triremibus navigarunt, ut auxilium*

ferrent Ionibus, et ad Sardes expeditione facta, omnia circa eam urbem ceperunt, excepta munitione regia: his actis Miletum reverterunt.

XXV. Porro in sexto libro Herodotus narrans quomodo Platæenses Spartanis sese dederint, illi vero eos ad Athenienses ablegaverint, utpote finitimos, et defensores non malos, addit non quasi suspicionem aut opinionem, sed tanquam rem sibi compertam, *Lacedæmonios non ita*

ταίῃσι, ὡς βαλόντες τὴν Ἀθηναίαν ἔχουσιν ὅσον σαρκο-
 τῆται. Βοιωτοὶ. Οὐκ αὖν εἰ μὴ χερσὶν Ἡρόδοτος,
 ὅτι βέλαι μὲν καὶ χερσὶν Λακεδαιμόνιοι, ἀπέχονται δὲ
 Ἀθηναῖοι παρακρούοντες, Πλαταιῆς δὲ καὶ ἄλλοι,
 ὥστε πάλιν, ἀλλὰ πόλεμος πρόφασις εἰς μέσον ἤρ-
 ρηται.

κα'. Καὶ μὲν τὴν παννύχιον ἤδη σαφὲς ἐξελή-
 λυται Λακεδαιμονίαν καταφθόνητος, ἥν φησι πε-
 ριμένον, αὐτὸς εἰς Μαραθῶνα μὴ βοηθῆσαι τοῖς Ἀ-
 θηναίοις· οὐ γὰρ μόνον ἄλλας μυρίας ἐξόδους καὶ μάχας
 πεποιήται μὴδὲ ἰσαμύνει, μὴ φεικόμενους τὴν παννύχ-
 ιον, ἀλλὰ καὶ ταύτης τῆς μάχης, ἕκτης Βοηδρομιῶνος
 ἰσαμύνει γαμμένης ὀλήθην ἀπελείφθησαν, ὥστε καὶ θά-
 σασθαι τὴν κατὰ ἐπὶ τὸν τόπον. Ἀλλ'
 ὅμως ταῦτα περὶ τῆς παννύχου γέγραφε " Ἀδύ-

Ε. 2. παρακρούοντες] Sic B. E. Anon. T. V. Xyl. Mez. Vulgo, παρακρού-
 οντες.

Ε. 10. ἱστας] Legendum ἱσται cum Reisk.

*istud consilium benevolentia er-
 ga Plataenses, ut studio labo-
 rem Atheniensibus incutiendi,
 rem cum Boetis habituris, de-
 disse.* Proinde, nisi malignus
 est Herodotus, insidiatores fu-
 erunt et maligni Spartani:
 stulti autem Athenienses, ita
 sibi imponi qui sinerent: Pla-
 taenses vero non honoris aut
 benevolentiae causa, sed ut
 belli futuri ansa, in medium
 projecti sunt.

XXVI. Jam vero mani-
 festi convincitur mendacii de

illo plenilunio, cujus expecta-
 tione Lacedaemonios Atheni-
 ensibus ad Marathoniam pug-
 nam non venisse auxilium,
 scribit. Non enim modo sex-
 centies alias illi exercitum e-
 duxerunt et signa contulerunt
 initio mensis, non praestolati
 plenilunium: et parum absuit
 quin ad hanc pugnam, sexta
 Boedromionis die commissam,
 venirent; adeo ut cadavera e-
 tiam spectaverint ad locum
 praelii jam praesentes. Et ta-
 men Herodotus de plenilunio

“ νατα δὲ σφιν τοπαραιῖτα ποιεῖν ταῦτα, ὡ βυλο-
 “ μδοῦσιν λύνειν τὸν νόμον· ἢ γὰρ ἱσταμένη τῷ μινός·
 “ εἰάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσασθαι ἔφασαν, ὃ πλήρες εὐ-
 “ τος τῷ κύλλου. Οὔτα μὲν οὕτω τὸ πασιέλιον ἔμενον.”
 Σὺ δὲ μεταφέρεις τὴν πασιέλιον εἰς ἀρχὴν μινός,
 διχομυνίας ὅσης, καὶ πᾶν ἔρχον ὁμῶ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ
 πάντα πρᾶγματα σωταράσσεις· καὶ τὰ τῆς Ἑλλά-
 362 δος ἐπαγγελόμενος γράφει. * Ἐασιδακὺς δὲ πρὸς τοὺς
 Ἀθίνας ἀφαιρῶντας, ὅδε δὲ τὸ πρὸς Ἀγρας πομπὴν
 ἰσόρηκας, ἢ πείμπουσιν ἐπὶ κῦ τῇ Ἐλάτῃ χαριστήρια τῇ
 ναὶς ἰορτάζοντες. Ἀλλὰ τὸτό γε βοηθεῖ τῷ Ἡερῳδῳ
 πρὸς εἰκένειν τὴν ἀφβολὴν, ἢ ἔχει κολακείας τὺς

F. 5. μινός· ἰσότη δὲ] Xyl. Mes. similiter Reisk. corrigunt, μινός εἰάτη, εἰάτη
 δ· ex Herod. VI, 106.

F. 9. δος] Legendum εἰσας, sententiam affecutus est Corfinus Fast. Att.
 Vol. I. p. 60. Reiskius etiam verbi correctionem vidit. Absit in
 Ald. Basf. Xyl. E. ex B. nil notatum varietatis a vulgata. Addidit
 Leonie. Schott. Anon. Ergo et ἐκ διχομυνίας καὶ τ. poterat corrigi.
 Aliter variant T. V. B. μινός καὶ διχομυνίας οἷσος καὶ.

A. 1. γράφει. *) Lacunam habent omnes libri: quam T. V. Anon. Amiot.
 his verbis explent, τὰ τῶν βαρβάρων ἐπαίεις τῷ λόγῳ, ex conjectura,
 si quid video. Forte locus restituatur, καὶ ταῦτα τὰ τῆς Ἑλλάδος
 ἐπαγγέλλομαι γράφειν.

A. 2. Ἀγρας—ἰορτάζοντες] In hac lectione non est quod ad sententiam deside-
 retur: tamen Plutarchi consilium postulare videtur, ut pro τῇ Ἐλάτῃ
 legatur τῇ Ἑκτῇ: idque unum satis est assumere ex Valckenarii con-
 jectura ad Herodot. VI, 109.

ista scripsit: *Non poterant ve-
 ro isto hanc tempore facere, quia
 violare legem volebant: erat
 enim nona mensis dies: qua dis
 exire sibi licere negabant, orbe
 Lunæ non pleno: itaque ple-
 nilunium operiebantur.* Tu
 quidem, Herodote, plenilu-
 nium, quod est medio mense,
 transfers in mensem ineun-
 tem: unoque conatu cœlum,

tempora, et res omnes con-
 turbas; professus te res Græ-
 cas scribere. Maxime autem
 Atticis rebus operam impen-
 dens, ne pompam quidem cog-
 novisti, quam solennem etiam-
 num Athenienses ad Agras
 mittunt, gratias Hecate pro
 victoria agentes. Verum hoc
 facit pro Herodoto adversus
 crimen quod ei objicitur, mag-

Ἀθηναίους, ἀργίριον πολὺ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ. Εἰ γὰρ
 αἰέτω ταῦτα Ἀθηναίοις, ἐκ αὐτῶν ἕασαν ὁδὸν ὁρμᾶν ἐν-
 αἰρήν τὸν Φιλίππιδην ὠδρακαλοῦντα Λακεδαιμονίους ἐπὶ
 τῇ μάχῃ ἐκ τῆς μάχης γεγενημένον, καὶ ταῦτα, δευτέρῳ
 εἰς Σπάρτην ἔξ' Ἀθηνῶν, ὡς αὐτὸς φησιν, ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς
 μὴ μὲν τὸ καὶσαι τὴν πολεμίων Ἀθηναίων μετεπέμ-
 ποτον τὴν συμμάχους. Ὅτι μὲντοι δὲκα τάλαντα δι-
 ρεῖν ἔλαβεν ἔξ' Ἀθηνῶν Ἀνύτος τὸ ψήφισμα γράψαν-
 τος, ἀνὴρ Ἀθηναῖος οὐ τὴν παρημελημένων ἐν ἰστορίᾳ Δάλλιος
 ἔρκεν. Ἀπαγγέλλας δὲ τιμὴν ἐν Μασσαῶνι μάχῃ ὁ
 Ἡρόδοτος, ὡς μὲν αἱ πλείους λέγουσι, καὶ τῶν νεκρῶν
 τῶ ἀριθμῷ καθείλε τὸ ἔργον. Εὐξαμένους γὰρ, φασὶ
 τὴν Ἀθηναίων τῇ Ἀγροτέρᾳ θύσῃ χυμᾶν ὅσους αὐ-
 τοῦ βαρβάρων καταβάλωσιν, εἴτα μὲν τῇ μάχῃ ἀνι-
 στήσθαι πλῆθος τῶν νεκρῶν ἀναφανέντος, παρσιτεῖσθαι

A. 7. ἰναγῇ] Immo ἰναγῇ: in versione quidem ita correxi.

B. 4. Ἀνύτου] Ita recepi a Baf. Xyl. Amiot. Turneb. Vulgo, et ceteri omnes libri, ἀντι τοῦ.

B. 8. φασί] Sic Mez. et item corrigit Valcken. ad Herodot. VI, 109. Vulgo, φασί: quod viros doctos de hoc argumento scribentes in errorem induxit.

nam cum ab Atheniensibus propter adulationem accepisse pecuniam. Si enim his ista recitasset, non omisissent aut neglexissent locum de Phidippida, qui nona mensis die e pugna veniens Lacedæmonios ad pugnam vocaret, biduo quidem, ut ipse ait, Athenis Spartam profectus: nisi forte Athenienses devictis hostibus ad pugnam demum socios vocaverunt. Sane decem talenta Athenis dono venisse ip-

si, Anyto rogationis auctore, Diyllus scripsit Atheniensis, homo in historia non contemendus. Narranda porro Marathonica pugna Herodotus, ut plerique aiunt, ipso occisorum numero rei magnitudinem evertit. Scribunt enim Athenienses Dianæ Agrotæ seu Agrestis vovisse tot hædorum victimam, quot barbarorum corpora stravissent: post pugnam autem, cum immensus videretur occisorum numerus,

ο ἡμφίσματα τὴν θεόν, ὅπως καθ' ἕνατον οἰαντὸν ἄπο-
θύωσι πεντακοσίας τῶν χιμάρων.

κζ'. Οὐ μὲν ἄλλὰ τὸτο εἰσάσαντες, ἰδὼν τὰ μὲν
τιμὴ μάχην. “ Τῇσι δὲ λοιπῇσιν οἱ βάρβαροι ἔξανα-
“ κρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς ἡσους οἱ ἥ ἐλι-
“ πον τὰ ἔξ' Ερετρίης ἀνδράποδα, παρὰ πλεον Σούνιον,
“ βουλόμενοι φθίναι τὸς Ἀθηναίους ἀφικόμενους εἰς τὸ
“ ἄστυ· αἳ τὴν δὲ ἔχον Ἀθηναίοισιν ἔξ' Ἀλκμακωνιδῶν
“ μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοήσιναι· τέττες γὰρ σκυ-
“ θερμένους τοῖσι Πέρσῃσιν ἀναδύξαι ἀσπίδα εὐοῦσιν ἦδη
“ οἱ τῇσι μυοῖ· ὅτοι μὲν δὲ παρὰ πλεον Σούνιον.” Ἐν-
ταῦθα τὸ μὲν τὸς Ερετριέας ἀνδράποδα παρσεπτεῖν,
δὲ τὴν πόλιν Ἑλλήων οὐδενός, ὅτε φιλοπμίαι εἰδωσέ-
ραν παρὰ τοὺς, καὶ παρόντας ἀνάξια τὴν ἀρετῆς, ἀφ-
είδω· ἀφ' ἑβελημένων δὲ τῶν Ἀλκμακωνιδῶν, οἱ οἷς
οἱ μέγιστοί τε τῶν οἰκῶν, καὶ δοκιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν ἦσαν,

C. 3. τὰ μετὰ τὴν μάχην.] τὰ recepi ab Anon. T. V. Mez. Vulgo abest.

C. 7. ἀφικόμενοι] Legendum, ἀφικόμενοι ex Herod. VI, 116: et monuit
Reisk. In E. est parva lacuna paucis punctis notata ἀφικόμενοι...

decreto hoc Deam placasse, ut
quotannis quingentos se im-
molaturos promitterent.

XXVII. Verum his omif-
sis, videamus acta post pug-
nam. Reliquis, inquit, navi-
bus retro actis barbari, recep-
tis ex insula ubi reliquerant
mancipiis Eretrienfibus, Suni-
um flexerunt, cupientes Athe-
nienfes suo in astu adventu an-
tevertere. Suspicabantur Athe-
nienfes id fieri Alcmaonidarum

machinatione, qui de composito
scutum Persis ostendissent, cum
jam essent in navibus. Hi ergo
flexerant Sunium. Hoc loco
id dissimulemus, quod Eretri-
enfes mancipia nominat, qui-
bus nemo Græcorum majore
audacia ac studio rem gessit,
indigna passos sua virtute. Ne-
que adeo magnam habeamus
rationem calumniæ Alcmaeo-
nidis intervatæ, e quibus et
familie maximæ constabant,

ἐλάτταν λόγος· ἀνατίτραπται δὲ τῆς ἰκμὸς τὸ μέγεθος, καὶ
τὸ τέλος εἰς ὅθεν ἦν πεδουόντι κταφρόματα, οὐδὲ
ἀγών τις ἴσκειν οὐδὲ ἔργον γησέναι ποσούτοι, ἀλλὰ
πρόσκευσμα βραχὺ ταῖς βαρβάταις ἀποδῶσιν, ὥστε
οἱ ἀφαιρούμενοι καὶ βασκαίνοντες λόγουσι, καὶ μετὰ τὴν
μάχην καὶ φεύγουσι κόφαντες τὰ πύσματα τῶν πᾶσι καὶ
φύροντι προσωτάτω τῆς Ἀττικῆς ἀνέμου ὠρυόμενοι
αὐτῆς· ἀλλ' αἴρεται μὲν ἀπὸ αὐτῶν περὶ δόσας σκημῶν,
ὅστις πλέουσι δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐλπίζοντες αἰήσῃ, καὶ κατ'
ἰσυχίαν Σύνιον χέμψαντες ὑδραμεσύνῃαι Φαλῆρον, οἱ
δὲ πρῶτοι καὶ δαιμόνιοι τῶν ἀνδρῶν ἀπογαυώσας
τὴν πόλιν καὶ ὅς ἀπολύει ὕστερον Ἀλκμαωνίδας, ἐπὶ
ταῖς τὴν περὶ δόσας ἀνατίθῃσι· “ἀνεδύχθη μὲν γὰρ
“ἀπὸ αὐτῶν, καὶ τὸτο οὐκ ἔστι ἄλλως εἰπεῖν” φησὶν, αὐτὸς

E. 5. ἀνδρῶν—ἀπογαυώσας] Lacuna forte explenda, ἀνδρῶν, ἢ οἱ δὲ ἄλλοι, συ-
δουνοὶ πρὸς αὐτὰς ἐς τὰ ἀπογαυώσας τὸ πύσμα. Alii aliter corrigunt,
de quibus suo loco. Illud verti.

E. 8. αὐτῶν ἰδὼν] Aut, supplendum ἐς, ut verti: aut, per cavillationem dictam
putandum.

et nobilissimi viri celebrantur. Ipsi certe victoriae de magnitudine actum est, finisque tam decantati facinoris ad nihilum redit, neque videtur certamen fuisse aut magnum aliquod opus: sed barbaris, quod invidi aiunt, rem istam traducentes, levis quaedam accidisse offensio et exiguum incommodum; si quidem a pugna non fugerunt praecisis retinaculis, vento se quam longissime ab Attica provehenti dantes: sed sublato scuto prodii-

tionis tessera, Athenas classe petunt spe capiendi, et per otium Sunio circumnavigato, supra Phalerum in alto naves detinent: primi autem et illusterrimi viri, aut alii, quicumque tandem ii fuerunt, urbe desperata, cum Persis pacisci student. Nam paulo post crimine Alcmaeonidas solvit, aliosque prodicionis reos facit. Nam scutum sublatum certe fuit: neque aliter dicere licet. Hoc ac si ipse vidisset, dicit Herodotus. Fieri autem po-

ἰδὼν. Τὺτο δὲ ἀμήχανον μὲν ἔω γενέσθαι γενεακρίτων χεῖ
 ρέτος τῷ Ἀθηναίων γενόμενον δ' οὐκ ἐν ὑπὸ τῷ
 βαρβάρων συνώφει, φυγή καὶ πόνῳ πολλῷ καὶ τραύ-
 μασι καὶ βέλεσιν εἰς τὰς ναῦς ἐλαυτομένων, καὶ σπολι-
 πόντων τὸ χαρίον, ὡς ἕκαστος τάχως εἶχεν. Ἀλλ' ὅταν γε
 πάλιν ὑπὲρ τῷ Ἀλκμαιωνιδῶν σπολογεῖσθαι προπο-
 ῖμος, ἂν ὁστος ἀνθρώπων ἐπενύσχει ἐπλήματα εἶη.
 * καὶ οὐκ ἐδέχοντο τὸν λόγον, “ Ἀλκμαιωνίδας ἂν
 “ ποτε ἀναδείξαι Πέρσῃσιν ἐκ συνθήματος ἀσπίδα,
 “ βυλομένης γε εἰς Ἀθηνάων ὑπὸ Ἰππίας,” κόμ-
 ματός πινος ἀναμνήσκοντο παροιμιακῶς,

Μένε, Κακίην, καὶ σὶ μνήσω·
 Τί γὰρ ἰσπούδακας καταλαβοῦν,
 Εἰ καταλαβὼν μνήσιναι μύλλαις;

863 Καὶ σὺ χετηροῖς, εἴτα σπολογῇ καὶ γράφῃς κατὰ

F. 7. εἴη—ἐκ] Supplendum et corrigendum, εἴη, “Θαῦμα δέ μοι, ἃ ἐκ ἐν-
 δέχουμαι τὸν λόγον, ex Herod. VI, 121.

F. 8. ἐδέχοντο] Sic B. E. Vulgo, ἐδέχουσαι.

F. 10. γε εἶναι] γε, ut rectius vulgato δι, recepi ex B. E. Aliter Herodotus.

F. 11. παροιμιακῶς—ἰσπούδακας] Hæc ita supplevimus et expressimus ex B. E.
 Vulgo absunt.

tuit nullo modo, cum Atheni-
 enses solidam obtinuissent vic-
 toriam: et si factum fuisset,
 conspici a barbaris non po-
 tuit, fuga magnoque labore
 inter vulnera et tela in naves
 se proripientibus, et locum
 quanta quisque celeritate po-
 terat deferentibus. Sed ubi
 rursus Alcmaeonidas a se ex-
 cusari simulans iis de crimini-
 bus, quæ primus ipse homi-
 num ipsis objecit, sic loquitur,

VOL. IV.

*Ego autem hunc sermonem non
 admitto, Alcmaeonidas Persis de
 composito clypeum extulisse, ac
 voluisse Athenienses in barba-
 rorum et Hippiae potestatem
 dedere: cujusdam recorder
 versus proverbialis,*

Ἐσπεῖας, Cancer, et te dimittam!
Quid studes me deprehendere?
Si deprehensum dimittere vis?

Ita enim accusas, mox patro-
 cinaris: calumniasque de viris

H h

ὑπεκλῖν, ὥσπερ εἴη, καὶ ἀκαδιόμοις, “ οὐκ εἰδέναι,”
 φησί, “ ἀλλὰ τότεν ἀτρεκέως, εἰδέναι δ’ ὅτι πάντες ἀν-
 “ θρώποις ὄντι ἐγγλήματα, καὶ οὐκ Ἀργείοισι αἰσ-
 “ χιστα σπεπούμεθα. Ἐγὼ δὲ λέγουμαι οὐκ εἰδέναι τὰ λεγόμε-
 “ να, πείθεσθαι γὰρ μὴν οὐ παρτάσσουμι οὐκ εἰδέναι, καὶ
 “ μοι τὸ ἔπος τῷτο ἔχεται ἐς πάντα τὸν λόγον· ἐπεὶ γὰρ
 “ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα Ἀργεῖοι ἦσαν οἱ ὀπταλέ-
 “ σάμενοι τὸν Πέρσιον ὅτι τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ σφίσι
 “ πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ ἀγχμὴ ἐστίναι,
 “ πάντες δὲ βουλόμενοι σφίσι προσεῖναι τῆς παρούσης
 “ λύπης.” Ἄρα ἔν ἐχ, ὅπερ αὐτὸς τὸ Αἰθίοπα φησὶ
 “ πρὸς τὰ μέγα καὶ τιμὰ πορφύρεαν ἐκπῆν; ὡς “ δὲ
 “ λεγὰ μὲν τὰ ἀλείμματα, δολερά δὲ τὰ ἔμματα τῷ
 “ Περσίῳ ὄντι,” τῷτο ἂν τις εἴποι πρὸς αὐτὸν, ὡς δὲ
 “ λεγὰ μὲν τὰ ῥήματα, δολερά δὲ τὰ γήματα τῷ Ἡρο-
 “ δότῃ λόγον,

D. 7. προσεῖναι] Herod. VII, 152; εἶναι πρὸς: quod hic restituendum erat aisé
 dubium esset an προσεῖναι scripserit Plutarchus.

D. 10. ἀλείμματα] Sic Exempl. Turneb. Amiot. Anon. forte est correctio,
 sed vera tamen antiquæ lectionis Ald. Bas. Xyl. B. E. χήματα
 mutata a Steph. in vulgatum χρώματα. Vidit et Reisk. probavit
 Wesfeling. ad Herod. III, 22. a quo in dicti forma distanti Plutar-
 chus.

Postea subiiciens more suo a-
 liquam tergiversationem, ait
Nilil se certi hac de re scire :
hoc scire, neminem sine crimine
vivere, neque Argivos esse om-
nium deterrimos. Ego autem
dicere hæc, inquit, debeo quæ
dicuntur : eaque mihi ratio
valeat per totum historiæ opus.
Nam et hoc dicitur: ab Argi-
vis, cum adversus Lacedæmo-
nios bellum male sustinerent,

arcessitum in Græciam fuisse
Persam, quidquid potius tole-
randum ratos quam præsentem
molestiam. Nonne autem fic-
ut ipse Æthiopem ait de un-
guento et purpura dixisse, do-
losa unguenta, dolosas vestes esse
Persarum: ita aliquis de ipso
pronunciaverit, dolosas esse dic-
tiones, dolosas dictionis Hero-
doteæ figuras,

Ἐλευτὰ καὶ οὐδὲν ἰγίς, ἀλλὰ πᾶν σίμξ.

ὥσπερ οἱ ζωγράφοι τὰ λάμπρα τῇ σκιά τεκνότερα ποιοῦσιν, ἔτω ταῖς ἀρήρησι ταῖς ἀφελείαις ὀπιτείνοντος αὐτοῦ, καὶ ταῖς ὑπονοίαις ταῖς ἀμφιβολίαις βαθυτέρας ποιοῦντος. Ἀργεῖοι δ' ὅτι μὴ οὐ σιναράμνητοι τοῖς Ἕλλησι, ἀλλὰ ἀφ' αὐτῶν ἡγεμονίαν, καὶ τῆς ἀρετῆς Λακεδαιμονίοις ἐκστάντες, κατήχωναν ἀντὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ αὐτῶν εὐγένειαν, οὐκ ἐπὶ ἀντεπεῖν. Σιφνίοις γὰρ καὶ Κυθνίοις ἀμεινον ἐλθόντων τὰς Ἑλλήνας, ἡ Σπαρτιάταις φιλονεικῶντας ὑπὲρ ἀρχῆς ἐγκαταλιπεῖν ποσὺν καὶ ποσὺν ἀγῶνα. Εἰ δὲ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ὀπιτελευτάμνητοι τὸν Πέρσιον ὅτι αὐτῶν Ἑλλάδα, ἀφ' αὐτῶν κακῶς ἐπῶσαν αὐτοῖς αἰχμὴν πρὸς Λακεδαιμονίους, πῶς οὐκ ἐμῆδιζον ἀναφανδὸν ἥκοντος; ἐδ', εἰ μὴ συστρατεύειν ἐβόλοντο βασιλεῖ, αὐτῶν γὰρ Λακωνικὴν ὑπο-

F. 1. ἐκστάντες—ἀντεπεῖν] Ita edidi ex E. Vulgo, προπότερε, ἐκστάντες ἀντὶ τὸν ἀντεπεῖν, κατήχωναν ἀντὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν εὐγένειαν. Monuit et Reisk.

F. 2. Σιφνίους] Mez. Σιν Σιφνίους. Certe tale quid requiritur. Forte verisimillius est ὅτι Σιφνίους: idque vertendo reddidi.

Perplexa, nilque sumi, ambages omnia?
qui, sicut pictores umbris adjectis splendidiore faciant quæ apparere debent, ita negando ipsas intendit calumnias, ambigendoque efficit ut suspiciones altius infideant. Argivi quidem si ob contentionem cum Lacedæmoniiis de principatu iis cum principatu etiam virtutem cesserunt, neque Græcis se adjunxerunt, non potest negari quin indignos se Hercule gesserint et sua nobilitate. Præstabat enim

Argivis vel sub ductu Siphniorum et Cythniorum Græciam liberare, quam cum Spartanis contendendo, de imperio, tot tantaque certamina subterfugere. Sin autem ii sunt, qui Persam contra Græcos acciverunt, quod bellum ipsis contra Lacedæmonios non satis commode succederet; qui factum est ut Xerxe veniente non palam Medis se adjunxerint? aut, si in regis castra se noluerunt conferre, cur non Laconicam incurfio-

“ ἦν γὰρ τις καὶ τότε ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα παι-
 “ **δακτοῖς** **ἑτοῖς** **ἑτοῖς** **ἑτοῖς** παντὶ δούλῳ, ὅτι τὰ χρυσὰ
 χρήματα, καὶ τὰ εὐρήματα, καὶ τὸν ἐκδεχασόμενον
 ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλῆτον, ἐπεισήγαγε τῇ ἰσχυρίᾳ,
 χάσαν καὶ τόπον ποίων ἐν ᾧ θήσεται τὴν Ἀμετοκλέες
 παμδεφονίαν.

λαΐ. Ἀριστοφάνης δὲ τῷ Βοιωτῷ γράψαντος ὅτι χρύ-
 ματα μὴ αἰτήσας οὐκ ἔλαβε παρ’ Ἀθηναίων, ὅτι χα-
 ρῶν δὲ τοῖς νέοις ἀφελόμεθα καὶ συγχολάζειν, ὑπὸ τῷ
 ἀρχόντων ἐκωλύθη δι’ ἀρεσκίας αὐτῶν καὶ μισολήναι,
 ἄλλο μὲν ὅσδ’ ἐν ὅττι τεκμήριον· ὁ δὲ Ἡρόδοτος καὶ Ἀρι-
 στοφάνει μεμαρτύρηκε, δι’ ὧν τὰ μὴ ψευδῆς, τὰ δὲ διὰ
 * τὰ δὲ ὡς μισῶν καὶ διαφερόμενος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐγ-
 κέλαικε. Θεσσαλὸς μὲν γὰρ ὑπὸ ἀνάγκης ἀποφάμεται
 μινδύσαι τὸ πρῶτον, ἀλλ’ ἡ λέγων καὶ περὶ τῶν ἄλλων

D. 2. παρ’ Ἀθηναίων] Legendum, παρὰ Θεσάλων, Mez. et Reisk. Amiot. vide-
 rant. Saep̄ in his nominibus permutatio turbavit.

D. 6. διὰ *] Forte, δι’ ἀδικίαν. Alii aliter. T. V. διὰ πολυκρίαν, vel δι’ ἰχθύων.
 Mez. δι’ ἄγνοιαν. Reisk. ψευδῆς τὴν Διὰ.

*tulisset, id eum malum haud le-
 viter animi angebat. Quis
 non videat, cum aureas istas
 inventas opes, ejectasque ad
 litus a mari divitias propterea
 in historiam introduxisse, ut
 locum faceret in quo Ami-
 noclis caedem prolis colloca-
 ret?*

XXXI. Cum autem Aris-
 tophanes Boeotus scripserit,
 Herodotum pecunias petentem
 a Thebanis nihil impetrasse:
 aggresso autem cum pueris

disserere et scholam instituere,
 a magistratibus fuisse interdic-
 tum ob rusticitatem eorum et
 odium literarum: aliud qui-
 dem certum rei nullum existat
 argumentum. Sed Aristo-
 phani Herodotus testimonium
 tulit, dum alia falso, alia per
 injustitiam, alia tanquam exo-
 sus Thebanos et adversum eos
 jurgans vituperat. *Thessalos*,
 ait, *ab initio necessitate com-
 pulsos ad Medos inclinasse*, vere
 hoc, ut et cum ariolatus de

Ε Ἑλλήνων μαλισταμόμος ὡς παρδόντων ἂν Λακεδαιμονίους, ὑπέειπεν ὡς ἔχοντες, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης ἀλισκομένων κατὰ πόλεις. Θεβαίους δὲ τὴν αὐτῆς ἀνάγκης ἐδίδωσι τὴν αὐτῶν συγγνώμην, καὶ τοὶ πεντακοσίους μὲν εἰς τὰ Τέμπη καὶ Μναμίαν τραπήρην ἐπέμψαν, εἰς δὲ Θερμοπύλας ὅσους ἦτοσε Λεωνίδας· οἱ καὶ μόνοι σὺν Θεσπείῳ παρέμειναν αὐτοί, τῶν ἄλλων ἀπολιπόντων μὲν τὴν κύκλωσιν ἐπεὶ δὲ τῶν παρόντων κρατήσας ὁ Βάρβαρος ἐν ταῖς ὕδασι ἦν, καὶ Δημάρετος ὁ Σπαρτιάτης ἀφ' ἑξείας εὐνῆς ἐν Ἀπαγίνῳ τῷ παρδόντι τῆς ὀλιγαρχίας, διεσέξατο φίλον βασιλέως γενέσθαι καὶ ξένον, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐν ταῖς ναυσὶν ἦσαν, περὶ δὲ οὐδεὶς προσήλαινε, ὅτε παρδόντα τὰς ἀφελύσεις, ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀνάγκης ἐγκαταλειφθέντες· οὔτε γὰρ θάλασσα καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς παρῆσαν ὡς Ἀθιναίοις, οὔτε ἀποστάτω κρατοῦν ὡς Σπαρτιάται τῆς Ἑλλάδος ἐν μυχῷ, μίας δὲ ἡμέρας

E. 9. Ἀπαγίνῳ] Scribendum Ἀτλαγίνῳ ut ap. Herodot. IX, 6, 86.

F. 5. ἐγκαταλειφθέντες] Rectius videtur ἐγκαταλειφθέντες.

aliis Græcis, futurum fuisse ut proderentur ab iis Spartani, subjecit, *Non volentibus quidem, sed necessitate coactis, una post alteram capta urbe.* Thebanis tamen ejusdem necessarii facti veniam non itidem facit. At enim Thebani quingentos viros duce Mnamia in Tempe miserunt, et ad Thermopylas tot quot poposcit Leonidas: qui et soli cum Thespiensibus perseveraverunt apud hunc, reliquis a circumventionem deferentibus: postquam vero barbaris aditibus occupatis in

montes pervenit, et Demaratus Spartanus ob hospitium favens Apagino, tum paucorum in republica dominationis præfidi, effecit ut is amicus et hospes regis fieret: Græci autem in navibus erant, neque terra quisquam accedebat: ita demum conditiones pacis acceperunt deserti, magna eos urgente necessitate. Nam neque mare et naves iis ad manum erant ut Atheniensibus: neque procul diffiti erant, ut Spartani penetralia Græciæ incotentes: cumque sesquidiei

“ ἦν γὰρ τις καὶ τότε ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα παι-
 “ δοκτόνος.” Τὸ μὲν οὖν παντὶ δήλον, ὅτι τὰ χρυσᾶ
 χρήματα, καὶ τὰ εὐρήματα, καὶ τὸν ἐκβερασόμηνον
 ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλῆτον, ἐπεισέγαγε τῇ ἱστορίᾳ,
 χάραν καὶ τόπον ποιῶν ἐν ᾧ θήσεται τὴν Ἀμεινοκλέους
 παρθενονίαν.

λα'. Ἀριστοφάνους δὲ τῷ Βοιωτῷ γραφάντος ὅτι χρή-
 ματα μὲν αἰτήσας οὐκ ἔλαβε παρ' Ἀθηναίων, ὅτι χει-
 ρῶν δὲ τοῖς νέοις ἀφαιλέσθαι καὶ συρράζειν, ὑπὸ τῷ
 ἀρχόντων ἐκωλύθη δι' ἀγροικίαν αὐτοῦ καὶ μισολογίαν,
 ἄλλο μὲν ὅθεν ὅστις τεκμήριον ὁ δὲ Ἡρόδοτος παρ' Ἀρι-
 στοφάνει μεμαρτύρηκε, δι' ὃν τὰ μὲν ψευδῆς, τὰ δὲ διὰ
 * τὰ δὲ ὡς μισῶν καὶ διαφερόμενος τοῖς Θεσάλαις ἐγ-
 κέλπηκε. Θεσσαλὸς μὲν γὰρ ὑπὸ ἀνάγκης συμφορᾶται
 μὴδιστα τὸ φρεσὶν, ἀληθῆ λέγων καὶ περὶ τῶν ἄλλων

D. 2. παρ' Ἀθηναίων] Legendum, παρὰ Θεσάλων, Mez. et Reisk. Amiot. vide-
 runt. Saep̄ in his nominibus permutatio turbavit.

D. 6. διὰ *] Forte, δι' ἀδικίαν. Alii aliter. T. V. διὰ πολυκαλίαν, vel δι' ἔχθραν.
 Mez. δι' ἀγροικίαν. Reisk. ψευδῆς τὴν Διὰ.

*tulisset, id cum malum haud le-
 viter animi agebat. Quis
 non videat, cum aureas istas
 inventas opes, ejectasque ad
 litus a mari divitias propterea
 in historiam introduxisse, ut
 locum faceret in quo Ami-
 noclis caedem prolis colloca-
 ret?*

XXXI. Cum autem Aris-
 tophanes Boeotus scripserit,
 Herodotum pecunias petentem
 a Thebanis nihil impetrasse:
 aggresso autem cum pueris

diffidere et scholam instituere,
 a magistratibus fuisse interdic-
 tum ob rusticitatem eorum et
 odium literarum: aliud qui-
 dem certum rei nullum existat
 argumentum. Sed Aristo-
 phani Herodotus testimonium
 tulit, dum alia falso, alia per
 injustitiam, alia tanquam exo-
 sus Thebanos et adversum eos
 jurgans vituperat. *Thessalos*,
 ait, *ab initio necessitate com-
 pulsos ad Medos inclinasse*, vere
 hoc, ut et cum ariolatus de

Ε Ἕλληνας μανιευόμενος ὡς πρὸς δὲ τὸν ἄν Λακεδαιμονίους, ὑπέειπεν ὡς ἔχοντες ἄλλ' ὑπὸ ἀνάγκης ἀλισκομένην καὶ πόλιν. Θεβαίους δὲ τὴν αὐτῆς ἀνάγκης ἐδίδωσι τὴν αὐτὴν συνθήκην, καὶ τοὶ πεντακοσίους μὲν εἰς τὰ Τέμπη καὶ Μναμίαν ἐξαίτησεν ἐπέμψαν, εἰς δὲ Θερμοπύλας ὅσους ἦτοσε Λεωνίδας· οἱ καὶ μόνοι σὺν Θεσπιδεῦσι παρέμειναν αὐτοῖς, τῶν ἄλλων ἀπολιπόντων μὲν τὴν κύκλωσιν ἐπεὶ δὲ τῶν παρόντων χρηθίστας ὁ Βάρβαρος εἰ τοῖς ὅροις ἦν, καὶ Δημάρατος ὁ Σπαρτιάτης ἀφ' ἑξείας εὐνὸς ὦν Ἀπαγίνῳ τῷ πρὸς τῷ τῆς ὀλιγαρχίας, διεσφάξατο φίλον βασιλέως γενέσθαι καὶ ξένον, οἱ δὲ Ἕλληνες εἰ ταῖς καυσίαις ἦσαν, περὶ δὲ οὐδὲν προσήλθαι, ἔπειτα προσέειξαν τοὺς ἀγαλῶντας, ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀνάγκης ἐγκαταλειφθέντες· οὔτε γὰρ θάλασσα καὶ πᾶς αὐτοῖς παῖσαι ὡς Ἀθιναίοις, οὔτε ἀπὸ τῶν κατόικων ὡς Σπαρτιάται τῆς Ἑλλάδος εἰ μυχῷ, μᾶς δὲ ἡμέρας

E. 9. Ἀπαγίνῳ] Scribendum Ἀπιδίνῳ ut ap. Herodot. IX, 6, 86.

F. 5. ἐγκαταλειφθέντες] Rectius videtur ἐγκαταληφθέντες.

aliis Græcis, futurum fuisse ut proderentur ab iis Spartani, subjecit, *Non volentibus quidem, sed necessitate coactis, una post alteram capta urbe.* Thebanis tamen ejusdem necessarii facti veniam non itidem facit. At enim Thebani quingentos viros duce Mnamia in Tempe miserunt, et ad Thermopylas tot quot poposcit Leonidas: qui et soli cum Thespiensibus perseveraverunt apud hunc, reliquis a circumventionem deferentibus: postquam vero barbarus aditibus occupatis in

montes pervenit, et Demaratus Spartanus ob hospitium favens Apagino, tum paucorum in republica dominationis præfidi, effecit ut is amicus et hospes regis fieret: Græci autem in navibus erant, neque terra quisquam accedebat: ita demum conditiones pacis acceperunt deserti, magna eos urgente necessitate. Nam neque mare et naves iis ad manum erant ut Atheniensibus: neque procul diffiti erant, ut Spartani penetralia Græciæ incofentes: cumque sesquidiei

ὁδῷ καὶ ἡμισυαῖς ἀπέχοντι πρὸ Μάδης οὐσάντας ἐπὶ τῷ
 ἑνὶ, καὶ ἀφ' ἑκατοντάδων μὲν μότων Σπαρτιατῶν καὶ
 Θεσπιάων ἠτύχισται. Ὁ δὲ συγγραφεὺς αὐτοὺς ἐπὶ δίκαιος ἐκ,
 ὅτε Λακεδαιμονίους μὴ μοιχεύσας, καὶ γυναικὺς συμ-
 μάχῃσι ἐρήμους, τυχόν ἂν φησὶν ὁμολογῆσαι ληστῶν παρὰ
 Ζεφύρου Θεσπιάους δὲ τὸ αὐτὸ ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν ἀπέγναι
 παθῶσι λοιδορεῖται. Τὸ δὲ μέγιστον καὶ χάλιστον ἔργον
 ἀπελῆν μὴ δυνήεις ὡς οὐ προσέχον αὐτοῖς, αἰτίᾳ φαν-
 λῇ καὶ ὑποκρίσας ἀφ' ἑκατοντάδων, ταῦτ' ἔγραψεν, "Οἱ
 " μὲν οὖν ἐξυμμάχοι ἀποπεμπόμενοι ἄχοντό τε ἀπὸ
 " τῆς, καὶ ἐπέκλοντο Λαονίδῃ· Θεσπῆες δὲ καὶ Θεσπῆαι
 " χεστόμενοι μῆνοι ὥστε Λακεδαιμονίους τῶντι δὲ
 " Θεσπῆαι μὲν ἀέκοντες ἔμμενοι καὶ οὐ βελόβηνοι, χετ-
 " ὤχε γὰρ σφέας Λαονίδης ἐπὶ ὁμήρῳ λόγῳ ποιῶν·
 " μινος· Θεσπῆες δὲ αἰόντες μάστιγα, οἱ οὐδ' αὖτ' ἔφα-
 " σαν ἀπολιπόντες Λαονίδῃ καὶ τῷ μὲν τῶντι ἀπαλ-
 " λῶσθαι." Εἴτα οὐ δὴ λόγος ἐστὶν ἰδίᾳ πινὰ παρὰ Θε-

A. 3. ὅτις πῆλιν—λαοειται.] Addita sunt ex B. E.

A. 6. αἰτία] Dubium utrum αἰτία scripserit Plutarchus, an illud prudens im-
 prudente ex hac Ionica dictionis consuetudine tenuerit.

spatio itinere ab ipsis absenti
 Medo cum solis Lacedæmo-
 niis et Thespiensibus se in
 faucibus angustiarum opposu-
 issent, succubuerant. Verum
 hic scriptor ea est æquitate,
 ut cum dixisset Lacedæmo-
 nios ab omnibus destitutos so-
 ciis fortasse pactum inituros
 fuisse cum hoste: Thebano-
 rum maximum et pulcherri-
 mum facinus obliterare pro-
 fus quia non poterat, tamen

veluti vitiosa causa et suspec-
 tione corrumpens, ita scripse-
 rit, Socii igitur qui missi erant,
 Leonidas consilium sequentes a-
 bierunt. Soli apud Lacedæmo-
 nios remanserunt Thespenses ac
 Thebani: hi quidem invisi et
 nolentes: sed eos obsidum loco
 Leonidas retinebat. Thespenses
 admodum volentes, et qui us-
 quam se a Leonida discessurus
 dicerent, et iis quos secum ha-
 bebat. An vero non prodit

βαίως ἔχον ὀργήν καὶ δυσμένειαν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον δύν-
 βαλε φαυλῶς καὶ ἀδίκως τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅσθι τῷ πηλαῖ
 τῆς διαβολῆς ἐφρόνισεν, ὅσθι ὅπως αὐτὸς αὐτῷ τὰ
 εἰαυτῷ λόγων παρ' ὀλέθρους ἀνθρώπους καὶ φαυλοὺς συ-
 νεδῶς; παρεμπὼν γὰρ, “ὡς ὁ Λεωνίδης, ἐπεί τ' ἦσ-
 “ἦτο τὸς συμμάχους ἐνθάδε ἀπερθύνους, καὶ οὐκ ἔλ-
 “λονται συγκαίνυνται, καλεῦσας σφείας ἀπαλλάττο-
 “σαι” πάλιν καὶ ὀλίγον λόγῳ “τὸς Θεβαίους ἀκούσας
 “αὐτὸν κατασχῶν,” ὥς εἰκὸς ἦν ἀπελθεῖν καὶ βαλομένους
 παρὰ μὲν, εἰ μὴδίζεν αὐτὰν εἶχεν. Ὅπως γὰρ οὐκ
 εἶδεντο τῷ μὴ ἀπερθύνων, τί χρῆσιμον ἦν ἀναμεμύχθαι
 μαχομένοις ἀνθρώπους ὑπόπτους; Οὐ γὰρ δι' φρίδας
 εἶχεν τοιαύτας ὁ τῷ Σπαρτιατῷ βασιλεὺς καὶ τῆς Ἑλ-
 λάδος ἡγεμὼν, ὅτε κατέχευεν ἐν ὁμήρῳ λόγῳ τοῖς τε-
 ακοσίσι τὸς τετρακοσίους ὅπλα ἔχοντες, καὶ παρὰ

B. 3. παρ' ὀλέθρους ἀνθρώπους] Forte, παρὶς ὀλέθρους ἀνθρώπους. Nec tamen repudi-
 andum Reiskii παρ' ὀλέθρους ἀνθρώπους.

C. 1. παλόντας] Forte παλόντας, ut Herodot. VII, 220. et Reiskio visum.

C. 3. ἀπελθεῖν καὶ βαλομένους] Prius sumā ex B. E. tum μὴ δελεῖν cum Baf.
 Xyl. Amiot. Reisk. Vulgo, ἀπελθεῖν καὶ μὴ δελεῖν.

liquido se peculiari aliquo
 Thebanorum odio affectum?
 quo impulsus non modo ur-
 bem falso et injuria vitupera-
 vit, sed etiam probabilitatem
 calumniae aliquam parare, et
 curare ne omnibus hominibus
 videretur secum pugnancia di-
 cere, sibi quae mendacii esse con-
 scius, posthabuit. Nam cum
 dixisset Leonidam, quod fen-
 tiret non esse bene animatos
 neque paratos ad subeundum
 periculum socios, iussisse dis-

cedere: paulo post subjicit,
Thebanos invitatos ab eo fuisse
detentos: quos, si ad Medos
 inclinare animis credebat, et-
 tiam manere volentes debuit
 abigere: ubi enim nulli usui
 sibi fore censuit non alacres,
 quid attinebat pugnantis
 permisceri suspectos? Neque
 vero rex Spartanorum idem-
 que Graeciae dux ita stultus
 fuit, ut trecentis suis quadrin-
 gentos Thebanos armis in-
 structos obsidium loco sibi pa-

μέγαν ἔκαστοραθεν ἦδη καὶ ὅπιαθεν ἅμα τῇ πολεμίᾳ καὶ
 γὰρ εἰ ἐθέλειεν εἰς ὁμήρεον λόγῳ ποιούμενος ἦσαν αὐτοὶς,
 εἴ γε τοῖς ἐχέτοις ἐκὼς ἢ χειρὶς ἐκένε τε Λεωνίδα
 μηδὲν φροντισάμενος ἀπαλλαγῆναι, καὶ Λεωνίδα δίδουσι τὸ
 ἔσθ' ἐκένεον μᾶλλον ἢ τῇ βαρβάρῳ κύλωνιν. Ἄνδρες
 δὲ τῦτοι, πῶς οὐ γελοῖος ὁ Λεωνίδας, τὸς μὲν ἄλλους
 Ἕλληνας ἀπέικαυ καλεῖται ὡς αὐτὰς μάλα τεθνηξόμε-
 νους, Θηβαίους δὲ καλῶν, ὡς ἔσθ' αὐτῶν φιλάτιοντο
 τοῖς Ἕλλησιν ἀποθήσκειν μέλλοντος· εἰ γὰρ ὡς ἀληθῶς
 εἰς ὁμήρεον λόγῳ, μᾶλλον δὲ ἀνδραπόδῃ, πρῶτον τῶν
 ἀνδρῶν, οὐ κατέχον ὄφειλεν αὐτοὺς μετὰ τῇ ἀπολυ-
 μένῳ, ἀλλὰ πρῶτον τοῖς ἀπιοῦσι τὴν Ἑλλάδα. Ὁ
 δὲ λοκρὸν ἦν τὸ αἰτίον εἰπεῖν, ἴσως δὲ ἀπολυμένην χεῖ-
 ρα, καὶ τοῦτο ἀνῆκεν ὁ συγγραφεὺς, οἷς πρὸ τῆς φη-

D. 4. [τιθνηξόμενος] τιθνηξόμενος T. V. Amiot. Schott. Leonic. Anon. item
 Xyl. vertens, et Mez.

D. 7. [ἐμάχον λόγῳ] Sic B. E. Vulgo, ἐμάχον λόγῳ.

D. 8. [ἀπολυμένην] Probo Reiskii ἀπολυμένην.

D. 10. [ἴσως δὲ ἀπολυμένην] Annotatiuncula hæc videtur in margine a correctore
 ad illud superius ἀπολυμένην posita. Hic, cum Mez. legam, ὅτι ἐς
 ἀπολυμένην.

taret detinendos, hostibus max-
 ime a fronte jam et tergo im-
 minentibus. Nam ut prius
 eos obsidum loco habens se-
 cum duxerit, certe ad extre-
 mum probabile erat eos con-
 temto Leonida fuisse discessu-
 ros, et Leonidam magis ve-
 riturum ne ab his quam ne
 a barbaris circumveniretur.
 Præter hæc qui non sit ridi-
 culus Leonidas, si reliquos
 Græcos abire jubens ut mor-
 tem sibi impendere præsentem

intelligens, Thebanos deti-
 nuit, scilicet Græcis eos fer-
 vaturus, jamjam moriens ipse!
 nam si vere pro obsidibus hos,
 aut potius mancipiis circum-
 duxit, non debuit inter peri-
 tuos detinere, sed discedenti-
 bus Græcis eos tradere. Quæ
 una restabat causâ, cur The-
 banos Leonidas noluisse dimit-
 tere diceretur, nempe ut una
 secum eos perderet: hanc quo-
 que Herodotus ipse sustulit,
 de ambitione Leonidæ sic scri-

λοσιμίας τῷ Λεωνίδου κατὰ λέξιν. * “ταῦτα δὲ δὴ
 “ ὀπιπλομένον Λεωνίδα, καὶ βυλόμενον καταΐσθαι
 “ κλέος μούνην Σπαρτιτῶν, ἀποπέμψαι τὸς συμ-
 “ μάχης μᾶλλον ἢ τῇσι γνώμησι διενεχθέντας.” Ὑπερ-
 βολὴ γὰρ εὐηθείας ἦν, ἥς ἀπήλαυε δόξης τὸς συμ-
 μάχους, κατέχευε μετέξοντας τὸς πολεμίους. Ὅτι
 τούτῳ οὐ διεβέβητο τοῖς Θηβαίοις ὁ Λεωνίδας, ἀλλὰ
 καὶ φίλους ἐνόμιζε βεβαίους, ἐκ τῆς πεπραγμένων δῆ-
 λον ὅτι. Καὶ γὰρ παρῆλθεν εἰς Θήβας ἄγων τὸ ἐρε-
 τάλμα, καὶ δαηθεὶς ἔτυχεν οὐ μὴδὲ εἰς ἄλλος, οὐ
 πρὶ ἱερῷ κατακαιμηθῆναι τῷ Ἡρακλέους, καὶ πλὴν ὧν
 ἦν εἶδεν ὅναρ ἐξηγγυλε τοῖς Θηβαίοις· ἐδόξε γὰρ αὐ-
 τῷ θάλασσαν πολὺν ἐχούσῃ καὶ τεραχὺν κλύδωνα, τὰς
 ὀπιφανεστάτας καὶ μεγίστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀκα-
 μάτως ἀσφύρεσθαι καὶ σαλευέιν, πλὴν δὲ Θηβαίων
 ἀπερέχων τε πασῶν, καὶ μετέωρον ἀρθῆναι πρὸς τὸν

E. 2. λέξιν * ταῦτα] Nil nisi γράφει, aut simile, excidisse videtur.

E. 4. Σπαρτιτῶν] Sic B. E. Vulgo, Σπαρτιτῶν.

E. 6. ἀπὸλαυε] Sic E. Bas. Xyl. Vulgo, ἀπὸλαυε.

F. 6. ὅναρ] Sic B. E. Vulgo, ἦρα.

bens: Hæc reputans Leonidas, valensque gloriam hanc solis Spartanis parare, socios dimisit: magis ob hoc, quam quod eorum diversæ essent sententiæ. Extremæ vero stultitiæ fuit, a qua gloria socios arceret, in ejus societatem pertrahere invitos hostes. Ceterum non fuisse suspectos malæ fidei Thebanos Leonidæ, sed pro amicis habitos constantibus, res gestæ demonstrant. Nam

et Thebas venit exercitum ducens, et orans id impetravit, quod nemo alius, ut in fano Hercules dormiret: et visum divinitus oblatum Thebanis exposuit. Imaginatus fuit enim in mari se videre multis et asperis exagitato undis illusterrimas et maximas Græciæ urbes inæqualiter differti atque fluctuare: Thebas supra omnes alias ferri, et sublimes ad cælum extolli, ac post

πατρὶς καταλείποντες, οἱ τῷ Λεωνίδῳ βίῳ γεγράφοντας
 μακρὰ δὲ οὐ ~~χαιρὸν ἔχοντες~~ διαλθεῖν. Ἀγωνὰ μὲν
 γὰρ ὀπιστάφιον αὐτοῖς ἡγοῦσταντο παρὰ τῆς ἐξόδου, καὶ
 τῦτον ἐθεώοντο πατέρες αὐτῶν καὶ μητέρες· αὐτοὺς δὲ ὁ
 Λεωνίδας παρὲς μὲν τὸν εἰπόντα παρταλῶς ὀλέτους ἐξ-
 ἄγειν αὐτὸν ὅτι τίμω μάχῃ, “Πολλὰς μὲν,” ἔφη,
 “τεθνηξομένους.” Παρὲς δὲ τίμω γυνήκεα συνηγομένην
 ἐξάμτος εἰπε λόγῳ, μεταφραφεὶς ἔπει, “Ἀγαθὸς γα-
 ρ” C “μειῶται, καὶ ἀγαθὰ ταῦτα.” Ἐν δὲ Θερμοπύλαις,
 μεταὶ τίμω κίελασεν, δύο τῶν ἀπὸ γυναικῶν ἐπαξέλας
 βολαέσθους, ὀπισθὰ ἐπὶ τοῦ ἐπέρω, καὶ ἔπειπεν· ὁ δὲ
 οὐκ ἐδέξατο, φήσας μετ’ ὀργῆς, “Μαχαταῖς τοι οὐκ
 “ἀφελιμφόρος εἰπάμαι” τὸν δὲ ἔπειρεν ἐκέλευσαι ἐαυτὸν
 τι παρὲς τὰ τέλη τῶν Σπαρτιατῶν, ὁ δὲ, ἀπειράντα
 τὰ πρῶτα καὶ τίμω ἀσπίδα λαβὼν, εἰς ταῖξιν

B. 4. καταλείποντες] Malim παραλείποντες.

B. 4. ἡ τῷ Λεωνίδῳ] Sic B. E. Baf. Xyl. Nam Ald. ἡ δὲ Λεωνίδῳ: particulam
 δι in δι mutarunt Leonice. et Schott. quos Steph. secutus est.

B. 6. αὐτῶ] αὐτῶν Leonice. Schott. T. V. B. Amiot.

C. 3. ἐπέρω] Desidero articulum τῷ: forte legendum ἐπέρω.

C. 6. ἀπειράντα τὰ πρῶτα] Legendum, ἀπειράντο τῷ πρῶτῳ. Prius
 recepi ex E. T. V. Nam B. ἀπειράντο. Vulgo, ἀπειράντος.

bemus in Vita Leonidæ: nihil
 tamen impedit quin hic etiam
 quædam ponamus. Certamen
 funebre Spartani Leonidæ e-
 gressuro in istud bellum ege-
 runt, patribus et matribus una
 proficiscentium spectantibus.
 Ipse Leonidas dicenti, Per-
 paucos tecum ad pugnam e-
 ducis, *Multos vero*, inquit, *ut-*
pete morituros. Uxori inter-
 roganti proficiscentem ecquid
 mandaret, conversus, *Bonis*,

inquit, *nubere, et bonos liberos*
parere te jubeo. In Thermo-
 pylis jam cinctus ab hoste,
 cupiens duos genere sibi jun-
 ctos servare, alteri epistolam de-
 dit et emisit, alterum amanda-
 vit magistratibus Spartæ ali-
 quid nunciaturum: sed et ille
 literas rejiciens cum stoma-
 cho, *Pugnator*, aiebat, *veni,*
non tabellarius: et hic facto
 respondens, scuto summo in a-
 cie adstitit. Hæc si quis alius

χετίσῃ. Ταῦτα ἥς οὐκ ἂν ἐπετίμουν ἄλλοι ποδολιπόντες; ἵ δὲ τιμὴ Ἀμασίδος ἀποφόρησιν, καὶ ἢ τῷ ὄντι τῷ κλέπτει παρσίλασιν; καὶ τιμὴ τῷ ἀσπῶν ἐπίδοσιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα συναγαγόν, καὶ ἀφαιμμηκύνων, οὐκ ἀμελεία δόξουν ἂν καὶ ὑπεροψία παρῖστασθαι χαλὰ μὲν ἔργα, χαλὰς δὲ φωνάς, ἀλλὰ οὐκ εὐμνήτης δ' ὦν παρὲς οὗτος, οὐδὲ δίκαιος.

λγ'. Τὺς δὲ Θηβαίους παρῶντι μὲν φησὶ, μὲν ἤλπιον ἐόντας μάχεσθαι ὑπὸ ἀνάγκης ἐχθιδύνας. Οὐ γὰρ μόνον Ξέρξης, οὐς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ Λεωνίδας μαθηρόφους ἔχον ἐποιδύνας, ὅφ' ὅτι οἱ Θηβαῖοι παρὰ γνώμην ἰνὰ γαχεζόντο μαθηρόμυθοι μάχεσθαι καὶ μάχεσθαι μὲν ὑπὸ ἀνάγκης φησὶ τὺς ἀπελθεῖν καὶ φεύγειν διωκιδύνας, μὴδ' αὖτε ἐκόντας οἷς οὐδείς παρὶν βοηθῶν. Ἐξῆς δὲ τέτατος γὰ

C. 8. τίς εἰα ἂν] Sic Steph. post Amiot. Turneb. Leonie. Schott. Anon. At B. E. Ald. Baf. Xyl. ἂν ἂν τίς: quod in versione reliqui.

D. 2. ἀμασις] Sic omnes libri, excepto Steph. qui habet ἀμασις: forte errore operarum.

D. 3. παρῶν] Recepi a Baf. et Xyl. ut verum, quippe refertur ad sequens ἔξῃ. Non procul abeunt Ald. B. E. παρῶν. Deterius est vulgatum παρῶν, a Stephano sumtum ex Leonie. Schott. Anon.

omississet, fortasse reprehensione posset carere. At, qui Amasidis crepitum, advectionem afinorum furis, utrius largitionem, multaue talia conduxisset et commemorasset, certe videri potest ille non incuria aut contemptu præterivisse pulchre facta atque dicta: sed quod quibusdam male vellet, essetque in eos injurius.

XXXIII. Thebanos au-

tem ait primum cum Græcis conjunctos necessitate compullos pugnasse: credo, quia non Xerxes modo, sed etiam Leonidas haberet flagelliferos in suo comitatu, a quibus Thebani contra animi sententiam cogebantur pugnare: ac pugnasse quidem invitatos ait, qui discedere poterant et fugere: ultro autem ad Medos inclinasse, quibus nullus aderat auxiliarius. Post hæc scri-

γαφεν, ὅτι “ ἢ ἄλλαν ἐπειρομένην ὅτι τὸν Καλωνόν,
 “ Σποχμαθέντες οἱ Θεβαῖοι χεῖρας τε πρῶτέναιαν, καὶ
 “ ἦσαν ἄσπον τῇ βαρβάρῃ, λέγοντες τὴν ἀληθέστατον
 “ τῇ λόγῳ, ὡς μνησθῆναι, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἔδδοσαν
 “ βασιλεῦ, ὑπὸ δὲ ἀνάγκῃς ἐχόμενοι εἰς Θερμοπύλας
 “ ἀπικέατο, καὶ ἀνὰ ποῖοι εἶεν τῷ τρώματος τῷ γενόμενῳ
 “ βασιλεῖ ταῦτα λέγοντες πεισθένοντο, εἶχον γὰρ καὶ
 “ Θεσπάλους μάρτυρας τῶν τῇ λόγῳ.” “Ὁρα δὲ
 τοσούτων εἰ βαρβάρῃς κραυγαῖς καὶ παμμοῖσι ἰορβίοις
 καὶ φυγαῖς καὶ διάξεισι ἀκρομένην δυσβολοῖαν, καὶ μαρ-
 τύρων ἀνάκρισιν, καὶ Θεσπάλους μεταξὺ τῇ φονευομένην
 καὶ πατρύων ὑπὸ ἁλλήλων, ὡς καὶ τὰ γενέα, Θεβαῖοις
 συνδικούσας, ὅτι τῆς Ἑλλάδος αὐτῆς κρατύνου ἀχρη
 Θεσπείαν ἐναγχος ἐβήλασαν μάχῃ πεισθένοντο, καὶ ἢ
 ἀρχόντα Λατταμίαν κατακύνοντες. Ταῦτα καὶ ὑπῆρχε
 Βωιωτοῖς τότε καὶ Θεσπάλῳις πρὸς ἁλλήλους, ὅτι καὶ

E. 1. ἦσαν] ἦσαν T. V. Xyl. ut Herod. VII, 233.

E. 10. πρὸς τὰ γενέα] Sic B. E. Vulgo, πρὸς τὰ γενέα.

F. 2. πεισθένοντο] Sic Amiot. et Xyl. vertendo: Mes. et Reisk. corrigendo.

F. 3. Λατταμίαν] E. Λατταμίναν.

bit, Reliquis ad Colonom con-
 tendentibus, Thebanos ab iis
 se auellisse, manusque intendisse
 ad barbaros, acclamasse acce-
 dentes voce verissima, se Medo-
 rum rebus studuisse, regique
 equam et terram praeuisse,
 nunc. necessitate additos ad
 Thermopylas venisse, et extra
 culpam esse de vulnere regi in-
 flicto. Haec eos fatos salutem
 impetrasse, cum Thessali etiam
 testimonium ipsis perhiberent.
 En tibi tot verbis inter barba-

ricas conclamationes, omni-
 genos tumultus, fugas, inse-
 cutiones, exauditam causae
 dictionem, et testium examen,
 et Thebalos inter caedes et
 conculcationes in tantis an-
 gustiis, Thebanis patrocinan-
 tes: nimirum quod hos Grae-
 cia usque ad Thespias potitos
 Thebani nuper pugna supera-
 tos ejecerunt, occiso eorum
 duce Lattamya: ita enim tum
 inter Thebales et Thebanos
 res erat, amicitia nulla aut be-

δὲ καὶ φιάνθρωπον ὄσδεν. Ἀλλὰ δὴ τῷ Θεοσαλῶν
μαρτυροῦνται πῶς. παρεγένοντο Θεβαῖοι; “ τὸς μὲν
“ αὐτῷ ἀπέκτεναν οἱ βάρβαροι προσόντες,” ὡς αὐτὸς
εἶρηκε “ τὸς δ’ ἐπὶ πλεῖνας, κελεύσαντος Ξέρξεω,
“ ἐτίξαν ἐγγραμμα βασιλῆα, ἀρχάμεινοι ἀπὸ στρατηγῶ
“ Λεοντιάδω.” Οὔτε Λεοντιάδης οὐ Θερμοπύλαις ἦν καὶ
στρατηγός, ἀλλὰ Ἀναξάνδρως, ὡς Ἀριστοφάνης ἐκ τῷ
κατὰ ἀρχοντας ὑπομημάτων ἰσόρροπε, καὶ Νίκανδρος
ὁ Κολοφώνιος ἔτι γινώσκει τὸς ἀνθρώπων περὶ Ήρ-
δότη ἐπιχρίντας ὑπὸ Ξέρξεω Θεβαίους. Ἐπεὶ μέγιστον ἦ
ἀπολόγημα τῆς ἀφβολῆς, καὶ χαλῶς ἔχει πῶς πάλιν
ἀγάλλεσθαι τοῖς ἐγγραμμασιν ἐκείνοις, ὡς Ξέρξῃ διατάξις
ἐχθρίους χρῆσασθαι Λεοντίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ, τῷ μὲν γὰρ
ἠέλουτο πεπλοκώτος τὸ σῶμα, τῷ δὲ ζῶντος ἐτίξαν.
Ὁ δὲ πῶς μὲν εἰς Λεοντίδαν ὁμότητα δῆλωμα ποσά-

F. 8. πλεῖνας] Sic B. E. Xyl. Herod. l. c. Vulgo, περὶ τας.

A. 7. διέσαντες] Forte, διακρίσαντες, ut Reisk.

A. 8. Λεοντίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ] Sic B. E. ut res ipsa postulat. Steph. ex Ald. vul-
gavit Λεοντίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ. Baf. et Xyl. deterius fecerunt, omisso καὶ
Λεοντιάδῃ; hic male vertit, bene Amiot.

nevolentia. Sed tamen The-
salis testimonio juvantibus
quomodo Thebani evaserunt?
*Alii eorum, inquit, accedentes
a barbaris sunt obtruncati:
plures etiam mandato Xerxis
notis regiis compuncti sunt, in
itio facto a duce eorum Leon-
tiada. Atqui non fuit Leon-
tiades dux Thebanorum in
Thermopylis, sed Anaxander:
ut Aristophanes e magistratu-
um commentariis docuit, et
Nicander Colophonius. Ne-*

que agnoscit quisquam homi-
num ante Herodotum com-
punctos a Xerxe Thebanos.
Alioqui maxima hæc adver-
sus calumniam erat futura de-
fensio, debebantque gloriari ob
istas notas Thebæ, quod Xer-
xes statuisset ut inimicissimos
sibi tractare Leonidam et Le-
ontiadem: siquidem hujus
mortui corpus Xerxes contu-
meliose habuit, illius vivum
compunxit. Sed enim qui e
crudelitate in Leonidam de-

ἴδμεν, ὅτι μάλιστα δὴ ἀνδρῶν ὁ βάρβαρος ἐδυμάθη
 B ζῶντι Λεωνίδῃ, Θεβαίῃς δὲ καὶ μυδιζοντας λέγων ἐν
 Θερμοπύλαις τιχθήναι, καὶ τιχθέντας αὐτῆς ἐν Πλα-
 ταίῃς μυδιζεν περὶ δόμῳ, δοκεῖ μοι, κατὰ περ Ἰππο-
 κλείδης ὁ τοῖς σκέλεσι χειρνομῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης,
 εἰπεῖν ἂν, ἔξορχέμενος τὴν ἀλήθειαν, Οὐ φροντὶς Ἡε-
 δότῳ.

λδ'. Ἐν δὲ τῇ ὁγδῷ, “ τὰς Ἑλλήνας,” φησὶ,
 “ καταδειλιάσαντας, ἀπὸ τῶν Ἀρτεμισίᾳ δρησμένων βα-
 “ λεύεσθαι ἔστω εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ τῷ Εὐβοέῳ δει-
 “ μῶν ὀλίγον ὀπτιμεῖναι χερόν, ὅπως ὑπεκλίντο γεν-
 “ εὰς καὶ τὸ οἰκετικόν, ὀλιγορεῖν, ἄχρις ὅτε Θεμιστοκλῆς
 C “ ἀργύριον λαβὼν Εὐρυβιάδῃ τε μετέδωκε καὶ Ἀδεύμαδῃ
 “ τῷ Κορινθίῳ στρατηγῷ· τότε δὲ μεῖναι καὶ ἀφεναν-

B. 5. Ἡρόδοτος] Recepi ex B. E. ut accommodatus huic loco, quam vulgatum
 ἱπποκλείδῃ, quod ex universa et vulgari est proverbii forma.

B. 9. ἔστω] Addidi ex B. E. Sic et Herod. VIII, 4. et Mez.

B. 10. γυναικας] Vetus et exquisiti usus lectio, revocata est ex B. E. Ald. Bas.
 Xyl. non intellecta Leonico, Schott. Anon. ab iisdem mutata in
 γυναικας, quod Steph. vulgavit. Herodoto, ni fallor, restituenda pro
 τίκτας, VIII, 4.

monstrat maxime omnium ho-
 minum Leonidæ viventi ira-
 tum fuisse Xerxem: Theba-
 nos autem dicens Medorum
 rebus studentes et apud Ther-
 mopylas fuisse notis com-
 punctos, et tamen postea apud
 Plataeas Medis alacriter fa-
 visse: is videtur mihi, in mo-
 rem Hippoclidis istius, pedi-
 bus in mensa gesticulantis, ve-
 ritate ob ineptam saltationem
 amissa dicturus, Non curat hoc

Herodotus.

XXXIV. Libro octavo ait
 Græcos metu captos fugam ab
 Artemisio in Græciam medi-
 tatos, Euboensium orantium ut
 exiguum temporis spatium ma-
 nerent, dum familiam expone-
 rent, nullam habuisse rationem:
 donec Themistocles accepta ab
 Euboensibus pecunia Eurybia-
 dem et Adimantum Corinthio-
 rum ducem impertiit: hac ra-
 tione factum ut manerent, et

δὲ καὶ φιάνθρωποι ὄντες. Ἀλλὰ δὴ τῷ Θεογαλῶν
μαρτυροῦνται πῶς. www.diofant.com "Θεωγόντο Θεοαῖοι; " τὸς μὲν
" αὐτῷ ἀπέκτειναν οἱ βάρβαροι προσύχθαι," ὡς αὐτὸς
εἶρηκε " τὸς δ' ἐπὶ πλεῖνας, κελεύσαντος Ξέρξου,
" ἔπizan ἔγγραμμα βασιλῆα, ἀρχάμεινοι ἀπὸ τρατηγῶν
" Λεοντιάδων." Οὔτε Λεοντιάδης οὐ Θερμοπύλαις ἦν ἑστὶ
τρατηγός, ἀλλὰ Ἀναξάνδρως, ὡς Ἀρκεφάντης ἐκ τῷ
κατὰ ἀρχοντας ὑπομνημάτων ἰσχύσει, καὶ Νάκανδρος
ὁ Κολοφώνιος· ἔτε γινώσκει τις ἀνθρώπων παρ' Ἡε-
ρόδοτον ἐρχέντας ὑπὸ Ξέρξου Θεοαῖος. Ἐκπὲ μέγιστον ἦ
ἀπολόγημα τῆς ἀφβολῆς, καὶ χαλῶς ἔχει πῶς ὅλην
ἀγάλλεσθαι τοῖς ἔγγραφον ἐκείνοις, ὡς Ξέρξου διατάξις
ἐχθρῶν χρῆσασθαι Λεωνίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ, τῷ μὲν γὰρ
ἠέλωτο πεπαιχμένος τὸ σῶμα, τῷ δὲ ζῶντος ἔπizan.
Ὁ δὲ πῶς μὲν εἰς Λεωνίδαν ὁμότητα δῆλωμα ποιεῖ-

F. 8. πλεῖνας] Sic B. E. Xyl. Herod. l. c. Vulgo, πρῖνας.

A. 7. ἀεικλῶντες] Forte, ἀκακῶντες, ut Reisk.

A. 8. Λεωνίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ] Sic B. E. ut res ipsa postulat. Steph. ex Ald. vul-
gavit Λεωνίδῃ καὶ Λεοντιάδῃ. Baf. et Xyl. deterius fecerunt, omisso καὶ
Λεοντιάδῃ; hic male vertit, bene Amiot.

nevolentia. Sed tamen The-
salis testimonio juvantibus
quomodo Thebani evaserunt?
*Alii eorum, inquit, accedentes
a barbaris sunt obtruncati:
plures etiam mandato Xerxis
notis regiis compuncti sunt, in-
itio facto a duce eorum Leon-
tiada. Atqui non fuit Leon-
tiades dux Thebanorum in
Thermopylis, sed Anaxander:
ut Aristophanes e magistratu-
um commentariis docuit, et
Nicander Colophonius. Ne-*

que agnoscit quisquam homi-
num ante Herodotum com-
punctos a Xerxe Thebanos.
Alioqui maxima hæc adver-
sus calumniam erat futura de-
fensio, debebantque gloriari ob
istas notas Thebæ, quod Xer-
xes statuisset ut inimicissimos
sibi tractare Leonidam et Le-
ontiadem: siquidem hujus
mortui corpus Xerxes contu-
meliose habuit, illius vivum
compunxit. Sed enim qui e
crudelitate in Leonidam de-

μῆνος ὅτι μάλιστα δὴ ἀνδρῶν ὁ βάρβαρος ἐδυμάσθη
 B ζῶντι Λεωνίδῃ, Θηβαίους δὲ καὶ μηδίζοντας λέγων ὡς
 Θερμοπύλας τιχθῆναι, καὶ τιχθέντας αὐτῆς ὡς Πλα-
 ταιᾶς μηδίζεν παρδύμῳ, δοκεῖ μοι, κατὰ περ Ἰππο-
 κλείδης ὁ τοῖς σκέλεσι χειρνομῶν ἐπὶ τῆς περπέζης,
 εἰπεῖν ἂν, ἔξορχέμενος τὴν ἀλήθειαν, Οὐ φροντίς Ἡε-
 δότῳ.

λδ'. Ἐν δὲ τῇ ὁγδόῃ, “ τὰς Ἑλλίνας,” φησὶ,
 “ καταδειλιάσαντας, ἀπὸ τῶν Ἀρτεμισίου δρησίων βε-
 “ λύνεσθαι ἔσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ τῶν Εὐβοέων δεο-
 “ μῶν ὁλόν· ὅτι μείνωι χερόν, ὅπως ὑπαρχῶντο γεν-
 “ εὰς καὶ τὸ οἰκετικόν, ὀλγωρεῖν, ἄχρις ἢ Θεμιστοκλῆς
 C “ ἀργύριον λαβὼν Εὐρυβιάδῃ τε μετέδωκε καὶ Ἀδαιμάντῳ
 “ τῷ Κορινθίων στρατηγῷ· τότε δὲ μείνωι καὶ ἀφαιναυ-

B. 5. Ἡρόδοτος] Recepi ex B. E. ut accommodatus huic loco, quam vulgatum ἱπποκλείδῃ, quod ex universa et vulgari est proverbiū forma.

B. 9. ἔσω] Addidi ex B. E. Sic et Herod. VIII, 4. et Mez.

B. 10. γινώσκεις] Vetus et exquisiti usus lectio, revocata est ex B. E. Ald. Bas. Xyl. non intellecta Leonico, Schott. Anon. ab iisdem mutata in γυναικας, quod Steph. vulgavit. Herodoto, ni fallor, restituenda pro τῶν, VIII, 4.

monstrat maxime omnium hominum Leonidæ viventi iratum fuisse Xerxem: Thebanos autem dicens Medorum rebus studentes et apud Thermopylas fuisse notis compunctos, et tamen postea apud Platæas Medis alacriter favisse: is videtur mihi, in morem Hippoclidis istius, pedibus in mensa gesticulantis, veritate ob ineptam saltationem amissa dicturus, Non curat hoc

Herodotus.

XXXIV. Libro octavo ait Græcos metu captos fugam ab Artemisio in Græciam meditados, Euboensium orantium ut exiguum temporis spatium manerent, dum familiam exponerent, nullam habuisse rationem: donec Themistocles accepta ab Euboensibus pecunia Eurybidadem et Adimantum Corinthiorum ducem impertiit: hac ratione factum ut manerent, et

“μαχῆται πρὸς τὰς βαρβάρους.” Ὁ μὲν Πίνδαρος,
 οὐκ ὄντι συμμάχου πύλεως, ἀλλὰ μὴδ’ ἐν αἰτίαν ἐχέ-
 οντος, ὅμως τῷ Ἀρτεμίσῳ μνηθεὶς ὁπτιφρόντι,

——— Ὡς παῖδες Ἀθηναίων ἰσάλοιο
 Φαιπὴν κρητὶδ’ ἰλουθρίας.

Ἡρόδοτος δὲ, ὑφ’ οὗ κεκοσμηθεὶς πικρὰ ἀξίῃσι τιμὴν Ἐλ-
 λάδα, δωροδοκίας καὶ κλοπῆς ἔργον ἀποφάνει τιμὴν ἴκται
 ἐκείνῳ γενομένην, καὶ τὰς Ἑλλήνας ἀκουσίως ἀχρηστα-
 μένους, ὑπὸ τῷ στρατηγῶν ἐξαπατηθέντας ἀργύρου
 λαβόντων. Καὶ τὸτο πέρας ἐ γήρηναι αὐτῶν τῆς κεκο-
 σμηθείας, ἀλλὰ πάντες μὲν ἄνθρωποι σχεδὸν ὁμολογῶσι ταῖς
 ναυμαχίαις αὐτόθι κρητὶδίας τὰς Ἑλλήνας, ὅμως ὑπέρῳ
 τῷ Ἀρτεμίσῳ τοῖς βαρβάροις, τὰ περὶ Θερμοπύλας
 ἀκόνσαντας· ὅσθι γὰρ ἡμεῖς ὄφελος ἐνταῦθα κρητὶδίας
 φερεῖν τιμὴν ἰσάλοιο, ὅσθις Πυλῶν τῷ πολέμῳ γε-
 γνηότος, καὶ Ἑρξοῦ τῷ παρὰ τὸν κρητὶδίας. Ἡρόδοτος
 δὲ, πρὶν ἀπαγγεῖλαι τὸν Λεωνίδου θάνατον, ἡμῶν

C. 6. 23.] Sic B. Mez. Vulgo, 77.

*cum barbaris navali pugna de-
 certarent.* Pindarus quidem,
 non focie urbis sed Medis fa-
 vere suspecte civis, tamen Ar-
 temisii facta mentione exclam-
 at:

——— *Ubi filii Atheniensium
 Splendidum facere libertatis fundamen-
 tum.*

Herodotus autem, a quo non-
 nulli exornatam volunt Græ-
 ciam, victoriam illam captio-
 rum munerum et furti opus
 facit, deceptos a ducibus ar-

gento corruptis Græcos con-
 tra animi sententiam pugnas-
 se dicens. Neque hic malig-
 nitati finem statuit. Fatentur
 omnes homines fere, Græcos
 etfi navalibus præliis victo-
 riam obtinerent, tamen Ar-
 temisio barbaris cefsisse, audita
 elade ad Thermopylas accepta:
 neque enim expediebat ibi mo-
 rari et mare custodire, cum
 hostis jam intra Pylas perve-
 nisset, Xerxe aditus tenente.
 Herodotus tamen Græcos fa-

τῆς Ἑλλήνας βουλευομένης ἀποδιδράσκειν λέγει δὲ ἔτιωσ,
 “ Τρηάως δὲ πείσονται πάντες, καὶ ἐχ’ ἥμισυ Ἀθηναίων,
 “ τῶς αἱ ἡμίσηαι τῶς νέων τετραμύρια ἦσαν, δρασημόν
 ε “ ἐβάλδον εἰς τὴν Ἑλλάδα.” Καίτοι τὴν πρὸ τῷ
 ἀγῶνος ἀναχώρησιν ἔτιωσ ὀνομάσαι, μᾶλλον δὲ ὀνειδίσαι,
 δειδῶδαι ὃ δὲ καὶ πρῶτον δρασημόν εἶπεν, καὶ νῦν
 δρασημόν ὀνομάζει, καὶ μετ’ ὀλίγον πάλιν ἐρεῖ δρασημόν
 ἔτιω παρῶς τῷ ῥήματι πρὸςπέφυκε “ τοῖς δὲ βαρ-
 “ βάροις αὐτάχα μετὰ ταῦτα πλοῖον ἦλθεν ἀνὴρ Ἐπι-
 “ αμεύς ἀγγέλλων πρὶν δρασημόν τῷ Ἀρτεμισίῳ τὸν τῶς
 “ Ἑλλήνων οἱ δὲ ὑπὸ ἀπιστίας τὸν μὲν ἀγγέλλοντα
 “ εἶχον οὐ φυλακῇ, νέας δὲ ταχέας ἀπέστειλαν πρὸς ἐλ-
 “ οφομένης.” Τί σὺ λέγεις; ἀποδιδράσκειν ὡς κε-
 ρατημένης ἕς οἱ πολέμοι μετὰ τὴν μάχην ἀπιστοῖσι
 φεύγειν, ὡς πολὺ κρατύνει; Ἐἴτα πειθεύειν ἄξιον τῆ-

D. 9. *παραφύγετος*] Rectius erat, *παραφύγεις*, ut Herod VIII, 18. B. *παρα-
φύγεις*.

E. 1. *ἰσχύουσιν*] Sic B. E. ut Herodot. Vulgo, *ἰσχυαίνοντο*.

E. 3. *δεῖδωδαι*] Sic B. E. T. V. Anon. Xyl. Vulgo, *δεῖδωδαι*.

E. 5. *παρῶς*] Haud scio an rectius fuerit *γλιχώς*.

E. 6. *Ἐπιμεύς*] Non mutavi, quod B. E. Ald. Baf. et alii servant. Xyl. ex cor-
 rectione ipse sua *Ἰγμιεύς*, ut Herod. VIII, 23.

cit nondum audita Leonidæ
 morte fugam molientes, his
 adeo verbis, *Male autem ac-
 cepti, et baud minime Athēni-
 enses, quorum navium dimi-
 dium erat confractum, fugam
 in Græciam meditabantur*. Li-
 ceat sane ei discessionem ante
 conflictum sic appellare, aut
 potius hoc probro adficere:
 ita quidem odiose huic voca-
 bulo inhæret, ut et ante, et
 nunc, et mox rursus *fugam*

nominet. *Ad barbaros, inquit,
 statim secundum hæc navi v-
 nit vir Hestiasensis fugam Græ-
 corum ab Artemisio factam nun-
 tians. Illi, quod incredibilis
 res videbatur, nuntio in custa-
 diam dato, naves celeres specu-
 latum miserunt. Quid ais tan-
 dem? Fugere tanquam victos
 dicis, quos post pugnam hos-
 tis non credit fugere, sciens
 superiores multo fuisse? Jam
 par est homini huic credi de*

τῷ χράνοντι περὶ ἀνδρῶν ἢ πόλεως μᾶς, ὅς ἐνὶ ῥήματι
τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαρεῖται, καὶ τὸ τετραπὼν
καθαίρει, καὶ τὰς ὀπίγραφας ἃς ἔγεντο ὡδὲ τῇ Ἀρ-
τίμῳ τῇ Πελοποννήσῳ κόμπῳ ἐποφάνει καὶ ἀλαζονείαν;
ἔχει δὲ οὕτω τὸ ὀπίγραμμα,

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γυνῶς Ἀσίας ἀπὸ χύρας
Παίδος Ἀθηναίων τῶν ποτ' ἐν σιλάγῃ
Ναυμαχία δαμάσαντις, ἐπὶ στρατὸς ὤλετο Μίδων,
Σήματα ταῦτ' ἔδισαν παρδίνῃ Ἀρτίμῳ.

368

Ἐν μὲν οὖν ταῖς μάχαις οὐκ ἔταξε τὰς Ἑλλήνας,
ὥσδ' ἐδήλωσεν ἢν ἐκάτῃ πόλιν ἔχουσα χάρασι σιναμά-
χῳι· καὶ δὲ τὸν ἐπὶ πλεον, ὃν αὐτὸς δρασμὴν περσα-
γορεύει, ὡς τὸν φησὶ Κορινθίους πλεῖν, ὑστάτους δὲ Ἀθη-
ναίους.

λέ. Ἐδὲ μὲν οὖν μὴδὲ τοῖς μὴδισασι Ἑλλείων
ἀγαν ἐπιμεδάνειν, καὶ ταῦτα Θέρῳ μὲν ὑπὸ τῶν ἄλ-
λων νομιζόμενον, αὐτὸν δὲ Ἀλκερνασέῳ περὶ μένον,
οἱ, Δωριεῖς ὄντες, μὲν τῆς γλαυκωνίδος ὀπί τὰς Ἑλλή-

F. 5. Προηγήσ.] Recepi post Xyl. ex pari loco Plutarchi, Themistocl. p. 115.
F. Omnes alii libri habent ὡς, sequente lacuna.

viro aliquo aut urbe scribenti,
qui uno verbo victoriam Græ-
cis adimit, tropæumque deji-
cit, et inscriptiones quas illi
posuerunt apud Orientalem
Dianam, factum pronunciat
esse inanemque jactantiam?
Epigrammatis hæc est sen-
tentia,

*Cecropia hoc quondam in pelago cum clissi
juuventus*

*Deu cit populos omnigenos Asia,
Medorum peritque exercitus: ista tropæa
Procinus erexit, virgo Diana, tibi.*

Porro in præliis non indicans

ordinem Græcorum, et quem
quæque civitas in pugna na-
vali tenuisset locum, in discer-
su, quem ipse *fugam* appellat,
primos ait navigasse Corin-
thios, ultimos Athenienses.

XXXV. Oportebat pro-
fecto non nimis insultare Græ-
cis Medorum partes amplexis
hominem qui, ab aliis Thu-
rius habitus, ipse se inter Ha-
licarnassenses refert; qui cum
essent Dorientes, una cum gy-
næceo in bellum contra Græ-

νας ἐγράτευσαν· ὁ δὲ ποσῶτον σποδῆ τῷ πρὸς περὶ ὀνο-
 μάζειν τὰς τῶ μινδισάντων ἀνάγκας, ὥς τε πρὶ Θεσσα-
 λῶν διηγησάμενος ὅτι Φωκέων ἐχθροὺς καὶ πολεμίοις
 ἦσι, πρὸς πέμψαν, ἐπαγγελλόμενοι τὴν χώραν αὐτῶν
 ἀβλαβὴ ἀφφυλάξειν, εἰ πεντήκοντα τάλαντα μισθὸν
 λάβοιεν, (αὐτὰ πρὶ Φωκίων γέγραφε αὐτοῖς ὀνόμασι·
 “Οἱ γὰρ Φωκεῖς μὲνοι τῶ ταύτῃ ἀνδρώπων ὅκ ἐμί-
 “διζον, κατ’ ἄλλο μὲν ἔδεν, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὐ-
 “ρίσκω, κατ’ ἄλλο δὲ ὅ ἐχθροὺς ὁ Θεσσαλῶν· εἰ δὲ Θεσσαλοὶ
 “τὰ Ἑλλήνων πῦξεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐμῆδιζον ἀν οἱ
 “Φωκεῖς.” Καίτοι μετὰ μισθὸν αὐτοῖς ἐρεῖ τρισκαίδεκα
 πόλεις τῶ Φωκίων ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ κατακεκαῦσθαι,
 διεφάρθαι τὴν χώραν, ἐμπεπρῆσθαι τὸ ἐν Ἀβασί ἱερὸν,
 ὁ ἀνδρας σπολαλέσαι καὶ γυναῖκας, ὅσοι μὴ ἀφφυγόντες
 ἔφθισαν εἰς τὸν Παρνασσόν. Ἀλλ’ ὅμως τὰς τὰ ἔσ-
 χοντα παθεῖν ὅτι τῶ μὴ πρὸς εἶδαι τὸ καλὸν ὑπομεί-
 ναι, εἰς τὴν αὐτὴν ἔθετο κακίαν τοῖς πρὸς θυμότητι

cos sunt profecti. Ille vero
 tantum abest ut necessitates
 prius recenscat eorum qui ad
 barbaros defecerunt, ut de
 Thessalis quoque narrans, “mi-
 “sisse eos ad Phocenses, qui-
 “bus cum illis inimicitiae et
 “bella intercedebant, pollici-
 “tosque regionem ipsorum ab
 “omni damno immunem prae-
 “stituros, mercede quinquaginta talentorum accepta,
 “haec de Phocensibus scrip-
 “serit.” *Soli enim Phocenses*
illis in decem non inclinabant ad
Medos: nulla alia de causa,

quantum ipse conjectura asse-
quor, quam quia oderant The-
salos: qui si Graecorum rebus
studuissent, arbitror Phocenses
Medis se adiuncturos fuisse.
 Atqui paulo post ipse dicit,
 “duodecim Phocicas urbes et
 “barbaro fuisse combustas, et
 “vastatum agrum, incensum
 “quod Abis erat templum,
 “viros et mulieres interfectos,
 “nisi qui fuga in Parnassum
 “evasissent.” Et tamen eos
 qui sustinuerunt extrema, ne
 proderent honestatem, eodem
 ponit loco cum iis qui prom-

μυήσασσι· ἔτι τὰ ἔργα τῶν ἀνδρῶν ψέξαι μὴ διωκθεὶς,
 αἰτίας ἐκάλειτο φαύλας καὶ ὑποκίας ὅτι τῷ γραφεῖ
 σωτηρίας κατ' αὐτῷ, ἔτι κελύων, ὅσα ἀφ' ὧν ἔπραξας,
 ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραξαι ἀν εἰ μὴ ταῦτα Θεσσαλαῖς ἔδοξε,
 κρίνεσθαι τιμὴν ἀφ' ἧς αὐτῷ, ὥσπερ χώρας ἀντειλημ-
 μένης ὑφ' ἐτέρων, τῆς προδοσίας, ἀπολειφθέντας. Εἰ
 τοίνυν Θεσσαλὸς τις ὅτι χρεῖ τῷ μυήσῃ πείθεσθαι, οὐ
 λέγων ὡς οὐ ταῦτα ἐβούλοντο, τῇ δὲ πρὸς Φωκίας
 διαφορᾷ τοῖς Ἕλλησι προσπηγμένοις ὁρῶντες, αὐτοὶ
 πρὸς γνώμην ἐμύησαν, ἅρα οὐκ ἀν' ἀρχῆς κατα-
 κεύειν ἔδοξε καὶ πρὸς ἐτέρων χάριν αἰτίας χρηστὰς ὅτι
 πρὸς ἄλλοις φαύλοις πορίζων ἀφ' ἧς τιμὴν ἀλη-
 θείας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι. Πῶς οὖν οὐ θεωρεῖσθαι
 δοξευομένων, ὁ μὴ δι' ἀρετὴν τὰ βέλπεα Φωκίᾱς
 ἐλομένους ἀποφανόμενος, ἀλλ' ὅτι τὰναντία Θεσσαλὸς

C. 7. καλείων] Sic E. margo B. Anon. Vulgo, καλείων, quod bifariam corrigit
 T. V. καλείων et καλόν.

C. 8. ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραξαι ἀν] Ita ex codice vetere P. correxit Mez. et res ipsa
 loquitur.

C. 9. ἀντειλημμένη] Legendam puto καταλημμένη. Vulgo, ἀντειλημμένη.
 Receptum exstat in E. Leonic. Mez. T. V.

tissime Medum secuti sunt:
 et cum Phocenium facta non
 posset culpae, causas malas
 et suspiciones stylo fingens ad-
 versus illos sedet, iubens eo-
 rum consilium aestimare non
 ex iis quae fecerunt, sed ex iis
 quae facturi fuissent, nisi hoc
 Theffalis placuisset, qui Pho-
 censibus prodicionem prae-
 pulsissent ægre exclusis tam-
 quam a loco jam ab aliis oc-
 cupato. Jam si quis Theffa-
 lorum ad Medos defectionem

aggressus excusare, diceret non
 sua voluntate eos ita egisse,
 sed odio Phocenium, quos vi-
 derent Græcis se adjungere,
 ipsos præter animi sententiam
 Medi partes fuisse secutos;
 nonne turpissime is adulari vi-
 deretur, et in aliorum gratiam
 malis factis bonas causas affi-
 gendo veritatem pervertere?
 Equidem puto. Qui ergo non
 aperte calumniari putetur, qui
 non ob virtutem Phocenses
 optima delegisse, ait, sed quia

ἐγνωσαν φρονηούτας; Οὐδὲ γὰρ εἰς ἑτέρους, ὥσπερ εἶπεν,
 ἔανάγει τιμὴν ἀφ' ὧν ἀκρίβειαν λέγων, ἀλλ' αὐτὸς
 εὐρίσκειν συμβαλλόμενος. Εἰπεῖν αὖ ἐδὲ τὰ τεκμήρια
 δι' ὧν ἐπείσθη τὸ ὅμοιον πρὸς τοὺς ἀρίστους, τὰ
 αὐτὰ τοῖς φαυλοτάτοις ἀφ' ὧν ἐπείσθη. τὸ γὰρ τῆς ἑχ-
 θρας γελῶν ὅτιν αὐτὴ γὰρ Αἰγυπτίους ἐκάλυπεν ἢ πρὸς
 Ἀθηναίους διαφρεσὶ καὶ Χαλκιδεῦς ἢ πρὸς Ἐρετριεῖας, καὶ
 Κορινθίους ἢ πρὸς Μεγαρέας, τῇ Ἑλλάδι συμμαχεῖν
 ἔδ' ἔν παλιν Θεσσαλὸς μνηστὴρ οἱ πολεμιώτατοι Μα-
 κεδόνες, ἢ πρὸς τὸν βάρβαρον φιλίας ἀπέστροφαι τοῖς
 γὰρ ἰδίας ἀπὸ χείρας ὁ κοινὸς ἀπὸ κινδύνου, ὥστε τῷ
 ἄλλων παρὼν ἐκπιπύνας, ἢ πρὸ καλῶ δι' ἀρετῆς, ἢ πρὸ
 συμφέρουσι δι' ἀνάγκην προσήθεσθαι τιμὴν γνάμην. Οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ τιμὴν ἀνάγκην ἐκείνην ἢ κατελήφ-
 θησαν ὑπὸ Μήδους γινώσκειν, πάλιν μετεβόλοντο πρὸς
 τὸς Ἕλληνας οἱ ἄνδρες, καὶ Λαοκρατὴς μὲν αὐτοῖς ὁ

E. 3. μνηστὴρ] Ita leviter correxi lectionem B. E. μνηστῆρας. Vulgo, κα-
 λῶντας. Reiskius item verum vidit.

contrarium sentire Thessalos viderent? Neque enim ad alios hoc commentum, ut alias solet, auctores refert, sed *ipsum se hoc ait conjiciendo invenisse*. Oportebat ergo certa argumenta proferre, quibus ei persuasum fuisset eos qui similia optimorum factis edunt, eadem cum pessimis sequi consilia. Nam quod de inimicitias adfert, ridiculum est. Neque enim Æginetas cum Atheniensibus, neque Chalcidenes cum Eretrienensibus, neque Corinthios cum Megarensibus

discordia a societate Græcorum abstinuit: neque rursus Thessalos infestissimi Macedones barbaro faventes ab amicitia cum barbaro averterunt. Nam privatas inimicitias commune obruebat periculum, ut reliquis animi affectionibus excussis, aut honestati virtutis studio, aut utili necessitatis impulsu quisque animum adjungeret. Enimvero post necessitatem illam, quæ ipsos cogerat Medis parere, rursus ad Græcos se contulere Phocenses. Idque de iis

Σπαρτιάτης ἄνταυρος ἐμαρτύρησιν αὐτὸς δὲ ὁ Ἡρόδοτος, ὡς περ ῥαβισαοὶς ἐν ταῖς Πλαταιαῖς ὁμολογῇ καὶ Φακίας ὡς γενέσθαι ταῖς Ἑλλήσιν.

λτ'. Οὐ δὲ δὲ θαυμάζειν ἐν ταῖς ἀτυχήσασιν ἔγκειται πικρῶς, ὅτι καὶ τὰς ὡς γενεομένης καὶ συγκινδυνεύσαντας, εἰς τὴν τ' πολέμων μερίδα καὶ προσδοκῇ καὶ μεταπίπτει. Νάξιοι γὰρ τοῖς ἐπὶ πλεονεξίᾳ συμμάχους τοῖς βαρβάροις, οἷς δὲ τ' τετραρχῶν Δημώκριτος ἔπεισε τὰς ἄλλας ἐλθεῖν ταῖς τ' Ἑλλήσιν. Οὔτως ἂν ἐπαγγέλλεται τῷ ψέγειν αἰδοῖν, ἀλλ' εἰ εἰς ἀνὴρ ἐγκωμισαοῖς, πόλιν ὅλην διὰ χαλῶς ἀκῶσαι καὶ δῆμον. Μαρτυρεῖ δὲ αὐτὸς τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ Ἑλλάτιος, τῷ δὲ νεωτέρῳ Ἐφορος, ὁ μὲν ἔξ, ὁ δὲ πέντε ναυσὶν αὐτοῖς Νάξις ἐλθεῖν τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖν καὶ ἰσχύσας. Αὐτὸς δὲ καὶ παντάπασιν ἑαυτὸν ὁ Ἡρόδοτος ἐξελέγχει ταῦτα

A. 6. Μαρτυρεῖ] Sententia postulat ἀντιμαρτυρεῖ, quod Xyl. vertendo secutus est.

A. 8. αὐτὸς Νάξις] αὐτὸς aut delendum, aut mutandum in τὰς, ut et Reisk. monuit.

Laocrates Spartanus palam testatus est: atque ipse Herodotus veluti vi adactus in Plataica re fatetur Phocenses etiam Græcis adfuisse.

XXXVI. Neque mirum videri debet, eum acerbè infectari eos qui adversam pertulerunt fortunam: quando etiam hos qui interfuerunt rei gerendæ, unaque cum Græcis salutem suam periclitati sunt, inter hostes et proditores numerat. Naxios, ait, tres naves barbaris auxiliis misisse, unum

autem de triremium præfæctis Democritum persuasisse civibus, ut reliqui Græcorum causam amplecterentur. Adeo laudare sine vituperio non potest Herodotus; ut si unum hominem laudet, male audire totam civitatem aut populum oporteat. Testimonium contra eum dicunt de vetustioribus Hellanicus, de recentioribus Ephorus, alter sex, alter quinque navibus ipsos Naxios auxilio venisse Græcis scribentes. Et ipse Herodotus planissime

πλατφόρμον. Οἱ μὲν γὰρ Ναξίων ἀεργεῖς λέγουσι,
 B καὶ πρῆπτον Μεγαβάτην ἀπώσαντα ναυσὶ ἀφαι-
 σίας ὅτι πλεύσαντα τῇ νήσῳ, καὶ Δάτην αὖτις τὸν στρα-
 τηγὸν ἐξέλθσαι κατὰφρήσαντα ποιῆσαι κακόν. Εἰ δέ,
 ὡς Ἡρόδοτος ἔφηκεν ἀλλοτρίῳ, τίμῳ μὲν πόλιν αὐτῷ
 ἐμψήσαντες διέφθειραν, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰφρήντες
 εἰς τὰ ὅρη διεσώθησαν, ἥπερ καλῶς αἴτιας εἶχον, τοῖς
 ἀπολέσαισι δὲ πατεῖν δα πέμπειν βοήθειαν, ἀλλὰ μὴ τοῖς
 ἀμυνομένοις ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἀμύνειν. Ὅτι
 δὲ οὐκ ἐπαινέσαι βεληγεῖς Δημοκρίτον, ἀλλ' ἐπ' αἰσχύνῃ
 Ναξίων συνέθηκε τὸ ψεύδος, δῆλός ἐστι καὶ ὠχάλιπυν
 C ὅλως καὶ ὠχάλων πῆσαι τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα, καὶ
 τίμῳ ἀριστεῖαν, ἣν ὅτι γεγάμηται Σιμωνίδης ἐδήλωσε,

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτι παρ Σαλαμίνα
 Ἕλλησι Μήδοις σύμβalos ἐν πολέμῳ.

- B. 3. καταπρῶσαντα ποιῆσαι κακόν] Legendum puto καταπλεύσαντα ναυσὶ ἐκείνῃ.
 Turneb. κατὰφρῶσαντα πόλιν ἐκείνην, quod reddidit Amiot. a rei natura
 abhorret, nisi forte pro πόλιν legas ἐκείνην.
 B. 9. αἰσχύνῃ] Sic Leonica. T. V. B. Mez. Vulgo, αἰσχύνῃ.

arguit hæc a se fingi. Nam
 Naxiorum annalium scripto-
 res aiunt, ante quoque *Mega-*
batem fuisse ab iis repulsum,
cum ad insulam cum ducentis
navibus accederet: et Datin
post ducem profligatum ab iis,
cum incendio ipsis malefecisset.
 Quod si, ut alibi Herodotus
 dixit, urbem ipsorum barbari
 combusserunt, hominibus fuga
 in montes salutem consecutis,
 nimirum justam causam ha-
 buerunt Naxii auxilium mit-
 tendi iis qui patriam ipsorum
 perdidissent, non potius adju-

vandi eos qui publicam liber-
 tatem protegebant. Non lau-
 dandi autem Democriti, sed
 Naxiis infamiam parandi cusz-
 fa, hoc mendacium eum com-
 posuisse inde apparet, quod
 Democriti præclarum facinus
 remque pulcherrime gestam
 ita præterit, ut ne verbo qui-
 dem uno attingeret: quam Si-
 monides hoc epigrammate il-
 lustravit,

Tempore quo Graium robur Salamina
 suo amplam,
 Cum Medis pugnam substitit in pelago:
 Tertius ante alios ductor Democritus iuit;

Πάντε δὲ τῶας ἱλασθῶν, ἔγνω δ' ὑπὸ χερσὶ
 ῥύσαστο βαρβαρικῇ Δωρὶδ' ἀλισκομένην.

Ἄλλὰ τίς ἂν τις ἀγανακτοῖν περὶ Ναξίαν;
 εἰ γάρ· εἰσιν Ἀντίποδες ἡμῶν, ὥσπερ ἔτιοι λέγεται, τῆς
 γῆς τὰ χεῖρα θεωροῦντες, οἶμαι μὴδὲ εἰκότως ἀπώκας
 εἶ) Θεμιστοκλῆς καὶ τῷ Θεμιστοκλῆς βουλευμάτος, ὃ
 βουλευσας τῇ Ἑλλάδι ναυμαχίῃσιν περὶ Σαλαμῖνος,
 ἰδρύσαστο ναὸν Βουλῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μελίτῃ, τῷ βαρ-
 βάρῳ καταπολεμηθέντος. Τῦτο μὲν τὸ Θεμιστοκλῆς
 ὃ χαρίεις συγγραφεὺς ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ πεποιημένος, καὶ
 ἥ δέξαι εἰς ἔπρεον μεταφέρειν, τῷτα γράφει καὶ λέγει,
 “ Ἐνταῦθα δὲ Θεμιστοκλέα ἀφαιρόμενον ὅτι ἥ νέα, ἔρετο
 “ Μνησίφιλος ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃς, π σφιν εἰα βεβουλα-
 “ μένον· πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτῷ, ὡς ὅτι διδογμένος
 “ ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, καὶ περὶ τῆς

C. 6. βαρβαρικῇ] Sic B. E. quod satis est ad correctionem. Vulgo, βαρβαρικῇ.
 T. V. B. ἀπὸ χερσὶ ἢ, βαρβαρικῇ. Reisk. et Brunck. Analekt. T. I.
 p. 133. ἀπὸ χειρὶν ἢ, βαρβαρικῇ.

D. 1. Βουλῆς] Legendum videtur Ἀριστοῦλης ex Vit. Themistocl. p. 123. A.
 ut monuit Xyl. et sane præstat Bryani conjectura Βουλῆς ad Vit.
 Plut. T. I. p. 95.

D. 2. τὸ Θεμιστοκλῆς—παραιτούμενος] Legendum, τοῦ Θεμιστοκλῆς—παραι-
 μένος, ut et Valckenarius monuit ad Herod. VIII, 57.

*Barbaricus victor quinque ratesque tu-
 lit;
 Cæteris et sextam: sed barbarus impete
 grandi
 Victoris trepidam de manibus rapuit.*

XXXVII. Sed quis pro
 Naxiis indignetur? Equidem,
 si sunt, quod nonnulli aiunt,
 antipodes inferiorem terræ par-
 tem versis adversus nostra ves-
 tigiis incolentes, ne illis qui-
 dem putō inauditus esse The-
 mistoclem, et consilium The-
 mistoclis, quo cum Græcis

persuasisset ut ante Salamin
 navali prælio decernerent, vic-
 to barbaro in Melita templum
 Consulendis Dianæ dedicavit.
 Hoc, Themistocli scitus iste
 scriptor quantum in ipso fuit
 adimens, gloriamque in alium
 transferens, in hæc verba scri-
 bit: *Hic Themistoclem cum in
 navim venisset, interrogavit
 Mnesiphilus vir Atheniensis,
 quidnam constituissent: cuiusque
 audiret decretum esse ut naves
 ad Isthmum reducerentur, ac*

“ Πελοποννήσου ναυμαχέειν, εἶπε, ὅς ἄρα, ἢ ἀπαύ-
 “ ρουσι τὰς νέας ἀπὸ Σαλαμῖνος, ὅσδ’ ἔσθ’ ἐμῆς ἐπὶ
 “ πατερίδος ναυμαχίης;” ἤ γ’ ὅτι πύλεις ἔχασοι τρέφον;.”
 E Καὶ μετ’ ὅλην, “ Ἀλλὰ εἰ τις ὅτι μηχανή, ἴθι τε καὶ
 “ περὶ ἀγχαῖα τὰ βεβαλδιδύα, ἢν κως δύνῃ ἀναγ-
 “ κῶσαι. Εὐρυβιάδεια μετὰ βουλευσάσθαι, ὅτε αὐτῷ με-
 “ νῶν” εἶπα ὑπεκπῶν ὅτι, “ χάρτα καὶ Θεμιστοκλῆ ἤρε-
 “ σεν ἢ ὑπεβήκη, καὶ ἐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμεταμέλως,
 “ ἀφίκετο πρὸς τὴν Εὐρυβιάδην,” πάλιν αὐταῖς λέξεσι
 γέγραπεν, “ Ἐσθλῶτα δὲ Θεμιστοκλῆς παρεζόμενος κα-
 “ τέλεγε κινὰ τε ἀἰκιστοὺς Μησιφίλως, ἐόντ’ ἐποιού-
 F “ μενος, καὶ ἄλλα πρῶτον.” Ὅρας ὅτι κακοηθείας
 προστεθείσθαι καὶ ἀνδρὶ δέξαν, ἵδων αὐτὸ βύλδμα
 ποιῶσθαι τὸ τῷ Μησιφίλως λόγῳ;

λη. Ἐπὶ δὲ μᾶλλον τῷ Ἑλλήσποντο καταγαλῶν,
 Θεμιστοκλῆα μὲν αὖτε φησὶ φρονῆσαι τὸ συμφέρον, ἀλλὰ
 παριδῶν, ὅς Ὀδυσσεὺς ἐπανομάσθαι ἀφ’ αὐτῷ φρονῆσιν

E. 8. ποιούμενος] Sic E. Anon. Vulgo, ποιούμενος.

navale prælium ante Pelopon-
 nesum committeretur, dixit, Non
 ergo tu, Themistocles, si illi na-
 ves a Salamina abducant, un-
 quam pro patria propugnabis:
 quisvis enim suam urbem petent.
 Et paulo post: Sed si quid
 restat consilii, isto, et qua de-
 creta sunt confundere conare;
 si qua ratione Eurybiadi possis
 persuadere ut maneat mutato
 instituto. Deinde subiiciens:
 Themistocles perplacuisse hanc
 admonitionem, nulloque eum da-
 to respectu, ad Eurybiadem il-

lico abiisse, his ipsis verbis sic
 loquitur: Proinde adficens ei
 Themistocles exponit quæ e
 Mnesiphilo audiverat, sua esse
 ea fingens, et alia addens. Vi-
 des ut Themistoclem impro-
 bitatis notet, sibi cum arro-
 gare dicens, quod esset Mne-
 siphili.

XXXVIII. Amplius etiam
 deridens Græcos, Themisto-
 clem, ait, non potuisse perspicere
 quid in rem esset, sed in eo ca-
 cutiisse: cum quidem ob pru-
 dentiam ei nomen Ulyssis fac-

Ἀρτεμισίαν δὲ τὴν Ἡερδότην πολῖτιν, μηδὲνός διδάξ-
 αὖτος, αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς ὀκνηόσασαι, Ἐέρξῃ παρεκπύ-
 ῶς " Οὐχ οἷοί τε πολὺν χρόνον ἔσονται τα ἀντέχιν
 " οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ σφέας διασκεδᾶς, καὶ πόλεις δὲ
 " ἔχασοι φεύγονται καὶ ἐκ ἐκείνων αὐτῆς, ἢν σὺ ὅτι τὴν
 " Πελοπόννησον ἐλαύνης τὸν πεῖσον στρατὸν, ἀτρεμήσῃ,
 " καὶ δὲ σφιν μελήσῃ περὶ τῆς Ἀθηναίων ναυμαχίας ἢν
 " δὲ αὐτάχα ἐπεχθῆς ναυμαχῆσαι, δειμάνω μὴ ὁ
 " ναυταῖς στρατὸς χαλεθεῖς καὶ τὸν πεῖσον περὶ δαλ-
 " σπηται" Ταῦτα μὲν ἔνι μέτρων εἰδὼς τῷ Ἡερδότη, αὖ
 Σβούλλαν ἀποφῆναι τὴν Ἀρτεμισίαν τὰ μέλλοντα προ-
 ρησιάζουσαν ἔπος ἀκριβοῦς. Διὸ καὶ Ἐέρξης αὐτῇ παρέδωκε
 τῆς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπάγειν εἰς Ἐφεσον· ἐπελέλησθον γὰρ
 ἐκ Σέβων, ὡς ἔοικεν, ἄγαν γυναῖκες, εἰ γυναικείας εἰδέ-
 οντο ὡδὲ κομπῆς οἱ παῖδες.

λθ'. Ἀλλ' ὁ μὲν ἔφασκε, λόγος ἡμῖν οὐδέ τις

A. 5. περιδύσονται] Rectius apud Herod. VIII, 68, περιδύσονται.

A. 6. Ταῦτα μὲν εἰς] Forte, Ταῦτα μέντοι.

tum fuerit. Artemisiam autem, Herodoti civem, nemine docente ipsam sua sponte re exco-
 gitata sic Xerxem monuisse: *Non diu poterunt tibi Graeci resistere, sed dissipabis eos, diffugientque per oppida: neque verisimile est, eos, te terrestres copias in Peloponnesum adducente, qui-
 eturos, aut in eam curam incubituros, ut pro Atheniensibus navale praelium obeant: si vero confestim properes navale praelium committere, metuo ne clas-*

tiam terrestribus graviter incommodent. Nihil praeter ver-
 suum mensuram defuit Hero-
 doto, quin ex Artemisia Sibyl-
 lam faceret, ita exacte vaticin-
 antem futura. Itaque Xer-
 xes etiam liberos suos ei E-
 phesum deducendos tradidit,
 oblitus, quantum apparet, Su-
 sis mulieres focum abducere,
 siquidem muliebri comitatu ii
 indigebant.

XXXIX. Verum de Herodoti mendaciis non est nobis rationes ineundi propo-
 situm.

B ἀδελφῶν * φαίνεται μόνον ἑξατάζοντι. Φοβὸς τοίνυν, “ Ἀθη-
 “ ναῖς λέγουσιν, ὡς Ἀδύμαντος ὁ Κορινθίων στρατηγός, ἐν
 “ χρόνῳ τῷ πολέμιον γενόμενον, ὑπερκαταλαγὴς καὶ
 “ καὶ ἀδύσας ἐφάβην· ἐπὶ οὐκ ἔμελλεν κρεσσάμενος, ἐδὲ δια-
 “ δὺς ἀτρέμα ἄφ’ αὐτοῦ μαχομένην, ἀλλὰ λαμπρῶς
 “ ἐπακρόμενος τὰ ἴσια, καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας ὑπερ-
 “ σφάλας· εἴτα μὲντοι κέλῃς ἐλαυνόμενος ἀπὸ συνέ-
 “ τυχῃ παρὰ τὰ λήγοντα τῆς Σαλαμίνιας, ἐκ δὲ τῆ
 “ κέλῃς ἐφθίγγατο τις, Σὺ μὲν, ὦ Ἀδύμαντε, φεύ-
 “ γεις καὶ ἀποδύς τις Ἑλλήνας· οἱ δὲ καὶ δὴ νικῶσι,
 C “ κατὰ περ ἡρώτων ὅτι στρατῶσαι τῷ ἐχθρῶν.” Ὁ δ’
 κέλῃς ὅτος ἰὼ, ὡς ἔοικεν, ὑπερκαταλαγὴς· τί γὰρ ἔδει τί-
 θεσθαι μηχανῆς τραγωῆς, ἐν πᾶσι ταῖς ἄλλοις ὑπερ-
 παύοντα τὴν τραγωδὸν ἀλαζονεία; Πικρῶς οὖν ὁ
 Ἀδύμαντος, “ ἐπανήλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπ’ ἑξερ-

B. 1. ἀδελφῶν * φαίνεται] Forte, ἀδελφῶν ἑλλήνων κατὰ φύσιν. Aliter Xyl. et Ami-
 otus aliter, verterunt.

C. 2. πικρῶς] Subest mendum: ad sententiam quidem accommodatum est
 Valckenarii πικρῶς, non ad consuetudinem Plutarchi. Omnia
 ἀπὸ τῆς πικρῶς aut simile requiro.

C. 5. ἐπ’ ἐξερπασμένης] Sic margo B. Herod. VIII, 94. T. V. Vulgo, ἐπ’
 ἐξερπασμένης.

tum: in ea duntaxat inquiri-
 mus, quæ mentitus eo est, ut
 alienæ gloriæ detraheret. Ab
 Atheniensibus, ait, narrari,
 Adimantum Corinthiorum du-
 cem jam cum hoste manus con-
 ferturum tanto fuisse metu per-
 cussum, ut non prora obversa
 retrorsum, aut paulatim per-
 pugnantes se subducens, sed a-
 perte sublati velis profugerit,
 averfis secum omnibus suis na-
 vibus: huic jam sub finem oræ
 Salaminiae occurrisset navim u-

niremem, et quendam ex ea sic
 locutum fuisse, Tu quidem, A-
 dimante, fugis proditis Græ-
 cis: illi tamen vincunt, et ex
 voto hostibus sunt superiores.
 Haud dubie navicula illa de
 cœlo fuit delata. Quid enim
 impediēbat, quin tragicam ma-
 chinam attolleret, qui omni-
 bus aliis in rebus tragicos sua
 jactantia superaret? Ergo fi-
 dem habens Adimantus, ad
 classē rediit, cum jam res con-
 fecta esset. Hic, inquit, rumor

" γασμένοισ' αὐτῇ φάσις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων· ἢ μὲν
 " τοι Κορινθιοὶ ὁμολογέουσιν, ἀλλὰ οἱ περὶ τοὺς σφέας
 " αὐτὸς τῆς ναυμαχίας νομίζουσι γινώσκειν· μαρτυρεῖ δὲ
 " σφί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς." Τοῦτός ἐστι οἱ πολλοῖς ὁ
 ἀνδραποδιστὴς, ἐπεί τας καὶ ἐπεί τας ἀφελόμενος καὶ καταπρα-
 ρίας κατατίθησιν, ὅπως μὴ ἀφελόμενος τῷ φαυλοτάτῳ πνα-
 πάντως ποικίλῃ ὥσπερ ἐν αὐτῇ φαίνεται αὐτῷ, περὶ τοῦ
 μύθου μὲν τῆς ἀφελόμενης, Κορινθίους ἀνέδειξεν, ἀπεκρινόμενος
 δὲ, Ἀθηναίους, ἢ οἱ μὲν Κορινθίους Ἀθηναίους, ἀλλὰ τέ-
 τον ἀμφοτέρων ὁμῶς καταλείδωσθαι. Οὐκ αὖτις γὰρ ἀν-
 τιλέγοντα ποικίλῃ Κορινθίους τὸν Ἀθηναίων ἐν Λακεδαι-
 μονί, καὶ πολλὰ φεῖ τῷ Μενελάῳ λαμπροτάτους ἐρ-
 γων καὶ φεῖ τὸ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, ἐνδεκάκις αἰτίας
 παραδόσιας ἢ λεπτοτάτας, ἐκτελέσας Κορινθίους· ἐν δὲ τῷ
 εὐρώς ἢ Ἀθηναίοις ταῦτα βλασφημῶν φεῖ τῆς Κορι-

D. 3. ἢ μὲν—καταλείδωσθαι.] Sic mendose B. Ald. Steph. Nec melius ce-
 teri, E. Baf. si μὲν—Xyl. si μὲν. Legendum puto, ἢ οἱ μὲν
 Κορινθίους Ἀθηναίους, ἀλλὰ τούτων ἀμφοτέρων ὁμῶς καταλείδωσθαι: sen-
 tentia in Latinis reddita est: τούτων quidem præbeat T. Anon. Mez.

D. 9. εὐρώς ἢ Ἀθηναίους.] Malim εὐρώς ἢ Ἀθηναίους, vel Ἀθηναίων. Plurali re-
 tento, proxime legendum erit ἰσχυρῶς, ut verterunt Xyl. Amiot. et
 monuit Mez.

ab Atheniensibus est diditus:
Corinthii negant, seque in na-
valli pugna inter primos po-
nunt, testimonio illos juvante
reliqua Græcia. Talis est
multis etiam aliis in rebus He-
rodotus, diversa de diversis cri-
mina spargens, ne id non asse-
quatur, ut certe aliquis malus
videatur. Ita hic quidem id
sibi reservavit, ut calumnia
credita Corinthiis, repudiata
Athenienses male audirent.

Quam equidem calumniam
 non ab Atheniensibus in Co-
 rinthios, sed ab isto in utro-
 que e mentem arbitror. Certe
 Thucydides Spartæ faciens
 Atheniensem legatum Corin-
 thio respondentem, et multa
 de Medico bello splendide jac-
 tantem ac Salaminio navali
 prælio, nullum prodicionis aut
 deserti ordinis crimen Corin-
 thiis infert. Neque enim pro-
 babile erat hæc Athenas Co-

ἦν πόλεως, ἢ τρίτῳ μὲν εἶσα μετὰ Λακεδαιμονίους,
 καὶ μετ' αὐτὸν ἐνχαράτιον μὲν ταῖς ἀπὸ τῆς βαρβάρων
 ἀναθήμασιν ἐν δὲ Σαλαμῖνι ὡς τὴν πόλιν ἔδοκον
 αὐταῖς θάψαι τε τὰς ἀποθανόντας, ὡς ἀνδρας ἀγαθοὺς
 γενόμενους, καὶ ὅτι γράψαι τόδε τὸ ἐλεγέον,

ὅτι ξίφι, εὐνδροὶ ποτ' ἱσίομεν ἄν Κορίνθου,
 Νῦν δὲ ἀνάματος νῆσος ἔχει Σαλαμῖς.
 Ἐνθάδ' Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἰλόττις
 Καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ρύμευδα.

Τὸ δ' ἐν Ἰαδμῷ κενοτάφιον ὅτι γράφῃ ἔχει ταύτῃ,

Ἀκμαῖς ἱερὰν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα παῶσαν
 Ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμενα ρυσάμενοι.

Διοδώρου δὲ πινος τῆς Κορινθίαν τετραρχῶν ἐν ἱερῷ
 Λατῶν ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τῷτο ὅτι γράφεται,

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενῶν Μήδων καὶ ταῖς Διοδώρου
 Ὅπλ' αἰνέοντο Λατοῖ, μάματα ναυμαχίης.

D. 11. μετ' αὐτὰς] Sic B. Anon. T. V. Vulgo, μετ' αὐτῶν: cui ut antecedens congrueret, Λακεδαιμονίους edidit Xyl. perperam: sententia utroque lose postulat Accusativum.

E. 5. ἀνάματος] Noli mutare, ut in omnibus Plutarchi libris servatum. Apud Dion. Chrys. Or. xxxvii. p. 459. C, est μετ' Ἀλάντος. Brunck. Analect. T. I. p. 133. dedit ἀμὲν Ἀλάντος.

rintho obijcere flagitia, cum secundum Spartanos et ipsos, eam tertio loco viderent insculptam donariis quæ erant de barbaris dedicata: et in Salamina concessissent Athenienses, ut Corinthii prope urbem suorum cadavera humarent, tanquam hominum qui se præclare gessissent; inscriptione etiam hac posita:

Hesper, aquosa olim nobis est culta Corinthis;

Insula nunc condit pauper aqua Salamis.

VOL. IV.

Hic Pænia novæ, Persæ, Medosque,
 prementis,
 Tutati bene te, Græcia diva, sumus.

Et honorarium in Isthmo sepulchrum sic est inscriptum:

Nos sitam in extremo discriminis Hellada cunctam
 Tutati nostris condimur hic animis.

Quin et Diodori Corinthiorum de trierarchis unius in fano Latonæ repositis donariis hoc est inscriptum:

Arma hæc Latonæ, pugna monumenta
 marine

Dedicat, a Medis hæc Diodorus habes.

K k

Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀδύμαντος, ὃν πλεῖστα λουδομήμονες
 Ἡρόδοτος ἀφ' ἑταίρων καὶ λόγων μαυῶν ἀπαρτίζει τ' εὐρε-
 τηῶν ὡς φερόμενοι ἀπ' Ἀρτεμισίου, καὶ μὴ σεμνὸν
 αὐτὰ, σκόπει τίνα δόξαν ἔχει·

Οὗτος Ἀδύμαντος καὶνὸν τάφος, ὃν διὰ πάντων
 Ἑλλὰς ἱλαυδίας ἀμφίδροτο εἶφαντο.

Οὕτω γὰρ πελευτήσαντι τοιαύτην εὐκλὴς ἦν ἀνδρὶ δειλῷ 871
 καὶ παρδότη γενέσθαι τιμὴν, οὗτ' αὖ ἐτόλμωσε τῷ θυ-
 γατέρῳ ὄνομα ἵσθαι τῇ μὲν Ναυσινίᾳ, τῇ δὲ Ἀ-
 κροθίνῳ, τῇ δὲ Ἀλεξιβίᾳ, Ἀριστεὰ δὲ χαλέσαι τὸν υἱόν,
 εἰ μὴ τις ἦν ὀπιφάνεια καὶ λαμπρότης περὶ αὐτὸν ἀπὸ
 τῶν ἔργων αἰετῶν. Καὶ μὴν ὅτι μόνον τῷ Ἑλλησπόντι
 αἱ Κορίνθιοι γυναικες εἴχατο τὴν καλὴν αἰετὴν καὶ
 δαιμονίην εὐχὴν, ἔρωτα τοῖς ἀνδράσι τ' ὡς τὸς βαρ-
 βάρους μάχης ἐμβαλεῖν τὴν θεόν, ὅχι ὅπως τὸς περὶ
 τὸν Ἡρόδοτον ἀγνοῶσαι πιθανὸν ἦν, ἀλλ' ὥστε τ' ἔχατο 8

F. 10. καὶνου] Vulgo abest: addidimus ex B. E. et confirmat Dio Chrys. l. c.
 qui pro ἐν διὰ πάντων habet εὐ διὰ βολάς.

A. 8. δαιμονίην] Forte, δαιμόνιον.

A. 9. τὸς περὶ] τὸς addidi ex Anon. T. V. Mes. certe, aut hoc addendum,
 aut περὶ delendum erat.

Ipse quidem Adimantus, quem
 Herodotus crebro infestatur,
 solumque omnium imperato-
 rum ait fugiendi causa ab Ar-
 temisio avectum, neque hostes
 subsistere tolerasse, vide in
 quanta sit gloria:

Cujus sese opera redimunt Græcia ferto
 Libero, Adimantus conditur hoc tumulo.

Nam neque mortuo probabile
 est homini timido et prodito-
 ri tantum honoris habiturum
 quemquam fuisse: neque fili-
 abus suis ausus fuisset nomina

ponere Naufiniam, Acrothi-
 mium, Alexibiam, filio Aris-
 team; nisi quid ipse in ea
 pugna illustre et memorabile
 egisset. Jam solas Corinthio-
 rum mulieres præclarum illud
 et divinum fecisse votum Ve-
 neri, quo petierunt ut Deæ
 maritis ipsorum amorem pug-
 næ adversus barbaros immit-
 teret: non est probabile vel
 extremo Carum, nedum He-
 rodoto fuisse ignotum. Per-
 vulgata enim res mansit: et

Καρῶν· διαβόηθη γὰρ ὁ πρῶτος, καὶ Σιμωνίδης ἐπαίοντι
 ὁπτιγερμια, χαλκῶν ἐκόντων ἀναταφῶν οὐ καὶ ναῶν καὶ
 Ἀφροδίτης, ὃν ἰδύσαθαι Μινδαίαι λέγουσιν, οἱ μὲν, αὐ-
 τὴν πανσαμῆν τῷ ἀνδρὶ, οἷδ' ὁπτι καὶ τὸν Ἰάσονα
 καὶ Θέτιδος ἐρῶντα παύσαι τὴν-θρόν· τὸ δὲ ὁπτιγερμια
 καὶ τὸ ὅτι,

Αἰδ' ἰπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰδυμάων σωλητῶν
 Ἐραδίην εὐξάμενοι Κύπριδι δαιμόνισαι.
 Οὐ γὰρ τοσοφροισιν ἱμῶντο δὲ Ἀφροδίτα
 Μινδαίῃ Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδύμαν.

τ Ταῦτα ἔδει γράψαι καὶ τοῦτον μαρτυροῦμαι μάλλον, ἢ ἡ
 Ἀμεινοχλέους ἐμβαλεῖν παμφορονίαν.

μ'. Τῶν τοίνυν αἰτίων τῶν καὶ Θεμιστοκλέους ἀναδίδει
 ἐμφορητεῖς, οὐ οἷς κλέπτονται καὶ πλεονεκτοῦντα λάθρα
 τῷ ἄλλων τρατηγῶν οὐ φησι παύσαιθαι πρὸς πᾶς
 ἡσους τέλος αὐτῶν Ἀθηνάων τὸν γέφανον ἀφελόμενος,

B. 4. αὐτὴν πανσαμῆν] Vel addendum ἰρῶσαν, aut ἰρῶν: vel legendum, ἰπὲρ
 τῇ αὐτῇ παύσαι ἰρῶσαν, quod verterunt Amiot. et Xyl.

B. 6. Θέτιδος] Mez. Κρονίδης: vulgatum vix sanum videtur.

B. 8. Αἰδ' ἰπὲρ—προδύμαν] Nil mutandum videbatur in hac vulgata lectione,
 in qua libri nostri consentiunt. Et ita fere Brunck. Anal. T. I.
 p. 132.

C. 3. ἀναδίδει] Ita omnes libri: tamen legitima forma est ἀνίδει: frequentissima
 in libris permutatio.

Simonides inscriptionem fecit,
 æneis imaginibus positis in fa-
 no Veneris, quod Medea con-
 didisse perhibetur, ab aliis, pe-
 tens ut mariti amore ipsam
 Venus solveret, ab aliis, ut il-
 lum Venus amore Thetidis li-
 beraret. Inscriptio hæc est,

*Hæc Veneri matres statuas posuere Ephyreæ
 Pro Græcis, furti proque suo populo.
 Nam non artiferis Medæ Venus Hellados
 arceam*

Prodere, sic votis rite vocata, valet.

Hæc potius scribere oportebat
 et commemorare, quam Ami-
 noclis cædem proli suæ illa-
 tam inculcare.

XL. Postquam igitur ab-
 unde criminibus Themistocli
 intentatis satiatus utcunque
 fuit, dum illum clam aliis du-
 cibz ait nullum fecisse fu-
 randi et compilandi insulas fi-
 nem, tandem coronam victo-
 riæ ipsis patam abstrahens A-

K k 2

Αἰγινήταις ὀπιτίῃσιν, γράφει ταῦτα, “ Πέμψαντες
 “ ἀκροθίνα οἱ Ἕλληες εἰς Δελφούς, ἐπηράταν τῷ θεῷ
 “ κοινῇ εἰ λελάσκει πλήρεα καὶ ἀροτὰ ἀκροθίνα· ὁ δὲ
 “ παρ’ Ἑλλείων μὲν τῷ ἄλλον ἔριται ἔχῃ, παρ’
 “ Αἰγινήταιων δ’ οὐ· ἀλλ’ ἀπάγῃ αὐτὺς τὰ ἀροτὰ τῷ
 “ εἰ Σαλαμῖνι ναυμαχίας.” Οὐαὶ ἐπὶ Σκύδακ, οὐδὲ
 Πέρσαις, οὐδ’ Αἰγινήταις τὴν αὐτῇ λόγους ἀπατίῃσι
 πλάττειν, ὥσπερ Αἰσωπος κόραξι καὶ σιδήκαις, ἀλλὰ
 καὶ τῷ Πυθίῳ προσώπῳ χράμεντο, ἀπατῇ τῷ Σα-
 λαμῖνι προστίθειν πᾶς Ἀθήνας. Θεμιστοκλεῖ δὲ τῷ
 δωταρείῳ εἰ Ἰαθμῷ γινόμενον, ἀφ’ τοῦ τῷ στρατηγῶν
 ἔχαστο αὐτοῦ μὲν τὸ πρῶτον, ἐλένην δὲ τὸ δωταρεῖον
 ἀποδιδῶναι, καὶ τέλος τῆς κρίσεως μὴ λαβύσας, δέει
 ἐκπᾶσαι πλὴν φιλοπρίμιας τῷ στρατηγῶν, πάντας
 ἀποπλεῦσαι, φησί, τὴν Ἑλλάδα. ὥστε φησὶ, μὴ βε-
 λήντας ἀναγορεῦσαι τῷ ἀνδρὶ προσφῶν.

D. 5. τῶν Σαλαμῖν] Forte, τῶν ἐν Σαλαμῖνι.

theniensibus, Æginetis impo-
 nit, ita scribens, Græci cum
 ad Delphos mitterent manubi-
 arum primitias, communiter e
 Deo quaesiverunt, an eas ple-
 nas et placentes accepisset: ille
 respondit, se habere a reliquis
 Græcis, sed non item ab Ægi-
 netis: ab iis enim se præci-
 puum donarium expectare, ut
 qui rem Salaminio prælio om-
 nium gessissent optime. Ecce
 autem, non jam Scythis, aut
 Persis, aut Ægyptiis sua fig-
 menta inscribit, sicut Æsopus
 solet corvis et fimiis: sed per-

sonam Apollinis Pythii indu-
 ens, Athenas a præcipua rei
 ad Salamina gestæ laude de-
 trudit. Idem cum Themis-
 tocli secundus inter optime re
 gesta laudandos deferretur ab
 omnibus aliis ducibus locus,
 quod horum quivis sibi pri-
 mas, Themistocli secundas ad-
 signaret partes, et iudicium
 absolvi non posset: cum de-
 beret ambitionem imperato-
 rum reprehendere; omnes, ait,
 Græcos inde solvisse, quod ob
 invidiam nollent Themistocli
 primas deferre.

μα'. Ἐν δὲ τῇ αἰάτῃ καὶ τελευτήσῃ τῆς βίβλων,
 ὅσον ἦν ὑπὸ λόντων ἐπὶ τῇ παρῃ Λακεδαιμονίους ἀπὸ
 δυσμενείας, ἐκχέου ἀπεύδων, τὸ παρ' αὐτὸν ἀφείλετο ἢ
 αἰδόμενοι νόμιον καὶ τὸ πειρόμενον Πλαταιᾶσι κατόρθωμα
 τῆς πόλεως· γέγραφε γάρ, “ὡς πρέπουσιν μὴ ὄρω-
 “ δούτας Ἀθηναίους μὴ πεισθέντες ὑπὸ Μαρδονίου
 “ τῆς Ἑλλήνας ἐγκαταλίπωσιν, τῷ δὲ Ἰομῷ τευχος-
 “ γέντος ἐν ἀσφαλῇ θεμένοι πλεῖν Πελοπόννησον, ἡμέλων
 “ ἤδη τῆς ἄλλων καὶ πεισμένων, ἐορταζόντες οἴκοι, καὶ
 “ τῆς πείρας τῆς Ἀθηναίων κατεργασμένοι, καὶ
 “ ἀφαιρέτες.” Πῶς ἔν ἔκλινον εἰς Πλαταιὰς πει-
 “ ραζόμενοι Σπαρτιάται, πρὶν αὐτὸν ἔχον ἀνὴρ ἕκαστος ἐπὶ
 “ ἑλκαστάς; ἢ πῶς κίνδυνον ἀρᾶμενοι ποσῶτον, ἐκεί-
 “ τισιν, καὶ κατέβαλον μυριάδας ποσάυτας; Ἀχαιοὶ
 “ αἰτίας πηγάς. “Ἐτιμή,” φησὶν, “ὁ Σπάρτην παρ-

E. 4. αὐτῶ δυσμενείας—ήκων] Hæc, vulgo desiderata, addidimus ex B. E.

E. 7. ἡμελόντας Ἀθηναίους] Legendum, ἡμελόντας τὰς Ἀθηναίους, ductu Herodoti VIII, 144: ut monuit etiam Reiskius.

F. 1. εἰς Πλαταιὰς] Ita Leonie. Anon. T. V. Mez. Vulgo, ἐκ Πλαταιᾶς.

F. 5. παρὰ λόντων] Ita Xyl. Anon. T. V. Vulgo, παρὰ λόντων.

XLI. Restat nonus, isque ultimus liber, in quo omne suum reliquum in Lacedæmonios odium effundere properans, quantum in ipso erat, eos defraudavit celebrata illa victoria, et nobilissima ad Platæas parta gloria. Scribit enim, Initio Spartanos metuisse, ne Mardonium sibi hoc ficerent persuadere Athenienses ut ipsos desererent. Istimo autem munito, eos jam omnia Peloponnesi in tuto esse ratos, reli-

quos etiam facile contempsisse, domique dies agitasse festos, et Atheniensium legatis illufisse eosque per jocum detinuisse. Quomodo ergo factum est, ut Sparta ad Platæas proficiscerentur viri quinque mille, quorum quisque secum Hilotas septem duceret? aut quomodo tam grandi periculo se obijcientes, vicerunt, dejeceruntque tot hominum millia? Audi vero causas probabiles. Forte, inquit, Sparta tum peregrina-

κ κ 3

“ πιδνμῶν ἐκ Τηγέας ἀπὸρ ὄνομα Χίλων, ὃ φίλοι
 “ πρὸς καὶ ξένοι τῷ Ἐφόρῳ ἦσαν, αὗτος αὖ ἐπεισὶ
 “ αὐτὸς ἀκπεμφαί τὸ σθένος, λέγον ὅτι τῷ ἀφ-
 “ τυχίσματος εὐδὲν ὄφελός ἐστι Πελοποννησίους, ἀ-
 “ Ἰσθμίοι Μαργονίῳ προσήκοντα.” Τύττω Παι-
 σανίαν ἐξήγαγεν εἰς Πλαταιὰς μετὰ τῆς δυνάμεως.
 εἰ δὲ πᾶσι κατέχεν οἰκίον ἐν Τεγῇ πρῶτον τὸν Χί-
 λων ἐκείνῳ, οὐκ ἂν ἡ Ἑλλὰς ἀεὶ ἐσθλὴτο.

μβ'. Πάλιν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἔχον ἔ, π
 χρῆσαντο, ποτὶ δὲ καταβάλλει πλὴν πόλιν ἀνα καὶ
 χέτω μεταφέρων, ὅς Τεγάταις μὲν εἰς ἀγῶνα λέγει
 πρὸς τὴν δευτέρῃαν καταστάντας, Ἡρακλεῖδην τε μεμ-
 νῆσθαι, καὶ τὰ πρὸς Ἀμαζόνας πρῶτοντα προσφῆ-
 ταφάς τε Πελοποννησίων τῷ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πε-
 σόντων καὶ τέλος, εἰς τὸν Μαραθῶνα καταβαίνειν τῷ
 λόγῳ φιλοτιμιμῆς, καὶ ἀγαπῶντας ἡγεμονίας τυχεῖν

F. 9. Πελοποννησίους] Sic B. E. Vulgo, Πελοποννήσιον.

A. 4. ποτὶ δὲ καταβάλλει] Videtur proxime antea excidisse, ποτὶ μὲν ἀφί-
 ut et Reisk. monuit.

bat̃ur Tegeates quidam, nomine
 Chileus, cui amicitia et jus hos-
 pitii cum Ephoris quibusdam
 intercedebat: is ergo Spartanis
 persuasit, ut exercitum emitte-
 rent: monens istam Isthmi mu-
 nitionem, qua Peloponnesum in-
 tercepissent, nullius fore mo-
 menti, si Mardonio se Atheni-
 enses adjunxissent. Hoc ergo
 consilium Pausaniam cum ex-
 exercitu ad Plateas eduxit.
 Quod si Chileum istum Te-
 geæ aliquod privatum nego-
 tium occupasset, actum scilicet

erat de Græcia.

XLII. Rursus quia nescio-
 bat quo modo ageret cum A-
 theniensibus, sursum deorsum-
 que eam jactat civitatem. Ait,
 Eos de secundo loco cum Te-
 geatis in contentionem ingressos,
 mentionem Heraclidarum fe-
 cisse, et acta adversus Amazo-
 nes protulisse, utque sepeliverint
 Peloponnesios qui sub Cadmia
 occubissent: denique etiam ad
 Marathonem usque sermone de-
 scendisse: cum ambitiose ista pre-
 ferebant, tamen contentos se fore

β τῷ ἀριστερῷ κέρας ὅλην δὲ ὑπερὶ αὐτοῖς Παισαίναν
 καὶ Σπαρτιάδας τῆς ἡγεμονίας ὑφίεσθαι, καὶ ὠρεχελεῖν
 ὅπως καὶ Πέρσαις ἀντιπαχῶσι, τὸ δεξιὸν κέρας ὠρε-
 λαδόντες, αὐτοῖς δὲ ὠρελδόντες τὸ εὐσήμεον, ὡς ἀηθία
 ἢ πρὸς τὴν βαρβάρους μάχην ἀπολογισθῆναι. Καίτοι
 γαλοῖον εἰ μὴ σωθήεις ἔιν οἱ πολέμοι, μάχεται μὴ
 θέλει. Ἀλλὰ τίς γε ἄλλος Ἑλλήνας εἰς ἕτερον ὑπὸ
 τῆς στρατηγῶν ἀγορῆς στρατόπεδον, ὡς ἐκινήθησαν,
 φησὶ, φεύγειν ἀσπερὶ ἢ ἵππον πρὸς ἢ τῇ Πλαταιέων
 γ πάλιν φεύγοντας δὲ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ Ἡραῖον. Ἐν
 ᾧ καὶ ἀπέθανον καὶ λευποταξίαν καὶ προδοσίαν ὁμοῦ π
 πάντων κατηγόρησε. Τέλος δὲ μόνους, φησὶν, τοῖς μὲν
 βαρβάροις Λακεδαιμονίαις καὶ Τεγαῖαις, τοῖς δὲ Θη-
 βαίοις Ἀθηναῖς συμπετόντας ἀφγωνίσασθαι· ταῖς δὲ
 ἄλλαις πόλεσι ὁμαλῶς ἀπάσας τῷ κατορθώματος ἀπο-
 τέρπει, οὐδένα συνεφάλασθαι τῷ ἀγῶνι, ἀλλὰ κερδη-

B. 5. ἀπολογισθῆναι] Hoc germanum Plutarcheum præbuit varia lectio in
 margine codicis B. Vulgo, ἀπολογισθῆναι.

C. 2. ἡμῶν τι] Sic E. legitima forma. Vulgo, ἡμῶν τοι.

C. 7. αἰθῆρα] Forte, αἰθῆρα γάρ.

*ostenderent sinistri cornu præ-
 fectura. Paulo post, Pausa-
 niam iis et Spartanos de prin-
 cipatu concessisse, hortatosque
 fuisse ut in dextro cornu contra
 Persas pugnarent, sinistrumque
 ipsis darent, qui se imperitos
 pugna adversus barbaros excu-
 sarent. Est vero ridiculum
 non velle pugnare in hostem,
 nisi cum eo pugnare consue-
 veris. Ceterum, reliquos Græ-
 cos in alia a ducibus translatos
 castra, cum essent visi, equi-*

*tatum, ait, non sine letitia fu-
 gisse ad Plataensium urbem,
 itaque ad Heræum pervenisse.
 Quo quidem loco et contu-
 maciam, et ordinum desertio-
 nem, et prodicionem universis
 fere objicit. Ad extremum in-
 quit, solos Lacedæmonios et Te-
 geatas cum barbaris, Atheni-
 enses cum Thebanis congressos,
 depugnasse: reliquas civitates
 ex æquo omnes laude victoriæ
 defraudans, dum pronunciat
 neminem certamini socium se*

μδμυς πάντας ὅτι τ' ὄπλων ἐγγύς καταλιπεῖν καὶ παρ-
 δύναι τὸς ὑπὲρ αὐτῶν μαχομένους· ὅψ' δὲ Φλιασίους
 καὶ Μεγαρέας πυθιομένους ναῶντα Παιουσιάν, παροφ-
 ρομένους καὶ ἐμπεσόντας εἰς τὸ Θηβαῶν ἱππικόν, ἐδὲν
 λόγῳ ἀφ' αἰσθητῶν Κορινθίους δὲ τῇ μὲν μάχῃ μὴ
 παρθευέσθαι, μετὰ δὲ τιμῇ ἰσχυρῶς ἐπεγομύνους ἀφ'
 τῶν λόφων, μὴ παρθεύειν τὰς ἱππεῦσι τῶν Θη-
 βαῶν· οἱ γὰρ Θηβαῖοι τῆς τεσσῆς γανομένης παρθεύ-
 πύοντες τ' βαρβάρων, παρδύμως παρεβόησαν φαι-
 γουσι αὐτοῖς, δηλονότι τῶν ἐν Θερμοπύλαις ἐγχεύοντων
 χάριν ἀποδιδόντες. Ἀλλὰ Κορινθίους τε καὶ τάξιν ἣν ἐμά-
 χοντο τοῖς βαρβάροις, καὶ τέλος ἡλόασι ὑπῆρξεν αὐτοῖς
 ἀπὸ τῆ Πλαταιᾶσι ἀγῶνος, ἔστι Σιμωνίδου πηχάδα,
 γεγράφοντος ἐν τέτοις,

Μίσσοι δ' αὖ τ' ἔφυγον πολυπύλαια κατάνοτος,
 Παιτοῖς ἀρετῆς ἴσους ἐν πολέμῳ.

C. 11. Θηβαῖον] Legendum videtur Θηβαίων, ut Reiske.

D. 1. παρθεύοντες] παρθεύοντες, recte corrigit Reisk.

D. 5. ἐν ἐμάχῳ] ἢ aliquid ad integritatem requirit; legendum vel ἦ, vel ἡ
 ἦ, vel καὶ ἦ, vel ἦ ἔχοντες. Paulo ante, τι mutandum in γα.

D. 6. τέλος] Malim ἄλλος.

D. 9. αὖ τ' ἔφυγον] Sic post Fulv. Ursin. Fragm. Lyr. p. 160. Branc. Analec.

addidisse, sed armatos desedisse
 omnes, proditis et desertis qui
 pro ipsis depugnabant. Sero
 quidem Phliasios et Megaren-
 ses, audito Pausaniam vincere,
 accurrisse, cumque in equita-
 tum incuissent Thebanum te-
 mere periisse: Corinthios pug-
 na non interfuisse, parta vic-
 toria dum per colles properant,
 evitasse Thebanorum equites.
 Nam Thebani fulis barba-
 ris equitatu suo præcedentes,

promte fugientibus opem fere-
 bant: nimirum ut pro im-
 pressis apud Thermopylas no-
 tis gratiam iis referrent. Ce-
 terum Corinthii in Platæensi
 adversus barbaros pugna, qua-
 les, quo loco fuerint, quem fi-
 nem consecuti, audire licet Si-
 monidem sic canentem,

In medioque Ephyre quos iuxta δῶνα
 aquarum
 Fontibus, et belli memora gurgis ma-
 gni;

Οἷτι πάλιν Γλαύκειο Καρίδιον ἄνυ νόμοντες,
 Οἱ * κἀλλίον μάρτυρι θάρτο σέοντι
 Χρυσὸν τιμήνους ἐν αἰθέρι καὶ σφιν αἶξιν
 Αὐτῶν τ' εὐραῖαν κληδῶνα καὶ πατέρων.

Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδὲ ἄσφα-
 τοῖαν εἰς τὴν πόλιν, ἄλλως δὲ, τὰς πράξεις ἐκείνας,
 ἐλεγεία γεγράφων, ἰσθόρκεν. Ὁ δὲ περιλαμβάνων τὸν
 ἔλεγχον τῶ ψεύματος τῷ ἐρηστομύθῳ, πῶθεν οὕτω πο-
 λυάνδρια, καὶ θῆκαι ποσαῦται καὶ μνήματα νεκρῶν, ἐν οἷς
 ἐπαγίζουσιν ἄχρι καὶ Πλαταιαῖς τῷ Ἑλληνίῳ συμπα-
 ρόντων * αἰχρίον, ὡς οἶμαι, τὸ προδοσίας τῷ γενεῶν χα-
 τηθήρκεν ἐν τέτοις, “ Τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι καὶ φαίνονται

T. I. p. 129. Vulgo, αἰθήρων. B. T. V. αἰγῶν. Principium
 in libris scriptis B. E. et editis Ald. Bas. Xyl. est *μάρτυρι*. Vulga-
 tum Steph. habet a Turneb. et Anon.

E. 1. Οἱ * κἀλλίον] Fulv. Urbin. defectum explet particula καὶ, Xyl. ἐν.
 Relskius voce θάρτο, vel *κρίσιντα καλλίον* deleto αἰ: quorum hoc
 probat Brunck.

E. 4. αἶξιν] Hoc et ipsum displicet, et verbum requiritur. An forte legendum
 οἷα εἶπεν?

E. 6. περιλαμβάνων τὸν] Sic E. Vulgo, περιλαμβάνει τί: B. περιλαμβάνει τῶν:
 Ald. Bas. Xyl. περιλαμβάνει τῶν.

F. 2. συμπαρόντων * αἰχρίον] Locus difficilis non tam defectu notato quam
 proximo γενεῶν in quo item alius defectus latere videtur: sed hoc,
 siquidem pro posteris, seu futuris generationibus accipi possit, ita forte
 locus constitutatur—ἐν αἷς ἐπαγίζουσιν ἄχρι τῶν Πλαταιῶν; τῶν συμπα-
 ρόντων Ἑλλήνων, ἐγκαλόμενα πάλιν αἰχρίον τῆς προδοσίας, ἀπὸ τῶν γενεῶν κα-
 τηθήκεται.

*Quique urbem Glauci pulchram tenere
 Corinthum,*

*Indicium antilati grando laboris habent
 Auri, quod miramur in aethere: at docuit
 ipsi*

Et fama augetur nominis, et generis.

Hæc enim non dixit Corinthi
 ut artem demonstrans, aut car-
 men in urbis laudem con-
 dens: sed obiter facinora ista,
 elegias scribens, memoriæ
 mandavit. Sed Herodotus,
 dum antevertere vult hanc

objectionem, qua aliisvis in-
 terrogando utens mendacium
 ejus evinceret, quærens unde
 tot polyandria, arceæ, et monu-
 menta mortuorum, ubi etiam-
 num Plataenses in præsentia
 Græcorum parentant; Hero-
 dotus igitur Græcis multo
 turpius, nisi fallor, quam pro-
 ditionis, crimen eo modo im-
 pegit. Sic enim loquitur, *Re-
 liquorum quæ videntur apud*

“ὡς Πλαταιῶν ἰόντες τάφοι, τέτυκται δὲ, ὡς ἐγὼ πε-
 “~~ρὶ τοῦ αἰχμειδῆτος~~ τῇ ἀποταῖ τῆς μάχης ἐκείνης
 “χόματα χῶσαι κεῖναι, τῷ ὀπτησιδῶνι ἐκεῖ ἀ-
 “θρόνον.” Ταύτην ἀπεταῖ τῆς μάχης περὶ τῆς αἰ-
 σαι Ἡρόδοτος ἀνδρόπαι μόνος ἀπάντη ἵκανοι Παι-
 σαῖαι δὲ καὶ Ἀριστῶν, καὶ Λακεδαιμόνους καὶ Ἀθηναίους
 ἔλαθον οἱ Ἕλληνες ἐγκαταλιπόντες τὸν κίνδυνον καὶ ὅτι
 Αἰγινήται, Ἀθηναῖοι ἀφάρους ὄντας, ἄρξαν τῆς ὀπτη-
 φῆς, οὔτε Κορινθίους ἤλεγξαν, οὐς περὶ τῆς ναυῶντες
 φεύγων ἀπὸ Σαλαμῖνος, ἀνημαρτυρήσας αὐτοῖς τῆς
 Ἑλλάδος. Καίτοι Κλεάδας ὁ Πλαταιεύς ἐπὶ δόξα
 ὑπερὶ τῷ Μεδίκῳ Αἰγινήταις χαρίζομενος, ὡς φησὶ
 Ἡρόδοτος, ἐπὶ τὸν μόνον ἔχουσι αὐτῷ πολυάνδριον. Ἀθη-
 ναῖοι δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τί παρόντας ἐκείνους τότε πρὸς
 μὴν ἀλλήλους ὀλῆγον ἐθήσαν εἰς χῶρας ἐλθὼν περὶ τῷ

F. 6. τῇ ἀποταῖ—αποταῖ (αυτῇ) Ita Steph. ex Turneb. probabiliter sane. Nam in
 libris Ald. Basf. Xyl. B. E. tribus defectibus notatus est hic locus; ita,
 τῇ ἀποταῖ * τῆς μάχης, ἐκείνης: tum, ἀνδρόπαι * ταύτην ἀποταῖ * τῆς μάχης
 ἀποδοσαν—.

A. 3. ὡς περὶ τῆς ναυῶντες.] Corrigendum videtur, ὡς περὶ τῆς ναυῶντες.

*Plataeas sepulchra, audiui ego,
 turpitudine motos, quod e pugna
 abfuisent, unamquemque ina-
 nem condidisse tumulum, posse-
 ritatis causa.* Hanc a pugna
 absentiam, fuisse prodicionem
 solus hominum omnium inau-
 divit Herodotus. Pausaniam
 enim, et Aristidem, et Athe-
 nienfes, et Lacedæmonios, fe-
 selerunt Græci, qui se sub-
 duxissent e periculo: ac ne-
 que Æginetas, ipsis adverfa-
 rios, inscriptione excluderunt.

Athenienfes: neque Corin-
 thios arguerunt, quod ante
 partam victoriam a Salamine
 fugissent; contra testimoni-
 um Græcia perferente. At-
 qui Cleadas Plataeensis, decem
 post Medicum bellum annis
 gratificans, ut ait Herodotus,
 Æginetis, polyandrium agge-
 ravit ab iis nomen habens.
 At vero qui factum est, ut de
 tropæi erectione statim a bello
 confecto Athenienfes et Spar-
 tani pæne etiam manibus con-

τροπαίῳ δ' ἀνατάσας· τὸς δὲ Ἑλλήνας, σποδαλιάσας ἴλας
 B καὶ σποδρῶσιντας, οὐκ ἀπύλαυον τῷ ἀρεταίαν, ἀλλὰ
 ἐτέγραφον τοῖς τροπαίοις καὶ τοῖς κολαστοῖς, καὶ μετεδί-
 δωσαν ἧ λαφύραν; τέλος δὲ τῷ βασιλῷ τὸ ὅπτιγμαμα
 τῷτο γράφοντες ἐτεχάραξαν;

Τὸν δὲ ποδ' Ἑλλήνας νίκης κράτει, ἔργῳ Ἄρεος,
 Εὐτάλμῳ ψυχῆς λάμπει σπινθήριον,
 Πέρας ἐξελάσαντες, ἰλευδίῃσ' Ἑλλάδι κοινῇ
 Ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἰλευδίῃσιν.

μὴ καὶ τῷτο Κλεάδας, ἢ τις ἄλλος, ὃ Ἡρόδοτε, κο-
 λακεύων τὰς πόλεις ἐτέγραφε; Τί ἔν ἐδόντο τιλὶ γῆν
 ὀρύσσοντες ἀφ' αὐτῆς ἔχεν τὰ τεράγματα, καὶ δημι-
 C ουργῶν χάματα καὶ μνήματα, ἧ ὀπτιγορδῶν ἔνεκ' ἀν-
 θρώπων κατασκαδάζοντες, οἱ τοῖς ὀπτιφανεστάτοις καὶ
 μεγίστοις ἀναθήμασι τιλὶ δόξαν αὐτῷ κατασκευάζοντες
 ὀρῶντες; Καὶ μὲν Παιουσανίας, ὡς λέγουσιν, ἦδη τετρακι-
 νχὰ φρονῶν, ἐτέγραψεν οἱ Δελφοῖς,

B. 9. μὴ δ' τῷτο—, δ' Ἡρόδοτε] Sic B. E. Baf. Xyl. Turneb. Amiot. Mes. iteb.
 Ald. nisi quod ὡς Ἡρόδοτος habet. Vulgo, αἱ μὴ—ὡς Ἡρόδοτος.

sertis litem transegerint? et
 tamen Græcos fuga prælio
 deterritos non arcuerint ab
 honore eorum qui rem optime
 gessissent? sed et in tropæa ac
 colossos eos inscripserint, et de
 spoliis partem concesserint?
 denique aræ hanc insculps-
 erint inscriptionem,

*Hæc quendam Græci superatis hostibus
 aram,
 Libertas patriæ cum sua tuta fecit,
 Et profligatis servata est Græcia Perse;
 Ἰλευδίῃσιν ἀνστήσαντες Ἰονί,*

Num hoc quoque Cleadas,
 Herodote, aut alius aliquis ad-
 ulando civitates demerens
 scripsit? Quid ergo necesse
 habuerunt terram fodiendo
 inanem laborem impendere,
 tumulos conficere, et monu-
 menta posteritatis caussa sta-
 tuere? cum viderent gloriam
 suam in illustrissimis et max-
 imis donariis consecratam.
 Pausanias quidem, cum jam
 ad tyrannidem aspiraret, Del-
 phis hoc inscripsit,

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἔλασι Μέναν
Πανσωνίας Φοβὸν μὴ μ' ἀνέσται τὸν.

κοιμήμενος ἀμωσγέπως τοῖς Ἑλλήσι τιμὴν δόξαν ὦν ἐαυ-
τὸν ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων ἤγαγον· τῷ δὲ Ἑλλήνων ἐκ ἀναρχίας,
ὅτι ἐγκαλούντων, πέμψαντες εἰς Δελφὸς Λακεδαιμό-
νιοι, τὸτο μὴν ἐξεκόλασαν, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν πόλεων,
ὥσπερ ἦν διακονοῦν, ἐπελάσαν. Καίτοι πῶς εὐδὸς ὅτι ἡ
τῶν Ἑλλήνων ἀναρχία τῆς ὁπτιγγραφῆς μὴ μετασ-
χόνται, εἰ συνήδουσαν ἑαυτοῖς τιμὴν ἐπέλεψεν ἡ μάχης;
ἡ Λακεδαιμονίως τῷ ἡγεμόνι καὶ στρατηγὸν ἐκχεράσαν-
ται, ὁπτιγγραφῆς τῶν ἐγκαταλιπόντων καὶ θεμιδόνται τὸν
κίνδυνον; Ὡς δεινότερόν ὅτι εἰ Σωχάρης μὴ καὶ Δεῖπ-
πος, καὶ πάντες οἱ ἀντιπρεπῶς ἀγωνισάμενοι τῷ μάχῃ
ἐκένων, ὅτι δὲ Κυθίων ὁπτιγγραφομένων τοῖς τροπαιοῖς

C. 2. ἀποίμενος ἀμωσγέπως] Prius addidi ex E. Vulgo δεσφ, ejusque loco la-
cuna in B. Alterum necessario ipse correxi, pro vulgato ἄλλος τε
ως.

D. 4. ἐκχεράσαντας] Sic E. Schott. Anon. Xyl. T. V. Mez. Vulgo, ἐκχε-
ράσαντας.

D. 6. Ὡς δεινότερόν ὅτι] Suspicio, quid vitii latere. Forte legendum, Ὡς δ. ἢ.
Sed nec hoc satisfacit.

D. 6. Σωχάρης μὴ καὶ Δεῖππος] Mendosum hoc reliqui ut in omnibus nostris
libris servatum. Legendum, Σωφάνης μὴ καὶ Ἀσιμαντος ut est apud
Herodot. IX, 73. et monitum a Valckenario et Wesselingio.

Ubi Panfanius Ptolemaeus posuit monumentum,

Medos Graecorum dux quia perdidit.

quodammodo cum Graecis
gloriam communicans, quo-
rum se ducem profiteretur.
Cum autem id Graeci non
ferrent, sed vitio verterent
Spartanis, hi Delphos mise-
runt, qui excinderent illud
epigramma, et civitatum no-
mina, uti justum erat, inscul-
perent. At enim quomodo

probabile est, aut Graecos in-
digne tulisse in inscriptione
sui non fieri mentionem, siqui-
dem sibi conficii erant deser-
tionis? aut Lacedaemonios,
ducis sui nomine eraso, deser-
tores inscripsisse, et eos qui
se periculo communi subdux-
issent? Enimvero indignissi-
mum fuit, Sophanem, Aei-
mnestum, et alios omnes, qui se
eo in praelio praeclearissime ges-
serunt, aequo animo ferre ut

ἔσθ' ἢ Μηλίαν ἠγχιέσθαι· Ἡρόδοτος δὲ τρισὶ μόποι πόλεις ἀναγίς τ' ἀγῶνα, τὰς ἄλλας πάσας ἐκχαράττει τῷ τροπαίῳ καὶ τῷ ἱερῶν.

μγ'. Τροάραν δὲ ἀγῶνα τότε πρὸς τὸς βαρβάρους γινομένην, ἐκ μὲν Ἀρτεμισίης τὸς Ἑλλήνας ἀποδεδῆναι, φησὶν· οἱ δὲ Θερμοπύλαις τῷ στρατηγῷ καὶ βασιλεὺς περικινδυνεύοντος, οὐκ εἶναι καὶ ἀμελεῖν Ὀλύμπια καὶ Κάρνεια πανηγυρίζοντας· τοὶ δὲ οἱ Σαλαμῖνι διηγέμενος, τοσούτους πρὸς Ἀρτεμισίης λόγους γέγραπται, ὅσοις ἄλλω πλεῖν ναυμαχίας οὐκ ἀπὸ κλέους τέλος δὲ, καὶ Δημόφους ἐν Πλαταιαῖς ἀγνοῆσαι μέχρι τέλους τ' ἀγῶνα τὸς Ἑλλήνας, ὡς περὶ βατραχομομαχίας γινομένης, Πύργος ὁ Ἀρτεμισίης ἐν ἔπεισι παίζειν καὶ φλυαρῶν ἐργασίαι, σιωπῇ διαγωνίσασθαι συνημμένην ἵνα λάθωσι τὸς

E. 2. ἐκχαράττει] Sic E. T. V. Anon. Mez. Vulgo, ἐκχαράττει.

E. 4. Τροάραν δὲ—] Hæc a prioribus distinxi exemplo Xyl. Amiot. Baf. Vulgo, continuata prioribus, nec nisi commate discreta erant. Monuit et Reisk.

E. 5. ἐκ μὲν Ἀρτεμισίης] Vulgo, ἐκ μὲν γὰρ Ἀρτεμισίης. Particulam γὰρ deletit Xyl. vertendo omisit Amiot. Reisk. item delendam monuit. In τῷ mutant T. V. Anon. Orta est ex proxima syllaba.

F. 3. Πύργος ὁ Ἀρτεμισίης] Legendum, ὁ Πύργος ὁ Ἀρτεμισίης, subintellecτο πύργου, non frater ut Xyl. quod temporum rationes non sinunt. Forte πύργος ipsum excidit. Plura in Animadvers.

Cythnii etiam et Melii inscriberentur tropæis: Herodotum tribus duntaxat civitatibus certamen illud adscribentem, omnes e tropæis et sacris donariis eradere.

XLIII. Ceterum, cum quater sit tunc adversus barbaros pugnatum, ab Artemisio profugisse Græcos, ait: ad Thermopylas Lacedæmonios, rege ipsorum discrimen mortis adeunte, domi securos defe-

diffe, Olympia et Carneia celebrantes: rem vero ad Salamina gestam narrans, plura de Artemisia verba fecit, quam de toto prælio: denique apud Platæas Græcos defedisse otiosos, et ad finem usque ignorasse pugnam, veluti ranarum quodam et murium duello facto (ut Pigres Artemisiiæ civis in suo carmine jocans, et nugans fingit), Spartanos de composito tacite pugnasse, ne

ἄλλως, αὐτὸς δὲ Λακεδαιμόνιος ἀνδρία μὲν οὐδὲν κρεί-
 τται, γυναικαὶ τῷ βαρβάρῳ, ἀνόπλοις δὲ καὶ γυνικοῖς
 μαχηδύνας κρατῆσαι. Ἐέρξῃ μὲν γὰρ αὐτὸς παρόντων
 ὑπὸ μάστιγον μάλιστα ὅπιαθεν ὠνούμενοι παρορρέοντο
 τοῖς Ἕλλησι, οἳ δὲ Πλαταιᾶς, ὡς ἔοικεν, ἑτέρας ψα- 174
 χὰς μείαλα βόητες, “ λήματι μὲν ἡ ῥόμῃ ὄχῃ ἥσωνες ἦσαν.
 “ ἡ δὲ ἐοχθὴς ἔρημος ἦσαν ὅπλων ἐκλήσαστο σφάρα, σφῆς
 “ ᾧ ὀπλίταις ἑόντες γυμνῆται ἀγῶνα ἐποιέοντο.” Τί
 οὖν αἰετοῖσι ἐνδοξον ἢ μέγα τοῖς Ἕλλησι ἀπ’ ἐλπίσιν
 τῷ ἀγῶνι, εἰ Λακεδαιμόνιοι μὲν ἀόπλοις ἐμάχοντο,
 τὸς δὲ ἄλλως ἡ μάχῃ παρόντες ἔλαβον, κατὰ δὲ πολλο-
 ἀνδρῶν πηρώμενα τοῖς ἐσέσθαι, φευδὼν δὲ γραμμάτων
 μετὰ τρίποδες ἐστῆσαν καὶ βομοὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, μόνος
 δὲ ταλάντης Ἡρόδοτος ἔγνω, τὸς δὲ ἄλλως ἀπεικάζει ἀν-
 θρώπους ὅσοι λόγον Ἑλλένων ἔχουσιν, ἐξηπάτησεν ἡ β

A. 5. *ἐλπίσιν τῶν ἀγῶνων*] *Malina*, *ἐλπίσιν τῶ ἀγῶνι*: *refertur enim ad solam*
prælium Plataensem.

A. 6. *τοῖς ἐσέσθαι*] *Legendum, ἐσέσθαι, φευδὼν τε γραμμάτων.* Nam τοῖς videtur
 appositam fuisse supra ἐσέσθαι ab annotatore ita vere corrigente ἐσέσθαι:
 vide supra p. 372. F. et Herod. IX, 85.

alii exaudirent: ipsos autem
 Lacedæmonios fortitudine ni-
 hil præstitisse barbaris, sed vi-
 cisse, quia adversus nudos et
 inertes pugnarent. Nimirum
 Xerxe ipso præsentē ægre a
 tergo flagellis impulsī cum
 Græcis congressi sunt barbari:
 ad Plateas aliis animis sumtis,
audacia quidem, inquit Hero-
 dotus, *et robore inferiores non*
erant, sed vestis armorum ex-
pers ipsis nocuit, cum nudi ad-
versus gravis armaturæ hostem
pugnarent. Quid ergo relin-

quitur magnum aut memora-
 bile Græcis ex istis certami-
 nibus? quando Lacedæmonii
 cum inertibus pugnaverant,
 reliquos præsentē prælium
 fessellit, et eorum quibusque
 culta stant inania polyandria,
 stant mendacium inscriptio-
 num pleni tripodes, plenæ ar-
 coram Diis: denique solus
 Herodotus veritatem habet
 cognitam: reliquos omnes
 homines, quicumque aliquam
 Græcorum rationem habent,
 decepit fama istorum facino-

φήμι τῷ τότε χατορῳμάτων, ὡς ὑπερφῶν γενομένων;
 Τί δῆτα; γραφῶς ἀνὴρ, καὶ ἡδὺς ὁ λόγος, καὶ χάρις
 ἔπει καὶ δεινότης καὶ ὥρα τοῖς διγῆμασι·

Μῦθον δ' ὡς ὅτ' αἰοῖδ' ἐπιγαμῖνος

μὴ οὐ, λιγυρῶς δὲ καὶ γλαφυρῶς ἠέρεσκεν. Ἀμέλει
 ταῦτα καὶ κηλεῖ καὶ παρὰ γὰρ πάντας. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν
 ῥόδοις δεῖ κανθαρίδα φυλάττειν τὴν βλασφημίαν αὐτῆς, καὶ
 κακολογίαν λέειοις καὶ ἀπαλοῖς οὐκ ἔμελλεν ὑποδεδικῆσθαι ἵνα
 μὴ λήθωμεν ἀτόπως καὶ ψευδῆς πρὸς τὴν ἀρίστην καὶ μεγίσ-
 ταν τὴν Ἑλλάδος πόλεων καὶ ἀνδρῶν δόξας λαβόντες.

B. 5. Μῦθον—πάντας] Hæc rectius distinxiimus. Illa, Ἀμέλει—πάντας. Xyl.
 vertendo omiserat.

B. 9. κακολογίαν] Sic E. Alii omnes σμικρολογίαν, quod Salmaf. in περιλογίαν
 mutavit.

rum, ut præclaras et admi-
 randas res gestas putarent.
 Quid ni? Homo est scribendi
 gnarus, oratio jucunda, venus-
 tate et vi quadam prædita, et
 narrationibus inest elegancia,
 ac

Sermonem, veluti cantor, scite

quidem non adeo, sed tamen
 suaviter proposuit. Hæc, pro-

fecto, cunctos et deliniunt et
 alliciunt. Verum sicut in rosa
 cantharides, ita hic cavendæ
 sunt calumniæ ejus et invi-
 dentia, sub lævibus et teneris
 latentes figuris verborum; ne
 per imprudentiam absurdas et
 falsas de præstantissimis atque
 maximis Græciæ civitatibus
 et viris opiniones concipia-
 mus.

www.libtool.com!cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

